Tolkāppiyam in English

Dr V. Murugan

Institute of Asian Studies
Chemmancherry, Chennai - 600 119
India, 2001

Tolkāppiyam in English

Translation, with the Tamil text,
Transliteration in the Roman Script,
Introduction, Glossary and Illustrations

by

Dr V. Murugan

Project Director

Dr G. John Samuel

Institute of Asian Studies
Chemmancherry, Chennai - 600 119
India, 2000

Tolkāppiyam in English

Translator : Dr V. Murugan

Pages : xxiii + 688

First Edition : December 2000

Price : Rs. 600/- US $ 40

Publication No. : 87

Published under the financial assistance received from the Directorate of Tamil Development of the Government of Tamil Nadu for good translations.

COPIES CAN BE HAD FROM

The Publications Division,
Institute of Asian Studies,
Chemmancherry, Chennai - 600 119,
India.

Phone (Off.) 4961662, 4960831
(Res.) 4960085
Fax : 91-44-4960959
E-mail : ias@xleb.com
World Wide Web site: http://xlweb.com/heritage/asian/

Composed by
INSTITUTE OF ASIAN STUDIES, Chennai-600 119.

Printed by
STUDENTS OFFSET SERVICES, Chennai -600 001, ☎ 5382513

CONTENTS

SECTION ONE

எழுத்து : Phonology and Morphophonemics

SECTION TWO

சொல் : Morphology, Syntax and Semantics

SECTION THREE

பொருள் : Semantics and Poetics

PREFACE

Tolkāppiyam is, indisputably, a multivalent classic of towering dimensions, going far beyond the achievement of any individual writer of the day in any of the classical tongues of the world. A large number of norms and conventions on linguistics and poetics treated in this text of the pre-Christian epoch are formulations of universal validity, according with the diverse theories of language and literature. It embodies significant insights into phonology, morphophonemics and semantics, which in the West are but developments of the past two centuries. Here is a masterpiece in the Tamil language that merits placement alongside "the monumental works of human intelligence" both ancient and modern.

The unfortunate and distressing fact, however, is that there is hardly any reference to *Tolkāppiyam* in the contemporary linguistic studies in the West, which is attributable to the failure to make this work available in an objective, readable translation in the English language. The Institute of Asian Studies seeks to fulfil this need through the present translation in a single volume, incorporating the Tamil text and its transliteration in the Roman script. We hope that this publication would open out several expansive avenues of scientific exploration of this magnum opus by linguists and literary critics as well.

In fact, Tamil language and literature must be the delight of the comparatists in so far as they intrinsically lend themselves to comparative criticism. Tolkāppiyar himself speaks of translation as a mode of expression, and he was followed by an amazing host of creative geniuses in Tamil who have breathed a universal perspective and vision through their works. *Tirukkuṟaḷ*, a work of Ideas *par excellence*, contains not even a single reference to the Tamil land or the Tamil language; there are the non-Tamil religions such as Buddhism and Jainism that have found an extremely hospitable soil in the realm of Tamil literary expression; and many an eminent poetic tongue such as the outstanding epic poet Kampaṉ had been receptive to cross-cultural material for their thematic sources all through the history of Tamil literature. They would never have intended that the fruits of their creative genius should be the zealously guarded

treasures of one people and one culture. After all, great minds do not relish being fettered by moment, race and milieu. They are the possession of humankind as a whole, as men of science exemplify it most revealingly. In fact, the greatness of a language is measured in terms of the number of works translated from that language into other languages, as Sanskrit, Greek and Latin compulsively demonstrate it. A ripe culture is one that lends itself to interaction and interfertilization.

It is the compelling awareness of this reality that defines the academic character and programmes of the Institute of Asian Studies, which has, since its inception in 1982, been engaged in the translation of established classics of the principal. Asian languages into English, besides preparing reference materials such as encyclopaedias and multilingual dictionaries for these languages.

We would feel rewarded when these classics in translation facilitate the emergence of newer layers of significance for the world of scholarship to expand its horizons, as well as for comparative studies to seize upon newer grounds for investigation.

ACKNOWLEDGEMENTS

Dr G. John Samuel remains my greatest source of strength, motivation and encouragement - a compelling and yet an unobtrusive facilitator, most like a catalyst in a chemical reaction - without which my academic pursuits would stand directionless and crippled. I stand profoundly indebted to him.

And I owe debts of gratitude to a host of scholars and colleagues who have contributed to the correctness, accuracy and validity of this translation in varying measures. Among them, significant mention may be made to:

Dr Annie Thomas, Professor, International Institute of Tamil Studies, who represents the prized blend of academic commitment and ripeness; Dr S.V. Subramanian, former Director, IITS, the unsung architect behind many a towering edifice; Dr V. Jayadevan, Professor, University of Madras, who is endowed with the rare virtue of tempering academic heights with simplicity and humanness; and my cousin M. Mathialagan who has not only gone through the whole script most patiently and with ungrudging indulgence, but has cleared for me a number of deep and dark byelanes in the extraordinarily fecund and yet most intricately wrought masterpiece called *Tolkāppiyam.*

Paradoxical though it may sound, it is the compulsive academic atmosphere and the work-culture that my son, Paari, and daughter, Mrs Mullai, have created and have been sustaining at home, that remains the potential spur for me not to remain a listless, unavailing drone. They, along with their mother, Mrs Thenmozhi, are entitled to nothing short of a life-time gratitude.

And Mr D. Velmurugan, the Computer Programmer, along with his Department Head Mr K. Selladurai, and Mrs T.C. Santham, has rendered such of the technical assistance as would contribute to the format of this work in no small measure. I should record my gratitude and appreciation to this talented and skilful young man, as also to M/s. Student Offset Services, Chennai, for their rare commitment to quality and time.

Dr V. Murugan

TRANSLITERATION TABLE

Vowels

Short		Long	
அ	a	ஆ	ā
இ	i	ஈ	ī
உ	u	ஊ	ū
எ	e	ஏ	ē
ஒ	o	ஓ	ō

ஐ	ai
ஔ	au

Consonants

Hard		Soft		Medial	
க்	k	ங்	ṅ	ய்	y
ச்	c	ஞ்	ñ	ர்	r
ட்	ṭ	ண்	ṇ	ல்	l
த்	t	ந்	n	வ்	v̄
ப்	p	ம்	m	ழ்	ḻ
ற்	ṟ	ன்	ṉ	ள்	ḷ

Āytam

ḵ

INTRODUCTION

Tolkāppiyam, a comprehensive treatise of linguistics and poetics in Tamil, written by Tolkāppiyar, dates back to at least a few centuries before the dawn of the Christian era. It embodies a structured corpus of norms, conventions and standards that define and describe the linguistic usage and the theory of literature. That in *Tolkāppiyam* there are about 240 conscious references to earlier authorities and the literate opinion (such as 'thus do the learned rule', 'so has it been handed down', 'so runs the norm by the literate', '...which is the antique usage sanctioned', '...which has not been disallowed by scholars', etc.) is an unmistakable pointer to the existence of a long and highly developed tradition of grammar and poetics, besides an advanced literary culture in Tamilnadu before Tolkāppiyar.

Tolkāppiyam, as such, seems to be a synthesis of all that had been practised and recorded by the best of his predecessors, as well as the contemporary linguistic realities.

It is necessary to have a look at the structure and organization of this magnum opus in Tamil. It contains 1602 verses of the formulaic structure called *nūṟpās* which are extremely condensed statements of norms and conventions. It is divided into three major sections, viz., (1) Phonology and graphology (483), (2) Morphology and syntax (463), and (3) Semantics and prosody (656), each section comprising nine chapters, marked as it is by a perfect symmetry of organization.

The first section, *Eḻuttatikāram*, deals with the system of the Tamil alphabet, the character of this alphabet in its spoken and written realizations, the organs of speech, place and manner of articulation, elision and assimilation, morphophonemic structure of the Tamil language, the system of case inflecctions, and so on.

The second section, *Collatikāram*, is on morphology and syntax, the two primary and the two secondary word classes, norms of compounding and coalescence, declensions, conjugations, living, etc; it also contains seeds of lexicography and etymology.

The third section, *Poruḷatikāram*, treats of the materials and structuring of *Akam* and *Puṟam* literatures, the science of creativity, theories of literature, theory of emotions, prosody, imagery, rhetoric, sociology and psychology of literature, etc.

Written demonstrably by one of vast learning and profound analytical intelligence, *Tolkāppiyam* is thus a multi-faceted work encompassing phonology, morphology, syntax, etymology, dialectology and semantics on the one hand, and poetics, prosody and rhetoric on the other, placing them all against the backdrop of life itself—life in man and nature. It also constitutes an introduction to sociolinguistics, anthropology and psycholinguistics, as much as it is a study of language, communicology and pragmatics. As such, it runs parallel to and merits comparison with whole traditions of linguistics and poetics in the principal cultures of the ancient world, not just with compositions, however comprehensive they may be, by single authors.

Pāṇini (400 BC), whose grammatical treatise *Aṣṭādhyāyi* Bloomfield has described as a "monumental work of human intelligence", has given a scientific analysis of the *linguistic structure* of Sanskrit. His is a grammatical science, a mathematical grammar, accounting for the extant forms and constructions in his language, and predicting its potential forms. He was primarily concerned with the standardization and codification of Sanskrit, and preserving thereby the sanctity and scriptural purity of the ritual language in its traditional form. When it comes to meaning, he talks only about the meanings of words. Otherwise, he talks about accent, the lengthening of vowels, and the formation of compound words. Yāska, a pre-Pāṇinian, deals with the etymology of word-meanings. Kātyāyana (300 BC) is mainly concerned with derivation of words and their meanings as drawn on the current worldly use. Patañcali (150 BC), again, goes into derivation of words, and he makes a distinction between two aspects of words, viz., *sphoṭa* and *dhvani* which roughly correspond to Ferdinand de Saussure's langue and parole. Bhartṛhari (AD 450) attempts to build up a theory of semantics, wherein he finds words or sentences constituting sound-patterns and meaning-bearing symbols. Ānandavardhana (AD 850) develops a theory of suggestion (*vyanjanā*) on the lines of Bhartṛhari's theory. The other noteworthy critics in Sanskrit like Daṇḍin (AD 650), Vāmana (AD 800) and Bhoja (AD 1000) are principally *ālamkārikas* discussing the problem of meaning in its cognitive, logical, emotive and socio-cultural dimensions.

In the Graeco-Roman tradition, the first comprehensive statement of the

theory of literature is seen in the notes of Aristotle (300 BC), the Greek philosopher and the critic of art. But he rather confines himself to the nature and function of literary art and its varied forms, and to the study of language as basic to literature. Among the Roman classicists, Horace focuses on the normative value of the literary species, and on the companion principle of propriety. In Longinus, we find an exposition of the sources of the sublime in literature.

Obviously, in no ancient tradition, do we come across an individual composition of the breadth and magnitude of *Tolkāppiyam*. While the Pāṇinian tradition seeks to standardize a scriptural language into a classical tongue, Tolkāppiyar's treatment of the 'materials' of literature in the third section, and the cultural nuances that run unobtrusively through the first two sections show his work rooted in a language and its literature that had already been in a highly developed state around the third century BC. Xavier S. Thani Nayakam writes: "The content of *Tolkāppiyam* is such that, judging by the time taken for the development of comparable literatures, it would not be rash to suppose that *at least* three to four centuries of a flourishing literary culture have preceded the date of its composition" (*Journal of Tamil Studies*, Sep. 1972 : 62).

Again, *Tolkāppiyam* embodies in itself diverse perspectives, which have in other traditions of both the East and the West been chronologically distanced phases in the evolution of the linguistic science over a period of centuries. The Graeco-Roman and the post-Renaissance grammatical traditions in the West were essentially normative in nature, which looked for regularities, patterns and rules underlying language use. The Bloomfieldian and the post-Bloomfieldian linguistics in the early nineteen-thirties envisaged language structure as comprising strings of phonemes and morphemes, and suggested that observable, empirical data should form the basis of linguistic study. One of the enduring contributions of this school of 'structural' linguistics was that linguistic studies must be descriptive, precisely recording the conventions that underlie the way language is spoken by the native speech community, and not prescribing do's and don't's for the user of the language. From the fifties of this century, there has come into vogue the Chomskian generative model of linguistic description that views grammar as a finite set of rules that generates an infinite number of sentences. In the Sanskrit tradition too, the various schools—Vaiyākaranas, Naiyāyikas, Mīmāmsakas, Ālamkārikas—are not contemporaneous, but they represent strands of development in a long line of grammatico-critical tradition.

Tolkāppiyam, on the other hand, embodies a synthesis, a judicious

combination of varied approaches to language study. That it foreshadows many of the structuralist assumptions—phonology as a component of linguistics, morphemics, morphophonemics, descriptive model of linguistics—is evidenced in the first two sections of this work. The transformational framework—syntactic, semantic and phonological components making for the totality of linguistic competence—underlies the very structure of *Tolkāppiyam.*

In many of the classical languages, there had manifested a tension between the literary idiom and the spoken language, with the former getting shrunk into the learned academies and the assemblies of the cultural elite, and the latter ultimately evolving into *the* language of the community at large. Classical Sanskrit and the Prakrits, and the pure Greek and the popular Greek are examples of this tendency. The classical grammarians of these languages such as Dionysius Thrax (Greek) and Pāṇini (Sanskrit) had chosen to confine their codifications to the 'pure' varieties. In striking contrast, there runs in *Tolkāppiyam* an implicit recognition of the fact that no study of language can afford to ignore the spoken idiom of the masses which constitutes the fountainhead of the literary dialect. And Tolkāppiyar, a pioneering linguist of the descriptive tradition that he is, takes note of the dynamism of language that feeds on the vicissitudes of contemporary use as much as on the presentness of the past. He constantly speaks of the need for correlating, juxtaposing and harmonizing the literary dialect (*ceyyuḷāṟu*) and the spoken dialect (*vaḻakkāṟu*) on the one hand, and the use and the usage on the other.

> One should go in for classification and analysis
> Of what all has been treated explicitly here
> In accord with conventions in literature and life
> With the norms of usage being kept unviolated (946).

A number of verses in the *Caṅkam* classic *Kalittokai*, among others, can be seen to have translated this vision of unity into imaginative reality. That Tamil remains a living tongue through more than two millennia can be attributed to such enduring foundations laid down by Tolkāppiyar and his predecessors.

Many of *Tolkāppiyar's* formulations become more clear when the modern linguistic theories like generative semantics, case grammar and systemic grammar are brought to bear upon them. Conversely, many a modern linguistic insight—such as Kenneth L. Pike's Tagmemics, which postulates the structure of language as comprising the three interrelated modes of phonology, grammar and lexicon—can be shown to have seeds in *Tolkāppiyam.*

Again, the first five chapters in *Poruḷatikāram* are wholly on the 'grammar' of life and living. The *Meyppāṭṭiyal* chapter in the same section constitutes the theory of human emotions. The *Ceyyuḷiyal* chapter has the structure of poetry conceived as rooted in human modes and predilections. The *Marapiyal* has a preponderance of non-human life. Apart from these manifest dimensions, the second section *Collatikāram* speaks of the realities of language in essentially human terms. Tolkāppiyar classifies words into human generic class (*uyartiṇai*) words and non-human generic class (*akṟiṇai*) words. The former designate the human beings that are endowed with the power of reasoning, and the latter denote beings and things devoid of this faculty. (In the *Marapiyal* chapter, there are detailed codifications on and illustrations of the organisms of senses from one to six, the humans being placed on the highest rung). He further lays down that only words of the human class lend themselves to the masculine-feminine gender distinction, the criterion for which is the meaning, that is, the sex of the person denoted by the given word. All words of the non-human class belong to the neuter gender, whether male or female, animate or inanimate. It is the *natural gender* system, such as the one that has endowed modern English with an exceptional advantage. This gender system contrasts strikingly with the *grammatical gender* system of the classical Indo-European tongues such as Greek, Sanskrit and Latin in which gender is determined through formal grammatical markers without reference to the sex of the person in question. The linguistic philosophy that consciously runs through *Tolkāppiyam* is thus one of the humanization of language and the harmonization of the formal features of language and the flesh-and-blood realities of human and non-human life. More importantly, language is placed in the centrality of human context. The standards and conventions of language use are largely drawn on the socio-cultural mores and conventions. A few examples:

> Words denoting
> Hermaphroditic ones of effete masculinity
> Will not be words with masculine gender endings (495).
>
> Where one has to affirm
> The availability of the commodity asked for,
> Its mention must be preceded by a demonstrative (519).
>
> It is not inadmissible that
> Human class and non-human class nouns intermingle
> As they occur in enumerative linear sequence

Where a verb in the optative mood follows the sequence (528).

The context of situation
Shall determine the sense
Where words homonymous take the same verb (537).

A striking example in this regard is Tolkāppiyar's classification of verbs:

All verbs —
Marking three tenses that they are
And falling into two classes, viz.,
Appellative verbs and verbs with explicit tense morphemes —
Have a threefold assignment:
Human class verbs, non-human class verbs
And human and non-human mixed class verbs (686).

In such a conception of grammar, Tolkāppiyar's legacy seems transplanted into the British School of linguistics in the twentieth century (whose exponents include J.R. Firth, Halliday, Henderson and Palmer). Some of the basic ideas of this School are:

(a) The main concern of descriptive linguistics is to make statements of meaning.

(b) Meaning is not a hidden mental process, but a complex of contextual relations.

(c) There are no meanings of words, apart from human participants in a social context.

(d) In linguistics, as in other social sciences, we start with man's active participation in the world we are theorizing about.

Firth believed that social contexts can be analysed, classified and systematized, and then used as an explicit part of the linguistic analysis of language. M.A.K. Halliday formalized these insights in the form of a theory called *Scale-and Category Grammar* in the 1960s. His recent writings are concerned with exploring a functional approach to the study of language—showing how language is used and to what social purposes. All these point inescapably to a wider, universal relevance and significance of this Tamil classic, which then needs to be subjected to studies in the light of the conceptions of varied schools of linguistics over the centuries.

Tolkāppiyam presents an integrated view of the classical Tamil ethos and culture as rooted in the vision of a twofold deed of *Akam* and *Puṟam*, love-urge and power-urge, which are seen to be evolving from their immediacy of Tamilness into universal themes. Among the devices of this universalization is the convention of 'no-naming' with regard to the *Akam* characters. They become universal dramatis personae, breathing the rhythm and joy of universal life. The hero and heroine in love, the vicissitudes of their passions and longings, the psychology and sociology that mark the evolution of their love career from their 'destined' first meeting to their wedded bliss, the sympathetic backdrop provided by the world of nature around—are all features *human* specific rather than Tamils specific.

Even more inclusive are the modes of *Puṟam* life. Underlying the codificatins on them is the mindscape of man in action away from the bliss of his home, his worldly aspirations, his passion for power and renown, his societal concerns and compulsions, and his Ulysses-like fortitude of 'to strive, to seek, to find and not to yield'.

Such a conception of *Akam* - *Puṟam* is in perfect accord with the cosmic law of the moon and the sun principles, the eros and the logos, the feminine and the masculine that make for the harmony and the rhythmic balance of human existence. D.H. Lawrence, whom F.R. Leavis calls the greatest novelist of the twentieth century, in his *Aaron's Rod*, puts it in his characteristic sardonic vein: "Now, in life, there are only two great dynamic urges. . . two great life-urges. . . There may be more. But it comes to me so strongly, now, that there are two: love and power."

The chapter on prosody in the third section is not an enumerative treatment of the formal limbs and features of a composition, but a consummate study of the theory of literature. The chapter on similitude is a window on the modes and functions as well as the sources of imagery in poetry. That literature is a product of the society, and its medium, language, is a social institution runs through the chapter on usage. The whole of *Poruḷatikāram* is then an exemplification of the ancient Tamil conviction that literature is as much the effect of a social cause as it is the cause of a social effect.

Tolkāppiyam is indisputably a classic of towering dimensions. It deserves to occupy an eminent place among the works of world literature. It needs extensive studies not only in comparison with the ancient Sanskrit, Greek and

Latin treatises, but in a new historicist perspective. Several of its linguistic insights and literary theories are far ahead of its time. The varied conventions on literary usage vis-a-vis the worldly usage, and those on the manifest emotions constitute refreshingly new areas of the theory of literary meaning.

Insights into communicology, semiotics, theory of reading, thematology, reader-response criticism, besides formulations on the theories of language can have a significant bearing on the present-day developments in these areas, as much as they constitute rewarding materials for comparative criticism. Here are a few examples:

Attributing to stative objects
Qualities that mark the dynamic ones,
Attributing communicative functions
To objects not given to such functions,
And attributions such as these
Are suggestive references to the nature of the objects given (905).

Usage
Being the word of the learned,
Propriety in poetry
Draws on conformity to the usage (1160).

Usage is
What is in vogue and use
Among the literate,
From whom issue
The events of popular speech (1584).

The vehicles of comparison
Do stand loftier than the tenors (1220).

Where the context warrants a meaning
Other than the ones indicated
That must be taken in too (873).

Look for meaning of meaning
And it ends in a search unending (874).

Finite verbs . . .
Shall go with a nominal element

Either explicitly or implicitly (912).

Neologisms,
As they find a context alive,
Are not discardable (935).

There are cases in discourse
Where
The speaker's intention too
Points to the sense conveyed (942).

There are contexts
Where a noun in the singular number
Will designate the plural too (944).

Where it states
What is also true and certain in the nature of things,
The future-designating verb
Shall take emphatic past and present tense forms (730).

Vividness of expressions
Marks the blending of the past and the future (732).

Gender markers in verbs
And gender markers in nouns
Must not go without concord . . . (494).

A question asked
May get a response
In the interrogative form too (497).

Impropriety there does not entail
Where the response to a query
Goes skipping an outright answer . . . (498).

Poetry, and not worldly use, permits
Nouns taking non-restrictive adjectives (501).

(A pointer to the defining and
non-defining relative clauses distinction)

Do speak of an object in nature
By its being (502).

Things made must be described

By their becoming (503).

Where an object is identified
And where prevails uncertainty as to its gender,
It must be referred to by the plural number (506).

If one has to say
'It is but unavailable'
When a certain commodity is asked for,
One must do so
By pointing to something else available (518).

Personal pronoun
As a co-referent to a proper noun
Does not occur ahead of the proper noun
But replaces the noun in a succeeding reference . . . (521).

Proper nouns should not precede
Honorific titles (524).

Such of these, which in fact outnumber what are specific to the structure of the Tamil language, constitute aspects of a universal grammar, and they should provide materials for both comparative and universal linguistic studies of an academically rewarding kind. They should also go into contrastive linguistics insofar as this discipline contributes to second language teaching and construction of remedial materials in it.

The utterance types assigned to the *Akam* characters in the *Poruḷatikāram* section read like dimensions in the psychology of love and sex rather than dramatizations of the moments in an idealized career of a man and a woman in love. The *Akam* love career itself is a symbolic quest for the consummation of sexual love in the living matrix of the circumambient universe. The thematic events and situations of the *Puṟam* types are but representations of the quest for power, fame, praise, honour, fortitude and the like attainable in the non-*Akam* world. The flora and the fauna brought in as *karupporuḷ* and *mutaṟporuḷ* in the *Akam* literary theory should provide ever vibrant, inexhaustible sources of imagery in literature. The two suggestive devices *uḷḷuṟai* and *iṟaicci* are a unique, aesthetically rewarding contribution of the classical Tamil mind to the conceptions of image-making in poetry, and they provide for the third dimensional suggestive signification, comparable with Ānandavardhana's *dhvani* and the Eliotian 'objective correlative'. The theory of emotions treated in *Meyppāṭṭiyal* chapter,

the varied stylistic modes and rhythmic patterns suggested under *vaṉappu* and *vaṇṇam*, the methods of construing verse meaning, the treatment of the limbs of a poem, structural devices and thematic operators in a composition—all these transcend the bounds of any particular literary culture, and come to provide abundant material for the making of a universal theory of literature, and a general history of literary criticism.

There is, as such, a compulsive academic as well as a cultural need to make *Tolkāppiyam* available in English, which at present is the more widely accepted international medium of academic and scholarly discourse. The present translation seeks to fulfil this need.

That the Tamil language, notwithstanding its classical antiquity and rich literary heritage, enjoys a tragically inadequate representation in the international fora of research and comparative criticism is primarily due to the dearth of objective, faithful and readable translations of Tamil classics in English. As regards *Tolkāppiyam* translations, there exist two complete translations, one by Dr P.S. Subrahmanya Sastri (1945), and the other by Dr S. Ilakkuvanar (1963). The former, published in parts, suffers methodological inconsistency between one part and another, and absence of scientific objectivity. For, the learned Professor of Sanskrit enters into translating the Tamil classic with a settled assumption that "Tolkāppiyaṉār adapted not only the Śanskrit grammatical terms and the arrangement, but also many of the Sanskrit grammatical theories", and that "Tolkāppiyaṉār has worked out a beautiful Tamil grammar on the models of Sanskrit *Prātiśikhyas*, Yāska's *Nirukta*, Pāṇini's *Sikṣā* and Pāṇini's Grammar or that of his predecessors . . ." ("Introduction", *History of Grammatical Theories in Tamil*). Both Prof. T.P. Meenakshisundaran and Dr S. Agesthialingom in their forewords to Sastri's *Collatikāram* translation question his assumption that the parallels between *Tolkāppiyam* and the Sanskrit texts point to the former's indebtedness to the Sanskrit sources. Agesthialingom observes: "Even a comparison of *Tolkāppiyam-Eḻuttatikāram* and *Collatikāram* with the grammatical treatises like Pāṇini's *Aṣṭādhyāyi* shows striking differences in form, content, theoretical framework and emphasis in spite of certain surface similarities". Again, as Meenakshisundaran points out, Sastri's translations are "not always accurate", just as his critical notes are "not always reliable". Misreadings and mistranslations, which are the cause and effect of one another, tend to mar the validity and utility of Sastri's translation.

As for Dr Ilakkuvanar's translation, which accompanies his critical studies

of *Tolkāppiyam* in the same volume, it represents the other extreme of trying to establish that *Tolkāppiyam* is through and through indigenous in its sources ("*Tolkāppiyam* is an original work"). Those affecting the intelligibility and utility of his translation, however, are terminological inadequacy and lack of grammatical appropriateness, which are, to be fair to this great Tamil scholar, due to the relative inaccessibility at that point of time of the register and style of the discipline to which *Tolkāppiyam* belongs. Another problem with this translation, perhaps unintentional, is that a large number of verses in *Tolkāppiyam*, especially those in *Eḻuttu* and *Col* sections, warrant illustrations and exemplifications for precise understanding and interpretation because of their extreme brevity and condensation, which have not been provided by the translator.

Even granting that these failings are marginal and incidental, a fresh translation of *Tolkāppiyam* in a single volume, incorporating the Tamil text, its transliteration in the Roman script, illustrations of the grammatical rules, along with a *Tolkāppiyam* glossary, is entirely in order, given the wide-ranging developments in the fields of linguistics and literary criticism, translation and comparative literature, the effects of which either define or modify the equipments of the translator today.

The Translation

Most of the *Tolkāppiyam* text approximating to the precision of a science, the present translation is a straightforward literal rendering in free verse, largely adopting the criteria of literal translation. While no attempt has been made to replace every word and phrase by their equivalents in the target language, the translation is seen to carry the totality of sense of a given proposition of the original, the totality being arrived at as the aggregate of *all* the lexical units of the verse in question. This müst be so because, for Tolkāppiyar, every word/ morpheme carries sense signification (640). An example:

பொருண்மை தெரிதலும் சொன்மை தெரிதலும்
சொல்லின் ஆகும் என்மனார் புலவர் (641).

The meaning and the form
Stand revealed through the word,
So do the learned hold.

Nevertheless, highly structured and compressed formulaic statements (called nūṟpā) as the verses in *Tolkāppiyam* are, the translation has become interpretative

and explicatory in several cases. An example:

உணர்ச்சி வாயில் உணர்வோர் வலித்தே (876).

The wit of the learner is the key
For the word to unlock its signification.

Such a mode of translation runs through a considerable number of verses in the third *Poruḷ* section, where individual words and phrases designate or stand for whole concepts, ideas or generic varieties. It is such words that constitute the majority of the corpus included in the glossary. Often, *Tolkāppiyam* reads like an organic whole of interdependent entities. Certain verses look back to the preceding ones as being parts of a conceptual whole, and as being complementary. In yet another case, verses clothed in identical diction carry different senses by the force of their contexts of occurrence. And the translation, naturally, takes all these structural aspects into consideration by going in for a repetitive, explicatory mode. Example:

முற்படக் கிளத்தல் செய்யுளுள் உரித்தே (522).

[To read with 521]
In poetry,
Personal pronoun
As a co-referent to a proper noun
Does occur ahead of the proper noun too.

And *Tolkāppiyam* employs several terms which are culture specific, and which constitute the distinct contribution of the Tamil mind to world literature, such as *uḷḷuṟai uvamam* and *iṟaicci*, *akam* and *puṟam*, and *aṟam*, *poruḷ* and *iṉpam*, which for obvious reasons have been retained in translation in their transliterated forms, and explained through translation couplets.

The validity and strength of a translation must be ultimately measured in terms of the intention of the translator and the end-use of his translation. The purpose of the present translation is to facilitate access of this work to the non-Tamils as a source text on linguistics and poetics, which has adequately been taken care of through a conscious transplantation of the norms of Tolkāppiyar into the English language by approaching these norms as 'Ideas'. If any reader feels that the stateliness and splendour of the poetry of *Tolkāppiyam* and its aphoristic nature have been lost in this translation, the translator can only plead 'guilty', for, such a failure is inherent in the discipline of translation itself.

சிறப்புப் பாயிரம்

வட வேங்கடம் தென் குமரி
ஆயிடை,
தமிழ் கூறும் நல் உலகத்து,
வழக்கும் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின்
எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் நாடி,
செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்து நூல் கண்டு, முறைப்பட எண்ணி,
புலம் தொகுத்தோனே - போக்கு அறு பனுவல்
நிலம் தரு திருவின்-பாண்டியன் அவையத்து
அறம் கரை நாவின் நான் மறை முற்றிய
அதங்கோட்டு ஆசாற்கு அரில் தபத் தெரிந்து,
மயங்கா மரபின் எழுத்து முறை காட்டி,
மல்கு நீர் வரைப்பின் ஐந்திரம் நிறைந்த
தொல்காப்பியன் எனத் தன் பெயர் தோற்றி,
பல் புகழ் நிறுத்த படிமையோனே.

பனம்பாரனார் சொன்னது.

ciṟappup pāyiram

vaṭa vēṅkaṭam teṉ kumari
āyiṭai,
tamiḻ kūṟum nal ulakattu,
vaḻakkum ceyyuḷum āyiru mutaliṉ
eḻuttum collum poruḷum nāṭi,
centamiḻ iyaṟkai civaṇiya nilattoṭu
muntu nūl kaṇṭu, muṟaippaṭa eṇṇi,
pulam tokuttōṉē - pōkku aṟu paṉuval
nilam taru tiruviṉ-pāṇṭiyaṉ avaiyattu
aṟam karai nnāviṉ nāṉ maṟai muṟṟiya
ataṅkōṭṭu ācāṟku aril tapat terintu,
mayaṅkā marapiṉ eḻuttu muṟai kāṭṭi,
malku nīr varaippiṉ aintiram niṟainta
tolkāppiyaṉ eṉat taṉ peyar tōṟṟi,
pal pukaḻ niṟutta paṭimaiyōṉē.

paṉampāraṉār coṉṉatu.

PROLOGUE

In the virtuous Tamiḻ-speaking land
That extends from
Vēṅkaṭam in the north
And Kumari in the south,
He has treated units of sound and word
And semantic content as well,
Rooted as he remained
In traditions of common speeh and literary idiom;
Conversant he was of his predecessors' works
That were in vogue and use on the soil
Which marked the cultivated idiom of the Tamiḻ language;
He examined them in order
And has made a well-wrought work;
He presented this classic
In the assembly of Nilantarutiruviṉ Pāṇṭiyaṉ
Where at the head was Ataṅkōṭṭācāṉ
Endowed with a tongue of virtuous words
And in the wisdom of the four vedas rooted;
He expounded in terms irreproachable
The structure unambiguous of the language,
And thereby,
The sage of the man that he was
And of renown exceeding marked,
Established in the sea-girt world
His name Tolkāppiyaṉ
Versed in the treatise *Aintiram*.

- *Paṉampāraṉār*

SECTION ONE

எழுத்து

eḻuttu

PHONOLOGY AND MORPHOPHONEMICS

1. நூல் மரபு

nūl marapu

Conventions of Phonology and Orthography

Number of Phonemes in Tamil

1. எழுத்து எனப்படுப,
அகர முதல்
னகரம் இறுவாய், முப்பஃது என்ப
சார்ந்து வரல் மரபின் மூன்று அலங்கடையே.

eḻuttu eṉappaṭupa,
akara mutal
ṉakaram iṟuvāy, muppaḵtu eṉpa—
cārntu varal marapiṉ mūṉṟu alaṅkaṭaiyē.

Thirty are the phonemes
From /a/ through /ṉ/;
Excluding the three, the secondary ones,
So has it been handed down.

/a/, /ā/, /i/, /ī/, /u/, /ū/, /e/, /ē/, /ai/, /o/, /ō/, /au/;
/k/, /ṅ/, /c/, /ñ/, /ṭ/, /ṇ/, /t/, /n/, /p/, /m/, /y/, /r/, /l/, /v/, /ḻ/, /ḷ/, /ṟ/, /ṉ/

The Secondary Phonemes

2. அவை தாம்,
குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம்,
ஆய்தம் என்ற
முப்பாற்புள்ளியும், எழுத்து ஓரன்ன.

avai tām,
kuṟṟiyalikaram, kuṟṟiyalukaram,
āytam eṉṟa
muppāṟpuḷḷiyum, eḻuttu ōraṉṉa.

The secondary phonemes are
The shortened /i/, the shortened /u/

And the three dotted *āytam*,
Which too partake of a phoneme's nature.

Short Vowels and the Duration of their Articulation

3. அவற்றுள்
அ, இ, உ,
எ, ஒ, என்னும் அப்பால் ஐந்தும்,
ஓர் அளபு இசைக்கும் குற்றெழுத்து என்ப.

avaṟṟuḷ
a, i, u,
e, o, eṉṉum appāl aintum,
ōr aḷapu icaikkum, kuṟṟeḻuttu eṉpa.

The five among the thirty [1]
/a/, /i/, /u/, /e/ and /o/—
Are known to be short vowels
Articulated by single phonic measures*,
So do the learned hold.

* *māttirai* (the time duration for the articulation of a phoneme)

Long Vowels and the Duration of their Articulation

4. ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ,
ஓ, ஔ, என்னும் அப் பால் ஏழும்,
ஈர் அளபு இசைக்கும், நெட்டெழுத்து என்ப.

ā, ī, ū, ē, ai,
ō, au, eṉṉum ap pāl ēḻum,
īr aḷapu icaikkum, neṭṭeḻuttu eṉpa.

The seven among the thirty [1]
/ā/, /ī/, /ū/, /ē/, /ai/, /ō/ and /au/ —
Are known to be long vowels
Taking two such phonic measures,
Thus has the authority ruled.

Non-existence of Phonemes Requiring Three *Māttirai*

5. மூ அளபு இசைத்தல் ஓர் எழுத்து இன்றே.

mū aḷapu icaittal ōr eḻuttu iṉṟē.

No phoneme there is
That takes three phonic measures.

Extra-lengthening of Vowels and their *Māttirai*

6. நீட்டம் வேண்டின், அவ் அளபுடைய
கூட்டி எழூஉதல் என்மனார் புலவர்.

nīṭṭam vēṇṭiṉ, av aḷapuṭaiya
kūṭṭi eḻūutal eṉmaṉār pulavar.

Should there arise a need to lengthen,
A phoneme of measure as warranted be added,
Thus goes the norm the learned ruled.

e.g. எழூஉதல் (*eḻūutal*)

Duration of a *Māttirai*

7. கண் இமை, நொடி, என அவ்வே மாத்திரை
நுண்ணிதின் உணர்ந்தோர் கண்ட ஆறே.

kaṇ imai, noṭi, eṉa avvē māttirai
nuṇṇitiṉ uṇarntōr kaṇṭa āṟē.

As discerning minds have seen it right,
A wink of the eyes or a snap of the fingers
Does constitute a phonic measure (*māttirai*).

Number of Vowels

8. ஔகார இறுவாய்ப்
பன்னீர் எழுத்தும் உயிர் என மொழிப.

aukāra iṟuvāyp
paṉṉīr eḻuttum uyir eṉa moḻipa.

The twelve phonemes through /au/
Are known to be vowels,
So has it been laid down.

/a, ā, i, ī, u, ū, e, ē, ai, o, ō, au/

Number of Consonants

9. னகார இறுவாய்ப்
பதினெண் எழுத்தும் மெய் என மொழிப.

ṉakāra iṟuvāyp
patiṉeṇ eḻuttum mey eṉa moḻipa.

The eighteen phonemes through /ṉ/
Are called consonants,
Thus goes the usage codified.

/k, ṅ, c, ñ, ṭ, ṇ, t, n, p, m, y, r, l, v, ḻ, ḷ, ṟ, ṉ/

Māttirai for Consonantal Articulation

10. மெய்யொடு இயையினும், உயிர் இயல் திரியா.

meyyoṭu iyaiyiṉum, uyir iyal tiriyā.

Vowels' nature no variation finds
Even as they with consonants blend.

11. மெய்யின் அளபே அரை என மொழிப.

meyyiṉ aḷapē arai eṉa moḻipa.

Half a phonic measure do consonants mark,
Thus goes the norm by usage set.

e.g. காக்கை (*kākkai*), கோங்கு (*kōṅku*)

Māttirai for the Secondary Phonemes

12. அவ் இயல் நிலையும், ஏனை மூன்றே.

av iyal nilaiyum, ēṉai mūṉṟē.

So do the three secondary phonemes too [11]

e.g. கேண்மியா (***kēṇmiyā***), நாகு (*nāku*), எஃகு (*eḵku*)

/m/ with Reduced *Māttirai*

13. அரை அளபு குறுகல் மகரம் உடைத்தே;
இசையிடன் அருகும், தெரியும் காலை.

arai aḷapu kuṟukal makaram uṭaittē;
icaiyiṭaṉ arukum teriyum kālai.

Reduction from half a measure
Is the consonant /m/ subjected to,
As it is to another consonant united.

e.g. போன்ம் (*pōṉm*)

The Symbol /m/ with Reduced Articulatory Measure

14. உட் பெறு புள்ளி உரு ஆகும்மே.

uṭ peṟu puḷḷi uru ākummē.

An inner dot* there shows up
The symbol of /m/ thus shortened [13].

* Not in use in the current practice.

The Consonant Symbols

15. மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல்.

meyyiṉ iyaṟkai puḷḷiyoṭu nilaiyal.

To go with a dot
Does mark a consonant.

க்/k/, ங் /ṅ/, ச் /c/, ...

The Symbols /e/ and /o/

16. எகர ஒகரத்து இயற்கையும் அற்றே.

ekara okarattu iyaṟkaiyum aṟṟē.

Such is the form of /e/ and /o/ too [15]

/e/ and /o/ were also written with a dot above as எ் and ஒ், but it is not in vogue now.

The Consonant-vowel Symbols

17. புள்ளி இல்லா எல்லா மெய்யும்
உரு உரு ஆகி அகரமொடு உயிர்த்தலும்,
ஏனை உயிரொடு உருவு திரிந்து உயிர்த்தலும்,
ஆயீர் இயல—உயிர்த்தல் ஆறே.

puḷḷi illā ellā meyyum
uru uru āki akaramoṭi uyirttalum,
ēṉai uyiroṭu uruvu tirintu uyirttalum,
āyīr iyala—uyirttal ārē.

Dots go off to form consonant-vowels,
Which in two ways manifest:
Blended with /a/, their form abides;
Alteration the form takes with other vowels.

e.g. 1. க்+அ ==> க (*k*+*a* ==> *k*) 2. க்+ஆ ==> கா (*k*+*ā* ==> *kā*)

18. மெய்யின் வழியது உயிர் தோன்று நிலையே.

meyyiṉ vaḻiyatu uyir tōṉṟu nilaiyē.

A consonant-vowel is said
With vowel following the consonant.

e.g. க்+அ ==> க (k+a ==> k)

Hard Consonants

19. வல்லெழுத்து என்ப—'க, ச, ட, த, ப, ற.'

vallel̲uttu en̲pa—'*ka, ca, ṭa, ta, pa, ṟa*'.

/k/, /c/, /ṭ/, /t/, /p/ and /ṟ/ are called hard consonants.

Soft Consonants

20. மெல்லெழுத்து என்ப—'ங, ஞ, ண, ந, ம, ன'.

mellel̲uttu en̲pa—'*ṅa, ña, ṇa, na, ma, n̲a*'.

/ṅ/, /ñ/, /ṇ/, /n/, /m/, and /n̲/ are called soft consonants.

Medial Consonants

21. இடையெழுத்து என்ப—'ய, ர, ல, வ, ழ, ள'.

iṭaiyel̲uttu en̲pa—'*ya, ra, la, va, l̲a, ḷa*'.

/y/, /r/, /l/, /v/, /l̲/ and /ḷ/ are called medial consonants.

Consonantal Clustering

22. அம் மூ-ஆறும் வழங்கு இயல் மருங்கின்,
மெய்ம்மயக்கு உடனிலை, தெரியும் காலை.

am mū āṟum val̲aṅku iyal maruṅkin̲,
meymmayakku, uṭan̲ilai teriyum kālai.

Use in vogue there allows
Twinning of one letter with another
Amongst these three sixes [19-21].

e.g. அப்பம் (appam), பக்கம் (pakkam)

23. ட, ற, ல, ள, என்னும் புள்ளி முன்னர்,
க, ச, ப, என்னும் மூவெழுத்து உரிய.

ṭa, ṟa, la, ḷa, eṉṉum puḷḷi muṉṉar,
ka, ca, pa, eṉṉum mūeḻuttu uriya.

/k/, /c/ and /p/ are the three consonants
That follow /ṭ/, /ṟ/, /l/ and /ḷ/.
In clusters twinned.

e.g. வெட்கம் (veṭkam), கற்க (kaṟka), செல்க (celka), கொள்க (koḷka)

24 அவற்றுள்,
ல-ளஃகான் முன்னர், ய, வ-வும் தோன்றும்.

avaṟṟuḷ,
la-ḷakkāṉ muṉṉar, ya, va-vum tōṉṟum.

Amongst these[23],
/l/ and /ḷ/ take /y/ and /v/ too after them.

e.g. கொல்+யானை ==> கொல்யானை (*kol+yāṉai ==> kolyāṉai*),
வெள்+யானை ==> வெள்யானை (*veḷ+yāṉai ==> veḷyāṉai*)

25 ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, எனும் புள்ளி முன்னர்,
தம்தம் மிசைகள் ஒத்தன நிலையே.

ṅa, ña, ṇa, na, ma, ṉa, eṉum puḷḷi muṉṉar,
tamtam micaikaḷ ottaṉa nilaiyē.

Usage finds other consonants
Yoked to /ṅ/, /ñ/, /ṇ/, /n/, /m/ and /ṉ/
In pairs of kindred nature.

e.g. தங்கு (taṅku), பஞ்சு (pañcu), நன்று (naṉṟu)

26. அவற்றுள்,
ண-னக்கான் முன்னர்,
க, ச, ஞ, ப, ம, ய, வ, ஏழும் உரிய.

avaṟṟuḷ,
ṇa-ṉakkāṉ muṉṉar,
ka, ca, ña, pa, ma, ya, va, ēḻum uriya.

Amongst which[25],
/ṇ/ and /ṉ/ draw the seven -
/k/, /c/, /ñ/, /p/, /m/, /y/ and /v/-
Into coupling after them.

e.g. வெண்கலம் (*veṇkalam*), புன்கண் (*puṉkaṇ*)

27. ஞ, ந, ம, வ, என்னும் புள்ளி முன்னர்,
யக்கான் நிற்றல் மெய் பெற்றன்றே.

ña, na, ma, va, eṉṉum puḷḷi muṉṉar,
yakkāṉ niṟṟal mey peṟṟaṉṟē.

/y/ to follow
/ñ/, /n/, /m/ and /v/
Is in order set.

e.g. உரிஞ்யாது (*uriñyātu*), தெவ்யாது (*tevyātu*)

28. மக்கான் புள்ளி முன் 'வ'வ்வும் தோன்றும்.

makkāṉ puḷḷi muṉ 'va'vvum tōṉṟum.

/v/ to follow /m/
Is seen there too.

e.g. நலம்வளர் நாடு (*nalamvaḷar nāṭu*)

29. ய, ர, ழ, என்னும் புள்ளி முன்னர்,
முதல் ஆகு எழுத்து ஙகரமொடு தோன்றும்.

ya, ra, ḻa, eṉṉum puḷḷi muṉṉar,
mutal āku eḻuttu, ṅakaramoṭu tōṉṟum.

Word initial consonants
[/k/, /c/, /t/, /p/, /ñ/, /n/, /m/, /y/ and /v/],
Along with the consonant /ṅ/,
Come after /y/, /r/ and /ḻ/.

e.g. வேய்கடிது (*vēykaṭitu*), வேய்வலிது (*vēyvalitu*),

வேய்ங்ஙனம் (*vēyṅṅaṉam*)

30. மெய்ந் நிலை சுட்டின் எல்லா எழுத்தும்
தம் முன் தாம் வரூஉம்—ர, ழ, அலங்கடையே.

meyn nilai cuṭṭiṉ ellā eḻuttum
tam muṉ tām varūum—ra, ḻa, alaṅkaṭaiyē.

Usage discerned,
Consonants all do double in words
Except /r/ and /ḻ/.

e.g. இங்ஙனம் (*iṅṅaṉam*), மஞ்ஞை (*maññai*), உள்ளம் (*uḷḷam*), பட்டை (*paṭṭai*)

Demonstratives

31. அ, இ, உ,—அம் மூன்றும் சுட்டு.

a, i, u,—am mūṉṟum cuṭṭu.

The three /a/, /i/ and /u/,
Are demonstratives in function.

e.g. அவன் (*avaṉ*), இவன் (*ivaṉ*), உவன் (*uvaṉ*)

Interrogatives

32. ஆ, ஏ, ஓ,—அம் மூன்றும் வினா.

ā, ē, ō,—am mūṉṟum viṉā.

The three /ā/, /ē/ and /ō/,
Are marked interrogatives.

e.g. அவனா (*avaṉā*), நீதானே (*nītāṉē*), யாரோ (*yārō*)

Lengthening of Phonemes

33. அளபு இறந்து உயிர்த்தலும், ஒற்று இசை நீடலும்,
உள என மொழிப;—'இசையொடு சிவணிய
நரம்பின் மறைய' என்மனார் புலவர்.

aḷapu iṟantu uyirttalum, oṟṟu icai nīṭalum,
uḷa eṉa moḻipa;—'icaiyoṭu civaṇiya
narampiṉ maṟaiya' eṉmaṉār pulavar.

As shown by the ones
Deft in music
The stringed instruments issue,
Lengthening of vowels beyond the phonic measures set
And extended phonic measures for consonants
Are witnessed too.
So say the learned men.

2. மொழி மரபு

moḻi marapu

Morphophonemics

Secondary Phonemes: Shortened /i/

34. குற்றியலிகரம் நிற்றல் வேண்டும்—
'யா' என் சினைமிசை, உரையசைக் கிளவிக்கு,
ஆவயின் வரூஉம் மகாரம் ஊர்ந்தே.

kuṟṟiyalikaram niṟṟal vēṇṭum—
'yā' eṉ ciṉaimicai, uraiyacaik kiḷavikku,
āvayiṉ varūum makaram ūrntē.

The shortened /i/ abides
Clustering with /m/
Before the segment called *yā* of the empty morpheme *miyā*
In forms (of verbs) that attention invite.

e.g. காண்மியா (*kāṇmiyā*)

35 புணரியல் நிலையிடைக் குறுகலும் உரித்தே;
உணரக் கூறின், முன்னர்த் தோன்றும்.

puṇariyal nilaiyiṭaik kuṟukalum urittē;
uṇarak kūṟiṉ, muṉṉart tōṉṟum.

The shortened /i/ occurs too
In morphophonemic coalescence,
Explanation of which appears later [410].

e.g. நாகு + யாது ==> நாகியாது (*nāku* + *yātu* ==> *nākiyātu*)

Secondary Phonemes: Shortened /u/

36. நெட்டெழுத்து இம்பரும் தொடர்மொழி ஈற்றும்
குற்றியலுகரம் வல் ஆறு ஊர்ந்தே.

neṭṭeḻuttu imparum toṭarmoḻi īṟṟum
kuṟṟiyalukaram val āṟu ūrntē.

The shortened /u/ there occurs
Running into the six hard consonants
Following the long vowels,
And at the end of words
Formed of more than one letter.

e.g. ஆறு (āṟu), பாக்கு (pākku), மூச்சு (mūccu), காற்று (kāṟṟu)

37. இடைப்படின் குறுகும் இடனுமார் உண்டே—
கடப்பாடு அறிந்த புணரியலான.

iṭaippaṭiṉ kuṟukum iṭaṉumār uṇṭē
kaṭappāṭu aṟinta puṇariyalāṉa.

The shortening of /u/ occurs too
In contexts appropriate
Of words coalescing [408].

e.g. சுக்கு + கோடு ==> சுக்குக்கோடு (cukku + kōṭu ==> cukkukkōṭu)

Secondary Phonemes: *Āytam*

38. குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி,
உயிரொடு புணர்ந்த வல் ஆறன் மிசைத்தே.

kuṟiyataṉ muṉṉar āytap puḷḷi,
uyiroṭu puṇarnta val āṟaṉ micaittē.

The three dotted *āytam*,
Stands preceded by the short vowels.

And runs into the six hard consonantal vowels
Which are wonted to follow.

e.g. எஃகு (e*k*ku), அஃது (a*k*tu), கஃசு (ka*k*cu)

39. ஈறு இயல் மருங்கினும் இசைமை தோன்றும்.

īṟu iyal maruṅkiṉum icaimai tōṉṟum.

Occurrence of the *āytam* is marked too
Between the preceding and succeeding words
In coalescence aptly realized.

e.g. அல் + திணை ==> அஃறிணை (*al + tiṇai ==> akṟiṇai*),
பல் + துளி ==> பஃறுளி (*pal+ tuḷi ==> pakṟuḷi*)

40. உருவினும் இசையினும் அருகித் தோன்றும்
மொழிக் குறிப்பு எல்லாம் எழுத்தின் இயலா—
ஆய்தம் அஃகாக் காலையான.

uruviṉum icaiyiṉum arukit tōṉṟum
moḻik kuṟippu ellām eḻuttiṉ iyalā—
āytam akkāk kālaiyāṉa.

Rare its incidence though,
Āytam marks lengthening beyond its phonic measure too
In words onomatopoeic of colour and resonance;
And such designations elude representation in writing.

e.g. கஃறென்னும் கல்லதர் அத்தம் (*kakreṉṉum kallatar attam*)
- (The long way strewn with darkish pebbles),
கஃறென்னும் தண்கோட்டுப் பெண்ணை (*kakreṉṉum taṇkōṭṭup peṇṇai*)
- (the rattling of the palmyra leaves)

Euphonic Elongation

41. குன்று இசை மொழிவயின் நின்று இசை நிறைக்கும்
நெட்டெழுத்து இம்பர் ஒத்த குற்றெழுத்தே.

kunṟu icai moḻivayin ninṟu icai niṟaikkum
neṭṭeḻuttu impar otta kuṟṟeḻuttē.

Words of inadequate tonal effect
Have it made up right
With corresponding short vowels
Being entwined with the long ones.

e.g. தொழாஅர் (*toḻāar*), போஒம் (*pōom*), ஆடூஉ (*āṭūu*)

Elongation of /ai/ and /au/

42. ஐ, ஔ, என்னும் ஆயிர்-எழுத்திற்கு
இகர உகரம் இசை நிறைவு ஆகும்.

ai, au, ennum āyir eḻuttiṟku
ikara ukaram icai niṟaivu ākum.

/i/ and /u/ are the ones clustered
To bring tonal harmony
To the long vowels /ai/ and /au/
Where they warrant elongation beyond their measures set.

e.g. கனைஇக்கும் (*kanaikkum*), வௌஉவினான் (*vauuvinān*)

One-letter Words

43. நெட்டெழுத்து ஏழே ஓர் எழுத்து ஒருமொழி.

neṭṭeḻuttu ēḻē ōr eḻuttu orumoḻi.

The seven long vowels
Do abide as one-letter words.

e.g. ஆ-பசு (*ā-cow*); ஈ-ஈகை (*ī-gift*); ஊ-தசை (*ū-flesh*); ஏ-அம்பு (*ē-arrow*), ஐ-தலைவன் (*ai-Lord*); ஓ-மதகுப்பலகை (*ō-shutter*); ஔ-தாரவிசை எழுத்து (*au*-symbol of the seventh note of the gamut.)

44. குற்றெழுத்து ஐந்தும் மொழி நிறைபு இலவே.

kuṟṟeḻuttu aintum moḻi niṟaipu ilavē.

None among the five short vowels
Is a sense entity in itself.

e.g. Exceptions include *tu*-(food) and *no* (suffer).

Morphosemantic Word-classes

45. ஓர் எழுத்து ஒருமொழி, ஈர் எழுத்து ஒருமொழி,
இரண்டு இறந்து இசைக்கும் தொடர்மொழி உளப்பட,
மூன்றே, மொழி நிலை—தோன்றிய நெறியே.

ōr eḻuttu orumoḻi, īr eḻuttu orumoḻi,
iraṇṭu iṟantu icaikkum toṭarmoḻi uḷappaṭa,
mūṉṟē moḻi nilai—tōṉṟiya neṟiyē.

One-letter words, two-letter words
And words of letters more than two —
Is the threefold classification of words
As is in usage laid down.

e.g. ஆ (ā), மணி (maṇi), வரகு (varaku), கொற்றன் (*koṟṟaṉ*)

Articulation of Consonants

46. மெய்யின் இயக்கம் அகரமொடு சிவணும்.

meyyiṉ iyakkam akaramoṭu civaṇum.

In conjunction with /a/
Is the consonantal articulation found.

e.g. க்+அ ==> க (*k+a* ==> *ka*)

Clustering of Consonants

47. தம் இயல் கிளப்பின், எல்லா எழுத்தும்
மெய்ந்நிலை மயக்கம் மானம் இல்லை.

tam iyal kiḷappiṉ, ellā eḻuttum
meynnilai mayakkam māṉam illai.

As the nature of consonants is examined,
No flaw there occasions
If no doubling of a consonant is witnessed [22]
Where the word is a designation of the consonant itself.

e.g. டகாரம் (*ṭakāram*), மஃகான் (*makkāṉ*)

48. ய, ர, ழ, என்னும் மூன்றும் முன் ஒற்ற,
க,ச, த, ப, ங, ஞ, ந, ம, ஈர் ஒற்று ஆகும்.

ya, ra, ḻa, eṉṉum mūṉṟum muṉ oṟṟa,
ka, ca, ta, pa, ṅa, ña, na, ma, īr oṟṟu ākum.

The consonants /k/, /c/, /t/, /p/, /ṅ/, /ñ/, /n/ and /m/ follow
The three consonants /y/, /r/ and /ḻ/
In twinned clusters.

e.g. வேய்க்குறை (*vēykkuṟai*), வேய்ங்குறை (*vēyṅkuṟai*), வேர்க்குறை (*vērkkuṟai*)

49. அவற்றுள்,
ரகார, ழகாரம் குற்றொற்று ஆகா.

avaṟṟuḷ,
rakāra, ḻakāram kuṟṟoṟṟu ākā.

Amongst which [48]
The consonants /r/ and /ḻ/
Follow not the short vowel as word finals
[But pair with the long vowels].

e.g. தார் (*tār*), தாழ் (*tāḻ*)

Determination of *Māttirai* in Words

50. குறுமையும் நெடுமையும் அளவின் கோடலின்,
தொடர்மொழி எல்லாம் நெட்டெழுத்து இயல.

kuṟumaiyum neṭumaiyum aḷaviṉ kōṭaliṉ,
toṭarmoḻi ellām neṭṭeḻuttu iyala.

[Nevertheless [49]], The phonemes long and short,
Having phonic measures distinct,
/r/ and /ḻ/ in words of more than two letters
Are seen as if following long vowels.

e.g. அகர் (*akar*), அகழ் (*akaḻ*)

Pōṉm in Compositions

51. செய்யுள் இறுதிப் போலும் மொழிவயின்
னகார, மகாரம் ஈர் ஒற்று ஆகும்.

ceyyuḷ iṟutip pōlum moḻivayiṉ
ṉakāra, makāram īr oṟṟu ākum.

/ṉ/ clusters with /m/ as word-final
In *pōlum* that ends a composition.
(Reading *pōṉm*)

52. னகாரை முன்னர் மகாரம் குறுகும்.

ṉakārai muṉṉar makāram kuṟukum.

/m/ that follows /ṉ/ in *pōṉm* above [51]
Takes a reduced phonic measure
[Shortened from half a *māttirai* to a quarter].

Unchanging Nature of Phonetic Quality

53. மொழிப்படுத்து இசைப்பினும், தெரிந்து வேறு இசைப்பினும்,
எழுத்து இயல் திரியா என்மனார் புலவர்.

moḻippaṭuttu icaippiṉum, terintu vēṟu icaippiṉum,
eḻuttu iyal tiriyā eṉmaṉār pulavar.

Be it in a lexical context or in isolation,
No alteration does a phoneme's character mark,
So affirm the learned ones.

Character /ai/

54. அகர இகரம் ஐகாரம் ஆகும்.

akara ikaram aikāram ākum.

/a/ and /i/ clustered in speech,
It sounds after /ai/.

அஇயர் ==> ஐயர் (*aiyar* ==> *aiyar*)

Constitution of /au/

55. அகர உகரம் ஔகாரம் ஆகும்.

akara ukaram aukāram ākum.

/a/ and /u/ clustered in speech,
It sounds after /au/.

அஉவை ==> ஔவை (*auvai* ==> *auvai*)

Phonetic Variant of /ai/

56. அகரத்து இம்பர் யகரப் புள்ளியும்
'ஐ' என் நெடுஞ் சினை மெய் பெறத் தோன்றும்.

akarattu impar yakarap pulliyum
'ai' en neṭuñ cinai mey perat tōnrum.

The vowel /a/
And the following consonant /y/
Get clustered
Substituting for the long vowel /ai/.

e.g. ஐவனம் <==> அய்வனம் (*aivanam* <==> *ayvanam*)

Reduced Articulatory Measure of /ai/ and /au/

57. ஓர் அளபு ஆகும் இடனுமாருண்டே;
தேரும் காலை, மொழிவயினான.

ōr aḷapu ākum iṭaṉumāruṇṭē;
tērum kālai, moḻivayiṉāṉa.

Their occurrences in speech considered,
The long vowels /ai/ [and /au/]
Tend to be reduced to single phonic measures
In certain environments.

e.g. பழைமை <==> பழமை (*paḻaimai <==> paḻamai*)

Alternation of /i/ and /y/

58. இகர யகரம் இறுதி விரவும்.

ikara yakaram iṟuti viravum.

Word finals witness
Interchange of /i/ and /y/

e.g. நாய் <==> நாஇ (*nāy <==> nāi*)

Word-initials

59. பன்னீர் உயிரும் மொழி முதல் ஆகும்.

paṉṉīr uyirum moḻi mutal ākum.

All the twelve vowels
Occur as word-initials.

e.g. அடை (*aṭai*), ஆடை (*āṭai*), இடை (*iṭai*), ஈயம் (*īyam*), உரல் (*ural*), ஊர்தி (*ūrti*), எழு (*eḻu*), ஏணி (*ēṇi*), ஐவனம் (*aivaṉam*), ஒளி (*oḷi*), ஓளி (*ōḷi*), ஔவியம் (*auviyam*)

60. உயிர்மெய் அல்லன மொழி முதல் ஆகா.

uyirmey allaṉa moḻi mutal ākā.

Consonants,
Other than in consonant-vowel forms,
Do not occur as word-initials.

61. க, த, ந, ப, ம, எனும் ஆவைந்து எழுத்தும்
எல்லா உயிரொடும் செல்லுமார் முதலே.

ka, ta, na, pa, ma, eṉum āvaintu eḻuttum
ellā uyiroṭum cellumār mutalē.

The five consonants /k/, /t/, /n/, /p/ and /m/
Combine with all vowels
To occur as word-initials

e.g. கலை (*kalai*), காளி (*kāḷi*), கிளி (*kiḷi*), கீரி (*kīri*), குடி (*kuṭi*), கூடு (*kūṭu*), கெண்டை (*keṇṭai*), கேழல் (*kēḻal*), கைதல் (*kaital*), கொண்டல் (*koṇṭal*), கோடை (*kōṭai*), கௌவை (*kauvai*).

62. சகரக் கிளவியும் அவற்று ஓரற்றே—
அ, ஐ, ஔ, எனும் மூன்று அலங்கடையே.

cakarak kiḷaviyum avaṟṟu ōraṟṟē—
a, ai, au, eṉum mūṉṟu alaṅkaṭaiyē.

The consonant /c/ too
Combines with vowels except /a/, /ai/ and /au/
To form word-initials.

e.g. சாலை (*cālai*), சிலை (*cilai*), சீறுக (*cīṟuka*), சுரும்பு (*curumpu*), சூழ்க (*cūḻka*), செய்கை (*ceykai*), சேவடி (*cēvaṭi*), சொறிக (*coṟika*), சோறு (*cōṟu*)

63. உ, ஊ, ஒ, ஓ, என்னும் நான்கு உயிர்
'வ' என் எழுத்தொடு வருதல் இல்லை.

u, ū, o, ō, eṉṉum nāṉku uyir
'va' eṉ eḻuttoṭu varutal illai.

The four vowels /u/, /ū/, /o/ and /ō/
Pair not with /v/
To form word-initials.

e.g. வளை (*vaḷai*), வாளி (*vāḷi*), விளரி (*viḷari*), வீடு (*vīṭu*), வெள்ளி (*veḷḷi*), வேர் (*vēr*), வையம் (*vaiyam*), வௌவு (*vauvu*)

64. ஆ, எ, ஒ, எனும் மூஉயிர் ஞகாரத்து உரிய.

ā, e, o, eṉum mūuyir ñakārattu uriya.

The consonant /ñ/
Combines with the vowels /ā/, /e/ and /o/
To occur as a word-initial.

e.g. ஞாலம் (*ñālam*), ஞெகிழி (*ñekiḻi*), ஞொள்கிற்று (*ñoḷkiṟṟu*)

65. ஆவொடு அல்லது யகரம் முதலாது.

āvoṭu allatu yakaram mutalātu.

The consonant /y/
Except in combination with the vowel /ā/
Does not occur as a word-initial.

e.g. யான் (*yāṉ*)

66. முதலா ஏன தம் பெயர் முதலும்.

mutalā ēṉa tam peyar mutalum.

Those among the consonants,
That do not occur as word-initials,
Turn to be so
While designating their names.

e.g. லகரம் (*lakaram*), ளகரம் (*ḷakaram*)

67. குற்றியலுகரம் முறைப்பெயர் மருங்கின்
ஒற்றிய நகரமிசை நகரமொடு முதலும்.

kuṟṟiyalukaram muṟaippeyar maruṅkiṉ
oṟṟiya nakaramicai nakaramoṭu mutalum.

The shortened /u/,
As it clusters with /n/ of the personal pronoun [*num*]
Pairing with the kinship term [*tantai*]
Occurs as a word-initial.

e.g. நும் + தந்தை ==> நுந்தை (*num* + *tantai* ==> *nuntai*)

68. முற்றியலுகரமொடு பொருள் வேறுபடாஅது—
அப் பெயர் மருங்கின் நிலையியலான.

muṟṟiyalukaramoṭu poruḷ vēṟupaṭāatu—
ap peyar maruṅkiṉ nilaiyiyalāṉa.

The shortened /u/ in this kinship term [67]
Abiding as a word-initial as it does,
Differs not in sense from the unshortened /u/.

Word-finals

69. உயிர், 'ஔ' எஞ்சிய இறுதி ஆகும்.

uyir 'au' eñciya iṟuti ākum.

All vowels except /au/ form word-finals

e.g. நட (*naṭa*), கடா (*kaṭā*), கடி (*kaṭi*)

70. க-வ-வொடு இயையின், ஔவும் ஆகும்.

ka-vavoṭu iyaiyiṉ, auvum ākum.

Clustered with /k/ and /v/,
/au/ occurs as a word-final too.

கௌ (*kau*), வௌ (*vau*)

71. 'எ' என வரும் உயிர் மெய் ஈறாகாது.

'e'-eṉa varum uyir mey īṟākātu.

The vowel /e/
Does not occur as a word-final
When it clusters with a consonant.

72. ஒவ்வும் அற்றே, 'ந' அலங்கடையே.

ovvum aṟṟē 'na' alaṅkaṭaiyē.

The vowel /o/ too
Does not occur as a word-final
Clustering with a consonant,
Except with the consonant /n/.

e.g. நொ (*no*)

73. ஏ, ஓ, எனும் உயிர் ஞகாரத்து இல்லை.

ē, ō, eṉum uyir ñakārattu illai.

No word-finals there are
With /ñ/ united to the vowels /ē/ and /ō/.

74. உ, ஊகாரம் ந-வ-வொடு நவிலா.

u, ūkāram na vavoṭu navilā.

The vowels /u/ and /ū/
Combine not with /n/ or /v/
To form word-finals.

75. உச் சகாரம் இருமொழிக்கு உரித்தே.

uc cakāram iru moḻikku urittē.

Only two words there are
With *cu* cluster as the word-final.

உசு (*ucu*), முசு (*mucu*)

76. உப் பகாரம் ஒன்று என மொழிப;
இரு வயின் நிலையும் பொருட்டு ஆகும்மே.

up pakāram oṉṟu eṉa moḻipa;
iru vayiṉ nilaiyum poruṭṭu ākummē.

There is just one word (*tapu*)
With *pu* as the word-final,
Which has active and causative senses;
So is it marked.

tapu to die; to destroy.

77. எஞ்சிய எல்லாம் எஞ்சுதல் இலவே.

eñciya ellām eñcutal ilavē.

The remaining consonant-vowels
No such restrictions suffer
As to word-final occurrence.

e.g. ஙௌக் களைந்தார் (*ṅauk kaḷaintār*), கெக்களைந்தார் (*kekkaḷaintār*),
கொக்களைந்தார் (*kokkaḷaintār*), ஞெக்களைந்தார் (*ñekkaḷaintār*), etc.

78. ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, என்னும்
அப் பதினொன்றே புள்ளி இறுதி.

ña, ṇa, na, ma, ṉa, ya, ra, la, va, ḻa, ḷa, eṉṉum
ap patiṉoṉṟē puḷḷi iṟuti.

Only the eleven consonants
/ñ/, /ṇ/, /n/, /m/, /ṉ/, /y/, /r/, /l/, /v/, /ḻ/ and /ḷ/
Form the word-finals.

e.g. உரிஞ் (uriñ), மண் (maṇ), பொருந் (porun), திரும் (tirum), பொன் (poṉ), வேய் (vēy), வேர் (vēr), வேல் (vēl), தெவ் (tev), வீழ் (vīḻ), வேள் (vēḷ)

79 உச் சகாரமொடு நகாரம் சிவணும்.

uc cakāramoṭu nakāram civaṇum.

Only two words find /n/,
As does /cu/,
Take the word-final position.

பொருந் (porun), வெரிந் (verin)

80 உப் பகாரமொடு ஞகாரையும் அற்றே;
அப் பொருள் இரட்டாது இவணையான.

up pakāramoṭu ñakāraiyum aṟṟē;
ap poruḷ iraṭṭātu ivaṇaiyāṉa.

One word alone there is
Where ñ is word-final,
As is the case with /pu/,
Save for the sense doubling [76].

உரிஞ் (uriñ)

81. வகரக் கிளவி நான்மொழி ஈற்றது.

vakarak kiḷavi nāṉmoḻi īṟṟatu.

v is word-final
In four words

அவ் (av), இவ் (iv), உவ் (uv), தெவ் (tev)

82. மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த
னகரத் தொடர்மொழி ஒன்பஃது என்ப—
புகர் அறக் கிளந்த அஃறிணை மேன.

makarat toṭarmol̲i mayaṅkutal varainta
n̲akarat toṭarmol̲i on̲pak̲tu en̲pa—
pukar ar̲ak kil̲anta ak̲r̲iṇai mēn̲a.

Designating species non-human sure
Nine terms there are
With /n̲/ as word-final
Where it admits no substitution of /m/,
So is it ruled.

e.g. உகின் (*ukin̲*), செகின் (*cekin̲*), விழன் (*vil̲an̲*), பயின் (*payin̲*) அழன் (*al̲an̲*), புழன் (*pul̲an̲*), குயின் (*kuyin̲*), கடான் (*kaṭān̲*), வயான் (*vayān̲*)

3. பிறப்பு இயல்

piṟappu iyal

Production of Speech Sounds

Air-stream Mechanism

83 உந்தி முதலா முந்து வளி தோன்றி,
தலையினும் மிடற்றினும் நெஞ்சினும் நிலைஇ,
பல்லும், இதழும், நாவும், மூக்கும்,
அண்ணமும், உளப்பட எண் முறை நிலையான்
உறுப்பு உற்று அமைய நெறிப்பட நாடி,
எல்லா எழுத்தும் சொல்லும் காலை,
பிறப்பின் ஆக்கம் வேறு வேறு இயல—
திறப்படத் தெரியும் காட்சியான.

unti mutalā muntu vaḷi tōṉṟi,
talaiyiṉum miṭaṟṟiṉum neñciṉum nilaii,
pallum, itaḻum, nāvum, mūkkum,
aṇṇamum, uḷappaṭa eṇ muṟai nilaiyāṉ
uṟuppu uṟṟu amaiya neṟippaṭa nāṭi,
ellā eḻuttum collum kālai.
piṟappiṉ ākkam vēṟu vēṟu iyala—
tiṟappaṭat teriyum kāṭciyāṉa.

The egressive air-stream originating at the lungs,
Inflated by the action of the diaphragm,
Abides and is reinforced at the larynx and the buccal cavity,
Reaches the teeth, lips, tongue, nose and palate,
Gets duly modified within these eight organs
And comes out in forms distinctive;
Thus are the phonemes all produced-
Which a discerning mind can mark.

Production of Vowels

84. அவ் வழி,
பன்னீர்-உயிரும் தம் நிலை திரியா,
மிடற்றுப் பிறந்த வளியின் இசைக்கும்.

av vaḻi,
paṉṉīr uyirum tam nilai tiriyā,
miṭaṟṟup piṟanta vaḷiyiṉ icaikkum.

(The air-stream mechanism) being such [83],
The flow of air unobstructed
Through the throat's region
Witnesses the birth of the twelve vowels.

85. அவற்றுள்.
அ, ஆ, ஆயிரண்டு அங்காந்து இயலும்.

avaṟṟuḷ,
a, ā, āyiraṇṭu aṅkāntu iyalum.

/a/ and /ā/ among the vowels
Are uttered through the mouth wide open.

86. இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, என இசைக்கும்
அப் பால் ஐந்தும் அவற்று ஓரன்ன;
அவைதாம்
அண்பல் முதல் நா விளிம்பு உறல் உடைய.

i, ī, e, ē, ai, eṉa, icaikkum
ap pāl aintum avaṟṟu ōraṉṉa;
avaitām
aṇpal mutal nā viḷimpu uṟal uṭaiya.

So are the five /i/, /ī/, /e/, /ē/ and /ai/; [85]
And they are articulated
As the sides of the front of the tongue
Touch the teeth-ridge.

87. உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, என இசைக்கும்
அப் பால் ஐந்தும் இதழ் குவிந்து இயலும்.

u, ū, o, ō, au, eṉa icaikkum
ap pāl aintum itaḻ kuvintu iyalum.

Lips rounded
Find the five /u/, /ū/, /o/, /ō/ and /au/
Produced [cf. 85].

88. தம்தம் திரிபே சிறிய என்ப.

tamtam tiripē ciṟiya eṉpa.

There do mark
Variations slight among them,
As are they perceived [85 - 7].

Production of Consonants

89 ககார ஙகாரம் முதல் நா அண்ணம்.

kakāra ṅakāram mutal nā aṇṇam.

k and ṅ are said
With the blade of the tongue touching the (soft) palate.

90 சகார ஞகாரம் இடை நா அண்ணம்.

cakāra ñakāram iṭai nā aṇṇam.

c and ñ are produced
As the middle of the tongue touches the palate's mid-region.

91 டகார ணகாரம் நுனி நா அண்ணம்.

ṭakāra ṇakāram nuṉi nā aṇṇam.

/ṭ/ and /ṇ/ are articulated
As the tip of the tongue touches the palate (back of the alveolar ridge).

92. அவ் ஆறு எழுத்தும் மூவகைப் பிறப்பின.

av āṟu eḻuttum mūvakaip piṟappiṉa.

The six phonemes above
[/k/ and /ṅ/, /c/ and /ñ/ and /ṭ/ and /ṇ/]
Are by three places of articulation marked.

93. அண்ணம் நண்ணிய பல்முதல் மருங்கில்
நா நுனி பரந்து மெய் உற ஒற்ற,
தாம் இனிது பிறக்கும்—தகார நகாரம்.

aṇṇam naṇṇiya pal mutal maruṅkil
nā nuṉi parantu mey uṟa oṟṟa,
tām iṉitu piṟakkum—takāra nakāram.

/t/ and /n/ are uttered with ease
As the tip of the tongue spreads out
And makes a contact fast with the back of the teeth-ridge.

94. அணரி நுனி நா அண்ணம் ஒற்ற,
றஃகான், னஃகான், ஆயிரண்டும் பிறக்கும்.

aṇari nuṉi nā aṇṇam oṟṟa.
ṟakkāṉ. ṉakkāṉ, āyiraṇṭum piṟakkum.

The tip of the tongue rising
And touching the palate above,
/ṟ/ and/ṉ/ come into being.

95. நுனி நா அணரி அண்ணம் வருட,
ரகார, ழகாரம், ஆயிரண்டும் பிறக்கும்.

nuṉi nā aṉari aṇṇam varuṭa,
rakāra, ḻakāram, āyiraṇṭum piṟakkum.

The tip of the tongue rises
And strikes against the palate
To produce /r/ and /ḻ/.

96. நா விளிம்பு வீங்கி, அண்பல் முதல் உற,
ஆவயின் அண்ணம், ஒற்றவும், வருடவும்,
லகார, ளகாரம், ஆயிரண்டும் பிறக்கும்.

nā viḷimpu vīṅki, aṉpal mutal uṟa,
āvayiṉ aṇṇam, oṟṟavum, varuṭavum,
lakāra, ḷakāram, āyiraṇṭum piṟakkum.

The blade of the tongue moves up;
As it touches the back of the teeth-ridge
/l/ is produced,
As it strikes against that region of the palate
/ḷ/ comes into being.

97. இதழ் இயைந்து பிறக்கும்—பகார, மகாரம்.

itaḻ iyaintu piṟakkum—pakāra, makāram.

The two lips in contact,
/p/ and /m/ are born.

98. பல் இதழ் இயைய, வகாரம் பிறக்கும்.

pal itaḻ iyaiya, vakāram piṟakkum.

The articulation of /v/ is realized
As the [lower] lip meets the [upper] teeth.

99. அண்ணம் சேர்ந்த மிடற்று எழு வளி இசை
கண்ணுற்று அடைய, யகாரம் பிறக்கும்.

aṇṇam cērnta miṭar̲r̲u el̲u vaḷi icai
kaṇṇur̲r̲u aṭaiya, yakāram pir̲akkum.

The air through the throat (larynx)
Subjected to the stricture (of open approximation)
Against the palate,
/y/ is born..

Nasalized Consonants

100. மெல்லெழுத்து ஆறும் பிறப்பின் ஆக்கம்
சொல்லிய பள்ளி நிலையின ஆயினும்,
மூக்கின் வளிஇசை யாப்புறத் தோன்றும்.

mellel̲uttu ār̲um pir̲appin̲ ākkam
colliya paḷḷi nilaiyin̲a āyin̲um,
mūkkin̲ vaḷi icai yāppur̲at tōn̲r̲um.

The six soft consonants [/ṅ/, /ñ/, /ṇ/, /n/, /m/ and /n̲/]
Have their places of articulation
In the regions marked earlier,
And yet their nasal passage defines their mode.

Production of Secondary Phonemes

101. சார்ந்து வரின் அல்லது தமக்கு இயல்பு இல எனத்
தேர்ந்து வெளிப்படுத்த ஏனை மூன்றும்
தம்தம் சார்பின் பிறப்பொடு சிவணி,
ஒத்த காட்சியின் தம் இயல்பு இயலும்.

cārntu varin̲ allatu tamakku iyalpu ıla' en̲at
tērntu veḷippaṭutta ēn̲ai mūn̲r̲um
tamtam cārpin̲ pir̲appoṭu civaṇi,
otta kāṭciyin̲ tam iyalpu iyalum.

The three secondary phonemes
[shortened /i/, shortened /u/ and /k̲/],
Discerned to be dependent and sans distinctiveness,
Have for their places of articulation

The organs of their respective primary phonemes;
And yet speaking relatively
They are marked by natures of their own.

Articulatory Phonetics: Sanskrit and Tamil Models

102. எல்லா எழுத்தும் வெளிப்படக் கிளந்து,
சொல்லிய பள்ளி எழுதரு வளியின்
பிறப்பொடு விடுவழி உறழ்ச்சி வாரத்து,
அகத்து எழு வளி இசை அரில் தப நாடி,
அளபின் கோடல் அந்தணர் மறைத்தே.
அஃது இவண் நுவலாது எழுந்து புறத்து இசைக்கும்
மெய் தெரி வளி இசை அளபு நுவன்றிசினே.

ellā eḷuttum veḷippaṭak kiḷantu,
colliya paḷḷi eḷutaru vaḷiyiṉ
piṟappoṭu viṭuvaḷi uṟaḷcci vārattu,
akattu eḷu vaḷi icai aril tapa nāṭi,
aḷapiṉ kōṭal antaṇar maṟaittē.
aḵtu ivaṇ nuvalātu eḷuntu puṟattu icaikkum
mey teri vaḷi icai aḷapu nuvaṉṟiciṉē.

It is the egressive air-stream
Of the kinds marked above [83]
(Pulmonic, glottalic and velaric),
By which are articulated
The varied speech sounds;
The phonic measure of each distinctive sound
Even as it is so shaped within
Is examined and shown in terms unimpeachable
In the scriptured treatises of the brahmins.
Without dwelling upon that
I have indicated here
The measures of duration of these phonemes
As they find articulation manifest outside.

4. புணர் இயல்

puṇar iyal

Morphophonemic Coalescence (*Sandhi*)

Word-initials and Word-finals in Coalescence

103. மூன்று தலை இட்ட முப்பதிற்று எழுத்தின்,
இரண்டு தலை இட்ட முதல் ஆகு இருபஃது,
அறு-நான்கு ஈறொடு நெறி நின்று இயலும்
எல்லா மொழிக்கும் இறுதியும் முதலும்,
மெய்யே, உயிர், என்று ஆயீர் இயல.

mūṉṟu talai iṭṭa muppatiṟṟu eḻuttiṉ
iraṇṭu talai iṭṭa mutal āku irupaḳtu
aṟu nāṉku īṟoṭu neṟi niṉṟu iyalum
ellā moḻikkum iṟutiyum mutalum
meyyē uyir eṉṟu āyīr iyala.

Of the phonemes three and thirty,
Two and twenty are word-initial
And six times four are word-final;
Word-initials and word-finals all [in coalescence]
Are either consonants or vowels.

e.g. மரம் (*maram*), இலை (*ilai*), ஆல் (*āl*), விள (*viḷa*)

104. அவற்றுள்,
மெய் ஈறு எல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்.

avaṟṟuḷ,
mey īṟu ellām puḷḷiyoṭu nilaiyal.

Amongst these phonemes,
The word-final consonants take dots (above).

e.g. மரம் (*maram*)

105. குற்றியலுகரமும் அற்று என மொழிப.

kuṟṟiyalukaramum aṟṟu eṉa moḻipa.

So does the word-final shortened /u/
It takes a dot above
As do the word-final consonants,
So is it said*.

* Not in vogue now.

106. உயிர்மெய் ஈறும் உயிர் ஈற்று இயற்றே.

uyirmey īṟum uyir īṟṟu iyaṟṟē.

A word-final consonant-vowel behaves
As does the word-final vowel.

107. உயிர் இறு சொல் முன் உயிர் வரு வழியும்,
உயிர் இறு சொல் முன் மெய் வரு வழியும்,
மெய் இறு சொல் முன் உயிர் வரு வழியும்,
மெய் இறு சொல் முன் மெய் வரு வழியும், என்று
இவ் என அறியக் கிளக்கும் காலை—
நிறுத்த சொல்லே, குறித்து வரு கிளவி, என்று
ஆயிர் இயல—புணர் நிலைச் சுட்டே.

uyir iṟu col muṉ uyir varu vaḻiyum
uyir iṟu col muṉ mey varu vaḻiyum
mey iṟu col muṉ uyir varu vaḻiyum
mey iṟu col muṉ mey varu vaḻiyum eṉṟu
iv eṉa aṟiyak kiḷakkum kālai
niṟutta collē kuṟittu varu kiḷavi eṉṟu
āyir iyala puṇar nilaic cuṭṭē.

Morphophonemic coalescence there occurs
Between the preceding word and succeeding word:
Between the preceding word's vowel ending and succeeding word's vowel beginning

Between the preceding word's vowel ending and succeeding word's consonant beginning
Between the preceding word's consonant ending and succeeding word's vowel beginning
And between the preceding word's consonant ending and succeeding word's consonant beginning.

e.g. ஆ ஈ (ā ī), ஆ வலிது (ā valitu), ஆல் இலை (āl ilai), ஆல் வீழ்ந்தது (āl vīḻntatu)

Word-classes of the Preceding and Succeeding Words

108. அவற்றுள்,
நிறுத்த சொல்லின் ஈறு ஆகு எழுத்தொடு
குறித்து வரு கிளவி முதல் எழுத்து இயைய,
பெயரொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்,
பெயரொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்,
தொழிலொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்,
தொழிலொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்,
மூன்றே திரிபு இடன், ஒன்றே இயல்பு என
ஆங்கு அந் நான்கே—மொழி புணர் இயல்பே.

avaṟṟuḷ,
niṟutta collin īṟu āku eḻuttoṭu
kuṟittu varu kiḷavi mutal eḻuttu iyaiya
peyaroṭu peyaraip puṇarkkuṅ kālum
peyaroṭu toḻilaip puṇarkkuṅ kālum
toḻiloṭu peyaraip puṇarkkuṅ kālum
toḻiloṭu toḻilaip puṇarkkuṅ kālum
mūṉṟē tiripu iṭaṉ oṉṟē iyalpu eṉa
āṅku an nāṉkē moḻi puṇar iyalpē.

Where the preceding word's final letter and following word's initial letter coalesce [107],
A noun is united to another noun,
A noun is united to a verb,
A verb is united to a noun,
And a verb is united to another verb
As antecedent word and following word;

Change marks three*
And non-change one.

* Being treated in the verses that follow.

Modes of Change in Coalescence

109. அவைதாம்,
மெய் பிறிது ஆதல், மிகுதல், குன்றல், என்று
இவ் என மொழிப—திரியும் ஆறே.

avaitām,
mey piṟitu ātal mikutal kuṉṟal eṉṟu
iv eṉa moḻipa tiriyum āṟē.

The three modes of change noted above (108) are
Assimilation[1], augmentation[2] and elision[3].

e.g. 1. பொன் + குடம் <===> பொற்குடம் (*poṉ + kuṭam <==> poṟkuṭam*),
2. யானை + கோடு <===> யானைக்கோடு (*yāṉai + kōṭu <==> yāṉaikkōṭu*),
3. மரம் + வேர் <===> மரவேர் (*maram + vēr <==> maraver*)

Preceding and Following Words with Modifiers

110. நிறுத்த சொல்லும், குறித்து வரு கிளவியும்,
அடையொடு தோன்றினும், புணர் நிலைக்கு உரிய.

niṟutta collum kuṟittu varu kiḷaviyum
aṭaiyoṭu tōṉṟiṉum puṇar nilaikku uriya.

Such coalescence does mark
Even where
The preceding word and the following word
Take premodifiers*.

e.g. பதினாயிரத்தொன்று (*patiṉāyirattoṉṟu*),
ஆயிரத்தொருபஃது (*āyirattorupaḵtu*)

* Another reading is the introduction of a particle (an empty morpheme) between the preceding and following words.

Corrupt Forms in Coalescence

111. மருவின் தொகுதி மயங்கியல் மொழியும்
உரியவை உளவே புணர் நிலைச் சுட்டே.

maruvin̲ tokuti mayaṅkiyal moḻiyum
uriyavai uḷavē puṇar nilaic cuṭṭē.

Expressions corrupt or contracted
But sanctioned by usage there are
That are seen subjected to coalescence.

e.g. ஆதன் + தந்தை <===> ஆந்தை (*ātan̲ + tantai <===> āntai*),
முன் + இல் <===> முன்றில் (*mun̲ + il <===> mun̲r̲il*)

Augmentation and Empty Morphemes in Coalescence

112. வேற்றுமை குறித்த புணர்மொழி நிலையும்,
வேற்றுமை-அல்வழிப் புணர்மொழி நிலையும்,
எழுத்தே சாரியை ஆயிரு பண்பின்,—
ஒழுக்கல் வலிய—புணரும் காலை.

vēr̲r̲umai kur̲itta puṇarmoḻi nilaiyum
vēr̲r̲umai alvaḻip puṇarmoḻi nilaiyum
eḻuttē cāriyai āyiru paṇpin̲
oḻukkal valiya puṇarum kālai.

Augmentation of a (corresponding) letter
Or the intervention of an empty morpheme
There is witnessed in coalescence
Between the preceding word and the succeeding word;
This coalescence comprises
Case relations coalescence and non-case relations coalescence.

e.g. மரம்+கிளை ==> மரக்கிளை (*maram+kiḷai ==> marakkiḷai*),
மகவு+கை ==> மகவு+இன்+கை ==> மகவின்கை
(*makavu+kai ==> makavu+in̲+kai ==> makavin̲kai*)

Case-morphemes in Coalescence

113. ஐ, ஒடு, கு, இன், அது, கண், என்னும்
அவ் ஆறு என்ப—வேற்றுமை உருபே.

ai oṭu ku in atu kaṇ eṉṉum
av āṟu eṉpa vēṟṟumai urupē.

ai, oṭu, ku, iṉ, atu and *kaṇ*
Are the six case-morphemes,
So has it been codified.

114. வல்லெழுத்து முதலிய வேற்றுமை உருபிற்கு
ஒல்வழி ஒற்று இடை மிகுதல் வேண்டும்.

valleḻuttu mutaliya vēṟṟumai urupiṟku
olvaḻi oṟṟu iṭai mikutal vēṇṭum.

Case-morpheme with a hard consonant as initial [*ku, kaṇ*]
Shall have augmentation of a corresponding consonant proceeding it
Between the preceding word and the case morpheme
In contexts right in coalescence.

c.g. Hard consonants: ஊர்+கு ==> ஊர்க்கு (*ūr+ku ==> ūrkku*),
ஊர்+கண் ==> ஊர்க்கண் (*ūr+kaṇ ==> ūrkkaṇ*),
Soft consonants: த+கண் ==> தங்கண் (*ta+kaṇ ==> taṅkaṇ*).

115. ஆறன் உருபின் அகரக் கிளவி
ஈறு ஆகு அகர முனைக் கெடுதல் வேண்டும்.

āṟaṉ urupiṉ akarak kiḷavi
īṟu āku akara muṉaik keṭutal vēṇṭum.

The initial /a/ of the sixth case morpheme [*atu*]
Shall be dropped
Where it follows (a word with) a final /a/.

c.g. நம+அது ==> நமது (*nama+atu ==> namatu*)

c.f. verse 161.

116. வேற்றுமை வழிய பெயர் புணர் நிலையே.

vēṟṟumai vaḻiya peyar puṇar nilaiyē.

It's nouns that case morphemes are suffixed to
In morphophonemic coalescence.

e.g. சாத்தனை (*cāttaṉai*), சாத்தனொடு (*cāttaṉoṭu*)

117. உயர்திணைப் பெயரே, அஃறிணைப் பெயர், என்று
ஆயிரண்டு என்ப, பெயர் நிலைச் சுட்டே.

uyartiṇaip peyarē akṟiṇaip peyar eṉṟu
āyiraṇṭu eṉpa peyar nilaic cuṭṭē.

Nouns denoting those of the human generic class
And nouns denoting those of the non-human class
Are the two kinds that nouns fall into,
So has it been ruled.

Empty Morphemes in Coalescence

118. அவற்று வழி மருங்கின் சாரியை வருமே.

avaṟṟu vaḻi maruṅkiṉ cāriyai varumē.

Empty morphemes do intervene
Between nouns and their case morphemes.

e.g. பல+கோடு ==> பல+வற்று+கோடு ==> பலவற்றுக்கோடு
(*pala+kōṭu ==> pala+vaṟṟu+kōṭu ==> palavaṟṟuk kōṭu*)

119. அவைதாம்,
இன்னே, வற்றே, அத்தே, அம்மே,
ஒன்னே, ஆனே, அக்கே, இக்கே,
அன் என் கிளவி உளப்பட, பிறவும்,
அன்ன என்ப—சாரியை மொழியே.

avaitām,
iṉṉē vaṟṟē attē ammē
oṉṉē āṉē akkē ikkē
aṉ eṉ kiḷavi uḷappaṭa piṟavum
aṉṉa eṉpa cāriyai moḻiyē.

The empty morphemes are
iṉ, vaṟṟu, attu, am, oṉ, āṉ, akku, ikku, aṉ
And others such as these too
So has it been handed down.

120. அவற்றுள்,
இன்னின் இகரம் ஆவின் இறுதி
முன்னர்க் கெடுதல் உரித்தும் ஆகும்.

avaṟṟuḷ,
iṉṉiṉ ikaram āviṉ iṟuti
muṉṉark keṭutal urittum ākum.

Amongst these empty morphemes [119],
iṉ may have its /i/ elided
As it occurs after the preceding word-final /ā/.

e.g. ஆ+இன்+ஐ <==> ஆனை/ஆவினை (*ā+iṉ+ai* <==> *āṉai /āviṉai*)

121. அளபு ஆகு மொழி முதல் நிலைஇய உயிர் மிசை
னஃகான் றஃகான் ஆகிய நிலைத்தே.

aḷapu āku moḻi mutal nilaiiya uyirmicai
ṉakkāṉ ṟakkāṉ ākiya nilaittē.

And the /ṉ/ of the empty morpheme
Will turn into /ṟ/
As the succeeding word designating measure begins with a vowel.

e.g. பத்து+இன்+உழக்கு <==> பதிற்றுழக்கு (*pattu+iṉ+uḻakku* <==> *patiṟṟuḻakku*)

122. வஃகான் மெய் கெட, சுட்டு முதல் ஐம் முன்,
அஃகான் நிற்றல் ஆகிய பண்பே.

vakkān mey keṭa cuṭṭu mutal aim mun
akkān nirral ākiya paṇpē.

As the preceding word begins with a demonstrative [a, i, u] and ends with /ai/,
The /v/ [of the empty morpheme *varru*] is elided
Leaving its /a/ to abide
So does the usage hold (cf. 177).

e.g. அவை + வற்று + ஐ <==> அவையற்றை <==> அவற்றை
(*avai + varru + ai <==> avaiyarrai <==> avarrai*)

123. னஃகான், றஃகான், நான்கன் உருபிற்கு.

nakkān rakkān nānkan urupirku.

Where the fourth case morpheme [*ku*] follows
The /n/ [of the empty morphemes *in, ān* and *an*] is changed to /r/.

e.g. உருபு+இன்+கு <==> உருபிற்கு (*urupu+in+ku <==> urupirku*)

124. ஆனின் னகரமும் அதன் ஓரற்றே,
நாள் முன் வரூஉம் வல் முதல் தொழிற்கே.

ānin nakaramum atan ōrarrē
nāḷ mun varūum val mutal toḻirkē.

The /n/ [of the empty morpheme *ān*] is changed to /r/ too
As it occurs
Between the noun denoting a star
And the verb beginning with a hard consonant.

e.g. பரணி + ஆன் + கொண்டான் <==> பரணியாற்கொண்டான்
(*paraṇi+ān+koṇṭān <==> paraṇiyārkoṇṭān*)

125. அத்தின் அகரம் அகர முனை இல்லை.

attiṉ akaram akara muṉai illai.

The /a/ of (the empty morpheme) *attu* witnesses elision
As it occurs after a word ending in /a/.

e.g. மக(ம்) + அத்து + கை <==> மகத்துக்கை
(*maka(m) + attu + kai <==> makattukkai*)

126. இக்கின் இகரம் இகர முனை அற்றே.

ikkiṉ ikaram ikara muṉai aṟṟē.

The /i/ of (the empty morpheme) *ikku* is elided
As the preceding word ends in /i/.

e.g. ஆடி + இக்கு + கொண்டான் <==> ஆடிக்குக் கொண்டான்
(*āṭi + ikku + koṇṭāṉ <==> āṭikkuk koṇṭāṉ*)

127. ஐயின் முன்னரும் அவ் இயல் நிலையும்.

aiyiṉ muṉṉarum av iyal nilaiyum.

The /i/ of (the empty morpheme) *ikku* is elided too
As the preceding word ends in /ai/.

e.g. சித்திரை + இக்கு + கொண்டான் <==> சித்திரைக்குக் கொண்டான்
(*cittrai + ikku + koṇṭāṉ <==> cittiraikkuk koṇṭāṉ*)

128. எப் பெயர் முன்னரும் வல்லெழுத்து வருவழி
அக்கின் இறுதி மெய்ம் மிசையொடும் கெடுமே;
குற்றியலுகரம் முற்றத் தோன்றாது.

ep peyar muṉṉarum valleḻuttu varu vaḻi
akkiṉ iṟuti meym micaiyoṭum keṭumē
kuṟṟiyalukaram muṟṟat tōṉṟātu.

The intervening (empty morpheme) *akku*,
Between a noun of any class
And a word beginning with a hard consonant,
Has its final consonant along with the preceding one elided
And shortened /u/ thereof disappears altogether.

e.g. குன்று + அக்கு + குடி <==> குன்றக்குடி
(*kuṉṟu + akku + kuṭi <==> kuṉṟakkuṭi*)

129. அம்மின் இறுதி, க, ச, த-க், காலைத்
தன் மெய் திரிந்து, ங, ஞ, ந, ஆகும்.

ammiṉ iṟuti ka ca tak kālait
taṉ mey tirintu ṅa ña na ākum.

The following word beginning with /k/, /c/ and /t/,
The word final /m/ of the intervening (empty morpheme) *am*
Turns to /ṅ/, /ñ/ and /n/ respectively.

e.g. புளி + அம் + கிளை ==> புளியங்கிளை (*puḷi + am + kiḷai ==> puḷiyaṅkiḷai*)
புளி + அம் + செதிள் ==> புளியஞ்செதிள் (*puḷi + am + cetiḷ ==> puḷiyañcetiḷ*)
புளி + அம் + தோல் ==> புளியந்தோல் (*puḷi + am + tōl ==> puḷiyantōl*)

130. மென்மையும் இடைமையும் வரூஉம் காலை
இன்மை வேண்டும் என்மனார் புலவர்.

meṉmaiyum iṭaimaiyum varūum kālai
iṉmai vēṇṭum eṉmaṉār pulavar.

The following word beginning with soft and medial consonants,
The word final /m/ of the intervening (empty morpheme) *am*
Shall get dropped altogether,
So do the scholars hold.

e.g. புளி+அம்+நுனி <==> புளியநுனி (*puḷi+am+nuṉi <==> puḷiyanuṉi*)

131. இன் என வரூஉம் வேற்றுமை உருபிற்கு
இன் என் சாரியை இன்மை வேண்டும்.

iṉ eṉa varūum vēṟṟumai urupiṟku
iṉ eṉ cāriyai iṉmai vēṇṭum.

The empty morpheme *iṉ* does not follow
The (fifth) case morpheme *iṉ*.

Functional Characteristics of Empty Morphemes

132. பெயரும் தொழிலும் பிரிந்து ஒருங்கு இசைப்ப,
வேற்றுமை உருபு நிலைபெறு வழியும்,
தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக்கண்ணும்,
ஒட்டுதற்கு ஒழுகிய வழக்கொடு சிவணி,
சொற் சிதர் மருங்கின், வழி வந்து விளங்காது
இடை நின்று இயலும், சாரியை இயற்கை;
உடைமையும் இன்மையும் ஒடுவயின் ஒக்கும்.

peyarum toḻilum pirintu oruṅku icaippa
vēṟṟumai urupu nilaipeṟu vaḻiyum
tōṟṟam vēṇṭāt tokutikkaṇṇum
oṭṭutaṟku oḻukiya vaḻakkoṭu civaṇi
coṟ citar maruṅkiṉ vaḻi vantu viḷaṅkātu
iṭai niṉṟu iyalum cāriyai iyaṟkai
uṭaimaiyum iṉmaiyum oṭuvayiṉ okkum.

The empty morpheme,
As do the norms of coalescence hold,
Is the intervening element
Between noun and verb
As they stand apart as noun and verb
And as they combine as noun and noun,
And whether the noun declension is explicit[1]
Or it is elliptical;
(Further),
The empty morpheme comes manifest
As the preceding and following words are split.
The case morpheme *oṭu* does reveal
The occurrence of, empty morphemes
And their non-occurrence as well[2].

1. விளவு+இன்+ஐ+குறைத்தான் ==> விளவினைக் குறைத்தான்
(*viḷavu+iṉ+ai+kuṟaittāṉ ==> viḷaviṉaık kuṟaittāṉ*)

2. பூவினொடு விரிந்த கூந்தல் ==> பூவொடு விரிந்த கூந்தல்
(*pūviṉoṭu virinta kūntal ==> pūvoṭu virinta kūntal*)

133. அத்தே, வற்றே ஆயிரு மொழிமேல்
ஒற்று மெய் கெடுதல் தெற்றென்றற்றே;
அவற்று முன் வரூஉம் வல்லெழுத்து மிகுமே.

attē vaṟṟē āyiru moḻimēl
oṟṟu mey keṭutal teṟṟeṉṟaṟṟē
avaṟṟu muṉ varūum valleḻuttu mikumē.

Elision there marks sure
Of the consonant
That precedes (the empty morpheme) *attu* or *vaṟṟu*,
And the hard consonant that follows
Gets doubled.

e.g. மடம் + அத்து + கேணி ==> மடத்துக்கேணி
(*maṭam + attu + kēṇı ==> maṭattukkēṇi*)

134. காரமும் கரமும் கானொடு சிவணி,
நேரத் தோன்றும், எழுத்தின் சாரியை.

kāramum karamum kāṉoṭu civaṇi
nērat tōṉṟum eḻuttiṉ cāriyai.

kāram, *karam* and *kāṉ* are the empty morphemes
That designate individual letters.

ஆகாரம் (*ākāram*), அகரம் (*akaram*), அஃகான் (*akkāṉ*)

135. அவற்றுள்,
கரமும் கானும் நெட்டெழுத்து இலவே.

avaṟṟuḷ,
karamum kāṉum neṭṭeḻuttu ılavē.

Amongst these three empty morphemes [134]
karam and *kāṉ* do not designate long letters.

136. வரன்முறை மூன்றும் குற்றெழுத்து உடைய.

varaṉmuṟai mūṉṟum kuṟṟeḻuttu uṭaiya.

All the three empty morphemes [*kāram*, *karam* and *kāṉ*],
Which authority ruled,
Will abide designating short letters.

அகாரம் (*akāram*), அகரம் (*akaram*), அஃகான் (*akkāṉ*)

137. ஐகார ஔகாரம் கானொடும் தோன்றும்.

aikāra aukāram kāṉoṭum tōṉṟum.

/ai/ and /au/ take the empty morpheme *kāṉ* for their designation.

ஐகான் (*aikāṉ*), ஔகான் (*aukāṉ*)

Pairing of consonant-vowel in coalescence

138. புள்ளி-ஈற்று முன் உயிர் தனித்து இயலாது;
மெய்யொடும் சிவணும், அவ் இயல் கெடுத்தே.

puḷḷi īṟṟu muṉ uyir taṉittu iyalātu
meyyoṭum civaṇum av iyal keṭuttē.

A vowel pure does not stand distinct in form
Where the preceding word has a consonant as word-final;
It abides coalescing with the consonant
Losing its characteristic form.

e.g. கடல் + அலை ==> கடலலை (*kaṭal + alai ==> kaṭalalai*)

139. மெய் உயிர் நீங்கின், தன் உரு ஆகும்.

mey uyir nīṅkiṉ taṉ uru ākum.

The consonant takes its form proper
When the vowel constituent breaks off
From the consonant-vowel combine.

e.g. ஆலிலை <== ஆல் + இலை (*ālilai <== āl + ilai*)

Vowels as Word-finals and Word-initials

140. எல்லா மொழிக்கும் உயிர் வரு வழியே,
உடம்படுமெய்யின் உருபு கொளல் வரையார்.

ellā mol̲ikkum uyir varu val̲iyē
uṭampaṭumeyyin̲ urupu koḷal varaiyār.

Where the preceding word's final
And the succeeding word's beginning
Are both vowels,
The intervention of an intrusive consonant [/y/, /v/]
Is not forbidden.

e.g. மா+இலை ==> மா+வ்+இலை ==> மாவிலை (*mā+ilai ==> mā+iv+ilai ==> māvilai*)

141. எழுத்து ஓரன்ன பொருள் தெரி புணர்ச்சி
இசையின் திரிதல் நிலைஇய பண்பே.

el̲uttu ōran̲n̲a poruḷ teri puṇarcci
icaiyin̲ tirital nilaiiya paṇpē.

Juncture varies the semantic complexion of words
That come similar in form as they coalesce.

e.g. அப்பா <==> அ + பா (*appā <==> a + pā*) (father) as well as (that verse).

142. அவைதாம்,
முன்னப் பொருள புணர்ச்சிவாயின்
இன்ன என்னும் எழுத்துக் கடன் இலவே.

avaitām,
mun̲n̲ap poruḷa puṇarccivāyin̲
in̲n̲a en̲n̲um el̲uttuk kaṭan̲ ilavē.

Such of them [141] their contexts suggest,
And no varying mode of writing in coalescence marks off their sense.

e.g. குன்றேறாமா ==> குன்று+ஏறா+மா; குன்று+ஏறு+ஆமா
(*kuṉṟēṟāmā* ==> *kuṉṟu+ēṟā+mā; kuṉṟu+ēṟu+āmā*)

5. தொகை மரபு

tokai marapu

Coalescence and Compounding

/ṅ/, /ñ/, /n/, /m/ before /k/, /c/, /t/, /p/

143. க, ச, த, ப, முதலிய மொழிமேல் தோன்றும்
மெல்லெழுத்து இயற்கை சொல்லிய முறையான்,
ங, ஞ, ந, ம, என்னும் ஒற்று ஆகும்மே
அன்ன மரபின் மொழிவயினான.

ka, ca, ta, pa, mutaliya moḻimēl tōṉṟum
melleḻuttu iyaṟkai colliya muṟaiyāṉ,
ṅa, ña, na, ma, eṉṉum oṟṟu ākummē —
aṉṉa marapiṉ moḻivayiṉāṉa.

The succeeding words beginning with /k/, /c/, /t/ and /p/,
The corresponding word-finals of the preceding words
Are realized as the soft consonants /ṅ/, /ñ/, /n/ and /m/ respectively,
Such is the norm of coalescence
Informing words of the initials and endings above.

e.g. தட(ம்)+தோள் ==> தடந்தோள் (*taṭa(m)+tōḷ ==> taṭantōḷ*)
கடு(மை)+சூல் ==> கடுஞ்சூல் (*kaṭu(mai)+cūl ==> kaṭuñcūl*)

Non-change Coalescence before /ñ/, /n/, /m/, /y/, /v/ and Vowels

144. ஞ, ந, ம, ய, வ, எனும் முதல் ஆகு மொழியும்,
உயிர் முதல் ஆகிய மொழியும், உளப்பட,
அன்றி அனைத்தும், எல்லா வழியும்,
நின்ற சொல் முன் இயல்பு ஆகும்மே.

ña, na, ma, ya, va, eṉum mutal āku moḻiyum,
uyir mutal ākiya moḻiyum uḷappaṭa,
aṉṟi aṉaittum ellā vaḻiyum,
niṉṟa col muṉ iyalpu ākummē.

Where the succeeding word
Has /ñ/, /n/, /m/, /y/ or /v/, or a vowel
For the word-initial,
It is the 'natural' coalescence
(With no augmentation, change or elision)
In case-relations as well as non-case relations,
Whatever be the final of the preceding word.

Optional Changes before /ñ/, /n/, /m/

145. அவற்றுள்,
மெல்லெழுத்து இயற்கை உறழினும் வரையார் -
சொல்லிய தொடர்மொழி இறுதியான.

avarrul,
melleluttu iyarkai uralinum varaiyār —
colliya totarmoli irutiyāna.

Amongst these [144],
The soft consonants [/ñ/, /n/ and /m/],
Which begin the succeeding words,
Do optionally admit of their augmentation too
After the preceding words of three letters or more.

e.g. கதிர்+ஞெரி ==> கதிர்ஞெரி (கதிர்ஞ்ஞெரி)
(*katir+ñeri ==> katirñeri (katirññeri)*)

Interchangeability of /y/ and /ñ/

146. ண, ன, என் புள்ளி முன், யாவும் ஞாவும்,
வினை ஓரனைய' என்மனார் புலவர்.

ṇa, ṉa, eṉ puḷḷi muṉ, yāvum ñāvum,
viṉai ōraṉaiya' eṉmaṉār pulavar.

Yā as the word-initial of the verb for the succeeding word,
After the preceding words with /ṇ/ and /ṉ/ as word-finals,
Stands interchangeable with *ña*,
So do the learned hold.

e.g. மண்யாத்த (maṇyātta); or மண்ஞாத்த (maṇñatta)

Non-change with /ṇ/ and /ṉ/

147. மொழி முதல் ஆகும் எல்லா எழுத்தும்
வருவழி, நின்ற ஆயிரு புள்ளியும்
வேற்றுமை அல் வழித் திரிபு இடன் இலவே.

moḻi mutal ākum ellā eḻuttum
varu vaḻi, niṉṟa āyiru puḷḷiyum
vēṟṟumai al vaḻit tiripu iṭaṉ ilavē.

These two consonants [/ṇ/ and /ṉ/]
That occur as the preceding words word-finals
Do mark no change in non-case relations
Where the succeeding words
Begin with any of the letters [103]
That are known to be word-initials.

e.g. மண் கடிது (maṇ kaṭitu); பொன் சிறிது (poṉ ciṟitu)

148. வேற்றுமைக்கண்ணும் வல்லெழுத்து அல் வழி,
மேற் கூறு இயற்கை ஆவயினான.

vēṟṟumaikkaṇṇum valleḻuttu al vaḻi
mēṟ kūṟu iyaṟkai āvayiṉāṉa.

Even when to case-relations bound,
These two consonants [/ṇ/ and /ṉ/]
Behave as they do above [147]
Where the succeeding words
Begin with no hard consonants.

e.g.. மண் ஞாலம் (maṇ ñālam); பொன் விலை (poṉ vilai)

Change of /t/ and /n/ into /ṟ/ and /ṉ/

149. ல, ன, என வருஉம் புள்ளி முன்னர்,
த, ந, என வரின், ற, ன, ஆகும்மே.

la, ṉa, eṉa varūum puḷḷi muṉṉar,
ta, na, eṉa variṉ, ṟa, ṉa, ākummē.

Where /l/ and /ṉ/ are the word-finals of the preceding word,
The word-initials /t/ and /n/ of the succeeding word
Stand modified to /ṟ/ and /ṉ/ in that order.

e.g. கல் + தரை ==> கற்றரை (*kal + tarai ==> kaṟṟarai*);
முன் + நிலை ==> முன்னிலை (*muṉ + nilai ==> muṉṉilai*)

Change of /t/ and /n/ into /ṭ/ and /ṇ/

150. ண, ள, என் புள்ளி முன் ட, ண, எனத் தோன்றும்.

ṇa, ḷa, eṉ puḷḷi muṉ ṭa, ṇa, eṉat tōṉṟum.

These /t/ and /n/ [149] are changed to /ṭ/ and /ṇ/
As they follow words ending in /ṇ/ and /ḷ/.

e.g. மண் + தீது ==> மண்டீது (*maṇ + tītu ==> maṇṭītu*);
மண் + நன்று ==> மண்ணன்று (*maṇ + naṉṟu ==> maṇṇaṉṟu*)

Changes with Second Person Verbs

151. உயிர் ஈறு ஆகிய முன்னிலைக் கிளவியும்,
புள்ளி இறுதி முன்னிலைக் கிளவியும், -
இயல்பு ஆகுநவும், உறழ்பு ஆகுநவும், என்று
ஆயீர் இயல - வல்லெழுத்து வரினே.

uyir īṟu ākiya muṉṉilaik kiḷaviyum,
puḷḷi iṟuti muṉṉilaik kiḷaviyum, —
iyalpu ākunavum, uṟaḻpu ākunavum, eṉṟu
āyīr iyala — valleḻuttu variṉē.

Where the succeeding words begin with hard consonants,
The second person verb with vowel ending
And the second person verb with consonant ending
Being the preceding words,
There shall either be a no-change coalescence
Or an augmentation of the succeeding word's hard consonant.

e.g. நட + கண்ணே ==> நட கண்ணே / நடக் கண்ணே
(naṭa + kaṇṇē ==> naṭa kaṇṇē / naṭak kaṇṇe)
செல்வாய் + கண்ணே ==> செல்வாய் கண்ணே / செல்வாய்க் கண்ணே
(celvāy + kaṇṇē ==> celvāy kaṇṇē / celvāyk kaṇṇē)

Exception to Second Person Verb Coalescence

152. ஔ என வரூஉம் உயிர் இறு சொல்லும்,
ஞ, ந, ம, வ, என்னும் புள்ளி இறுதியும்,
குற்றியலுகரத்து இறுதியும், உளப்பட -
முற்றத் தோன்றா - முன்னிலை மொழிக்கே.

au eṉa varūum uyir iṟu collum,
ña, na, ma, va, eṉṉum puḷḷi iṟutiyum,
kuṟṟiyalukarattu iṟutiyum, uḷappaṭa —
muṟṟat tōṉṟā — muṉṉilai moḻikkē.

The second person verb with the vowel /au/ ending,
The second person verb with consonants /ñ/, /n/, /m/ and /v/ ending,
And the second person verb with the shortened /u/ ending
As the preceding words
Shall not partake in full
Of the behaviour of second person verbs above [151].

e.g. கௌவு கண்ணா (kauvu kaṇṇā) / கௌவுக் கண்ணா (kauvuk kaṇṇā);
கூடு கொற்றா (kūṭu koṟṟā) / கூடுக் கொற்றா (kūṭuk koṟṟā)

Coalescence with Human Class Nouns

153. 'உயிர் ஈறு ஆகிய உயர்திணைப் பெயரும்,
புள்ளி இறுதி உயர்திணைப் பெயரும்,
எல்லா வழியும், இயல்பு' என மொழிப.

'uyir īṟu ākiya uyartiṇaip peyarum,
puḷḷi iṟuti uyartiṇaip peyarum,
ellā vaḻiyum iyalpu' eṉa moḻipa.

Nouns of human generic class ending in vowels
And nouns of human generic class ending in consonants
As the preceding words

Shall have non-change coalescence
In case-relations as well as non-case relations,
Thus does the authority hold.

e.g. பாரி இனியன் (*pāri iniyan*) ; ஆய் சிரித்தான் (*āy cirittān*)

154. அவற்றுள்,
இகர ஈற்றுப் பெயர் திரிபு இடன் உடைத்தே.

avarrul,
ikara īrrup peyar tiripu itan utaittē.

Amongst these [153],
Nouns ending in /i/
Shall witness morphophonemic changes too
In certain contexts.

e.g. எட்டிப் பூ (*ettip pū*) ; கண்ணகிக் கோயில் (*kannakik kōyil*)

Changes with Human-non-Human Mixed class Nouns

155. அஃறிணை விரவுப்பெயர் இயல்புமார் உளவே.

akrinai viravuppeyar iyalpumār ulavē.

There is non-change coalescence too
Where
Nouns that designate
Both the human and non-human generic classes
Are the preceding words.

e.g. *cāttan kuritu* (where Cāttan is an animal as well as a human person)

Changes Involving the Third Case

156. புள்ளி இறுதியும், உயிர் இறு கிளவியும்,
வல்லெழுத்து மிகுதி சொல்லிய முறையான்,
தம்மின் ஆகிய தொழிற்சொல் முன் வரின்,
மெய்ம்மை ஆகலும், உறழத் தோன்றலும்,

அம் முறை இரண்டும் உரியவை உளவே
வேற்றுமை மருங்கின் போற்றல் வேண்டும்.

puḷḷi iṟutiyum uyir iṟu kiḷaviyum,
valleḻuttu mikuti colliya muṟaiyāṉ,
tammiṉ ākiya toḻiṟcol muṉ variṉ,
meymmai ākalum, uṟaḻat tōṉṟalum,
am muṟai iraṇṭum uriyavai uḷavē
vēṟṟumai maruṅkiṉ pōṟṟal vēṇṭum.

The norm —
Hard consonants
Double in coalescence that begin the succeeding
Where the preceding words
End in vowels and consonants —
Said,
There is optional augmentation of consonants as well as non-change
In case-relations coalescence,
Where the succeeding word
Is a verb with the third case nominative prefixed.

e.g. வளிகோட்பட்டான், (*vaḷikōṭpaṭṭāṉ*), வளிக்கோட்பட்டான், (*vaḷikkōṭpaṭṭāṉ*)

Changes Involving the Second Case

157. 'மெல்லெழுத்து மிகு வழி வலிப்பொடு தோன்றலும்,
வல்லெழுத்து மிகு வழி மெலிப்பொடு தோன்றலும்,
இயற்கை மருங்கின் மிகற்கை தோன்றலும்,
உயிர் மிக வரு வழி உயிர் கெட வருதலும்,
சாரியை உள் வழிச் சாரியை கெடுதலும்,
சாரியை உள் வழித் தன் உருபு நிலையலும்,
சாரியை இயற்கை உறழத் தோன்றலும்,
உயர்திணை மருங்கின் ஒழியாது வருதலும்,
அஃறிணை விரவுப்பெயர்க்கு அவ் இயல் நிலையலும்,
மெய் பிறிது ஆகு இடத்து இயற்கை ஆதலும்,
அன்ன பிறவும், - தன் இயல் மருங்கின்
மெய் பெறக் கிளந்து பொருள் வரைந்து இசைக்கும்
ஐகார வேற்றுமைத் திரிபு' என மொழிப.

'mellejuttu miku vaḻi valippoṭu tōṉṟalum,
vallejuttu miku vaḻi melippoṭu tōṉṟalum,
iyaṟkai maruṅkiṉ mikaṟkai tōṉṟalum,
uyir mika varu vaḻi uyir keṭa varutalum,
cāriyai uḷ vaḻic cāriyai keṭutalum,
cāriyai uḷ vaḻit taṉ urupu nilaiyalum,
cāriyai iyaṟkai uṟaḻat tōṉṟalum,
uyartiṇai maruṅkiṉ oḻiyātu varutalum,
akṟiṇai viravuppeyarkku av iyal nilaiyalum,
mey piṟitu āku iṭattu iyaṟkai ātalum,
aṉṉa piṟavum taṉ iyal maruṅkiṉ
mey peṟak kiḷantu poruḷ varaintu icaikkum
aikāra vēṟṟumait tiripu' eṉa moḻipa.

Occurrence of hard consonant[1] where soft one is in order,
Occurrence of soft consonant[2] where hard one is in order,
Doubling of consonant[3] where it needs no augmentation,
Non-occurrence of vowel[4] where it is needed,
Absence of empty morpheme[5] where it should occur,
Existence of case morpheme along with empty morpheme[6],
Admission of optional changes where empty morpheme is to abide[7],
The nouns of human generic class ever declining for the case[8],
Case declension marking nouns of the mixed generic class too[9],
And non-change where consonantal augmentation or elision is warranted[10] —
Such of these morphophonemic variations
Do mark the behaviour of the second case [ai] morpheme
As it occurs before the succeeding word,
Thus do the learned hold.

e.g. 1. மைக்கொணர்ந்தான் (*maikkoṇarntāṉ*); 2. மரங்குறைத்தான் (*maraṅkuṟaittāṉ*);
3. தாய்க்கொலை (*tāykkolai*); 4. பலாக்குறைத்தான் (*palākkuṟaittāṉ*);
5. வண்டுகொணர்ந்தான் (*vaṇṭukoṇarntāṉ*); 6. வண்டினைக் கொணர்ந்தான் (*vaṇṭiṉaik koṇarntāṉ*); 7. புளிகுறைத்தான் (*puḷikuṟaittāṉ*) - புளிக்குறைத்தான் (*puḷikkuṟaittāṉ*); 8. நம்பியைக் கொணர்ந்தான் (*nampiyaik koṇarntāṉ*);
9. மகப்பெற்றான் (*makappeṟṟāṉ*); 10. மண்கொணர்ந்தான் (*maṇkoṇarntāṉ*)

Non-case Relations with /i/ and /ai/ Endings

158. 'வேற்றுமை அல் வழி, இ, ஐ, என்னும்
ஈற்றுப் பெயர்க் கிளவி மூவகை நிலைய.

அவைதாம்,
இயல்பு ஆகுநவும், வல்லெழுத்து மிகுநவும்,
உறழ் ஆகுநவும்' என்மனார் புலவர்.

'vērrumai alvaḻi, i, ai, eṉṉum
īṟṟup peyark kiḷavi mū vakai nilaiya.
avaitām,
iyalpu ākunavum, valleḻuttu mikunavum,
uraḻ ākunavum' eṉmaṉār pulavar.

Where there marks no declension by case,
The preceding nouns ending in /i/ and /ai/
Have three possibilities of morphophonemic coalescence :
Non-change[1], augmentation of succeeding words hard consonant[2] and its optional,
Thus has the authority ruled.

e.g. 1. பருத்தி சிறிது (*parutti ciṟitu*) ; 2. பருத்திச்செடி (*paruttic ceṭi*) ;
3. தினை குறிது (*tiṉai kuṟitu*) ; தினை குறிது (*tiṉai kuṟitu*)

Coalescence with Words Declining for the Seventh Case

159. 'சுட்டு முதல் ஆகிய இகர இறுதியும்,
எகர முதல் வினாவின் இகர இறுதியும்,
சுட்டுச் சினை நீடிய ஐ என் இறுதியும்,
யா என் வினாவின் ஐ என் இறுதியும், -
வல்லெழுத்து மிகுநவும், உறழ் ஆகுநவும்,
சொல்லிய மருங்கின் உள' என மொழிப.

'cuṭṭu mutal ākiya ikara iṟutiyum,
ekara mutal viṉāviṉ ikara iṟutiyum,
cuṭṭuc ciṉai nīṭiya ai eṉ iṟutiyum,
yā eṉ viṉāviṉ ai eṉ iṟutiyum, —
valleḻuttu mikunavum, uraḻ ākunavum,
colliya maruṅkiṉ uḷa' eṉa moḻipa.

The preceding word being
The particle with demonstrative word-initial [/a/, /i/ and /u/] and /i/ final[1],
The particle with interrogative /e/ initial and /i/ final[2],

The particle with elongated demonstrative word-initial and /ai/ final[3],
And the particle with interrogative yā initial and /ai/ final[4] —
The morphophonemic coalescence shall witness
Augmentation of the succeeding words' hard consonant
And the optional augmentation of its hard consonant[5],
So has the usage sanctioned.

e.g. 1. அதோளி , இதோளி (*atōḷi, itōḷi*) meaning அங்கே இங்கே (*aṅkē iṅkē*)
2. எதோளி (*etōḷi*) meaning எங்கே (*eṅkē*)
3. ஆண்டை, ஈண்டை (*āṇṭai, īṇṭai*) meaning அங்கு இங்கு (*aṅku, iṅku*)
4. யாண்டை (*yāṇṭai*) 5. அதோளி கொண்டான் (*atōḷi koṇṭāṉ*),
அதோளிக் கொண்டான் (*atōḷik koṇṭāṉ*)

Long and Short Vowels Followed by Consonants

160. 'நெடியதன் முன்னர் ஒற்று மெய் கெடுதலும்,
குறியதன் முன்னர்த் தன் உருபு இரட்டலும்,
அறியத் தோன்றிய நெறி இயல்' என்ப.

neṭiyataṉ muṉṉar oṟṟu mey keṭutalum
kuṟiyataṉ muṉṉart taṉ urupu iraṭṭalum
aṟiyat tōṉṟiya neṟi iyal eṉpa.

That
The word-final consonant of the preceding word that follows a long vowel is dropped
And it is doubled after a short vowel[2]
Is usage manifest in coalescence
So has it been ruled.

e.g. 1. தான் + நல்லான் ==> தானல்லான்
(*tāṉ + nallāṉ ==> tānallāṉ*)
2. பொன் + அகல் ==> பொன்னகல் ; தன் + உரு ==> தன்னுரு
(*poṉ + akal ==> poṉṉakal ; taṉ + uru ==> taṉṉuru*)

161. ஆறன் உருபினும் நான்கன் உருபினும்
கூறிய குற்றொற்று இரட்டல் இல்லை
ஈறு ஆகு புள்ளி அகரமொடு நிலையும்; -
நெடு முதல் குறுகும் மொழி முன் ஆன.

āṟaṉ urupiṉum nāṉkaṉ urupiṉum
kūṟiya kuṟṟoṟṟu iraṭṭal illai;
īṟu āku puḷḷi akaramoṭu nilaiyum; —
neṭu mutal kuṟukum moḻi muṉ āṉa.

Followed
Morphemes of sixth [*atu*] and fourth [*ku*] cases,
The preceding word
Which has its initial long vowel shortened
Marks no augmentation of the word-final consonant as above [160]
And this final consonant stands clustered with an /a/.

e.g. தாம் ==> தம் + அது ==> தமது (*tām ==> tam + atu ==> tamatu*)
தாம் ==> தம் + கு ==> தமக்கு (*tām ==> tam + ku ==> tamakku*)

162. நும் என் இறுதியும் அந் நிலை திரியாது.

num eṉ iṟutiyum an nilai tiriyātu.

The word-final /m/ of *num* does behave
In accord with the norm above [161].

e.g. நும் + அது ==> நுமது (*num + atu ==> numatu*);
நும் + கு ==> நுமக்கு (*num + ku ==> numakku*)

163. உகரமொடு புணரும் புள்ளி இறுதி,
யகரமும் உயிரும் வரு வழி, இயற்கை.

ukaramoṭu puṇarum puḷḷi iṟuti,
yakaramum uyirum varu vaḻi, iyaṟkai.

The preceding word's word-final consonant [/ñ/ or /n/]
That is wont to coalesce with /u/ (*uriñu*, *porunu*)
Will go without the /u/
When the succeeding word begins with /y/ or a vowel.

e.g. உரிஞு+யாது ==> உரிஞ் யாது (*uriñu+ yātu ==> uriñ yātu*)
பொருநு+ஆதா ==> பொருந் ஆதா (*porunu+ātā ==> porun ātā*)

Coalescence Involving terms of Measure, Weight and Number

164. 'உயிரும் புள்ளியும் இறுதி ஆகி,
அளவும் நிறையும் எண்ணும் சுட்டி
உள எனப்பட்ட எல்லாச் சொல்லும்
தம்தம் கிளவி தம் அகப்பட்ட
முத்தை வரூஉம் காலம் தோன்றின்,
ஒத்தது' என்ப, 'ஏ என் சாரியை.'

'uyirum puḷḷiyum iṟuti āki,
aḷavum niṟaiyum eṇṇum cuṭṭi
uḷa eṉappaṭṭa ellāc collum
tamtam kiḷavi tam akappaṭṭa
muttai varūum kālam tōṉṟiṉ,
ottatu' eṉpa, 'ē eṉ cāriyai.'

All words of vowel - or consonant-ending
Denoting measure of capacity, weight and number
Will have the appropriate empty morpheme /ē/ for
Where they are followed by terms
Denoting lesser units of measure, weight and number,
Thus has the authority decreed.

e.g. உழக்கே யாழாக்கு (*uḻakkē yāḻākku*) - measure
தொடியே கஃசு (*toṭiyē kaḵcu*) - weight
இரண்டே முக்கால் (*iraṇṭē mukkāl*) - number

165. 'அரை' என வரூஉம் பால் வரை கிளவிக்கு,
புரைவது அன்றால், சாரியை இயற்கை.

'arai' eṉa varūum pāl varai kiḷavikku,
puraivatu aṉṟāl, cāriyai iyaṟkai.

The empty morpheme /ē/ [164]
Does not accord with the term arai
Denoting the portion of a thing [half]
Which occurs as the following word.

e.g. ஒன்றரை (*oṉṟarai*), ஏழரைப்படி (*ēḻaraippaṭi*)

166. 'குறை' என் கிளவி முன் வரு காலை,
நிறையத் தோன்றும் வேற்றுமை இயற்கை.

'kuṟai' eṉ kiḷavi muṉ varu kālai,
niṟaiyat tōṉṟum vēṟṟumai iyaṟkai.

Where the term kuṟai is the succeeding word
[Following the term of measure, weight or number],
There does operate in full
The rule of coalescence for case declension
[There is the augmentation of the following word's initial consonant].

e.g. நாழிக்குறை (*nāḻikkuṟai*), உரிக்குறை (*urikkuṟai*)

167. குற்றியலுகரக்கு இன்னே சாரியை.

kuṟṟiyalukarakku iṉṉē cāriyai.

Where the preceding word denoting measure, weight or number
Ends in the shortened /u/,
And where the following word is *kuṟai*,
There occurs the empty morpheme *iṉ* in between.

e.g. உழக்கு+இன்+குறை ==> உழக்கின் குறை (*uḻakku+iṉ+kuṟai ==> uḻakiṉ kuṟai*)

168. அத்து இடை வரூஉம், 'கலம்' என் அளவே.

attu iṭai varūum, 'kalam' eṉ aḷavē.

The empty morpheme *attu* there occurs
Between *kalam* the term of measure
And the succeeding word kuṟai.

கலத்துக் குறை (*kalattuk kuṟai*)

169. 'பனை' என் அளவும், 'கா' என் நிறையும்,
நினையும் காலை, இன்னொடு சிவணும்.

'paṉai' eṉ aḷavum, 'kā' eṉ niṟaiyum,
niṉaiyum kālai, iṉṉoṭu civaṇum.

One finds on examination that
Paṉai the term of measure
And *kā* denoting weight
Take the empty morpheme iṉ after them
[Where the succeeding word is kuṟai].

e.g. பனையின் குறை (*paṉaiyiṉ kuṟai*), காவின் குறை (*kāviṉ kuṟai*)

170. 'அளவிற்கும் நிறையிற்கும் மொழி முதல் ஆகி
உள எனப்பட்ட, ஒன்பதிற்று எழுத்தே;
அவைதாம்,
க, ச, த, ப, என்றா; ந, ம, வ, என்றா;
அகர உகரமொடு அவை' என மொழிப.

'aḷaviṟkum niṟaiyiṟkum moḻi mutal āki
uḷa eṉappaṭṭa, oṉpatiṟṟu eḻuttē;
avaitām,
ka, ca, ta, pa, eṉṟā; na, ma, va, eṉṟā;
akara ukaramoṭu avai' eṉa moḻipa.

Nine are the letters marked
That begin terms of measure and weight,
Which are /k/, /c/, /t/, /p/ and /n/, /m/, /v/ and /a/, /u/,
Thus goes the sanction of usage.

e.g. கழஞ்சி (*kaḻañci*), தொடி (*toṭi*), பலம் (*palam*) உழக்கு (*uḻakku*)
மா (*mā*), வரை (*varai*), அந்தை (*antai*), etc.

171. 'ஈறு இயல் மருங்கின், இவை இவற்று இயல்பு' எனக்
கூறிய கிளவிப் பல் ஆறு எல்லாம்
மெய்த் தலைப்பட்ட வழக்கொடு சிவணி,
ஒத்தவை உரிய, புணர் மொழி நிலையே.

'īṟu iyal maruṅkiṉ, ivai ivaṟṟu iyalpu' eṉak
kūṟiya kiḷavip pal āṟu ellām

meyt talaippaṭṭa vaḻakkoṭu civaṇi,
ottavai uriya, puṇarmoḻi nilaiyē.

The norms varied enunciated above
Of the nature and modes of coalescence
Between the preceding and succeeding words
Are to be read appropriately
In relation to the worldly use current too.

The Deviant Forms of *yāvar* and *yātu*

172. பலர் அறி சொல் முன் யாவர் என்னும்
பெயரிடை வகரம் கெடுதலும், ஏனை
ஒன்று அறி சொல் முன் யாது என் வினா இடை
ஒன்றிய வகரம் வருதலும், இரண்டும்
மருவின் பாத்தியின் திரியுமன் பயின்றே.

palar aṟi col muṉ yāvar eṉṉum
peyariṭai vakaram keṭutalum, ēṉai
oṉṟu aṟi col muṉ yātu eṉ viṉā iṭai
oṉṟiya vakaram varutalum, iraṇṭum
maruviṉ pāttiyiṉ tiriyumaṉ payiṉṟē.

The elision of [va] in the nominative *yāvar*
As it occurs preceded by a human generic class plural,
And the infixing of [va] in the interrogative pronoun *yātu*
As it occurs preceded by a neuter singular —
These two are forms of use seen to be deviant.

c.g. அவர் யாவர் ==> அவர் யார் (*avar yāvar ==> avar yār*)
அது யாது ==> அது யாவது (*atu yātu ==> atu yāvatu*)

6. உருபு இயல்

urupu iyal

Case Morphemes

The Empty Morpheme *in̲*

173. அ, ஆ, உ, ஊ, ஏ, ஔ, என்னும்
அப் பால் ஆறன் நிலைமொழி முன்னர்,
வேற்றுமை உருபிற்கு இன்னே சாரியை.

a, ā, u, ū, ē, au, en̲n̲um
ap pāl ār̲an̲ nilaimoḻi mun̲n̲ar,
vēr̲r̲umai urupir̲ku in̲n̲ē cāriyai.

in̲ is the intervening empty morpheme
Between the preceding words of /a/, /ā/, /u/, /ū/, /ē/ and /au/ endings
And the case morphemes going with them.

e.g. விளவினை (*viḷavin̲ai*), பலாவினோடு (*palavin̲ōṭu*), கடுவினுக்கு (*kaṭuvin̲ukku*), கழூவினை (*kaḻūuvin̲ai*), சேவினோடு (*cēvin̲ōṭu*) வௌவினை (*vauvin̲ai*)

The Empty Morpheme var̲r̲u

174. பல்லவை நுதலிய அகர இறுபெயர்
வற்றொடு சிவணல் எச்சம் இன்றே.

pallavai nutaliya akara ir̲u peyar
var̲r̲oṭu civaṇal eccam in̲r̲ē.

Nouns with /a/ word-finals,
That denote the plural number 'many'
Will not be barred
From taking the empty morpheme var̲r̲u.

e.g. பல்லவற்றை (*pallavar̲r̲ai*), உள்ளவற்றை (*uḷḷavar̲r̲ai*)

175. 'யா' என் வினாவும் ஆயியல் திரியாது.

'yā' en̲ vin̲āvum āyiyal tiriyātu.

The interrogative term /yā/ too
Does not fail to go by the norm above (174)
[In taking the empty morpheme var̲r̲u] [cf. 178].

e.g. யாவற்றை (*yāvar̲r̲ai*)

The Empty Morpheme an̲

176. சுட்டு முதல் உகரம் அன்னொடு சிவணி,
ஒட்டிய மெய் ஒழித்து, உகரம் கெடுமே.

cuṭṭu mutal ukaram an̲n̲oṭu civaṇi,
oṭṭiya mey ol̲ittu ukaram keṭumē.

The word with the demonstrative word-initial [/a/, /i/ or /u/]
And ending in /u/
Takes the empty morpheme an̲ before the case morpheme,
And has its /u/ elided
Leaving the consonantal form intact.

e.g. அது + அன் + ஐ ==> அதனை (*atu + an̲ + ai ==> atan̲ai*)

The Empty Morpheme var̲r̲u

177. சுட்டு முதல் ஆகிய ஐ என் இறுதி
வற்றொடு சிவணி நிற்றலும் உரித்தே.

cuṭṭu mutal ākiya ai en̲ ir̲uti
var̲r̲oṭu civaṇi nir̲r̲alum urittē.

The word with the demonstrative word-initial [/a/, /i/ or /u/]
Has its word-final /ai/ unchanged too (cf. 122)
As it takes the empty morpheme var̲r̲u
[Before the case morpheme *ai*].

e.g. அவை + வற்று + ஐ ==> அவையற்றை (*avai + var̲r̲u + ai ==> avaiyar̲r̲ai*)

178. யா என் வினாவின் ஐ என் இறுதியும்
ஆயியல் திரியாது என்மனார் புலவர்;
ஆவயின் வகரம் ஐயொடும் கெடுமே.

yā en̲ vin̲āvin̲ ai en̲ ir̲utiyum
āyiyal tiriyātu en̲man̲ār pulavar;
āvayin̲ vakaram aiyoṭum keṭumē.

The norm above (177) does hold good too
When the word-final /ai/ of the interrogative yā [*yāvai*]
Takes the empty morpheme *var̲r̲u*,
Where its /v/ gets elided along with /ai/,
So rule the learned.

e.g. யாவை + வற்று + ஐ ==> யாவற்றை (*yāvai + var̲r̲u + ai ==> yāvar̲r̲ai*)

Coalescence Involving *nī*

179. 'நீ' என் ஒரு பெயர் நெடு முதல் குறுகும்;
ஆவயின் னகரம் ஒற்று ஆகும்மே.

'nī' en̲ oru peyar neṭu mutal kur̲ukum;
āvayin̲ n̲akaram or̲r̲u ākummē.

The one-letter noun nī
Has its long vowel phoneme shortened [before case morpheme]
And there witnesses the occurrence of the consonant /n̲/ in between.

e.g. நீ + ஐ ==> நின்னை (*nī + ai ==> nin̲n̲ai*)

The Empty Morpheme *on̲*

180. ஒகார இறுதிக்கு ஒன்னே சாரியை.

ōkāra ir̲utikku on̲n̲ē cāriyai.

The terms with /ō/ as the word-final
Will take the empty morpheme *on̲* before the case morpheme.

e.g. கோ + ஒன் + ஐ ==> கோஒனை (*kō + on̲ + ai ==> kōon̲ai*)

The Empty Morpheme *attu* with Tree-names

181. அ, ஆ, என்னும் மரப்பெயர்க் கிளவிக்கு
அத்தொடும் சிவணும் ஏழன் உருபே.

a, ā, eṉṉum marappeyark kiḷavikku
attoṭum civaṇum ēḻaṉ urupē.

The tree-names ending in /a/ and /ā/
Will take the empty morpheme *attu* after
As the seventh case morpheme [*kaṇ*] follows.

e.g. விள+அத்து+கண் ==> விளவத்துக்கண் (*viḷa+attu+kaṇ ==> viḷavattukkaṇ*)
பலா+அத்து+கண் ==> பலாவத்துக்கண் (*palā+attu+kaṇ ==> palāvattukkaṇ*)

The Empty Morpheme *iṉ* with /ñ/ and /n/

182. ஞ, ந, என் புள்ளிக்கு இன்னே சாரியை.

ña, na, eṉ puḷḷikku iṉṉē cāriyai.

Words ending in the consonants /ñ/ and /n/
Will take the empty morpheme *iṉ*
Before the case morpheme.

e.g. உரிஞ்+இன்+ஐ ==> உரிஞினை (*uriñ+iṉ+ai ==> uriñiṉai*)
பொருந்+இன்+ஒடு ==> பொருநினொடு (*porun+iṉ+oṭu ==> poruniṉoṭu*)

The Empty Morpheme *vaṟṟu* with Demonstratives

183. சுட்டு முதல் வகரம் ஐயும் மெய்யும்
கெட்ட இறுதி இயல் திரிபு இன்றே.

cuṭṭu mutal vakaram aiyum meyyum
keṭṭa iṟuti iyal tiripu iṉṟē.

Terms with demonstratives [/a/, /i/, /u/] as word-initials
And ending in the consonant /v/ [*av, iv, uv*]
Will go in accord with the norm (178)

That governs the elision of word-final /ai/ along with its consonant
[The consonant is dropped and the empty morpheme *vaṟṟu* follows].

e.g. அவ்+வற்று+ஐ ==> அவற்றை (*av+vaṟṟu+ai ==> avaṟṟai*)

The Empty Morpheme *iṉ* with *tev*

184. ஏனை வகரம் இன்னொடு சிவணும்.

ēṉai vakaram iṉṉoṭu civaṇum.

iṉ is the empty morpheme appropriate
For /v/ word-finals [*tev*] other than the ones above [183].

e.g. தெவ்+இன்+ஐ ==> தெவ்வினை (*tev+iṉ+ai ==> tevviṉai*)
தெவ்+இன்+ஒடு ==> தெவ்வினொடு (*tev+iṉ+oṭu ==> tevviṉoṭu*)

The Empty Morpheme attu

185. மஃகான் புள்ளி முன் அத்தே சாரியை.

maḵkāṉ puḷḷi muṉ attē cāriyai.

Words with the consonant /m/ as word-final
Will take the empty morpheme *attu* before the case morpheme.

e.g. மரம்+அத்து+ஐ ==> மரத்தை (*maram+attu+ai ==> marattai*)
மரம்+அத்து+ஒடு ==> மரத்தொடு (*maram+attu+oṭu ==> marattoṭu*)

The Empty Morpheme *iṉ*

186. இன் இடை வரூஉம் மொழியுமார் உளவே.

iṉ iṭai varūum moḻiyumār uḷavē.

There are words with /m/ ending
That take the empty morpheme *iṉ* too
Before the case morpheme.

e.g. உரும் + இன் + ஐ ==> உருமினை (*urum + iṉ + ai ==> urumiṉai*)

Non-change with *num*

187. 'நும்' என் இறுதி இயற்கை ஆகும்.

'num' en̲ ir̲uti iyar̲kai ākum.

The [/m/] ending *num*
Does mark no empty morphemes [*attu* and *in̲*]
Before the case morpheme.

e.g. நும்+ஐ ==> நும்மை (*num+ai ==> nummai*)

Changes with *tām, nām* and *yām*

188. 'தாம், நாம்' என்னும் மகர இறுதியும்
'யாம்' என் இறுதியும் அதன் ஓரன்ன;
ஆ எ ஆகும், யாம் என் இறுதி;
ஆவயின் யகர மெய் கெடுதல் வேண்டும்;
ஏனை இரண்டும் நெடு முதல் குறுகும்.

'tām, nām' en̲n̲um makara ir̲utiyum
'yām' en̲ ir̲utiyum atan̲ ōran̲n̲a;
ā e ākum, yām en̲ ir̲uti;
āvayin̲ yakara mey keṭutal vēṇṭum;
ēn̲ai iraṇṭum neṭu mutal kur̲ukum.

The /m/ endings of *tām* and *nām*
And the /m/ ending of *yām* as well
Go without the empty morphemes shown above [*attu* and *in̲*]
In the case of *yām* with the /m/ word-final,
Its /ā/ changes to /e/
And its clustering consonant /y/ must be dropped too;
As for the other two [*tām* and *nām*]
The word-initial long vowels witness reduction of length.

e.g. தாம்+ஐ ==> தம்மை (*tām+ai ==> tammai*)
நாம்+ஒடு ==> நம்மொடு (*nām+oṭu ==> nammoṭu*)
யாம்+கு ==> எமக்கு (*yām+ku ==> emakku*)

The Empty Morphemes *varru* and *um* with *ellām*

189. 'எல்லாம்' என்னும் இறுதி முன்னர்,
'வற்று' என் சாரியை முற்றத் தோன்றும்;
உம்மை நிலையும் இறுதியான.

'ellām' ennum iruti munnar,
'varru' en cāriyai murrat tōnrum;
ummai nilaiyum irutiyāna.

The empty morpheme *varru* there occurs
In between the stem *ellām* and its case morpheme,
And the empty morpheme *um* stands at the end.

e.g. எல்லாம்+வற்று+ஐ+உம் ==> எல்லாவற்றையும்
(*ellām+varru+ai+um ==> ellāvarraiyum*)

The Intervention of the Empty Morpheme *nam*

190. உயர்திணை ஆயின் நம் இடை வருமே.

uyartiṇai āyin nam iṭai varumē.

When the noun *ellām* [189]
Comes to denote the human generic class,
There occurs the empty morpheme *nam* [instead of *varru*]
Intervening between the noun and its case morpheme.

e.g. எல்லாம்+நம்+ஐ+உம் ==> எல்லாநம்மையும்
(*ellām+nam+ai+um ==> ellānammaiyum*)

Changes Involving *ellārum* and *ellīrum*

191. எல்லாரும் என்னும் படர்க்கை இறுதியும்,
எல்லீரும் என்னும் முன்னிலை இறுதியும்,
ஒற்றும் உகரமும் கெடும் என மொழிப.
நிற்றல் வேண்டும் ரகரப் புள்ளி;
உம்மை நிலையும் இறுதியான;
தம் இடை வரூஉம், படர்க்கை மேன;
நும் இடை வரூஉம், முன்னிலை மொழிக்கே.

ellārum eṉṉum paṭarkkai iṟutiyum,
ellīrum eṉṉum muṉṉilai iṟutiyum,
oṟṟum ukaramum keṭum eṉa moḻipa.
niṟṟal vēṇṭum rakarap pulli;
ummai nilaiyum iṟutiyāṉa;
tam iṭai varūum, paṭarkkai mēṉa;
num iṭai varūum, muṉṉilai moḻikkē.

The word-final consonant of the third person pronoun *ellārum*
And the word-final consonant of the second person pronoun *ellīrum*
Get elided along with the preceding vowel /u/,
So is it ruled;
The consonant /r/ therein does stand abiding in both,
And both take the empty morpheme *um* at their end position;
The empty morpheme *tam* intervenes in the third person pronoun
Between the consonant /r/ and its case morpheme /ai/,
And the empty morpheme *num* occurs in the second person
Between the consonant /r/ and its case morpheme /ai/.

e.g. எல்லாரும்+தம்+ஐ+உம் ==> எல்லார்தம்மையும்
(*ellārum+tam+ai+um ==> ellārtammaiyum*),
எல்லீரும்+நும்+ஐ+உம் ==> எல்லீர்நும்மையும்
(*ellīrum+num+ai+um ==> ellīrṟummaiyum*)

Changes Involving *tāṉ* and *yāṉ*

192. 'தான், யான்' என்னும் ஆயீர் இறுதியும்
மேல் முப் பெயரொடும் வேறுபாடு இலவே.

'tāṉ, yāṉ' eṉṉum āyīr iṟutiyum
mēl mup peyaroṭum vēṟupāṭu ilavē.

As regards their morphophonemic coalescence,
The word-final of *tāṉ* and *yāṉ*
Does mark no dissimilarity
With the three nouns treated above [*tām*, *nām*, and *yām* (188)]
[The word-initial of *tāṉ* has its length reduced
And *yāṉ*
Has its /ā/ changed into /e/
With its /y/ elided].

e.g. தான்+ஐ ==> தன்னை (*ta<u>n</u>+ai ==> ta<u>nn</u>ai*)
யான்+ஐ ==> என்னை (*yā<u>n</u>+ai ==> e<u>nn</u>ai*)

The Empty Morphemes *attu* and *i<u>n</u>*

193. அழனே, புழனே, ஆயிரு மொழிக்கும்
அத்தும் இன்னும் உறழத் தோன்றல்
ஒத்தது என்ப, உணருமோரே.

a<u>l</u>a<u>n</u>ē pu<u>l</u>a<u>n</u>ē, āyiru mo<u>l</u>ikkum
attum i<u>nn</u>um u<u>r</u>a<u>l</u>at tō<u>nr</u>al
ottatu e<u>n</u>pa, uṇarumōrē.

It is in accord with usage
For the two preceding terms *a<u>l</u>a<u>n</u>* and *pu<u>l</u>a<u>n</u>*
To take either of the empty morphemes attu and *i<u>n</u>*
Before their case morphemes,
So does the authority rule.

e.g. அழன்+அத்து+ஐ ==> அழத்தை (*a<u>l</u>a<u>n</u>+attu+ai ==> a<u>l</u>attai*)
அழன்+இன்+ஐ ==> அழனினை (*a<u>l</u>an+i<u>n</u>+ai ==> a<u>l</u>a<u>n</u>i<u>n</u>ai*)
புழன்+அத்து+ஒடு ==> புழத்தொடு (*pu<u>l</u>a<u>n</u>+attu+oṭu ==> pu<u>l</u>attoṭu*)
புழன்+இன்+கண் ==> புழனின்கண் (*pu<u>l</u>a<u>n</u>+i<u>n</u>+kaṇ ==> pu<u>l</u>a<u>n</u>i<u>n</u>kaṇ*)

The Empty Morpheme *a<u>n</u>* with *ē<u>l</u>*

194. அன் என் சாரியை ஏழன் இறுதி
முன்னர்த் தோன்றும் இயற்கைத்து என்ப.

a<u>n</u> e<u>n</u> cāriyai ē<u>l</u>a<u>n</u> i<u>r</u>uti
mu<u>nn</u>art tō<u>nr</u>um iya<u>r</u>kaittu e<u>n</u>pa.

For the word-final of the preceding term *ē<u>l</u>*
To have the empty morpheme *a<u>n</u>* after it
Is its use and wont known.

e.g. ஏழ்+அன்+கு ==> ஏழனுக்கு (*ē<u>l</u>+a<u>n</u>+ku ==> ē<u>l</u>a<u>n</u>ukku*)

The Empty Morpheme *iṉ* with the Shortened /u/

195. குற்றியலுகரத்து இறுதி முன்னர்,
முற்றத் தோன்றும், 'இன்' என் சாரியை.

kuṟṟiyalukarattu iṟuti muṉṉar,
muṟṟat tōṉṟum, 'iṉ' eṉ cāriyai.

The empty morpheme *iṉ* there occurs,
Realizing a complementary function,
After words with shortened /u/ as word-final.

e.g. படகு+இன்+ஐ ==> படகினை (*paṭaku+iṉ+ai ==> paṭakiṉai*)

Doubling of /ṭ/ and /ṟ/

196. நெட்டெழுத்து இம்பர் ஒற்று மிகத் தோன்றும்
அப் பால் மொழிகள் அல் வழியான.

neṭṭeḻuttu impar oṟṟu mikat tōṉṟum
ap pāl moḻikaḷ al vaḻiyāṉa.

The consonants [/ṭ/ and /ṟ/]
Occurring after the long vowels
And preceding the shortened /u/
Get doubled
Where these words are other than the ones above [195]
[Ending in *ku, cu, ṭu,* and *pu*].

e.g. யாடு + ஐ ==> யாட்டை (*yāṭu + ai ==> yāṭṭai*),
ஆறு + ஐ ==> ஆற்றை (*āṟu + ai ==> āṟṟai*)

197. அவைதாம்,
இயற்கைய ஆகும் செயற்கைய என்ப.

avaitām,
iyaṟkaiya ākum ceyaṟkaiya eṉpa.

These consonants [/ṭ/ and /ṟ/] [196]
[That double after long vowels]

Do not have the empty morpheme *in̲* suffixed to them,
Thus does the authority hold.

e.g. யாடு+ஐ ==> யாட்டை (*yāṭu+ai ==> yāṭṭai*)

The Empty Morpheme an̲

198. எண்ணின் இறுதி அன்னொடு சிவணும்.

eṇṇin̲ ir̲uti an̲n̲oṭu civaṇum.

Shortened /u/ - ending words,
That denote numbers,
Go with the empty morpheme *an̲*.

e.g. ஒன்று+அன்+ஐ ==> ஒன்றனை (*on̲r̲u+an̲+ai ==> on̲r̲an̲ai*)

The Empty Morpheme ān̲ with Numeral Terms

199. ஒன்று முதல் ஆக பத்து ஊர்ந்து வரூஉம்
எல்லா எண்ணும் சொல்லும் காலை.
ஆன் இடை வரினும் மானம் இல்லை;
அஃது என் கிளவி ஆவயின் கெடுமே;
உய்தல் வேண்டும் பஃகான் மெய்யே.

on̲r̲u mutal āka, pattu ūrntu varūum
ellā eṇṇum collum kālai.
ān̲ iṭai varin̲um mān̲am illai;
aḵtu en̲ kiḷavi āvayin̲ keṭumē;
uytal vēṇṭum paḵkān̲ meyyē.

No inappropriateness there occasions
For the empty morpheme *ān̲* to intervene
In terms denoting numbers from one to eight
As the succeeding word is ten [*paḵtu*];
In which case, however,
The *aḵtu* [of *paḵtu*] gets dropped
And the consonant /p/ there remains intact.

e.g. ஒரு+பஃது+ஆன்+ஐ ==> ஒருபானை (*oru+paḵtu+ān̲+ai ==> orupān̲ai*)

The Empty Morpheme *a<u>n</u>* with *yātu* and *a<u>k</u>tu*

200. 'யாது' என் இறுதியும், சுட்டு முதல் ஆகிய
ஆய்த இறுதியும், அன்னொடு சிவணும்;
ஆய்தம் கெடுதல் ஆவயினான.

'yātu' e<u>n</u> i<u>r</u>utiyum cuṭṭu mutal ākiya
āyta i<u>r</u>utiyum, a<u>nn</u>oṭu civaṇum;
āytam keṭutal āvayi<u>n</u>ā<u>n</u>a.

The word-final [*shortened /u/*] of *yātu*,
And the word-final [*shortened /u/*] of the term
Beginning with a demonstrative phoneme [/a/, /i/, /u/]
And having the *āytam* before the word-final [*a<u>k</u>tu*]
Do the empty morpheme *a<u>n</u>* take;
In the latter case
There occurs the elision of the *āytam*.

e.g. யாது + அன் + ஐ ==> யாதனை (*yātu + a<u>n</u> + ai ==> yāta<u>n</u>ai*),
அஃது + அன் + ஐ ==> அதனை (*a<u>k</u>tu + a<u>n</u> + ai ==> ata<u>n</u>ai*)

Nouns Denoting Directions

201. ஏழன் உருபிற்குத் திசைப் பெயர் முன்னர்,
சாரியைக் கிளவி இயற்கையும் ஆகும்;
ஆவயின் இறுதி மெய்யொடும் கெடுமே.

ē<u>l</u>a<u>n</u> urupi<u>r</u>kut ticaip peyar mu<u>nn</u>ar,
cāriyaik kiḷavi iya<u>r</u>kaiyum ākum;
āvayi<u>n</u> i<u>r</u>uti meyyoṭum keṭumē.

Nouns denoting directions,
When followed by the seventh case morpheme [*kaṇ*],
Will go without the empty morpheme [*i<u>n</u>*] in between too [195];
In which case
The word-final [*shortened /u/*] of the noun
Along with the consonant preceding
Will get dropped.

e.g. வடக்கு + இன் + கண் ==> வடக்கின்கண் (*vaṭakku + i<u>n</u> + kaṇ ==> vaṭakki<u>n</u>kaṇ*)
வடக்கு + கண் ==> வடக்கண் (*vaṭakku + kaṇ ==> vaṭakkaṇ*)

202. புள்ளி இறுதியும் உயிர் இறு கிளவியும்
சொல்லிய அல்ல ஏனைய எல்லாம்,
தேரும் காலை, உருபொடு சிவணி,
சாரியை நிலையும் கடப்பாடு இலவே.

puḷḷi iṟutiyum uyir iṟu kiḷaviyum
colliya alla ēṉaiya ellām,
tērum kālai urupoṭu civaṇi,
cāriyai nilaiyum kaṭappāṭu ilavē.

All terms with consonant- and vowel-endings,
Other than those treated above,
When examined,
Are not bound to take intervening empty morphemes
As they combine with case morphemes.

e.g. மண்+ஐ ==> மண்ணை (*maṇ+ai ==> maṇṇai*)
மண்+இன்+ஐ ==> மண்ணினை (*maṇ+iṉ+ai ==> maṇṇiṉai*)

7. உயிர் மயங்கு இயல்

uyir mayaṅku iyal

Vowel-coalescence

/a/ - ending Words

203. அகர இறுதிப் பெயர் நிலை முன்னர்,
வேற்றுமை அல்வழி, க, ச, த, ப, தோன்றின்,
தம்தம் ஒத்த ஒற்று இடை மிகுமே.

akara iṟutip peyar nilai muṉṉar,
vēṟṟumai alvaḻi, ka, ca, ta, pa, tōṉṟiṉ,
tamtam otta oṟṟu iṭai mikumē.

In non-case relations coalescence,
The word-initial consonants /k/, /c/, /t/ and /p/ of the succeeding words
[Or their corresponding consonants of articulatory proximity]
Witness augmentation
As the preceding nouns end in the vowel /a/.

e.g. விள+குறிது (*viḷa+kuṟitu*) ==> விளக்குறிது (*viḷakkuṟitu*),
மக + பெரிது (*maka+peritu*) ==> மகப்பெரிது (*makapperitu*)

204. வினை எஞ்சு கிளவியும், உவமக் கிளவியும்,
'என' என் எச்சமும், சுட்டின் இறுதியும்,
'ஆங்க' என்னும் உரையசைக் கிளவியும்,
ஞாங்கர்க் கிளந்த வல்லெழுத்து மிகுமே.

viṉai eñcu kiḷaviyum, uvamak kiḷaviyum,
'eṉa' eṉ eccamum, cuṭṭiṉ iṟutiyum,
'āṅka' eṉṉum uraiyacaik kiḷaviyum,
ñāṅkark kiḷanta valleḻuttu mikumē.

Verbal participles[1] and comparison morphemes[2],
The elliptical form *eṉa*[3],
The demonstrative ending[4],

And the expletive *āṅka*[5]
Being the preceding words with /a/-ending,
There witnesses hard consonant augmentation as above [203].

e.g. 1. உணச்சென்றான் (uṇaccenṟāṉ), 2. புலிபோலக் கொன்றான் (pulipōlak koṉṟāṉ),
3. கொள்ளெனக் கொண்டான் (koḷḷeṉak koṇṭāṉ), 4. அக்கொற்றன் (akkoṟṟaṉ),
5. ஆங்கக் கொண்டான் (āṅkak koṇṭāṉ)

205. சுட்டின் முன்னர் ஞ, ந, ம, தோன்றின்,
ஒட்டிய ஒற்று இடை மிகுதல் வேண்டும்.

cuṭṭiṉ muṉṉar ña, na, ma, tōṉṟiṉ,
oṭṭiya oṟṟu iṭai mikutal vēṇṭum.

The demonstrative /a/ being the preceding word,
The consonants /ñ/, /n/ and /m/
That begin the succeeding words
Witness their doubling therein.

e.g. அ + ஞாலம் ==> அஞ்ஞாலம் (a + ñālam ==> aññālam),
அ + நூல் ==> அந்நூல் (a + nūl ==> annūl),
அ + மடம் ==> அம்மடம் (a + maṭam ==> ammaṭam)

206. ய, வ, முன் வரினே, வகரம் ஒற்றும்.

ya, va, muṉ variṉē, vakaram oṟṟum.

[The demonstrative /a/ being the preceding word],
The consonants /y/ and /v/
That begin the succeeding words
Do take /v/ in between [the preceding and succeeding words].

e.g. அ + யாழ் ==> அவ்யாழ் (a + yāḻ ==> avyāḻ);
அ + வழி ==> அவ்வழி (a + vaḻi ==> avvaḻi)

207. உயிர் முன் வரினும், ஆயியல் திரியாது.

uyir muṉ variṉum, āyiyal tiriyātu.

This norm [occurrence of /v/ in between (206)] admits no variation
Even where a vowel begins the succeeding word.

e.g. அ + அணி ==> அவ்வணி (a + aṇi ==> avvaṇi);
அ + ஆடை ==> அவ்வாடை (a + āṭai ==> avvāṭai)

208. நீட வருதல் செய்யுளுள் உரித்தே.

nīṭa varutal ceyyuḷuḷ urittē.

Poetry admits of lengthening
[Of the preceding demonstrative /a/]
[Where the succeeding word begins with any but hard consonants].

e.g. அ + இடை ==> ஆயிடை (a + iṭai ==> āyiṭai);
அ + வயின் ==> ஆவயின் (a + vayiṉ ==> āvayiṉ)

209. 'சாவ' என்னும் 'செய' என் எச்சத்து
இறுதி வகரம் கெடுதலும் உரித்தே.

'cāva' eṉṉum 'ceya' eṉ eccattu
iṟuti vakaram keṭutalum urittē.

The word-final /v/
[Along with its clustered vowel]
In the *ceya*-formulaic verbal participle *cāva*
Tends to be dropped too.

e.g. சாவக் குத்தினான் (cāvak kuttiṉāṉ) ==> சாக் குத்தினான் (cāk kuttiṉāṉ)

210. 'அன்ன' என்னும் உவமக் கிளவியும்,
அண்மை சுட்டிய விளிநிலைக் கிளவியும்,
'செய்ம்மன' என்னும் தொழில் இறு சொல்லும்,
ஏவல் கண்ணிய வியங்கோட் கிளவியும்,
'செய்த' என்னும் பெயர் எஞ்சு கிளவியும்,
'செய்யிய' என்னும் வினை எஞ்சு கிளவியும்,
'அம்ம' என்னும் உரைப்பொருட் கிளவியும்,
பலவற்று இறுதிப் பெயர்க்கொடை, உளப்பட, -
அன்றி அனைத்தும் இயல்பு என மொழிப.

'aṉṉa' eṉṉum uvamak kiḷaviyum,
aṇmai cuṭṭiya viḷinilaik kiḷaviyum,
'ceymmaṉa' eṉṉum toḻil iṟu collum,
ēval kaṇṇiya viyaṅkōṭ kiḷaviyum,
'ceyta' eṉṉum peyar eñcu kiḷaviyum,
'ceyyiya' eṉṉum viṉai eñcu kiḷaviyum,
'amma' eṉṉum uraipporuṭ kiḷaviyum,
palavaṟṟu iṟutip peyarkkoṭai, uḷappaṭa, —
aṉṟi aṉaittum iyalpu eṉa moḻipa.

The comparison morpheme *aṉṉa*[1],
Vocatives used to call those in *proximity*[2],
Finite verbs of the formulaic pattern *ceymmaṉa*[3],
Optative verbs in the imperative mood[4],
Relative participles of the formulaic pattern *ceyta*[5],
Verbal participles of the formulaic pattern *ceyyiya*[6],
The empty morpheme calling attention *amma*[7],
And the /a/-word-final *pala* denoting the plural number[8],
These and others of their kind as /a/-final preceding words
Enter into non-change coalescence
[With the succeeding words of /k/- /c/- /t/- and -/p/ initials-],
Thus does the usage run.

e.g. 1. பொன் அன்ன குதிரை (*poṉ aṉṉa kutirai*), 2. நண்ப செல் (*naṇpa cel*),
3. உண்மன குதிரை (*uṇmaṉakutirai*), 4. செல்க குதிரை (*celka kutirai*),
5. உண்ட குதிரை (*uṇṭa kutirai*), 6. உண்ணிய கொண்டான் (*uṇṇiya koṇṭāṉ*),
7. அம்ம கொற்றா (amma koṟṟā), 8. பல குதிரை (*pala kutirai*)

211. 'வாழிய' என்னும் சேயென் கிளவி
இறுதி யகரம் கெடுதலும் உரித்தே.

'vāḻiya' eṉṉum cēyeṉ kiḷavi
iṟuti yakaram keṭutalum urittē.

The final consonant /y/ [along with its vowel /a/]
In the preceding optative verb *vāḻiya*
Does admit of an optional elision too.

e.g. வாழி தமிழ் (*vāḻi tamiḻ*) <== வாழிய தமிழ் (*vāḻiya tamiḻ*)

212. உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்.

uraipporuṭ kiḷavi nīṭṭamum varaiyār.

Inadmissible it is not
For the empty morpheme calling attention [*amma*]
To have its word-final /a/ lengthened.

e.g. அம்மா (*ammā*) <== அம்ம (*amma*)

213. பலவற்று இறுதி நீடு மொழி உளவே -
செய்யுள் கண்ணிய தொடர் மொழியான.

palavaṟṟu iṟuti nīṭu moḻi uḷavē —
ceyyuḷ kaṇṇiya toṭar moḻiyāṉa.

Terms denoting plural number there are
Whose word-final /a/ gets lengthened
When it occurs in metrical sequence in poetry.

e.g. பலாஅம் (*palāam*), சிலாஅம் (*cilāam*)

214. தொடர்அல் இறுதி தம் முன் தாம் வரின்,
லகரம் றகர-ஒற்று ஆதலும் உரித்தே.

toṭar al iṟuti tam muṉ tām variṉ,
lakaram ṟakara-oṟṟu ātalum urittē.

Where it is not in sequence,
These [two-letter] terms [*pala, cila*] of /a/ ending
Have their end-consonant /l/ changed to /ṟ/ in coalescence
As they repeat themselves in the preceding and succeeding words.

e.g. பல + பல (*pala* + *pala*) ==> பற்பல (*paṟpala*),
சில + சில (*cila* + *cila*) ==> சிற்சில (*ciṟcila*)

215. வல்லெழுத்து இயற்கை உறழத் தோன்றும்.

valleḻuttu iyaṟkai uṟaḻat tōṉṟum.

[The norm (203) —
That the succeeding term's word-initial doubles
Where it is a hard consonant
And where the preceding word ends in the vowel /a/ —
Does apply to *pala* and *cila* too];
Yet this augmentation here is an optional behaviour.

e.g. பலப்பல (palappala) - பலபல (palapala); சிலச்சில (cilaccila) - சிலசில (cilacila)

216. வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓரற்றே.

vērrumaikkannum atan̲ ōrarrē.

In morphophonemic coalescence
Involving case relations too,
There does witness the same trait:
[The succeeding terms
Have their word-initials /k/, /c/, /t/ and /p/ augmented
Where the preceding word ends in /a/ [203]].

e.g. இருவிளச் சாத்தன் (*iruvilac cāttan̲*)

217. மரப்பெயர்க் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே.

marappeyark kilavi mellejuttu mikumē.

Terms denoting tree names,
[That end in the vowel /a/],
Mark the augmentation of the corresponding soft consonant
[Of the succeeding terms' word-initial].

e.g. விள+கோடு (*vila+kōtu*) ==> விளங்கோடு (*vilaṅkōtu*),
விள+செதில் (*vila+cetil*) ==> விளஞ்செதில் (*vilañcetil*)

218. மகப்பெயர்க் கிளவிக்கு இன்னே சாரியை.

makappeyark kilavikku in̲n̲ē cāriyai.

The [a-ending] term *maka* [denoting a child]
Does take the empty morpheme *iṉ*.

மக+இன்+கை (*maka+iṉ+kai*) ==> மகவின்கை (*makaviṉ kai*),
மக+இன்+தலை (*maka+iṉ+talai*) ==> மகவின் தலை (*makaviṉ talai*)

219. அத்து அவண் வரினும், வரை நிலை இன்றே.

attu avaṇ variṉum, varai nilai iṉṟē.

The term *maka* above [218]
Taking the empty morpheme *attu*
Is not inadmissible too.

மக+அத்து+கை (*maka+attu+kai*) ==> மகத்துக் கை (*makattuk kai*)

220. பலவற்று இறுதி உருபு இயல் நிலையும்.

palavaṟṟu iṟuti urupu iyal nilaiyum.

The [a-ending] term *pala* denoting the plural number
Does take the empty morpheme *vaṟṟu*
[Where the succeeding word begins with /k/, /c/, /t/ or /p/]
As is wont in case relations coalescence [174].

பல+வற்று+கோடு (*pala+vaṟṟu+kōṭu*) ==> பலவற்றுக்கோடு (*palavaṟṟukkōṭu*)

/ā/-ending Words

221. ஆகார இறுதி அகர இயற்றே.

ākāra iṟuti akara iyaṟṟē.

The preceding terms ending in /ā/ too
Do go in accord with
The coalescence of /a/-ending words [203]
[The augmentation of hard consonants in non-case relations].

e.g. தாரா+கடிது (*tārā+kaṭitu*) ==> தாராக் கடிது (*tārāk kaṭitu*)

222. செய்யா என்னும் வினை எஞ்சு கிளவியும்
அவ் இயல் திரியாது என்மனார் புலவர்.

ceyyā ennum vinai eñcu kiḷaviyum
av iyal tiriyātu enmanār pulavar.

The [ā- ending] verbal participle of the formulaic pattern *ceyyā*
Will find no variation from the rule above [221]
[The augmentation of hard consonants],
So do the learned hold.

e.g. உண்ணா+கொண்டான் (*uṇṇā+koṇṭān*) ==> உண்ணாக் கொண்டான் (*uṇṇāk koṇṭān*)

223. உம்மை எஞ்சிய இரு பெயர்த் தொகைமொழி
மெய்ம்மையாக அகரம் மிகுமே.

ummai eñciya iru peyart tokaimoḻi
meymmaiyāka akaram mikumē.

In elliptical compounds
In which the conjunctive particle *um* is understood,
There is the addition of /a/ as sense complement
To the preceding term's word-final /ā/.

e.g. இராஅப்பகல் <== இராப்பகல் <== இரவும் பகலும்
(*irāappakal* <== *irāppakal* <== *iravum pakalum*)

224. ஆவும், மாவும், விளிப்பெயர்க் கிளவியும்,
யா என் வினாவும், பலவற்று இறுதியும்,
ஏவல் குறித்த உரையசை மியாவும்,
தன் தொழில் உரைக்கும் வினாவின் கிளவியொடு,-
அன்றி அனைத்தும் இயல்பு என மொழிப.

āvum, māvum, viḷippeyark kiḷaviyum,
yā en vināvum palavaṟṟu iṟutiyum,
ēval kuṟitta uraiyacai miyāvum,
tan toḻil uraikkum vināvin kiḷaviyoṭu, —
anṟi anaittum iyalpu ena moḻipa.

The [sense] terms *ā* and *mā*[1],
Vocatives calling attention[2],
The interrogative morpheme *yā*[3],
The ā-ending [finite verbs denoting non-human generic class] plural forms[4],
The expletive imperative particle *miyā*[5],
The interrogative verbs in the first person indicative mood[6] —
All of which seek [non-change] morphophonemic coalescence
Without augmentation, change or elision,
So does the convention hold.

e.g. 1. ஆ குறிது (*ā kuṟitu*), மா குறிது (*mā kuṟitu*); 2. கண்ணா தா (*kaṇṇā tā*);
3. யா சிறிய (*yā ciṟiya*); 4. உண்ணா குதிரைகள் (*uṇṇā kutiraikaḷ*)
5. கேண்மியா கண்ணா (*kēṇmiyā kaṇṇā*); 6. உங்கா அன்னாய் (*uṅkā aṉṉāy*)

225. வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓரற்றே.

vēṟṟumaikkaṇṇum ataṉ ōraṟṟē.

Morphophonemic coalescence
Involving case relations
Does operate in the manner said [203, 216]
[Hard consonants that begin the succeeding words augment
Where the preceding words end in /ā/].

e.g. தாரா+கால் (*tāra+kāl*) ==> தாராக்கால் (*tārākkāl*)

226. குறியதன் முன்னரும், ஓரெழுத்து மொழிக்கும்,
அறியத் தோன்றும், அகரக் கிளவி.

kuṟiyataṉ muṉṉarum, ōreḻuttu moḻikkum,
aṟiyat tōṉṟum, akarak kiḷavi.

There occurs /a/ distinct
After the word-final /ā/ preceded by a short vowel,
And after the one-letter [/ā/] ending word
[Before the succeeding word].

e.g. பலா+கோடு (*palā+kōṭu*) ==> பலா அக்கோடு (*palā akkōṭu*)·
கா+குறை (*kā+kuṟai*) ==> காஅக்குறை (*kāakkuṟai*)

227. 'இரா' என் கிளவிக்கு அகரம் இல்லை.

'irā' eṉ kiḷavikku akaram illai.

The occurrence of /a/ [as above (226)]
The [/ā/ - ending] term irā is not entitled to.

e.g. இரா+கொண்டான் (ira+koṇṭāṉ) ==> இராக் கொண்டான் (irākkoṇṭāṉ)

228. 'நிலா' என் கிளவி அத்தொடு சிவணும்.

'nilā' eṉ kiḷavi attoṭu civaṇum.

The empty morpheme attu there comes in
Where the preceding term is nilā.

e.g. நிலா+அத்து+கொண்டான் (nilā+attu+koṇṭāṉ) ==> நிலாத்துக்கொண்டான் (nilāttukkoṇṭāṉ)

229. யா-மரக்கிளவியும், பிடாவும், தளாவும்,
ஆ முப் பெயரும் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

yā-marak kiḷaviyum, piṭāvum, taḷāvum,
ā mup peyarum melleḻuttu mikumē.

The tree-destination yā
And the terms piṭā and taḷa
Have the augmentation of soft consonants
[After the intervening element /a/ (as in 226)].

e.g. யா+கோடு (yā+kōṭu) ==> யாஅங்கோடு (yāaṅkōṭu)
பிடா+கோடு (piṭa+kōṭu) ==> பிடாஅங்கோடு (piṭākōṭu)

230. வல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை.

valleḻuttu mikiṉum māṉam illai.

No want of appropriateness there marks
The augmentation of hard consonants too
[After these three names above (229)].

e.g. யா+கோடு (yā+kōṭu) ==> யாஅக்கோடு (yāakkōṭu)
பிடா +கோடு (piṭa+kōṭu) ==> பிடாஅக்கோடு (piṭāakkōṭu)

231. மா-மரக்கிளவியும், ஆவும், மாவும்,
ஆ முப் பெயரும் அவற்று ஓரன்ன;
அகரம் வல்லெழுத்து அவை அவண் நிலையா;
னகரம் ஒற்றும் ஆவும் மாவும்.

mā-marak kiḷaviyum, āvum, māvum,
ā mup peyarum avaṟṟu ōraṉṉa;
akaram valleḻuttu avai avaṇ nilaiyā;
ṉakaram oṟṟum āvum māvum.

Where the three nouns —
The tree-name *mā*, and *ā* and *mā* designating animals —
Are the preceding words,
They do have the same behaviour[1],
[As marks the /ā/ - ending *yā*, *piṭā* and *taḷā* above (230)];
Furthermore,
In the case of words *ā* and *mā*,
There occurs /ṉ/ after,
With /a/ followed by the hard consonant dropping off[2].

e.g. 1. மா + கோடு ==> மா அங்கோடு ==> மான்கோடு
(*mā + kōṭu ==> māaṅkōṭu ==> māṉkōṭu*)
2. ஆ + கோடு (*ā + kōṭu*) ==> ஆன்கோடு (*āṉkōṭu*)
மா + கோடு (*mā + kōṭu*) ==> மான்கோடு (*māṉkōṭu*)

232. ஆன் ஒற்று அகரமொடு நிலை இடன் உடைத்தே.

āṉ oṟṟu akaramoṭu nilai iṭaṉ uṭaittē.

The consonant /ṉ/ of *āṉ* (cow)
Does also pair with /a/ after.

e.g. ஆன்+நெய் (*āṉ+ney*) ==> ஆனநெய் (*āṉaney*)

233. ஆன் முன் வரூஉம் ஈகார பகரம்
தான் மிகத் தோன்றிக் குறுகலும் உரித்தே.

āṉ muṉ varūum īkāra pakaram
tāṉ mikat tōṉṟik kuṟukalum urittē.

The *pī* that follows *āṉ*
Has its /p/ doubled
And its /ī/ shortened [to /i/],
[Dropping the *ṉ* of *āṉ*],
So does it happen too.

e.g. ஆன்+பீ (*āṉ + pī*) ==> ஆப்பி (*āppi*)

234. குறியதன் இறுதிச் சினை கெட, உகரம்
அறிய வருதல் செய்யுளுள் உரித்தே.

kuṟiyataṉ iṟutic ciṉai keṭa, ukaram
aṟiya varutal ceyyuḷuḷ urittē.

That
The final /ā/ of the preceding word,
With a short vowel previous to it,
Gets its phonic measure reduced,
And there appears an /u/ after —
Does belong to conventions in poetry.

e.g. புறா ==> புறவு (*puṟā ==> puṟavu*), பலா ==> பலவு (*palā ==> palavu*)

/i/-ending Preceding Words

235. இகர இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்,
வேற்றுமை ஆயின், வல்லெழுத்து மிகுமே.

ikara iṟutip peyarnilai muṉṉar,
vēṟṟumai āyiṉ, valleḻuttu mikumē.

In case relations coalescence,
Where the preceding noun ends in /i/

There is the gemination of the hard
Corresponding to the word-initial of the succeeding word [/k/, /c/, /t/, or /p/]

e.g. கிளி + சிறகு ==> கிளிச்சிறகு (*kiḷi* + *ciṟaku* ==> *kiḷicciṟaku*. Also see 158)

236. 'இனி, அணி,' என்னும் காலையும் இடனும்,
வினை எஞ்சு கிளவியும், சுட்டும், அன்ன.

'iṉi, aṇi,' eṉṉum kālaiyum iṭaṉum,
viṉaiyeñcukiḷaviyum, cuṭṭum, aṉṉa.

Gemination as above (235) does also mark
iṉi and *aṇi* that designate time and space respectively,
And the [i - ending] verbal participle and demonstrative.

e.g. இனி + கொண்டான் ==> இனிக் கொண்டான் (*iṉi* + *koṇṭāṉ* ==> *iṉik koṇṭāṉ*);
அணி + சென்றான் ==> அணிச் சென்றான் (*aṇi* + *ceṉṟāṉ* ==> *aṇic ceṉṟāṉ*);
தேடி + சென்றான் ==> தேடிச் சென்றான் (*tēṭi* + *ceṉṟāṉ* ==> *tēṭic ceṉṟāṉ*)
இ + கொற்றா ==> இக்கொற்றன் (*i* + *koṟṟaṉ* ==> *ikkoṟṟaṉ*)

237. 'இன்றி' என்னும் வினை எஞ்சு இறுதி
நின்ற இகரம் உகரம் ஆதல்
தொன்று இயல் மருங்கின் செய்யுளுள் உரித்தே.

'iṉṟi' eṉṉum viṉaiyeñcu iṟuti
niṉṟa ikaram ukaram ātal
toṉṟu iyal maruṅkiṉ ceyyuḷuḷ urittē.

The word-final /i/
Of the verbal participle *iṉṟi*
Gets modified to /u/
In the tradition of poetry
Handed down from antiquity.

e.g. உப்பின்றி உண்க ==> உப்பின்று உண்க (*uppiṉṟi uṇka* ==> *uppiṉṟu uṇka*)

238. சுட்டின் இயற்கை முன் கிளந்தற்றே.

cuṭṭiṉ iyaṟkai muṉ kiḷantaṟṟē.

The [/i/] demonstrative as the preceding word
Is of the nature of the (/a/-ending) one (204 - 208)
[The gemination of the corresponding soft consonant
Before succeeding words with soft consonant word-initial[1];
The augmentation of the consonant /v/
Before succeeding words beginning with a vowel or medial consonant[2];
The elision of /v/ and the lengthening of the demonstrative in poetry[3]].

e.g. 1. இ+நூல் ==> இந்நூல் (*i+nūl ==> innūl*),
2. இ+யாழ் ==> இவ்யாழ் (*i+yāḻ ==> ivyāḻ*), இ+வட்டு ==> இவ்வட்டு (*i+vaṭṭu ==> ivvaṭṭu*),
3. இ+ஒன்று ==> ஈதொன்று (*i+oṉṟu ==> ītoṉṟu*)

239. பதக்கு முன் வரினே தூணிக் கிளவி
முதல் கிளந்து எடுத்த வேற்றுமை இயற்றே.

patakku muṉ variṉē tūṇik kiḷavi
mutal kiḷantu eṭutta vēṟṟumai iyaṟṟē.

When the term *patakku*
Follows the preceding *tūṇi*
The norm of coalescence
Goes in accord with case relations coalescence aforesaid (235)
[The gemination of hard consonant].

e.g. தூணி+பதக்கு ==> தூணிப்பதக்கு (*tūṇi+patakku ==> tūṇippatakku* - both are terms of measures)

240. உரி வரு காலை, நாழிக் கிளவி
இறுதி இகரம் மெய்யொடும் கெடுமே;
டகாரம் ஒற்றும் ஆவயினான.

uri varu kālai, nāḻik kiḷavi
iṟuti ikaram meyyoṭum keṭumē;
ṭakāram oṟṟum āvayiṉāṉa.

Where *uri* is the succeeding word,
The preceding term *nāḻi*
Has its final /i/ along with its consonant elided,
And there occurs /ṭ/ in its place.

e.g. நாழி+உரி ==> நாடுரி (*nāḻi + uri ==> nāṭuri*)

241. பனி என வரூஉம் கால வேற்றுமைக்கு
அத்தும் இன்னும் சாரியை ஆகும்.

paṉi eṉa varūum kāla vēṟṟumaikku
attum iṉṉum cāriyai ākum.

In case-relations coalescence,
The term *paṉi* denoting [dewy] season
Pairs with the empty morphemes *attu* and *iṉ*
[Where the succeeding word begins with /k/, /c/, /t/ or /p/].

e.g. பனி+கொண்டான் ==> பனியத்துக் கொண்டான் (or) பனியிற் கொண்டான்
(*paṉi+koṇṭāṉ ==> paṉiyattuk koṇṭāṉ* (or) *paṉiyiṟ koṇṭāṉ*)

242. வளி என வரூஉம் பூதக் கிளவியும்
அவ் இயல் நிலையல் செவ்விது என்ப.

vaḷi eṉa varūum pūtak kiḷaviyum
av iyal nilaiyal cevvitu eṉpa.

It is held to be appropriate that
The term *vaḷi* [wind] denoting an element in nature
Does mark the trait as above (241),
[Pairing with attu and *iṉ* in case relations].

e.g. வளி+கொண்டான் ==> வளியத்துக் கொண்டான் (or) வளியிற் கொண்டான்
(*vaḷi+ikoṇṭāṉ ==> vaḷiyattuk koṇṭāṉ* (or) *vaḷiyiṟ koṇṭāṉ*)

243. உதி-மரக்கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே.

uti-marak kiḷavi melleḻuttu mikumē.

The preceding tree-name *uti* as the preceding word
Has the augmentation of soft consonant
[Corresponding to the succeeding word's initial /k/, /c/, /t/ or /p/].

e.g. உதி + கோடு ==> உதிங்கோடு (*uti + kōṭu ==> utiṅkōṭu*)

244. புளி மரக்கிளவிக்கு அம்மே சாரியை.

puḷimarak kiḷavikku ammē cāriyai.

The preceding tree-name *puḷi* as the preceding word
Pairs with the empty morpheme *am* after
[Where the succeeding word begins with /k/, /c/, /t/ or /p/].

e.g. புளி + பழம் ==> புளியம்பழம் (*puḷi + paḻam ==> puḷiyam paḻam*)

245. ஏனைப் புளிப் பெயர் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

ēṉaip puḷip peyar melleḻuttu mikumē.

The term *puḷi* denoting things other than tree
Has a corresponding soft consonant augmented after
[Where /k/, /c/. /t/ or /p/ begins the succeeding word].

e.g. புளி + கூழ் ==> புளிங்கூழ் (*puḷi + kūḻ ==> puḷiṅkūḻ*)

246. வல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை;
ஒல்வழி அறிதல், வழக்கத்தான.

valleḻuttu mikiṉum māṉam illai;
olvaḻi aṟital, vaḻakkattāṉa!

The context of appropriate use known,
No blemish there inheres
If hard consonant geminates here [245]
[Instead of the soft consonant].

e.g. புளி + கூழ் ==> புளிக்கூழ் (*puḷi + kūḻ ==> puḷikkūḻ*)

247. நாள் முன் தோன்றும் தொழில்நிலைக் கிளவிக்கு
ஆன் இடை வருதல் ஐயம் இன்றே.

nāḷ muṉ tōṉṟum toḻilnilaik kiḷavikku
āṉ iṭai varutal aiyam iṉṟē.

No incertitude there marks
The occurrence of the intervening empty morpheme *ān*
Between the [i-ending] preceding word denoting a star
And the verb that succeeds.

e.g. பரணி+கொண்டான் ==> பரணியாற் கொண்டான் (*paraṇi+koṇṭāṉ ==> paraṇiyāṟ koṇṭāṉ*)

248. திங்கள் முன் வரின் இக்கே சாரியை.

tiṅkaḷ muṉ variṉ ikkē cāriyai.

ikku is the intervening empty morpheme
Where the preceding term designates a month
[And where the succeeding word is a verb].

e.g. ஆடி+கொண்டான் ==> ஆடிக்குக் கொண்டான் (*āṭi+koṇṭāṉ ==> āṭikkuk koṇṭāṉ*)

/ī/-ending Words

249. ஈகார இறுதி ஆகார இயற்றே.

īkāra iṟuti ākāra iyaṟṟē.

The /ī/-ending preceding words
Do mark the nature of /ā/ - ending ones [221]
[In non-case relations coalescence
There is the augmentation of corresponding hard consonants
With words of hard consonant-initials succeeding].

e.g. தீ+கடிது ==> தீக் கடிது (*tī+kaṭitu ==> tīk kaṭitu*)

250. 'நீ' என் பெயரும், இடக்கர்ப் பெயரும்,
'மீ' என மரீஇய இடம் வரை கிளவியும்,
ஆவயின் வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும்.

'nī' eṉ peyarum, iṭakkarp peyarum,
'mī' eṉa marīiya iṭam varai kiḷaviyum,
āvayiṉ valleḻuttu iyaṟkai ākum.

It is the non-change coalescence
With no augmentation of hard consonant
When the preceding term is
The second person singular n̲ī,
The term of socially restrained use [pī]
Or the term mī modified so by custom
And is used to pinpoint a place
[The following word beginning with /k/, /c/, /t/ or /p/].

e.g. நீ+சிறியை ==> நீ சிறியை (*nī+ ciriyai ==> nī ciriyai*)
பீ+தீது ==> பீ தீது (*pī+tītu ==> pī tītu*)
மீ+தலை ==> மீ தலை (*mī+talai ==> mī talai*)

251. இடம் வரை கிளவி முன் வல்லெழுத்து மிகூஉம்
உடன் நிலை மொழியும் உள என மொழிப.

iṭam varai kiḻavi mun̲ valleḻuttu mikūum
uṭan̲ nilai moḻiyum uḷa en̲a moḻipa.

There are appropriate terms that follow
Where the preceding word [mī]
That is used to pinpoint a place,
Is followed by a hard consonant
Corresponding to the word-initial of those terms
So is it by convention held.

e.g. மீ+கோல் ==> மீக்கோல் (*mi+kkōḷ ==> mīkkōḷ*)
மீ+பல் ==> மீப்பல் (*mī+pal ==> mīppal*)

252. வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓரற்றே.

vēṟṟumaikkaṇṇum atan̲ ōraṟṟē.

It is so in case-relations coalescence of /ī/-final words
As it is in non-case relations coalescence of /ā/-ending words [221]
[The gemination of corresponding hard consonants
Where the preceding word ends in /ī/
And the succeeding word begins with /k/, /c/, /t/ or /p/].

e.g. ஈ + கால் ==> ஈக்கால் (ī + kāl ==> īkkāl)

253. 'நீ' என் ஒரு பெயர் உருபு இயல் நிலையும்;
ஆவயின் வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும்.

'nī' eṉ oru peyar urupu iyal nilaiyum;
āvayiṉ valleḻuttu iyaṟkai ākum.

The one-letter second person singular *nī*
Does share the behaviour
As witnessed in case relations coalescence
[When the succeeding word begins with /k/, /c/, /t/ or /p/
The preceding word has its long vowel [ī] shortened
And a /ṉ/ inserted after (179)];
In such a case
There occurs no of hard consonant gemination.

e.g. நீ + கை ==> நின்கை (*nī + kai ==> niṉkai*)

u-ending Words

254. உகர இறுதி அகர இயற்றே.

ukara iṟuti akara iyaṟṟē.

[In non-case relations coalescence]
The /u/-ending preceding behaves in the way
As do the /a/-ending ones
[The augmentation of corresponding hard consonant
Where the succeeding word ends in /k/, /c/, /t/ or /p/ (203)].

e.g. பாட்டு+பெரிது ==> பாட்டுப் பெரிது (*pāṭṭu+peritu ==> pāṭṭup peritu*)

255. சுட்டின் முன்னரும் அத் தொழிற்று ஆகும்.

cuṭṭiṉ muṉṉarum at toḻiṟṟu ākum.

The same does happen
Where the preceding word is the demonstrative /u/
[Augmentation of corresponding hard consonant
When /k/, /c/, /t/ or /p/ begins the succeeding word
In non-case relations coalescence (204)].

e.g. உ + கொற்றன் ==> உக்கொற்றன் (*u + koṟṟaṉ ==> uk koṟṟaṉ*)

256. ஏனவை வரினே, மேல் நிலை இயல்பே.

ēṉavai variṉē mēl nilai iyalpē.

Where the following word
Begins with a consonant other than hard consonants above [255],
The preceding /u/-final (demonstrative)
Does share the trait of the /a/-ending ones
[The augmentation of corresponding consonants (205 - 208)].

e.g. உ+நூல் ==> உந்நூல் (*u+nūl ==> unnūl*)
உ+மணி ==> உம்மணி (*u+maṇi ==> ummaṇi*)
உ+யாழ் ==> உவ்யாழ் (*u+yāḻ ==> uvyāḻ*)
உ+ஆடை ==> உவ்வாடை (*u+āṭai ==> uvvāṭai*)

257. சுட்டு முதல் இறுதி இயல்பு ஆகும்மே.

cuṭṭu mutal iṟuti iyalpu ākummē.

No gemination there occurs in coalescence
Where the preceding word has a demonstrative initial and ends in /u/
[With the succeeding term beginning with /k/, /c/, /t/ or /p/].

e.g. அது+குறிது ==> அதுகுறிது (*atu+kuṟitu ==> atukuṟitu*)
இது+சிறிது ==> இதுசிறிது (*itu+ciṟitu ==> ituciṟitu*)

258. அன்று வரு காலை, ஆ ஆகுதலும்;
ஐ வரு காலை, மெய் வரைந்து கெடுதலும்;
செய்யுள் மருங்கின் உரித்து என மொழிப.

an̲r̲u varu kālai ā ākutalum;
ai varu kālai, mey varaintu keṭutalum;
ceyyuḷ maruṅkin urittu en̲a moḻipa.

That
The final /u/ of the preceding with demonstrative beginning
Changes to /ā/ when the term *an̲r̲u* follows;
And this final /u/ leaves off leaving its consonant to abide
When there follows the morpheme *ai*
Are held to be conventions in poetry.

e.g. அது+அன்று ==> அதான்று (*atu + an̲r̲u ==> atān̲r̲u*);
அது+ஐ ==> அதை (*atu + ai ==> atai*)

259. வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓரற்றே.

vēr̲r̲umaikkaṇṇum atan̲ ōrar̲r̲ē.

The same does hold good
For case relations coalescence of u-ending preceding words too
[It accords with non-case relations of /a/ - ending words —
The augmentation of corresponding hard consonant
Where /k/, /c/, /t/ or /p/ begins the following word (203)].

e.g. கடு+காய் ==> கடுக்காய் (*kaṭu + kāy ==> kaṭukkāy*)

260. எருவும் செருவும் அம்மொடு சிவணி,
திரிபு இடன் உடைய, தெரியும் காலை;
அம்மின் மகரம் செருவயின் கெடுமே;
தம் ஒற்று மிகூஉம் வல்லெழுத்து இயற்கை.

eruvum ceruvum ammoṭu civaṇi,
tiripu iṭan̲ uṭaiya, teriyum kālai;
ammin̲ makaram ceruvayin̲ keṭumē;
tam or̲r̲u mikūum valleḻuttu iyar̲kai.

Variant behaviour there is seen too
[Departing from the convention of case relations coalescence]
When the preceding words are *eru* and *ceru*

Followed by the intervening empty morpheme *am*:
The /m/ of *am* elides
As this morpheme coalesces with *ceru*.
And there geminates the corresponding hard consonant
With the succeeding word beginning with /k/, /c/, /t/ or /p/.

e.g. எரு + குழி ==> எரு + அம் + குழி ==> எருவங்குழி
(*eru + kuḻi ==> eru + am + kuḻi ==> eruvaṅkuḻi*);
செரு + களம் ==> செரு + அம் + களம் ==> செருவக்களம்
(*ceru + kaḷam ==> ceru + am + kaḷam ==> ceruvakkaḷam*)

261. ழகர உகரம் நீடு இடன் உடைத்தே;
உகரம் வருதல், ஆவயினான.

ḻakara ukaram nīṭu iṭaṉ uṭaittē;
ukaram varutal, āvayiṉāṉa.

The preceding word's final consonant-vowel cluster *ḻu*
Has its /u/ lengthened too,
And there occurs another /u/ after.

e.g. பழு+பல் ==> பழூஉப்பல் (*paḻu+pal ==> paḻūuppal*)

262. ஒடு-மரக்கிளவி உதி-மர இயற்றே.

oṭu-marak kiḷavi uti-mara iyaṟṟē.

The tree name *oṭu*
Does mark a behaviour
As that of the tree name *uti* [243]
In coalescence
[Augmentation of corresponding soft consonant after].

e.g. ஒடு + கிளை ==> ஒடுங்கிளை (*oṭu + kiḷai ==> oṭuṅkiḷai*)

263. சுட்டு முதல் இறுதி உருபு இயல் நிலையும்;
ஒற்று இடை மிகா, வல்லெழுத்து இயற்கை.

cuṭṭu mutal iṟuti urupu iyal nilaiyum;
oṟṟu iṭai mikā, valleḻuttu iyaṟkai.

The term with a demonstrative initial and /u/ final
Combine in the manner of case relations coalescence [176]:
The wonted augmentation of corresponding hard consonant
[When the following word begins with /k/, /c/, /t/ or /p/]
Does not occur;
[There is the intervening empty morpheme aṉ
And the preceding word's final /u/ is elided].

e.g. அது + அன் + கிளை ==> அதன்கிளை (*atu + aṉ + kiḷai ==> ataṉkiḷai*)

The /ū/-ending Words

264. ஊகார இறுதி ஆகார இயற்றே.

ūkāra iṟuti ākāra iyaṟṟē.

Changes in coalescence
Of the /ū/ - ending preceding noun
Are like the changes in coalescence
Of the /ā/ - ending preceding noun [221]
[In coalescence involving non-case relations,
There is the augmentation of corresponding hard consonant
If the succeeding word begins with /k/, /c/, /t/ or /p/].

e.g. கொண்மூ + கடிது ==> கொண்மூக்கடிது (*koṇmū + kaṭitu ==> koṇmūk kaṭitu*)

265. வினை எஞ்சு கிளவிக்கும் முன்னிலை மொழிக்கும்,
நினையும் காலை, அவ் வகை வரையார்.

viṉai eñcu kiḷavikkum muṉṉilai moḻikkum,
niṉaiyum kālai, av vakai varaiyār.

The hard consonant augmentation in [non-case relations] coalescence as above [264]
Is on examination not barred
Where the preceding word is an /ū/ - ending verbal participle

Or an /ū/ - ending finite verb in the imperative mood
[And where the succeeding word begins with /k/, /c/, /t/ or /p/].

e.g. உண்ணூ+சென்றான் ==> உண்ணூச்சென்றான் (*uṇṇū+ceṉṟāṉ ==> uṇṇūcceṉṟāṉ*)
தூ + கொற்றா ==> தூக் கொற்றா (*tū + koṟṟā ==> tūk koṟṟā*)

266. வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓரற்றே.

vēṟṟumaikkaṇṇum ataṉ ōraṟṟē.

In coalescence involving case relations too
Such is the nature of changes
[Changes in /ū/ - ending preceding word
Are the same as that in /ā/ - ending preceding word (216, 225, 252, 259)].

e.g. கொண்மூ + கூட்டம் ==> கொண்மூக்கூட்டம் (*koṇmū + kūṭṭam ==> koṇmūk kūṭṭam*)

267. குற்றெழுத்து இம்பரும் ஓரெழுத்து மொழிக்கும்,
நிற்றல் வேண்டும், உகரக் கிளவி.

kuṟṟeḻuttu imparum ōreḻuttu moḻikkum,
niṟṟal vēṇṭum, ukarak kiḷavi.

Where the preceding word is an /ū/ - ending term with a previous to it, short vowel
Or where it is a one-letter term ending in /ū/,
There does pair an /u/ after
[Followed by hard consonant augmentation].

e.g. உடூ + குறை ==> உடூஉக்குறை (*uṭū + kuṟai ==> uṭūukkuṟai*);
தூ + குறை ==> தூஉக்குறை (*tū + kuṟai ==> tūukkuṟai*)

268. 'பூ' என் ஒரு பெயர் ஆயியல்பு இன்றே;
ஆவயின் வல்லெழுத்து மிகுதலும் உரித்தே.

'pū' eṉ oru peyar āyiyalpu iṉṟē;
āvayiṉ valleḻuttu mikutalum urittē.

[But]
The one-lettered *pū* ending in /ū/

Does not mark pairing of /u/ after,
And here the hard consonants geminate too
[Where the soft consonant increase is natural].

e.g. பூ+கொடி ==> பூங்கொடி (or) பூக்கொடி (*pū + koṭi ==> pūkkoṭi*) (*pūṅkoṭi*) or (*pūkkoṭi*)

269. 'ஊ' என் ஒரு பெயர் ஆவொடு சிவணும்.

'ū' eṉ oru peyar āvoṭu civaṇum.

The one-letter preceding word *ū*
Does go in accord with /ā/ [231]
In coalescence
[It takes the consonant /ṉ/ after it
And there is no hard consonant augmentation].

e.g. ஊ + குறை ==> ஊன்குறை (*ū + kuṟai ==> ūṉkuṟai*)

270. 'அக்கு' என் சாரியை பெறுதலும் உரித்தே;
தக்க வழி அறிதல் வழக்கத்தான.

'akku' eṉ cāriyai peṟutalum urittē;
takka vaḻi aṟital vaḻakkattāṉa.

The one-letter preceding term /ū/
Takes the empty morpheme *akku* too [after /ṉ/ (269)]
Which contexts of use appropriate manifest.

e.g. ஊ + குறை ==> ஊ + ன் + அக்கு + குறை ==> ஊனக்குறை
(*ū + kuṟai ==> ū + ṉ + akku + kuṟai ==> ūṉakkuṟai*)

271. ஆடூஉ, மகடூஉ, ஆயிரு பெயர்க்கும்
இன் இடை வரினும் மானம் இல்லை.

āṭūu, makaṭūu, āyiru peyarkkum
iṉ iṭai variṉum māṉam illai.

For the intervening empty morpheme *iṉ* to occur
After the two preceding terms *āṭūu* and *makaṭūu*

[Besides the hard consonant augmentation]
Is no failing in use.

e.g. ஆடூ+கை ==> ஆடூஉ+இன்+கை ==> ஆடூவின்கை
(āṭū+kai ==> āṭūu + iṉ + kai ==> āṭūviṉkai) (āṭūukkai)

/e/ and /o/ Word-finals

272. எகர ஒகரம் பெயர்க்கு ஈறு ஆகா;
முன்னிலை மொழிய என்மனார் புலவர்
தேற்றமும் சிறப்பும் அல் வழியான.

ekara okaram peyarkku īṟu ākā;
muṉṉilai moḻiya eṉmaṉār pulavar —
tēṟṟamum ciṟappum al vaḻiyāṉa.

/e/ and /o/ do not occur as word-finals in nouns;
Scholars rule that
They do so in verbs with second person declension[1],
Except where they function as particles[2] —
/e/ denoting certainty and /o/ distinctiveness.

e.g. 1. எஎ (ēe), ஒஒ (ōo); 2. ஏஎ கொண்டான் (ēe koṇṭāṉ), ஓஒ கொண்டான் (ōo koṇṭāṉ)

273. தேற்ற எகரமும், சிறப்பின் ஒவ்வும்,
மேற் கூறு இயற்கை வல்லெழுத்து மிகா.

tēṟṟa ekaramum, ciṟappiṉ ovvum,
mēṟ kūṟu iyaṟkai valleḻuttu mikā.

No augmentation of hard consonants marks
The particles - /e/ denoting certainty and /o/ distinctiveness,
Unlike for verbs with second person declension above [272]
Whose wont and use it is [augmentation of hard consonants].

e.g. யானே கொண்டேன் (yāṉē koṇṭēṉ), நீயே கொண்டாய் (nīyē koṇṭāy);
ஓஒ கொண்டான் (ōo koṇṭāṉ)

/ē/-ending Words

274. ஏகார இறுதி ஊகார இயற்றே.

ēkāra iṟuti ūkāra iyaṟṟē.

In coalescence involving non-case relations,
The /ē/ - final preceding nouns
Do behave in the manner of /ū/ - final ones [264]
[Gemination of hard consonants
That begin the succeeding words].

e.g. சே + கடிது ==> சேக்கடிது (*cē + kaṭitu ==> cēkkaṭitu*)

275. மாறு கொள் எச்சமும், வினாவும், எண்ணும்,
கூறிய வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும்.

māṟu koḷ eccamum, viṉāvum, eṇṇum,
kūṟiya valleḻuttu iyaṟkai ākum.

The preceding /ē/ - ending particle
Denoting negative elliptical sense[1],
The sense of interrogation[2]
And the enumerative sense[3]
Finds a non-change coalescence
With no augmentation of hard consonants,
Unlike the one above [274].

e.g. 1. யானே சென்றேன் (*yāṉē ceṉṟēṉ*); 2. நீயே சென்றாய் ? (*nīyē ceṉṟāy*);
3. நிலனே நீரே தீயே (*nilaṉē nīrē tīyē*)

276. வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓரற்றே.

vēṟṟumaikkaṇṇum ataṉ ōraṟṟē.

In coalescence
Involving case relations too,
The /ē/ - ending preceding term
Marks the same change
As does the /ū/ - ending one [266]

[The augmentation of corresponding hard consonant
Where the succeeding word begins with /k/, /c/, /t/ or /p/].

e.g. வே + குடம் ==> வேக்குடம் (*vē + kuṭam ==> vēkkuṭam*)

277. 'ஏ' என் இறுதிக்கு எகரம் வருமே.

'ē' eṉ iṟutikku ekaram varumē.

[In coalescence involving case relations],
The preceding word's /ē/ final
Is followed by /e/.

e.g. ஏ+கொட்டில் ==> ஏஎக் கொட்டில் (*ē+koṭṭil ==> ēek koṭṭil*)

278. 'சே' என் மரப்பெயர் ஒடு-மர இயற்றே.

'cē' eṉ marappeyar oṭu-mara iyaṟṟē.

The tree-name *cē*
Is subjected to the same change
As that in the case of the tree-name *oṭu* [262]
[Augmentation of soft consonant].

e.g. சே + கோடு ==> சேங்கோடு (*cē + kōṭu ==> cēṅkōṭu*)

279. பெற்றம் ஆயின் முற்ற இன் வேண்டும்.

peṟṟam āyiṉ muṟṟa iṉ vēṇṭum.

Where *cē* denotes *peṟṟam* [bull]
It needs the complementary empty morpheme *iṉ*.

e.g. சே+கோடு ==> சே+இன்+கோடு ==> சேவின்கோடு (*cē+kōṭu ==> cē+iṉ+kōṭu ==> cēviṉkōṭu*)

/ai/-final Words

280. ஐகார இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்,
வேற்றுமை ஆயின், வல்லெழுத்து மிகுமே.

aikāra iṟutip peyarnilai muṉṉar,
vēṟṟumai āyiṉ, valleḻuttu mikumē.

In coalescence involving case relations,
Where the preceding noun has the word-final /ai/,
There is the augmentation of the hard consonant
[Corresponding the succeeding word's initial /k/, /c/, /t/ or /p/].

e.g. யானை + செவி ==> யானைச்செவி (*yāṉai + cevi ==> yāṉaiccevi*)

281. சுட்டு முதல் இறுதி உருபு இயல் நிலையும்.

cuṭṭu mutal iṟuti urupu iyal nilaiyum.

The /ai/-final preceding word beginning with a demonstrative
Marks the same mode of coalescence
As when the case morpheme follows the preceding word
[It takes the empty morpheme *vaṟṟu* after it
And has the optional elision of /ai/ (177)].

e.g. அவை + வற்று + செவி ==> அவற்றுச் செவி or அவையற்றுச் செவி
(*avai + vaṟṟu + cevi ==> avaṟṟuc cevi* or *avaiyaṟṟuc ccvi*)

282. விசை மரக்கிளவியும், ஞெமையும், நமையும்,
ஆ முப் பெயரும் சே மர இயல.

vicai marak kiḷaviyum, ñemaiyum, namaiyum,
ā mup peyarum cē mara iyala.

The mode of coalescence
As marks the tree name *cē*
Does hold good
For the three tree names *vicai, ñemai* and *namai*
[Augmentation of the soft consonant
Corresponding to the succeeding word's /k/, /c/, /t/ or /p/].
[See 278 <== 262 <== 243].

e.g. விசை + கிளை ==> விசைங்கிளை (*vicai + kiḷai ==> vicaiṅkiḷai*),
நமை + செதிள் ==> நமைஞ்செதிள் (*namai + cctil ==> namaiñcetiḷ*)

283. பனையும், அரையும், ஆவிரைக் கிளவியும்,
நினையும் காலை அம்மொடு சிவணும்;
ஐ என் இறுதி அரை வரைந்து கெடுமே,
மெய் அவண் ஒழிய என்மனார் புலவர்.

paṉaiyum, araiyum, āviraik kiḷaviyum,
niṉaiyum kālai ammoṭu civaṇum;
ai eṉ iṟuti arai varaintu keṭumē,
mey avaṇ oḻiya eṉmaṉār pulavar.

On examination it is seen that
The empty morpheme *am* goes with
The /ai/ - ending names *paṉai*, *arai* and *āvirai*
In coalescence;
The word-final /ai/ of these nouns, except *arai*,
Gets elided
Leaving its consonant to abide therein,
So do the learned rule.

e.g. பனை + காய் ==> பனங்காய் (*paṉai + kāy ==> paṉaṅkāy*);
ஆவிரை + பூ ==> ஆவிரம்பூ (*āvirai + pū ==> āvirampū*)
அரை+கோடு ==> அரையங்கோடு (*arai+kōṭu ==> araiyaṅkōṭu*)

284. பனையின் முன்னர், அட்டு வரு காலை,
நிலை இன்று ஆகும், ஐ என் உயிரே;
ஆகாரம் வருதல் ஆவயினான.

paṉaiyiṉ muṉṉar, aṭṭu varu kālai,
nilai iṉṟu ākum, ai eṉ uyirē;
ākāram varutal āvayiṉāṉa.

Where the term *aṭṭu* occurs
After the preceding *paṉai*,
The vowel /ai/ of the latter is dropped
And an /ā/ takes its place.

e.g. பனை + அட்டு ==> பனாஅட்டு (*paṉai + aṭṭu ==> paṉāaṭṭu*)

285. கொடி முன் வரினே, ஐ அவண் நிற்ப,
கடி நிலை இன்றே, வல்லெழுத்து மிகுதி.

koṭi muṉ variṉē, ai avaṇ niṟpa,
kaṭi nilai iṉṟē, valleḻuttu mikuti.

When the preceding *paṉai*
Has *koṭi* for its succeeding term,
/ai/ there remains [cf. 284]
And the augmentation of the corresponding hard consonant
Is not barred in between.

e.g. பனை + கொடி ==> பனைக்கொடி (*paṉai + koṭi ==> paṉaikkoṭi*)

286. திங்களும் நாளும் முந்து கிளந்தன்ன.

tiṅkaḷum nāḷum muntu kiḷantaṉṉa.

The /ai/ - ending preceding nouns
Denoting names of months and stars
Have the mode of coalescence
As is appropriate to
The /i/ - ending months and stars aforesaid earlier [248, 247]
[They take the empty morphemes *ikku* and *āṉ* respectively].

e.g. சித்திரை+கொண்டான் ==> சித்திரை+இக்கு+கொண்டான் ==> சித்திரைக்குக் கொண்டான்
(*cittirai+koṇṭāṉ ==> cittirai+ikku+koṇṭāṉ ==> cittiraikkuk koṇṭāṉ*)
ஆதிரை+சென்றான் ==> ஆதிரை+ஆன்+சென்றான் ==> ஆதிரையாற் சென்றான்
(*ātirai+ceṉṟāṉ ==> ātirai+āṉ+ceṉṟāṉ ==> ātiraiyāṟ ceṉṟāṉ*)

287. 'மழை' என் கிளவி வளி இயல் நிலையும்.

'maḻai' eṉ kiḷavi vaḷi iyal nilaiyum.

The preceding /ai/ - ending term *maḻai*
Does have the mode of coalescence
As is applicable to
The /i/ - ending *vaḷi* treated earlier [242]
[It takes the empty morphemes *attu* and *iṉ*].

e.g. மழையத்துக் கொண்டான் (*malaiyattuk kontāṉ*),
மழையிற் கொண்டான் (*malaiyiṟ kontāṉ*)

288. செய்யுள் மருங்கின் வேட்கை என்னும்
ஐ என் இறுதி அவா முன் வரினே,
மெய்யொடும் கெடுதல் என்மனார் புலவர்;
டகாரம் ணகாரம் ஆதல் வேண்டும்.

ceyyuḷ maruṅkiṉ vēṭkai eṉṉum
ai eṉ iṟuti avā muṉ variṉē,
meyyoṭum keṭutal eṉmaṉār pulavar;
ṭakāram ṇakāram ātal vēṇṭum.

In poetry,
When the term *avā* is the succeeding word
The /ai/ - ending of the preceding word *vēṭkai*
Gets elided along with its pairing consonant /k/,
So do the learned men hold;
And the /ṭ/ must be replaced by /ṇ/.

e.g. வேட்கை + அவா ==> வேட் + அவா ==> வேண் + அவா ==> வேணவா
(*vēṭkai + avā* ==> *vēṭ + avā* ==> *vēṇ + avā* ==> *vēṇavā*)

The /ō/-ending Words

289. ஒகார இறுதி ஏகார இயற்றே.

ōkāra iṟuti ēkāra iyaṟṟē.

In coalescence involving non-case relations,
The /ō/ - ending preceding terms
Do behave in the manner
As marks the /ē/ - final preceding words [274]
[Gemination of hard consonants
Which begin the succeeding words].

e.g. ஓ+கடிது ==> ஓக்கடிது (*ō+kaṭitu* ==> *ōkkaṭitu*)
ஓ+பெரிது ==> ஓப்பெரிது (*ō+peritu* ==> *ōpperitu*)

290. மாறு கொள் எச்சமும், வினாவும், ஐயமும்,
கூறிய வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும்.

māṟu koḷ eccamum viṉāvum, aiyamum,
kūṟiya valleḻuttu iyaṟkai ākum.

The preceding /ō/ - ending particle
Denoting negative elliptical sense[1],
The sense of interrogation[2]
And the sense of indeterminacy[3]
Finds a non-change coalescence
With no augmentation of hard consonants
Unlike the one shown above [289].

e.g. 1. யானோ கொண்டேன் (*yāṉō koṇṭēṉ*); 2. நீயோ கொண்டாய் (*nīyō koṇṭāy?*);
3. பத்தோ பதினொன்றோ (*pattō patiṉoṉṟō*)

291. ஒழிந்ததன் நிலையும் மொழிந்தவற்று இயற்றே.

oḻintataṉ nilaiyum moḻintavaṟṟu iyaṟṟē.

The mode of coalescence as above [290]
Marks that of the /ō/ as *oḻiyicai* too
[Which points to an implied meaning].

e.g. கொளலோ கொண்டான் (*koḷalō koṇṭāṉ*)

292. வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓரற்றே;
ஒகாரம் வருதல் ஆவயினான.

vēṟṟumaikkaṇṇum ataṉ ōraṟṟē;
okaram varutal āvayiṉāṉa.

In coalescence involving case relations too
The preceding term's /ō/ - ending
Does mark changes
As in its non-case relations coalescence
[The augmentation of hard consonant

As with /ē/ - ending preceding terms],
And an /o/ there occurs after /ō/.

e.g. ஓ + கடுமை ==> ஓஒக்கடுமை (*ō + kaṭumai ==> ōokkaṭumai*)

293. இல்லொடு கிளப்பின், இயற்கை ஆகும்.

illoṭu kiḷappiṉ, iyaṟkai ākum.

And this intervening /o/ [292] does not occur
Where the /ō/ - ending term [kō]
Has *il* for its succeeding word.

கோ + இல் ==> கோயில் (*kō + il ==> koyil*)

294. உருபு இயல் நிலையும் மொழியுமார் உளவே;
ஆவயின் வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும்.

urupu iyal nilaiyum moḻiyumār uḷavē;
āvayiṉ valleḻuttu iyaṟkai ākum.

There are words amongst the /ō/ ending preceding terms
Which behave in the same way
As they do while pairing with case morphemes after
[They take the empty morpheme *oṉ* after them];
In such cases,
There is no augmentation of hard consonants.

e.g. கோ + கை ==> கோஒன்கை (*kō + kai ==> kōoṉkai*)

/au/-ending Words

295. ஔகார இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்,
அல்வழியானும், வேற்றுமைக்கண்ணும்,
வல்லெழுத்து மிகுதல் வரை நிலை இன்றே;
அவ் இரு ஈற்றும் உகரம் வருதல்
செவ்விது என்ப, சிறந்திசினோரே.

aukāra iṟutip peyarnilai muṉṉar,
alvaḻiyāṉum vēṟṟumaikkaṇṇum,
valleḻuttu mikutal varai nilai iṉṟē;
av iṟu īṟṟum ukaram varutal
cevvitu eṉpa, ciṟanticiṉōrē.

In coalescence
Involving both case relations and non-case relations,
Where the preceding noun has /au/ - word-final
Augmentation of corresponding hard consonant is not barred
When the succeeding word begins with a hard consonant;
And learned men do find it appropriate
For an /u/ to follow the preceding noun's /au/ too.

e.g. கௌ + கடிது ==> கௌவுக் கடிது (*kau + kaṭitu ==> kauvuk kaṭitu*)

8. புள்ளி மயங்கு இயல்

puḷḷi mayaṅku iyal

Consonant-coalescence

/ñ/-ending Words

296. ஞகாரை ஒற்றிய தொழிற்பெயர் முன்னர்,
அல்லது கிளப்பினும், வேற்றுமைக்கண்ணும்,
வல்லெழுத்து இயையின், அவ் எழுத்து மிகுமே;
உகரம் வருதல் ஆவயினான.

ñakārai oṟṟiya toḻiṟpeyar muṉṉar,
allatu kiḷappiṉum, vēṟṟumaikkaṇṇum,
valleḻuttu iyaiyiṉ, av eḻuttu mikumē;
ukaram varutal āvayiṉāṉa.

In coalescence,
Whether it involves non-case relations or case relations,
Where the preceding word is a verbal noun with /ñ/-ending
And where the following word begins with a hard consonant /k/,/c/, /t/ or /p/,
The hard consonant gets geminated in between,
And an /u/ pairs with the /ñ/-ending of the preceding word.

e.g. உரிஞ் + கடிது ==> உரிஞுக் கடிது (*uriñ + kaṭitu ==> uriñuk kaṭitu)*

297. ஞ, ந, ம, வ, இயையினும் உகரம் நிலையும்.

ña, na, ma, va, iyaiyiṉum ukaram nilaiyum.

/u/ there abides pairing with the /ñ/-ending as above [296]
Even when the succeeding word begins with /ñ/ /n/, /m/ or /v/.

e.g. உரிஞ் + ஞான்றது ==> உரிஞு ஞான்றது, (*uriñ + ñaṉṟatu ==> uriñu ñāṉṟatu),*
உரிஞ் + வலிது ==> உரிஞு வலிது (*uriñ + valitu ==> uriñu valitu)*

/n/-ending Words

298. நகர இறுதியும் அதன் ஓரற்றே.

nakara iṟutiyum ataṉ ōraṟṟē.

Like traits [296, 297] there manifest too
Where the preceding has /n/ ending
[The pairing of /u/ with the preceding word's word-final,
The augmentation of corresponding hard consonant
When the succeeding word begins with /k/, /c/, /t/ or /p/,
Non-augmentation
When the succeeding word begins with /ñ/, /n/, /m/ or /v/.]

e.g. பொருந்+கடிது ==> பொருநுக் கடிது (*porun+kaṭitu ==> porunuk kaṭitu*);
பொருந்+வலிது ==> பொருநு வலிது (*porun+valitu ==> porunu valitu*)

299. வேற்றுமைக்கு உ-க் கெட, அகரம் நிலையும்.

vēṟṟumaikku u-k keṭa, akaram nilaiyum.

In coalescence involving case relations,
The /n/-ending of the preceding noun
Has its newly paired /u/ dropped [296]
And there comes an /a/ to stand.

e.g. பொருந் + சாதி ==> பொருநச் சாதி
(*porun + cāti ==> porunac cāti*)

300. 'வெரிந்' என் இறுதி முழுதும் கெடுவழி,
வரும் இடன் உடைத்தே, மெல்லெழுத்து இயற்கை.

'verin' eṉ iṟuti muḻutum keṭuvaḻi,
varum iṭaṉ uṭaittē, melleḻuttu iyaṟkai.

Where the final /n/ of the preceding *verin* drops
Along with the /a/ that pairs with it [299],
There occurs a soft consonant
Corresponding to the following term's word-initial [/k/, /c/, /t/ or /p/].

e.g. வெரிந்+குறை ==> வெரிங்குறை (*verin+kuṟai ==> verinkuṟai*)

301. ஆவயின் வல்லெழுத்து மிகுதலும் உரித்தே.

āvayiṉ valleḻuttu mikutalum urittē.

In the case above [300],
There is the augmentation of hard consonant too
[Corresponding to the following term's word-initial /k/, /c/, /t/ or /p/].

e.g. வெரிந்+குறை ==> வெரிக்குறை (*verin+kuṟai ==> verikkuṟai*)

/ṇ/-ending Words

302. ணகார இறுதி வல்லெழுத்து இயையின்,
டகாரம் ஆகும், வேற்றுமைப் பொருட்கே.

ṇakāra iṟuti valleḻuttu iyaiyiṉ,
ṭakāram ākum, vēṟṟumaip poruṭkē.

In coalescence involving case relations,
If the succeeding word begins with a hard consonant [/k/, /c/, /t/ or /p/]
The preceding term's word-final /ṇ/
Gets modified to /ṭ/.

e.g. மண் + குடம் ==> மட்குடம் (*maṇ + kuṭam ==> maṭkuṭam*)

303. ஆணும் பெண்ணும் அஃறிணை இயற்கை.

āṇum peṇṇum akṟiṇai iyaṟkai.

The words *āṇ* and *peṇ*
[Of the human generic class]
Do behave in the way
As do those of the non-human generic class [155]
[Marked by non-change in coalescence].

e.g. ஆண்+கை ==> ஆண்கை (*āṇ+kai ==> āṇkai*), பெண்+கை ==> பெண்கை (*peṇ+kai peṇkai*)

304. ஆண்-மரக்கிளவி அரை-மர இயற்றே.

āṇ-marak kiḷavi arai-mara iyaṟṟē.

The tree name *āṇ*
Marks the mode in coalescence
As does the tree name *arai* [283]
[The empty morpheme *am* pairing with it].

e.g. ஆண் + கோடு ==> ஆண் + அம் + கோடு ==> ஆணங்கோடு
(āṇ + kōṭu ==> āṇ + am + kōṭu ==> āṇaṅkōṭu)

305. 'விண்' என வருஉம் காயப் பெயர்வயின்,
உண்மையும் உரித்தே, 'அத்து' என் சாரியை;
செய்யுள் மருங்கின் தொழில் வரு காலை.

'viṇ' eṉa varūum kāyap peyarvayiṉ,
uṇmaiyum urittē, 'attu' eṉ cāriyai;
ceyyuḷ maruṅkiṉ toḻil varu kālai.

In poetry,
The noun *viṇ* denoting the sky
Being the preceding word,
Does take the empty morpheme *attu* too
When the succeeding word is a verb.

e.g. விண்+கொட்கும் ==> விண்+அத்து+கொட்கும் ==> விண்ணத்துக் கொட்கும்
(viṇ+koṭkum ==> viṇ+attu+koṭkum ==> viṇṇattuk koṭkum)

306. தொழிற்பெயர் எல்லாம் தொழிற்பெயர் இயல.

toḻiṟpeyar ellām toḻiṟpeyar iyala.

All verbal nouns ending in /ṇ/
Behave like the verbal nouns ending in /ñ/
[In coalescence
Involving non-case relations as well as case relations,
Where the succeeding word begins with hard consonant
There occurs /u/ followed by hard consonant after the preceding word[1],

And where the succeeding word begins with soft consonant or the medial /v/
There occurs /u/ alone pairing with the preceding word's ending[2] (296, 297)].

e.g. *1.* மண்+கடிது ==> மண்ணுக் கடிது *(maṇ+kaṭitu ==> maṇṇuk kaṭitu);*
2. மண்+ஞான்றது ==> மண்ணு ஞான்றது *(maṇ+ñāṉṟatu ==> maṇṇu ñāṉṟatu),*
மண்+வலிது ==> மண்ணு வலிது *(maṇ+valitu ==> maṇṇu valitu)*

307. கிளைப் பெயர் எல்லாம் கொளத் திரிபு இலவே.

kiḷaippeyar ellām koḷat tiripu ilavē.

The /ṇ/-ending preceding nouns denoting social groups or clans
Are subjected to no change in coalescence [cf. 338].

e.g. உமண்+குடி ==> உமண்குடி *(umaṇ+kuṭi ==> umaṇkuṭi),*
பாண்+சேரி ==> பாண்சேரி *(pāṇ+cēri ==> pāṇcēri)*

308. வேற்றுமை அல்வழி, 'எண்' என் உணவுப் பெயர்
வேற்றுமை இயற்கை நிலையலும் உரித்தே.

vēṟṟumai alvaḻi, 'eṇ' eṉ uṇavup peyar
vēṟṟumai iyaṟkai nilaiyalum urittē.

Eṇ denoting species of food stuff
Marks in non-case relations
Its behaviour in case relations coalescence
[/ṇ/ yielding place to /ṭ/
When the succeeding word begins with hard consonant.]

e.g. எண்+கட்டு ==> எட்கட்டு *(eṇ+kaṭṭu ==> eṭkaṭṭu)* as well as
எண்+கடிது ==> எண்கடிது *(eṇ+kaṭitu ==> eṇkaṭitu)*

309. 'முரண்' என் தொழிற்பெயர் முதல் இயல் நிலையும்.

'muraṇ' eṉ toḻiṟpeyar mutal iyal nilaiyum.

The mode of change aforesaid (147, 302)
Will come to define the coalescence
Where muraṇ the verbal noun is the preceding word

[No change in non-case relations[1],
And /ṭ/ replacing /ṇ/ in case relations[2]].

e.g. *1.* முரண்+கடிது ==> முரண்கடிது *(muraṇ+kaṭitu ==> muraṇkaṭitu);*
2. முரண்+கடுமை ==> முரட்கடுமை *(muraṇ+kaṭumai ==> muraṭkaṭumai* cf 306)

/m/-final Words

310. மகர இறுதி வேற்றுமைஆயின்,
துவரக் கெட்டு, வல்லெழுத்து மிகுமே.

makara iṟuti vēṟṟumai āyiṉ,
tuvarak keṭṭu, valleḻuttu mikumē.

Where it is case relations coalescence,
The preceding noun's /m/-ending
Disappears altogether,
And there is the gemination of the hard consonant
[With which the succeeding word begins].

e.g. மரம் + தோல் ==> மரத்தோல்
(maram + tōl ==> marattōl)

311. அகர ஆகாரம் வருஉம் காலை,
ஈற்றுமிசை அகரம் நீடலும் உரித்தே.

akara ākāram varuum kālai,
īṟṟumicai akaram nīṭalum urittē.

[In case relations coalescence]
When the succeeding word begins with /a/ or /ā/,
The preceding noun's /m/-ending
Having been dropped altogether [310],
Its preceding /a/ is optionally lengthened.

e.g. மரம் + அடி ==> மராஅடி *(maram + aṭi ==> maraāṭi),*
குளம் + ஆம்பல் ==> குளாஅம்பல் *(kuḷam + āmpal ==> kuḷāampal)*

312. மெல்லெழுத்து உறழும் மொழியுமார் உளவே;
செல் வழி அறிதல் வழக்கத்தான.

melleluttu uralum moliyumār ulavē;
cel vali arital valakkattāṉa.

[In case relations coalescence]
There are /m/-ending preceding nouns
That mark augmentation of soft consonant too
[Corresponding to the succeeding word's initial /k/, /c/, /t/ or /p/],
One must look for such instances in use.

e.g. குளம் + கரை ==> குளங்கரை / குளக்கரை
(kuḷam + karai ==> kuḷaṅkarai as well as *kuḷakkarai)*

313. இல்லம்-மரப்பெயர் விசை-மர இயற்றே.

illam-marappeyar vicai-mara iyaṟṟē.

The tree name *illam*
Marks the mode of coalescence
As the tree name *vicai's* [282, 278, 262, 243]
[The augmentation of soft consonant
Corresponding to the succeeding word's initial (/k/, /c/, /t/ or /p/)].

e.g. இல்லம் + தோல் ==> இல்லந்தோல்
(illam + tōl ==> illantōl)

314. அல்வழி எல்லாம் மெல்லெழுத்து ஆகும்.

alvaḻi ellām melleḻuttu ākum.

In all instances of non-case relations,
The preceding noun's /m/-ending
Gets modified to a soft consonant
[Corresponding to the succeeding word's initial /k/, /c/, /t/ or /p/].

e.g. மரம் + சிறிது ==> மரஞ்சிறிது
(maram + ciṟitu ==> marañciṟitu)

315. 'அகம்' என் கிளவிக்குக் 'கை' முன் வரினே,
முதல்நிலை ஒழிய முன்னவை கெடுதலும்,
வரை நிலை இன்றே ஆசிரியர்க்க;
மெல்லெழுத்து மிகுதல் ஆவயினான.

'akam' en̲ kil̤avikkuk 'kai' mun̲ varin̲ē,
mutalnilai ol̲iya mun̲n̲avai keṭutalum,
varai nilai in̲r̲ē āciriyarkka;
mellel̲uttu mikutal āvayin̲ān̲a.

Where the term *kai* follows *akam*,
The word-initial of *akam* [/a/] is let to abide
While the cluster [*kam*] that follows is optionally dropped —
A convention writers are not given to keep off;
And there is the augmentation of the corresponding /ṅ/ before *kai*.

அகம் + கை ==> அங்கை, அகங்கை
(akam + kai ==> aṅkai, akaṅkai)

316. 'இலம்' என் கிளவிக்குப் படு வரு காலை,
நிலையலும் உரித்தே, செய்யுளான.

'ilam' en̲ kil̤avikkup paṭu varu kālai,
nilaiyalum urittē, ceyyul̤ān̲a.

In poetry,
If *paṭu* is the succeeding word
The /m/-ending of the preceding term *ilam*
Is retained too [cf. 310].

இலம் + படு ==> இலம்படு
(ilam + paṭu ==> ilampaṭu)

317. அத்தொடு சிவணும், ஆயிரத்து இறுதி
ஒத்த எண்ணு முன் வரு காலை.

attoṭu civaṇum, āyirattu ir̲uti —
otta eṇṇu mun̲ varu kālai.

Where the following term is a lower number,
The /m/-ending of the preceding *āyiram*
Takes the empty morpheme *attu* after it
[The /m/ having been dropped].

e.g. ஆயிரம் + ஒன்று ==> ஆயிரத்து ஒன்று
(āyiram + onṟu ==> āyirattu onṟu)

318. அடையொடு தோன்றினும், அதன் ஓரற்றே.

aṭaiyoṭu tōṉṟiṉum, ataṉ ōraṟṟē.

Even while the preceding *āyiram* has a pre-modifier,
The norm above [317] defines the coalescence
[The empty morpheme *attu* going with it].

e.g. பதினாயிரம்+ஒன்று ==> பதினாயிரத்தொன்று *(patiṉāyiram+onṟu ==> patiṉāyirattonṟu)*

319. அளவும் நிறையும் வேற்றுமை இயல.

aḷavum niṟaiyum vēṟṟumai iyala.

Where the preceding word *āyiram*
Has a term designating measure or weight to succeed,
It is in the manner of case-relations coalescence [310]
[The /m/-ending of *āyiram* drops
And a hard consonant augments after
Corresponding to the hard consonant of the succeeding word].

e.g. ஆயிரம் + கலம் ==> ஆயிரக் கலம்
(āyiram + kalam ==> āyirak kalam)

320. படர்க்கைப் பெயரும், முன்னிலைப் பெயரும்,
தொடக்கம் குறுகும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்,
வேற்றுமைஆயின், உருபு இயல் நிலையும்;
மெல்லெழுத்து மிகுதல் ஆவயினான.

paṭarkkaip peyarum, muṉṉilaip peyarum,
toṭakkam kuṟukum peyarnilaik kiḷaviyum,

vērrumai āyin, urupu iyal nilaiyum;
melleluttu mikutal āvayināna.

In case relations coalescence,
The third person pronoun (*ellārum*),
The second person pronoun (*ellīrum*),
And the pronouns with shortened word-initials (*tam, nam, em*)
Coalesce with the succeeding words
As they do when followed by case morphemes [188, 191]
[The /m/-final drops as the empty morpheme follows;
Empty morphemes occur in between the preceding and succeeding words,
And after the succeeding word;
The pronouns with long vowel word-initial
Get the long vowel shortened]
And these pronouns with shortened word-initials
Mark the augmentation of soft consonants after
[Where the following word begins with /k/, /c/, /t/ or /p/].

e.g. எல்லாரும் + கை ==> எல்லார் + தம் + கை + உம் ==> எல்லார்தங்கையும்
(ellārum + kai ==> ellār + tam + kai + um ==> ellārtaṅkaiyum);
எல்லீரும் + கை ==> எல்லீர் + நும் + கை + உம் ==> எல்லீர்நுங்கையும்
(ellīrum + kai ==> ellīr + num + kai + um ==> ellīrnuṅkaiyum);
தாம் + கை ==> தங்கை *(tām + kai ==> taṅkai)*,
நாம் + கை ==> நங்கை *(nām + kai ==> naṅkai)*,
யாம் + கை ==> எங்கை *(yām + kai ==> eṅkai)*

321. அல்லது கிளப்பின், இயற்கை ஆகும்.

allatu kiḷappin, iyarkai ākum.

The three categories of words above [320]
Do mark no-change
In non-case relations coalescence.

e.g. எல்லாரும்+குறியர் ==> எல்லாரும் குறியர் *(ellārum+kuriyar ==> ellārum kuriyar)*;
எல்லீரும்+குறியீர் ==> எல்லீரும் குறியீர் *(ellīrum+kuriyīr ==> ellīrum kuriyar)*;
தாம்+குறியர் ==> தாம் குறியர் *(tām+kuriyar ==> tām kuriyar)*,
நாம்+குறியம் ==> நாம் குறியம் *(nām+kuriyam ==> nām kuriyam)*,
யாம்+குறியேம் ==> யாம் குறியேம் *(yām+kuriyēm ==> yām kuriyēm)*

322. அல்லது கிளப்பினும், வேற்றுமைக்கண்ணும்,
'எல்லாம்' எனும் பெயர் உருபு இயல் நிலையும்;
வேற்றுமை அல் வழிச் சாரியை நிலையாது.

allatu kiḷappiṉum, vēṟṟumaikkaṇṇum,
'ellām' eṉum peyar urupu iyal nilaiyum;
vēṟṟumai al vaḻic cāriyai nilaiyātu.

In both case relations and non-case relations coalescence,
The [mixed generic class] noun *ellām*
Coalesces with the succeeding word
As it does when followed by case morphemes
[Occurrence of the empty morpheme *vaṟṟu*
In between the preceding and succeeding words
And the conjuctive morpheme *um* after the succeeding word],
Except that
The empty morpheme does not occur
Where it is non-case relations coalescence [189].

e.g. எல்லாம்+கோடு ==> எல்லா+வற்று+கோடு+உம் ==> எல்லாவற்றுக்கோடும்
(ellām+kōṭu ==> ellā+vaṟṟu+kōṭu+um ==> ellāvaṟṟukkōṭum
எல்லாம்+மணி ==> எல்லா+மணி+உம் ==> எல்லாமணியும்
(ellām+maṇi ==> ellā+maṇi+um ==> ellāmaṇiyum)

323. மெல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை.

melleḻuttu mikiṉum māṉam illai.

No impropriety it is
Where there is the augmentation of soft consonant too
[After the preceding term *ellām*
When followed by a word beginning with a corresponding hard consonant
(/k/, /c/, /t/ or /p/)].

e.g. எல்லாம்+குறிய+உம் ==> எல்லாங் குறியவும் *(ellām+kuṟiya+um ==> ellāṅ kuṟiyavum)*

324. உயர்திணை ஆயின், உருபு இயல் நிலையும்.

uyartiṇai āyiṉ, urupu iyal nilaiyum.

Where *ellām* designates nouns of human generic class,
It coalesces with the succeeding word
As it does when followed by case morphemes
[There is the intervening empty morpheme *nam* (190)].

e.g. எல்லாம்+கை ==> எல்லா+நம்+கை+உம் ==> எல்லா நங்கையும்
(cllām+kai ==> ellā+num+kai+um ==> ellā naṅkaiyum)

325. 'நும்' என் ஒரு பெயர் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

'num' en̲ oru peyar mellel̲uttu mikumē.

The preceding pronoun *num*
Has soft consonant augmentation after it
[No hard consonant augmentation (310)].
In case relations coalescence.

e.g. நும் + கை ==> நுங்கை *(num + kai ==> nuṅkai)*

326. அல்லதன் மருங்கின் சொல்லும் காலை,
உ-க் கெட நின்ற மெய்வயின் ஈ வர
இ இடை நிலைஇ, ஈறு கெட, ரகரம்
நிற்றல் வேண்டும் புள்ளியொடு புணர்ந்தே;
அப் பால் மொழிவயின் இயற்கை ஆகும்.

allatan̲ maruṅkin̲ collum kālai,
u-k keṭa nin̲r̲a meyvayin̲ ī vara
i iṭai nilaii, īr̲u keṭa, rakaram
nir̲r̲al vēṇṭum puḷḷiyoṭu puṇarntē;
ap pāl mol̲ivayin̲ iyar̲kai ākum.

As for the non-case relations of *num* —
Its /u/ is replaced by /ī/,
An /i/ comes to stand after /ī/
And the final /m/ is dropped
For the consonant /r/ to take its place;
It then combines with the succeeding word
With no change entailing thereon.

e.g. நும்+பெரியீர் ==> நீயிர் பெரியீர் *(num+periyīr ==> nīyir periyīr)*

327. தொழிற்பெயர் எல்லாம் தொழிற்பெயர் இயல.

toḻiṟpeyar ellām toḻiṟpeyar iyala.

In coalescence of non-case relations and case relations,
All preceding verbal nouns ending in /m/
Behave like those ending in /ñ/ [296]
[/u/ pairs with the /m/-ending;
Where the succeeding word begins with a hard consonant (/k/, /c/, /t/ or /p/)
The hard consonant gets augmented in between,
And there is no augmentation
When the succeeding word begins with /ñ/, /n/, /m/ or /v/].

e.g. செம்+கடிது ==> செம்முக் கடிது (*cem+kaṭitu ==> cemmuk kaṭitu);*
செம்+ஞான்றது ==> செம்மு ஞான்றது *(cem+ñāṉṟatu ==> cemmu ñāṉṟatu)*

328. ஈமும், கம்மும், 'உரும்' என் கிளவியும்,
ஆ முப் பெயரும் அவற்று ஓரன்ன.

īmum, kammum, 'urum' eṉ kiḷaviyum,
ā mup peyarum avaṟṟu ōraṉṉa.

The same mode of coalescence
[Whether it is case relations or non-case relations]
Defines
The three nouns *īm*, *kam* and *urum*
As it does the verbal nouns above [327].

e.g. ஈம்+கடிது ==> ஈமுக்கடிது *(īm+kaṭitu ==> īmukkaṭitu)*
கம்+நீட்சி ==> கம்முநீட்சி *(kam+nīṭci ==> kammunīṭci)*

329. வேற்றுமைஆயின், ஏனை இரண்டும்
தோற்றம் வேண்டும், 'அக்கு' என் சாரியை.

vēṟṟumaiāyiṉ, ēṉai iraṇṭum
tōṟṟam vēṇṭum, 'akku' eṉ cāriyai.

In case relations coalescence,
The first two among the above [*īm*, and *kam*]
Take the empty morpheme *akku*.

e.g. ஈம்+குடம் ==> ஈம்+அக்கு+குடம் ==> ஈமக்குடம்
(īm+kuṭam ==> īm+akku+kuṭam ==> īmakkuṭam)

330. வகாரம் மிசையும் மகாரம் குறுகும்.

vakāram micaiyum makāram kuṟukum.

/m/ when followed by /v/
Turns shortened /m/ too [cf. 52].

e.g. நிலம் வலிது *(nilam valitu)*

331. நாட்பெயர்க் கிளவி மேல் கிளந்தன்ன;
அத்தும் ஆன்மிசை வரை நிலை இன்றே;
ஒற்று மெய் கெடுதல் என்மனார் புலவர்.

nāṭpeyark kiḷavi mēl kiḷantaṉṉa;
attum āṉmicai varai nilai iṉṟē;
oṟṟu mey keṭutal eṉmaṉār pulavar.

The /m/-ending preceding noun designating a star
Has the mode of coalescence
As marked [for the /i/-ending one] above [247]
[The empty morpheme *āṉ* goes with it];
That the occurrence of empty morpheme *attu* preceding *āṉ*
Is not barred,
In which case,
The preceding word-final consonant drops,
So do the learned men hold.

e.g. மகம் + கொண்டான் ==> மக + அத்து + ஆன் + கொண்டான் ==> மகத்தார் கொண்டான்
(makam + koṇṭāṉ ==> maka + attu + āṉ + koṇṭāṉ ==> makattār koṇṭāṉ)

/ṉ/-ending Words

332. ணகார இறுதி வல்லெழுத்து இயையின்,
றகாரம் ஆகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

ṉakāra iṟuti vallejuttu iyaiyiṉ,
ṟakāram ākum vēṟṟumaip poruṭkē.

In case relations coalescence
The preceding word-final /ṉ/
Gets changed to /ṟ/
Where the succeeding word begins with a hard consonant.

e.g. பொன் + குடம் ==> பொற் குடம் *(poṉ + kuṭam ==> poṟ kuṭam)*

333. மன்னும், சின்னும், ஆனும், ஈனும்,
பின்னும், முன்னும், வினைஎஞ்சுகிளவியும்,
அன்ன இயல என்மனார் புலவர்.

maṉṉum, ciṉṉum, āṉum, īṉum,
piṉṉum, muṉṉum, viṉaiyeñcukiḷaviyum,
aṉṉa iyala eṉmaṉār pulavar.

The change of /ṉ/ to /ṟ/ as above [332]
Defines the coalescence
Where the preceding terms are
maṉ, ciṉ, āṉ, īṉ, piṉ, muṉ
And the verbal participle [ending in ṉ],
So do the learned say.

e.g. அதுமற் கொண்கன் தேரே *(atumaṟ koṇkaṉ tērē)*;
காப்பும் பூண்டிசிற் கடையும் போகலை *(kāppum pūṇṭiciṟ kaṭaiyum pōkalai)*;
ஆற்கொண்டான் *(āṟkoṇṭāṉ)*; ஈற்கொண்டான் *(īṟkoṇṭāṉ)*;
பிற்கொண்டான் *(piṟkoṇṭāṉ)*; முற்கொண்டான் *(muṟkoṇṭāṉ)*

334. சுட்டு முதல் வயினும், எகரம் முதல் வயினும்,
அப் பண்பு நிலையும் இயற்கைய என்ப.

cuṭṭu mutal vayiṉum, ekaram mutal vayiṉum,
ap paṇpu nilaiyum iyaṟkaiya eṉpa.

The change of /ṉ/ to /ṟ/ [as above (332)]
Does also mark the coalescence

Where *vayiṉ*
Preceded by a demonstrative or an [interrogative] /e/
Is the preceding word.

e.g. அ+வயின்+கொண்டான் ==> அவ்வயிற் கொண்டான் (a+vayiṉ+koṇṭāṉ==> avvayiṟ koṇṭāṉ),
இ+வயின்+கொண்டான் ==> இவ்வயிற் கொண்டான் (i+vayiṉ+koṇṭāṉ==> ivvayiṟ koṇṭāṉ),
எ+வயின்+கொண்டான் ==> எவ்வயிற் கொண்டான் (e+vayiṉ+koṇṭāṉ==> evvayiṟ koṇṭāṉ)

335. 'குயின்' என் கிளவி இயற்கை ஆகும்.

'kuyiṉ' eṉ kiḷavi iyaṟkai ākum.

Where the preceding word is *kuyiṉ*,
No change does coalescence entail.

e.g. குயின் + குழாம் ==> குயின்குழாம் (*kuyiṉ + kuḻām ==> kuyiṉkuḻām*)

336. எகின்-மரம் ஆயின் ஆண்-மர இயற்றே.

ekiṉ maram āyiṉ āṇmara iyaṟṟē.

Where *ekiṉ* designates a tree,
It is informed by the mode of coalescence
That is proper to the tree-name āṇ [283, 304]
[It takes the empty morpheme *am*].

e.g. எகின்+கிளை ==> எகின் + அம் + கிளை ==> எகினங்கிளை
(*ekiṉ+kiḷai ==> ekiṉ + am + kiḷai ==> ekiṉaṅkiḷai*)

337. ஏனை எகினே அகரம் வருமே;
வல்லெழுத்து இயற்கை மிகுதல் வேண்டும்.

ēṉai ekiṉē akaram varumē;
valleḻuttu iyaṟkai mikutal vēṇṭum.

ekiṉ denoting that which is not a tree [336]
Has /a/ pairing with its word-final,
And there is the augmentation of hard consonant after
[Corresponding to the initial consonant of the succeeding word].

e.g. எகின்+கால் ==> எகினக்கால் *(ekiṉ+kāl ==> ekiṉakkāl)*

338. கிளைப் பெயர் எல்லாம் கிளைப் பெயர் இயல.

kiḷaip peyar ellām kiḷaip peyar iyala.

The [/ṉ/-ending] preceding nouns denoting social groups or clans
Behave in coalescence
As do [/ṇ/-ending] nouns denoting social groups or clans
[Subjected to no change (307)].

e.g. எயின்+குடி ==> எயின்குடி *(eyiṉ+kuṭi ==> eyiṉkuṭi)*

339. 'மீன்' என் கிளவி வல்லெழுத்து உறழ்வே.

'mīṉ' eṉ kiḷavi valleḻuttu uṟaḻvē.

The preceding term *mīṉ*
Has its final /ṉ/ optionally changed to /ṟ/
[Where the succeeding word begins with /k/, /c/, /t/ or /p/].

e.g. மீன்+கண் ==> மீன்கண் *(mīṉ+kaṇ ==> mīṉkaṇ)*, மீற்கண் *(mīṟkaṇ)*

340. 'தேன்' என் கிளவி வல்லெழுத்து இயையின்,
மேல் நிலை ஒத்தலும், வல்லெழுத்து மிகுதலும்,
ஆ முறை இரண்டும் உரிமையும் உடைத்தே;
வல்லெழுத்து மிகு வழி, இறுதி இல்லை.

'tēṉ' eṉ kiḷavi valleḻuttu iyaiyiṉ,
mēl nilai ottalum, valleḻuttu mikutalum,
ā muṟai iraṇṭum urimaiyum uṭaittē;
valleḻuttu miku vaḻi, iṟuti illai.

Where a hard consonant begins the succeeding word,
The preceding word *tēṉ*
Either marks changes as above [339]
[/ṉ/ optionally changed to /ṟ/][1]
Or the hard consonant augments after;

In the latter case,
The preceding word's final /ṉ/ is dropped[2].

1. தேன்+குடம் ==> தேன்குடம் *(tēṉ+kuṭam ==> tēṉkuṭam); (or)* தேற்குடம் *(tēṟkuṭam);*
2. தேக்குடம் *(tēkkuṭam)*

341. மெல்லெழுத்து மிகினும், மானம் இல்லை.

melleḻuttu mikiṉum, māṉam illai.

The augmentation of soft consonant too
[Instead of hard consonant (340)]
Is not inadmissible.

தேன்+குடம் ==> தேங்குடம் *(tēṉ+kuṭam ==> tēṅkuṭam)*

342. மெல்லெழுத்து இயையின், இறுதியொடு உறழும்.

melleḻuttu iyaiyiṉ, iṟutiyoṭu uṟaḻum.

Where the succeeding word begins with a soft consonant
The preceding *tēṉ's* word-final /ṉ/ [340]
Is optionally dropped.

e.g. தேன்+மொழி ==> தேன்மொழி *(tēṉ+moḻi ==> tēṉmoḻi) (or)* தேமொழி *(tēmoḻi)*

343. இறாஅல் தோற்றம் இயற்கை ஆகும்.

iṟāal tōṟṟam iyaṟkai ākum.

It is a non-change coalescence
If *iṟāl* is the succeeding word
For the preceding word *tēṉ*
[There is no elision of its word-final /ṉ/].

e.g. தேன் + இறால் ==> தேனிறால் *(tēṉ + iṟāl ==> tēṉiṟāl)*

344. ஒற்று மிகு தகரமொடு நிற்றலும் உரித்தே.

oṟṟu miku takaramoṭu niṟṟalum urittē.

iṟāl being the succeeding word [343],
There is the double gemination of the consonant /t/ too,
After the preceding word *tēṉ*.

e.g. தேன் + இறால் ==> தேத்திறால் (*tēṉ + iṟāl ==> tēttiṟāl*)

345. மின்னும், பின்னும், பன்னும், கன்னும்,
அந் நாற் சொல்லும் தொழிற்பெயர் இயல.

miṉṉum, piṉṉum, paṉṉum, kaṉṉum,
an nāṟ collum toḻiṟpeyar iyala.

The coalescence
That marks verbal nouns [with /ñ/-ending]
Does extend to the four terms — *miṉ, piṉ, paṉ* and *kaṉ*
[Where the following word begins with a hard consonant /k/, /c/, /t/ or /p/
The hard consonant geminates
And an /u/ pairs with the preceding word's /ṉ/-ending (296)].

e.g. மின்+கடிது ==> மின்னுக் கடிது (*miṉ+kaṭitu ==> miṉṉuk kaṭitu);*
பின்+நீண்டது ==> பின்னுநீண்டது (*piṉ+nīṇṭatu ==> piṉṉunīṇṭatu)*

346. வேற்றுமைஆயின், ஏனை எகினொடு
தோற்றம் ஒக்கும், 'கன்' என் கிளவி.

vēṟṟumai āyiṉ, ēṉai ekiṉoṭu
tōṟṟam okkum, 'kaṉ' eṉ kiḷavi.

In case relations
The coalescence of *kaṉ* above [345]
Is informed by that of ekiṉ which denotes a thing other than tree
[/a/ comes to pair with its word-final,
And there is the augmentation of hard consonant after
Corresponding to the initial consonant of the succeeding word (337)].

e.g. கண்+குடம் ==> கண்ணக் குடம் *(kaṉ+kuṭam ==> kaṉṉak kuṭam)*

347. இயற்பெயர் முன்னர்த் தந்தை முறை வரின்,
முதற்கண் மெய் கெட அகரம் நிலையும்;
மெய் ஒழித்து அன் கெடும் அவ் இயற்பெயரே.

iyaṟpeyar muṉṉart tantai muṟai variṉ,
mutaṟkaṇ mey keṭa akaram nilaiyum;
mey oḻittu aṉ keṭum av iyaṟpeyarē.

The term *tantai* (father),
That follows the preceding /ṉ/-ending proper noun,
Has its initial consonant [/t/] dropped leaving /a/ to remain;
And the preceding proper noun
Has its final aṉ elided leaving its consonant to abide.

e.g. சாத்தன் + தந்தை ==> சாத்த் + அந்தை ==> சாத்தந்தை
(cāttaṉ + tantai ==> cātt + antai ==> cāttantai)

348. ஆதனும் பூதனும் கூறிய இயல்பொடு
பெயர் ஒற்று அகரம் துவரக் கெடுமே.

ātaṉum pūtaṉum kūṟiya iyalpoṭu
peyar oṟṟu akaram tuvarak keṭumē.

The mode of coalescence above [347]
Defines the one
Where *ātaṉ* and *pūtaṉ* are the preceding proper nouns
And the succeeding word is *tantai* [father];
Besides,
The end-consonant of the preceding word
And the initial vowel of the succeeding word
Do get elided altogether.

e.g. ஆதன் + தந்தை ==> ஆத் + அந்தை ==> ஆந்தை
(ātaṉ + tantai ==> āt + antai ==> āntai),
பூதன் + தந்தை ==> பூந்தை *(pūtaṉ + tantai ==> pūntai)*

349. சிறப்பொடு வருவழி இயற்கை ஆகும்.

ciṟappoṭu varu vaḻi iyaṟkai ākum.

While the proper nouns above (347, 348)
Are preceded by adjectives denoting quality of excellence,
There mark no changes in coalescence.

e.g. பெருஞ்சாத்தன் தந்தை *(peruñcāttaṉ tantai),*
பெருங்கொற்றன் தந்தை *(peruṅkoṟṟaṉ tantai)*

350. அப் பெயர் மெய் ஒழித்து, அன் கெடு வழியே,
நிற்றலும் உரித்தே, 'அம்' என் சாரியை;
மக்கள் முறை தொகூஉம் மருங்கினான.

ap peyar mey oḻittu, aṉ keṭu vaḻiyē,
niṟṟalum urittē, 'am' eṉ cāriyai;
makkaḷ muṟai tokūum maruṅkiṉāṉa.

The proper nouns such as those above [347, 348],
Where terms denoting children pair with them in ellipsis,
Have their aṉ-ending elided
Leaving the preceding consonant to abide;
The empty morpheme *am* falls in thereon.

e.g. உருத்திரன் + கண்ணன் ==> உருத்திர் + அம் + கண்ணன் ==> உருத்திரங் கண்ணன்
(uruttiraṉ + kaṇṇaṉ ==> uruttir + am + kaṇṇaṉ ==> uruttiraṅ kaṇṇaṉ
meaning *Kaṇṇaṉ* the son of Uruttiraṉ)

351. தானும், பேனும், கோனும், என்னும்
ஆ முறை இயற்பெயர் திரிபு இடன் இலவே.

tāṉum, pēṉum, kōṉum, eṉṉum
ā muṟai iyaṟpeyar tiripu iṭaṉ ilavē.

When the preceding proper nouns
tāṉ, pēṉ, and *kōṉ*
Combine with the kinship terms above [348, 350]
Non-change coalescence do they witness.

c.g. தான் தந்தை (*tāṉ tantai*), கோன் தந்தை (*kōṉ tantai*);
தான் கொற்றன் (*tāṉ koṟṟaṉ*), பேன் கொற்றன் (*pēṉ koṟṟaṉ*)

352. 'தான், யான்' எனும் பெயர் உருபு இயல் நிலையும்.

'tāṉ, yāṉ' eṉum peyar urupu iyal nilaiyum.

Coalescence involving the pronouns *tāṉ* and *yāṉ*
Is informed by the mode
Where case morphemes join the preceding words [192]
[*tāṉ* has its vowel shortened,
The consonant [/y/] in *yāṉ* dropped
And the /*ā*/ there remains.

c.g. தான் + கை ==> தன்கை (*tāṉ + kai ==> taṉkai*);
யான் + கை ==> என்கை (*yāṉ + kai ==> cṉkai*)

353. வேற்றுமை அல் வழிக் குறுகலும் திரிதலும்
தோற்றம் இல்லை என்மனார் புலவர்.

vēṟṟumai al vaḻik kuṟukalum tiritalum
tōṟṟam illai eṉmaṉār pulavar.

In non-case relations coalescence
Such of these shortening, ellipsis and modification [352]
Are not seen to be occurring,
So does the authority hold.

c.g. தான் சிறியன் (*tāṉ ciṟiyaṉ*), யான் பெரியன் (*yāṉ periyaṉ*)

354. 'அழன்' என் இறுதி கெட, வல்லெழுத்து மிகுமே.

'aḻaṉ' eṉ iṟuti keṭa valleḻuttu mikumē.

The word-final consonant /ṉ/
Of the preceding term *aḻaṉ* being dropped,
The word-initial hard consonant of the succeeding word
Witnesses gemination before.

e.g. அழன் + குடம் ==> அழக்குடம் (*alan + kuṭam ==> alakkuṭam*)

355. 'முன்' என் கிளவி முன்னர்த் தோன்றும்
'இல்' என் கிளவிமிசை றகரம் ஒற்றல்
தொல் இயல் மருங்கின் மரீஇய மரபே.

'mun' en kiḷavi munnart tōnrum
'il' en kiḷavimicai ṟakaram oṟṟal
tol iyal maruṅkin marīiya marapē.

That
The consonant /ṟ/ clusters with /i/ of the succeeding word *il*
Where *mun* is the preceding term
Is an instance of transposition
Handed down from antiquity.

e.g. முன் + இல் ==> முன்றில் (*mun + il ==> munṟil*)

356. 'பொன்' என் கிளவி ஈறு கெட, முறையின்
முன்னர்த் தோன்றும் லகாரம் மகாரம் -
செய்யுள் மருங்கின் தொடர் இயலான.

'pon' en kiḷavi īṟu keṭa, muṟaiyin
munnart tōnrum lakāra makāram —
ceyyuḷ maruṅkin toṭar iyalāna.

Sequence in poetry has it that
The word-final /n/ of the preceding term *pon* is dropped,
And there cluster /l/ and /m/ after.

e.g. பொன்+தொடி ==> பொலம் தொடி ==> பொலந்தொடி
(*pon +toṭi ==> polam toṭi ==> polantoṭi*)

The /y/-ending Words

357. யகர இறுதி, வேற்றுமைப் பொருள்வயின்,
வல்லெழுத்து இயையின், அவ் எழுத்து மிகுமே.

yakara iṟuti, vēṟṟumaip poruḷvayiṉ,
valleḻuttu iyaiyiṉ, av eḻuttu mikumē.

In case relations coalescence,
Where the preceding word is a /y/-ending term,
There is the gemination of the hard consonant
That begins the succeeding word.

e.g. நாய் + கால் ==> நாய்க்கால் (*nāy + kāl ==> nāykkāl*)

358. 'தாய்' என் கிளவி இயற்கை ஆகும்.

'tāy' eṉ kiḷavi iyaṟkai ākum.

No such augmentation there follows [357]
Where *tāy* [mother] is the preceding word.

e.g. தாய் + கை ==> தாய்கை (*tāy + kai ==> tāykai*)

359. மகன் வினை கிளப்பின், முதல் நிலை இயற்றே.

makaṉ viṉai kiḷappiṉ, mutal nilai iyaṟṟē.

The augmentation above [357] is admissible
Where *makaṉ* [son] precedes *tāy* [mother]
And son's deed in relation to mother follows.

e.g. மகன் + தாய் + படை ==> மகன்றாய்ப் படை
(*makaṉ + tāy + paṭai ==> makaṉṟāyp paṭai*)

360. மெல்லெழுத்து உறழும் மொழியுமார் உளவே.

melleḻuttu uṟaḻum moḻiyumār uḷavē.

Preceding words with /y/-ending there are too
Which admit of optional augmentation of soft consonants
Where hard consonant augmentation is in order [357].

e.g. வேய் + குறை ==> வேய்ங்குறை (வேய்க்குறை)
(*vēy + kuṟai ==> vēyṅkuṟai (vēykkuṟai)*)

361. அல்வழி எல்லாம் இயல்பு என மொழிப.

alvali ellām iyalpu ena molipa.

The /y/-ending preceding terms all
Do mark non-change
In non-case relations coalescence.

e.g. நாய் + கடிது ==> நாய்கடிது *(nāy + katitu ==> nāykatitu)*

The /r/-ending Words

362. ரகார இறுதி யகார இயற்றே.

rakāra iruti yakāra iyarrē.

In case relations coalescence,
The /r/-ending preceding terms
Behave in the manner of /y/-ending ones [357]
[The gemination of hard consonant
That begins the succeeding term].

e.g. தேர் + கால் ==> தேர்க்கால் *(tēr + kāl ==> tērkkāl)*

363. ஆரும், வெதிரும், சாரும், பீரும்,
மெல்லெழுத்து மிகுதல் மெய் பெறத் தோன்றும்.

ārum, vetirum, cārum, pīrum,
melleluttu mikutal mey perat tōnrum.

A distinct soft consonant augmentation follows
The preceding names ār, vetir, cār, and pīr
[And other flora of /r/-ending]
[Where the following word begins with a hard consonant].

e.g. ஆர் + கோடு ==> ஆர்ங்கோடு *(ār + kōtu ==> ārṅkōtu),*
வெதிர் + கோடு ==> வெதிர்ங்கோடு *(vetir + kōtu ==> vetirṅkōtu),*
துவர் + கோடு ==> துவர்ங்கோடு *(tuvar + kōtu ==> tuvarṅkōtu)*

364. 'சார்' என் கிளவி காழ்வயின் வலிக்கும்.

'cār' eṉ kiḷavi kāḻvayiṉ valikkum.

Augmentation of hard consonant there marks
Between the preceding name *cār*
And the succeeding term *kāḻ* [with a hard consonant beginning].

e.g. சார் + காழ் ==> சார்க்காழ் *(cār + kāḻ ==> cārkkāḻ)*

365. 'பீர்' என் கிளவி அம்மொடும் சிவணும்.

'pīr' eṉ kiḷavi ammoṭum civaṇum.

The preceding term *pīr*
Takes the empty morpheme *am* too
[Bedies the soft consonant gemination].

e.g. பீர்+தோல் ==> பீர்+அம்+தோல் ==> பீர்ந்தோல்
(pīr + tōl ==> pīr+am+tōl ==> pīrantōl)

/l/-ending Terms

366. லகார இறுதி னகார இயற்றே.

lakāra iṟuti ṉakāra iyaṟṟē.

[In case relations coalescence]
Where the succeeding word has a hard consonant beginning
The preceding /l/-word-final nouns
Do behave in the manner of /ṉ/-final nouns (332)
[/l/ gets changed to /ṟ/].

e.g. கல் + குறை ==> கற்குறை *(kal + kuṟai ==> kaṟkuṟai)*

367. மெல்லெழுத்து இயையின், னகாரம் ஆகும்.

melleḻuttu iyaiyiṉ, ṉakāram ākum.

The /l/-ending above [366] changes to /ṉ/
Where the succeeding term begins with a soft consonant.

e.g. கல் + முனை ==> கன்முனை *(kal + muṉai ==> kaṉmuṉai)*

368. அல்வழி எல்லாம் உறழ் என மொழிப.

alvaḻi ellām uṟaḻ eṉa moḻipa.

In non-case relations coalescence,
The preceding /l/-word final terms all
Have this /l/ optionally changed to /ṟ/
[Where the succeeding word begins with a hard consonant].

e.g. கல் + குறிது ==> கல்குறிது (கற்குறிது) *(kal + kuṟitu ==> kalkuṟitu (kaṟkuṟitu))*

369. தகரம் வருவழி ஆய்தம் நிலையலும்
புகர் இன்று என்மனார் புலமையோரே.

takaram varu vaḻi āytam nilaiyalum
pukar iṉṟu eṉmaṉār pulamaiyōrē.

No flaw does it involve
If the preceding word-final /l/ is changed to /ḵ/ too
Where the succeeding term begins with /t/,
So do the learned rule.

e.g. கல் + தீது ==> கஃறீது (கற்றீது) *(kal + tītu ==> kaḵṟītu (kaṟṟītu))*

370. நெடியதன் இறுதி இயல்புமார் உளவே.

neṭiyataṉ iṟuti iyalpumār uḷavē.

Instances of non-change there do witness too
Where the /l/-ending preceding has a long vowel previous to it
[With the following word beginning with a hard consonant].

e.g. கால் + குறிது ==> கால்குறிது (காற்குறிது) *(kāl + kuṟitu ==> kālkuṟitu (kāṟkuṟitu))*

371. நெல்லும், செல்லும், கொல்லும், சொல்லும்,
அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமை இயல.

nellum, cellum, kollum, collum,
allatu kiḷappiṉum vēṟṟumai iyala.

nel, cel, kol, col as preceding words
Behave in non-case relations coalescence
As are their wont in case relations coalescence
[The word-final /l/ is changed to /ṟ/
When the succeeding word begins with a hard consonant].

e.g. நெல் + கடிது ==> நெற்கடிது (*nel + kaṭitu ==> neṟkaṭitu*),
சொல் + கடிது ==> சொற்கடிது (*col + kaṭitu ==> coṟkaṭitu*)

372. 'இல்' என் கிளவி இன்மை செப்பின்,
வல்லெழுத்து மிகுதலும், ஐ இடை வருதலும்,
இயற்கை ஆதலும், ஆகாரம் வருதலும்,
கொளத் தகு மரபின் ஆகு இடன் உடைத்தே.

'il' eṉ kiḷavi iṉmai ceppiṉ,
valleḻuttu mikutalum, ai iṭai varutalum,
iyaṟkai ātalum, ākāram varutalum,
koḷat taku marapiṉ āku iṭaṉ uṭaittē.

Gemination of hard consonant[1],
Occurrence of intervening /ai/[2],
Non-change in coalescence[3]
Or occurrence of intervening /ā/[4] —
Mark the [non-case relations] coalescence
Where the preceding word *il* denotes 'want'
[And where the following word begins with a hard consonant],
Used in contexts appropriate,
These are in accord with tradition set.

e.g. 1. இல்லைக்கல் (*illaikkal*), 2. இல்லைகல் (*illaikal*),
3. இல்கல் (*ilkal*), 4. இல்லாக்கல் (*illākkal*)

373. 'வல்' என் கிளவி தொழிற்பெயர் இயற்றே.

'val' eṉ kiḷavi toḻiṟpeyar iyaṟṟē.

The coalescence
Where *val* is the preceding term
Is in the manner of the [ñ-ending] verbal noun [296, 297]
[It pairs with /u/,
And there is the augmentation of hard consonant
If the succeeding word begins with a hard consonant,
And no augmentation
If the succeeding word begins with /ñ/, /n/, /m/ or /v/].

e.g. வல் + கடிது ==> வல்லுக் கடிது (*val + kaṭitu ==> valluk kaṭitu);*
வல் + நீட்சி ==> வல்லு நீட்சி (*val + nīṭci ==> vallu nīṭci)*

374. நாயும் பலகையும் வரூஉம் காலை,
ஆவயின் உகரம் கெடுதலும் உரித்தே;
உகரம் கெடு வழி அகரம் நிலையும்.

nāyum palakaiyum varūum kālai,
āvayiṉ ukaram keṭutalum urittē;
ukaram keṭu vaḻi akaram nilaiyum.

If *val* [above 373]
Has *nāy* and *palakai* for succeeding words
There is [sometimes] the elision of /u/ too,
In which case
/a/ takes the place of /u/.

e.g. வல் + நாய் ==> வல்லநாய் (*val + nāy ==> vallanāy);*
வல் + பலகை ==> வல்லப்பலகை (*val + palakai ==> vallappalakai)*

375. 'பூல், வேல்,' என்றா, 'ஆல்' என் கிளவியொடு
ஆ முப் பெயர்க்கும் அம் இடை வருமே.

'pūl, vēl,' eṉṟā, 'āl' eṉ kiḷaviyoṭu
ā mup peyarkkum am iṭai varumē.

[In case relations coalescence]
The three nouns *pūl*, *vēl*, and *āl*
Take the empty morpheme *am* after them.

e.g. புல் + கோடு ==> புல்+அம்+கோடு ==> புலங்கோடு
(*pūl + kōṭu ==> pūl+am+kōṭu ==> pūlaṅkōṭu*)

376. தொழிற்பெயர் எல்லாம் தொழிற்பெயர் இயல.

toḻiṟpeyar ellām toḻiṟpeyar iyala.

All preceding /l/-ending verbal nouns
Mark a mode of coalescence
[In case-relations as well as non-case relations]
As do the /ñ/-ending verbal nouns [296, 297]
[Where the succeeding word begins with a hard consonant,
/u/ pairs with preceding word-final
And the consonant of the succeeding word augments;
Where the succeeding word begins with /ñ/, /n/, /m/ or /v/
There is the pairing of /u/ only].

e.g. கல்+கடிது ==> கல்லுக் கடிது (*kal+kaṭitu ==> kalluk kaṭitu*);
கொல்+நீண்டது ==> கொல்லு நீண்டது (*koll+nīṇṭatu ==> kollu nīṇṭatu*)

377. 'வெயில்' என் கிளவி மழை இயல் நிலையும்.

'veyil' eṉ kiḷavi maḻai iyal nilaiyum.

Veyil as the preceding term
Does coalesce in the manner of *maḻai*
[It takes the empty morpheme *attu* or *iṉ* (242, 287)].

e.g. வெயில்+கொண்டான் ==> வெயில்+அத்து+கொண்டான் ==> வெயிலத்துக் கொண்டான்
(*veyil+koṇṭāṉ ==> veyil+attu+koṇṭāṉ ==> veyilattuk koṇṭāṉ*),
வெயில்+கொண்டான் ==> வெயில்+இன்+கொண்டான் ==> வெயிலிற் கொண்டான்
(*veyil+koṇṭāṉ ==> veyil+iṉ+koṇṭāṉ ==> veyiliṟ koṇṭāṉ*)

/v/-ending Words

378. சுட்டு முதல் ஆகிய வகர இறுதி
முற்படக் கிளந்த உருபு இயல் நிலையும்.

cuttu mutal ākiya vakara iṟuti
muṟpaṭak kiḷanta urupu iyal nilaiyum.

The /v/-ending preceding word with demonstrative word-initial
Marks the mode of coalescence
As do those declining for case-morphemes [177]
[It takes *vaṟṟu* after it].

e.g. அவ் + கோடு ==> அவ் + வற்று + கோடு ==> அவற்றுக் கோடு
(*av + kōṭu ==> av + vaṟṟu + kōṭu ==> avaṟṟuk kōṭu*)

379. வேற்றுமை அல்வழி ஆய்தம் ஆகும்.

vēṟṟumai alvaḻi āytam ākum.

In non-case relations coalescence
The preceding word's /v/-ending above [378]
Changes to /ḵ/
When the succeeding word begins with a hard consonant.

e.g. அவ் + கடிய ==> அஃ கடிய (*av + kaṭiya ==> aḵ kaṭiya*)

380. மெல்லெழுத்து இயையின், அவ் எழுத்து ஆகும்.

melleḻuttu iyaiyiṉ, av eḻuttu ākum.

The preceding word's /v/-ending above [378]
Changes to the corresponding soft consonant
When the succeeding word begins with a soft consonant.

e.g. அவ் + ஞான்று ==> அஞ்ஞான்று (*av + ñāṉṟu ==> aññāṉṟu*)

381. ஏனவை புணரின், இயல்பு என மொழிப.

ēṉavai puṇariṉ, iyalpu eṉa moḻipa.

No change
Does the [above (378)] preceding word's /v/-ending marks
Where the succeeding word begins with phonemes
Other than the hard and soft consonants.

e.g. அவ் + யாழ் ==> அவ்யாழ் (*av + yāḻ ==> avyāḻ*);
இவ் + உயிர் ==> இவ்வுயிர் (*iv + uyir ==> ivvuyir*)

382. ஏனை வகரம் தொழிற்பெயர் இயற்றே.

ēṉai vakaram toḻirpeyar iyaṟṟē.

The mode of coalescence
Of /ñ/-ending verbal nouns
Defines
That of the /v/-ending term [tev] other than the above [296, 297,378]
[Where the succeeding word begins with a hard consonant,
/u/ pairs with the preceding word-final
And the succeeding word's consonant geminates;
Where the succeeding word begins with /ñ/, /n/, /m/ or /v/
There is the pairing of /u/ only].

e.g. தெவ் + கடிது ==> தெவ்வுக் கடிது (*tev + kaṭitu ==> tevvuk kaṭitu*),
தெவ் + நீண்டது ==> தெவ்வு நீண்டது (*tev + nīṇṭatu ==> tevvu nīṇṭatu*)

/ḻ/-ending Words

383. ழகார இறுதி ரகார இயற்றே.

ḻakāra iṟuti rakāra iyaṟṟē.

[In case-relations coalescence],
The /ḻ/-ending preceding words
When followed by terms beginning with hard consonant
Behave like the /r/-ending ones [362, 357]
[The hard consonants that begin the succeeding words augment].

e.g. பூழ் + கால் ==> பூழ்க்கால் (*pūḻ + kāl ==> pūḻkkāl*)

384. 'தாழ்' என் கிளவி கோலொடு புணரின்,
அக்கு இடை வருதல் உரித்தும் ஆகும்.

'tāḻ' eṉ kiḷavi kōloṭu puṇariṉ,
akku iṭai varutal urittum ākum.

That there optionally intervenes the empty morpheme *akku*
[Besides the hard consonant augmentation]
Between the preceding word *tāḻ*
And the following *kōl*
Is in order set too.

e.g. தாழ் + கோல் ==> தாழ் + அக்கு + கோல் ==> தாழக்கோல் (தாழ்க்கோல்)
(tāḻ + kōl ==> tāḻ + akku + kōl ==> tāḻakkōl (tāḻkkōl))

385. 'தமிழ்' என் கிளவியும் அதன் ஓரற்றே.

'tamiḻ' eṉ kiḷaviyum ataṉ ōraṟṟē.

The preceding term *tamiḻ*
Has the mode of coalescence
As marked for *tāḻ* above [384]
[Intervention, optional, of the empty morpheme *akku*
And the consonant augmentation].

e.g. தமிழ் + கூத்து ==> தமிழ் + அக்கு + கூத்து ==> தமிழக்கூத்து (தமிழ்க்கூத்து)
(tamiḻ + kūttu ==> tamiḻ + akku + kūttu ==> tamiḻakkūttu (tamiḻkkūttu)

386. 'குமிழ்' என் கிளவி மரப்பெயர் ஆயின்,
'பீர்' என் கிளவியொடு ஓர் இயற்று ஆகும்.

'kumiḻ' eṉ kiḷavi marappeyar āyiṉ,
'pīr' eṉ kiḷaviyoṭu ōr iyaṟṟu ākum.

Where *kumiḻ* is a tree name,
It does in coalescence behave
In the manner set for the term *pīr* [363, 365]
[Intervention of the empty morpheme *am*
And the augmentation of the soft consonant after].

e.g. குமிழ் + கிளை ==> குமிழ் + அம் + கிளை ==> குமிழங் கிளை
(kumil̲ + kil̤ai ==> kumil̲ + am + kil̤ai ==> kumil̲aṅ kil̤ai)

387. 'பாழ்' என் கிளவி மெல்லெழுத்து உறழ்வே.

'pāl̲' en̲ kil̤avi mellel̲uttu ur̲alvē.

The preceding term *pāl̲*
Marks the soft consonant augmentation too
[Corresponding to the succeeding term's hard consonant].

e.g. பாழ் + கிணறு ==> பாழ்ங்கிணறு (பாழ்க்கிணறு)
(pāl̲ + kiṇar̲u ==> pāl̲ṅkiṇar̲u (pāl̲kkiṇar̲u))

388. 'ஏழ்' என் கிளவி உருபு இயல் நிலையும்.

'ēl̲' en̲ kil̤avi urupu iyal nilaiyum.

Coalescence involving case-morphemes
Informs *ēl̲* as the preceding term
[It takes the empty morpheme *an̲* (198)].

e.g. ஏழ் + கணக்கு ==> ஏழ் + அன் + கணக்கு ==> ஏழன் கணக்கு
(ēl̲ + kaṇakku ==> ēl̲ + an̲ + kaṇakku ==> ēl̲an̲ kaṇakku)

389. அளவும் நிறையும் எண்ணும் வரு வழி,
நெடு முதல் குறுகலும், உகரம் வருதலும்,
கடி நிலை இன்றே ஆசிரியர்க்க.

al̤avum nir̲aiyum eṇṇum varu val̲i,
neṭu mutal kur̲ukalum, ukaram varutalum,
kaṭi nilai in̲r̲ē āciriyarkka.

If words denoting measure, weight and number
Are to succeed,
The preceding *ēl̲* above [388]
Has its initial long vowel [ē] shortened
And has /u/ pairing with its word-final /l̲/ —

A norm in vogue and use
Which authority does not disallow.

e.g. ஏழ் + கலம் ==> எழுகலம் (ē̲l + kalam ==> e̲lukalam);
ஏழ் + கழஞ்சு ==> எழுகழஞ்சு (ē̲l + ka̲lañcu ==> e̲lukalañcu);
ஏழ் + நான்கு ==> எழுநான்கு (ē̲l + nāṉku ==> e̲lunāṉku)

390. 'பத்து' என் கிளவி ஒற்று இடை கெடு வழி,
நிற்றல் வேண்டும் ஆய்தப் புள்ளி.

'pattu' eṉ kiḷavi oṟṟu iṭai keṭu va̲li,
niṟṟal vēṇṭum āytap puḷḷi.

[ē̲l modified to e̲lu (389), being the preceding]
The succeeding term *pattu*
Has its mid-consonant dropped
Where comes /k̲/ to abide.

e.g. ஏழ் + பத்து ==> எழுபஃது (ē̲l + pattu ==> e̲lupak̲tu)

391. ஆயிரம் வரு வழி உகரம் கெடுமே.

āyiram varu va̲li ukaram keṭumē.

[ē̲l, being the preceding term (389)],
When the succeeding term is *āyiram*
The /u/ above does not abide.

e.g. ஏழ் + ஆயிரம் ==> எழு + ஆயிரம் ==> ஏழாயிரம்
(ē̲l + āyiram ==> e̲lu + āyiram ==> ē̲lāyiram)

392. நூறு ஊர்ந்து வரூஉம் ஆயிரக்கிளவிக்குக்
கூறிய நெடு முதல் குறுக்கம் இன்றே.

nūṟu ūrntu varūum āyirak kiḷavikkuk
kūṟiya neṭu mutal kuṟukkam iṉṟē.

Where the following term *āyiram*
Has a *nūṟu* previous to it [*nūṟāyiram*],

The preceding word *ē̱l*
Does not have its /ē/ shortened as above [389]
[Nor there occurs /u/ after /ḻ/].

e.g. ஏழ் நூறாயிரம் (*ēḻ nūṟāyiram*)

393. 'ஐ, அம், பல்' என வரூஉம் இறுதி
அல் பெயர் எண்ணும் ஆயியல் நிலையும்.

'ai, am, pal' eṉa varūum iṟuti
al peyar eṇṇum āyiyal nilaiyum.

/ē/ not being shortened to /e/
And /u/ not occurring after /ḻ/ (389) —
Is what informs the preceding term *ēḻ*
As it coalesces with the succeeding terms denoting numerals and not material objects
Which have *ai, am* and *pal* as word endings.

e.g. ஏழ் தாமரை (*ēḻ tāmarai*), ஏழ் வெள்ளம் (*ēḻ veḷḷam*), ஏழ் ஆம்பல் (*ēḻ āmpal*)

394. உயிர் முன் வரினும், ஆயியல் திரியாது.

uyir muṉ variṉum, āyiyal tiriyātu.

The preceding term *ēḻ* finds no variance [as in 389]
Even while the following term begins with a vowel.

e.g. ஏழ் + அகல் ==> ஏழகல் (*ēḻ + akal ==> ēḻakal*),
ஏழ் + இரண்டு ==> ஏழிரண்டு (*ēḻ + iraṇṭu ==> ēḻiraṇṭu*)

395. 'கீழ்' என் கிளவி உறழத் தோன்றும்.

'kīḻ' eṉ kiḷavi uṟaḻat tōṉṟum.

Where the preceding term is *kīḻ*
[And where the succeeding term begins with a hard consonant]
The hard consonant gemination
Is optionally realized.

e.g. கீழ் + குளம் ==> கீழ்க்குளம் (கீழ்குளம்)
(kīḻ + kuḷam ==> kīḻkkuḷam (kīḻkuḷam))

The /ḷ/-final Words

396. ளகார இறுதி ணகார இயற்றே.

ḷakāra iṟuti ṇakāra iyaṟṟē.

[In case relations coalescence]
/ḷ/-ending preceding terms
Behave in the manner of /ṇ/-ending ones [302]
[The word-final /ḷ/ is changed to /ṭ/
If the succeeding word begins with a hard consonant].

e.g. முள் + செடி ==> முட்செடி *(muḷ + ceṭi ==> muṭceṭi)*

397. மெல்லெழுத்து இயையின், ணகாரம் ஆகும்.

melleḻuttu iyaiyiṉ, ṇakāram ākum.

The preceding word-final /ḷ/ above [396]
Is changed to /ṇ/
If the succeeding word begins with a soft consonant.

e.g. முள் + முனை ==> முண்முனை *(muḷ + muṉai ==> muṇmuṉai)*

398. அல்வழி எல்லாம் உறழ் என மொழிப.

alvaḻi ellām uṟaḻ eṉa moḻipa.

In non-case relations coalescence,
Optional variation to /ṭ/ [cf. 396]
Marks the preceding word-final /ḷ/
So is it ruled.

e.g. முள் + கடிது ==> முட்கடிது (முள்கடிது) *(muḷ + kaṭitu ==> muṭkaṭitu (muḷkaṭitu))*

399. ஆய்தம் நிலையலும் வரை நிலை இன்றே,
தகரம் வரூஉம் காலையான.

āytam nilaiyalum varai nilai iṉṟē,
takaram varūum kālaiyāṉa.

Where the succeeding word begins with /t/,
There is no excluding
Of the change of the preceding word-final /ḷ/ to /ḵ/ either.

e.g. முள் + தீது ==> முஃடீது (முட்டீது) *(muḷ + tītu ==> muḵṭītu muṭṭītu)*

400. நெடியதன் இறுதி இயல்பு ஆகுநவும்,
வேற்றுமை அல் வழி வேற்றுமை நிலையலும்,
போற்றல் வேண்டும் மொழியுமார் உளவே.

neṭiyataṉ iṟuti iyalpu ākunavum,
vēṟṟumai al vaḻi vēṟṟumai nilaiyalum
pōṟṟal vēṇṭum moḻiyumār uḷavē.

/ḷ/-ending words with a long vowel preceding
That mark non-change in coalescence[1],
And /ḷ/-ending words with a long vowel preceding
That behave in non-case relations coalescence
As they do in case relations coalescence[2] —
Words such as these there are too.

1. வாள் + கடிது ==> வாள்கடிது *(vāḷ + kaṭitu ==> vāḷkaṭitu),*
2. நாள் + கடிது ==> நாட்கடிது *(nāḷ + kaṭitu ==> nāṭkaṭitu)*

401. தொழிற்பெயர் எல்லாம் தொழிற்பெயர் இயல.

toḻiṟpeyar ellām toḻiṟpeyar iyala.

All verbal nouns ending in /ḷ/
Coalesce as do verbal nouns ending in /ñ/
[In both case relations and non-case relations coalescence:
The /ḷ/ pairs with the vowel /u/,
And has corresponding hard consonant augmentation

Where the succeeding word begins with hard consonant[1];
The /ḷ/ pairs with the vowel /u/ only
Where the succeeding word begins with /ñ/, /n/, /m/ or /v/ (296, 297)].

1. துள் + கடிது ==> துள்ளுக் கடிது *(tuḷ + kaṭitu ==> tuḷḷuk kaṭitu);*
2. துள் + நன்று ==> துள்ளு நன்று *(tuḷ + naṉṟu ==> tuḷḷu naṉṟu)*

402. 'இருள்' என் கிளவி வெயில். இயல் நிலையும்.

'iruḷ' eṉ kiḷavi veyil iyal nilaiyum.

The preceding word *iruḷ*
Behaves in the way *veyil* does
In coalescence [242 <== 377]
[It takes the empty morpheme *attu* or *iṉ*].

e.g. இருள் + கொண்டான் ==> இருள் + அத்து + கொண்டான் ==> இருளத்துக் கொண்டான்
(iruḷ + koṇṭāṉ ==> iruḷ + attu + koṇṭāṉ ==> iruḷattuk koṇṭāṉ);
இருள் + கொண்டான் ==> இருள் + இன் + கொண்டான் ==> இருளிற் கொண்டான்
(iruḷ + koṇṭāṉ ==> iruḷ + iṉ + koṇṭāṉ ==> iruḷiṟ koṇṭāṉ)

403. புள்ளும் வள்ளும் தொழிற்பெயர் இயல.

puḷḷum vaḷḷum toḻiṟpeyar iyala.

The coalescence
Where puḷ and vaḷ are the preceding terms
Is in the manner of the verbal nouns ending in /ḷ/
[It pairs with /u/,
And there is the augmentation of hard consonant
If the succeeding word begins with a hard consonant[1],
And no augmentation
If the succeeding word begins with /ñ/, /n/, /m/ or /v/[2] (345 <== 373 <==382)].

1. புள் + கடிது ==> புள்ளுக் கடிது *(puḷ + kaṭitu ==> puḷḷuk kaṭitu);*
2. வள் + நீண்டது ==> வள்ளு நீண்டது *(vaḷ + nīṇṭatu ==> vaḷḷu nīṇṭatu)*

404. 'மக்கள்' என்றும் பெயர்ச்சொல் இறுதி
தக்கவழி அறிந்து வலித்தலும் உரித்தே.

'makkaḷ' eṉṉum peyarccol iṟuti
takkavaḻi aṟintu valittalum uritte.

The word-final /ḷ/
Of the preceding noun *makkaḷ*
Stands changed to the hard consonant /ṭ/
In contexts usage warrants.

e.g. மக்கள் + பேறு ==> மக்கட்பேறு (*makkaḷ + pēṟu ==> makkaṭpēṟu*)

405. உணரக் கூறிய புணர் இயல் மருங்கின்,
கண்டு செயற்கு உரியவை கண்ணினர் கொளலே!

uṇarak kūṟiya puṇar iyal maruṅkiṉ,
kaṇṭu ceyaṟku uriyavai kaṇṇiṉar koḷalē!

Besides the modes of coalescence treated,
Let one be guided by the usage living too.

9. குற்றியலுகரப் புணர் இயல்

kuṟṟiyalukarap puṇar iyal

Shortened /u/-coalescence

Shortened /u/-ending Word-classes

406. ஈர்-எழுத்து ஒருமொழி, உயிர்த்தொடர், இடைத்தொடர்,
ஆய்தத்தொடர்மொழி, வன்றொடர், மென்றொடர்,
ஆயிரு மூன்றே உகரம் குறுகு இடன்.

īr eḻuttu orumoḻi, uyirttoṭar, iṭaittoṭar,
āytat toṭarmoḻi, vaṉṟoṭar, meṉṟoṭar,
āyiru mūṉṟē ukaram kuṟuku iṭaṉ.

Six are the kinds of words
Which mark the shortened /u/:
/u/-ending two-letter word[1]
/u/-ending vowel word (preceded by a vowel)[2],
/u/-ending medial consonant word (preceded by a medial consonant)[3],
/u/-ending *āytam* word (preceded by /ḵ/)[4],
/u/-ending hard consonant word (preceded by a hard consonant)[5],
And /u/-ending soft consonant word (preceded by a soft consonant)[6].

1. நாகு *(nāku)*, 2. வரகு *(varaku)*, 3. தெள்கு *(teḷku)*, 4. எஃகு *(eḵku)*,
5. கொக்கு *(kokku)*, 6. குரங்கு *(kuraṅku)*

407. அவற்றுள்,
ஈர்-ஒற்றுத் தொடர்மொழி இடைத்தொடர் ஆகா.

avaṟṟuḷ,
īr oṟṟut toṭarmoḻi iṭaittoṭar ākā.

Amongst these six kinds,
It does not make for the medial (consonant) word [406]
Where there occurs a two-consonant cluster.

e.g. ஈர்க்கு (īrkku), மொய்ம்பு (moympu), where the hard consonant /k/ and the soft consonant /m/ are taken into account, and not the medial /r/ and /y/.

408. அல்லது கிளப்பினும், வேற்றுமைக்கண்ணும்,
எல்லா இறுதியும் உகரம் நிறையும்.

allatu kiḷappiṉum, vēṟṟumaikkaṇṇum,
ellā iṟutiyum ukaram niṟaiyum.

The six classes of words above [406]
Take the shortened /u/ for word-final
In both case relations and non-case relations coalescence.

e.g. நாகு கடிது (nāku kaṭitu), நாகு கடுமை (nāku kaṭumai)

409. வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி, வல்லெழுத்து வரு வழி,
தொல்லை இயற்கை நிலையலும் உரித்தே.

valloṟṟut toṭarmoḻi, valleḻuttu varu vaḻi,
tollai iyaṟkai nilaiyalum uritte.

Where the succeeding word begins with a hard consonant,
The /u/ as the word-final of the hard (consonant) word [406]
Abides as the shortened /u/ proper.

e.g. கொக்குக் கடிது (kokkuk kaṭitu), கொக்குக் கடுமை (kokkuk kaṭumai)

Shortened /u/ Modified to Shortened /i/

410. யகரம் வரு வழி இகரம் குறுகும்;
உகரக் கிளவி துவரத் தோன்றாது.

yakaram varu vaḻi ikaram kuṟukum;
ukarak kiḷavi tuvarat tōṉṟātu.

Where the succeeding word begins with /y/,
The preceding word-final /u/ gets modified to /i/
And this /i/ abides as shortened /i/.

e.g. நாடு + யாது ==> நாடியாது (nāṭu + yātu ==> naṭiyātu)

Case relations Coalescence

411. ஈர்-எழுத்து மொழியும், உயிர்த்தொடர் மொழியும்,
வேற்றுமைஆயின், ஒற்று இடை இனம் மிக,
தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி.

īr eḻuttu moḻiyum, uyirttoṭar moḻiyum,
vēṟṟumai āyiṉ, oṟṟu iṭai iṉam mika,
tōṟṟam vēṇṭum valleḻuttu mikuti.

In case relations coalescence,
Where the preceding words are the two-letter word[1] and the vowel word[2] above [406]
And where the succeeding word begins with a hard consonant
There is the gemination of that hard consonant,
As well as the augmentation of the corresponding consonant
Of the one that precedes the shortened /u/ of the preceding terms.

e.g. 1. யாடு + கால் ==> யாட்டுக் கால் *(yāṭu + kāl ==> yāṭṭuk kāl),*
2. வயிறு + பசி ==> வயிற்றுப் பசி *(vayiṟu + paci ==> vayiṟṟup paci)*

412. ஒற்று இடை இனம் மிகா மொழியுமார் உளவே;
அத் திறத்து இல்லை வல்லெழுத்து மிகலே.

oṟṟu iṭai iṉam mikā moḻiyumār uḷavē;
at tiṟattu illai valleḻuttu mikalē.

[Among such words as above (411)]
There are the ones
With no hard consonant augmentation before the succeeding word
And no augmentation of the corresponding consonant
Of the one that is previous to the preceeding word's.

e.g. பாகு+சிறிது ==> பாகு சிறிது *(pāku+ciṟitu ==> pāku ciṟitu),*
வரகு+கதிர் ==> வரகு கதிர் *(varaku+katir ==> varaku katir)*

413. இடையொற்றுத் தொடரும், ஆய்தத் தொடரும்,
நடை ஆயியல என்மனார் புலவர்.

iṭaiyoṟṟut toṭarum, āytat toṭarum,
naṭai āyiyala eṉmaṉār pulavar.

The norm of coalescence above [412]
Does extend to medial consonant words and ḵ - words [see 406]
[No consonant augmentation before the succeeding word
And no augmentation of the preceding word's mid-consonant preceding /u/]
So do the learned hold.

e.g. தெள்கு + கால் ==> தெள்கு கால் (*teḷku + kāl ==> teḷku kāl*),
எஃகு + கடுமை ==> எஃகு கடுமை (*eḵku + kaṭumai ==> eḵku kaṭumai*)

414. வன்றொடர் மொழியும், மென்றொடர் மொழியும்,
வந்த வல்லெழுத்து ஒற்று இடை மிகுமே;
மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழி மெல்லொற்று எல்லாம்
வல்லொற்று இறுதி, கிளை ஒற்று, ஆகும்.

vaṉṟoṭar moḻiyum, meṉṟoṭar moḻiyum,
vanta valleḻuttu oṟṟu iṭai mikumē;
mellоṟṟut toṭarmoḻi mellоṟṟu ellām
vallоṟṟu iṟuti kiḷai oṟṟu, ākum.

Where the [shortened /u/-ending] hard consonant and soft consonant words precede
There marks the augmentation of the hard consonant
That begins the succeeding word[1];
The soft consonant in the preceding soft consonant word [406]
Gets changed to its corresponding hard consonant
Or the hard consonant initial of the following word[2].

1. கொக்கு + கால் ==> கொக்குக் கால் (*kokku + kāl ==> kokkuk kāl*);
2. குரங்கு + செவி ==> குரக்குச் செவி (*kuraṅku + cevi ==> kurakkuc cevi*)

415. மரப்பெயர்க் கிளவிக்கு அம்மே சாரியை.

marappeyark kiḷavikku ammē cāriyai.

When the preceding [shortened /u/-ending] hard consonant word
Is a tree name,
It takes the empty morpheme *am* after.

e.g. தேக்கு + கோடு ==> தேக்கு+அம்+கோடு ==> தேக்கங்கோடு
(tēkku + kōṭu ==> tēkku+am+kōṭu ==> tēkkaṅkōṭu),
வேம்பு + பூ ==> வேம்பு+அம்+பூடு ==> வேப்பம்பூ
(vēmpu + pū ==> vēmpu+am+pūṭu ==> vēppampū)

416. மெல்லொற்று வலியா மரப்பெயரும் உளவே.

mellor̲r̲u valiyā marappeyarum uḷavē.

There are [shortened /u/-ending] soft consonant tree names too
Whose mid-soft consonants
Do not get modified to corresponding hard consonants [cf. 414].

e.g. குருந்து + கிளை ==> குருந்து+அம்+கிளை ==> குருந்தங்கிளை
(kuruntu + kiḷai ==> kuruntu+am+kiḷai ==> kuruntaṅkiḷai)

417. ஈர்-எழுத்து மொழியும், வல்லொற்றுத் தொடரும்,
அம் இடை வரற்குத் உரியவை உளவே -
அம் மரபு ஒழுகும் மொழிவயினான.

īr eḻuttu moḻiyum, vallor̲r̲ut toṭarum,
am iṭai varar̲kum uriyavai uḷavē
am marapu oḻukum moḻivayin̲ān̲a.

Words preceding there are
Among the [shortened /u/-ending] two-letter terms
And the hard consonant terms
That take the empty morpheme *am* after them,
Which go in accord with the usage.

e.g. ஏறு + கோள் ==> ஏறு + அம் + கோள் ==> ஏறங்கோள்
(ēr̲u + kōḷ ==> ēr̲u + am + kōḷ ==> ēr̲aṅkōḷ)

418. ஒற்று நிலை திரியாது அக்கொடு வரூஉம்
அக் கிளைமொழியும் உள என மொழிப.

or̲r̲u nilai tir̲iyātu akkoṭu varūum
ak kiḷaimoḻiyum uḷa en̲a moḻipa.

Words preceding there are too
Among the [shortened /u/-ending] soft consonant terms
That take the empty morpheme *akku* after them
[With their soft consonants within remaining intact],
So is it ruled. [Also see 128].

e.g. குன்று + கூகை ==> குன்று + அக்கு + கூகை ==> குன்றக் கூகை
(kuṉṟu + kūkai ==> kuṉṟu + akku + kūkai ==> kuṉṟak kūkai)

419. எண்ணுப்பெயர்க் கிளவி உருபு இயல் நிலையும்.

eṇṇuppeyark kiḷavi urupu iyal nilaiyum.

Case-morpheme coalescence
Does bear upon
The coalescence of [shortened /u/-ending] numeral terms too
[They take the empty morpheme *aṉ* after them].

e.g. ஒன்று + காயம் ==> ஒன்று + அன் + காயம் ==> ஒன்றன்காயம்
(oṉṟu + kāyam ==> oṉṟu + aṉ + kāyam ==> oṉṟaṉkāyam)

420. வண்டும் பெண்டும் இன்னொடு சிவணும்.

vaṇṭum peṇṭum iṉṉoṭu civaṇum.

The [shortened /u/-ending] preceding terms *vaṇṭu* and *peṇṭu*
Take the empty morpheme *iṉ* after them.

e.g. வண்டு + கால் ==> வண்டு + இன் + கால் ==> வண்டின்கால்
(vaṇṭu + kāl ==> vaṇṭu + iṉ + kāl ==> vaṇṭiṉkāl)

421. 'பெண்டு' என் கிளவிக்கு அன்னும் வரையார்.

'peṇṭu' eṉ kiḷavikku aṉṉum varaiyār.

For *peṇṭu* to take the empty morpheme *aṉ*
Is not disallowed either. [cf 420].

e.g. பெண்டு + கை ==> பெண்டு + அன் + கை ==> பெண்டன்கை
(peṇṭu + kai ==> peṇṭu + aṉ + kai ==> peṇṭaṉkai)

422. 'யாது' என் இறுதியும், சுட்டு முதல் ஆகிய
ஆய்த இறுதியும், உருபு இயல் நிலையும்.

'yātu' eṉ iṟutiyum, cuṭṭu mutal ākiya
āyta iṟutiyum, urupu iyal nilaiyum.

The word-final of [the interrogative term] *yātu*
And the word-final of the *āytam* [ḵ] word beginning with a demonstrative [/a/, /i/ or /u/]
Coalesce [with the succeeding words]
In the manner marked for case-morpheme coalescence [200]
[They take the empty morpheme *iṉ*
And /ḵ/ gets dropped].

e.g. யாது + கோடு ==> யாது + அன் + கோடு ==> யாதன்கோடு
(yātu + kōṭu ==> yātu + aṉ + kōṭu ==> yātaṉkōṭu);
அஃது + கிளை ==> அஃது + அன் + கிளை ==> அதன்கிளை
(aḵtu + kiḷai ==> aḵtu + aṉ + kiḷai ==> ataṉkiḷai)

Non-case relations Coalescence

423. முன் உயிர் வரும் இடத்து, ஆய்தப் புள்ளி
மன்னல் வேண்டும். அல்வழியான.

muṉ uyir varum iṭattu, āytap puḷḷi
maṉṉal vēṇṭum, alvaḻiyāṉa.

/ḵ/ does come to abide
In non-case relations coalescence
Where the succeeding word begins with a vowel
[And where the preceding word is the *āytam* [ḵ] word with a demonstrative beginning].

e.g. அஃது + அன்று ==> அஃதன்று *(aḵtu + aṉṟu ==> aḵtaṉṟu)*

424. ஏனை முன் வரினே, தான் நிலை இன்றே.

ēṉai muṉ variṉē, tāṉ nilai iṉṟē.

/k̲/ does not abide there
Where the succeeding word begins with a non-vowel
[And where the preceding word is the āytam [k̲] word with a demonstrative beginning].

e.g. அஃது + கடிது ==> அதுகடிது (ak̲tu + kaṭitu ==> atukaṭitu)

425. அல்லது கிளப்பின், எல்லா மொழியும்
சொல்லிய பண்பின் இயற்கை ஆகும்.

allatu kiḷappiṉ, ellā moḻiyum
colliya paṇpiṉ iyaṟkai ākum.

In non-case relations coalescence
All the six classes of [shortened /u/-ending] words aforesaid [406]
Do mark a non-change as shown before (vide 426 for exception).

e.g. நாகு கடிது (nāku kaṭitu), வரகு கடிது (varaku kaṭitu), தெள்கு கடிது (teḷku kaṭitu), எஃகு கடிது (ek̲ku kaṭitu), குரங்கு கடிது (kuraṅku kaṭitu)

426. வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெழுத்து மிகுமே.

valloṟṟut toṭarmoḻi valleḻuttu mikumē.

The preceding [shortened /u/-ending] hard consonant word
[Where the succeeding word begins with a hard consonant]
Has the hard consonant augmenting after.

e.g. கொக்கு + கடிது ==> கொக்குக் கடிது (kokku + kaṭitu ==> kokkuk kaṭitu)

427. சுட்டுச் சினை நீடிய மென்றொடர் மொழியும்,
யா வினா முதலிய மென்றொடர் மொழியும்,
ஆயியல் திரியா, வல்லெழுத்து இயற்கை.

cuṭṭuc ciṉai nīṭiya meṉṟoṭar moḻiyum,
yā viṉā mutaliya meṉṟoṭar moḻiyum,
āyiyal tiriyā, valleḻuttu iyaṟkai.

The three preceding [shortened /u/-ending] soft consonant words
with lengthened demonstrative beginning,
And the preceding [shortened /u/-ending] soft consonant words
with *yā* interrogative beginning
Do not deviate from the mode of coalescence
As does mark the hard consonant word [above (426)]
[Gemination of the hard consonant
That begins the succeeding word].

e.g. ஆங்கு + கொண்டான் ==> ஆங்குக் கொண்டான்
(āṅku + koṇṭāṉ ==> āṅkuk koṇṭāṉ);
யாங்கு + கொண்டான் ==> யாங்குக் கொண்டான்
(yāṅku + koṇṭāṉ ==> yāṅkuk koṇṭāṉ)

428. யா வினா மொழியே இயல்பும் ஆகும்.

yā viṉā moḻiyē iyalpum ākum.

The preceding [shortened /u/-ending] word with *yā* interrogative beginning (427)
Coalesces without augmentation too.

e.g. யாங்கு + கொண்டான் ==> யாங்கு கொண்டான்
(yāṅku + koṇṭāṉ ==> yāṅku koṇṭāṉ)

429. அந் நால் மொழியும் தம் நிலை திரியா.

an nāl moḻiyum tam nilai tiriyā.

The four preceding words above [427]
[Shortened /u/-ending soft consonant word with *yā* interrogative beginning,
And the three shortened /u/-ending soft consonant words with the
lengthened demonstrative [/ā/, /ī/, /ū/] beginning]
Do not have their soft consonants modified to hard consonants.

e.g. ஆங்கு + கொண்டான் ==> ஆங்குக் கொண்டான்
(āṅku + koṇṭāṉ ==> āṅkuk koṇṭāṉ

430. 'உண்டு' என் கிளவி உண்மை செப்பின்,
முந்தை இறுதி மெய்யொடும் கெடுதலும்,

மேல் நிலை ஒற்றே ளகாரம் ஆதலும்,
ஆ முறை இரண்டும் உரிமையும் உடைத்தே -
வல்லெழுத்து வரூஉம் காலையான.

'uṇṭu' eṉ kiḻavi uṇmai ceppiṉ,
muntai iṟuti meyyoṭum keṭutalum,
mēl nilai oṟṟē ḷakāram ātalum,
ā muṟai iraṇṭum urimaiyum uṭaittē
valleḻuttu varūum kālaiyāṉa.

Where the preceding term *uṇṭu*
Designates 'the quality of being existent,'
And where the succeeding word begins with a hard consonant,
There mark two changes in coalescence:
The word-final shortened /u/ of *uṇṭu*
Along with the consonant pairing
Does stand elided;
And the preceding consonant [/ṇ/]
Gets changed to /ḷ/
[There is the non-change coalescence too].

e.g. உண்டு + பொருள் ==> உள்பொருள் (உண்டு பொருள்)
(uṇṭu + poruḷ ==> uḷporuḷ (uṇṭu poruḷ)

Nouns Denoting Directions

431. இரு திசை புணரின் ஏ இடை வருமே.

iru ticai puṇariṉ ē iṭai varumē.

Where two nouns designating principal directions coalesce,
There marks the intervening empty morpheme /ē/.

e.g. வடக்கு + தெற்கு ==> வடக்கே தெற்கு *(vaṭakku + teṟku ==> vaṭakkē teṟku),*
கிழக்கு + மேற்கு ==> கிழக்கே மேற்கு *(kiḻakku + mēṟku ==> kiḻakkē mēṟku)*

432. திரிபு வேறு கிளப்பின், ஒற்றும் உகரமும்
கெடுதல் வேண்டும் என்மனார் புலவர்;
ஒற்று மெய் திரிந்து னகாரம் ஆகும்,
தெற்கொடு புணரும் காலையான.

tiripu vēṟu kiḻappiṉ, oṟṟum ukaramum
keṭutal vēṇṭum eṉmaṉār pulavar;
oṟṟu mey tirintu ṉakāram ākum,
teṟkoṭu puṇarum kālaiyāṉa.

Where it involves coalescence
To designate the intermediate directions,
The preceding word-final shortened /u/
And the consonant that is previous to it
Do elide[1],
So say the men learned;
When *teṟku* is the preceding word,
Its consonant /ṟ/ is modified to /ṉ/[2].

1. வடக்கு + கிழக்கு ==> வடகிழக்கு (*vaṭakku + kiḻakku ==> vaṭakiḻakku);*
2. தெற்கு + மேற்கு ==> தென்மேற்கு (*teṟku + mēṟku ==> teṉmēṟku)*

Nouns Denoting Numerals

433. ஒன்று முதல் ஆக எட்டன் இறுதி
எல்லா எண்ணும் பத்தன் முன் வரின்,
குற்றியலுகரம் மெய்யொடும் கெடுமே;
முற்ற இன் வரூஉம், இரண்டு அலங்கடையே.

oṉṟu mutal āka eṭṭaṉ iṟuti
ellā eṇṇum pattaṉ muṉ variṉ,
kuṟṟiyalukaram meyyoṭum keṭumē;
muṟṟa iṉ varūum, iraṇṭu alaṅkaṭaiyē.

Where *pattu* [ten] is the preceding term
With terms denoting numbers from one to eight, except two, succeeding,
The word-final shortened /u/ along with its pairing consonant
Does get elided;
And there intervenes the empty morpheme *iṉ* to fill in.

e.g. பத்து + நான்கு ==> பதின்நான்கு (*pattu + nāṉku ==> patiṉnāṉku)*

434. பத்தன் ஒற்றுக் கெட, னகாரம் இரட்டல்
ஒத்தது என்ப-இரண்டு வரு காலை.

pattaṉ oṟṟuk keṭa, ṉakāram iraṭṭal
ottatu eṉpa iraṇṭu varu kālai.

If *iraṇṭu* [two] is the succeeding term,
The preceding word *pattu* [ten]
Has its word-final shortened /u/ elided
Along with its pairing consonant,
And there occurs a doubled /ṉ/.

e.g. பத்து + இரண்டு ==> பன்னிரண்டு *(pattu + iraṇṭu ==> paṉṉiraṇṭu)*

435. ஆயிரம் வரினும், ஆயியல் திரியாது.

āyiram variṉum, āyiyal tiriyātu.

If *pattu* is followed by *āyiram* too
The mode of coalescence above [433] bears on it
[The word-final shortened /u/ elides with its pairing consonant,
And there occurs the empty morpheme *iṉ* in between.]

e.g. பத்து + ஆயிரம் ==> பதினாயிரம் *(pattu + āyiram ==> patiṉāyiram)*

436. நிறையும் அளவும் வரூஉம் காலையும்,
குறையாது ஆகும், 'இன்' என் சாரியை.

niṟaiyum aḷavum varūum kālaiyum,
kuṟaiyātu ākum, 'iṉ' eṉ cāriyai.

If terms designating weight and measure
Are to follow the preceding *pattu* too,
The empty morpheme *iṉ* there stands intact
[With the *tu* of the preceding word elided].

e.g. பத்து + கழஞ்சு ==> பதின் கழஞ்சு *(pattu + kaḻañcu ==> patiṉ kaḻañcu);*
பத்து + பலம் ==> பதின்பலம் *(pattu + palam ==> patiṉpalam)*

437. ஒன்று முதல் ஒன்பான் இறுதி முன்னர்,
நின்ற பத்தன் ஒற்றுக் கெட, ஆய்தம்
வந்து இடை நிலையும் இயற்கைத்து என்ப;

கூறிய இயற்கை குற்றியலுகரம்,
ஆறன் இறுதி அல் வழியான.

ṉṟu mutal oṉpāṉ iṟuti muṉṉar,
niṉṟa pattaṉ oṟṟuk keṭa, āytam
vantu iṭai nilaiyum iyaṟkaittu eṉpa;
kūṟiya iyaṟkai kuṟṟiyalukaram,
āṟaṉ iṟuti al vaḻiyāṉa.

The numbers from *oṉṟu* to *oṉpatu* being the preceding words,
The following number *pattu* (ten)
Has its mid-consonant /t/ dropped,
Where comes to stand /k̲/,
So do the learned hold;
And the preceding numbers,
Except the number *āṟu* (six),
Do behave after the mode shown above [433]
[The word-final shortened /u/ along with its pairing consonant
Does get elided.]

e.g. இரண்டு+பத்து ==> இருபஃது *(iraṇṭu+pattu ==> irupak̲tu),*
முன்று+பத்து ==> முப்பஃது *(mūṉṟu+pattu ==> muppak̲tu)*

438. முதல் ஈர் எண்ணின் ஒற்று ரகரம் ஆகும்;
உகரம் வருதல் ஆவயினான.

mutal īr eṇṇiṉ oṟṟu rakaram ākum;
ukaram varutal āvayiṉāṉa.

The first two numbers [*oṉṟu, iraṇṭu*] as preceding words
Have their mid-consonants [/ṉ/ and /ṇ/ respectively]
Replaced by the consonant /r/
[The word-final shortened /u/ along with its pairing consonant elides]
And there comes /u/ after /r/.

e.g. ஒன்று + பத்து ==> ஒன் + பஃது ==> ஒருபஃது
(oṉṟu + pattu ==> oṉ + pak̲tu ==> orupak̲tu)

439. இடை நிலை ரகரம், 'இரண்டு' என் எண்ணிற்கு,
நடை மருங்கு இன்றே, பொருள்வயினான.

iṭai nilai rakaram, 'iraṇṭu' en̲ eṇṇir̲ku,
naṭai maruṅku in̲r̲ē, poruḷvayin̲ān̲a.

The preceding number *iraṇṭu* [two]
Has its mid-*ra* rendered droppable in coalescence
[The word-final shortened /u/ along with its pairing consonant [*ṭu*]
Gets elided (433)
The mid-consonant /ṇ/ is replaced by /r/
And there comes /u/ after /r/ (438)].

e.g. இரண்டு + பத்து ==> இரண் + பஃது ==> இருபஃது
(iraṇṭu + pattu ==> iraṇ + pak̲tu ==> irupak̲tu)

440. மூன்றும் ஆறும் நெடு முதல் குறுகும்.

mūn̲r̲um ār̲um neṭu mutal kur̲ukum.

The preceding numbers *mūn̲r̲u* (three) and *ār̲u* (six)
Have their word-initial long vowels shortened.

e.g. மூன்று + பத்து ==> முப்பஃது *(mūn̲r̲u + pattu ==> muppak̲tu),*
ஆறு + பத்து ==> அறுபஃது *(ār̲u + pattu ==> ar̲upak̲tu)*

441. மூன்றன் ஒற்றே பகாரம் ஆகும்.

mūn̲r̲an̲ or̲r̲ē pakāram ākum.

The preceding number *mūn̲r̲u* (three)
Has its mid-consonant /n̲/ changed to /p/.

e.g. மூன்று + பத்து ==> முப்பஃது *(mūn̲r̲u + pattu ==> muppak̲tu)*

442. நான்கன் ஒற்றே றகாரம் ஆகும்.

nān̲kan̲ or̲r̲ē r̲akāram ākum.

The preceding number *nā<u>n</u>ku* (four)
Has its mid-consonant /<u>n</u>/ changed to /<u>r</u>/.

e.g. நான்கு + பத்து ==> நாற்பஃது (*nā<u>n</u>ku + pattu ==> nā<u>r</u>pa<u>k</u>tu*)

443. ஐந்தன் ஒற்றே மகாரம் ஆகும்.

aintan orrē makāram ākum.

The preceding number *aintu* (five)
Has its mid-consonant /n/ changed to /m/.

e.g. ஐந்து + பத்து ==> ஐம்பஃது (*aintu + pattu ==> aimpa<u>k</u>tu*)

444. எட்டன் ஒற்றே ணகாரம் ஆகும்.

eṭṭa<u>n</u> o<u>rr</u>ē ṇakāram ākum.

The preceding number *eṭṭu* (eight)
Has its mid-consonant /ṭ/ changed to /ṇ/.

e.g. எட்டு + பத்து ==> எண்பஃது (*eṭṭu + pattu ==> eṇpa<u>k</u>tu*)

445. ஒன்பான் ஒகரமிசைத் தகரம் ஒற்றும்;
முந்தை ஒற்றே ணகாரம் இரட்டும்;
பஃது என் கிளவி ஆய்த பகரம் கெட,
நிற்றல் வேண்டும், ஊகாரக் கிளவி;
ஒற்றிய தகரம் றகரம் ஆகும்.

o<u>n</u>pā<u>n</u> okaramicait takaram o<u>rr</u>um;
muntai o<u>rr</u>ē ṇakāram iraṭṭum;
pa<u>k</u>tu e<u>n</u> kiḷavi āyta pakaram keṭa,
ni<u>rr</u>al vēṇṭum, ūkārak kiḷavi;
o<u>rr</u>iya takaram <u>r</u>akaram ākum.

A /t/ pairs with the initial /o/ of the preceding *o<u>n</u>patu*
[To make it to]
The following consonant /<u>n</u>/ is replaced by /ṇ/
And it gets doubled [ṇṇ];

The succeeding word *paḵtu*
Has its *pa* and /ḵ/ elided,
/ū/ there occurs before its final consonant,
And the final consonant /t/ turns to /ṟ/.

e.g. ஒன்பது + பஃது ==> தொண்ண் + ஊறு ==> தொண்ணூறு
(oṉpatu + paḵtu ==> toṇṇ + ūṟu ==> toṇṇūṟu)

446. அளந்து அறி கிளவியும், நிறையின் கிளவியும்,
கிளந்த இயல, தோன்றும் காலை.

aḷantu aṟi kiḷaviyum niṟaiyiṉ kiḷaviyum,
kiḷanta iyala, tōṉṟum kālai.

When words denoting numbers from one to nine [*oṉṟu* to *oṉpatu*]
Are followed by words designating measure and weight,
The norms of coalescence are those noted before
[Where the succeeding word is *pattu*,
That is,
The numeral terms
Have their final shortened /u/ elided (except in *āṟu*)
Along with their pairing consonant,
The mid-consonants are changed to /r/;
The consonantal-vowel *ra* of *iraṇṭu* is dropped;
The initial long vowels of *mūṉṟu* and āṟu get shortened;
The mid-consonant of *mūṉṟu* is changed to /p/;
The mid-consonant of *nāṉku* is changed to /r/;
The mid-consonant of *aintu* is changed to /m/;
And the mid-consonant of *eṭṭu* is turned to /ṇ/ (433-45)].

e.g. ஒரு கலம் *(oru kalam)*, இரு கலம் *(iru kalam)*,
ஒரு கழஞ்சு *(oru kaḻañcu)*, இரு கழஞ்சு *(iru kaḻañcu)*

447. மூன்றன் ஒற்றே வந்தது ஒக்கும்.

mūṉṟaṉ oṟṟē vantatu okkum.

The mid-consonant /ṉ of the preceding *mūṉṟu* [three]
Is replaced by the [hard] consonant
Which begins the succeeding word [denoting measure and weight].

e.g. மூன்று + கலம் ==> முக்கலம் *(mūṉṟu + kalam ==> mukkalam)*

448. ஐந்தன் ஒற்றே மெல்லெழுத்து ஆகும்.

aintaṉ oṟṟē melleḻuttu ākum.

The mid-consonant /n/ of the preceding *aintu* [five]
Is turned to a soft consonant
That corresponds to the hard consonant
Which begins the succeeding word [denoting measure].

e.g. ஐந்து + கலம் ==> ஐங்கலம் *(aintu + kalam ==> aiṅkalam)*

449. க, ச, த, ப, முதல் மொழி வரூஉம் காலை.

ka, ca, ta, pa, mutal moḻi varūum kālai.

Where the succeeding word [denoting measure and weight] begins with /k/, /c/, /t/ or /p/
The preceding numbers [three and five] coalesce as above [447, 448].

e.g. அறுகலம் *(aṟukalam)* அறுபலம் *(aṟupalam)*

450. ந, ம, வ, என்னும் மூன்றொடு சிவணி
அகரம் வரினும், எட்டன் முன் இயல்பே.

na, ma, va, eṉṉum mūṉṟoṭu civaṇi
akaram variṉum, eṭṭaṉ muṉ iyalpē.

Where the succeeding [measure and weight designating] term begins with /a/ pairing with the consonants /n/, /m/ and /v/,
The preceding *eṭṭu* marks a non-change coalescence
[Except that its mid-consonant /ṭ/ is changed to /ṇ/
And the final shortened /u/ with its pairing consonant elided (444)].

e.g. எட்டு + நாழி ==> எண் நாழி *(eṭṭu + nāḻi ==> eṇ nāḻi)*;
எட்டு + மண்டை ==> எண் மண்டை *(eṭṭu + maṇṭai ==> eṇ maṇṭai)*

451. ஐந்தும் மூன்றும் ந, ம, வரு காலை,
வந்தது ஒக்கும் ஒற்று இயல் நிலையே.

aintum mūṉṟum, na, ma, varu kālai,
vantatu okkum oṟṟu iyal nilaiyē.

If the succeeding words begin with *na* or *ma*
Their consonants [/n/ or /m/] replace
The corresponding mid-consonants of the preceding *mūṉṟu* and *aintu.*

e.g. மூன்று + நாழி ==> முந்நாழி (*mūṉṟu + nāḻi ==> munnāḻi);*
ஐந்து + நாழி ==> ஐந்நாழி (*aintu + nāḻi ==> ainnāḻi);*
மூன்று + மண்டை ==> மும்மண்டை (*mūṉṟu + maṇṭai ==> mummaṇṭai);*
ஐந்து + மண்டை ==> ஐம்மண்டை (*aintu + maṇṭai ==> aimmaṇṭai)*

452. மூன்றன் ஒற்றே வகாரம் வரு வழி,
தோன்றிய வகாரத்து உரு ஆகும்மே.

mūṉṟaṉ oṟṟē vakāram varu vaḻi,
tōṉṟiya vakārattu uru ākummē.

The preceding *mūṉṟu*
Has its mid-consonant /ṉ/ turned to /v/
Where /va/ begins the succeeding word.

e.g. மூன்று + வட்டி ==> முவ்வட்டி (*mūṉṟu + vaṭṭi ==> muvvaṭṭi)*

453. நான்கன் ஒற்றே லகாரம் ஆகும்.

nāṉkaṉ oṟṟē lakāram ākum.

[Where the succeeding word begins with /va/ as above (452)]
The preceding word *nāṉku*
Has its mid-consonant /ṉ/ turned to /l/.

e.g. நான்கு + வட்டி ==> நால்வட்டி (*nāṉku + vaṭṭi ==> nālvaṭṭi)*

454. ஐந்தன் ஒற்றே முந்தையது கெடுமே.

aintaṉ oṟṟē muntaiyatu keṭumē.

[Where the succeeding word begins with /va/ as above (452)]
The preceding word *aintu*
Has its mid-consonant /n/ elided.

e.g. ஐந்து + வட்டி ==> ஐவட்டி (*aintu + vaṭṭi ==> aivaṭṭi*)

455. முதல் ஈர் எண்ணின் முன் உயிர் வரு காலை,
தவல் என மொழிப-'உகரக் கிளவி,'
முதல் நிலை நீடல், ஆவயினான.

mutal īr eṇṇiṉ muṉ uyir varu kālai,
taval eṉa moḻipa 'ukarak kiḷavi'
mutal nilai nīṭal, āvayiṉāṉa.

When the succeeding word begins with a vowel,
The preceding numbers *oṉṟu* and *iraṇṭu*
Get their /u/ [in their modified forms *oru* and *iru*] elided,
So do the learned hold;
And their initial vowels go lengthened.

e.g. ஒன்று + உழக்கு ==> ஒரு + உழக்கு ==> ஒருழக்கு
(*oṉṟu + uḻakku ==> oru + uḻakku ==> ōruḻakku)*

456. மூன்றும், நான்கும், 'ஐந்து' என் கிளவியும்,
தோன்றிய வகரத்து இயற்கை ஆகும்.

mūṉṟum nāṉkum, 'aintu' eṉ kiḷaviyum,
tōṉṟiya vakarattu iyaṟkai ākum.

[When the succeeding word begins with a vowel],
The preceding terms *mūṉṟu*, *nāṉku* and *aintu*
Coalesce in the manner
As when the succeeding word begins with /v/
[*mūṉṟu* has its mid-consonant /ṉ/ changed to /v/ (452)

nāṉku has its mid-consonant /ṉ turned to /l/ (453)
And *aintu* has its mid-consonant /n/ elided (454)].

e.g. மூன்று+ உழக்கு ==> முவ்வுழக்கு (*mūṉṟu+uḻakku ==> muvvuḻakku);*
நான்கு+உழக்கு ==> நாலுழக்கு (*nāṉku+uḻakku ==> nāluḻakku);*
ஐந்து+உழக்கு ==> ஐயுழக்கு (*aintu+uḻakku ==> aiyuḻakku)*

457. மூன்றன் முதல் நிலை நீடலும் உரித்தே
'உழக்கு' என் கிளவி வழக்கத்தான.

mūṉṟaṉ mutal nilai nīṭalum urittē
'uḻakku' eṉ kiḷavi vaḻakkattāṉa.

In usage living,
The word-initial long vowel of the preceding word *mūṉṟu*
Remains long [without changing to short vowel (440)]
Where *uḻakku* is the succeeding term.

e.g. மூன்று + உழக்கு ==> மூவுழக்கு (*mūṉṟu + uḻakku ==> mūvuḻakku)*

458. 'ஆறு' என் கிளவி முதல் நீடும்மே.

'āṟu' eṉ kiḷavi mutal nīṭummē.

[If the succeeding word begins with a vowel],
The word-initial /ā/ of the preceding word *āṟu*
Gets its length restored
[Which by a norm above (440) has had its length shortened].

e.g. ஆறு + அகல் ==> ஆறகல் (*āṟu + akal ==> āṟakal)*

459. ஒன்பான் இறுதி உருபு நிலை திரியாது
இன் பெறல் வேண்டும் சாரியை மொழியே.

oṉpāṉ iṟuti urupu nilai tiriyātu
iṉ peṟal vēṇṭum cāriyai moḻiyē.

The preceding number *oṉpatu*
Takes the empty morpheme *iṉ*
With its word-final marking no change [cf. 470].

e.g. ஒன்பது + கலம் ==> ஒன்பது + இன் + கலம் ==> ஒன்பதின்கலம்
(oṉpatu + kalam ==> oṉpatu + iṉ + kalam ==> oṉpatiṉkalam)

460. நூறு முன் வரினும், கூறிய இயல்பே.

nūṟu muṉ variṉum kūṟiya iyalpē.

[Numbers from one to nine being the preceding words]
Where the succeeding word is *nūṟu* (hundred)
The mode of coalescence is the same
As when the succeeding word is *pattu* (ten) [437].

e.g. ஒருநூறு *(orunūṟu)*, இருநூறு *(irunūṟu)*

461. மூன்றன் ஒற்றே நகாரம் ஆகும்.

mūṉṟaṉ oṟṟē nakāram ākum.

The preceding *mūṉṟu*,
[Where the succeeding term is *nūṟu*],
Has its mid-consonant /ṉ/ changed to /n/.

e.g. மூன்று + நூறு ==> முந்நூறு *(mūṉṟu + nūṟu ==> munnūṟu)*

462. நான்கும் ஐந்தும் ஒற்று மெய் திரியா.

nāṉkum aintum oṟṟu mey tiriyā.

The preceding *nāṉku* and *aintu*
[Where the succeeding term is *nūṟu*],
Keep their mid-consonants /ṉ/ and /n/ respectively unchanged.

e.g. நான்கு + நூறு ==> நானூறு *(nāṉku + nūṟu ==> nāṉūṟu)*;
ஐந்து + நூறு ==> ஐந்நூறு *(aintu + nūṟu ==> ainnūṟu)*

463. ஒன்பான் முதல் நிலை முந்து கிளந்தற்றே;
முந்தை ஒற்றே ளகாரம் இரட்டும்;
நூறு என் கிளவி நகாரம் மெய் கெட,
ஊ ஆ ஆகும் இயற்கைத்து என்ப;

ஆயிடை வருதல் இகார ரகாரம்;
ஈறு மெய் கெடுத்து மகாரம் ஒற்றும்.

onpān mutal nilai muntu kilantarrē;
muntai orrē ḷakāram irattum;
nūru en kiḷavi nakāram mey keṭa,
ū ā ākum iyarkaittu enpa;
āyiṭai varutal ikāra rakāram;
īru mey keṭuttu makāram orrum.

When *onpatu* is the preceding term
And *nūru* comes succeeding it,
The consonant /t/ pairs with the initial /o/ [making it *to* (445)]
The /n/ following it is replaced by /ḷ/ and it doubles;
The /n/ of *nūru* is dropped
The following /ū/ is changed to /ā/,
There comes *ira* after /ā/
And the end-cluster *ru* is replaced by /m/
So say the learned.

e.g. ஒன்பது + நூறு ==> தொள்ளாயிரம் (*onpatu + nūru ==> toḷḷāyiram*)

* The elision of [*patu*] in *onpatu* is implied.

464. ஆயிரக் கிளவி வரூஉம் காலை,
முதல் ஈர் எண்ணின் உகரம் கெடுமே.

āyirak kiḷavi varūum kālai,
mutal īr ennin ukaram keṭumē.

If *āyiram* is the following term,
The /u/ of *oru/onru* and *iru/irantu* stands modified [438].

e.g. ஒன்று+ஆயிரம் ==> ஓராயிரம் (*onru+āyiram ==> orāyiram),*
இரண்டு+ஆயிரம் ==> இராயிரம் (*irantu+āyiram ==> irāyiram)*

465. முதல் நிலை நீடினும் மானம் இல்லை.

mutal nilai nīṭinum mānam illai.

No impropriety does it involve
If the initial vowels of the two numbers above [464]
Get elongated in coalescence
[Where *āyiram* is the succeeding word].

e.g. ஓராயிரம் (*ōrāyiram*), ஈராயிரம் (*īrāyiram*)

466. மூன்றன் ஒற்றே வகாரம் ஆகும்.

mūnṟaṉ oṟṟē vakāram ākum.

The mid-consonant /ṉ/ of the preceding *mūṉṟu*
Is changed to /v/ in coalescence
[Where *āyiram* is the succeeding word].

e.g. மூன்று + ஆயிரம் ==> முவ்வாயிரம் (மூவாயிரம்)
(*mūṉṟu + āyiram ==> muvvāyiram*) (*mūvāyiram*)

467. நான்கன் ஒற்றே லகாரம் ஆகும்.

nāṉkaṉ oṟṟē lakāram ākum.

The mid-consonant /ṉ/ of the preceding numeral *nāṉku*
Is changed to /l/ in coalescence
[Where *āyiram* is the succeeding word].

e.g. நான்கு + ஆயிரம் ==> நாலாயிரம் (*nāṉku + āyiram ==> nālāyiram*)

468. ஐந்தன் ஒற்றே யகாரம் ஆகும்.

aintaṉ oṟṟē yakāram ākum.

The mid-consonant /n/ of the preceding numeral *aintu*
Is turned to /y/ in coalescence
[Where *āyiram* is the succeeding word].

e.g. ஐந்து + ஆயிரம் ==> ஐயாயிரம் (*aintu + āyiram ==> aiyāyiram*)

469. ஆறன் மருங்கின் குற்றியலுகரம்
ஈறு மெய் ஒழியக் கெடுதல் வேண்டும்.

āṟaṉ maruṅkiṉ kuṟṟiyalukaram
īṟu mey oḻiyak keṭutal vēṇṭum.

[Where *āyiram* is the succeeding term],
The preceding word *āṟu*
Has its word-final shortened /u/ elided
With its pairing consonant /ṟ/ remaining intact.

e.g. ஆறு + ஆயிரம் ==> ஆறாயிரம் (*āṟu + āyiram ==> āṟāyiram)*

470. ஒன்பான் இறுதி உருபு நிலை திரியாது,
இன் பெறல் வேண்டும், சாரியை மரபே.

oṉpāṉ iṟuti urupu nilai tiriyātu,
iṉ peṟal vēṇṭum, cāriyai marapē.

[With *āyiram* as the succeeding word]
The preceding term *oṉpatu*
Takes the empty morpheme *iṉ* after convention
With no change in its final form entailing [cf. 459].

e.g. ஒன்பது + ஆயிரம் ==> ஒன்பதினாயிரம் (*oṉpatu + āyiram ==> oṉpatiṉāyiram)*

471. நூறாயிரம் முன் வரூஉம் காலை,
நூறன் இயற்கை முதல்-நிலைக்கிளவி.

nūṟāyiram muṉ varūum kālai,
nūṟaṉ iyaṟkai mutal nilaik kiḷavi.

The preceding numbers from one to nine
Coalesce with the succeeding *nūṟāyiram*
In the manner they do with the term *nūṟu* [460-63]
[The word-final shortened /u/ is elided,
The mid-consonant /ṉ/ is changed to /ṟ/
And it pairs with the vowel /u/].

e.g. ஒன்று + நூறாயிரம் ==> ஒருநூறாயிரம் (onru + nūrāyiram ==> orunūrāyiram); இருநூறாயிரம் (irunūrāyiram)

472. 'நூறு' என் கிளவி ஒன்று முதல் ஒன்பாற்கு
ஈறு சினை ஒழிய, இன ஒற்று மிகுமே.

'nūru' en kiḷavi onru mutal onpārku
īru cinai oḻiya, ina orru mikumē.

Where the succeeding word is a number from onru to onine,
The preceding number *nūru*
Has the consonant /r/ of the final *ru* doubled,
While the final *ru* marks no change.

e.g. நூறு + ஒன்று ==> நூற்றொன்று (*nūru + onru ==> nūrronru*)

473. அவை ஊர் பத்தினும் அத் தொழிற்று ஆகும்.

avai ūr pattinum at toḻirru ākum.

The preceding number *nūru*
Marks the same mode of coalescence
When the succeeding terms
Are the tens from one to nine [*orupaktu, irupaktu*, etc.]
[The consonant /r/ of the final *ru* doubled
While the final *ru* undergoes no change (472)].

e.g. நூறு + இருபஃது ==> நூற்றிருபஃது (நூற்றிருபது)
(*nūru + irupaktu ==> nūrrirupaktu*) (*nūrrirupatu*)

474. அளவும் நிறையும் ஆயியல் திரியா;
குற்றியலுகரமும் வல்லெழுத்து இயற்கையும்,
முன் கிளந்தன்ன என்மனார் புலவர்.

aḷavum niraiyum āyiyal tiriyā;
kurriyalukaramum valleḻuttu iyarkaiyum,
mun kiḷantanna enmanār pulavar.

When the names of measures and weights follow
With *nūṟu* as the preceding term,
There is the augmentation of the hard consonant
That begins the succeeding word as before [414];
The preceding word-final shortened /u/ remaining unchanged
And its preceding hard consonant /ṟ/ getting doubled
Are in accord with what has been said above [472],
So do the learned rule.

e.g. நூறு + கலம் ==> நூற்றுக் கலம் (*nūṟu + kalam ==> nūṟṟuk kalam);*
நூறு + கழஞ்சு ==> நூற்றுக் கழஞ்சு (*nūṟu + kaḻañcu ==> nūṟṟuk kaḻañcu)*

475. ஒன்று முதல் ஆகிய பத்து ஊர் கிளவி
ஒன்று முதல் ஒன்பாற்கு ஒற்று இடை மிகுமே;
நின்ற ஆய்தம் கெடுதல் வேண்டும்.

oṉṟu mutal ākiya pattu ūr kiḷavi
oṉṟu mutal oṉpāṟku oṟṟu iṭai mikumē;
niṉṟa āytam keṭutal vēṇṭum.

When the succeeding words are the numbers from one to nine
With the peceding words being numbers from one onwards
Having *paḵtu* [ten] pairing with them after,
The *paḵtu*'s /ḵ/ is dropped
And its /t/ gets doubled.

e.g. இருபஃது + ஒன்று ==> இருபத்தொன்று (*irupaḵtu + oṉṟu ==> irupattoṉṟu);*
இருபஃது + இரண்டு ==> இருபத்திரண்டு (*irupaḵtu + iraṇṭu ==> irupattiraṇṭu)*

476. ஆயிரம் வரினே, இன் ஆம், சாரியை;
ஆவயின் ஒற்று இடை மிகுதல் இல்லை.

āyiram variṉē, iṉ ām, cāriyai;
āvayiṉ oṟṟu iṭai mikutal illai.

Where the succeeding term is *āyiram*
With the preceding words being numbers from one onwards
Having *paḵtu* [ten] pairing with them after,

There is the intervening empty morpheme *in̲*
And *pak̲tu*'s /t/ does not get doubled.

e.g. ஒருபஃது + ஆயிரம் ==> ஒருபது+இன்+ஆயிரம் ==> ஒருபதினாயிரம்
(orupak̲tu + āyiram ==> orupatu+in̲+āyiram ==> orupatin̲āyiram)

477. அளவும் நிறையும் ஆயியல் திரியா.

aḷavum nir̲aiyum āyiyal tiriyā.

Where the succeeding term denotes measure or weight
The mode of coalescence is as above [476]
[The intervention of the empty morpheme *in̲*
And the non-doubling of *pak̲tu*'s /t/
With the preceding words being numbers from one onwards
Having *pak̲tu* pairing with them after].

e.g. ஒருபஃது + கழஞ்சு ==> ஒருபது+இன்+கழஞ்சு ==> ஒருபதின் கழஞ்சு
(orupak̲tu + kaḻañcu ==> orupatu+in̲+kaḻañcu ==> orupatin̲ kaḻañcu)

478. முதல் நிலை எண்ணின் முன் வல்லெழுத்து வரினும்,
ஞ, ந, ம-த் தோன்றினும், ய, வ, வந்து இயையினும்,
முதல் நிலை இயற்கை என்மனார் புலவர்.

mutal nilai eṇṇin̲ mun̲ valleḻuttu varin̲um,
ña, na, mat tōn̲r̲in̲um, ya, va, vantu iyaiyin̲um,
mutal nilai iyar̲kai en̲man̲ār pulavar.

If a hard consonant,
Or /ñ/, /n/ or /m/,
Or /y/ or /v/
Is to begin the succeeding word,
With the first number [*on̲r̲u*] being the preceding word
The coalescence follows the mode aforesaid [438],
So does the ruling of the learned run
[The mid-consonant /n̲/ of the preceding term replaced by /r/,
The final shortened /u/ along with its pairing consonant /r̲/ elides,
And there comes /u/ after /r/].

e.g. ஒன்று + கல் ==> ஒரு கல் *(on̲r̲u + kal ==> oru kal)*

479. அதன் நிலை, உயிர்க்கும் யா வரு காலை,
முதல் நிலை ஒகரம் ஓ ஆகும்மே,
ரகரத்து உகரம் துவரக் கெடுமே.

atan nilai, uyirkkum yā varu kālai,
mutal nilai okaram ō ākummē,
rakarattu ukaram tuvarak keṭumē.

If *onṟu* as the preceding term
Is followed by a vowel-initial or *yā*-initial word,
The preceding *onṟu* [modified to oru (as above 478)]
Has its /o/ lengthened to /ō/,
And its /u/ pairing with /r/ is dropped altogether.

e.g. ஒன்று + ஆடை ==> ஒரு + ஆடை ==> ஓராடை
(onṟu + āṭai ==> oru + āṭai ==> ōrāṭai)

480. இரண்டு முதல் ஒன்பான் இறுதி முன்னர்,
வழங்கு இயல் 'மா' என் கிளவி தோன்றின்,
மகர அளவொடு நிகரலும் உரித்தே.

iranṭu mutal onpān iṟuti munnar,
vaḻanku iyal 'mā' en kiḷavi tōnṟin,
makara aḷavoṭu nikaralum urittē.

If the term *mā*
[Which denotes a measure of length]
And which is in common use
Is followed by the preceding numbers from *iranṭu* (two) to *onpatu* (nine),
The coalescence is [optionally] in the manner
Where the /m/-initial measure term pairs with the preceding [446, 447, 448, 450, 451].

e.g. இரண்டு + மா ==> இருமா (இரண்டு மா)
(iranṭu + mā ==> irumā) (iranṭu mā)

Variations

481. 'ல, ன' என வருஉம் புள்ளி இறுதி முன்,
உம்மும் கெழுவும் உளப்படப் பிறவும்,
அன்ன மரபின் மொழியிடைத் தோன்றி,

செய்யுள்-தொடர்வயின் மெய் பெற நிலையும் -
வேற்றுமை குறித்த பொருள்வயினான.

'la, ṉa' eṉa varūum puḷḷi iṟuti muṉ,
ummum keḻuvum uḷappaṭap piṟavum,
aṉṉa marapiṉ moḻiyiṭait tōṉṟi,
ceyyuḷ toṭarvayiṉ mey peṟa nilaiyum
vēṟṟumai kuṟitta poruḷvayiṉāṉa.

In poetry,
After the peceding terms ending in /l/ or /ṉ/,
Empty morphemes *um* and *keḻu* and others of their kind
There occur in appropriate contexts of usage
In accord with case relations coalescence.

e.g. மாநிதிக் கிழவனும் (கிழவனைப்) போன்ம் (*māṉitik kiḻavaṉum (kiḻavaṉaip) pōṉm)*;
கான்கெழு நாடன் (*kāṉkeḻu nāṭaṉ)*

482. உயிரும் புள்ளியும் இறுதி ஆகி,
குறிப்பினும் பண்பினும் இசையினும் தோன்றி,
நெறிப் பட வாராக் குறைச்சொற் கிளவியும்,
உயர்திணை அஃறிணை ஆயிரு மருங்கின்
ஐம் பால் அறியும் பண்பு தொகு மொழியும்,
'செய்யும், செய்த' என்னும் கிளவியின்
மெய் ஒருங்கு இயலும் தொழில் தொகு மொழியும்,
தம் இயல் கிளப்பின் தம் முன் தான் வரூஉம்
எண்ணின் தொகுதி உளப்படப் பிறவும்,
அன்னவை எல்லாம் மருவின் பாத்திய;
புணர் இயல் நிலையிடை உணரத் தோன்றா.

uyirum puḷḷiyum iṟuti āki,
kuṟippiṉum paṇpiṉum icaiyiṉum tōṉṟi,
neṟip paṭa vārāk kuṟaiccoṟ kiḷaviyum,
uyartiṇai akṟiṇai āyiru maruṅkiṉ
aim pāl aṟiyum paṇpu toku moḻiyum,
'ceyyum, ceyta' eṉṉum kiḷaviyiṉ
mey oruṅku iyalum toḻil toku moḻiyum,
tam iyal kiḷappiṉ tam muṉ tām varūum
eṇṇiṉ tokuti uḷappaṭap piṟavum,

aṉṉavai ellām maruviṉ pāttiya;
puṇar iyal nilaiyiṭai uṇarat tōṉṟā.

Vowel-ending or consonant-ending preceding terms
Which defy order and convention set by usage
And which point to suggestive, abstract and onomatopoeic modes[1];
The preceding adjectival terms
By which to indicate the five gender
In human and non-human generic classes[2];
The preceding adjectival participles
Of the formulaic patterns *ceyyum* and *ceyta*[3];
The preceding terms that designate number
Being followed by terms designating the same number[4];
And all others such as these
Do not accord with the norms of coalescence set,
Variant behaviour they do mark in use.

e.g. 1. விண் விணைத்தது *(viṇ viṉaittatu)*, கார் கருத்தது *(kār karuttatu)*, ஒல்லொலித்தது *(ollōlittatu)*;
2. கருஞ்சான்றான் *(karuñcāṉṟāṉ)*; 3. கொல்யானை *(kolyāṉai)*;
4. ஓரொன்றாக *(ōroṉṟāka)*

483. கிளந்த அல்ல செய்யுளுள் திரிநவும்,
வழங்கு இயல் மருங்கின் மருவொடு திரிநவும்,
விளம்பிய இயற்கையின் வேறுபடத் தோன்றின்,
வழங்கு இயல் மருங்கின் உணர்ந்தனர் ஒழுக்கல்,
நன் மதி நாட்டத்து என்மனார் புலவர்.

kiḷanta alla ceyyuḷuḷ tirinavum,
vaḻaṅku iyal maruṅkiṉ maruvoṭu tirinavum,
viḷampiya iyaṟkaiyiṉ vēṟupaṭat tōṉṟiṉ,
vaḻaṅku iyal maruṅkiṉ uṇarntaṉar oḻukkal,
naṉ mati nāṭṭattu eṉmaṉār pulavar.

If poetic practice
And use in living speech
Throw up forms of expression
That go in variance
With what have been treated above,
Such forms must be viewed with discernment,
Thus do the learned men hold.

SECTION TWO

சொல்

coḷ

MORPHOLOGY, SYNTAX AND SEMANTICS

1. கிளவி ஆக்கம்

Kiḷavi Ākkam

Morphemes and Their Semantic Organization

Human and Non-human Classes

484. 'உயர்திணை' என்மனார், 'மக்கட் சுட்டே;'
'அஃறிணை' என்மனார், 'அவர் அல பிறவே;'
ஆயிரு திணையின் இசைக்குமன சொல்லே.

'uyartiṇai' eṉmaṉār, 'makkaṭ cuṭṭē;'
'akṟiṇai' eṉmaṉār, 'avar ala piṟavē;'
āyiru tiṇaiyiṉ icaikkumaṉa collē.

Words go in two classes:
uyartiṇai and akṟiṇai;
The former designate the human generic class
And the latter the non-human generic class.

[cf. verse 487]

Gender

485. ஆடூஉ அறி சொல், மகடூஉ அறி சொல்,
பல்லோர் அறியும் சொல்லொடு சிவணி,
அம் முப் பாற் சொல் உயர்திணையவ்வே.

āṭūu aṟi col, makaṭūu aṟi col,
pallōr aṟiyum colloṭu civaṇi,
am mup pāṟ col uyartiṇaiyavvē.

Three genders human class words mark:
Masculine gender, feminine gender
And either or both of them in the plural number.

486. ஒன்று அறி சொல்லே, பல அறி சொல், என்று
ஆயிரு பாற் சொல் அஃறிணையவ்வே.

oṉṟu aṟi collē, pala aṟi col, eṉṟu
āyiru pāṟcol aḵṟiṇaiyavvē.

Twofold gender designation informs
Words of non-human generic class:
Non-human species singular
And non-human species plural.

Gender Suffixes

487. பெண்மை சுட்டிய உயர்திணை மருங்கின்
ஆண்மை திரிந்த பெயர் நிலைக் கிளவியும்,
தெய்வம் சுட்டிய பெயர் நிலைக் கிளவியும்,
'இவ்' என அறியும் அந்தம் தமக்கு இலவே;
உயர்திணை மருங்கின் பால் பிரிந்து இசைக்கும்.

peṇmai cuṭṭiya uyartiṇai maruṅkiṉ
āṇmai tirinta peyar nilaik kiḷaviyum,
teyvam cuṭṭiya peyar nilaik kiḷaviyum,
'iv' eṉa aṟiyum antam tamakku ilavē;
uyartiṇai maruṅkiṉ pāl pirintu icaikkum.

Words which denote
The hermaphroditic ones of effete masculinity
And the celestial beings
Do take no distinct gender suffixes
Among words of human-designation;
But they go
In accord with the gender variations of the human class.

e.g. பேடி வந்தாள் *(pēṭi vantāḷ)*; பேடியர் வந்தார் *(pēṭiyar vantār)*;
தேவன் வந்தான் *(tēvaṉ vantāṉ)*; தேவி வந்தாள் *(tēvi vantāḷ)*;
தேவர் வந்தார் *(tēvar vantār)*; தேவியர் வந்தார் *(tēviyar vantār)*

488. னஃகான் ஒற்றே ஆடூஉ அறி சொல்.

ṉakkāṉ oṟṟē āṭūu aṟi col.

The word-final consonant /ṉ/
Is an index of the masculine gender.

e.g. அவன் உண்டான் *(avaṉ uṇṭāṉ)*, கரியன் *(kariyaṉ)*

489. ளஃகான் ஒற்றே மகடூஉ அறி சொல்.

ḷakkāṉ oṟṟē makaṭū aṟi col.

The word-final consonant /ḷ/
Points to the feminine gender.

e.g. அவள் உண்டாள் *(avaḷ uṇṭāḷ)*, கரியள் *(kariyaḷ)*

490. ரஃகான் ஒற்றும், பகர இறுதியும்,
மாரைக் கிளவி உளப்பட, மூன்றும்
நேரத் தோன்றும் பலர் அறி சொல்லே.

rakkāṉ oṟṟum, pakara iṟutiyum,
māraik kiḷavi uḷappaṭa, mūṉṟum
nērat tōṉṟum palar aṟi collē.

The three word-finals —
Consonant /r/, consonant-vowel *pa* and *mār*
Mark the plural number of the human class.

e.g. உண்டன *(uṇṭaṉa)*, உண்ப *(uṇpa)*, தாய்மார் *(tāymār)*

491. ஒன்று அறி கிளவி த, ற, ட, ஊர்ந்த
குன்றியலுகரத்து இறுதி ஆகும்.

oṉṟu aṟi kiḷavi ta, ṟa, ṭa, ūrnta
kuṉṟiyalukarattu iṟuti ākum.

The shortened /u/ word-final,
Pairing with /t/, /ṟ/ or /ṭ/,
Points to non-human species singular.

e.g. வந்தது (*vantatu*), கூவிற்று (*kūviṟṟu*), குண்டுகட்டு (*kuṇṭukaṭṭu*)

492. அ, ஆ, வ, என வரூஉம் இறுதி
அப் பால் மூன்றே பல அறி சொல்லே.

a, ā, va, eṉa varūum iṟuti
ap pāl mūṉṟē pala aṟi collē.

The three word-endings
/a/, /ā/ and [/va/]
Do indicate non-human species plural.

e.g. உண்டன (*uṇṭaṉa*), பறவா (*paṟavā*), உண்குவ (*uṇkuva*)

493. இரு திணை மருங்கின் ஐம் பால் அறிய
ஈற்றின் நின்று இசைக்கும் பதினோர் எழுத்தும்
தோற்றம்தாமே வினையொடு வருமே.

iru tiṇai maruṅkiṉ aim pāl aṟiya
īṟṟiṉ niṉṟu icaikkum patiṉōr eḻuttum
tōṟṟamtāmē viṉaiyoṭu varumē.

The eleven word-finals
[/ṉ/, /ḷ/, /r/, pa, mār, tu, ṟu, ṭu, a, ā and va
Shown in verses 488, 489, 490, 491 and 492]
That point to the five genders
In the two word-classes [484, 485, 486]
Do stand as endings explicit in verbs.

494. வினையின் தோன்றும் பால் அறி கிளவியும்,
பெயரின் தோன்றும் பால் அறி கிளவியும்,
மயங்கல் கூடா; தம் மரபினவே.

viṉaiyiṉ tōṉṟum pāl aṟi kiḷaviyum,
peyariṉ tōṉṟum pāl aṟi kiḷaviyum,
mayaṅkal kūṭā tam marapiṉavē.

Gender markers in verbs
And gender markers in nouns
Must not go without concord
[Must have gender-number agreement]
Deviating from the usage set.

e.g. யான் வந்தேன் (*yāṉ vantēṉ*), அவன் வந்தான் (*avaṉ vantāṉ*), அவள் வந்தாள் (*avaḷ vantāḷ*), அவர் வந்தார் (*avar vantār*), அவை வந்தன (*avai vantaṉa*), அது வந்தது (*atu vantatu*), நீயிர் வந்தீர் (*nīyir vantīr*)

495. ஆண்மை திரிந்த பெயர் நிலைக் கிளவி
ஆண்மை அறி சொற்கு ஆகு இடன் இன்றே.

āṇmai tirinta peyar nilaik kiḷavi
āṇmai aṟi coṟku āku iṭaṉ iṉṟē.

Words denoting
Hermaphroditic ones of effete masculinity
Will not be words with masculine gender endings.

e.g. பேடி வந்தாள் (*pēṭi vantāḷ*), பேடியர் வந்தார் (*pēṭiyar vantār*) (not *pēṭi vantāṉ*) cf. 487

Texture of Discourse Types

496. செப்பும் வினாவும் வழாஅல் ஓம்பல்.

ceppum viṉāvum vaḻāal ōmpal.

An assertion made
And the question that elicits it
Must pair,
Undeviating from appropriateness of the text.

e.g. நும் நாடு யாது? தமிழ் நாடு (*num nāṭu yātu? Tamiḻ Nāṭu*)

497. வினாவும் செப்பே, வினா எதிர் வரினே.

viṉāvum ceppē, viṉā etir variṉē.

A question asked
May get a response in interrogative form too.

e.g. உண்ணாயோ *(uṇṇāyō)* (Won't you take food)?- - - உண்ணேனோ*(uṇṇēṉō)* (Would I go without)?

498. செப்பே வழீஇயினும் வரை நிலை இன்றே,
அப் பொருள் புணர்ந்த கிளவியான.

ceppē vaḻīiyiṉum varai nilai iṉṟē,
ap poruḷ puṇarnta kiḷaviyāṉa.

Impropriety there does not entail
Where the response to a query
Goes skipping an outright answer
Provided it remains akin to that response.

e.g. உண்டியோ *(uṇṭiyō)* (Did you eat)? - வயிறு குத்திற்று *(vayiṟu kuttiṟṟu)* (Stomach ached)

499. செப்பினும் வினாவினும், சினை, முதல், கிளவிக்கு
அப் பொருள் ஆகும், உறழ் துணைப் பொருளே.

ceppiṉum viṉāviṉum, ciṉai, mutal, kiḷavikku
ap poruḷ ākum, uṟaḻ tuṇaip poruḷē.

In responses
And in questions that elicit them as well,
Objects are compared or contrasted
Part with part
And whole with whole.

e.g. கொற்றன் நல்லனோ சாத்தன் நல்லனோ *(koṟṟaṉ nallaṉō cāttaṉ nallaṉō)*, கொற்றனிற் சாத்தன் நல்லன் *(koṟṟaṉiṟ cāttaṉ nallaṉ)* (Between *Koṟṟaṉ* and *Cāttaṉ* who is better, *Cāttaṉ* is better than *Koṟṟaṉ*.
கொற்றன் தோள், சாத்தன் தோளினும் வலிதோ *(koṟṟaṉ tōḷ cāttaṉ toḷiṉum valitō)* (Are the shoulders of *Koṟṟaṉ* stronger than those of *Cāttaṉ*?)

Deviations

500. தகுதியும் வழக்கும் தழீஇயின ஒழுகும்
பகுதிக் கிளவி வரை நிலை இலவே.

takutiyum vaḻakkum taḻīiyiṉa oḻukum
pakutik kiḷavi varai nilai ilavē.

Where propriety and usage warrant,
Deviations from convention
As regards part for part [as above (499)]
Are not inadmissible.

e.g. மதி போலும் முகம் *(mati pōlum mukam)* (moon-like face) - moon being the whole, and face being a part

Restrictive and Non-restrictive Adjectives

501. இனச் சுட்டு இல்லாப் பண்பு கொள் பெயர்க் கொடை
வழக்கு ஆறு அல்ல; செய்யுள் ஆறே.

iṉac cuṭṭu illāp paṇpu koḷ peyarkkoṭai
vaḻakku āṟu alla; ceyyuḷ āṟē.

Poetry, and not worldly use, permits
Nouns taking non-restrictive adjectives .

e.g. செஞ்ஞாயிறு *(ceññāyiṟu)* - the red sun, which however, does not imply that there is black or green sun.

A Convention about Designating Natural Objects

502. இயற்கைப் பொருளை 'இற்று' எனக் கிளத்தல்.

iyaṟkaip poruḷai 'iṟṟu' eṉak kiḷattal.

Do speak of an object in nature
By its being [ruling characteristic].

e.g. நிலம் வலிது (nilam valitu) (earth is hard),
நீர் தண்ணிது *(nīr taṇṇitu)* (water is cool)

A Convention about Designating Things

503. செயற்கைப் பொருளை ஆக்கமொடு கூறல்.

ceyaṟkaip poruḷai ākkamoṭu kūṟal.

Things made must be described
By their becoming (the variation it finds).

e.g. கதிர் முற்றியது *(katir muṟṟiyatu)* (the corn ripened),
நா வரண்டது *(nā varaṇṭatu)* (the tongue went parched)

504. ஆக்கம்தானே காரணம் முதற்றே.

ākkamtāṉē kāraṇam mutaṟṟē.

The cause thereof
Precedes the becoming (variation) of an object.

e.g. வான் பொய்த்துப் பயிர் காய்ந்தது *(vāṉ poyttup payir kāyntatu)*
(Rains having failed the plants withered)

505. ஆக்கக் கிளவி காரணம் இன்றியும்
போக்கு இன்று என்ப 'வழக்கினுள்ளே.'

ākkak kiḷavi kāraṇam iṉṟiyum
pōkku iṉṟu eṉpa 'vaḻakkiṉuḷḷē.'

No flaw there attends
Where an object's becoming
Without the cause being assigned
Is marked in living speech.

e.g. பயிர் காய்ந்தது *(payir kāyntatu)* (the plants withered)

Uncertainty as to Species and Gender

506. பால் மயக்கு உற்ற ஐயக் கிளவி
தான் அறி பொருள்வயின் பன்மை கூறல்.

pāl mayakku uṟṟa aiyak kiḷavi
tāṉ aṟi poruḷvayiṉ paṉmai kūṟal.

Where an object is identified by its generic class,
And where prevails uncertainty as to its gender,
It must be referred to by the plural number of that generic class.

e.g. அங்கு நிற்பார் யார் (*aṅku niṟpār yār*) (Whoever are standing there?)
ஒன்றோ பலவோ வயல் புக்கன (*oṉṟō palavō vayal pukkaṉa*) (One or more than one entered the field)

507. 'உரு' என மொழியினும், அஃறிணைப் பிரிப்பினும்,
இரு வீற்றும் உரித்தே, சுட்டும் காலை.

'uru' eṉa moḻiyiṉum, akṟiṇaip pirippiṉum,
iru vīṟṟum urittē, cuṭṭum kālai.

Where uncertainty prevails
As to the species specific [*tiṇai*]
A generic term of the kind *uru* (image) one should use
Or it is referred to by the singular of the non-human class.

e.g. அங்கே காண்கிற உரு எது? (*aṅkē kāṇkiṟa uru etu?*) (What is that one sees there?);
அது என்ன ஆளா, கம்பமா? (*atu eṉṉa āḷā, kampamā?*) (Is that a person or a pole?)

508. தன்மை சுட்டலும் உரித்து என மொழிப,
அன்மைக் கிளவி வேறு இடத்தான.

taṉmai cuṭṭalum urittu eṉa moḻipa,
aṉmaik kiḷavi vēṟu iṭattāṉa.

The (sense of the) term *aṉmai* [it is not so],
Which marks resolution of uncertainty [above (506, 507)],
Takes the gender of the object ascertained
As it pairs with the other object too.

e.g. பெண்ணல்லன், ஆண்மகன் (*peṇṇallaṉ, āṇmakaṉ*) (It is not a woman but a man)

Conventions regarding Attributes

509. அடை, சினை, முதல், என முறை மூன்றும் மயங்காமை
நடை பெற்று இயலும், வண்ணச் சினைச் சொல்.

aṭai, ciṉai, mutal, eṉa muṟai mūṉṟum mayaṅkāmai
naṭai peṟṟu iyalum, vaṇṇac ciṉaic col.

In a compound word involving quality and limb of an object,
The premodifier adjective,
The limb of the object that it modifies
And the object as the head
Take their places in this order.

e.g. செங்கால் நாரை *(ceṅkāl nārai)* (red-footed crane),
பெருந்தலைச் சாத்தன் *(peruntalaic cāttaṉ)* (eminent-headed *cāttaṉ*)

Worldly Usage

510. ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்,
ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்,
வழக்கின் ஆகிய உயர் சொல் கிளவி;
இலக்கண மருங்கின் சொல் ஆறு அல்ல.

oruvaraik kūṟum paṉmaik kiḷaviyum,
oṉṟaṉaik kūṟum paṉmaik kiḷaviyum,
vaḻakkiṉ ākiya uyar col kiḷavi;
ilakkaṇa maruṅkiṉ col āṟu alla.

Plural suffix to a noun denoting human species singular
And plural suffix to a noun denoting non-human species singular
Are part of worldly usage in honour clothed
Not permitted they are by norms of grammar.

e.g. இவர் வந்தார் *(ivar vantār)* (He came), நரியார் வந்தார் *(nariyār vantār)* (The fox came)

Persons

511. செலவினும், வரவினும், தரவினும், கொடையினும்,
நிலை பெறத் தோன்றும் அந் நாற் சொல்லும்

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை, என்னும்
அம் மூஇடத்தும் உரிய என்ப.

celavinum, varavinum, taravinum, koṭaiyinum,
nilai perat tōnrum an nār collum
tanmai, munnilai, paṭarkkai, ennum
am mū iṭattum uriya enpa.

The four words —
celavu (to go), *varavu* (to come), taravu (to hand) and *koṭai* (to offer)
Are assignable to the first, second and third persons,
So does the usage go.

512. அவற்றுள்,
தரு சொல், வரு சொல், ஆயிரு கிளவியும்
தன்மை, முன்னிலை, ஆயீர் இடத்த.

avarruḷ,
taru col, varu col, āyiru kiḷaviyum
tanmai, munnilai, āyīr iṭatta.

Among these four words [511],
taravu (to hand) and *varavu* (to come)
Are first person and second person specific.

e.g. எனக்குத் தந்தான் *(enakkut tantān)* (He gave it to me),
நின்னுழை வந்தான் *(ninnuḷai vantān)* (He came to you)

513. ஏனை இரண்டும் ஏனை இடத்த.

ēnai irantum ēnai iṭatta.

The remaining two
[*celavu* (to go) and *koṭai* (to offer)]
Are third person specific.

e.g. அவன்கட் சென்றான் *(avankaṭ cenrān)* (He went to him),
அவனுக்குக் கொடுத்தான் *(avanukkuk koṭuttān)* (He offered it to him)

Things Unidentified

514. 'யாது, எவன்' என்னும் ஆயிரு கிளவியும்
அறியாப் பொருள்வயின் செறியத் தோன்றும்.

'yātu, evaṉ' eṉṉum āyiru kiḷaviyum
aṟiyāp poruḷvayiṉ ceṟiyat tōṉṟum.

The two [non-personal] interrogative pronouns —
yātu and *evaṉ* —
Seek to know the identity of things unknown.

e.g. அவன் தொழில் யாது (*avaṉ toḻil yātu*) (What is his occupation?)),
இச்சொற்குப் பொருள் எவன் (*iccoṟkup poruḷ evaṉ*) (What does this word mean)

515. அவற்றுள்,
'யாது' என வரூஉம் வினாவின் கிளவி
அறிந்த பொருள்வயின் ஐயம் தீர்தற்குத்
தெரிந்த கிளவி ஆதலும் உரித்தே.

avaṟṟuḷ.
'yātu' eṉa varūum viṉāviṉ kiḷavi
aṟinta poruḷvayiṉ aiyam tīrtaṟkut
terinta kiḷavi ātalum urittē.

Between these two [514],
The interrogative pronoun *yātu*
Seeks references to specific features too
Of a thing whose identity is known.

e.g. இம்மரங்களுள் தேக்கு யாது? (*immaraṅkaḷuḷ tēkku yātu?*) (Which of these trees is a teakwood tree?)

The *-um* Particle

516. இனைத்து என அறிந்த, சினை, முதல், கிளவிக்கு
வினைப்படு தொகுதியின் உம்மை வேண்டும்.

iṉaittu eṉa aṟinta, ciṉai, mutal, kiḷavikku
viṉaippaṭu tokutiyiṉ ummai vēṇṭum.

The subject denoting the limb or the whole
Whose number is made known
Takes the particle - *um*
Where it is followed by a predicate.

e.g. ஐந்து விரலும் சிவந்தன *(aintu viralum civantaṉa)* (All the five fingers were reddened), மூவேந்தரும் கூடினர் *(mūvēntarum kūṭiṉar)* (All the three kings assembled)

517. மன்னாப் பொருளும் அன்ன இயற்றே.

maṉṉāp poruḷum aṉṉa iyaṟṟē.

Things transient or non-existent too
Take the particle - *um* (read with 516).

e.g. ஒருவர் செல்வமும் நிலைத்தலில்லை *(oruvar celvamum nilaittalillai)* (The wealth of none is permanent),
குருடு காண்டல் பகலுமில்லை *(kuruṭu kāṇṭal pakalumillai)* (The blind cannot see during the day too)

A Trade Register

518. எப் பொருள் ஆயினும், 'அல்லது இல்' எனின்,
அப் பொருள் அல்லாப் பிறிது பொருள் கூறல்.

ep poruḷ āyiṉum, 'allatu il' eṉiṉ,
ap poruḷ allāp piṟitu poruḷ kūṟal.

If one has to say
'It is but unavailable'
When a certain commodity is asked for,
One must do so
By pointing to something else that is available.

e.g. Client: Have you the Banares silk with you?
Tradesman: We have but the Kāñcipuram silk with us

519. அப் பொருள் கூறின், சுட்டிக் கூறல்.

ap poruḷ kūṟiṉ, cuṭṭik kūṟal.

[To read with 518]
Where one has to affirm
The availability of the commodity asked for,
Its mention must be preceded by a demonstrative emphatic.

e.g. Client: Have you the Banares silk with you?
Tradesman: I have but *this (Banares silk)*

A Function of the Demonstrative Pronoun

520. பொருளொடு புணராச் சுட்டுப் பெயர் ஆயினும்,
பொருள் வேறுபடாஅது ஒன்று ஆகும்மே.

poruḷoṭu puṇarāc cuṭṭuppeyar āyiṉum,
poruḷ vēṟupaṭāatu oṉṟu ākummē.

Even where the demonstrative pronoun stands
Not being in kinship with the object mentioned,
There abides its reference to the object given.

e.g. Client: Have you the Banares silk with you?
Tradesman: I have but *this*

Personal Pronoun as Co-referent

521. இயற்பெயர்க் கிளவியும் சுட்டுப்பெயர்க் கிளவியும்
வினைக்கு ஒருங்கு இயலும் காலம் தோன்றின்,
சுட்டுப்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்;
இயற்பெயர் வழிய என்மனார் புலவர்.

iyaṟpeyark kiḷaviyum cuṭṭuppeyark kiḷaviyum
viṉaikku oruṅku iyalum kālam tōṉṟiṉ,
cuṭṭuppeyark kiḷavi muṟpaṭak kiḷavār;
iyaṟpeyar vaḻiya eṉmaṉār pulavar.

Personal pronoun
As a co-referent to a proper noun
Does not occur ahead of the proper noun,
But replaces the noun in a succeeding reference
Where both operate pairing with predicate,
So do the learned rule.

e.g. சாத்தன் வறியன், அவனுக்கு உதவு (*Cāttaṉ vaṟiyaṉ, avaṉukku utavu*)
(*Cāttaṉ* is poor, help him), and not அவனுக்கு உதவு,
(*avaṉukku utavu*), சாத்தான் வறியன் (*Cāttaṉ vaṟiyaṉ*) (Help him, *Cāttaṉ* is poor)

522. முற்படக் கிளத்தல் செய்யுளுள் உரித்தே.

muṟpaṭak kiḷattal ceyyuḷuḷ urittē.

[To read with 521]
In poetry,
Personal pronoun
As a co-referent to a proper noun
Does occur ahead of the proper noun too.

e.g. அவனெம் இறைவன் அழகமர் மாமுருகன் (*avaṉem iṟaivaṉ aḻakamar māmurukaṉ*)
(He is my Lord, the Supreme Murukaṉ beauty incarnate)

523. சுட்டு முதல் ஆகிய காரணக் கிளவியும்
சுட்டுப்பெயர் இயற்கையின் செறியத் தோன்றும்.

cuṭṭu mutal ākiya kāraṇak kiḷaviyum
cuṭṭuppeyar iyaṟkaiyiṉ ceṟiyat tōṉṟum.

A demonstrative word-initial [/a/, /i/, /u/] causal connective
Follows the proper noun as co-referent
In the way the personal pronoun does [521].

e.g. அவன் நல்லான், அதனால் பலர் அவனைக் காமுற்றனர்
(*avaṉ nallāṉ, ataṉāl palar avaṉaik kāmuṟṟaṉar*)
(He is good-natured, therefore many were attracted to him)

Positioning of Honorific Titles

524. சிறப்பின் ஆகிய பெயர்நிலைக் கிளவிக்கும்
இயற்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்.

ciṟappiṉ ākiya peyarnilaik kiḷavikkum
iyaṟpeyark kiḷavi muṟpaṭak kiḷavār.

Proper nouns should not precede
Honorific titles.

e.g. கவியரசு கம்பன் *(kaviyaracu kampan̲)* (Kampan̲ the king among poets)
கம்பன் கவியரசு *(kampan kaviyaracu)*

Nominal Epithets-Verb Concord

525. ஒரு பொருள் குறித்த வேறு பெயர்க் கிளவி,
தொழில் வேறு கிளப்பின், ஒன்று இடன் இலவே.

oru poruḷ kuṟitta vēṟu peyark kiḷavi,
toḻil vēṟu kiḷappin̲, on̲ṟu iṭan̲ ilavē.

Nominal epithets
Pointing to one person or object
Do not indicate the same person or object
Where they take different verbs.

e.g. தெய்வப்புலவர் ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் திருக்குறள் யாத்தார்
(teyvappulavar āciriyar tiruvaḷḷuvar tirukkuṟaḷ yāttār)
(The divine-like, Poet Tiruvaḷḷuvar composed *Tirukkuṟaḷ*)

A Norm of Usage

526. தன்மைச் சொல்லே அஃறிணைக் கிளவி என்று
எண்ணுவழிமருங்கின் விரவுதல் வரையார்.

tan̲maic collē akṟiṇaik kiḷavi en̲ṟu
eṇṇuvaḻi maruṅkin̲ viravutal varaiyār.

That
First person singular noun
And a non-human generic class noun
Are counted together
Is not inadmissible.

e.g. யானும் என் எஃகமும் சாரும் *(yān̲um en̲ eḵamum cāṟum)*
(My weapon and I would do for me)

A Norm about Common Gender Designation

527. ஒருமை எண்ணின் பொதுப் பிரி பால்சொல்
ஒருமைக்கு அல்லது எண்ணு முறை நில்லாது.

orumai eṇṇiṉ potup piri pālcol
orumaikku allatu eṇṇu muṟai nillātu.

The singular masculine and feminine gender specific forms
[*oruvaṉ* and *orutti* (one man and one woman)]
That branch out from the common gender designation one [*oruvar*],
Do not lend themselves to enumeration.

e.g. இருவன்*, மூவன்* (*iruvaṉ**, *muvaṉ**, etc., are not admissible)

Mixed Human and Non-human Class

528. வியங்கோள் எண்ணுப்பெயர் திணை விரவு வரையார்.

viyaṅkōḷ eṇṇuppeyar tiṇai viravu varaiyār.

It is not inadmissible that
Human-class and non-human class generic nouns intermingle
As they occur in enumerative linear sequence
Where a verb in the optative mood foḷlows the sequence.

e.g. நாமும் நாடும் செழிக்க (*nāmum nāṭum ceḻikka*) (Let the country and us prosper)

Common Noun and a Specific Verb

529. வேறு வினைப் பொதுச் சொல் ஒரு வினை கிளவார்.

vēṟu viṉaip potuc col oru viṉai kiḷavār.

Where a common noun embodies
Strands of meaning,
Each strand taking a verb of its own,
No one of these verbs
Shall constitute the predicate of that common noun.

e.g. *aṭicil* is a common term designating different sorts of food which can be swallowed, masticated, drunk, licked, etc; therefore *aṭicil* as the

subject should not be followed by any of these verbs; it must take a generic verb like *ayinrāṉ* (He ate)

530. எண்ணுங்காலும் அது அதன் மரபே.

eṇṇuṅkālum atu ataṉ marapē.

The norm above [529] abides
Where terms,
Each of which collocates with a given verb,
Occur in an enumerative linear sequence too.

e.g. யாழும், குழலும் பறையும் இயம்பினார் *(yāḻum, kuḻalum paṟaiyum iyampiṉār)* (He *played* lute, flute and drum), while individually one fillips the strings of a lute, one blows a pipe and one beats a drum.

Reduplicative Term

531. இரட்டைக்கிளவி இரட்டின் பிரிந்து இசையா.

iraṭṭaikkiḷavi iraṭṭiṉ pirintu icaiyā.

A reduplicative term
Does not go unpaired.

e.g. அவன் முகம் கறுகறுத்தது *(avaṉ mukam kaṟukaṟuttatu)* (His face turned very dark)

Designation by Dominant Species

532. ஒரு பெயர்ப் பொதுச் சொல் உள் பொருள் ஒழியத்
தெரிபு வேறு கிளத்தல், தலைமையும் பன்மையும்
உயர்திணை மருங்கினும், அஃறிணை மருங்கினும்.

oru peyarp potuc col uḷ poruḷ oḻiyat
teripu vēṟu kiḷattal, talaimaiyum paṉmaiyum
uyartiṇai maruṅkiṉum, akṟiṇai maruṅkiṉum.

In both human and non-human generic classes,
One should go for designation

By things of a species constituting centrality and majority,
With things marginal of other species within
Being left unconsidered.

e.g. ஆசிரியர் குடியிருப்பு (āciriyar kuṭiyiruppu)
(Teachers Colony), where others too live.

Common Terms and Specific Gender Designation

533. பெயரினும் தொழிலினும் பிரிபவை எல்லாம்
மயங்கல் கூடா, வழக்கு வழிப்பட்டன.

peyariṉum toḻiliṉum piripavai ellām
mayaṅkal kūṭā, vaḻakku vaḻippaṭṭaṉa.

That
Nouns and verbs
Of both human and non-human classes
That are common to genders masculine and feminine
Come to mark off senses gender specific
To the exclusion of the other gender —
Goes by sanction of usage alive,
And no ambiguity there attends.

e.g. சிலம்பணிந்தார் (*cilampaṇintār*) (wearer of anklet)
கழலணிந்தார் (*kaḻalaṇintār*) (wearer of anklet)
By the force of association in worldly usage, the former goes with women and the latter with men; similarly, ஆயிரவர் பொரிட்டார் (*āyiravar poriṭṭār*) (thousands were engaged in the battle) may exclude women.

Mixed Class Nouns in Enumeration

534. பலவயினானும் எண்ணுத் திணை விரவுப்பெயர்
அஃறிணை முடிபின, செய்யுளுள்ளே.

palavayiṉāṉum eṇṇut tiṇai viravuppeyar
akṟiṇai muṭipiṉa, ceyyuḷuḷḷē.

In poetry [in general],
Where human and non-human class nouns intermingle

In an enumerative linear sequence,
The sequence takes a (predicate) ending
That is appropriate to non-human class.

e.g. வடுகர், அருவாளர், வான்கரு நாடர், சுடுகாடு, பேய், எருமை என்றிவை ஆறும் குறுகார் அறிவுடையார் *(vaṭukar, aruvāḷar, vāṉkaru nāṭar, cuṭakāṭu, pēy, erumai eṉṟivai āṟum kuṟukār aṟivuṭaiyār)*
(The tribes *vaṭukar, aruvāḷar,* and *karunāṭar,* cremation ground, goblins and buffaloes - are the six *things which* wise men shun). இவை ஆறும் *(ivai āṟum)* in this example signifies a non-human class.

A Classification of Homonyms

535. *வினை வேறுபடூஉம் பல பொருள் ஒரு சொல்,-*
வினை வேறுபடாஅப் பல பொருள் ஒரு சொல், என்று
ஆயிரு வகைய பல பொருள் ஒரு சொல்.

viṉai vēṟupaṭūum pala poruḷ oru col,
viṉai vēṟupaṭāap pala poruḷ oru col, eṉṟu
āyiru vakaiya pala poruḷ oru col.

Homonyms fall into two classes —
Those that take different verbs after them[1]
And those that take the same verb[2].

1. மா பூத்தது *(mā pūttatu)* (The mango tree put forth flowers)
   மா ஓடிற்று *(mā ōṭiṟṟu)* (The horse ran)
2. மா வீழ்ந்தது *(mā vīḻntatu)* (The mango tree fell down; the horse fell down)

536. *அவற்றுள்,*
வினை வேறுபடூஉம் பல பொருள் ஒரு சொல் -
வேறுபடு வினையினும், இனத்தினும், சார்பினும்,
தேறத் தோன்றும் பொருள் தெரி நிலையே.

avaṟṟuḷ,
viṉai vēṟupaṭūum pala poruḷ oru col
vēṟupaṭu viṉaiyiṉum, iṉattiṉum, cārpiṉum,
tēṟat tōṉṟum poruḷ teri nilaiyē.

Between these two above [535],
Homonyms that take different verbs
Have their sense come explicit
Through the distinguishing verb[1]
And through context and associaton[2].

e.g. 1. மா பூத்தது *(mā pūttatu)* - Although மா *(mā)* means mango tree, horse, beetle, etc., here it means the mango tree because the following verb *pūttatu* means 'to put forth flowers'.

2. மாவும் மருதமும் ஓங்கின *(māvum marutamum ōṅkiṉa* - *mā* is mango tree here, because it is connected with *marutam,* another species of tree by the connective particle ஒம் *(um)*

537. ஒன்று வினை மருங்கின் ஒன்றித் தோன்றும்.

oṉṟu viṉai maruṅkiṉ oṉṟit tōṉṟum.

The context of situation
Shall determine the sense
Where homonymous words take the same verb
[To read with 535 and 536].

e.g. மாமரம் வீழ்ந்தது *(māmaram viḻntatu)* (The mango tree fell down);
விலங்குமா வீழ்ந்தது *(vilaṅkumā viḻntatu)* (The horse fell down)

538. வினை வேறுபடாஅப் பல பொருள் ஒரு சொல்,
நினையும் காலை, கிளந்தாங்கு இயலும்.

viṉai vēṟupaṭāap pala poruḷ oru col,
niṉaiyum kālai, kiḷantāṅku iyalum.

The homonym that takes the same verb
Should have the senses explicitly stated
[To read with 535 - 537].

e.g. [as under 537]

Nature of Utterance

539. குறித்தோன் கூற்றம் தெரித்து மொழி கிளவி.

kuṟittōṉ kūṟṟam terittu moḻi kiḷavi.

The addresser should formulate his utterance
In terms well-defined and manifest.

Human Class Terms Treated as Non-human

540. குடிமை, ஆண்மை, இளமை, மூப்பே,
அடிமை, வன்மை, விருந்தே, குழுவே,
பெண்மை, அரசே, மகவே, குழவி,
தன்மை திரி பெயர், உறுப்பின் கிளவி,
காதல், சிறப்பே, செறல்சொல், விறல்சொல் என்று
ஆவறு-மூன்றும் உளப்படத் தொகைஇ,
அன்ன பிறவும், அவற்றொடு சிவணி,
முன்னத்தின் உணரும் கிளவி எல்லாம்
உயர்திணை மருங்கின் நிலையினஆயினும்,
அஃறிணை மருங்கின் கிளந்தாங்கு இயலும்.

kuṭimai, āṇmai, iḷamai, mūppē,
aṭimai, vaṉmai, viruntē, kuḻuvē,
peṇmai, aracē, makavē, kuḻavi,
taṉmai tiri peyar, uṟuppiṉ kiḷavi,
kātal, ciṟappē, ceṟalcol, viṟalcol eṉṟu
ā aṟu mūṉṟum uḷappaṭat tokaii,
aṉṉa piṟavum, avaṟṟoṭu civaṇi,
muṉṉattiṉ uṇarum kiḷavi ellām
uyartiṇai maruṅkiṉ nilaiyiṉa āyiṉum,
akṟiṇai maruṅkiṉ kiḷantāṅku iyalum.

Stature, masculinity, youth, oldness,
Slavery, strength, guest, council,
Femininity, kingship, progeniture, infancy,
Hermaphrodite, limb being deformed,
Terms of endearment, terms of honour,
Terms of wrath and terms of prowess —
These eighteen terms

And others of their kind too,
Which all feed on thoughts abstract,
Are treated alongside terms of non-human class
Even though they tend to abide as human class terms.

e.g. வேந்து கொடிது *(vēntu koṭitu)* (The crown is cruel);
குழு பொறுப்பேற்றது *(kuḻu poṟuppēṟṟatu)* (The committee assumed the charge);
குழவி அழுதது *(kuḻavi aḻutatu)* (The child cried), etc.

541. காலம், உலகம், உயிரே, உடம்பே,
பால் வரை தெய்வம், வினையே, பூதம்,
ஞாயிறு, திங்கள், சொல், என வரூஉம்
ஆயிர்-ஐந்தொடு பிறவும் அன்ன
ஆவயின் வரூஉம் கிளவி எல்லாம்,
பால் பிரிந்து இசையா, உயர்திணை மேன.

kālam, ulakam, uyirē, uṭampē,
pāl varai teyvam, viṉaiyē, pūtam,
ñāyiṟu, tiṅkaḷ, col, eṉa varūum
āyir aintoṭu piṟavum aṉṉa
āvayiṉ varūum kiḷavi ellām,
pāl pirintu icaiyā, uyartiṇai mēṉa.

[To read with 487 and 540]
Time, world, soul, body,
God of Destiny, deed that bears fruits,
The elements (earth, air, fire, water and sky),
Sun, moon and the Word (Goddess Carasvati) —
These ten terms
And others of their kind too
Do not mark gender distinctions of the human class words
[They are treated alongside non-human class words].

e.g. உயிர் பிரிந்தது *(uyir pirintatu)* (The soul departed-died).
ஞாயிறு எழுந்தது *(ñāyiṟu eḻuntatu)* (The sun rose)

542. நின்றாங்கு இசைத்தல் இவண் இயல்பு இன்றே.

ninrāṅku icaittal ivaṉ iyalpu iṉṟē.

These terms above [541]
Do not mark human class gender distinction
With their form remaining unchanged.

543. இசைத்தலும் உரிய, வேறிடத்தான.

icaittalum uriya, vēṟiṭattāṉa.

Where their form finds variation [change of ending],
Human class gender distinction
Informs the words above [541].

e.g. காலன் உயிரைக் கொண்டான் *(kālaṉ uyiraik koṇṭāṉ)* (Death took away the life)

Nature of Certain Assertions

544. எடுத்த மொழி இனம் செப்பலும் உரித்தே.

eṭutta moḻi iṉam ceppalum urittē.

An assertion made
May point to implication cognate.

e.g. அழைப்பிதழ் உள்ளோர்க்கு மட்டும் அனுமதி *(aḻaippitaḻ uḷḷōrukku maṭṭum aṉumati)* (admission is open to the holders of the invitation cards only), which implies that others will not get admission

Concord of Limbs in Pairs

545. கண்ணும் தோளும் முலையும் பிறவும்
பன்மை சுட்டிய சினை நிலைக் கிளவி
பன்மை கூறும் கடப்பாடு இலவே -
தம் வினைக்கு இயலும் எழுத்து அலங்கடையே.

kaṇṇum tōḷum mulaiyum piṟavum
paṉmai cuṭṭiya ciṉai nilaik kiḷavi

paṉmai kūṟum kaṭappāṭu ilavē —
tam viṉaikku iyalum eḻuttu alaṅkaṭaiyē.

Limbs in pairs
Such as eye, shoulder and breast
Need no plural suffix
Unless they are followed by plural verbs.

e.g. அவள் கண்நல்லள் *(avaḷ kaṇnallaḷ)* (She is fair-eyed)

2. வேற்றுமை இயல்

Vērrumai Iyal

The Case System

Case Types

546. 'வேற்றுமைதாமே ஏழ்' என மொழிப.

'vēṟṟumaitāmē ēḻ' eṉa moḻipa.

Seven are the cases,
So is it held.

547. விளி கொள்வதன்கண் விளியொடு எட்டே.

viḷi koḷvataṉkaṇ viḷiyōṭu eṭṭē.

Vocative, that signals the one addressed, including,
They come to eight in number.

548. அவைதாம்,
பெயர், ஐ, ஒடு, கு,
இன், அது, கண், விளி, என்னும் ஈற்ற.

avaitām,
peyar, ai, oṭu, ku,
iṉ, atu, kaṇ, viḷi, eṉṉum īṟṟa.

The eight cases are:
The first [nominative] case *(peyar vēṟṟumai),*
The second [accusative] case *(ai - vēṟṟumai),*
The third [instrumental] case *(oṭu - vēṟṟumai),*
The fourth [dative] case *(ku - vēṟṟumai),*
The fifth [ablative] case *(iṉ - vēṟṟumai),*

The sixth [genitive] case *(atu - vēṟṟumai),*
The seventh [locative] case *(kaṇ - vēṟṟumai)*
And the eighth [vocative] case *(viḷi - vēṟṟumai).*

Nominative Case

549. அவற்றுள்,
எழுவாய் வேற்றுமை பெயர் தோன்று நிலையே.

avaṟṟuḷ,
eḻuvāy vēṟṟumai peyar tōṉṟu nilaiyē.

Among them,
The first [nominative] case marks the subject of the sentence.

550. பொருண்மை சுட்டல், வியங்கொள வருதல்,
வினை நிலை உரைத்தல், வினாவிற்கு ஏற்றல்,
பண்பு கொள வருதல், பெயர் கொள வருதல், என்று
அன்றி அனைத்தும் பெயர்ப் பயனிலையே.

poruṇmai cuṭṭal, viyaṅkoḷa varutal,
viṉai nilai uraittal, viṉāviṟku ēṟṟal,
paṇpu koḷa varutal, peyar koḷa varutal, eṉṟu
aṉṟi aṉaittum peyarp payaṉilaiyē.

Where the nominative case marks the subject of the sentence,
The predicate that follows designates
The subject in its agentive role[1],
The verb in the optative mood[2],
The deed that the verb performs[3],
An interrogative sequence[4]
An attribute (current or resulting) of the subject[5]
A substitution subject[6].

e.g. 1. அன்புக்கு ஏங்கும் பாலர் ஆங்குளர் (aṉpukku ēṅkum pālar āṅkuḷar)
(There are boys who hunger for love)
2. வாடுக நின் மாலை (vāṭuka niṉ mālai) (Let your garland wither)
3. செடி தளிர்க்கிறது (ceṭi taḷirkkiṟatu) (The plant sprouts)

4. அது யாது (*atu yātu*) (What is that?)
5. குழலோசை இனிது (*kuḻalōcai iṉitu*) (The flute's music is sweet)
6. யான் நின் தந்தை தோழன் (*yāṉ niṉ tantai tōḻaṉ*) (I am your father's friend)

551. பெயரின் ஆகிய தொகையுமார் உளவே;
அவ்வும் உரிய, அப்பாலான.

peyariṉ ākiya tokaiyumār uḷavē;
avvum uriya, appālāṉa.

There are noun phrases
With nouns as the premodified too
Which are in the nominative case as above [550]
As they take predicates after them.

e.g. பொன்வளை கழல்கிறது (*poṉvaḷai kaḻalkiṟatu*) (The gold bangle loosens),
தமிழ் மொழி எனை ஈர்க்கிறது (*Tamiḻ moḻi eṉai īrkkiṟatu*)
(The Tamil language draws me to it)

552. எவ் வயின் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி
அவ் இயல் நிலையல் செவ்விது என்ப.

ev vayiṉ peyarum veḷippaṭat tōṉṟi
av iyal nilaiyal cevvitu eṉpa.

It is appropriate that
Nouns of the three (first, second and third) persons
Occur in forms explicit
As they take predicate after them as above [550].

e.g. நீ (*nī*) நின்சொல் பெயரல் *niṉcol peyaral* ((You) don't break your word),
அவன் யார் (*avaṉ yār*) (who is he?) - The response to this question should be 'He is my friend' and not just 'my friend'.

553. கூறிய முறையின் உருபு நிலை திரியாது,
ஈறு பெயர்க்கு ஆகும் இயற்கைய என்ப.

kūṟiya muṟaiyiṉ urupu nilai tiriyātu,
īṟu peyarkku ākum iyaṟkaiya eṉpa.

As said before [113, 116],
The case morphemes [*ai, oṭu, ku, iṉ, atu, kaṇ*]
Get suffixed to the preceding nouns
With no variation in their forms,
So do the learned hold.

e.g. சாத்தனை (*cāttaṉai*), சாத்தனொடு (*cāttaṉoṭu*), சாத்தனுக்கு (*cāttaṉukku*), சாத்தனின் (*cāttaṉiṉ*), சாத்தனது (*cāttaṉatu*), சாத்தன்கண் (*cāttaṉkaṇ*)

554. பெயர்நிலைக் கிளவி காலம் தோன்றா,
தொழில் நிலை ஒட்டும் ஒன்று அலங்கடையே.

peyarnilaik kiḷavi kālam tōṉṟā,
toḻil nilai oṭṭum oṉṟu alaṅkaṭaiyē.

Nouns do not have time reference
Save for finite verbs substituting for nouns*.

* பார்த்திருப்பான் (*pārttiruppāṉ*) (he who is expecting)

Accusative Case

555. இரண்டாகுவதே,
'ஐ' எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி;
எவ் வழி வரினும், வினையே, வினைக்குறிப்பு,
அவ் இரு முதலின் தோன்றும், அதுவே.

iraṇṭākuvatē,
'ai' eṉap peyariya vēṟṟumaik kiḷavi;
ev vaḻi variṉum, viṉaiyē, viṉaikkuṟippu,
av iru mutaliṉ tōṉṟum, atuvē.

The *ai* morpheme constitutes the second [accusative] case;
Wherever it occurs,
It is suffixed to the object [affected or recipient]
Going with the finite verb[1] or its appellative[2].

1. அவன் பந்தை அடித்தான் (*avaṉ pantai aṭittāṉ*) (He hit the ball);
2. பொன்னை உடையான் (*poṉṉai uṭaiyāṉ*) ((He is the) possessor of gold)

556. காப்பின், ஒப்பின், ஊர்தியின், இழையின்,
ஓப்பின், புகழின், பழியின், என்றா -
பெறலின், இழவின், காதலின், வெகுளியின்,
செறலின், உவத்தலின், கற்பின், என்றா -
அறுத்தலின், குறைத்தலின், தொகுத்தலின், பிரித்தலின்,
நிறுத்தலின், அளவின், எண்ணின், என்றா -
ஆக்கலின், சார்தலின், செலவின், கன்றலின்,
நோக்கலின், அஞ்சலின், சிதைப்பின், என்றா -
அன்ன பிறவும் அம் முதற் பொருள
என்ன கிளவியும் அதன் பால என்மனார்.

kāppiṉ, oppiṉ, ūrtiyiṉ, iḻaiyiṉ,
ōppiṉ, pukaḻiṉ, paḻiyiṉ, eṉṟā
peṟaliṉ, iḻaviṉ, kātaliṉ, vekuḷiyiṉ,
ceṟaliṉ, uvattaliṉ, kaṟpiṉ, eṉṟā
aṟuttaliṉ, kuṟaittaliṉ, tokuttaliṉ, pirittaliṉ,
niṟuttaliṉ, aḷaviṉ, eṇṇiṉ, eṉṟā
ākkaliṉ, cārtaliṉ, celaviṉ, kaṉṟaliṉ,
nōkkaliṉ, añcaliṉ, citaippiṉ, eṉṟā
aṉṉa piṟavum am mutaṟ poruḷa
eṉṉa kiḷaviyum ataṉ pāla eṉmaṉār.

The finite verbs or their appellatives —
Protect, compare, ride (a vehicle), make (build),
Scare away, praise, despise, acquire,
Lose, love, anger, conquer,
Rejoice, learn, sever, shorten,
Gather, divide, weigh, measure,
Count, change, reach, advance,
Be accustomed to, look at, fear, ruin
And others of their kind
Go with the direct object
That takes the *ai* [accusative] declension as above [555],
Thus goes the norm of usage.

e.g. நாட்டைக் காப்பான் *(nāṭṭaik kāppāṉ)* ((He) will protect the country),
கிளியை ஒப்பும் *(kiḷiyai oppum)* ((It) resembles the parrot),
யானையை ஊரும் *(yāṉaiyai ūrum)* ((He) rides the elephant),
நூலைக் கற்கும் *(nūlaik kaṟkum)* ((He) studies the book), etc.

Instrumental Case

557. மூன்றாகுவதே,
'ஒடு' எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி;
வினைமுதல், கருவி, அனை முதற்று அதுவே.

mūṉṟākuvatē,
'oṭu' eṉap peyariya vēṟṟumaik kiḷavi;
viṉaimutal, karuvi, aṉai mutaṟṟu atuvē.

The *oṭu* morpheme constitutes the third [instrumental] case;
That marks the agentive or instrumental function.

e.g. நீரொடு நிறைந்த கண் (*nīroṭu niṟainta kaṇ)*
(eyes suffused with tears) - agentive role;
நாவாய் காலொடு கரை சேர (*nāvāy kāloṭu karai cēra)*
(winds bringing the ship ashore) - instrumental role

558. அதனின் இயறல், அதன்-தகு கிளவி,
அதன் வினைப்படுதல், அதனின் ஆதல்,
அதனின் கோடல், அதனொடு மயங்கல்,
அதனொடு இயைந்த ஒரு வினைக் கிளவி,
அதனொடு இயைந்த வேறு வினைக் கிளவி,
அதனொடு இயைந்த ஒப்பு அல் ஒப்பு உரை,
இன் ஆன் ஏது, ஈங்கு, என வரூஉம்
அன்ன பிறவும் அதன் பால என்மனார்.

ataṉiṉ iyaṟal, ataṉ taku kiḷavi,
ataṉ viṉaippaṭutal ataṉiṉ ātal,
ataṉiṉ kōṭal, ataṉoṭu mayaṅkal,
ataṉoṭu iyainta oru viṉaik kiḷavi,
ataṉoṭu iyainta vēṟu viṉaik kiḷavi,
ataṉoṭu iyainta oppu al oppu urai,
iṉ āṉ ētu, īṅku, eṉa varūum
aṉṉa piṟavum ataṉ pāla eṉmaṉār.

The instrumental case above [557] bears on
The material cause of a thing[1],
The defining attribute of the noun[2],

The instrument of an action[3],
The becoming due to the given cause[4],
An object that facilitates an exchange[5],
An object being mixed with another[6],
A common verb for one accompanying another[7],
Different verbs for one pairing with another[8],
One pairing with another of contrasting nature[9],
One that informs the state of limbs and senses[10],
One that defines the cause of things[11],
And the ones of the kind above.

e.g. 1. மண்ணால் இயன்ற குடம் *(maṇṇāl iyanṟa kuṭam)* (pitcher made of earth), where *āṉ (āl)* is a variant of *oṭu.*
2. அறிவால் அமைந்த சான்றோர் *(aṟivāl amainta cāṉṟōr)* (The great men moulded by wisdom),
3. பசலையால் உணப்பட்டாள் *(pacalaiyāl uṇappaṭṭāḷ)* (She was eaten away by pallor),
4. வணிகத்தால் செல்வன் ஆயினான் *(vaṇikattāl celvaṉ āyiṉāṉ)* (He grew affluent through business),
5. கல்வி நல்கிய உயர்வு *(kalvi nalkiya uyarvu)* (Upliftment brought by education),
6. பாலொடு கலந்த நீர் *(pāloṭu kalanta nīr)* (water mixed with milk),
7. கிளையொடு வாழும் யாம் *(kiḷaiyoṭu vāḻum yām)* (we live along with our kin),
8. மலையொடு பொருத யானை *(malaiyoṭu poruta yāṉai)* (The elephant which fought with the hill),
9. பொன்னோடு இரும்பனையார் நின்னொடு பிறர் *(poṉṉōṭu irumpaṉaiyār niṉṉoṭu piṟar)* (The others by you are like iron by the side of gold),
10. கண்ணார் கொத்தை *(kaṇṇār kottai)* (He is blind by his eye),
11. வலிமிகு வெகுளியான் வாள் உற்ற மன்றை *(valimiku vekuḷiyāṉ vāḷ uṟṟa maṉṟai)* (The kings who drew swords on account of their prowess-driven wrath)

Dative Case

559. நான்காகுவதே,
'கு' எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி;
எப் பொருள்ஆயினும் கொள்ளும், அதுவே.

nāṉkākuvatē,
'ku' eṉap peyariya vēṟṟumaik kiḷavi;
ep poruḷ āyiṉum koḷḷum, atuvē.

The *ku* morpheme constitutes the fourth (dative) case
That marks the recipient function whatever it be.

e.g. பொருள் எனக்கு ஈந்தான் *(porul enakku īntān)* (He gave money to me)

560. அதற்கு வினை உடைமையின், அதற்கு உடம்படுதலின்,
அதற்குப் படு பொருளின், அது ஆகு கிளவியின்,
அதற்கு யாப்பு உடைமையின், அதன் பொருட்டு ஆதலின்,
நட்பின், பகையின், காதலின், சிறப்பின், என்று
அப் பொருட் கிளவியும் அதன் பால என்மனார்.

atarku vinai utaimaiyin, atarku utampatutalin,
atarkup patu porulin, atu āku kilaviyin,
atarku yāppu utaimaiyin, atan poruttu ātalin,
natpin, pakaiyin, kātalin, cirappin, enru
ap porut kilaviyum atan pāla enmanār.

The *ku* declension of nouns and pronouns [559]
Goes with words in concord
That are indirect objects or of recipient function:
The terminal object of an action[1],
Subjecting oneself or consenting to an action[2],
Thing or quality apportioned and assigned to an object[3],
That which takes to transformation[4],
That which goes in consonance with another[5],
The cause of an effect[6],
And indications of
Friendship[7], enmity[8], love[9], and eminence[10],
So has it been said.

e.g. 1. கரும்பிற்கு வேலி *(karumpirku vēli)* (fence for the sugarcane field),
2. வதுவைக்கு அவர் உடம்பட்டார் *(vatuvaikku avar utampattār)* (He consented to marry),
3. நிலவுக்குத் தண்மை *(nilavukkut tanmai)* (the coolness marked in the moon),
4. வளைக்குத் பொன் *(valaikkup pon)* (gold for bracelet),
5. பிணிக்கு மருந்து *(pinikku maruntu)* (medicine right for the disease),
6. கூழுக்குக் குற்றேவல் *(kūlukkuk kurrēval)* (menial service for food)
7, 8, 9. எனக்கு நட்பு/பகை/காதல் *(enakku natpu/pakai/kātal)* (He is friendly/hostile/affectionate towards me),
10. யாம் நுமக்குச் சிறந்தனம் *(yām numakkuc cirantanam)* (We are superior to you)

Ablative Case

561. ஐந்தாகுவதே,
'இன்' எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி;
'இதனின் இற்று இது' என்னும், அதுவே.

aintākuvatē,
'iṉ' eṉap peyariya vēṟṟumaik kiḷavi;
'itaṉiṉ iṟṟu itu' eṉṉum atuvē.

The *iṉ* morpheme constitutes the fifth [ablative] case
Which points to the nature of an object
As it stands in relation to another object.

e.g. அவனின் வலியது அம்மா *(avaṉiṉ valiyatu ammā)*
(That beast is stronger than he is)

562. வண்ணம், வடிவே, அளவே, சுவையே,
தண்மை, வெம்மை, அச்சம், என்றா -
நன்மை, தீமை, சிறுமை, பெருமை,
வன்மை, மென்மை, கடுமை, என்றா -
முதுமை, இளமை, சிறத்தல், இழித்தல்,
புதுமை, பழமை, ஆக்கம், என்றா -
இன்மை, உடைமை, நாற்றம், தீர்தல்,
பன்மை, சின்மை, பற்று விடுதல், என்று -
அன்ன பிறவும் அதன் பால என்மனார்.

vaṇṇam, vaṭivē, aḷavē, cuvaiyē,
taṇmai, vemmai, accam, eṉṟā —
naṉmai, tīmai, ciṟumai, perumai,
vaṉmai, meṉmai, kaṭumai, eṉṟā —
mutumai, iḷamai, ciṟattal, iḷittal,
putumai, paḷamai, ākkam, eṉṟā —
iṉmai, uṭaimai, nāṟṟam, tīrtal,
paṉmai, ciṉmai, paṟṟu viṭutal, eṉṟu
aṉṉa piṟavum ataṉ pāla eṉmaṉār.

The *iṉ* declension of nouns and pronouns [561]
Goes with words in concord that denote:

Colour, shape, measure, taste,
Coolness, hotness, fear,
Goodness, evil, smallness, largeness,
Hardness, softness, ferocity,
Agedness, youth, superiority, inferiority
Novelty, oldness, source (of becoming)
Absence, possession, smell, going without,
Multitude, fewness, detachment
And others of this kind,
So do the learned hold.

e.g. காக்கையிற் கரியன் *(kākkaiyiṟ kariyaṉ)* (He is darker than the crow), இதனின் வட்டம் அது *(itaṉiṉ vaṭṭam atu)* (That is more round than this), அமிழ்தினும் இனிது அவள் சொல் *(amiḻtiṉum iṉitu avaḷ col)* (Her words are sweeter than ambrosia)

Genitive Case

563. ஆறாகுவதே,
'அது' எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி;
தன்னினும் பிறிதினும், 'இதனது இது' எனும்
அன்ன கிளவிக் கிழமைத்து, அதுவே.

āṟākuvatē,
'atu' eṉap periya vēṟṟumaik kiḷavi;
taṉṉiṉum piṟitiṉum, 'itaṉatu itu' eṉum
aṉṉa kiḷavik kiḻamaittu, atuvē.

The *atu* morpheme constitutes the sixth [genitive] case,
Which marks the possessive—
The subjective genitive[1],
And objective genitive[2].

e.g. 1. பாரியது பறம்பு *(Pāriyatu paṟampu)* (Pāri's Paṟampu hill), அரசனது சினம் *(aracaṉatu ciṉam)* (The king's anger);
2. மன்னனது விடுதலை *(maṉṉaṉatu viṭutalai)* (The king's release - someone released the king) cf. the use of the genitive in English:
(a) *Possessive genitive* (my son's wife)
(b) *Subjective genitive* (his parents' consent)
(c) *Objective genitive* (the boy's release)

(d) *Genitive of origin* (the girl's story)
(e) *Descriptive genitive* (a women's college)
(f) *Genitive of measure and partitive genitive* (ten days' absence/an absence of 10 days; the height of the tower)
(g) *Appositive genitive* (the city of London; the pleasure of meeting you)

564. இயற்கையின், உடைமையின், முறைமையின், கிழமையின்,
செயற்கையின், முதுமையின், வினையின், என்றா -
கருவியின், .துணையின், கலத்தின், முதலின்,
ஒருவழி உறுப்பின், குழுவின், என்றா -
தெரிந்து மொழிச் செய்தியின், நிலையின், வாழ்ச்சியின்,
திரிந்து வேறுபடூஉம் பிறவும் அன்ன;
கூறிய மருங்கின் தோன்றும் கிளவி
ஆறன் பால என்மனார் புலவர்.

iyaṟkaiyiṉ, uṭaimaiyiṉ, muṟaimaiyiṉ, kiḻamaiyiṉ,
ceyaṟkaiyiṉ, mutumaiyiṉ, viṉaiyiṉ, eṉṟā —
karuviyiṉ, tuṇaiyiṉ, kalattiṉ, mutaliṉ,
oruvaḻi uṟuppiṉ kuḻuviṉ, eṉṟā —
terintu moḻic ceytiyiṉ, nilaiyiṉ, vāḻcciyiṉ,
tirintu vēṟupaṭūum piṟavum aṉṉa;
kūṟiya maruṅkiṉ tōṉṟum kiḷavi
āṟaṉ pāla eṉmaṉār pulavar.

The *atu* declension of nouns and pronouns [563]
Goes with words in concord
That do indicate:
A thing or person's being[1],
Possession[2], kinship[3], relation of things to one another,
Deed done, consummation, occupation,
Instrument, companionship, document,
The whole, limb of a whole, collection,
Structured composition, state, residence,
And such of these as may be contrived to this declension,
Thus does the authority rule.

e.g. 1. சாத்தனது இயற்கை (*Cāttaṉatu iyaṟkai*) (Cattaṉ's nature),
2. சாத்தனது உடைமை (*Cāttaṉatu uṭaimai*) (Cāttaṉ's possession),
3. ஆவினது கன்று (*āviṉatu kaṉṟu*) (Cow's calf); etc.

Locative Case

565. ஏழாகுவதே,
'கண்' எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி;
வினை செய் இடத்தின், நிலத்தின், காலத்தின்,
அனை வகைக் குறிப்பின் தோன்றும், அதுவே.

ēḻākuvatē,
'kaṇ' eṉap peyariya vēṟṟumaik kiḷavi ;
viṉai cey iṭattiṉ, nilattiṉ, kālattiṉ,
aṉai vakaik kuṟippiṉ tōṉṟum, atuvē.

The *kaṇ* morpheme constitutes the seventh [locative] case,
Which points to contexts - situational[1], temporal[2] and spatial[3].

e.g. 1. மழைக்கண் புறப்பட்டான் *(maḻaikkaṇ puṟappaṭṭāṉ)*
(He set out while it was raining),
2. வீட்டின்கண் இருந்தான் *(vīṭṭiṉkaṇ iruntāṉ)* (He remained at home),
3. தைக்கண் திருமணம் *(taikkaṇ tirumaṇam)* (Marriage fixed for the *Tai* month)

566. கண், கால், புறம், அகம், உள், உழை, கீழ், மேல்,
பின், சார், அயல், புடை, தேவகை, எனாஅ -
முன், இடை, கடை, தலை, வலம், இடம், எனாஅ -
அன்ன பிறவும் அதன் பால என்மனார்.

kaṇ, kāl, puṟam, akam, uḷ, uḻai, kīḻ, mēl,
piṉ, cār, ayal, puṭai, tēvakai, eṉāa
muṉ, iṭai, kaṭai, talai, valam, iṭam, eṉāa
aṉṉa piṟavum ataṉ pāla eṉmaṉār.

The seventh case morpheme *kaṇ* ramifies into
kaṇ[1], *kāl*[2], *puṟam*[3], *akam*[4],
uḷ[5], *uḻai*[6], *kīḻ*[7], *mēl*[8],
piṉ[9], *cār*[10], *ayal*[11], *puṭai*[12],
Markers of the cardinal points[13],
muṉ[14], *iṭai*[15], *kaṭai*[16], *talai*[17]
valam[18], *iṭam*[19] and others of their sort,
So have they been codified.

e.g. 1. அரங்கின்கண் கூட்டம் *(arankinkan kūttam)*
(The meeting is held *at* the auditorium),
2. ஊர்க்கால் செய் *(ūrkkāl cey)* (Fields located by the town),
3. ஊர்ப்புறத்து நின்ற மரம் *(ūrppurattu ninra maram)*
(The tree *in the outskirts* of the town),
4. ஊரகத்திருந்தான் *(ūrakattiruntān)* (He remained *within* the town),
5. இல்லுள் இருந்தான் *(illuḷ iruntān)* (He stayed *indoors*),
6. அரசனுழை இருந்தான் (aracanuḻai iruntān) (He remained *by* the king),
7. மலையின் கீழ் இருந்தான் *(malaiyin kīḻ iruntān)*
(He stood *at the foot* of the hill),
8. மலையின்மேல் இருந்தான் *(malaiyinmēl iruntān)* (He stood *on* the hill),
9. ஏர்ப்பின் சென்றான் *(ērppin cenrān)* (He walked *behind* the plough),
10. காட்டுச்சாரோடும் *(kāttuccārōtum)* (He ran *through* the woods),
11. வழியயல் மரம் *(vaḻiyayal maram)* (The tree *by* the lane),
12. எயிற்புடை நின்றார் *(eyirputai ninrār)* (They stood *on* the fortress),
13. வடபால் வேங்கடம் *(vatapāl vēnkatam)* (Vēnkaṭam *in* the north),
14. புலிமுன் பட்டான் *(pulimun pattān)* (He chanced to come *before* the tiger),
15, 16, 17. (. . . *at* the beginning, middle and end),
18, 19. (. . . *to* the right/*to* the left)

Functional Nature of Case Morphemes

567. வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்கும் காலை,
ஈற்று நின்று இயலும் தொகைவயின் பிரிந்து,
பல் ஆறாகப் பொருள் புணர்ந்து இசைக்கும்
எல்லாச் சொல்லும் உரிய என்ப.

vērrumaip poruḷai virikkum kālai,
īrru ninru iyalum tokaivayin pirintu,
pal ārākap poruḷ puṇarntu icaikkum
ellāc collum uriya enpa.

The functions of case morphemes expand severally;
And all such suffixes
As are to senses linked in noun phrases
Do occur as case morphemes,
So has it been ruled.

e.g. *மதுரைப் பதிப்பு ==> மதுரைக்கண் பதிப்பிக்கப்பட்ட பதிப்பு*
(maturaip patippu ==> maturaikkaṇ (patippikkappaṭṭa patippu)
(The edition brought out from Maturai);
மதுரை காஞ்சிபட்டு மாளிகை *(maturai kāñcipaṭṭu māḷikai)*
(The Kāñcipuram silk house at Maturai)

3. வேற்றுமை மயங்கு இயல்

vēṟṟumai mayaṅku iyal

Interchange of Case Morphemes

Locative and Accusative Case Morphemes

568. கருமம் அல்லாச் சார்பு என் கிளவிக்கு
உரிமையும் உடைத்தே, 'கண்' என் வேற்றுமை.

karumam allāc cārpu eṉ kiḷavikku
urimaiyum uṭaittē, 'kaṇ' eṉ vēṟṟumai.

The seventh case morpheme *kaṇ*
[Besides the second case morpheme *ai*]
Does go with the noun
As its verb *cār* [lean] denotes the state of supporting or being supported.

e.g. அரசனைச் சார்ந்தான் *(aracaṉaic cārntāṉ)* அரசன்கட் சார்ந்தான் *(aracaṉkaṭ cārntāṉ)*
(He took to supporting the king)

569. சினைநிலைக் கிளவிக்கு ஐயும் கண்ணும்
வினை நிலை ஒக்கும் என்மனார் புலவர்.

ciṉai nilaik kiḷavikku aiyum kaṇṇum
viṉai nilai okkum eṉmaṉār pulavar.

The second case morpheme *ai*
As well as
The seventh case morpheme *kaṇ*
Gets suffixed to words designating limbs
As these words realize their verbal concord.

e.g. கோட்டைக் குறைத்தான் *(kōṭṭaik kuṟaittāṉ)* ==>
கோட்டின்கட் குறைத்தான் *(kōṭṭiṉkaṭ kuṟaittāṉ)* (He cut off the tusk)

570. கன்றலும் செலவும் ஒன்றுமார் வினையே.

kanralum celavum onrumār vinaiyē.

The verbs *kanru* (be accustomed to) and *cel* (advance)
Have their preceding concordant nouns
Take the case morpheme *kaṇ* besides the case morpheme *ai* [556].

e.g. சூதினைக் கன்றினான் ==> சூதின்கட் கன்றினான்
(cūtinaik kanrinān ==> cūtinkaṭ kanrinān) (He is accustomed to gambling)

Genitive and Accusative Case Morphemes

571. முதற்சினைக் கிளவிக்கு 'அது' என் வேற்றுமை
முதற்கண் வரினே, சினைக்கு ஐ வருமே.

mutarcinaik kiḷavikku 'atu' en vērrumai
mutarkaṇ varinē, cinaikku ai varumē.

In an utterance
Where the whole precedes its part,
The part takes the second case morpheme *ai*
If the sixth case morpheme *atu* goes with the whole.

e.g. யானையது கோட்டைக் குறைத்தான் *(yānaiyatu kōṭṭaik kuraittān)*
(He cut off the elephant's tusk)

Locative and Accusative Case Morphemes

572. முதல் முன் ஐ வரின், 'கண்' என் வேற்றுமை
சினை முன் வருதல் தெள்ளிது என்ப.

mutal mun ai varin, 'kaṇ' en vērrumai
cinai mun varutal teḷḷitu enpa.

That
[In an utterance
Where the whole precedes its part],
The part takes the seventh case morpheme *kaṇ*
If the second case morpheme *ai* is suffixed to the whole
Is held to be a norm explicit.

e.g. யானையைக் கோட்டின்கட் குறைத்தான் *(yāṉaiyaik kōṭṭiṉkaṭ kuṟaittāṉ)*
(He cut off the elephant at its tusk)

Context as Criterion

573. *முதலும் சினையும் பொருள் வேறுபடாஅ;*
நுவலும் காலை, சொற்குறிப்பினவே.

mutalum ciṉaiyum poruḷ vēṟupaṭāa;
nuvalum kālai, coṟ kuṟippiṉavē.

Not fixed in sense
Are the whole of a thing and its part;
The context of the utterance shall determine them
[As they are governed by relational criteria].

e.g. Where body is the whole, head is the part; where head is the whole, eye is the part, etc. கோட்டது நுனியைக் குறைத்தான் *(kōṭṭatu nuṉiyaik kuṟaittāṉ)* (He cut off the tusk's edge); கோட்டை நுனிக்கட் குறைத்தான் *(kōṭṭai nuṉikkaṭ kuṟaittāṉ)* (He cut off the tusk at its edge)

'Mass' Nouns

574. *பிண்டப் பெயரும் ஆயியல் திரியா;*
பண்டு இயல் மருங்கின் மரீஇய மரபே.

piṇṭap peyarum āyiyal tiriyā;
paṇṭu iyal maruṅkiṉ marīiya marapē.

The suffixation of case morpheme
As regards the noun denoting a mass or a pile
Follows the norms mentioned above [571, 572],
A convention it is tradition antique has handed.

e.g. குப்பையது தலையை வெட்டினான் *(kuppaiyatu talaiyai veṭṭiṉāṉ)*
(He cut off the top of the heap);
குப்பையைத் தலைக்கண் வெட்டினான் *(kuppaiyait talaikkaṇ veṭṭiṉāṉ)*
(He cut off the heap at the top)

A Function of Instrumental Case Morpheme

575. ஒரு வினை ஒடுச் சொல் உயர்பின் வழித்தே.

oru viṉai oṭuc col uyarpiṉ vaḻittē.

Where a common verb follows
The preceding noun with the third case *oṭu* morpheme
That designates 'one along with another' [558],
The *oṭu* morpheme is suffixed to the superior of the two.

e.g. மனைவியொடு மக்களும் நிரம்பினர் *(maṉaiviyoṭu makkaḷum nirampiṉar)*
(My children as well as my wife do stand ripe in wisdom)

Ablative and Instrumental Case Morphemes

576. மூன்றனும் ஐந்தனும் தோன்றக் கூறிய
ஆக்கமொடு புணர்ந்த ஏதுக் கிளவி
நோக்கு ஓரனைய என்மனார் புலவர்.

mūṉṟaṉum aintaṉum tōṉṟak kūṟiya
ākkamoṭu puṇarnta ētuk kiḷavi
nōkku ōraṉaiya eṉmaṉār pulavar.

A careful examination shows that
The third case morpheme [*oṭu*]
And the fifth case morpheme [*iṉ*]
Do share the sense signification
As they go with
'Becoming due to a given cause' [558],
So do the learned hold.

e.g. வாணிகத்தான் ஆய பொருள் *(vāṇikattāṉ āya poruḷ)*;
வாணிகத்தின் ஆய பொருள் *(vāṇikattiṉ āya poruḷ)*
(Wealth raised on account of trade)

'Seeing by the Mind's Eye'

577. இரண்டன் மருங்கின் நோக்கு அல் நோக்கம், அவ்
இரண்டன் மருங்கின், ஏதுவும் ஆகும்.

iranṭaṉ maruṅkiṉ nōkku al nōkkam, av
iranṭaṉ maruṅkiṉ, ētuvum ākum.

The act of seeing
Extending to 'seeing by the mind's eye' [*nōkkal nōkkam*],
With a reason thereof,
Is governed by third and fifth case declensions
As well as by the second case declension [556].

e.g. கோலான் நோக்கி வாழும் குடி (*kōlāṉ nōkki vāḻum kuṭi*):
கோலின் நோக்கி வாழும் குடி (*kōliṉ nōkki vāḻum kuṭi*)
(The subjects living through expectation of the righteous sceptre)

Genitive and Dative Case Morphemes

578. 'அது' என் வேற்றுமை உயர்திணைத்தொகைவயின்,
'அது' என் உருபு கெடக், குகரம் வருமே.

'atu' eṉ vēṟṟumai uyartiṇait tokaivayiṉ,
'atu' eṉ urupu keṭak, kukaram varumē.

Where the succeeding word
Is the human generic class [kinship denoting] noun,
The sixth case declension *atu* of the preceding word
Gets dropped,
And the fourth case morpheme *ku* takes its place.

e.g. நம்பியது மகன் ==> நம்பிக்கு மகன் (*nampiyatu makaṉ ==> nampikku makaṉ*)
(son of Nampi)

Instrumental and Accusative Case Morphemes

579. தடுமாறு தொழிற்பெயர்க்கு இரண்டும் மூன்றும்
கடி நிலை இலவே, பொருள்வயினான.

taṭumāṟu toḻiṟpeyarkku iranṭum mūṉṟum
kaṭi nilai ilavē, poruḷvayiṉāṉa.

Where one needs to resolve ambiguity in sense
Of the noun with a participle modifier,

Suffixation of second case morpheme [*ai*]
Or the third case morpheme [*oṭu*]
To the noun
Is not inadmissible.

e.g. புலி கொல் யானை ==> புலியைக் கொன்ற யானை ==> புலியால் கொல்லப்பட்ட யானை
(puli kol yāṉai ==> puliyaik koṉṟa yāṉai, ==> puliyāṟ kollappaṭṭa yāṉai)
(The elephant that killed the tiger, and the elephant that was killed by the tiger). Cf. 'The shooting of the hunters is terrible' meaning 'The hunters shot' or 'the hunters were shot'

580. ஈற்றுப் பெயர் முன்னர் மெய் அறி பனுவலின்,
வேற்றுமை தெரிப, உணருமோரே.

īṟṟup peyar muṉṉar mey aṟi paṉuvaliṉ,
vēṟṟumai teripa, uṇarumōrē.

[Where such ambiguity persists (579)],
The words that follow
The last noun of the utterance
Will bring home the sense intended
To men of discernment.

e.g. புலி கொன்ற யானை வந்தது *(puli koṉṟa yāṉai vantatu)*
(The elephant that killed the tiger came) - Here வந்தது *(vantatu)* provides the clue;
புலி கொன்ற யானை கிடந்தது *(puli koṉṟa yāṉaik kiṭantatu)* (There lay the elephant killed by the tiger). Here too, the word கிடந்தது (*kiṭantatu*)that follows the last noun *yāṉai* provides the clue.

Instrumental and Accusative Case Morphemes

581. ஓம்படைக் கிளவிக்கு ஐயும் ஆனும்
தாம் பிரிவு இலவே, தொகை வரு காலை.

ōmpaṭaik kiḷavikku aiyum āṉum
tām pirivu ilavē, tokai varu kālai.

Both the second case morpheme *ai*
And the third case morpheme *āṉ*

Have equal claim for suffixation,
Where the noun phrase with an elliptical construction
Goes with the verb that denotes 'protection'.

e.g. புலி போற்றி வா ==> புலியைப் போற்றி வா
புலியாற் போற்றி வா
(*puli pōṟṟi vā* ==> *puliyaip pōṟṟi vā*) (keep protecting the tiger)
puḷiyāṟ pōṟṟi vā (remain protected by the tiger)

Locative and Genitive Case Morphemes

582. ஆறன் மருங்கின் வாழ்ச்சிக் கிழமைக்கு
ஏழும் ஆகும், உறை நிலத்தான.

āṟaṉ maruṅkiṉ vāḻccik kiḻamaikku
ēḻum ākum, uṟai nilattāṉa.

The seventh case morpheme [*kaṇ*] may there occur
Pointing to place of habitation
Substituting for the sixth case morpheme [*atu*]
Which informs the act of residing.

e.g. காட்டது யானை - காட்டின்கண் யானை (*kāṭṭatu yāṉai - kāṭṭiṉkaṇ yāṉai*)
(the elephant in the forest)

Dative and Genitive Case Morphemes

583. குத் தொக வரூஉம் கொடை எதிர் கிளவி
அப் பொருள் ஆறற்கு உரித்தும் ஆகும்.

kut toka varūum koṭai etir kiḷavi
ap poruḷ āṟaṟku urittum ākum.

The word declining for the fourth case [*ku*]
And denoting thereby the recipient of a gift,
Shall take the sixth case morpheme [*atu*] too.

e.g. நாகர்க்குப் பலி - நாகரது பலி (*nākarkkup pali - nākaratu pali*) (oblation to Nākar)

Ablative and Accusative Case Morphemes

584. அச்சக் கிளவிக்கு ஐந்தும் இரண்டும்
எச்சம் இலவே, பொருள்வயி னான.

accak kiḷavikku aintum iraṇṭum
eccam ilavē, poruḷvayiṉāṉa.

Where the succeeding word points to 'fear',
The preceding noun
Has either the fifth case morpheme [*iṉ*]
Or the second case morpheme [*ai*]
Suffixed to it.

e.g. பழியின் அஞ்சும் - பழியை அஞ்சும் (*paḻiyiṉ añcum - paḻiyai añcum*)
(He is afraid of calumny)

Interchange of Case Morphemes in Tune with Usage

585. அன்ன பிறவும் தொல் நெறி பிழையாது,
உருபினும் பொருளினும் மெய் தடுமாறி,
இருவயின் நிலையும் வேற்றுமை எல்லாம்
திரிபு இடன் இலவே, தெரியுமோர்க்கே.

aṉṉa piṟavum tol neṟi piḻaiyātu,
urupiṉum poruḷiṉum mey taṭumāṟi;
iru vayiṉ nilaiyum vēṟṟumai ellām
tiripu iṭaṉ ilavē, teriyumōrkkē.

No lack of propriety do the discerning men find
As one case morpheme substitutes for another
And as one case morpheme points to a sense proper to another,
As shown in instances above
And in others of their kind too —
All of which go undeviating from the tradition enduring.

Succession of Words in Declension

586. உருபு தொடர்ந்து அடுக்கிய வேற்றுமைக் கிளவி
ஒரு சொல் நடைய, பொருள் செல் மருங்கே.

urupu toṭarntu aṭukkiya vēṟṟumaik kiḷavi
oru col naṭaiya, poruḷ cel maruṅkē.

A linear succession of words declining for case morphemes
In an utterance
Has a predicate ending that utterance.

e.g. யானையது தந்தத்தை நுனிக்கண் வெட்டினான்
(yāṉaiyatu tantattai nuṉikkaṉ veṭṭiṉāṉ)
(He cut the tusk of the elephant at its end)

Medial/Final Declension

587. இறுதியும், இடையும், எல்லா உருபும்,
நெறி படு பொருள்வயின் நிலவுதல் வரையார்.

iṟutiyum iṭaiyum, ellā urupum,
neṟi paṭu poruḷvayiṉ nilavutal varaiyār.

That
Where the sense intended is in order,
Words declining for case morphemes
May occur medially or finally
In an utterance
Is not inadmissible.

e.g. கண்டேன் சீதையை (kaṇṭēṉ cītaiyai) or சீதையைக் கண்டேன் (cītaiyaik kaṇṭēṉ)
(I did see Citai)

Dropping of Case Morphemes

588. பிறிது பிறிது ஏற்றலும், உருபு தொக வருதலும்,
நெறிபட வழங்கிய வழி மருங்கு என்ப.

piṟitu piṟitu ēṟṟalum, urupu toka varutalum,
neṟipaṭa vaḻaṅkiya vaḻi maruṅku eṉpa.

It is in accord with usage duly set
That there occur interchange of case morphemes
And their getting dropped too

[In relation to their noun stems in an utterance],
So has it been ruled.

e.g. நிலங் கடந்தான் - நிலத்தைக் கடந்தான் *(nilan katantāṉ - nilattaik katantāṉ)*
(He crossed the land)

589. ஐயும் கண்ணும் அல்லாப் பொருள்வயின்
மெய் உருபு தொகாஅ, இறுதியான.

aiyum kaṇṇum allāp poruḷvayiṉ
mey urupu tokāa, iṟutiyāṉa.

No case morpheme save for *ai* and *kaṇ*
Will stand elided from their nouns
At the end of utterances.

e.g. கடந்தான் நிலம் (கடந்தான் நிலத்தை)
(katantāṉ nilam) *(katantāṉ nilattai)* - (He crossed the land);
இருந்தான் குன்றத்து (இருந்தான் குன்றத்துக்கண்)
(iruntāṉ kuṉṟattu) *(iruntāṉ kuṉṟattukkaṇ)* - He stayed at the hill;
without sense change but not
வந்தான் சாத்தன் (வந்தான் சாத்தனொடு)
(*vantāṉ cāttaṉ*) (*Cāttaṉ* came) (*vantāṉ cattanoṭu*) ((He) came with *Cāttaṉ*)

Contextuality of Case Morphemes

590. யாதன் உருபின் கூறிற்றுஆயினும்,
பொருள் செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

yātaṉ urupiṉ kūṟiṟṟu āyiṉum,
poruḷ cel maruṅkiṉ vēṟṟumai cārum.

Whatever the case morpheme suffixed to nouns in an utterance,
The sense is contrived in accord with the context.

e.g. மணற்கின்ற முளை (மணலின்கண் ஈன்ற முளை)
(maṇaṟkīṉṟa muḷai) *(maṇaliṉkaṇ īṉṟa muḷai)*
(The shoot sprouting from the sandy soil)

Case Morphemes in Negative Utterances

591. எதிர் மறுத்து மொழியினும், தம்தம் மரபின்
பொருள் நிலை திரியா, வேற்றுமைச் சொல்லே.

etir maṟuttu moḻiyiṉum, tamtam marapiṉ
poruḷ nilai tiriyā, vēṟṟumaic collē.

The case morphemes do not mark change of senses assigned
Even when the utterance takes a negative form.

e.g. மரத்தைக் குறையான் *(marattaik kuṟaiyāṉ)*
(He will not cut the tree) - The *ai* morpheme has the same syntactic relation as when it occurs in the affirmative utterance மரத்தைக் குறைத்தான் *(marattaik kuṟaittāṉ)* (He cut the tree)

Case Morphemes in Poetry

592. கு, ஐ, ஆன் என வரூஉம் இறுதி
அவ்வொடு சிவணும், செய்யுளுள்ளே.

ku, ai, āṉ eṉa varūum iṟuti
avvoṭu civaṇum, ceyyuḷuḷḷē.

In poetry,
The endings of case morphemes *ku*, *ai* and *āṉ* suffixed to nouns
Go pairing with [the particle] a after.

e.g. கடிநிலை இன்றே ஆசிரியர்க்க (ஆசிரியர்க்கு)
(kaṭinilai iṉṟē āciriyarkka) (āciriyarkku) (It is not disallowed for authors)

593. அ எனப் பிறத்தல் அஃறிணை மருங்கின்
குவ்வும் ஐயும் இல் என மொழிப.

a eṉap piṟattal akṟiṇai maruṅkiṉ
kuvvum aiyum il eṉa moḻipa.

[Of the three morphemes *ku*, *ai* and *āṉ* above (592)]
The endings of *ku* and *ai* do not pair with a
When they are suffixed to non-human class nouns,
So has it been ruled.

Sense Designations of the Dative Case Morpheme

594. இதனது இது இற்று என்னும் கிளவியும்,
அதனைக் கொள்ளும் பொருள்வயினானும்,
அதனான் செயற்படற்கு ஒத்த கிளவியும்,
முறை கொண்டு எழுந்த பெயர்ச் சொல் கிளவியும்,
பால் வரை கிளவியும், பண்பின் ஆக்கமும்,
காலத்தின் அறியும் வேற்றுமைக் கிளவியும்,
பற்று விடு கிளவியும், தீர்ந்து மொழிக் கிளவியும்,
அன்ன பிறவும், நான்கன் உருபின்
தொல் நெறி மரபின, தோன்றலாறே.

itaṉatu itu iṟṟu eṉṉum kiḷaviyum,
ataṉaik koḷḷum poruḷvayiṉāṉum,
ataṉāṉ ceyaṟpaṭaṟku otta kiḷaviyum,
muṟai koṇṭu eḻunta peyarccol kiḷaviyum,
pāl varai kiḷaviyum, paṇpiṉ ākkamum,
kālattiṉ aṟiyum vēṟṟumaik kiḷaviyum,
paṟṟu viṭu kiḷaviyum, tīrntu moḻik kiḷaviyum,
aṉṉa piṟavum, nāṉkaṉ urupiṉ
tol neṟi marapiṉa, tōṉṟal āṟē.

'Such is the nature of the thing that this has'[1],
'One that holds another'[2],
'The thing that is apt to be done by one'[3],
The nouns that designate kinship[4],
Terms denoting the extent of land delimited[5],
One being spoken of in relation to another[6],
That which denotes [appropriateness of] time[7],
That which denotes a sense of detachment[8],
That which means 'turning oneself away'[9] —
And such of these expressions
[Which go with different case morphemes]
The fourth case morpheme [*ku*] stands to designate,
Thus goes the tradition of usage known for long.

1. யானைக்குக் கோடு கூரிது (யானையது கோடு கூரிது)
(yāṉaikkuk kōṭu kūritu) (yāṉaiyatu kōṭu kūritu)
- The tusk of the elephant is sharp;

2. இவட்குக் கொள்ளும் இவ்வணி
   (ivaṭkuk koḷḷum ivvaṇi) - This ornament will suit her;
3. அவற்குச் செய்யத்தகும் இப்பணி
   (avaṟkuc ceyyattakum ippaṇi) - He is the person for the job to be done,
4. ஆவிற்குக் கன்று *(āviṟkuk kaṉṟu)* - The calf of the cow;
5. மதுரைக்குக் கிழக்கே *(maturaikkuk kiḻakkē)* - In the east of Maturai.
6. சாத்தற்கு நெடியன் *(cāttaṟku neṭiyaṉ)* - He is taller than Cāttaṉ.
7. காலைக்கு வரும் *(kālaikku varum)* - He comes in the morning.
8. மணவாழ்க்கைக்குப் பற்றுவிட்டான்
   (maṇavāḻkkaikkup paṟṟuviṭṭāṉ) - He renounced the householder's life.
9. ஊர்க்குத் தீர்ந்தான் *(ūrkkut tīrntāṉ)* - He removed himself from the village.

Sense Designation of Other Case Morphemes

595. ஏனை உருபும் அன்ன மரபின;
மானம் இலவே, சொல் முறையான.

ēṉai urupum aṉṉa marapiṉa;
māṉam ilavē, col muṟaiyāṉa.

Other case morphemes too
Stand designating things
As does the fourth case morpheme above [594],
And no impropriety entails therein.

e.g. நூலை ஆய்ந்தான் <== நூலால் ஆய்ந்தான் <== நூலுள் ஆய்ந்தான்
(nūlai āyntāṉ <== nūlāl āyntāṉ <== nūluḷ āyntāṉ) (He examined the work)

Things a Predicator Implies

596. வினையே, செய்வது, செயப்படுபொருளே,
நிலனே, காலம், கருவி, என்றா -
இன்னதற்கு, இது பயன் ஆக, என்னும்
அன்ன மரபின் இரண்டொடும் தொகைஇ,
ஆயெட்டு என்ப தொழில் முதனிலையே.

viṉaiyē, ceyvatu, ceyappaṭuporuḷē,
nilaṉē, kālam, karuvi, eṉṟā
iṉṉataṟku itu payaṉ āka eṉṉum
aṉṉa marapiṉ iraṇṭoṭum tokaii,
āyeṭṭu eṉpa toḻil mutaṉilaiyē.

The process, the doer, the object,
The place, the time, the instrument,
The recipient and the effect
Are the eight the learned find
That stand pivoting on the predicator.

வனைந்தான் (*vaṉaintāṉ*) ((he) shaped) implies
(i) the act of shaping, (ii) the maker or the doer,
(iii) the thing wrought, (iv) the place where it was done,
(v) the time of action, (vi) the raw material,
(vii) the user or the recipient, and (viii) the use of the thing wrought.

597. அவைதாம்,
வழங்கு இயல் மருங்கின், குன்றுவ குன்றும்.

avaitām,
vaḻaṅku iyal maruṅkiṉ, kuṉṟuva kuṉṟum.

Among these eight above [596],
Some may remain unapparent
In actual usage.

Ramifications of Metonymy

598. முதலின் கூறும் சினை அறி கிளவியும்,
சினையின் கூறும் முதல் அறி கிளவியும்,
பிறந்தவழிக் கூறலும், பண்பு கொள் பெயரும்,
இயன்றது மொழிதலும், இருபெயரொட்டும்,
வினைமுதல் உரைக்கும் கிளவியொடு தொகைஇ,
அனை மரபினவே - ஆகுபெயர்க் கிளவி.

mutaliṉ kūṟum ciṉai aṟi kiḷaviyum,
ciṉaiyiṉ kūṟum mutal aṟi kiḷaviyum,
piṟantavaḻik kūṟalum, paṇpu koḷ peyarum,
iyaṉṟatu moḻitalum, irupeyaroṭṭum,
viṉaimutal uraikkum kiḷaviyoṭu tokaii,
aṉai marapiṉavē ākupeyark kiḷavi.

Metonymy ramifies into
Whole for the part[1], part for the whole[2],
The place of production for the product[3],
The characteristic for the object informed by it[4],
Cause for effect[5],
Two-member compounds (one member denoting a part and the other an object akin to the first)[6],
And the doer for the thing done[7].

1. தெங்கு தின்றான் *(tenku tinrāṉ)* (He ate the cocoanut (fruit)),
2. தலைக்கு ரூபாய் பத்து *(talaikku rūpāy pattu)* (Rupees ten for each head (person)),
3. காஞ்சி வாங்கு *(kāñci vāṅku)* (Buy Kāñcipuram (sarees)),
4. நீலம் *(nīlam)* (the blue-hued gem),
5. இக்குடம் பொன் *(ikkuṭam poṉ)* (gold extending to the vessel made of it),
6. துடியிடை வந்தாள் *(tuṭiyiṭai vantāḷ)* (The woman with *tuṭi* -drum-like waist came),
7. கம்பன் படி *(kampaṉ paṭi)* (Read *Irāmāyaṇam* written by Kampaṉ)

599. அவைதாம்,
தம்தம் பொருள்வயின் தம்மொடு சிவணலும்,
ஒப்பு இல் வழியான் பிறிது பொருள் சுட்டலும்,
அப் பண்பினவே, நுவலும் காலை.

avaitām,
tamtam poruḷvayiṉ tammoṭu civaṇalum,
oppu il vaḻiyāṉ piṟitu poruḷ cuṭṭalum,
ap paṇpiṉavē nuvalum kālai.

As we analyse them,
Metonyms mark a twofold behaviour:
Those that are akin to things cognate[1],
And those that point to things non-cognate[2].

1. தெங்கு தின்றான் *(tenku tinṟāṉ)* (He ate the cocoanut (fruit)),
2. காஞ்சி உடுத்தாள் *(Kāñci uṭuttāḷ)* (She wore Kāñcipuram silk)

600. வேற்றுமை மருங்கின் போற்றல் வேண்டும்.

vēṟṟumai maruṅkiṉ pōṟṟal vēṇṭum.

The metonymic character above noted [598, 599]
Must be read alongside case morpheme suffixation.

601. அளவும் நிறையும் அவற்றொடு கொள்வழி
உள என மொழிப, உணர்ந்திசினோரே.

aḷavum niṟaiyum avaṟṟoṭu koḷvaḻi
uḷa eṉa moḻipa, uṇarnticiṉōrē.

Terms denoting measures and weights
Are such
As to be sharing the nature of metonyms,
So is it ruled by the literate.

e.g. ஒரு சேர் கொடு *(oru cēr koṭu)* (Give me one seer (of oil, etc.))

602. கிளந்த அல்ல வேறு பிற தோன்றினும்,
கிளந்தவற்று இயலான் உணர்ந்தனர் கொளலே.

kiḷanta alla vēṟu piṟa tōṉṟiṉum,
kiḷantavaṟṟu iyalāṉ uṇarntaṉar koḷalē.

Where kinds of metonymy
Look further extendable,
Let them by understood
After what has been treated here.

e.g. யாழ் கேட்டான் *(yāḻ kēṭṭāṉ)* (He listened to (notes of) the lute)
யானை வந்தான் *(yāṉai vantāṉ)* (The elephant (like man) came).

4. விளி மரபு

viḻi marapu

The Vocative Case

The Vocative Case

603. விளி எனப்படுப கொள்ளும் பெயரொடு
தெளியத் தோன்றும் இயற்கைய என்ப.

viḷi eṉappaṭupa koḷḷum peyaroṭu
teḷiyat tōṉṟum iyaṟkaiya eṉpa.

Vocative case is
A distinctive signalling
Manifest in the noun that marks it.

604. அவ்வே,
'இவ்' என அறிதற்கு மெய் பெறக் கிளப்ப.

avvē,
'iv' eṉa aṟitaṟku mey peṟak kiḷappa.

What the vocative case declensions are
Shall need elucidation [here].

Vocative Case Markers

605. அவைதாம்,
இ, உ, ஐ, ஓ, என்னும் இறுதி
அப் பால் நான்கே உயர்திணை மருங்கின்
மெய்ப் பொருள் சுட்டிய விளி கொள் பெயரே.

avaitām,
i, u, ai, ō, eṉṉum iṟuti

ap pāl nāṉkē uyartiṇai maruṅkiṉ
meyp porul cuttiya vili kol peyarē.

/i/, /u/, /ai/ and /ō/
Are the four vocative case markers
That stand as the word-finals of human class generic nouns.

606. அவற்றுள்,
இ ஈ ஆகும்; ஐ ஆய் ஆகும்.

avarrul,
i ī ākum; ai āy ākum.

Among these four markers [605],
/i/ gets modified to /ī/
And /ai/ to āy.

e.g. ஒண்டொடி ==> ஒண்டொடீ (oṇtoṭi ==> oṇtoṭī) (O lass with lustrous armlets!)
தெரியிழை ==> தெரியிழாய் (teriyiḻai ==> teriyiḻāy) (O lass with choice ornaments!)

607. ஓவும் உவ்வும் ஏயொடு சிவணும்.

ōvum uvvum ēyoṭu civaṇum.

Among these four markers [605],
/ō/ and /u/
Go pairing with /ē/ added after them.

e.g. கோ ==> கோவே (kō ==> kōvē) (O king!),
வேந்து ==> வேந்தே (vēntu ==> vēntē) (O king!)

608. உகரம் தானே குற்றியலுகரம்.

ukaramtāṉē kurriyalukaram.

The /u/ [mentioned above (607)]
Is the shortened /u/.

e.g. வேந்து (vēntu) (king)

609. ஏனை உயிரே உயர்திணை மருங்கின்
தாம் விளி கொள்ளா என்மனார் புலவர்.

ēṉai uyirē uyartiṉai maruṅkiṉ
tām viḷi koḷḷā eṉmaṉār pulavar.

Vowels other than the four above [/i/, /u/, /ai/ and /ō/]
Do not decline for the vocative
In the nouns denoting human generic class,
So have the learned ruled.

610. அளபெடை மிகூஉம் இகர இறு பெயர்
இயற்கைய ஆகும் செயற்கைய என்ப.

aḷapeṭai mikūum ikara iṟu peyar
iyaṟkaiya ākum ceyaṟkaiya eṉpa.

The nouns with /i/ - ending
That take elongation
Do stand with the /i/ unchanged
[/i/ is not modified to /ī/ (606)].

e.g. தோழி ==> தோழீஇ (*tōḻi ==> tōḻīi*) (O confidante!)

Kinship Terms

611. முறைப் பெயர் மருங்கின் ஐ என் இறுதி
ஆவொடு வருதற்கு உரியவும் உளவே.

muṟaippeyar maruṅkiṉ ai eṉ iṟuti
āvoṭu varutaṟku uriyavum uḷavē.

/ai/ - endings of kinship terms there are
That are modified to /ā/ too
[Instead of being changed to *āy* (606)].

e.g. அன்னை ==> அன்னா (*aṉṉai ==> aṉṉā*) (O mother!), besides
அன்னாய் (*aṉṉāy*); அம்மை ==> அம்மா (*ammai ==> ammā*) (O mother!)

Proximate Addressee

612. அண்மைச் சொல்லே இயற்கை ஆகும்.
aṇmaic collē iyaṟkai ākum.

Declensions of /i/, /u/, /ai/ and /ō/
There do not mark
Where the addressee stands near at hand.

e.g. ஒண்டொடி கேளாய் *(oṇtoṭi kēḷāy)* (O lass with radiant armlets, listen!)

Consonantal Vocative Markers

613. ன, ர, ல, ள, என்னும் அந் நான்கு என்ப -
புள்ளி இறுதி விளி கொள் பெயரே.

ṉa, ra, la, ḷa, eṉṉum an nāṉku eṉpa
puḷḷi iṟuti viḷi koḷ peyarē.

Among the consonants
That occur as the word-finals of human class nouns,
/ṉ/, /r/, /l/ and /ḷ/ are the four
That mark the vocative case.

614. ஏனைப் புள்ளி ஈறு விளி கொள்ளா.

ēṉaip puḷḷi īṟu viḷi koḷḷā.

Words of human generic class
Ending with consonants other than /ṉ/, /r/, /l/ and /ḷ/
Do not inform the vocative case.

615. அவற்றுள்
'அன்' என் இறுதி ஆ ஆகும்மே.

avaṟṟuḷ
'aṉ' eṉ iṟuti ā ākummē.

Among the four vocative consonants above [613],
The /ṉ/-final aṉ of the nominal element
Stands modified to /ā/ in the vocative.

e.g. கண்ணன் ==> கண்ணா (*kaṇṇaṉ ==> kaṇṇā*) (O Kaṇṇaṉ!)

616. அண்மைச் சொல்லிற்கு அகரமும் ஆகும்.

aṇmaic colliṟku akaramum ākum.

The modified /ā/ above [615]
Does turn to /a/
Where the addressee stands near at hand.

e.g. நண்பன் ==> நண்ப (*naṇpaṉ ==> naṇpa*) (O friend!)

Vocative *āṉ*-ending

617. 'ஆன்' என் இறுதி இயற்கை ஆகும்.

'āṉ' eṉ iṟuti iyaṟkai ākum.

The *āṉ*-ending of the nominal element
Does stand unchanged
As it constitutes the vocative.

e.g. கோமான் (*kōmāṉ*) (O king!)

618. தொழிலின் கூறும் 'ஆன்' என் இறுதி
ஆய் ஆகும்மே, விளிவயினான.

toḻiliṉ kūṟum 'āṉ' eṉ iṟuti
āy ākummē, viḷivayiṉāṉa.

The *āṉ*-endings of verbal nouns
Are modified to *āy*
As they decline for the vocative case.

e.g. ஆண்டான் ==> ஆண்டாய் (*āṇṭāṉ ==> āṇṭāy*) (O ruler!)

619. பண்பு கொள் பெயரும் அதன் ஓரற்றே.

paṉpu koḷ peyarum ataṉ ōraṟṟē.

The change above [618]
Does mark the nouns denoting attributes too
[*āṉ*-ending modified to *āy*].

e.g. பெரியான் ==> பெரியாய் (*periyāṉ* ==> *periyāy*) (O the great one!)

620. அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல.

aḷapeṭaip peyarē aḷapeṭai iyala.

The nouns with *āṉ*-ending
That take elongation before
Do behave in the way
As do the nouns with /i/-ending
That take elongation [610]
[The ṉ-ending remains undeclining
And it is the elongation of more than two phonic measures.]

e.g. பெருமான் ==> பெருமாஅன் (*perumāṉ* ==> *perumāaṉ*) (O the great one!)

ṉ-ending Vocatives

621. முறைப் பெயர்க் கிளவி ஏயொடு வருமே.

muṟaippeyark kiḷavi ēyoṭu varumē.

Kinship terms with /ṉ/-ending
Take the vocative particle /ē/ after them.

e.g. மகன் ==> மகனே (*makaṉ* ==> *makaṉē*) (O son!)

622. 'தான்' என் பெயரும், சுட்டுமுதற் பெயரும்,
'யான்' என் பெயரும், வினாவின் பெயரும்,
அன்றி அனைத்தும் விளி கோள் இலவே.

'tāṉ' eṉ peyarum cuṭṭumutaṟ peyarum,
'yāṉ' eṉ peyarum viṉāviṉ peyarum,
aṉṟi aṉaittum viḷi kōḷ ilavē.

The [mixed person] pronoun *tāṉ*,
The pronouns with demonstrative initials /a/, /i/ and /u/,
The first person singular pronoun *yāṉ*,
And the interrogative pronoun [yāvaṉ] —
None of these declines for the vocative case.

r-ending Vocatives

623. ஆரும் அருவும் ஈரொடு சிவணும்.

ārum aruvum īroṭu civaṇum.

Vocative case declension
Finds the endings *ār* and *ar* of [human class] nominal terms
Turned into *īr*.

e.g. பார்ப்பார் ==> பார்ப்பீர் *(pārppār ==> pārppīr)* (O brahmins!)
கூத்தர் ==> கூத்தீர் *(kūttar ==> kūttīr)* (O dancers!)

624. தொழிற்பெயர் ஆயின், ஏகாரம் வருதலும்
வழுக்கு இன்று என்மனார், வயங்கியோரே.

toḻiṟpeyar āyiṉ, ēkāram varutalum
vaḻukku iṉṟu eṉmaṉār, vayaṅkiyōrē.

Where it is a verbal noun,
No flaw there entails
If the *ār* and *ar* endings
Are turned into *īr* [as above 623],
And the vocative particle /ē/ is suffixed to *īr*,
So do men of erudition hold.

e.g. வந்தார் ==> வந்தீர் ==> வந்தீரே *(vantār ==> vantīr ==> vantīrē)*
(O the ones who have come!)

625. பண்பு கொள் பெயரும் அதன் ஓரற்றே.

paṇpu koḷ peyarum ataṉ ōraṟṟē.

Nouns denoting the attributes of one
Do behave in the way as above [623, 624]
[*ār* and *ar* changed into *īr*
And *īr* taking the vocative particle /ē/].

e.g. வல்லார் ==> வல்லீர் ==> வல்லீரே (*vallār* ==> *vallīr* ==> *vallīrē*)
(O the mighty ones!)

626. அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல.

aḷapeṭaip peyarē aḷapeṭai iyala.

The nouns with /r/-ending
Preceded by elongation
Do behave in the way
As do nouns with /ṉ/-ending
That take elongation [620]
[The /r/-ending remains undeclining
And it is the elongation of more than two phonic measures]

e.g. சிறாஅஅர் (*ciṟāaar*) (O children!)

627. சுட்டுமுதற் பெயரே முன் கிளந்தன்ன.

cuṭṭumutaṟ peyarē muṉ kiḷantaṉṉa.

The /r/-ending demonstrative pronouns [*avar, ivar, uvar*]
Are of the nature of /ṉ/-ending ones above [622]
[They do not decline for the vocative case].

628. நம்மின் திரிபெயர், வினாவின் பெயர், என்று
அம் முறை இரண்டும் அவற்று இயல்பு இயலும்.

nummin tiripeyar, vināvin peyar, enru
am murai irantum avarru iyalpu iyalum.

The two forms —
nīyir the modified form of the pronoun *num*,
And the /r/-ending interrogative pronoun *yāvar* —
Do go after the demonstrative pronouns above [627]
[They do not decline for the vocative case].

l and ḷ - ending Vocatives

629. எஞ்சிய இரண்டின் இறுதிப் பெயரே
நின்ற ஈற்று அயல் நீட்டம் வேண்டும்.

eñciya irantin irutip peyarē
ninra īrru ayal nīttam vēntum.

As for the nouns with the other two consonantal endings [/l/ and /ḷ/],
They take the vocative form
With their penultimate vowels lengthened [see 613].

e.g. ஒண்ணுதல் ==> ஒண்ணுதால் *(onnutal ==> onnutāl)* (O lass with lustrous forehead!)

630. அயல் நெடிது ஆயின், இயற்கை ஆகும்.

ayal netitu āyin, iyarkai ākum.

Vocative it is without lengthening [as above (629)]
Where the penultimate phoneme is a long vowel.

e.g. ஆண்டாள் *(āntāḷ)*!

631. வினையினும் பண்பினும்
நினையத் தோன்றும் 'ஆள்' என் இறுதி
ஆய் ஆகும்மே, விளிவயினான.

vinaiyinum panpinum
ninaiyat tōnrum 'āḷ' en iruti
āy ākummē, viḷivayinana.

Examination of usage shows that
Verbal nouns and nouns designating one's attribute
Have their *āḷ* - ending
Changed to *āy* in the vocative case.

e.g. இளையாள் ==> இளையாய் (*iḷaiyāḷ* ==> *iḷaiyāy*) (O the youthful one!)

632. முறைப் பெயர்க் கிளவி முறைப் பெயர் இயல.

muṟaippeyark kiḷavi muṟaippeyar iyala.

/ḷ/-ending kinship terms
Take to the same mode
As the /ṉ/-ending ones [621]
[They take the vocative particle /ē/ after them].

e.g. மகள் ==> மகளே (*makaḷ* ==> *makaḷē*) (O daughter!)

633. சுட்டுமுதற்பெயரும் வினாவின் பெயரும்
முன் கிளந்தன்ன என்மனார் புலவர்.

cuṭṭumutaṟ peyarum viṉāviṉ peyarum
muṉ kiḷantaṉṉa eṉmaṉār pulavar.

/ḷ/-final demonstrative pronouns [*avaḷ, ivaḷ, uvaḷ*]
And /ḷ/-final interrogative pronoun [*yāvaḷ*]
Are of the same nature
As the demonstratives and interrogatives mentioned before [622, 627]
[They do not decline for the vocative case],
So do the literate hold.

634. அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல.

aḷapeṭaip peyarē aḷapeṭai iyala.

/l/-final and /ḷ/-final words
Preceded by elongation
Behave in the manner of

/ṉ/- and /r/-final words
Preceded by elongation [616, 620, 626]
[The word-final remains undeclining
And the elongation marks more than two phonic measures]

e.g. மாஅஅல் *(māaal)*

Mixed Generic Class in the Vocative

635. *கிளந்த இறுதி அஃறிணை விரவுப்பெயர்
விளம்பிய நெறிய, விளிக்கும் காலை.*

*kiḷanta iṟuti akṟiṇai viravuppeyar
viḷampiya neṟiya, viḷikkum kālai.*

Nouns common to human and non-human classes
With the word-finals mentioned above
[/i/, /u/, /ai/, /ō/ and /ṉ/, /r/, /l/, /ḷ/ (606, 613)]
Behave in the vocative case
As do the nouns of human generic class.

e.g. சாத்தி ==> சாத்தீ *(cātti ==> cāttī)* (both a woman and a cow)

Non-human Class in the Vocative

636. புள்ளியும் உயிரும் இறுதி ஆகிய
அஃறிணை மருங்கின் எல்லாப் பெயரும்
விளி நிலை பெறூஉம் காலம் தோன்றின்,
தெளி நிலை உடைய, ஏகாரம் வரலே.

*puḷḷiyum uyirum iṟuti ākiya
akṟiṇai maruṅkiṉ ellāp peyarum
viḷi nilai peṟūum kālam tōṉṟiṉ,
teḷi nilai uṭaiya, ēkāram varalē.*

Where a need arises for them to take the vocative,
Consonant-ending and vowel-ending nouns
That belong to the non-human generic class,
Take the vocative particle /ē/
Marked explicitly after their word-finals.

e.g. மதி ==> மதியே *(mati ==> matiyē)* (O moon), கிளியே *(kiḷiyē)* (O parrot)

Vocative for the Non-proximate Addressee

637. உள எனப்பட்ட எல்லாப் பெயரும்,
அளபு இறந்தனவே, விளிக்கும் காலை,
சேய்மையின் இசைக்கும் வழக்கத்தான.

uḷa eṉappaṭṭa ellāp peyarum,
aḷapu iṟantaṉavē, viḷikkum kālai,
cēymaiyiṉ icaikkum vaḻakkattāṉa.

All the nouns referred to so far
Which find declension in the vocative case
Have the phonic measures of their vowels increased
Where one seeks the attention of the addressee at a distance.

e.g. அன்னாஅய் *(aṉṉāay)* (O mother!), நங்காஅய் *(naṅkāay)* (O lady!)

Vocative Declension of the Expletive *amma*

638. அம்ம என்னும் அசைச்சொல் நீட்டம்
அம் முறைப்பெயரொடு சிவணாது ஆயினும்,
விளியொடு கொள்ப தெளியுமோரே.

amma eṉṉum acaiccol nīṭṭam
am muṟaippeyaroṭu civaṇātu āyiṉum,
viḷiyoṭu koḷpa teḷiyumōrē.

The expletive particle *amma*,
No kinship term though it is,
Has its final /a/ lengthened
To draw the addressee's attention,
And men of discernment find it
Declension in the vocative case.

e.g. அம்மா சாத்தா *(ammā cāttā)* (O Cāttaṉ!)

Indeclinable Terms

639. த, ந, நு, எ, என அவை முதல் ஆகித்
தன்மை குறித்த ன, ர, ள, என் இறுதியும்,

அன்ன பிறவும், பெயர் நிலை வரினே,
இன்மை வேண்டும், விளியொடு கொளலே.

ta, na, nu, e, eṉa avai mutal ākit
taṉmai kuṟitta ṉa, ra, ḷa, eṉ iṟutiyum,
aṉṉa piṟavum, peyar nilai variṉē,
iṉmai vēṇṭum, viḷiyoṭu koḷalē.

Relationship designating nominal terms
Which have *ta, na, nu* and /e/ for word-initials
And /ṉ/, /r/ and /ḷ/ for word-finals,
And terms of their sort
Do not decline for the vocative case.

e.g. தமன், தமர், தமள் *(tamaṉ, tamar, tamaḷ);*
நமன், நமர், நமள் *(namaṉ, namar, namaḷ);*
நுமன், நுமர், நுமள் *(numaṉ, numar, numaḷ);*
எமன், எமர், எமள் *(emaṉ, emar, emaḷ)* etc.

5. பெயர் இயல்

peyar iayl

Nouns

Words as Sense Units

640. எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே.

ellāc collum poruḷ kuṟittaṉavē.

All words are sense designators.

Form and Meaning

641. பொருண்மை தெரிதலும், சொன்மை தெரிதலும்,
சொல்லின் ஆகும் என்மனார் புலவர்.

poruṇmai teritalum, coṉmai teritalum,
colliṉ ākum eṉmaṉār pulavar.

The meaning and the form
Stand revealed through the word,
So do the learned hold.

Twofold Sense Designation

642. தெரிபு வேறு நிலையலும், குறிப்பின் தோன்றலும்,
இரு பாற்று என்ப 'பொருண்மை நிலையே.'

teripu vēṟu nilaiyalum, kuṟippiṉ tōṉṟalum
iru pāṟṟu eṉpa 'poruṇmai nilaiyē.'

The sense stands classified in two ways:
Direct signification[1] and suggestive or implied sense[2].

1. மலர் பரித்தான் (*malar parittāṉ*) (He plucked flowers)
2. மலர் முகம் (*malar mukam*) (Bright, cheerful face)

Primary Word Classes

643. *சொல் எனப்படுப பெயரே, வினை, என்று*
ஆயிரண்டு என்ப, அறிந்திசினோரே.

col enappaṭupa peyarē, viṉai, eṉṟu
āyiraṇṭu eṉpa, aṟinticiṉōrē.

[Primarily],
Words fall into two classes:
Nouns and verbs,
So do the literate rule.

Secondary Word Classes

644. *இடைச்சொல் கிளவியும், உரிச்சொல் கிளவியும்,*
அவற்று வழி மருங்கின் தோன்றும் என்ப.

iṭaiccol kiḷaviyum, uriccol kiḷaviyum,
avaṟṟu vaḻi maruṅkiṉ tōṉṟum eṉpa.

iṭaiccol[1] and *uriccol*[2] are word classes
Secondary in nature to nouns and verbs above [643]
So has the usage sanctioned.

1. Similar to bound morphemes, functioning as inflectional or conjugational suffixes, adverbs, prepositions, expletives, conjunctions, interjections, etc.
2. Indeclinables having the force of adjectives or adverbs.

Threefold Classification of Nouns

645. *அவற்றுள்,*
பெயர் எனப்படுபவை தெரியும் காலை,
உயர்திணைக்கு உரிமையும், அஃறிணைக்கு உரிமையும்,
ஆயிரு திணைக்கும் ஓரன்ன உரிமையும்,
அம் மூஉருபின, தோன்றலாறே.

avaṟṟuḷ,
peyar eṉappaṭupavai teriyum kālai,
uyartiṇaikku urimaiyum, akṟiṇaikku urimaiyum,

āyiru tiṇaikkum ōraṉṉa urimaiyum,
am mūurupiṉa, tōṉralāṟē.

Of these four word classes [643, 644]
Nouns, on examination, mark a threefold classification:
Human class nouns, non-human class nouns
And nouns common to both the classes.

Gender Distinction in Nouns

646. இரு திணைப் பிரிந்த ஐம் பால் கிளவிக்கும்
உரியவை உரிய, பெயர்வயினான.

iru tiṇaip pirinta aim pāl kiḷavikkum
uriyavai uriya, peyarvayiṉāṉa.

Nouns,
Where they do so,
Do mark gender distinctions
Among the five genders*
Of nouns
Of human class and non-human class.

e.g. அவன் *(avaṉ)* (he), அவள் *(avaḷ)* (she), அவர் *(avar) (they)*, அது *(atu)* (it), அவை *(avai)* (they) - designating five genders within the two classes; அவன், பெண்மகன், சாத்தன் *(avaṉ, peṇmakaṉ, cāttaṉ)* - Human-class masculine and feminine, and non-human-class masculine; அவள், மக்கள், மகள் *(avaḷ, makkaḷ, makaḷ)* - Human-class feminine, human-class third person plural, and non-human-class feminine; etc.
*Inclusive of numbers.

Gender Distinction in Human Class Nouns

647. அவ்வழி,
அவன், இவன், உவன், என வரூஉம் பெயரும்;
அவள், இவள், உவள், என வரூஉம் பெயரும்;
அவர், இவர், உவர், என வரூஉம் பெயரும்;
யான், யாம், நாம், என வரூஉம் பெயரும்;
யாவன், யாவள், யாவர், என்னும்

ஆவயின் மூன்றொடு அப் பதினைந்தும்
பால் அறிவந்த உயர்திணைப் பெயரே.

avvaḻi,
avaṉ, ivaṉ, uvaṉ, eṉa varūum peyarum;
avaḷ, ivaḷ, uvaḷ, eṉa varūum peyarum;
avar, ivar, uvar, eṉa varūum peyarum;
yāṉ, yām, nām, eṉa varūum peyarum;
yāvaṉ, yāvaḷ, yāvar, eṉṉum
āvayiṉ mūṉṟoṭu ap patiṉaintum
pāl aṟi vanta uyartiṇaip peyarē.

In the manner above [646],
Fifteen (pro-) nouns there are
Which mark distinctions of gender within the human class:
avaṉ, ivaṉ, uvaṉ[1],
avaḷ, ivaḷ, uvaḷ[2],
avar, ivar, uvar[3],
yāṉ, yām, nām[4],
yāvaṉ, yāvaḷ and *yāvar*[5].

1. He 2. She 3. They 4. We 5. Who

648. ஆண்மை அடுத்த மகன் என் கிளவியும்,
பெண்மை அடுத்த மகள் என் கிளவியும்,
பெண்மை அடுத்த இகர இறுதியும்,
நம் ஊர்ந்து வரூஉம் இகர ஐகாரமும்,
முறைமை சுட்டா மகனும் மகளும்,
மாந்தர் மக்கள் என்னும் பெயரும்,
ஆடூஉ மகடூஉ ஆயிரு பெயரும்,
சுட்டு முதல் ஆகிய அன்னும் ஆனும்,
அவை முதல் ஆகிய பெண்டு என் கிளவியும்,
ஒப்பொடு வரூஉம் கிளவியொடு தொகைஇ,
அப் பதினைந்தும் அவற்று ஓரன்ன.

āṇmai aṭutta makaṉ eṉ kiḷaviyum,
peṇmai aṭutta makaḷ eṉ kiḷaviyum,
peṇmai aṭutta ikara iṟutiyum,
nam ūrntu varūum ikara aikāramum,

muṟaimai cuṭṭā makaṉum makaḷum,
māntar makkaḷ eṉṉum peyarum,
āṭūu makaṭūu āyiru peyarum,
cuṭṭu mutal ākiya aṉṉum āṉum,
avai mutal ākiya peṇṭu eṉ kiḷaviyum,
oppoṭu varūum kiḷaviyoṭu tokaii,
ap patiṉaintum avaṟṟu ōraṉṉa.

Distinctions of gender within the human class*
The following fifteen too indicate:
makaṉ of the masculine gender,
makaḷ of the feminine gender,
/i/final *peṇṭāṭṭi* of the feminine gender,
/i/-final that is suffixed to *nam*[1],
/ai/-final that is suffixed to *nam*[2],
Non-kinship terms *makaṉ* and *makaḷ*,
The plural nouns *māntar* and *makkaḷ*,
The terms *āṭūu* and *makaṭūu*,
Words with demonstrative initials, and *aṉ* and *āṉ*[3] endings,
Words with demonstrative initials, and ending in feminine gender suffix[4],
And words that pair with the standard of comparison[5].

e.g. 1. நம்பி (*nampi*), 2. நங்கை (*naṅkai*),
3. அன்னன் - அன்னான் (aṉṉaṉ - aṉṉāṉ) (He is like . . .)
4. அன்னள் - அன்னாள் (*aṉṉaḷ - aṉṉāḷ*) (She is like . . .)
5. கண்ணன்னன் - கண்ணன்னள் (*kaṇṇaṉṉaṉ - kaṇṇaṉṉaḷ*)
(He/she is like the eye)
* Inclusive of numbers.

649. எல்லாரும் என்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்,
எல்லீரும் என்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்,
பெண்மை அடுத்த மகன் என் கிளவியும்,
அன்ன இயல என்மனார் புலவர்.

ellārum eṉṉum peyarnilaik kiḷaviyum,
ellīrum eṉṉum peyarnilaik kiḷaviyum,
peṇmai aṭutta makaṉ eṉ kiḷaviyum,
aṉṉa iyala eṉmaṉār pulavar.

The nominal terms *ellārum* and *ellīrum*[1]
And the term *makaṉ* that follows *peṇ*[2]
Are of the same kind too [648]
[They mark distinctions of gender within the human-class],
So do the learned say.

1. They 2. She

650. நிலப் பெயர், குடிப் பெயர், குழுவின் பெயரே,
வினைப் பெயர், உடைப் பெயர், பண்பு கொள் பெயரே,
பல்லோர்க் குறித்த முறை நிலைப் பெயரே,
பல்லோர்க் குறித்த சினை நிலைப் பெயரே,
பல்லோர்க் குறித்த திணை நிலைப் பெயரே,
கூடி வரு வழக்கின் ஆடு இயற் பெயரே,
இன்றிவர் என்னும் எண்ணியற்பெயரொடு,
அன்றி அனைத்தும் அவற்று இயல்பினவே.

nilap peyar, kuṭip peyar, kuḻuviṉ peyarē,
viṉaip peyar, uṭaip peyar paṇpu koḷ peyarē,
pallōrk kuṟitta muṟai nilaip peyarē,
pallōrk kuṟitta ciṉai nilaip peyarē,
pallōrk kuṟitta tiṇai nilaip peyarē,
kūṭi varu vaḻakkiṉ āṭu iyaṟ peyarē,
iṉṟivar eṉṉum eṇṇiyaṟ peyaroṭu,
aṉṟi aṉaittum avaṟṟu iyalpiṉavē.

The following too
Are the gender-marking human class nouns:
Personal nouns derived from
Country[1], family or dynasty[2] and group[3]
Vocation[4], possession[5] and characteristic[6];
Kinship terms in the plural number[7],
Plural nouns formed after the limbs[8],
Plural nouns derived from landscape divisions[9],
Catch-names of divisions in play by children[10],
And personal nouns derived from numerals[11].

1. ஈழநாட்டான் (*īḻanāṭṭāṉ*) (Sri Lankan),
2. சேரன் (*Cēraṉ*) (one of the Cēra dynasty),
3. அவையத்தான் (*avaiyattāṉ*) (one of the council),

4. தச்சன் *(taccaṉ)* (carpenter),
5. முடியான் *(muṭiyāṉ)* (one with tresses),
6. கரியன் *(kariyaṉ)*(one with a dark complexion),
7. தந்தையர் *(tantaiyar)* (fathers),
8. பெருந்தோளார் *(peruntōḷār)* (one with large shoulders),
9. ஆயர் *(āyar)* (herdsmen),
10. முல்லையணி *(mullaiyaṇi)* ('Jasmine' team),
11. இருவர் *(iruvar)* (two persons)

651. அன்ன பிறவும் உயர்திணை மருங்கின்
பன்மையும் ஒருமையும் பால் அறிவந்த
என்ன பெயரும் அத் திணையவ்வே.

aṉṉa piṟavum uyartiṇai maruṅkiṉ
paṉmaiyum orumaiyum pāl aṟi vanta
eṉṉa peyarum at tiṇaiyavvē.

Nouns such as these [650] of the human class
That take singular or plural number
And that mark gender distinctions
Are classed human generic class nouns.

Gender Identification in Non-human Class

652. அது, இது, உது, என வரூஉம் பெயரும்;
அவை முதல் ஆகிய ஆய்தப் பெயரும்;
அவை, இவை, உவை, என வரூஉம் பெயரும்;
அவை முதல் ஆகிய வகரப் பெயரும்;
யாது, யா, யாவை, என்னும் பெயரும்;
ஆவயின் மூன்றொடு அப் பதினைந்தும்
பால் அறிவந்த அஃறிணைப் பெயரே.

atu, itu, utu, eṉa varūum peyarum;
avai mutal ākiya āytap peyarum;
avai, ivai, uvai, eṉa varūum peyarum;
avai mutal ākiya vakarap peyarum;
yātu, yā, yāvai ,eṉṉum peyarum;
āvayiṉ mūṉṟoṭu ap patiṉaintum
pāl aṟi vanta akṟiṇaip peyarē.

The fifteen [pro-]nouns of the non-human generic class
That mark gender - number identification are:
atu[1], *itu*[2] and *utu*[3],
The *āytam* nouns [*aḵtu, iḵtu* and *uḵtu*]
Which have these demonstrative word-initials [/a/, /i/ and /u/],
avai[4], *ivai*[5] and *uvai*[6],
The /v/-final nouns [*av, iv* and *uv*]
Which have these demonstrative word-initials [/a/, /i/ and /u/],
And *yātu, yā* and *yāvai*[7].

1. *It*, at a distance
2. *It*, proximate
3. *It*, midway
4. *They*, at a distance
5. *They*, proximate
6. *They*, midway
7. *Which* ?

653. பல்ல, பல, சில, என்னும் பெயரும்,
உள்ள, இல்ல, என்னும் பெயரும்,
வினைப் பெயர்க் கிளவியும், பண்பு கொள் பெயரும்,
'இனைத்து' எனக் கிளக்கும் எண்ணுக்குறிப் பெயரும்,
ஒப்பின் ஆகிய பெயர்நிலை உளப்பட,
அப் பால் ஒன்பதும் அவற்று ஓரன்ன.

palla, pala, cila, eṉṉum peyarum,
uḷḷa illa, eṉṉum peyarum,
viṉaip peyark kiḷaviyum, paṇpu koḷ peyarum,
'iṉaittu' eṉak kiḷakkum eṇṇukkuṟip peyarum,
oppiṉ ākiya peyarnilai uḷappaṭa,
ap pāl oṉpatum avaṟṟu ōraṉṉa.

And again,
palla, pala and *cila,*
ulla and *illa,*
Verbal nouns and nouns denoting one's characteristic,
Cardinal numbers and inflected comparison morphemes
Are the nine terms
That mark gender identification
In the non-human generic word class.

Number in the Non-human Class Nouns

654. கள்ளொடு சிவணும் அவ் இயற்பெயரே,
கொள் வழி உடைய, பல அறி சொற்கே.

kaḷḷoṭu civaṉum av iyaṟpeyarē,
koḷ vaḻi uṭaiya, pala aṟi coṟkē.

The non-human word class generic nouns
That take the suffix *kaḷ*
Can also be treated as nouns in the plural number.

e.g. பறவை ==> பறவைகள் *(paṟavai ==> paṟavaikaḷ)* (birds)

655. அன்ன பிறவும், அஃறிணை மருங்கின்
பன்மையும் ஒருமையும் பால் அறிவந்த
என்ன பெயரும் அத் திணையவ்வே.

aṉṉa piṟavum, akṟiṇai maruṅkiṉ
paṉmaiyum orumaiyum pāl aṟi vanta
eṉṉa peyarum at tiṇaiyavvē.

Such of the nouns above
In singular and plural numbers
Marking genders specific to them
Are of non-human word class proper.

656. தெரிநிலை உடைய, அஃறிணை இயற்பெயர்
ஒருமையும் பன்மையும், வினையொடு வரினே.

terinilai uṭaiya, akṟiṇai iyaṟpeyar
orumaiyum paṉmaiyum, viṉaiyoṭu variṉē.

The generic nouns of the non-human word class,
[When the plural morpheme *kaḷ* is not suffixed to them],
Have their number concord determined
In relation to the declension of the succeeding verb.

e.g. ஆ வந்தது *(ā vantatu)* (The cow came), ஆ வந்தன *(ā vantaṉa)* (Cows came)

Mixed Class Nouns

657. இரு திணைச் சொற்கும் ஓரன்ன உரிமையின்,
திரிபு வேறுபடூஉம் எல்லாப் பெயரும்,
நினையும் காலை, தம்தம் மரபின்
வினையொடு அல்லது பால் தெரிபு இலவே.

iru tiṉaic coṟkum ōraṉṉa urimaiyiṉ,
tiripu vēṟupaṭūum ellāp peyarum,
niṉaiyum kālai, tamtam marapiṉ
viṉaiyoṭu allatu pāl teripu ilavē.

Discerning men will find that
All nouns
Which are common to human and non-human word classes,
Do not indicate affliation to human or non-human class
Except by concord with its predicator-verb.

e.g. கோ வந்தார் *(kō vantār)* (The king came)
கோ வந்தது *(kō vantatu)* (The cow came)

658. நிகழூஉ நின்ற பலர் வரை கிளவியின்
உயர்திணை ஒருமை தோன்றலும் உரித்தே,
அன்ன மரபின் வினைவயினான.

nikaḻūu niṉṟa palar varai kiḷaviyiṉ
uyartiṇai orumai tōṉṟalum urittē,
aṉṉa marapiṉ viṉaivayiṉāṉa.

Nouns common to human and non-human word classes
Can be shown to indicate human class singular
Where the predicator-verb is finite of the pattern *ceyyum*
Indicating the present
But with no gender distinction marker.

e.g. சாத்தன் யாழ் இசைக்கும் *(cāttaṉ yāḻ icaikkum)* (Cāttaṉ plays on the lute)

659. இயற்பெயர், சினைப்பெயர், சினைமுதற்பெயரே,
முறைப்பெயர்க் கிளவி, தாமே, தானே,
எல்லாம், நீயிர், நீ, எனக் கிளந்து

சொல்லிய அல்ல பிறவும், ஆஅங்கு
அன்னவை தோன்றின், அவற்றொடும் கொளலே!

iyarpeyar, cinaippeyar, cinaimutarpeyarē,
muraippeyark kiḷavi, tāmē, tāṉē,
ellām, nīyir, nī, eṉak kiḷantu
colliya alla piravum, āaṅku
aṉṉavai tōṉriṉ, avarroṭum koḷalē!

Nouns common to human and non-human word classes are:
Non-derivative proper nouns[1],
Nouns marking (peculiarities of) limbs[2],
Nouns combining (peculiarities of) limbs and the whole owning them[3],
Nouns denoting kinship[4],
tām, tāṉ, ellām, nīyir, nī;
Other nouns of this kind not mentioned here
Shall also be included in this category.

1. சாத்தன், பாண்டியன் *(Cāttaṉ, Pāṇṭiyaṉ)*, etc.,
2. முடவன் *(muṭavaṉ)* (the lame), etc.,
3. சீத்தலைச் சாத்தன் *(Cīttalaic Cāttaṉ)* (Cāttaṉ with the scratched up head),
4. தந்தை *(tantai)* (father)

660. அவற்றுள்,
நான்கே இயற்பெயர்; நான்கே சினைப்பெயர்;
நான்கு என மொழிமனார், சினைமுதற்பெயரே;
முறைப்பெயர்க் கிளவி இரண்டு ஆகும்மே;
ஏனைப் பெயரே தம்தம் மரபின.

avarruḷ,
nāṉkē iyarpeyar; nāṉkē cinaippeyar;
nāṉku eṉa moḻimaṉār, cinaimutarpeyarē;
muraippeyark kiḷavi iraṇṭu ākummē;
ēṉaip peyarē tamtam marapiṉa.

Among the common nouns above [559],
Non-derivative proper nouns,
Nouns marking (peculiarities of) limbs,
And nouns combining limbs and the whole owning them

Are of four kinds each;
Kinship nouns are of two,
And the rest no branching mark.

Non-derivative Proper Nouns

661. அவைதாம்,
பெண்மை இயற்பெயர், ஆண்மை இயற்பெயர்,
பன்மை இயற்பெயர், ஒருமை இயற்பெயர், என்று
அந் நான்கு என்ப 'இயற்பெயர் நிலையே.'

avaitām,
peṇmai iyaṟpeyar, āṇmai iyaṟpeyar,
paṉmai iyaṟpeyar, orumai iyaṟpeyar, eṉṟu
an nāṉku eṉpa 'iyaṟpeyar nilaiyē.'

The four kinds of non-derivative proper nouns are:
Nouns in feminine[1] and masculine genders[2]
And nouns in plural[3] and singular[4] numbers.

1. சாத்தி வந்தாள் *(Cātti vantāḷ)* - Cātti (a woman) came
2. பாண்டியன் வந்தான் *(Paṇṭiyaṉ vantāṉ)* - Pāṇṭiyaṉ (a man) came
3. பாண்டியன் வந்தன *(Pāṇṭiyaṉ vantaṉa)* - Pāṇṭiyaṉ (buses) came
4. சாத்தி வந்தது *(Cātti vantatu)* - Cātti (a cow) came

Nouns Designating Limbs

662. பெண்மைச் சினைப்பெயர், ஆண்மைச் சினைப்பெயர்,
பன்மைச் சினைப்பெயர், ஒருமைச் சினைப்பெயர், என்று
அந் நான்கு என்ப 'சினைப்பெயர் நிலையே'.

peṇmaic ciṉaippeyar, āṇmaic ciṉaippeyar,
paṉmaic ciṉaippeyar, orumaic ciṉaippeyar, eṉṟu
an nāṉku eṉpa 'ciṉaippeyar nilaiyē.'

The four kinds of nouns
That designate (peculiarities of) limbs are:
Nouns in feminine[1] and masculine[2] genders
And nouns in plural[3] and singular[4] numbers.

1. முத்தி வந்தாள் (*mutti vantāḷ*) - The lame woman came
2. முடவன் வந்தான் (*muṭavaṉ vantāṉ*) - The lame man came
3. முடம் வந்தன (*muṭam vantaṉa*) - The lame (animals) came
4. முடம் வந்தது (*muṭam vantatu*) - The lame (animal) came.

Nouns Designating Limb-Whole Entities

663. பெண்மை சுட்டிய சினைமுதற்பெயரே,
ஆண்மை சுட்டிய சினைமுதற்பெயரே,
பன்மை சுட்டிய சினைமுதற்பெயரே,
ஒருமை சுட்டிய சினைமுதற்பெயர், என்று
அந் நான்கு என்ப 'சினைமுதற்பெயரே.'

peṇmai cuṭṭiya ciṉaimutaṟpeyarē,
āṇmai cuṭṭiya ciṉaimutaṟpeyarē,
paṉmai cuṭṭiya ciṉaimutaṟpeyarē,
orumai cuṭṭiya ciṉaimutaṟpeyar, eṉṟu
an nāṉku eṉpa 'ciṉaimutaṟpeyarē.'

The four kinds of nouns
That designate combining of
(Peculiarities of) limbs and the whole owning them are:
Those in feminine[1] and masculine genders[2]
And those in plural[3] and singular[4] numbers.

1. கூன்மருதி வந்தாள் (*kūṉ maruti vantatu/vantāḷ*),
2. கூன் மருதன் வந்தது/வந்தான் (*kūṉ marutaṉ vantatu/vantāṉ*),
3. செங்கண் அரிமா வந்தது/வந்தன (*ceṅkaṇ arimā vantatu/vantaṉa*),
4. கூன் மருது வந்தது/வந்தான்/வந்தாள் (*kūṉ marutu vantatu/vantāṉ/vantāḷ*)

Kinship Nouns

664. பெண்மை முறைப்பெயர், ஆண்மை முறைப்பெயர், என்று
ஆயிரண்டு என்ப 'முறைப்பெயர் நிலையே.'

peṇmai muṟaippeyar, āṇmai muṟaippeyar, eṉṟu
āyiraṇṭu eṉpa 'muṟaippeyar nilaiyē.'

Kinship nouns among them [659]
Fall into two sub-classes:

Those in feminine gender[1]
And those in masculine gender[2].

1. அன்னை பால் கொடுத்தது/கொடுத்தாள் *(annai pāl koṭuttatu/koṭuttāḷ)*, Mother gave milk.
2. தந்தை அழைத்தது/அழைத்தான் *(tantai alaittatu/alaittān)* Father called.

Mixed Class Nouns

665. பெண்மை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றற்கும் ஒருத்திக்கும் ஒன்றிய நிலையே.

peṇmai cuṭṭiya ellāp peyarum
onṟaṟkum oruttikkum onṟiya nilaiyē.

All mixed human and non-human class nouns
Which designate feminine gender
Shall characterize
Non-human class singular
And human class feminine singular.

e.g. சாத்தி வந்தது *(cātti vantatu)* (The cow named cātti came),
சாத்தி வந்தாள் *(cātti vantāḷ)* (The woman named Cātti came),
முடத்தி வந்தது *(muṭatti vantatu)* (The lame cow came),
முடத்தி வந்தாள் *(muṭatti vantāḷ)* (The lame woman came),
முடக்கொற்றி வந்தது *(muṭakkoṟṟi vantatu)* (The lame cow named koṟṟi came),
முடக்கொற்றி வந்தாள் *(muṭakkoṟṟi vantāḷ)* (The lame woman named Koṟṟi came),
தாய் வந்தது *(tāy vantatu)* (The mother animal came),
தாய் வந்தாள் *(tāy vantāḷ)* (The mother woman came)

666. ஆண்மை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றற்கும் ஒருவற்கும் ஒன்றிய நிலையே.

āṇmai cuṭṭiya ellāp peyarum
onṟaṟkum oruvaṟkum onṟiya nilaiyē.

All mixed human and non-human class nouns
Which designate masculine gender
Shall characterize
Non-human class singular
And human class masculine singular.

667. பன்மை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றே, பலவே, ஒருவர், என்னும்
என்று இப் பாற்கும் ஓரன்னவ்வே.

panmai cuttiya ellāp peyarum
onrē, palavē, oruvar, ennum
enru ip pārkum ōrannavvē.

All common plural nouns
Shall characterize
Non-human singular and plural numbers
And either gender singular among the human class.

e.g. யானை வந்தது/வந்தன (*yānai vantatu/vantana*) (Elephant/elephants came), யானை வந்தான்/வந்தாள் (*yānai vantān/vantāḷ*) (A man/woman with elephant's gait came)

668. ஒருமை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றற்கும் ஒருவர்க்கும் ஒன்றிய நிலையே.

orumai cuttiya ellāp peyarum
onrarkum oruvarkkum onriya nilaiyē.

All mixed class singular nouns
Shall designate
Non-human class singular
And either gender singular among the human class.

e.g. கோதை வந்தது/வந்தான்/வந்தாள் (*kōtai vantatu/vantān/vantāḷ*) - Kōtai (woman man or animal) came

669. 'தாம்' என் கிளவி பன்மைக்கு உரித்தே.

'tām' en kiḷavi panmaikku urittē.

The mixed human and non-human class noun *tām*
Marks the plural number in both these classes.

e.g. அவர்தாம் வந்தார் (*avartām vantār*) (It is they who came), அவைதாம் வந்தன (*avaitām vantana*) (It is they who came)

670. 'தான்' என் கிளவி ஒருமைக்கு உரித்தே.

'tāṉ' eṉ kiḷavi orumaikku urittē.

The mixed human and non-human class noun *tāṉ*
Indicates the singular number in both these classes.

e.g. *அவன்தான் வந்தான் (avaṉtāṉ vantāṉ)* (It is he who came),
அவள்தான் வந்தாள் (avaḷtāṉ vantāḷ) (It is she who came),
அதுதான் வந்தது (atutāṉ vantatu) (It is that which came)

671. 'எல்லாம்' என்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
பல்வழி நுதலிய நிலைத்து ஆகும்மே.

'ellām' eṉṉum peyarnilaik kiḷavi
palvaḻi nutaliya nilaittu ākummē.

The mixed human and non-human class noun *ellām*
Designates the plural number in both these classes.

e.g. *யாம் எல்லாம் வந்தாம் (yām ellām vantām)* (We all came),
அவை எல்லாம் வந்தன (avai ellām vantaṉa) (They all came)

672. தன் உள்ளுறுத்த பன்மைக்கு அல்லது,
உயர்திணை மருங்கின், ஆக்கம் இல்லை.

taṉ uḷḷuṟutta paṉmaikku allatu,
uyartiṇai maruṅkiṉ, ākkam illai.

The mixed class noun *ellām* above [671]
Is not a coveted use in human generic class
Except in the first person inclusive plural.

e.g. *நாமெல்லாம் செழிக்க (nāmellām ceḻikka)* (May we (others of our country, society, group, etc. included) all prosper!)

673. 'நீயிர், நீ' என வரூஉம் கிளவி
பால் தெரிபு இலவே; உடன்மொழிப் பொருள.

'nīyir, nī' ena varūum kiḷavi
pāl teripu ilavē; uṭaṉ moḻip poruḷa.

The mixed second person [pro]nouns *nīyir* and *nī*
Do have a form common to both human and non-human classes,
And mark not these class and gender distinctions
[*nīyir* is common to both human class and non-human class second person plural
And *nī* is common to human class masculine and feminine genders and second person singular].

674. அவற்றுள்,
'நீ' என் கிளவி ஒருமைக்கு உரித்தே.

avaṟṟuḷ,
'nī' eṉ kiḷavi orumaikku urittē.

Of these two [673],
The [pro]noun *nī* represents singular number.

675. ஏனைக் கிளவி பன்மைக்கு உரித்தே.

ēṉaik kiḷavi paṉmaikku urittē.

nīyir the other of the two [673]
Designates the plural number.

Gender Designation of *Oruvar*

676. 'ஒருவர்' என்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
இரு பாற்கும் உரித்தே, தெரியும் காலை.

'oruvar' eṉṉum peyarnilaik kiḷavi
iru pāṟkum urittē, teriyum kālai.

The nominal form *oruvar*
Is on examination seen
To represent both masculine and feminine genders of the human class.

677. தன்மை சுட்டின், பன்மைக்கு ஏற்கும்.

tanmai cuttin, panmaikku ērkum.

Its formal structure considered,
oruvar takes a plural verb after it.

e.g. ஒருவர் வந்தார் (*oruvar vantār*)

678. இன்ன பெயரே இவை எனல் வேண்டின்,
முன்னம் சேர்த்தி முறையின் உணர்தல்!

inna peyarē ivai enal vēntin,
munnam cērtti muraiyin unartal!

One must look into the norms of usage
Along with the speaker's intention and context
For one to determine the class and gender of *nīyir, nī* and *oruvar.*

Aberrant Forms

679. மகடூஉ மருங்கின் பால் திரி கிளவி
மகடூஉ இயற்கை, தொழில்வயினான.

makatūu marunkin pāl tiri kilavi
makatūu iyarkai, tolilvayinana.

The aberrant feminine gender designation *penmakan*
Takes the verb concord
In the manner of a feminine gender denoting term.

e.g. பெண்மகன் வந்தாள் (*penmakan vantāl*) (The woman came)

680. ஆ ஓ ஆகும் பெயருமார் உளவே;
ஆயிடன் அறிதல், செய்யுளுள்ளே!

ā ō ākum peyarumār uḷavē;
āyiṭaṉ aṟital, ceyyuḷuḷḷē!

Let one look through poetic usage
Where there are terms with suffixes [like ār, āḷ, āṉ]
Whose vowel /ā/ is modified to /ō/.

e.g. வில்லான் ==> வில்லோன் (*villāṉ ==> villōṉ*) - The one holding a bow
நல்லார் ==> நல்லோர் (*nallār ==> nallōr*) - The virtuous people.

Nouns Signifying Flora and Fauna

681. இறைச்சிப் பொருள்வயின் செய்யுளுள் கிளக்கும்
இயற்பெயர்க் கிளவி உயர்திணை சுட்டா;
நிலத்துவழி மருங்கின் தோன்றலான.

iṟaiccip poruḷvayiṉ ceyyuḷuḷ kiḷakkum
iyaṟpeyark kiḷavi uyartiṇai cuṭṭā;
nilattuvaḻi maruṅkiṉ tōṉṟalāṉa.

In [*akam*] poetry
The proper nouns of human and non-human mixed class designation,
Where they signify the flora and fauna of a given tract of land,
Do not represent the human generic class.

e.g. கடுவன், முதுமகன் (*kaṭuvaṉ, mutumakaṉ*), etc.

682. திணையொடு பழகிய பெயர் அலங்கடையே.

tiṇaiyoṭu paḻakiya peyar alaṅkaṭaiyē.

The nouns of non-human class designation above [681]
Exclude those
Which denote affliation to the five tracts of land.
[These nouns mark the human class].

e.g. விடலை (*viṭalai*), மீளி (*mīḷi*), காளை (*kāḷai*), etc.

6. வினை இயல்

viṉai iyal

Verbs

Verbs Described

683. 'வினை' எனப்படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது,
நினையும் காலை, காலமொடு தோன்றும்.

'viṉai' eṉappaṭuvatu vēṟṟumai koḷḷātu,
niṉaiyum kālai, kālamoṭu tōṉṟum.

When examined,
Verbs do not mark case declensions;
Conjugation for tenses they manifest.

Tenses

684. காலம்தாமே மூன்று என மொழிப.

kālamtāmē mūṉṟu eṉa moḻipa.

The tenses above [683] are three in number,
So goes the word of the wise.

685. இறப்பின், நிகழ்வின், எதிர்வின், என்றா
அம் முக் காலமும் குறிப்பொடும் கொள்ளும்
மெய்ந் நிலை உடைய, தோன்றலாறே.

iṟappiṉ, nikaḻviṉ, etirviṉ, eṉṟā
am muk kālamum kuṟippoṭum koḷḷum
meyn nilai uṭaiya, tōṉṟal āṟē.

The three tenses are:
Past, present and future[1],
Which are revealed in forms explicit,
And they by convention stand implicit in appellative verbs[2] too.

1. கண்டான் *(kaṇṭāṉ)* (He saw) - காண்கிறான் *(kāṇkirāṉ)* (He sees) - காண்பான் *(kāṇpāṉ)* (He will see);
2. கரியன் *(kariyaṉ)* (He is being dark-complexioned)

Verb Classes and Their Threefold Assignment

686. குறிப்பினும் வினையினும் நெறிப்படத் தோன்றிக்
காலமொடு வரூஉம் வினைச்சொல் எல்லாம் -
உயர்திணைக்கு உரிமையும், அஃறிணைக்கு உரிமையும்,
ஆயிரு திணைக்கும் ஓரன்ன உரிமையும்,
அம் மூஉருபின, தோன்றலாறே.

kurippiṉum viṉaiyiṉum nerippaṭat tōṉṟik
kālamoṭu varūum viṉaiccol ellām —
uyartiṇaikku urimaiyum, akṟiṇaikku urimaiyum,
āyiru tiṇaikkum ōraṉṉa urimaiyum,
am mūurupiṉa, — tōṉṟal āṟē.

All verbs —
Marking three tenses that they are
And falling into two classes, viz.,
Appellative verbs and verbs with explicit tense morphemes —
Have a threefold assignment:
Human class verbs[1], non-human class verbs[2]
And human and non-human mixed class verbs[3].

1. பார்த்தான் *(pārttāṉ)* (He saw); 2. பார்த்தது *(pārttatu)* (It saw);
3. பார்க்கும் *(pārkkum)* (He/it will see)

Terminations of First Person Plural Verbs

687. அவைதாம்,
அம், ஆம், எம், ஏம், என்னும் கிளவியும்,
உம்மொடு வரூஉம் க, ட, த, ற, என்னும்
அந் நாற் கிளவியொடு ஆயெண் கிளவியும்
பன்மை உரைக்கும் தன்மைச் சொல்லே.

avaitām,
am, ām, em, ēm, eṉṉum kiḷaviyum,
ummoṭu varūum ka, ṭa, ta, ṟa, eṉṉum

an nāṟ kiḷaviyoṭu āyeṉ kiḷaviyum
paṉmai uraikkum taṉmaic collē.

Amongst these verbs [686],
The first person plural verbs are those
That take eight terminations:
am, ām, em and *ēm*
And *kum, ṭum, tum* and *ṟum.*

e.g. உண்டனம் *(uṇṭaṉam)* (We ate), வரைந்தாம் *(varaintām)* (We painted), கண்டனெம் *(kaṇṭaṉem)* (We saw), சென்றேம் *(ceṉṟēm)* (We went), உண்கும் *(uṇkum)* (We will eat), காண்டும் *(kāṇṭum)* (We will see), வருதும் *(varutum)* (We will come), சேறும் *(cēṟum)* (We will reach)

688. க, ட, த, ற, என்னும்
அந் நான்கு ஊர்ந்த குன்றியலுகரமொடு,
என், ஏன், அல், என வரூஉம் ஏழும்
தன்வினை உரைக்கும் தன்மைச் சொல்லே.

ka, ṭa, ta, ṟa, eṉṉum
an nāṉku ūrnta kuṉṟiyalukaramoṭu,
eṉ, ēṉ, al, eṉa varūum ēḻum
taṉ viṉai uraikkum taṉmaic collē.

The first person singular verbs are those
That take the seven terminations:
eṉ, ēṉ and *al*
And the shortened /u/ ending /k/, /ṭ/, /t/ and /ṟ/-initial ones.

e.g. உண்கு *(uṇku)* (I will eat), காண்பென், காண்பேன், காண்பாள் *(kāṇpeṉ, kāṇpēṉ. kāṇpal)* (I will see), உண்டு *(uṇṭu)* (I will eat), வருது *(varutu)* (I will come) and சேறு *(cēṟu)* (I will reach)

689. அவற்றுள்,
"செய்கு" என் கிளவி வினையொடு முடியினும்,
அவ் இயல் திரியாது என்மனார் புலவர்.

avaṟṟuḷ,
"ceyku" eṉ kiḷavi viṉaiyoṭu muṭiyiṉum
av iyal tiriyātu eṉmaṉār pulavar.

Among the verbs with the seven terminations above [688]
The one with the formulaic form *ceyku*
Will not lose its character as finite verb
Even when it is followed by another finite verb,
So have the learned ruled.

e.g. காண்கு வந்தேன் *(kāṉku vantēṉ)* (I came to see you)

Terminations of Third Person Singular Verbs

690. அன், ஆன், அள், ஆள், என்னும் நான்கும்
ஒருவர் மருங்கின் படர்க்கைச் சொல்லே.

aṉ, āṉ, aḷ, āḷ, eṉṉum nāṉkum
oruvar maruṅkiṉ paṭarkkaic collē.

The four terminations *aṉ*, *āṉ*, *aḷ* and *āḷ*
Mark the human class third person singular verbs.

e.g. வந்தான் *(vantāṉ)* (He came)

Terminations of Third Person Plural Verbs

691. அர், ஆர், ப, என வரூஉம் மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கின் படர்க்கைச் சொல்லே.

ar, ār, pa, eṉa varūum mūṉṟum
pallōr maruṅkiṉ paṭarkkaic collē.

The three terminations *ar*, *ār* and *pa*
Go with the human class third person plural verbs.

e.g. அவர் நின் நோக்கினர் *(avar niṉ nōkkiṉar)* (They looked at you),
என்மனார் புலவர் *(eṉmaṉār pulavar)* (Learned men say),
என மொழிப *(eṉa moḻipa)* (So do they say)

692. மாரைக் கிளவியும் பல்லோர் படர்க்கை:
காலக் கிளவியொடு முடியும் என்ப.

māraik kiḷaviyum pallōr paṭarkkai:
kālak kiḷaviyoṭu muṭiyum eṉpa.

The termination *mār*
Also marks the human class third person plural verb,
And it has a following finite verb or participial noun qualifying it,
So has it been ruled.

e.g. கொண்மார் வந்தார் *(koṇmār vantār)* (Those who supplicate came),
பாடன்மார் எமரே *(pāṭaṉmār emarē)* (Those singing are our kin)

The Terminations all together

693. பன்மையும் ஒருமையும் பால் அறிவந்த
அந் நால்-ஐந்தும் மூன்று தலை இட்ட
முன்னுறக் கிளந்த உயர்திணையவ்வே.

paṉmaiyum orumaiyum pāl aṟivanta
an nāl aintum mūṉṟu talai iṭṭa
muṉṉuṟak kiḷanta uyartiṇaiyavvē.

The twenty-three terminations of verbs aforesaid
[Eight in 687, seven in 688, four in 690, three in 691 and one in 692]
That designate plural and singular numbers —
All represent the human generic class as noted above.

Verbs in Additive Contexts

694. அவற்றுள்,
பன்மை உரைக்கும் தன்மைக் கிளவி
எண் இயல் மருங்கின் திரிபவை உளவே.

avaṟṟuḷ,
paṉmai uraikkum taṉmaik kiḷavi
eṇ iyal maruṅkiṉ tiripavai uḷavē.

Among these twenty-three (693),
Verbs that mark first person plural
May go with non-human class nouns too
In additive contexts.

e.g. யானும் என் எஃகமும் சாரும் *(yāṉum eṉ eḵkamum cārum)*
(My weapon and I will do for me)

Interrogative Appellative Verb

695. யாஅர் என்னும் வினாவின் கிளவி
அத் திணை மருங்கின் முப் பாற்கும் உரித்தே.

yāar eṉṉum viṉāviṉ kiḷavi
at tiṇai maruṅkiṉ mup pāṟkum urittē.

The interrogative appellative verb *yār*
Shall signify the three genders
[Masculine, feminine and mixed plural]
Of the human generic class.

e.g. அவன் யார் *(avaṉ yār)* (Who is he?)
அவள் யார் *(avaḷ yār)* (Who is she?)
அவர் யார் *(avar yār)* (Who are they?)

Change of Terminations with /ā/-initial

696. பால் அறி மரபின் அம் மூஈற்றும்
ஆ ஓ ஆகும், செய்யுளுள்ளே.

pāl aṟi marapiṉ am mūīṟṟum
ā ō ākum, ceyyuḷuḷḷē.

In poetry,
The /ā/-initial of the gender-specific terminations [*āṉ*, *āḷ*, and *ār*]
Is modified to /ō/.

e.g. வந்தோன் பெரும *(vantōṉ peruma)* (The noble man came),
நகூஉப் பெயர்ந்தோளே *(nakūup peyarntōḷē)* (She moved smiling),
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே *(uṇṭi koṭuttōr uyir koṭuttōrē)* (Food-givers are life-givers)

697. 'ஆய்' என் கிளவியும் அவற்றொடு கொள்ளும்.

'āy' eṉ kiḷaviyum avaṟṟoṭu koḷḷum.

The /ā/-initial of the second person termination *āy* [708]
Is modified to /ō/ too.

e.g. வந்தோய் மன்ற தண்கட் சேர்ப்ப (*vantōy manra taṇkar cērppa)*
(The chief of the cool coastal tract came)

Nature of Appellative Verbs

698. அதுச் சொல் வேற்றுமை உடைமையானும்,
'கண்' என் வேற்றுமை நிலத்தினானும்,
ஒப்பினானும், பண்பினானும், என்று
அப் பால் காலம் குறிப்பொடு தோன்றும்.

atuc col vērrumai uṭaimaiyāṉum,
'kaṇ' eṉ vērrumai nilattiṉāṉum,
oppiṉāṉum, paṇpiṉāṉum, eṉru
ap pāl kālam kurippoṭu tōṉrum.

Appellative verbs
Denoting possession of the sixth case morpheme *atu,*
Denoting place of the seventh case morpheme *kaṇ*
And denoting comparison and quality
Shall carry tense signification.

e.g. எந்தையும் உடையேம் (*entaiyum uṭaiyēm)* (We had our father then),
கானக நாடனை நீயோ (*kāṉaka nāṭaṉai nīyō)* (You are the chief of the sylvan tract),
அவள் என் உயிரன்னாள் (*avaḷ eṉ uyiraṉṉāḷ)* (She is like my breath),
அவன் இனியன் (*avaṉ iṉiyaṉ)* (He is sweet-natured)

699. அன்மையின், இன்மையின், உண்மையின், வன்மையின்,
அன்ன பிறவும் குறிப்பொடு கொள்ளும்
என்ன கிளவியும் குறிப்பே காலம்.

aṉmaiyiṉ, iṉmaiyiṉ, uṇmaiyiṉ, vaṉmaiyiṉ,
aṉṉa piravum kurippoṭu koḷḷum
eṉṉa kiḷaviyum kurippē kālam.

The verbs
Pointing to *aṉmai* (negation), *iṉmai* (absence), *uṇmai* (presence) and *vaṉmai* (capability)
And the others of their sort
Are appellatives of tense signification.

20

e.g. யாம் அவன் கிளைஞரேம் அல்லேம் *(yām avan̲ kiḷaiñarēm allēm)* (We are not his kin),
யாம் எந்தையும் இலமே *(yām entaiyum ilamē)* (We do not have our father now),
உரனுடையார் *(uran̲uṭaiyār)* (Men possessed of fortitude)
அருள வல்லை *(aruḷa vallai)* (You are capable of compassion)

700. பன்மையும் ஒருமையும் பால் அறிவந்த
அன்ன மரபின் குறிப்பொடு வரூஉம்
காலக் கிளவி உயர்திணை மருங்கின்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபாடு இலவே.

pan̲maiyum orumaiyum pāl ar̲i vanta
an̲n̲a marapin̲ kur̲ippoṭu varūum
kālak kiḷavi uyartiṇai maruṅkin̲
mēlaik kiḷaviyoṭu vēr̲upāṭu ilavē.

Appellative verbs
Signifying tenses implicitly
And marking number distinctions in the human class genders
Have their terminations
Not unlike
Those verbs with explicit tense morphemes suffixed [693].

Terminations of Non-human Class Verbs

701. அ, ஆ, வ என வரூஉம் இறுதி
அப் பால் மூன்றே பலவற்றுப் படர்க்கை.

a, ā, va en̲a varūum ir̲uti
ap pāl mūn̲r̲ē palavar̲r̲up paṭarkkai.

The three terminations /a/, /ā/ and [va]
Mark the non-human class third person plural verbs.

e.g. வாள் செவ்வானத்து வனப்புப் போன்றன *(vāḷ cevvān̲attu van̲appup pōn̲r̲an̲a)* (The sword had the grandeur of the red sky),
நினைக்க வேண்டா *(nin̲aikka vēṇṭā)* (No doubt there need be),
அவை உண்குவ *(avai uṇkuva)* (They eat)

702. ஒன்றன் படர்க்கை த, ற, ட, ஊர்ந்த
குன்றியலுகரத்து இறுதி ஆகும்.

onran patarkkai ta, ra, ta, ūrnta
kunriyalukarattu iruti ākum.

The terminations
With /t/, /r/ and /t/ pairing with shortened /u/ after
Characterize the non-human class third person singular verbs.

e.g. உண்டது *(untatu)* (eaten), கூயிற்று *(kūyirru)* (cried),
குறுந்தாட்டு *(kuruntāttu)* (short-legged)

703. பன்மையும் ஒருமையும் பால் அறிவந்த
அம் மூ-இரண்டும் அஃறிணையவ்வே.

panmaiyum orumaiyum pāl arivanta
am mū irantum akrinaiyavvē.

Verbs with the six terminations above [701, 702]
That mark number distinction
Belong to the non-human generic class.

704. அத் திணை மருங்கின் இரு பால் கிளவிக்கும்
ஒக்கும் என்ப எவன் என் வினாவே.

at tinai marunkin iru pāl kilavikkum
okkum enpa evan en vināvē.

In the non-human generic class above [703],
The interrogative non-personal *evan* [what]
Goes with both the numbers of the third person.

e.g. அஃது எவன் *(aktu evan)* (What is it?),
அவை எவன் *(avai evan)* (What are they?)

Non-human Class Appellative Verbs

705. இன்று, இல, உடைய என்னும் கிளவியும்,
அன்று, உடைத்து, அல்ல என்னும் கிளவியும்,

பண்பு கொள் கிளவியும், 'உள' என் கிளவியும்,
பண்பின் ஆகிய சினைமுதற் கிளவியும்,
ஒப்பொடு வரூஉம் கிளவியொடு தொகைஇ,
அப் பால் பத்தும் குறிப்பொடு கொள்ளும்.

inṟu, ila, uṭaiya eṉṉum kiḷaviyum,
aṉṟu, uṭaittu, alla eṉṉum kiḷaviyum,
paṇpu koḷ kiḷaviyum, 'uḷa' eṉ kiḷaviyum,
paṇpiṉ ākiya ciṉaimutaṟ kiḷaviyum,
oppoṭu varūum kiḷaviyoṭu tokaii.
ap pāl pattum kuṟippoṭu koḷḷum.

Ten are the appellative verb significations:
inṟu, ila[1] [non-existing or non-occurring],
aṉṟu, alla[2] [denying or refusing],
uṭaiya, uṭaittu[3] [possessing or containing],
Verbs representing quality or characteristic[4],
Verbs denoting existence or being of things[5],
Verbs denoting wholes preceded by limbs bearing on by their quality[6],
And verbs denoting similitude[7].

1. அவர்க்குக் கடன் இன்று *(avarkkuk kaṭaṉ inṟu)* (He does not run into debts), அங்கு கடைகள் இல *(aṅku kaṭaikaḷ ila)* (Shops are not open there),
2. இதற்கு அதுவன்று பொருள் *(itaṟku atuvaṉṟu poruḷ)* (It does not mean that) அவையல்ல நாம் தேடியன *(avaiyalla nām tēṭiyaṉa)* (They are not the ones we sought after),
3. நாடு வளமுடைத்து *(nāṭu vaḷamuṭaittu)* (The country is prosperous) சிற்றூர்கள் வளமுடைய *(ciṟṟūrkaḷ vaḷamuṭaiya)* (The villages are prosperous),
4. அவன் செயல் இனிது *(avaṉ ceyal iṉitu)* (His deeds are good),
5. அங்கு செல்வங்கள் யாவும் உள *(aṅku celvaṅkaḷ yāvum uḷa)* (That place is endowed with all riches),
6. அது குறுந்தாட்டு *(atu kuṟuntāṭṭu)* (It is short-legged)
7. இறப்பன்ன *(iṟappaṉṉa)* (Death like)

706. *பன்மையும் ஒருமையும் பால் அறிவந்த*
அன்ன மரபின் குறிப்பொடு வரூஉம்
காலக் கிளவி அஃறிணை மருங்கின்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபாடு இலவே.

paṉmaiyum orumaiyum pāl aṟivanta
aṉṉa marapiṉ kuṟippoṭu varūum
kālak kiḷavi akṟiṇai maruṅkiṉ
mēlaik kiḷaviyoṭu vēṟupāṭu ilavē.

Appellative verbs
Signifying tenses implicitly
And marking number distinctions in the non-human class genders
Have their terminations
Not unlike those verbs
With explicit tense morphemes suffixed [703].

Verbs Common to Human and Non-human Classes

707. முன்னிலை, வியங்கோள், வினை எஞ்சு கிளவி,
இன்மை செப்பல், 'வேறு' என் கிளவி,
செய்ம்மன, செய்யும், செய்த என்னும்
அம் முறை நின்ற ஆயெண் கிளவியும்
திரிபு வேறுபடூஉம் செய்திய ஆகி,
இரு திணைச் சொற்கும் ஓரன்ன உரிமைய.

muṉṉilai, viyaṅkōḷ, viṉai eñcu kiḷavi,
iṉmai ceppal, 'vēṟu' eṉ kiḷavi,
ceymmaṉa, ceyyum, ceyta eṉṉum
am muṟai niṉṟa āyeṇ kiḷaviyum
tiripu vēṟupaṭūum ceytiya āki,
iru tiṇaic coṟkum ōraṉṉa urimaiya.

Finite verbs in the second person[1],
Finite verbs in the optative mood[2],
Verbal participles[3],
Appellative verbs signifying negation[4],
Appellative verbs of the pattern *vēṟu* signifying contrast[5],
And verbs of the formulaic patterns *ceymmaṉa*[6], *ceyyum*[7] and *ceyta*[8] –
Eight verbs that these are
Which belong to both the human and non-human generic classes,
But stand distinct
With mutually exclusive sense affiliations
With the human class and non-human class.

1. கொல்லை மேவலை இயற்றேர் வளவ (*kollai mēvalai iyaṟṟēr vaḷava)*
   (O king with fine chariot! you lust after plunder)
2. மன்னிய பெரும நீ *(manniya peruma nī)* (O noble one, may you live long!)
3. அன்னச்சேவல் அயிரை மாந்தி வடமலை பெயர்குவை ஆயின்
   (annaccēval ayirai mānti vaṭamalai peyarkuvai āyiṉ)
   (O male swan! having eaten the ayirai fish; if you go to the Himalayas...)
4. அழுக்குற்று அகன்றாரும் இல்லை *(aḻukkuṟṟu akaṉṟārum illai)*
   (None became prosperous on account of jealousy)
5. அவன் வேறு அது வேறு *(avaṉ vēṟu atu vēṟu)*
   (He stands different from what it is)
6. ஆ முதிணையும் கைக்குமன சொல்லே *(ā mutiṉaiyum kaikkumaṉa collē)*
   (Words go with both the human and non-human class)
7. கூஉம் நின் உடற்றியோர் நாடே *(kūum niṉ uṭaṟṟiyōr nāṭe)*
   (The country of your enemies cries in pain)
8. புதல்வர்ப் பெறதீரும் *(putalvarp peṟatīrum)*
   (Those who have not given birth to sons)

Second Person Singular Terminations

708. அவற்றுள்,
முன்னிலைக் கிளவி
இ, ஐ, ஆய் என வரூஉம் மூன்றும்
ஒப்பத் தோன்றும் ஒருவர்க்கும் ஒன்றற்கும்.

avaṟṟuḷ,
muṉṉilaik kiḷavi
i, ai, āy eṉa varūum mūṉṟum
oppat tōṉṟum oruvarkkum oṉṟaṟkum.

Amongst these (707),
The verbs which take the second person terminations *i, ai* and *āy*
Designate the singular number
In both the human and non-human generic classes.

e.g. இங்கு எவன் செய்தியோ *(iṅku evaṉ ceytiyō)*
(What are you doing here?)
கானக நாடனை நீயோ *(kāṉaka nāṭaṉai nīyō)*
(Are you the chief of this forest region?)
அன்னச்சேவல் வடமலைப் பெயர்குவை ஆயின்

(annaccēval vaṭamalaip peyarkuvai āyin)
(O male swan! if you go to the Himalayas)
சுடர்த்தொடீஇ கேளாய் *(cuṭarttoṭii kēḷāy)*
(O lady with dazzling ornaments! listen)

Second Person Plural Terminations

709. இர், ஈர், மின் என வரூஉம் மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கினும் பலவற்று மருங்கினும்
சொல் ஓரனைய என்மனார் புலவர்.

ir, īr, min ena varūum mūnrum
pallōr maruṅkinum palavarru maruṅkinum
col ōranaiya enmanār pulavar.

The verbs which take the three terminations *ir*, *īr* and *min*
Assume forms identical
In the plural number of the second person
Of the human and non-human classes,
So do the learned men say.

e.g. களம்புகல் ஓம்புமின் தெவ்விர் *(kaḷampukal ōmpumin tevvir)*
(O foes! avoid entry into the battlefield)
கூழ் உண்பிர் *(kūḻ uṇpir)* (Do eat the gruel)
வருவீர் *(varuvīr)* (Do come)

Terminations for All Persons

710. எஞ்சிய கிளவி இடத்தொடு சிவணி
ஐம் பாற்கும் உரிய, தோன்றலாறே.

eñciya kiḷavi iṭattoṭu civaṇi
aim pāṟkum uriya, tōnralāṟē.

The remaining seven
[From finite verb in the optative mood to *ceyta* formulaic verb (707)]
Go with the five genders in the three persons
In accord with the context of use.

e.g. அவர் வாழ்க (avar vālka) (May they prosper!)
நும் மண் செழிக்க (num maṉ celikka) (May your land prosper!)
உண்டு வந்தேன் (uṇṭu vantēṉ) (Having had food I came)'
யானில்லை (yāṉillai) (It is not I)
நீயில்லை (nīyillai) (It is not you), etc.

Verbs in the Optative Mood

711. அவற்றுள்,
முன்னிலை, தன்மை, ஆயீரிடத்தொடு
மன்னாது ஆகும், வியங்கோட் கிளவி.

avaṟṟuḷ,
muṉṉilai, taṉmai, āyīr iṭattoṭu
maṉṉātu ākum, viyaṅkōṭ kiḷavi.

Of these seven [710 <== 707],
The verb in the optative mood
Finds an abiding use
In neither of the first and second persons.

e.g. தமிழ் வாழ்க (tamil vālka) (May Tamil prosper!)
But நீ வாழ்க (nī vālka) (May you prosper) in the second person, etc.,
are not entirely disallowed.

Finite Verbs of *Ceyyum* Pattern

712. பல்லோர் படர்க்கை, முன்னிலை, தன்மை,
அவ் வயின் மூன்றும், நிகழும் காலத்துச்
செய்யும் என்னும் கிளவியொடு கொள்ளா.

pallōr paṭarkkai, muṉṉilai, taṉmai,
av vayiṉ mūṉṟum, nikalum kālattuc
ceyyum eṉṉum kiḷaviyoṭu koḷḷā.

Finite verbs of the formulaic form *ceyyum* denoting the present tense
Do not go with the third person plural of the human class
And the first and second persons as well.

Participles of Formulaic Patterns

713. *செய்து, செய்யூ, செய்பு, செய்தென,*
செய்யியர், செய்யிய, செயின், செய, செயற்கு என
அவ் வகை ஒன்பதும் வினை எஞ்சு கிளவி.

ceytu, ceyyū, ceypu, ceytena,
ceyyiyar, ceyyiya, ceyin, ceya, ceyarku ena
av vakai onpatum vinai eñcu kilavi.

ceytu, ceyyū, ceypu, ceytena, ceyyiyar
ceyyiya, ceyin, ceya and *ceyarku*
Are the nine formulaic patterns
That comprise the participles.

e.g. படித்துத் தேறினான் *(patittut tērinān)* (Having studied, he got promoted)
ஆங்கு நின்ற வேற் காணூ *(āṅku ninra ver kāṇū)* (Having seen me standing there)
நீ தீமை காணின் *(nī tīmai kāṇin)* (You finding out the mistake) etc.

714. *பின், முன், கால், கடை, வழி, இடத்து என்னும்*
அன்ன மரபின் காலம் கண்ணிய
என்ன கிளவியும் அவற்று இயல்பினவே.

pin, mun, kāl, katai, vali, itattu ennum
anna marapin kālam kanniya
enna kilaviyum avarru iyalpinavē.

Sharing the nature of the participles above [713]
Are *pin*[1], *mun*[2], *kāl*[3], *katai*[4], *vali*[5], *itattu*[6]
And such of them all designating time.

e.g. 1. இன்னாத செய்தபின் இடும்பை வரும் *(innāta ceytapin itumpai varum)*
(One courts trouble after one harms others),
2. விக்குள் வாராமுன் *(vikkul vārāmun)* (Before one gets hiccup),
3. அரவு வந்தக்கால் நீ அஞ்சாய் *(aravu vantakkāl nī añcāy)*
(You were not afraid when the serpent came),
4. ஈதல் இயையாக் கடை *(ītal iyaiyāk katai)*
(When it is not possible to give in charity),
5. தொட்டவழி பசலை நீங்கியது *(tottavali pacalai nīṅkiyatu)*
(The pallid hue vanished on being touched),
6. வேண்டுமிடத்து உதவுக *(vēntumitattu utavuka)* (Help when needed)

715. அவற்றுள்,
முதல் நிலை மூன்றும் வினைமுதல் முடிபின.

avarruḷ,
mutal nilai mūnrum vinaimutal mutipina.

Among these participial forms
[Nine in 713 and six in 714]
The first three in the order [*ceytu, ceyyū* and *ceypu*]
Are followed by finite verbs.

e.g. பாடிப் பறந்தாள் (*pāṭip paranṭāḷ*) (She ran singing)
காணூஉ மகிழ்ந்தான் (*kāṇūu makiḻntāṉ*) (Having seen, he was happy)
உண்குபு வந்தான் (*uṇkupu vantāṉ*) (He came to eat)

716. அம் முக் கிளவியும் சினை வினை தோன்றின்,
சினையொடு முடியா, முதலொடு முடியினும்,
வினை ஓரனைய என்மனார் புலவர்.

am muk kiḷaviyum cinai vinai tōnrin,
cinaiyoṭu muṭiyā, mutaloṭu muṭiyinum,
vinai ōranaiya enmanār pulavar.

Where those three participial forms [*ceytu, ceyyū* and *ceypu* (715)]
Come to predicate part of a whole,
It is in order set
If it is an inclusive predication of the whole too,
So do the learned hold.

e.g. கை இற்று வீழ்ந்தது (*kai irru vīḻntatu*) - part (hand, having broken, fell down),
கை இற்று வீழ்ந்தான் (*kai irru vīḻntāṉ*) - whole (hand having broken, he fell down)

717. ஏனை எச்சம் வினைமுதலானும்,
ஆன் வந்து இயையும் வினைநிலையானும்,
தாம் இயல் மருங்கின் முடியும் என்ப.

ēnai eccam vinaimutalānum,
ān vantu iyaiyum vinainilaiyānum,
tām iyal maruṅkin muṭiyum enpa.

The others among the fifteen participial forms [713, 714]
Do bear on the finite verbs in order
Whether the finite verbs are cognate[1]
Or they are others bearing sense harmony[2],
So does the authority hold.

e.g. 1. படிக்கப் போனான் *(paṭikkap pōṉaṉ)* (He went (there) to learn)
2. மழை பெய்ய நிலம் குளிர்ந்தது *(maḻai peyya nilam kuḷirntatu)*
(It having rained, the earth turned cool)

718. பல் முறையானும் வினை எஞ்சு கிளவி
சொல் முறை முடியாது அடுக்குந வரினும்,
முன்னது முடிய முடியுமன் பொருளே.

pal muṟaiyāṉum viṉaiyeñcukiḷavi
col muṟai muṭiyātu aṭukkuna variṉum,
muṉṉatu muṭiya muṭiyumaṉ poruḷē.

Participles of verbs
Formed of different formulaic patterns
And occurring in succession
Have their senses completed
With the final participle turning a finite verb.

e.g. தாவிக் குதித்து ஏறி இறங்கி ஓடிவரும் ஆறு *(tāvik kutittu ēṟi iṟaṅki ōṭivarum āṟu)*
(The river flows leaping and jumping, rising and falling)

Participial Premodifiers of Nouns

719. நிலனும், பொருளும், காலமும், கருவியும்,
வினைமுதற் கிளவியும், வினையும், உளப்பட
அவ் அறு பொருட்கும் ஓரன்ன உரிமைய,
செய்யும், செய்த என்னும் சொல்லே.

nilaṉum, poruḷum, kālamum, karuviyum,
viṉaimutaṟ kiḷaviyum, viṉaiyum, uḷappaṭa
av aṟu poruṭkum ōraṉṉa urimaiya,
ceyyum, ceyta eṉṉum collē.

The participial premodifiers of nouns
Of *ceyyum* and *ceyta* formulaic patterns
Have for their entitlement six designators:
Place, object, time, instrument
Doer and deed.

e.g. வாழும் வீடு *(vāḻum vīṭu)* (The house for one to live in),
வாழ்ந்த ஊர் *(vāḻnta ūr)* (The town where one lived),
முழங்கும் கடல் *(muḻaṅkum kaṭal)* (The roaring sea),
கற்ற நூல் *(kaṟṟa nūl)* (The work that had been learnt),
நுதி மழுங்கிய கோடு *(nuti maḻuṅkiya kōṭu)* (The tusk with its end blunted),
நும் படை செல்லும் காலம் *(num paṭai cellum kālam)*
(The time when your army went),
அமர் கொடுக்கும் வேல் *(amar koṭukkum vēl)*
(The spear which could bring victory in battle) —
வேந்து எறிந்த வேல் *(vēntu eṟinta vēl)* (The spear which shattered the enemy);
மாக்கடல் நிவந்து எழுந்த செஞ்ஞாயிறு *(mākkaṭal nivantu eḻunta ceññāyiṟu)*
(The red sun that has risen from the wide ocean)

720. *அவற்றொடு வருவழி, 'செய்யும்' என் கிளவி,*
முதற்கண் வரைந்த மூஈற்றும் உரித்தே.

avaṟṟoṭu varuvaḻi, 'ceyyum' eṉ kiḷavi,
mutaṟkaṇ varainta mūīṟṟum urittē.

When the participial premodifier *ceyyum*
Embraces the six designators above [719],
It goes with the third person singular of the human class
And first and second persons as well
[Not sanctioned for the finite verbs of the *ceyyum* pattern (712)].

e.g. பேசும் பெண்கள் *(pēcum peṇkaḷ)* (The talking women),
படிக்கும் நீ *(paṭikkum nī)* (You that are reading)
கேட்கும் நான் *(kēṭkum nāṉ)* (I that am listening)

721. பெயர் எஞ்சு கிளவியும் வினை எஞ்சு கிளவியும்,
எதிர் மறுத்து மொழியினும், பொருள் நிலை திரியா.

peyar eñcu kiḷaviyum viṉai eñcu kiḷaviyum,
etir maṟuttu moḻiyiṉum, poruḷ nilai tiriyā.

The participial premodifier of the noun
And the verbal participle
Do go informed of their designators above [719]
Even where they occur in negative structures.

e.g. பேசும் படம் *(pēcum paṭam)* (The talking picture),
பேசாப் படம் *(pēcāp paṭam)* (The non-talking picture);
படித்துத் தேறினான் *(paṭittut tēṟiṉāṉ)* (Having had learning he moved up),
படியாது தோற்றான் *(paṭiyātu tōṟṟāṉ)* (Having had no learning, he failed to move up)

722. தம்தம் எச்சமொடு சிவணும் குறிப்பின்
எச் சொல்ஆயினும், இடைநிலை வரையார்.

tamtam eccamoṭu civaṉum kuṟippiṉ
ec col āyiṉum, iṭainilai varaiyār.

That
There intervenes an expression
Contextually appropriate
Between the participial premodifier and the succeeding head
Is not forbidden.

e.g. கைக்கும் (பழமரபுப்) பண் *(kaikkum (paḻamarapup) paṇ)*
(The (ancient) tunes played),
வென்று (களிற்றுடன்) வந்தான் *(veṉṟu (kaḷiṟṟuṭaṉ) vantāṉ)*
(Having won, he came along with the elephant)

723. அவற்றுள்,
'செய்யும்' என்னும் பெயர் எஞ்சு கிளவிக்கு
மெய்யொடும் கெடுமே, ஈற்றுமிசை உகரம்:
அவ் இடன் அறிதல்! என்மனார் புலவர்.

avaṟṟuḷ,
'ceyyum' eṉṉum peyar eñcu kiḷavikku
meyyoṭum keṭumē; īṟṟumicai ukaram;
av iṭaṉ aṟital! eṉmaṉār pulavar.

Among the formulaic patterns treated above [712, 713],
The participial premodifier of the noun *ceyyum*
Has its penultimate /u/ dropped along with its preceding consonant.

The contexts of which one should discern,
So have the learned ruled.

e.g. ஆகும் பொருள் ==> ஆம் பொருள் *(ākum poruḷ ==> ām poruḷ)* (The wealth earned)

Extended Time References

724. 'செய்து' என் எச்சத்து இறந்த காலம்,
எய்து இடன் உடைத்தே, வாராக் காலம்.

'ceytu' en̠ eccattu ir̠anta kālam,
eytu iṭan̠ uṭaittē, vārāk kālam.

The past tense designating verbal participle
Represented in the formulaic pattern *ceytu*
Goes with the future designating finite verb too.

e.g. கற்றுத் தேறுவான் *(kar̠r̠ut tēr̠uvān̠)* (Having learnt well, he will go up in life)

725. முந் நிலைக் காலமும் தோன்றும் இயற்கை
எம் முறைச் சொல்லும் நிகழும் காலத்து
மெய்ந் நிலைப் பொதுச் சொல் கிளத்தல் வேண்டும்.

mun nilaik kālamum tōn̠r̠um iyar̠kai
em mur̠aic collum nikaḻum kālattu
meyn nilaip potuc col kiḷattal vēṇṭum.

Verbs of the formulaic pattern *ceyyum,*
That stand designating the present tense,
Should one use
By which to denote all objects
That abide through past, present and future.

e.g. நீர் குளிரும் *(nīr kuḷirum)* (Water cools),
தீச்சுடும் *(tīccuṭum)* (fire burns)

726. வாராக் காலத்தும் நிகழும் காலத்தும்
ஓராங்கு வருஉம் வினைச்சொற் கிளவி
இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள என்மனார் புலவர்.

vārāk kālattum nikaḻum kālattum
ōrāṅku varūum viṉaiccoṟ kiḷavi
iṟanta kālattuk kuṟippoṭu kiḷattal
virainta poruḷa eṉmaṉār pulavar.

To attribute the action of a verb to the past
While it bears on the present and future
Is to suggest exigency,
So do the literate hold.

Food being ready for long, one is asked, 'Haven't you taken it yet?' and the answer is 'Oh I had it right now', while he is still readying himself to eat.

A Function of *Ceyyum* Verb

727. மிக்கதன் மருங்கின் வினைச்சொல் சுட்டி,
அப் பண்பு குறித்த வினைமுதற் கிளவி,
செய்வது இல்வழி, நிகழும் காலத்து
மெய் பெறத் தோன்றும் பொருட்டு ஆகும்மே.

mikkataṉ maruṅkiṉ viṉaiccol cuṭṭi.
ap paṇpu kuṟitta viṉaimutaṟ kiḷavi,
ceyvatu il vaḻi, nikaḻum kālattu
mey peṟat tōṉṟum poruṭṭu ākummē.

Where the doer of an action,
Which marks the fruit of an effort lofty,
Does not stand specified,
The finite verb in the present tense [*ceyyum* (725)]
There fits in right.

e.g. தவம் செய்தான் துறக்கம் புகும் (*tavam ceytāṉ tuṟakkam pukum)*
(One who does penance reaches Heaven)

Imperative Verbs

728. இது செயல் வேண்டும் என்னும் கிளவி
இருவயின் நிலையும் பொருட்டு ஆகும்மே -
தன் பாலானும் பிறன் பாலானும்.

itu ceyal vēṇṭum eṉṉum kiḷavi
iru vayiṉ nilaiyum poruṭṭu ākummē
taṉ pālāṉum piṟaṉ pālāṉum.

Imperative verbs mark a twofold function:
Personal[1] and non-personal[2].

e.g. 1. ஓதல் வேண்டும் *(ōtal vēṇṭum)* (I should study)
2. எந்தை என்னை ஓதல் வேண்டும் *(entai eṉṉai ōtal vēṇṭum)* (My father desires that I should study)

Verbs with Interrogative Markers

729. வன்புற வரூஉம் வினாவுடை வினைச் சொல்
எதிர் மறுத்து உணர்த்துதற்கு உரிமையும் உடைத்தே.

vaṉpuṟa varūum viṉā uṭai viṉaiccol
etir maṟuttu uṇarttutaṟku urimaiyum uṭaittē.

Verbs with interrogative markers
That suggest insistence or emphasis
Do carry negative import too.

e.g. யான் வைதேனா *(yāṉ vaitēṉā)* (Did I scold you?) It may mean 'I did not scold you'.

Extended Time References

730. வாராக் காலத்து வினைச்சொல் கிளவி
இறப்பினும் நிகழ்வினும் சிறப்பத் தோன்றும் -
இயற்கையும் தெளிவும் கிளக்கும் காலை.

vārāk kālattu viṉaiccol kiḷavi
iṟappiṉum nikaḻviṉum ciṟappat tōṉṟum
iyaṟkaiyum teḷivum kiḷakkum kālai.

Where it states
What is always true and certain in the nature of things,
The future-designating verb
Shall take emphatic past and present tense forms.

e.g. நாளை திருமணம் நிகழ்கிறது *(nāḷai tirumaṇam nikaḻkiṟatu)*
(The marriage takes place tomorrow),
தேவை ஏற்படின் மிகைப்பணி செய்வோம் *(tēvai ēṟpaṭiṉ mikaippaṇi ceyvōm)*
(When there was a need, we had to work overtime)

Ascribed Agentive Function

731. செயப்படுபொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கு இயல் மரபே.

ceyappaṭuporuḷaic ceytatu pōlat
toḻiṟpaṭak kiḷattalum vaḻakku iyal marapē.

That
There occur verbs
As if the objects were in agentive function
Is part of the worldly uasge too.

e.g. கதவு திறந்தது *(katavu tiṟantatu)* (The door opened)
உணவு சமைந்தது *(uṇavu camaintatu)* (The food cooked)

Contexts of Blending of Time References

732. இறப்பே எதிர்வே ஆயிரு காலமும்
சிறப்பத் தோன்றும், மயங்குமொழிக் கிளவி.

iṟappē etirvē āyiru kālamum
ciṟappat tōṉṟum, mayaṅkumoḻik kiḷavi.

Vividness of expressions
Marks the blending of the past and future.

e.g. பண்டு இங்கே நாம் விளையாடுவோம் *(paṇṭu iṅkē nām viḷaiyāṭuvōm)*
(In those days we would play here),
கள்வர் தாக்கினால் நீ என்செய்வாய் *(kaḷvar tākkiṉāl nī eṉceyvāy)*
(What would you do if you were attacked by bandits)

733. ஏனைக் காலமும் மயங்குதல் வரையார்.

ēṉaik kālamum mayaṅkutal varaiyār.

That
There blends the present therein too [732]
Is not disallowed either.

e.g. வரும் நாட்களில் பலர் பதவி உயர்வு பெருகிறார்கள்
(varum nāṭkaḷil palar patavi uyarvu perukiṟārkaḷ)
(In the days to come many get promotions).

7. இடை இயல்

iṭai iyal

Structural Morphemes

A Functional Definition of *Iṭaiccol*

734. 'இடை' எனப்படுப பெயரொடும் வினையொடும்
நடை பெற்று இயலும்: தமக்கு இயல்பு இலவே.

'iṭai' eṉappaṭupa peyaroṭum viṉaiyoṭum
naṭaipeṟṟu iyalum; tamakku iyalpu ilavē.

Structural morphemes function
In relation to nouns and verbs,
And no independent entities they are.

[Structural morphemes are of varied kinds such as case morphemes, verbal terminations, empty morphemes, euphonic particles, interjections, etc.]

Classes of *Iṭaiccol*

735. அவைதாம்,
புணரியல் நிலையிடைப் பொருள் நிலைக்கு உதநவும்,
வினை செயல் மருங்கின் காலமொடு வருநவும்,
வேற்றுமைப் பொருள்வயின் உருபு ஆகுநவும்,
அசைநிலைக் கிளவி ஆகி வருநவும்,
இசைநிறைக் கிளவி ஆகி வருநவும்
தம்தம் குறிப்பின் பொருள் செய்குநவும்,
ஒப்பு இல் வழியான் பொருள் செய்குநவும், என்று
அப் பண்பினவே, நுவலும் காலை.

avaitām,
puṇariyal nilaiyiṭaip poruḷ nilaikku utanavum,
viṉai ceyal maruṅkiṉ kālamoṭu varunavum,
vēṟṟumaip poruḷvayiṉ urupu ākunavum,
acainilai kiḷavi āki varunavum,

icainiraik kiḷavi āki varunavum,
tamtam kurippin poruḷ ceykunavum,
oppu il vaḻiyān poruḷ ceykunavum, enru
ap panpinavē nuvalum kālai.

Semantically considered,
Structural morphemes are those that are:
Intervening morphemes in coalescence[1],
Time-designating verbal terminations[2],
Morphemes that inform case declensions[3],
Empty morphemes or expletive particles[4],
Euphonic particles[5],
Morphemes of suggestive import[6],
comparison morphemes linking tenors and vehicles[7].

1. கரும்பு + இன் + சாறு *(karumpu + in + cāru)* கரும்பின் சாற் *(karumpin cāru)* (sugarcanc juice)
2. காண் + ப் + ஆன் ==> காண்பான் *(kāṇ + p + ān ==> kāṇpān)* (he will see)
3. அவன் + ஐ ==> அவனை *(avan + ai ==> avanai)* (him)
4. மலைகிழவோன் + ஏ ==> மலைகிழவோனே *(malaikiḻavōn + ē ==> malaikiḻavōnē)* (chief of the hill)
5. உரனசைஇ *(uranacaiii)* (seeking acts of prowess)
6. அவன் + ஏ + வந்தான் *(avan + ē + vantān)* (he came himself)
7. அன்ன, உறழ *(anna, uraḻa*, etc (like)

An Extended Function of *Iṭaiccol*

736. அவைதாம்,
முன்னும் பின்னும் மொழி அடுத்து வருதலும்,
தம் ஈறு திரிதலும், பிறிது அவண் நிலையலும்,
அன்னவை எல்லாம் உரிய என்ப.

avaitām,
munnum pinnum moḻi aṭuttu varutalum,
tam īru tiritalum, piritu avaṇ nilaiyalum,
annavai ellām uriya enpa.

These structural morphemes occur —
Prefixed or suffixed to words[1],
Having their word-finals modified[2],

And one pairing with or replacing another[3],
So has it been codified.

1. அது + மன் *(atu+man̲), ஓஒ இனிதே (ōo in̲itē);*
2. உயிர் போகுகதில் ==> உயிர் போகுகதில்ல *(uyir pōkukatil ==> uyir pōkukatilla)*
3. வருக + தில் + அம்ம *(varuka + til + amma)*

Multivalent Significations of *Iṭaiccol*

737. கழிவே, ஆக்கம், ஒழியிசைக் கிளவி, என்று
அம் மூன்று என்ப மன்னைச் சொல்லே.

kal̲ivē, ākkam, ol̲iyicaik kiḷavi, en̲r̲u
am mūn̲r̲u en̲pa man̲n̲aic collē.

The morpheme *man̲* signifies
What is past[1],
What has come into being[2],
And what is left understood[3].

1. சிறிய கள் பெறினே எமக்கு ஈயும் மன்னே *(cir̲iya kaḷ per̲in̲ē emakku īyum man̲n̲ē)*
(If he got the palm-wine in small quantities, he would give me),
2. செல்வன்மன் அவன் *(celvan̲man̲ avan̲)* (He has become affluent),
3. பண்டு காடுமன் *(paṇṭu kāṭuman̲)* (It was once a forest terrrain - now it is fertile land)

738. விழைவே, காலம், ஒழியிசைக் கிளவி, என்று
அம் மூன்று என்ப தில்லைச் சொல்லே.

viḷaivē, kālam, ol̲iyicaik kiḷavi, en̲r̲u
am mūn̲r̲u en̲pa tillaic collē.

The morpheme *til* signifies
Desire[1], time[2]
And what is left understood[3].

e.g. 1. சின்மொழி அரிவையைப் பெறுகதில் *(cin̲mol̲i arivaiyaip per̲ukatil)*
(I desire that I have for me that lass of choice words)
2. வந்தாங்கு அறிகதில் *(vantāṅku ar̲ikatil)* (Let the time of arrival be known),
3. வருகதில் அம்ம எம்மூர் *(varukatil amma emmūr)* (Let him come here — we will teach a lesson to him)

739. அச்சம், பயம் இலி, காலம், பெருமை, என்று
அப் பால் நான்கே கொன்னைச் சொல்லே.

accam, payam ili, kālam, perumai, en̲r̲u
ap pāl nān̲kē kon̲n̲aic collē.

The morpheme *kon̲* signifies
Fear[1], uselessness[2], time[3] and excellence[4].

1. கொன்முனை இரவூர் *(kon̲mun̲ai iravūr)* (The town fearing you)
2. கொன்னே கழிந்தன்று இளமை *(kon̲n̲ē kaḻintan̲r̲u iḷamai)* (Wasted is the youth)
3. கொன் வரல் வாடை *(kon̲ varal vāṭai)* (The Northern wind knowing the time of your coming)
4. கொன்னூர் *(kon̲n̲ūr)* (The great town)

740. எச்சம், சிறப்பே, ஐயம், எதிர்மறை,
முற்றே, எண்ணே, தெரிநிலை, ஆக்கம், என்று
அப் பால் எட்டே உம்மைச் சொல்லே.

eccam, cir̲appē, aiyam, etirmar̲ai,
mur̲r̲ē, eṇṇē, terinilai, ākkam, en̲r̲u
ap pāl eṭṭē ummaic collē.

The morpheme *um* points to eight significations:
Incompleteness[1], distinctiveness[2], doubt[3], negation[4],
Complementariness[5], enumeration[6], definiteness[7] and becoming[8].

1. மடலும் வந்தது *(maṭalum vantatu)* (I received the letter too - suggesting something else that accompanied the letter)
2. குறவரும் மருளும் குன்றம் *(kur̲avarum maruḷum kun̲r̲am)* (such hill as to baffle even the hunters)
3. அரமகளோ நிலமகளோ *(aramakaḷō nilamakaḷō)* (Is she a celestial or a hum
4. அவன் வருதற்கும் உரியன் *(avan̲ vārutar̲kum uriyan̲)* (He may not come to
5. மூவேந்தரும் வந்தனர் *(mūventarum vantan̲ar)* (All the three kings came)
6. பொன்னும் முத்தும் *(pon̲n̲um muttum)* (gold and pearls)
7. அரமகளல்லள் நிலமகளே *(aramakaḷallaḷ nilamakaḷē)* (She is not a celestial but a human)
8. வலியனும் ஆயினான் *(valiyan̲um āyin̲ān̲)* (He has become the mighty too))

741. பிரிநிலை, வினாவே, எதிர்மறை, ஒழியிசை,
தெரிநிலைக் கிளவி, சிறப்பொடு தொகைஇ,
இரு-மூன்று என்ப ஓகாரம்மே.

pirinilai, vināvē, etirmarai, oliyicai,
terinilaik kilavi, cirappotu tokaii,
iru mūnru enpa ōkārammē.

The morpheme *ō* has six significations:
Exclusion[1], interrogation[2], negation[3],
Implication[4], definiteness[5] and distinctiveness[6].

1. யானோ தேறேன் *(yānō tērēn)* (Will I believe? - others may)
2. சாத்தன் உண்டானோ *(cāttan untānō)* (Did Cāttan eat?)
3. யானோ கள்வன் *(yānō kalvan)* (Am I a thief? - I am not)
4. காதலோ இஃது *(kātalō iktu)* (Is it love? - It is lust)
5. அரமகளோ ? அல்லள் *(aramakalō? allal)* (Is she a celestial? No.)
6. அறங்காவல் நீயோ பெரும *(arankāval nīyō peruma)* (O lord! you are the guardian of virtue)

742. தேற்றம், வினாவே, பிரிநிலை, எண்ணே,
ஈற்றசை, இவ் ஐந்து ஏகாரம்மே.

tērram, vinavē, pirinilai, ennē,
īrracai, iv aintu ēkārammē.

The morpheme *ē* points to five significations:
Certainty[1], interrogation[2], exclusion[3],
Enumeration[4] and euphonic end syllable in verse[5].

1. உண்டே மறுமை *(untē marumai)* (Next birth there is)
2. நீயே கொண்டாய் *(nīyē kontāy)* (Did you take it?)
3. அவருள் இவனே கள்வன் *(avarul ivanē kalvan)* (He is the thief among them)
4. நிலனே நீரே *(nilanē nīrē)* (land and water)
5. அவற்றோடற்றே <== அவற்றோடு+அற்று+ஏ *(avarrōtarrē <== avarrōtu + arru + ē)*

743. வினையே, குறிப்பே, இசையே, பண்பே,
எண்ணே, பெயரொடு, அவ் அறு கிளவியும்
கண்ணிய நிலைத்தே 'என' என் கிளவி.

viṉaiyē, kuṟippē, icaiyē, paṇpē,
eṇṇē, peyarotu, av aṟu kiḷaviyum
kaṇṇiya nilaittē eṉa 'eṉ' kiḷavi.

The morpheme *eṉa* has six significations:
Activity[1], suggestiveness[2], euphonic suggestion[3],
Characteristic[4], enumeration[5] and nominalization[6].

1. கொள் எனக் கொடுத்தான் *(koḷ eṉak kotuttāṉ)* (He offered it to him)
2. திடும் என வந்தான் *(tiṭum eṉa vantāṉ)* (He came suddenly and unexpectedly)
3. ஒல் என ஒலித்தது *(ol eṉa olittatu)* (It sounded in the manner of ol)
4. வெள்ளென விளர்த்தது *(veḷḷeṉa viḷarttatu)* (It cleaned white)
5. நிலனென நீரென *(nilaṉeṉa nīreṉa)* (land and water)
6. அழுக்காறு என ஒரு பாவி *(aḻukkāṟu eṉa oru pāvi)* (A heinous thing called envy)

744. 'என்று' என் கிளவியும் அதன் ஓரற்றே.

'eṉṟu' eṉ kiḷaviyum ataṉ ōraṟṟē.

The morpheme *eṉṟu* has significations
As does the morpheme *eṉa* above [743].

இலம் என்று வெஃகுதல் செய்யார் *(ilam eṉṟu vekkutal ceyyār)* (They do not covet under the pretext of being poor)
பயிர் பச பச என்று இருந்தது *(payir paca paca eṉṟu iruntatu)* (The tender crop looked wearing green)
ஒல் என்று ஒலித்தது *(ol eṉṟu olittatu)* (It sounded after *ol*)
வெள் என்று விளர்த்தது *(veḷ eṉṟu viḷarttatu)* (It cleaned white)
ஆண் என்று பெண் என்று *(āṇ eṉṟu peṇ eṉṟu)* (men and women)
கபிலர் என்று ஒரு புலவர் *(kapilar eṉṟu oru pulavar)* (A poet called Kapilar)

745. விழைவின் தில்லை தன்னிடத்து இயலும்.

viḻaiviṉ tillai taṉṉiṭattu iyalum.

The signification 'desire'
Of the morpheme *til* [738]
Goes with the verb in the first person.

e.g. பெருகதில் *(perukatil)* (I desire that I have it)

746. தெளிவின் ஏயும், சிறப்பின் ஓவும்,
அளபின் எடுத்த இசைய என்ப.

teḷivin ēyum, cirappin ōvum,
aḷapin etutta icaiya enpa.

The significations 'certainty' and 'distinctiveness'
Of the morphemes *ē* and *ō* respectively
Are seen to take elongations.

e.g. நீயேஎ கொண்டாய் *(nīyēe kontāy)* (you did have it)
ஓஒ பெரியன் *(ōo periyan)* (How great you are!)

747. மற்று என் கிளவி வினைமாற்று, அசைநிலை,
அப் பால் இரண்டு என மொழிமனார் புலவர்.

marru en kiḷavi vinaimārru, acainilai,
ap pāl irantu ena moḻimanār pulavar.

The literate hold that
The morpheme *marru*
Manifests in two ways:
Alternation of verbal signification[1] and as an empty morpheme[2].

1. கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றாங்கே
(*ketuppatūum kettārkkuc cārvāy marrāṅkē*
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை *(etuppatūum ellām maḻai)*
(Rain unmakes as well as stands by people in distress)
2. அது மற்று அவலம் கொல்லாது *(atu marru avalam kollātu)* (Going not disheartened)

748. 'எற்று' என் கிளவி இறந்த பொருட்டே.

'erru' en kiḷavi iranta poruttē.

The morpheme *erru* signifies
What is past and gone.

e.g. எற்று என் உடம்பின் எழில்நலம் *(erru en utampin eḻilnalam)* (My beauties are a thing of the past)

749. ‘மற்றையது’ என்னும் கிளவிதானே
சுட்டு நிலை ஒழிய, இனம் குறித்தன்றே.

'maṟṟaiyatu' eṉṉum kiḷavitāṉē
cuṭṭu nilai oḻiya, iṉam kuṟittaṉṟē.

The morpheme *maṟṟaiyatu*
Refers to one of a pair
Other than that mentioned earlier.

e.g. கற்றார் கண்ணுளார் *(kaṟṟār kaṇṇuḷār)*
அஃதிலார் மற்றையவர் *(aḵtilār maṟṟaiyavar)*
(The ones endowed with eyes are the literate; The others do not have eyes)

750. ‘மன்ற’ என் கிளவி தேற்றம் செய்யும்.

'maṉṟa' eṉ kiḷavi tēṟṟam ceyyum.

'Certainty' is the signification
That the morpheme *maṉṟa* points to.

e.g. நீ மடவை மன்ற *(nī maṭavai maṉṟa)* (surely, you are a fool)

751. தஞ்சக் கிளவி எண்மைப் பொருட்டே.

tañcak kiḷavi eṇmaip poruṭṭē.

The morpheme *tañcam* has 'being easy'
For its signification.

e.g. சான்றாண்மை தஞ்சம் அன்று *(cāṉṟāṇmai tañcam aṉṟu)*
(Greatness is not achieved easily)

752. அந்தில் ஆங்க, அசைநிலைக் கிளவி, என்று
ஆயிரண்டாகும் இயற்கைத்து என்ப.

antil āṅka, acainilaik kiḷavi, eṉṟu
āyiraṇṭākum iyaṟkaittu eṉpa.

Signifying 'there' [āṅka][1]
And being an empty morpheme[2]
Are held to be the two functions
Of the morpheme *antil.*

1. வருமே சேயிழை அந்திற் கொழுநற் காணிய *(varumē cēyiḻai antiṟ koḻunaṟ kāṇiya)*
(The lady with fine ornaments comes there to meet her lover)
2. அந்தில் கச்சினன், கழலினன் *(antil kaccinaṉ, kaḻaliṉaṉ)*
(He is provided with girdle and anklet)

753. கொல்லே ஐயம்.

kollē aiyam.

The morpheme *kol* signifies 'doubt'.

e.g. வருவார்கொல் *(varuvārkol)* (I doubt if he will come)

754. எல்லே இலக்கம்.

ellē ilakkam.

The morpheme *el* points to 'lustre'.

e.g. எல் + வளை ==> எல்வளை *(el + vaḷai ==> elvaḷai)* (lustrous bracelet)

755. இயற்பெயர் முன்னர் ஆரைக் கிளவி
பலர்க்கு உரியெழுத்தின் வினையொடு முடிமே.

iyaṟpeyar muṉṉar āraik kiḷavi
palarkku uri eḻuttiṉ viṉaiyoṭu muṭimē.

The morpheme *ār*
That is suffixed to proper nouns
Takes the verb with a human class plural termination.

e.g. சாத்தன்+ஆர்+வந்தார் ==> சாத்தனார் வந்தார்
(Cāttaṉ+ār+vantār ==> Cāttaṉār vantār) (Cāttaṉ came)

756. அசைநிலைக் கிளவி ஆகுவழி அறிதல்!

acainilaik kiḷavi āku vaḻi aṟital.

Where the morpheme ār above [755]
Stands as an empty morpheme
Usage appropriate will show.

e.g. எல்லா உயிரொடும் செல்லுமார் முதலே *(ellā uyiroṭum cellumār mutalē)*
(Pairing with all vowels, it occurs as the word-initial)

757. ஏயும் குரையும் - இசைநிறை, அசைநிலை,
ஆயிரண்டு ஆகும் இயற்கைய என்ப.

ēyum kuraiyum icainiṟai, acainilai,
āyiraṇṭu ākum iyaṟkaiya eṉpa.

The morphemes *ē* and *kurai*
Fill a metrical gap[1],
And are empty morphemes too[2].

1. ஏஎ இஃதொத்தன், பெறலருங் குரைத்தே *(ēe iḵtottaṉ, peṟalaruṅ kuraittē)*
ஏஎ எனச் சொல்லியது *(ēe eṉac colliyatu)*
2. பெறலருங் குரைத்தே *(peṟaluṅ kuraittē)*
பல்குரைத் துன்பங்கள் *(palkurait tuṉpaṅkaḷ)*

758. 'மா' என் கிளவி வியங்கோள் அசைச்சொல்.

'mā' eṉ kiḷavi viyaṅkōḷ acaiccol.

The morpheme *mā*
Is an empty morpheme
As it is suffixed to the verb in the optative mood.

e.g. உண்குமா *(uṇkamā)* (Let him eat)

759. மியா, இக, மோ, மதி, இகும், சின் என்னும்
ஆவயின் ஆறும் முன்னிலை அசைச்சொல்.

miyā, ika, mō, mati, ikum, ciṉ eṉṉum
āvayiṉ āṟum muṉṉilai acaiccol.

The six morphemes —
miyā, ika, mō, mati, ikum and *ciṉ* —
Are empty morphemes
Suffixed to verbs in the second person.

e.g. காண்மியா *(kāṇmiyā)* (see), கண்டிக *(kaṇṭika)* (see),
மொழிமோ *(moḻimō)* (say), உரைமதி *(uraimati)* (say),
கண்டிகும் *(kaṇṭikum)* (see), பூண்டிசின் *(pūṇṭiciṉ)* (wear)

760. அவற்றுள்,
இகுமும் சின்னும் ஏனை இடத்தொடும்
தகு நிலை உடைய என்மனார் புலவர்.

avaṟṟuḷ,
ikumum ciṉṉum ēṉai iṭattoṭum
taku nilai uṭaiya eṉmaṉār pulavar.

Among the six morphemes above [759],
ikum and *ciṉ*
Do go suffixed to verbs in the first and third persons too,
So do the literate find.

e.g. கண்டிகும் *(kaṇṭikum)* (We saw),
புகழ்திகும் *(pukaḻtikum)* (They praised),
வந்திசின் *(vanticiṉ)* (I came),
பெற்றிசின் *(peṟṟiciṉ)* (She received)

761. அம்ம கேட்பிக்கும்.

amma kēṭpikkum.

The morpheme *amma*
Seeks the attention of the person addressed.

e.g. அம்ம வாழி தோழி *(amma vāḻi tōḻi)* (O confidante! may you prosper)

762. ஆங்க உரையசை.

āṅka uraiyacai.

The morpheme *āṅka*
Is an empty morpheme.

e.g. ஆங்க குயிலும் மயிலும் காட்டி (*āṅka kuyilum mayilum kāṭṭi*)
(Having shown the cuckoo and the peacock)

763. ஒப்பு இல் போலியும் அப் பொருட்டு ஆகும்.

oppu il pōliyum ap poruṭṭu ākum.

The morpheme *pōlum*,
Where it does not occur as a comparison morpheme,
Is also an empty morpheme as above [762].

e.g. அவர் வந்தார் போலும் (*avar vantār pōlum*) (He came)

764. யா, கா,
பிற, பிறக்கு, அரோ, போ, மாது என வரூஉம்
ஆயேழ் சொல்லும் அசைநிலைக் கிளவி.

yā, kā,
piṟa, piṟakku, arō, pō, mātu eṉa varūum
āyēḻ collum acainilaik kiḷavi.

The seven morphemes —
yā, kā, piṟa, piṟakku,
arō, pō and *mātu*
Do stand as empty morphemes.

e.g. கண்டிகா (*kāṇṭikā*) (saw), நசை பிறக்கொழிய (*nacai piṟakkoḻiya*) (repute undone, etc.)

765. ஆக, ஆகல், என்பது என்னும்
ஆவயின் மூன்றும் பிரிவு இல் அசைநிலை.

āka, ākal, eṉpatu eṉṉum
āvayiṉ mūṉṟum pirivu il acainilai.

The three — *āka*[1], *ākal*[2] and *enpatu*[3]
Are empty morphemes,
Which in vogue and use
Abide inseparable from their stems.

1. அங்கு சென்றேனாக ==> அங்கு சென்றேன் *(aṅku ceṉṟēṉāka ==> aṅku ceṉṟēṉ)* (I went there),
2. அருளாய் ஆகலோ கொடிதே ==> அருளாய் கொடிதே *(aruḷāy ākalō koṭitē ==> aruḷāy koṭitē)* (It is cruel of you not to be kind),
3. அருளாய் என்பது தெளிவு ==> அருளாய் தெளிவு *(aruḷāy eṉpatu teḷivu ==> aruḷāy teḷivu)* (That you are unkind is clear)

766. ஈர் அளபு இசைக்கும் இறுதியில் உயிரே
ஆயியல் நிலையும் காலத்தானும்,
அளபெடை நிலையும் காலத்தானும்,
அளபெடை இன்றித் தான் வரும் காலையும்,
உள என மொழிப பொருள் வேறுபடுதல்
குறிப்பின் இசையான் நெறிப்படத் தோன்றும்.

īr aḷapu icaikkum iṟutiyil uyirē
āyiyal nilaiyum kālattāṉum,
aḷapeṭai nilaiyum kālattāṉum,
aḷapeṭai iṉṟit tāṉ varum kālaiyum,
uḷa eṉa moḻipa poruḷ vēṟupaṭutal
kuṟippiṉ icaiyāṉ neṟippaṭat tōṉṟum.

The vowel [/au/],
Which takes two phonic measures
And which finds no word-final occurrence,
Means variously in various contexts:
When it is an empty morpheme inseparable from its stem [765][1],
When it goes elongated[2],
And when it stands with no elongation[3];
The speaker's tone does mark the sense appropriate.

1. அவ்வொருவன் தவம் செய்தனன் *(auvoruvaṉ tavam ceytaṉaṉ)* (O great, he did penance!),
2. அவ்வவ் இனிச் சாலும் *(auau iṉic cālum)* (It is enough)
3. அவ் அவன் முயலுமாறு *(au avaṉ muyalumāṟu)* (Let him keep trying)

767. நன்று ஈற்று ஏயும், அன்று ஈற்று ஏயும்,
அந்து ஈற்று ஓவும், அன் ஈற்று ஓவும்,
அன்ன பிறவும் குறிப்பொடு கொள்ளும்.

nan͟r͟u īr͟r͟u ēyum, an͟r͟u īr͟r͟u ēyum,
antu īr͟r͟u ōvum, an͟ īr͟r͟u ōvum,
an͟n͟a pir͟avum kur͟ippoṭu koḷḷum.

Speaker's tone marks the sense difference
Where it is
The word-final /ē/ in *nan͟r͟u* [*nan͟r͟ē*],
The word-final /ē/ in *an͟r͟u* [*an͟r͟ē*],
The word-final /ō/ in antu [antō],
The word-final /ō/ in *an͟* [*an͟n͟ō*]
And others of their kind too.

768. எச்ச உம்மையும், எதிர்மறை உம்மையும்,
தத்தமுள் மயங்கும் உடனிலை இலவே.

ecca ummaiyum, etirmar͟ai ummaiyum,
tattamuḷ mayaṅkum uṭan͟ilai ilavē.

The um morpheme denoting what is implied,
And the *um* morpheme denoting negation
Do not go together in an utterance
[Although they occur severally].

e.g. கண்ணனும் வருவான் *(Kaṇṇan͟um varuvān͟)* (Kaṇṇan͟ too will come), but not *Kaṇṇan͟um varuvatum uṇṭu* (Kaṇṇan͟ too will come too)*

769. எஞ்சு பொருட் கிளவி செஞ்சொல் ஆயின்,
பிற்படக் கிளவார், முற்படக் கிளத்தல்!

eñcuporuṭ kiḷavi ceñcol āyin͟,
pir͟paṭak kiḷavār, mur͟paṭak kiḷattal!

Where the object of implied designation
Marks no *um* suffixation,

It should precede, not follow,
The *um* suffixed one.

e.g. சாத்தன் வந்தான், கொற்றனும் வந்தான் *(Cāttan̲ vantān̲, Kor̲r̲an̲um vantān̲)* (Cāttan̲ came and Kor̲r̲ān̲ did too), and not Cattan̲um vantān̲, Kor̲r̲an̲ vantān̲ (Cāttan̲ too came and Kor̲r̲an̲ did)

770. முற்றிய உம்மைத் தொகைச்சொல் மருங்கின்,
எச்சக் கிளவி உரித்தும் ஆகும்.

mur̲r̲iya ummait tokaiccol maruṅkin̲,
eccak kiḷavi urittum ākum.

Compounds,
Where the *um* morpheme indicates complementariness
May entail things left implied too.

e.g. பத்தும் கொடாதே *(pattum koṭātē)* (Do not give him all the ten)

771. ஈற்று நின்று இசைக்கும் ஏ என் இறுதி,
கூற்றுவயின், ஓர் அளபு ஆகலும் உரித்தே.

īr̲r̲u nin̲r̲u icaikkum ē en̲ ir̲uti,
kūr̲r̲uvayin̲, ōr aḷapu ākalum urittē.

The /ē/-final,
That constitutes the end-syllable of a stanza,
May take a single phonic measure too.

e.g. (கடல்போல் நிற்றல் காடிறந் தோரே *(kaṭalpōl nir̲r̲al kāṭir̲an tōrē)*)

772. உம்மை எண்ணும், 'என' என் எண்ணும்,
தம்வயின் தொகுதி கடப்பாடு இலவே.

ummai eṇṇum, 'en̲a' en̲ eṇṇum,
tamvayin̲ tokuti kaṭappāṭu ilavē.

That
The morphemes *um* and *en̲a*

Which designate enumeration
Should end with the total of things enumerated
Is not obligatory.

e.g. இயலும் இசையும் நாடகமும் (*iyalum icaiyum nāṭakamum*)
(poetry, music and drama)
இயலும் இசையும் நாடகமும் என மூன்றும்
(*iyalum icaiyum nāṭakamum ena mūnrum*)
(The three viz., poetry, music and drama)

773. எண் ஏகாரம் இடையிட்டுக் கொளினும்,
எண்ணுக் குறித்து இயலும் என்மனார் புலவர்.

eṇ ēkāram iṭaiyiṭṭuk koḷinum,
eṇṇuk kurittu iyalum enmanār pulavar.

Even when the enumerative morpheme *ē*
Does not get suffixed to successive terms,
The counting there goes in order,
So do the literate hold.

e.g. மலையே நிலம் பூவே (*malaiyē nilam pūvē*) (hill, land and flower)
மலை நிலம் பூவே (*malai nilam pūvē*) (hill, land and flower)

774. உம்மைத் தொக்க எனா என் கிளவியும்,
ஆ ஈறு ஆகிய என்று என் கிளவியும்,
ஆயிரு கிளவியும் எண்ணுவழிப் பட்டன.

ummai tokka enā en kiḷaviyum,
ā īru ākiya enru en kiḷaviyum,
āyiru kiḷaviyum eṇṇuvaḻip paṭṭana.

The term *enā*
Wherein the *um* morpheme (of *enavum*) stands elliptical
And the morpheme *enru*
That takes the word-final *ā* (*enrā*) —
Both signify enumeration.

e.g. நிலன் எனா நீர் எனா (*nilan enā nīr enā*) (land and water)
நிலன் என்றா நீர் என்றா (*nilan enrā nīr enrā*) (land and water)

775. அவற்றின் வரூஉம் எண்ணின் இறுதியும்,
பெயர்க்கு உரி மரபின் செவ்வெண் இறுதியும்,
ஏயின் ஆகிய எண்ணின் இறுதியும்,
யாவயின் வரினும், தொகை இன்று இயலா.

avaṟṟiṉ varūum eṇṇiṉ iṟutiyum,
peyarkku uri marapiṉ cevveṇ iṟutiyum,
ēyiṉ ākiya eṇṇiṉ iṟutiyum,
yāvayiṉ variṉum, tokai iṉṟu iyalā.

The enumerative morphemes eṉā and eṉṟā [774],
The nominal stems designating enumeration
And the enumerative morpheme *ē* —
Wherever there occur these word-finals,
They do not abide without a counting-up term after.

e.g. நிலன் எனா நீர் எனா இரண்டும் *(nilaṉ eṉā nīr eṉā iraṇṭum)*
(The two, viz., land and water)
நிலன் என்றா நீர் என்றா இரண்டும் *(nilaṉ eṉṟā nīr eṉṟā iraṇṭum)*
(The two, viz., land and water)
நிலம் நீர் என இரண்டும் *(nilam nīr eṉa iraṇṭum)*
(The two, viz., land and water)
நிலனே நீரே என இரண்டும் *(nilaṉē nīrē eṉa iraṇṭum)*
(The two, viz., land and water)

776. உம்மை எண்ணின் உருபு தொகல் வரையார்.

ummai eṇṇiṉ urupu tokal varaiyār.

That
There stand elliptical case morphemes
With the enumerative morpheme *um*
Is not disallowed.

e.g. யாழும் குழலும் இசைத்தனர் ==> யாழையும் குழலையும் இசைத்தனர்
(yāḻum kuḻalum icaittaṉar ==> yāḻaiyum kuḻalaiyum icaittaṉar)
(They played lute and flute) — The second case morpheme *um;*
நாட்டிலும் வீட்டிலும் காணாதது ==> நாட்டின்கண்ணும் வீட்டின்கண்ணும் காணாதது
(nāṭṭilum vīṭṭilum kāṇātatu ==> nāṭṭiṉkaṇṇum vīṭṭiṉkaṇṇum kāṇātatu)
(What is not to be found in the country and in the house) — The seventh case morpheme *kaṇ*)

777. உம் உந்து ஆகும் இடனுமார் உண்டே.

um untu ākum itaṉumār uṇṭē.

There are places too
Where
The *um* morpheme is modified to *untu.*

e.g. கை தரூஉம் ==> கை தரூஉந்து (*kai tarūum ==> kai tarūuntu)*
((They) give their hands)

778. வினையொடு நிலையினும் எண்ணு நிலை திரியா:
நினையல் வேண்டும், அவற்று அவற்று இயல்பே.

viṉaiyoṭu nilaiyiṉum eṇṇu nilai tiriyā;
niṉaiyal vēṇṭum, avaṟṟu avaṟṟu iyalpē.

Be it seen in contexts right that
The enumerative morphemes
Mark no change in function
Even when they get suffixed to verbs.

e.g. உண்டும் உறங்கியும் வாழ்ந்தான் (*uṇṭum uraṅkiyum vāḻntāṉ)*
(Sleep and food occupied his hours of life)

779. என்றும், எனவும், ஒடுவும், தோன்றி,
ஒன்று வழி உடைய, எண்ணினுள் பிரிந்தே.

eṉṟum, eṉavum, oṭuvum, tōṉṟi,
oṉṟu vaḻi uṭaiya, eṇṇiṉuḷ pirintē.

The enumerative morphemes *eṉṟu, eṉa* and *oṭu*
Are up to suffixation to each of the constituent terms,
Even while they go with one constituent therein.

e.g. பொருள் கருவி காலம் வினை இடனொடு ==> பொருளொடு கருவியொடு காலத்தொடு வினையொடு இடனொடு
(poruḷ karuvi kālam viṉai iṭaṉoṭu ==> poruḷoṭu karuviyoṭu kālattoṭu viṉaiyoṭu iṭaṉoṭu)

780. அவ் அச் சொல்லிற்கு அவை அவை பொருள் என
மெய் பெறக் கிளந்த இயல ஆயினும்,
வினையொடும் பெயரொடும் நினையத் தோன்றி,
திரிந்து வேறு வரினும், தெரிந்தனர் கொளலே!

av ac collirku avai avai porul ena
mey perak kilanta iyala āyinum,
vinaiyotum peyarotum ninaiyat tōnri,
tirintu vēru varinum, terintanar kolalē!

Such are the significations explicit
These structural entities manifest;
And yet the literate should discern it right
When they,
Suffixed to verbs and nouns,
Find alterations in form and designation.

(Varying in use from the foregoing conventions include: The use of *man* as an empty morpheme, (cf 737) as in *atuman konka tērē*, or *pōlum* denoting uncertainty as in *malai peyyum pōlum inru*)

781. கிளந்த அல்ல வேறு பிற தோன்றினும்,
கிளந்தவற்று இயலான் உணர்ந்தனர் கொளலே!

kilanta alla vēru pira tōnrinum,
kilantavarru iyalān unarntanar kolalē!

Where usage throws up
Forms other than the foregoing ones,
They shall be seen to be informed
By the norms treated beforehand.

e.g. குன்று தொறும் ஆடல் *(kunru torum ātal)* (*torum* means wherever)
பணியும் ஆம் என்றும் பெருமை *(paniyum ām enrum perumai)*
(*ām* is an empty morpheme) etc.

8. உரி இயல்

uri iyal

Indeclinables

Uriccol - A Description

782. உரிச்சொல் கிளவி விரிக்கும் காலை,
இசையினும் குறிப்பினும் பண்பினும் தோன்றி,
பெயரினும் வினையினும் மெய் தடுமாறி,
ஒரு சொல் பல பொருட்கு உரிமை தோன்றினும்,
பல சொல் ஒரு பொருட்கு உரிமை தோன்றினும்,
பயிலாதவற்றைப் பயின்றவை சார்த்தி,
தம்தம் மரபின் சென்று நிலை மருங்கின்,
எச் சொல் ஆயினும், பொருள் வேறு கிளத்தல்!

uriccol kiḷavi virikkum kālai,
icaiyiṉum kuṟippiṉum paṇpiṉum tōṉṟi,
peyariṉum viṉaiyiṉum mey taṭumāṟi,
oru col pala poruṭku urimai tōṉṟiṉum,
pala col oru poruṭku urimai tōṉṟiṉum,
payilātavaṟṟaip payiṉṟavai cārtti,
tamtam marapiṉ ceṉṟu nilai maruṅkiṉ,
ec col āyiṉum, poruḷ vēṟu kiḷattal!

The *uriccol* (indeclinable) is such
As arising from significations of sound, suggestiveness and quality,
As finding changed forms in nouns and verbs,
As occurring as homonyms and synonyms,
As the one unfamiliar clarified through the known,
As having a semantic identity distinct
Revealed through its context of occurrence.

Classes of Uriccol

783. வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா:
வெளிப்பட வாரா உரிச்சொல் மேன.

veḷippaṭu collē kiḷattal vēṇṭā;
veḷippaṭa vārā uriccol mēṉa.

Indeclinables obvious and well-defined
Need no treatment whatever;
Those inexplicit and undefined find their focus here.

Semantic Complexions of Uriccol

784. அவைதாம்,
உறு, தவ, நனி, என வரூஉம் மூன்றும்
மிகுதி செய்யும் பொருள என்ப.

avaitām,
uṟu, tava, naṉi, eṉa varūum mūṉṟum
mikuti ceyyum poruḷa eṉpa.

uṟu, tava and *naṉi*
Are those of the kind above [783],
Which designate fulness and abundance.

e.g. உறுவிழுமம் *(uṟuviḻumam)* (great distress),
தவப்பல *(tavappala)* (very many),
நனிசிறப்பு *(naṉiciṟappu)* (great excellence)

785. உரு உட்கு ஆகும்: புரை உயர்பு ஆகும்.

uru uṭku ākum; purai uyarpu ākum.

uru signifies fear,
And *purai* greatness.

e.g. உருகெழு கடவுள் *(urukeḻu kaṭavuḷ)* (fear-inspiring deity)
புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை *(puraiya maṉṟa puraiyōr kēṇmai)*
(greatness issues from the friendship of the great)

786. குருவும் கெழுவும் நிறன் ஆகும்மே.

kuruvum keḻuvum niṟaṉ ākummē.

kuru and *keḻu* represent colour.

e.g. குரு மணித்தாலி *(kuru maṇittāli)* (*tāli* ornament with coloured beads)
ஒண்கேழ் மலர் *(oṇkēḻ malar)* (bright-coloured flower)

787. செல்லல், இன்னல், இன்னாமையே.

cellal, iṉṉal, iṉṉāmaiyē.

cellai and *iṉṉal* mark distress.

e.g. மென்தோள் நெகிழ்த்த செல்லல் *(meṉtōḷ nekiḻtta cellal)*
(The distress that emaciated the soft shoulders),
இன்னல் அரு வாழ்வு *(iṉṉal aru vāḻvu)* (Life freed of distress)

788. மல்லல் வளனே: ஏ பெற்று ஆகும்.

mallal vaḷaṉē; ē peṟṟu ākum.

mallal denotes fertility;
ē means abundance.

e.g. மல்லல் மூதூர் *(mallal mūtūr)* (ancient prosperous city),
ஏகல்லடுக்கம் *(ēkallaṭukkam)* (large stone-heap)

789. உகப்பே உயர்தல்: உவப்பே உவகை.

ukappē uyartal; uvappē uvakai.

ukappu points to height or loftiness;
uvappu indicates delight.

e.g. விசும்பு உகந்து *(vicumpu ukantu)* (having soared to the sky)
நெஞ்சம் உவப்ப *(neñcam uvappa)* (as the heart rejoices)

790. பயப்பே பயன் ஆம்.

payappē payaṉ ām.

payappu signifies fruit or usefulness.

e.g. பயவாக் களர் அனையர் கல்லாதவர் *(payavāk kaḷar aṉaiyar kallātavar)*
(The illiterate are like the unyielding barren soil)

791. பசப்பு நிறன் ஆகும்.

pacappu niṟaṉ ākum.

pacapu denotes the [sallow] complexion.

e.g. முகம் பசப்பூரும் *(mukam pacappūrum)*
(Sallow complexion spreads on the face)

792. இயைபே புணர்ச்சி.

iyaipē puṇarcci.

iyaipu means uniting.

e.g. இயைந்து ஒழுகும் *(iyaintu oḻukum)* (They go united)

793. இசைப்பு இசை ஆகும்.

icaippu icai ākum.

icaippu marks play of music.

e.g. கிணை இசையீ *(kiṇai icaī)* (The drum sounded)

794. அலமரல், தெருமரல், ஆயிரண்டும் சுழற்சி.

alamaral terumaral, āyiraṇṭum cuḻaṟci.

Both *alamaral* and *terumaral*
Denote mind's turbulence.

e.g. அலமரல் ஆயம் *(alamaral āyam)* (The agitated maids)
தெருமரல் உள்ளம் *(terumaral uḷḷam)* (The distressed mind)

795. மழவும் குழவும் இளமைப் பொருள.

maḻavum kuḻavum iḷamaip poruḷa.

maḻa and *kuḻa*
Signify being young.

e.g. மழ களிறு *(maḻa kaḷiṟu)* (young elephant),
குழக் கன்று *(kuḻak kaṉṟu)* (young calf)

796. சீர்த்தி மிகு புகழ்: மாலை இயல்பே.

cīrtti miku pukaḻ; mālai iyalpē.

cīrtti is great renown;
And *mālai* points to characteristic.

e.g. சீர்த்தியுடையான் *(cīrttiyuṭaiyāṉ)* (He is one of great fame);
இரவரல் மாலையன் *(iravaral mālaiyaṉ)* (His nature is to take alms)

797. கூர்ப்பும் கழிவும் உள்ளது சிறக்கும்.

kūrppum kaḻivum uḷḷatu ciṟakkum.

kūrppu and *kaḻivu* designate excelling or growing larger.

e.g. கழி கண்ணோட்டம் *(kaḻi kaṇṇōṭṭam)* (greater compassion)
கூர் புகழ் *(kūr pukaḻ)* (surpassing fame)

798. கதழ்வும் துனைவும் விரைவின் பொருள.

kataḻvum tuṉaivum viraiviṉ poruḷa.

kataḻvu and *tuṉaivu* signify swiftness or speed.

e.g. கதழ்பரி / துனைபரி *(kataḻpari / tuṉaipari)* (swift horse)

799. அதிர்வும் விதிர்ப்பும் நடுக்கம் செய்யும்.

atirvum vitirppum naṭukkam ceyyum.

atirvu and *vitirppu* mean trembling or shaking.

e.g. அதிர வருவதோர் நோய் *(atira varuvatōr nōy)* (a disease that causes trembling),
விதிர்ப்புற அறியா *(vitirpuṟa aṟiyā)* (not given to trembling)

800. வார்தல், போகல், ஒழுகல், மூன்றும்
நேர்பும் நெடுமையும் செய்யும் பொருள.

vārtal, pōkal, oḻukal, mūṉṟum
nērpum neṭumaiyum ceyyum poruḷa.

vārtal, pōkal and *oḻukal*
Represent length and order.

e.g. வார்ந்திலங்கு வைய் எயிறு *(vārntilaṅku vai eyiṟu)* (sharp teeth set in order),
வார் கோல் *(vār kōl)* (long arrow),
போகு கொடி மருங்குல் *(pōku koṭi maruṅkul)* (well-formed creeper like waist),
மால்வரை ஒழுகிய வாழை *(mālvarai oḻukiya vāḻai)* (plantain on the large hill growing in order)

801. தீர்தலும் தீர்த்தலும் விடல் பொருட்டு ஆகும்.

tīrtalum tīrttalum viṭal poruṭṭu ākum.

tīrtal and *tīrttal* indicate separation or removal.

e.g. துணையில் தீர்ந்த களிறு *(tuṇaiyil tīrnta kaḷiṟu)*
(The elephant separated from its mate),
பசிதீர் அடிசில் *(pacitīr aṭicil)* (food that relieves one of hunger)

802. கெடவரல், பண்ணை, ஆயிரண்டும் விளையாட்டு.

keṭavaral, paṇṇai, āyiraṇṭum viḷaiyāṭṭu.

keṭavaral and *paṇṇai*
Both mean play or sport.

e.g. கெடவரல் ஆயம் *(keṭavaral āyam)* (maids indulging in sport)

803. தடவும் கயவும் நளியும் பெருமை.

taṭavum kayavum naḷiyum perumai.

taṭa, kaya and *naḷi* signify largeness or extensiveness.

e.g. தடக்கை *(taṭakkai)* (large arms),
கயவாய் *(kayavāy)* (big mouth),
நளிமலை *(naḷimalai)* (huge hill)

804. அவற்றுள்,
'தட' என் கிளவி கோட்டமும் செய்யும்.

avaṟṟuḷ,
'taṭa' eṉ kiḷavi kōṭṭamum ceyyum.

Among these three [803],
taṭa points to 'being bent or curved' too.

e.g. தட மருப்பு எருமை *(taṭa maruppu erumai)* (the buffalo with curved horns)

805. 'கய' என் கிளவி மென்மையும் செய்யும்.

'kaya' eṉ kiḷavi meṉmaiyum ceyyum.

Among these three [803],
kaya indicates tenderness too.

e.g. கயந்தலை மடப்பிடி *(kayantalai maṭappiṭi)* (tender-headed cow-elephant)

806. 'நளி' என் கிளவி செறிவும் ஆகும்.

'naḷi' eṉ kiḷavi ceṟivum ākum.

Among these three [803],
naḷi designates denseness too.

e.g. நளியிரு முந்நீர் *(naḷiyiru munnīr)* (the sea full of water)

807. பழுது பயம் இன்றே.

paḻutu payam iṉṟē.

paḻutu denotes uselessness or being unfruitful.

e.g. பழுதன்று அம்ம இவ்வாயிழை துணிவே (*paḻutaṉṟu amma ivvāyiḻai tuṇivē)* (Not unfruitful is the determination of this lass with fine ornaments)

808. சாயல் மென்மை.

cāyal meṉmai.

cāyal marks softness.

e.g. சாயல் மார்பு (*cāyal mārpu)* (soft breasts)

809. 'முழுது' என் கிளவி எஞ்சாப் பொருட்டே.

'muḻutu' eṉ kiḷavi eñcāp poruṭṭē.

muḻutu is completeness.

e.g. உலகு முழுது ஆண்ட (*ulaku muḻutu āṇṭa)* (having ruled the whole world)

810. வம்பு நிலை இன்மை.

vampu nilai iṉmai.

vampu denotes transience or uncertainty.

e.g. வம்ப மாரி (*vampa māri)* (unseasonal showers)

811. மாதர் காதல்.

mātar kātal.

mātar represents the passion of love.

e.g. மாதர் நோக்கு (*mātar nōkku)* (amorous looks)

812. நம்பும் மேவும் நசை ஆகும்மே.

nampum mēvum nacai ākummē.

nampu and *mēvu* denote desire.

e.g. நன்மொழி நம்பி *(nanmoli nampi)* (drawn to kind words),
'மேவேம் *(mēvēm)* (we will not desire (after)...)

813. ஓய்தல், ஆய்தல், நிழத்தல், சாஅய்,
ஆவயின் நான்கும் உள்ளதன் நுணுக்கம்.

ōytal, āytal, nilattal, cāay,
āvayin nānkum ullatan nunukkam.

The four terms
ōytal, āytal, nilaittal and *cāytal*
Designate decline or decrease.

e.g. ஓய்களிறு *(ōykaliru)* (weakened elephant)
ஆய்ந்த தானை *(āynta tānai)* (fatigued army)
நிழத்த யானை *(nilatta yānai)* (fatigued elephant)
சாயாக் கருங்கை *(cāyāk karuṅkai)* (dark, unwearied hand)

814. புலம்பே தனிமை.

pulampē tanimai.

pulampu denotes being solitary.

e.g. புலம்பொடு வருந்தி *(pulampotu varunti)* (suffering in solitude)

815. துவன்று நிறைவு ஆகும்.

tuvanru niraivu ākum.

tuvanru signifies fulness.

e.g. வயவர் துவன்றிய நல்லூர் *(vayavar tuvanriya nallūr)*
(the goodly town fully inhabited by soldiers)

816. முரஞ்சல் முதிர்வே.

murañcal mutirvē.

murañcal designates maturity or ripeness.

e.g. முரஞ்சு கனி பலவு *(murañcu kaṉi palavu)* (the jack fruit tree with ripe fruits)

817. வெம்மை வேண்டல்.

vemmai vēṇṭal.

vemmai means desiring.

e.g. வெம்மையில் பிறந்த சொல் *(vemmaiyil piṟanta col)* (words born of desire)

818. பொற்பே பொலிவு.

poṟpē polivu.

poṟpu is grandeur.

e.g. அணிகலம் பொற்ப *(aṇikalam poṟpa)* (The ornaments marking grandeur)

819. வறிது சிறிது ஆகும்.

vaṟitu ciṟitu ākum.

vaṟitu denotes shortness or littleness.

e.g. வறிது வடக்கு இறஞ்சிய *(vaṟitu vaṭakku iṟañciya)*
(having stayed in the north for a short while)

820. ஏற்றம் நினைவும் துணிவும் ஆகும்.

ēṟṟam niṉaivum tuṇivum ākum.

ēṟṟam points to remembrance or determination.

e.g. சேர்ப்பன் கொடுமை ஏற்றி *(cērppaṉ koṭumai ēṟṟi)*
(having remembered the unkindness of the chief of the maritime tract),
யான் ஏற்றம் இல்லாதேன் *(yāṉ ēṟṟam illātēṉ)*
(I suffer from lack of determination)

821. பிணையும் பேணும் பெட்பின் பொருள.

piṇaiyum pēṇum peṭpiṉ poruḷa.

piṇai and *pēṇ* denote desire or adoration.

e.g. அரும்பிணை ஆற்றி *(arumpiṇai āṟṟi)* (having disregarded his intense desire),
அமரர்ப் பேணி *(amararp pēṇi)* (having adored the celestials)

822. பணையே பிழைத்தல்: பெருப்பும் ஆகும்.

paṇaiyē piḻaittal; peruppum ākum.

paṇai designates failing or missing, or growing large.

e.g. பணைத்த பகழி *(paṇaitta pakaḻi)* (the arrow which missed its target),
பணைத்தோள் *(paṇaittōḷ)* (shoulders which have grown large)

823. படரே உள்ளல்: செலவும் ஆகும்.

paṭarē uḷḷal celavum ākum.

paṭar *marks thinking or advancing.*

e.g. வள்ளியோர்ப் படர்ந்து *(vaḷḷiyōrp paṭarntu)*
(having thought of the mighty)
கறவை கன்றுவயிற் படர *(kaṟavai kaṉṟuvayiṟ paṭara)*
(the cow going towards the calf)

824. பையுளும் சிறுமையும் நோயின் பொருள.

paiyuḷum ciṟumaiyum nōyiṉ poruḷa.

paiyuḷ and *ciṟumai* point to affliction.

e.g. பையுள் மாலை (*paiyuḷ mālai*) (the tormenting evening),
சிறுமை உறுப செய்பறியலர் (*ciṟumai uṟupa ceypaṟiyalar*)
(Those who do not know how to do things will suffer)

825. எய்யாமையே அறியாமையே.

eyyāmaiyē aṟiyāmaiyē.

eyyāmai is being ignorant.

e.g. எய்யாமையலை நீயும் வருந்துதி (*eyyāmaiyalai nīyum varuntuti*)
(The pain of ignorance afflicts you)

826. நன்று பெரிது ஆகும்.

naṉṟu peritu ākum.

naṉṟu means large or great.

e.g. நன்று மெல்லிய (*naṉṟu melliya*) (the great turned small)

827. தாவே வலியும் வருத்தமும் ஆகும்.

tāvē valiyum varuttamum ākum.

tā signifies strength or affliction.

e.g. தாவில் நன்பொன் (*tāvil naṉpoṉ*) (fine gold without strength)
கருங்கண் தாக்கலை (*karuṅkaṇ tākkalai*) (black-eyed monkey in distress)

828. தெவுக் கொளல் பொருட்டே.

tevuk koḷal poruṭṭē.

tevu denotes receiving or taking in.

e.g. நீர்த் தெவும் நிறைத் தொழுவர் (*nīrt tevum niṟait toḻuvar*)
(group of workmen taking water)

829. தெவ்வுப் பகை ஆகும்.

tevvup pakai ākum.

tevvu denotes enmity.

e.g. தெவ்வுப் புலம் *(tevvup pulam)* (enemy's land)

830. விறப்பும், உறப்பும், வெறுப்பும் செறிவே.

viṟappum, uṟappum, veṟuppum ceṟivē.

viṟapu, uṟappu and *veṟuppu*
Designate density or intensity.

e.g. விறந்த காப்பு *(viṟanta kāppu)* (intense watch),
உறந்த இஞ்சி *(uṟanta iñci)* (the densely built fortress),
உரை செல வெறுத்த அவன் *(urai cela veṟutta avaṉ)* (He whose fame spreads far and wide)

831. அவற்றுள்,
விறப்பே வெரூஉப் பொருட்டும் ஆகும்.

avaṟṟuḷ,
viṟappē verūup poruṭṭum ākum.

Of these three [830],
viṟappu denotes dread too.

e.g. உலக்கைப் பாடு விறந்து அயல *(ulakkaip pāṭu viṟantu ayala)*
(the noise of the pestle striking horror)

832. கம்பலை, சும்மை, கலியே, அழுங்கல்,
என்று இவை நான்கும் அரவப் பொருள.

kampalai, cummai, kaliyē, aḻuṅkal
eṉṟu ivai nāṉkum aravap poruḷa.

kampalai, cummai, kali and *aḻuṅkal*
All these four mean clamour or din.

e.g. கம்பலை மூதூர் *(kampalai mūtūr)* (the ancient clamorous town),
கலிச்சும்மை வியலாங்கண் *(kaliccummai viyalāṅkaṇ)*
(in the large area marked with great din),
கலிகொள் ஆயம் *(kalikoḷ āyam)* (the clamour coming from the maids),
அழுங்கல் ஊர் *(aḻuṅkal ūr)* (the noisy town)

833. அவற்றுள்,
அழுங்கல் இரக்கமும் கேடும் ஆகும்.

avaṟṟuḷ,
aḻuṅkal irakkamum kēṭum ākum.

Of these four [832]
aḻuṅkal signifies pity and loss too.

e.g. அழுங்கல் ஆலை *(aḻuṅkal ālai)* (piteous stable)
குணம் அழுங்க *(kuṇam aḻuṅka)* (goodness having been lost)

834. 'கழும்' என் கிளவி மயக்கம் செய்யும்.

'kaḻum' eṉ kiḷavi mayakkam ceyyum.

kaḻum indicates bewilderment.

e.g. கழுமிய ஞாட்பு *(kaḻumiya ñāṭpu)* (the battlefield in a bewildered state)

835. செழுமை வளனும் கொழுப்பும் ஆகும்.

ceḻumai vaḷaṉum koḻuppum ākum.

ceḻumai designates fertility and fatness.

e.g. செழும்பல் குன்றம் *(ceḻumpal kuṉṟam)* (fertile hilly region),
செழுந்தடி *(ceḻuntaṭi)* (fatty meat)

836. விழுமம் சீர்மையும் சிறப்பும் இடும்பையும்.

viḻumam cīrmaiyum ciṟappum iṭumpaiyum.

viḻumam means greatness, honour and distress.

e.g. விழுமியோர் *(viḻumiyōr)* (men of eminence),
விழுமியம் யாம் *(viḻumiyam yām)* (We are eminent persons),
விழுமம் களைந்தோன் *(viḻumam kaḷaintōṉ)* (He who relieved one of one's distress)

837. கருவி தொகுதி.

karuvi tokuti.

karuvi signifies collection or mass.

e.g. கருவி வானம் *(karuvi vāṉam)* (The mass of clouds)

838. கமம் நிறைந்து இயலும்.

kamam niṟaintu iyalum.

kamam denotes fulness.

e.g. கமஞ்சூல் மாமழை *(kamañcūl māmaḻai)* (full of rain-bearing clouds)

839. அரியே ஐம்மை.

ariyē aimmai.

ari indicates slenderness.

e.g. அரி முன்கை *(ari muṉkai)* (slender forearm)

840. கவவு அகத்திடுமே.

kavavu akattiṭumē.

kavavu designates cuddling.

e.g. கவவுக்கை *(kavavukkai)* (the hand that cuddles)

841. *துவைத்தலும் சிலைத்தலும் இயம்பலும் இரங்கலும்*
இசைப் பொருட் கிளவி என்மனார் புலவர்.

tuvaittalum cilaittalum iyampalum irankalum
icaip porut kilavi enmanār pulavar.

tuvaittal, cilaittal, iyampal and *irankal*
All point to that which sounds.

e.g. *வால்வளை துவைப்ப (vālvaḷai tuvaippa)* (the bracelet sounding),
நல்லேறு சிலைப்ப (nallēṟu cilaippa) (the thunderbolt making a noise),
ஓசை இயம்ப (ōcai iyampa) (the sound resonating),
ஏறு இரங்கு இருளிடை (*ēṟu iraṅku iruḷiṭai*) (darkness marked by the sounding of the thunderbolt)

842. அவற்றுள்,
இரங்கல் கழிந்த பொருட்டும் ஆகும்.

avaṟṟuḷ,
iraṅkal kaḻinta poruṭṭum ākum.

Of these four [841],
iraṅkal marks repentance too.

e.g. *செய்து இரங்கா வினை (ceytu iraṅkā viṉai)*
(deed which gives no room for repentance)

843. இலம்பாடு, ஒற்கம், ஆயிரண்டும் வறுமை.

ilampāṭu, oṟkam, āyiranṭum vaṟumai.

ilampāṭu and *oṟkam* point to indigence.

e.g. இலம்படு புலவர் *(ilampaṭu pulavar)* (poor poets),
ஒற்கத்தின் துணை *(oṟkattiṉ tuṇai)* (help while in poverty)

844. ஞெமிர்தலும் பாய்தலும் பரத்தல் பொருள.

ñemirtalum pāytalum parattal poruḷa.

ñemirtal and *pāytal* denote spreading.

e.g. மணல் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றம் *(maṇal ñemiriya tirunakar muṟṟam)* (The courtyard of the palace where sand was spread), பாய பசப்பு *(pāya pacappu)* (the sallow complexion having spread)

845. கவர்வு விருப்பு ஆகும்.

kavarvu viruppu ākum.

kavarvu means [inducing] desire.

e.g. கவர்நடைப்புரவி *(kavarnaṭaip puravi)* (the horse with a pleasing pace)

846. சேரே திரட்சி.

cērē tiraṭci.

cēr signifies collection or amassment.

e.g. சேர்ந்து வாழை *(cērntu vāḻai)* (plantains crowded together)

847. 'வியல்' என் கிளவி அகலப் பொருட்டே.

'viyal' eṉ kiḷavi akalap poruṭṭē.

viyal designates being broad or large.

e.g. வியன் பாசறை *(viyaṉ pācaṟai)* (large tent)

848. பேம், நாம், உரும் என வரூஉம் கிளவி
ஆ முறை மூன்றும் அச்சப் பொருள.

pēm, nām, urum eṉa varūum kiḷavi
ā muṟai mūṉṟum accap poruḷa.

pēm, nām and *urum* mark a sense of fear.

e.g. பேஎம் முதிர் கடவுள் *(pēem mutir kaṭavuḷ)* (fear-striking deity)
நாம நல்லமர் *(nāma nallamar)* (a terrible battle)
உருமில் சுற்றம் *(urumil cuṟṟam)* (unfearing kin)

849. வய வலி ஆகும்.

vaya vali ākum.

vaya means strength.

e.g. வயக்களிறு *(vayakkaḷiṟu)* (strong elephant)

850. வாள் ஒளி ஆகும்.

vāḷ oḷi ākum.

vāḷ denotes radiance.

e.g. வாணுதல் *(vāḷnutal)* (radiant forehead)

851. 'துய' என் கிளவி அறிவின் திரிபே.

'tuya' eṉ kiḷavi aṟiviṉ tiripē.

tuya is a mind bewildered.

e.g. துயவுற்றேம் யாம் *(tuyavuṟṟēm yām)* (we are perplexed)

852. உயாவே உயங்கல்.

uyāvē uyaṅkal.

uyā represents distress.

e.g. பருந்து உயாவிளி பயிற்றும் *(paruntu uyāviḷi payiṟṟum)*
(The kite makes distressed cries)

853. உசாவே சூழ்ச்சி.

ucāvē cūḻcci.

ucā designates deliberation or counsel.

e.g. உசாவுநர்ப் பெறின் *(ucāvuṉarp peṟiṉ)* (If I get men of counsel)

854. 'வயா' என் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம்.

'vayā' en̲ kiḷavi vēṭkaip perukkam.

vayā means ardent desire.

e.g. வயவுறு மகளிர் *(vayavuṟu makaḷir)* (women of great desire)

855. கறுப்பும் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள.

kaṟuppum civappum vekuḷip poruḷa.

kaṟuppu and *civappu* represent anger.

e.g. நிற் கறுத்தோர் அரணம் போல *(niṟ kaṟuttōr araṇam pōla)*
(Like the fort of those who fell victims of your anger),
நீ சிவந்து இறுத்த நீரழி பாக்கம் *(nī civantu iṟutta nīraḻi pākkam)*
(the coastal town ravaged by your fury)

856. நிறத்து உரு உணர்த்தற்கும் உரிய என்ப.

niṟattu uru uṇarttaṟkum uriya en̲pa.

kaṟuppu and *civappu* above [855]
Mark distinct colours too,
So goes the usage.

e.g. கறுப்பு *(kaṟuppu* - black), சிவப்பு *(civappu* - red)

857. நொசிவும் நுழைவும் நுணங்கும் நுண்மை.

nocivum nuḻaivum nuṇaṅkum nuṇmai.

noci, *nuḻai* and *nuṇaṅku* signify minuteness.

e.g. நொசி மட மருங்குல் *(noci maṭa maruṅkul)* (slender, delicate waist),
நுழைநூல் கலிங்கம் *(nuḻainūl kaliṅkam)* (the cloth made of fine texture)
நுணங்கு துகில் *(nuṇaṅku tukil)* (the cloth of minute texture)

858. 'புனிறு' என் கிளவி ஈன்றணிமைப் பொருட்டே.

'puṉiṟu' eṉ kiḷavi īṉṟaṇimaip poruṭṭē.

puṉiṟu denotes recent calving.

e.g. புனிற்று ஆ *(puṉiṟṟu ā)* (the cow that has just calved)

859. நனவே களனும் அகலமும் செய்யும்.

naṉavē kaḷaṉum akalamum ceyyum.

naṉavu designates an arena and extensiveness as well.

e.g. நனவுப் புகு விறலியர் *(naṉavup puku viṟaliyar)*
(The bardic women who appear in the arena),
நனந்தலை உலகம் *(naṉantalai ulakam)* (the world of extensive space)

860. மதவே மடனும் வலியும் ஆகும்.

matavē maṭaṉum valiyum ākum.

mata signifies both youthfulness and virility.

e.g. மதவுடை நல்லான் *(matavuṭai nallāṉ)* (The goodly one of youthful pace)
கயிறிடு கதச்சேப் போல் மதமிக்கு *(kayiṟiṭu kataccēp pōl matamikku)*
(with strength like that of a chained bull)

861. மிகுதியும் வனப்பும் ஆகலும் உரித்தே.

mikutiyum vaṉappum ākalum urittē.

mata denotes profusion and loveliness too.

e.g. மதவிடை *(matavitai)* (bull of great vigour),
மதைஇய நோக்கு *(mataiiya nōkku)* (graceful looks)

862. புதிதுபடல் பொருட்டே, யாணர்க் கிளவி.

putitupaṭal poruṭṭē, yāṇark kiḷavi.

yāṇar signifies the advent or the arrival of the new.

e.g. யாணர் ஊர (*yāṇar ūra*) (O lord of the land with towns bringing revenue fresh ever)

863. அமர்தல் மேவல்.

amartal mēval.

amartal signifies loving inclination.

e.g. அகன் அமர்ந்து உறையும் (*akaṉ amarntu uṟaiyum*)
(. . . will seek to dwell with a willing mind)

864. யாணுக் கவின் ஆம்.

yāṇuk kaviṉ ām.

yāṇ denotes beauty.

e.g. யாணு விசும்பின் (*yāṇu vicumpiṉ*) (in the beautiful sky)

865. பரவும் பழிச்சும் வழுத்தின் பொருள.

paravum paḻiccum vaḻuttiṉ poruḷa.

paraval and *paḻiccal* indicate worshipful adoration.

e.g. கை தொழுது பரவி/பழிச்சி (*kai toḻutu paravi/paḻicci*)
(having adored with folded hands)

866. 'கடி' என் கிளவி
வரைவே, கூர்மை, காப்பே, புதுமை,
விரைவே, விளக்கம், மிகுதி, சிறப்பே,
அச்சம், முன்தேற்று, ஆயிர்-ஐந்தும்
மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டு ஆகும்மே.

'kaṭi' eṉ kiḷavi
varaivē, kūrmai, kāppē, putumai,
viraivē, viḷakkam, mikuti, ciṟappē,
accam, muṉṟēṟṟu, āyīr aintum
meyppaṭat tōṉṟum poruṭṭu ākummē.

kaṭi marks ten significations:
Excluding[1], sharpness[2], protection[3],
Newness[4], swiftness[5], brilliance[6],
Intensity[7], excellence[8], fear[9] and vow[10].

e.g. 1. கடிந்த மொழி *(kaṭinta moḻi)* (words excluded),
2. கடிநுனை *(kaṭinuṉai)* (sharp edge),
3. கடியுடை நகர் *(kaṭiyuṭai nakar)* (well-protected city),
4. கடியுண் கடவுள் *(kaṭiyuṇ kaṭavuḷ)* (the deity that takes new offerings),
5. கடுந்தேர் *(kaṭuntēr)* (swift chariot),
6. கடும்பகல் ஞாயிறு *(kaṭumpakal ñāyiṟu)* (the brilliant sun),
7. கடும்பசி *(kaṭumpaci)* (great hunger),
8. கடுநட்பு *(kaṭunaṭpu)* (an excellent friendship),
9. கடும்பாம்பு *(kaṭumpāmpu)* (a dreadful serpent),
10. கடுஞ்சூள் தருகுவன் *(kaṭuñcūḷ tarukuvaṉ)* (I will take a solemn vow)

867. ஐயமும் கரிப்பும் ஆகலும் உரித்தே.

aiyamum karippum ākalum urittē.

kaṭi may also signify doubt and pungency.

e.g. கடுத்தனள் அல்லளோ அன்னை *(kaṭuttaṉaḷ allaḷō aṉṉai)*
(Did not mother doubt it?)
கடி மிளகு *(kaṭi miḷaku)* (pungent pepper)

868. ஐ வியப்பு ஆகும்.

ai viyappu ākum.

ai denotes wonder or astonishment.

e.g. ஐதே காமம் *(aitē kāmam)* (Love is a thing of wonder)

869. முனைவு முனிவு ஆகும்.

munaivu munivu ākum.

munaivu means disgust.

e.g. சேற்றுநிலை முனைஇய செங்கண் காரான் *(cēṟṟunilai munaiiya ceṅkaṇ kārāṉ)* (The red-eyed buffalo that is disgusted with the muddy pond)

870. வையே கூர்மை.

vaiyē kūrmai.

vai means sharpness.

e.g. வையெயிற்று அரிவை *(vaiyeyiṟṟu arivai)* (lady with sharp teeth)

871. எறுழ் வலி ஆகும்.

eṟuḻ vali ākum.

eṟuḻ indicates strength.

e.g. எறுழ்த் திணிதோள் *(eṟuḻt tiṇitōḷ)* (shoulders endowed with strength)

Uriccol as Context-specific

872. மெய் பெறக் கிளந்த உரிச்சொல் எல்லாம்
முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி,
ஒத்த மொழியான் புணர்த்தனர் உணர்த்தல்
தம்தம் மரபின் தோன்றும்மன் பொருளே.

mey peṟak kiḷanta uriccol ellām
muṉṉum piṉṉum varupavai nāṭi,
otta moḻiyāṉ puṇarttaṉar uṇarttal
tamtam marapiṉ tōṉṟummaṉ poruḷē.

All these foregoing indeclinable terms,
That are in vogue and use,

Have their sense designations
In the contexts of words preceding and succeeding them,
And in relation to the words they define or inform.
They reveal their sense thus in accord with usage.

Extended Significations of Uriccol

873. கூறிய கிளவிப் பொருள் நிலை அல்ல
வேறு பிற தோன்றினும், அவற்றொடு கொளலே!

kūṟiya kiḷavip poruḷ nilai alla
vēṟu piṟa tōṉṟiṉum, avaṟṟoṭu koḷalē!

Where the context warrants a meaning
Other than the ones indicated above,
That must be taken in too.

874. பொருட்குப் பொருள் தெரியின், அது வரம்பு இன்றே.

poruṭkup poruḷ teriyiṉ, atu varampu iṉṟē.

Look for meanings of meanings,
And it ends in a search unending.

875. பொருட்குத் திரிபு இல்லை, உணர்த்த வல்லின்.

poruṭkut tiripu illai, uṇartta valliṉ.

Conveyed in terms explicit,
The meanings mark no obscurity.

876. உணர்ச்சி வாயில் உணர்வோர் வலித்தே.

uṇarcci vāyil uṇarvōr valittē.

The wit of the learner is the key
For the word to unlock its signification.

877. மொழிப் பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா.

moḻip poruṭ kāraṇam viḻippat tōṉṟā.

Hardly does the source of sense-designation reveal in detail.

Uriccol as Unsplittable Forms

878. எழுத்துப் பிரிந்து இசைத்தல் இவண் இயல்பு இன்றே.

eḻuttup pirintu icaittal ivaṇ iyalpu iṉṟē.

It is not in the nature of these indeclinables
To get their forms split for sense interpretation.

Uriccol as Open-ended Terms

879. அன்ன பிறவும் கிளந்த அல்ல
பல் முறையானும் பரந்தன வரூஉம்
உரிச்சொல் எல்லாம் பொருட்குறை கூட்ட,
இயன்ற மருங்கின் இனைத்து என அறியும்
வரம்பு தமக்கு இன்மையின், வழி நனி கடைப்பிடித்து,
ஓம்படை ஆணையின், கிளந்தவற்று இயலான்,
பாங்குற உணர்தல்! என்மனார் புலவர்.

aṉṉa piṟavum kiḷanta alla
pal muṟaiyāṉum parantaṉa varūum
uriccol ellām poruṭkuṟai kūṭṭa,
iyaṉṟa maruṅkiṉ iṉaittu eṉa aṟiyum
varampu tamakku iṉmaiyiṉ, vaḻi naṉi kaṭaippiṭittu,
ōmpaṭai āṇaiyiṉ, kiḷantavaṟṟu iyalāṉ,
pāṅkuṟa uṇartal! eṉmaṉār pulavar.

Beyond the bounds of study it goes
For one to draw in the untreated ones —
The varied indeclinables of varying contexts;
And to determine their sense-designations
One should therefore go in accord

With the ruling conventions of usage
Holding them to be the law of protection,
And should make appropriate sense of them each,
So have the learned laid it down.

9. எச்ச இயல்

ecca iyal

Residual Components

The Four Classes of Words

880. இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல், என்று
அனைத்தே செய்யுள் ஈட்டச் சொல்லே.

iyaṟcol, tiricol, ticaiccol, vaṭacol, eṉṟu
aṉaittē ceyyuḷ īṭṭac collē.

Lexical corpus in literature is of four kinds:
iyaṟcol, tiricol, ticaiccol and *vaṭacol.*

(see verses 881-884 for explanations)

Standard Idiom

881. அவற்றுள்,
இயற்சொல்தாமே
செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணி,
தம் பொருள் வழாமை இசைக்கும் சொல்லே.

avaṟṟuḷ,
iyaṟcoltāmē
centamiḻ nilattu vaḻakkoṭu civaṇi,
tam poruḷ vaḻāmai icaikkum collē.

Of these four,
iyaṟcol comprises the standard idiom
That is in accord with the usage in the Tamil land,
And that occurs with its semantic core unaffected.

Tiricol

882. ஒரு பொருள் குறித்த வேறு சொல் ஆகியும்,
வேறு பொருள் குறித்த ஒரு சொல் ஆகியும்,
இரு பாற்று என்ப திரிசொல்-கிளவி.

oru porul kuritta vēru col ākiyum,
vēru porul kuritta oru col ākiyum,
iru pārru enpa tiricol kilavi.

Tiricol falls into two classes:
Synonyms and homonyms.

Dialectal Words

883. செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்
தம் குறிப்பினவே திசைச்சொல் கிளவி.

centamil cērnta panniru nilattum
tam kurippinavē ticaiccol kilavi.

Ticaiccol are words dialectal
That are specific to the twelve regions comprising the Tamil land.

(Sanskrit) Loan Words

884. வடசொல்-கிளவி வட எழுத்து ஒரீஇ,
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல் ஆகும்மே.

vaṭacol kiḷavi vaṭa eḻuttu orīi,
eḻuttoṭu puṇarnta col ākummē.

Vaṭacol comprises words [borrowed from Sanskrit]
That steer clear of the system of sounds in Sanskrit
And that come to be adapted to the native form and sound.

e.g. ஹரி ==> அரி *(hari ==> ari);* (Tirumāl) ஹர ==> அரன் *(hara ==> aran)* (Civan)

885. சிதைந்தன வரினும், இயைந்தன வரையார்.

citaintaṉa variṉum, iyaintaṉa varaiyār.

Even if these terms of *vaṭacol* [884]
Witness forms altered in adaptation to Tamil
They are not excluded
When they fit in with the usage.

e.g. சத்குண ==> சற்குணம் *(sadguṇa ==> caṟkuṇam);* (unsullied character)
ரிஷி ==> இருடி *(riṣi ==> iruṭi)* (sage, saint)

The Four Classes of Words and Their Usage (Admissible Deviations)

886. அந் நாற் சொல்லும் தொடுக்கும் காலை,
வலிக்கும் வழி வலித்தலும், மெலிக்கும் வழி மெலித்தலும்,
விரிக்கும் வழி விரித்தலும், தொகுக்கும் வழித் தொகுத்தலும்,
நீட்டும் வழி நீட்டலும், குறுக்கும் வழிக் குறுக்கலும்,
நாட்டல் வலிய என்மனார் புலவர்.

an nāṟ collum toṭukkum kālai,
valikkum vaḻi valittalum, melikkum vaḻi melittalum,
virikkum vaḻi virittalum, tokukkum vaḻit tokuttalum,
nīṭṭum vaḻi nīṭṭalum, kuṟukkum vaḻik kuṟukkalum,
nāṭṭal valiya eṉmaṉār pulavar.

That
A soft consonant is altered to hard consonant[1],
A hard consonant is altered to soft consonant[2],
There occurs an augmentation of a sound[3],
There marks an elision[4],
There is the lengthening of a short vowel[5],
Or there is the shortening of a long vowel[6] —
Where it is warranted —
As these four classes of words [880] are used in poetry,
Rests in the hands of the competent,
So do the literate rule.

e.g. 1. முந்தை ==> முத்தை *(muntai ==> muttai)* (earlier)
2. குற்றியலுகரம் ==> குன்றியலுகரம் *(kuṟṟiyalukaram ==> kuṉṟiyalukaram)*

3. தண் ==> தண்ணம் (*taṇ ==> taṇṇam*) (coolness)
4. மழவரை ==> மழவர் (*maḻavarai ==> maḻavar*) (a class of cultivating people)
5. பச்சிலை ==> பாசிலை (*paccilai ==> pācilai*) (green leaves)
6. தீயேன் ==> தியேன் (*tīyēṉ ==> tiyēṉ*) (evil person)

Modes of Construing Verse Meaning

887. நிரல் நிறை, சுண்ணம், அடிமறி, மொழிமாற்று,
அவை நான்கு என்ப மொழி புணர் இயல்பே.

niralniṟai, cuṇṇam, aṭimaṟi, moḻimāṟṟu,
avai nāṉku eṉpa moḻi puṇar iyalpē.

Syntactical linkage by which to construe verses
Comprises four kinds:
Niralniṟai, cuṇṇam, aṭimaṟi and *moḻimāṟṟu**.

e.g. * For explanation, see verses 888 - 892)

Niralnirai

888. அவற்றுள்,
நிரல்நிறைதானே
வினையினும் பெயரினும் நினையத் தோன்றி,
சொல் வேறு நிலைஇ, பொருள் வேறு நிலையல்.

avaṟṟuḷ,
niralniṟaitāṉē
viṉaiyiṉum peyariṉum niṉaiyat tōṉṟi,
col vēṟu nilaii, poruḷ vēṟu nilaiyal.

Of them,
Niralniṟai is the mode of construing
Wherein,
Nouns and verbs defining the order,
Words of one group in an utterance
Are linked for sense
With corresponding words of another group in the same utterance.

கொடி குவளை கொட்டை நுசுப்பு உண்கண் மேனி
(koṭi kuvaḷai koṭṭai nucuppu uṇkaṇ mēṉi)
(creeper, blue nelumbo, lotus pericap, waist, painted eyes, body)
Here waist is compared to creeper, eyes to blue nelumbo, and body to the lotus pericap.

Cuṇṇam

889. சுண்ணம்தானே
பட்டாங்கு அமைந்த ஈர் அடி எண் சீர்
ஒட்டு வழி அறிந்து, துணித்தனர் இயற்றல்.

cuṇṇamtāṉē
paṭṭāṅku amainta īr aṭi eṇ cīr
oṭṭu vaḻi aṟintu, tuṇittaṉar iyaṟṟal.

Cuṇṇam is the mode of construing
Wherein,
Words in a two-lined stanza
Of four feet each
Are transposed in a deft manner,
And the meaning is construed
By finding their order right.

e.g. சுரை ஆலம் அம்மி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலை என்ப
(curai āḻa ammi mitappa varaiyaṉaiya
yāṉaikku nīttu muyaṟku nilai eṉpa)
Paraphrased as it is, the stanza means that in the fountain-spring of the chief of the forest region, the gourd goes down, the grinding stone floats, the elephant swims and the hare stands undrowned.
The nouns and the verbs must be linked in such a way that it means — the gourd floats, the stone goes down, the hare swims and the elephant remains undrowned.

Aṭimaṟi

890. அடிமறிச் செய்தி அடி நிலை திரிந்து,
சீர் நிலை திரியாது, தடுமாறும்மே.

aṭimaṟic ceyti aṭi nilai tirintu,
cīr nilai tiriyātu, taṭumāṟummē.

Aṭimaṟi is the mode of construing
Wherein
Lines of a stanza are interchanged
With the order of feet in each line remaining intact,
And the meaning is construed
By finding the order of lines right.

e.g. சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாரே
சூரர மகளிர் ஆரணங் கினரே
சார நாட நீ வரலாரே
வாரல் எனினே யான் அஞ்சுவளே
(cūral pampiya ciṟukāṉ yāṟē
cūrara makaḷir āraṇaṅ kiṉarē
cāra naṭa nī varalāṟē
vāral eṉiṉe yāṉ añcuvaḷē)

The lines are: Whirlpools mark the streamlets,
The celestial damsels are after mischief
On your way O the lord of the hills!
If I say 'you need not come'
I will have to suffer the consequences.

The lines are transposed and not their feet)

891. பொருள் தெரி மருங்கின்
ஈற்று அடி இறு சீர் எருத்துவயின் திரியும்
தோற்றமும் வரையார், அடிமறியான.

poruḷ teri maruṅkiṉ
īṟṟu aṭi iṟu cīr eruttuvayiṉ tiriyum
tōṟṟamum varaiyār, aṭimaṟiyāṉa.

In the *aṭimaṟi* mode of construing,
It is not disallowed that
The final foot of the last line
Gets linked to a preceding foot
For the meaning to be construed.

e.g. மன்னிய பெரும நீ நிலமிசை யானே (*manniya peruma nī nilamicai yānē*).
It must be *peruma nī nilamicaiyān manniya*
(O lord! may you prosper long on this earth)

Molimāṟṟu

892. மொழிமாற்று இயற்கை
சொல் நிலை மாற்றி, பொருள் எதிர் இயைய,
முன்னும் பின்னும் கொள் வழிக் கொளாஅல்!

molimāṟṟu iyaṟkai
col nilai māṟṟi, poruḷ etir iyaiya,
munnum pinnum koḷ valik koḷāal.

Molimāṟṟu is the mode of construing
Wherein
Words are transposed,
And the meaning reveals
As a word goes with words before and after.

e.g. ஈண்டு நின்றோர்க்கும் தோன்றும் சிறு வரை
சென்று நின்றோர்க்கும் தோன்றும் மன்ற . . .
தேர்வீசு இருக்கை நெடியோன் குன்றே
(*īṇṭu ninṟōrkkum tōnṟum ciṟu varai*
cenṟu ninṟōrkkum tōnṟum manṟa . . .
tērvīcu irukkai neṭiyōn kunṟē)
The end word *kunṟu* combines with *tōnṟum* in the first two lines for the meaning to be properly construed)

Compounding of Words

893. த, ந, நு, எ எனும் அவை முதல் ஆகிய
கிளை நுதற் பெயரும் பிரிப்பப் பிரியா.

ta, na, nu, e enum avai mutal ākiya
kiḷai nutaṟ peyarum pirippap piriyā.

Kinship terms
Beginning with *ta, na, nu* and *e*
Do not lend themselves to splitting.

e.g. தம்பி, தங்கை, நம்பி, நங்கை (tampi, taṅkai, nampi, naṅkai, etc.)

Reduplication

894. இசைநிறை, அசைநிலை, பொருளொடு புணர்தல் என்று
அவை மூன்று என்ப ஒரு சொல் அடுக்கே.

icainiṟai, acainilai, poruḷoṭu puṇartal eṉṟu
avai mūṉṟu eṉpa oru col aṭukkē.

Reduplication comprises three functional classes:
Metrical euphonic complement[1], syllabic fillers[2]
And sense carriers[3].

1. சிறுகுடி யீரே சிறுகுடி யீரே (ciṟukuṭi yīrē ciṟukuṭi yīrē)
2. மால்வரை யொழுகிய வாழை வாழை(mālvarai yoḻukiya vāḻai vāḻai)
3. துறக்குவனல்லன் துறக்குவனல்லன் (tuṟakkuvaṉallaṉ tuṟakkuvaṉallaṉ)

Classes of Compound Words

895. வேற்றுமைத் தொகையே, உவமத் தொகையே,
வினையின் தொகையே, பண்பின் தொகையே,
உம்மைத் தொகையே, அன்மொழித் தொகை, என்று
அவ் ஆறு என்ப, தொகைமொழி நிலையே.

vēṟṟumait tokaiyē, uvamat tokaiyē,
viṉaiyiṉ tokaiyē, paṇpiṉ tokaiyē,
ummait tokaiyē, aṉmoḻit tokai, eṉṟu
av āṟu eṉpa, tokaimoḻi nilaiyē.

Compound words are of six kinds:
Compounds involving case relations,
Compounds involving comparison morphemes,
Compounds of verbal roots,
Compounds involving adjectival relations,
Compounds involving conjunctive morphemes,
And compounds involving implied heads*.

* Descriptions and illustrations are provided in the verses that follow.

Case-relations Compound

896. அவற்றுள்,
வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை இயல.

avaṟṟuḷ,
vēṟṟumait tokaiyē vēṟṟumai iyala.

Of them,
Case-relations compounds are those
Wherein
The first member is in [elliptical] case-relation to the other.

e.g. யானைத் தந்தம் ==> யானை+அது+தந்தம் (*yāṉait tantam ==> yāṉai+atu+tantam)*
The case morpheme *atu* is implied

Compounds of Comparisons

897. உவமத் தொகையே உவம இயல.

uvamat tokaiyē uvama iyala.

Compounds of comparison are those
Wherein [the elliptical] comparison morpheme
Informs the relation of the constituent members.

e.g. மதிமுகம் ==> மதி+போன்ற+முகம் (*matimukam ==> mati+pōṉṟa+mukam)*
(moon (like) face)

Compounds of Verbs

898. வினையின் தொகுதி காலத்து இயலும்.

viṉaiyiṉ tokuti kālattu iyalum.

Compounds involving verbs are those
Wherein
The first member is a verbal participle
With an elliptical tense designation.

e.g. கடிநாய் (*kaṭināy)* (the biting dog)

Adjectival Compounds

899. வண்ணத்தின், வடிவின், அளவின், சுவையின், என்று
அன்ன பிறவும் அதன் குணம் நுதலி,
இன்னது இது என வரூஉம் இயற்கை
என்ன கிளவியும் பண்பின் தொகையே.

vaṇṇattiṉ, vaṭiviṉ, aḷaviṉ, cuvaiyiṉ, eṉṟu
aṉṉa piṟavum ataṉ kuṇam, nutali
iṉṉatu itu eṉa varūum iyaṟkai
eṉṉa kiḷaviyum paṇpiṉ tokaiyē.

Adjectival compounds are those
Wherein
The first member carries designations of quality
Such as colour, shape, extent and taste
By which is the second member informed.

e.g. செந்தாமரை *(centāmarai)* (red lotus)
வட்டத்தட்டு *(vaṭṭattaṭṭu)* (circular plate)
நெடுங்கோல் *(neṭuṅkōl)* (long stick)
தீங்கரும்பு *(tīṅkarumpu)* (delicious sugarcane)

Conjunctive relations Compounds

900. இரு பெயர், பல பெயர், அளவின் பெயரே,
எண்ணியற் பெயரே, நிறைப் பெயர்க் கிளவி,
எண்ணின் பெயரொடு, அவ் அறு கிளவியும்
கண்ணிய நிலைத்தே உம்மைத் தொகையே.

iru peyar, pala peyar, aḷaviṉ peyarē,
eṇṇiyaṟ peyarē, niṟaippeyark kiḷavi,
eṇṇiṉ peyaroṭu, av aṟu kiḷaviyum
kaṇṇiya nilaittē ummaittokaiyē.

Conjunctive relations compounds are those
Wherein
Two nouns[1], several nouns[2]
Nouns denoting measures[3],
Nouns denoting objects enumerated[4],

Nouns denoting weight[5]
And enumerative nouns[6]
Stand in conjunctive relations
[With elliptical conjunctive morpheme [*um*] in between].

e.g. 1. ஆடல் பாடல் ==> ஆடலும் பாடலும் (*āṭal pāṭal ==> āṭalum pāṭalum)*
(dance and song)
2. அறம் பொருள் இன்பம் ==> அறமும் பொருளும் இன்பமும்
(*aṟam poruḷ iṉpam ==> aṟamum poruḷum iṉpamum)*
(virtue, material life and love)
3. கலன் பதக்கு ==> கலனும் பதக்கும் (*kalaṉṉ patakku ==> kalaṉum patakkum*
4. அறுபத்துமூவர் ==> அறுபதின்மரும் மூவரும்
(*aṟupattumūvar ==> aṟupatiṉmarum mūvarum)* (sixty and three persons)
5. தொடியரை ==> தொடியும் அரையும் (*toṭiyarai ==> toṭiyum araiyum)*
6. பதினைந்து ==> பத்தும் ஐந்தும் (*patiṉaintu ==> pattum aintum)* (ten and five)

Compounds of Elliptical Head

901. பண்பு தொக வரூஉம் கிளவியானும்,
உம்மை தொக்க பெயர்வயினானும்,
வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயினானும்,
ஈற்று நின்று இயலும் அன்மொழித் தொகையே.

paṇpu toka varūum kiḷaviyāṉum,
ummai tokka peyarvayiṉāṉum,
vēṟṟumai tokka peyarvayiṉāṉum,
īṟṟu niṉṟu iyalum aṉmoḻittokaiyē.

There marks the compound of elliptical head
Wherein precede
Nouns with elliptical attribute designation,
Nouns with elliptical conjunctive morpheme *um*
Or nouns with elliptical case morphemes
[With the elliptical head of the compound in the end]

e.g. பொற்றொடி ==> பொற்றொடி உடையாள் (*poṟṟoṭi ==> poṟṟoṭi uṭaiyāḷ)*
(The woman with golden bracelet)

902. அவைதாம்,
முன் மொழி நிலையலும், பின் மொழி நிலையலும்,
இரு மொழி மேலும் ஒருங்குடன் நிலையலும்,
அம் மொழி நிலையாது அல் மொழி நிலையலும்,
அந் நான்கு என்ப பொருள் நிலை மரபே.

avaitām,
mun̲ moḻi nilaiyalum, pin̲ moḻi nilaiyalum,
iru moḻi mēlum oruṅkuṭan̲ nilaiyalum,
am moḻi nilaiyātu al moḻi nilaiyalum,
an nān̲ku en̲pa poruḷ nilai marapē.

Four kinds of sense focus compound words mark:
Focus on the following element[1],
Focus on the first element of the compound[2],
Simultaneous focus on both the elements[3]
And focus on the elliptical head beyond these elements[4],
So has it been ruled.

1. வேங்கைப்பூ *(vēṅkaippū)* (the flower of the *vēṅkai* tree),
2. நுனிநா *(nun̲inā)* (the tip of the tongue),
3. கபில பரணர் *(kapila paraṇar)* (Kapilar and Paraṇar),
4. பொற்றொடி வந்தாள் *(poṟṟoṭi vantāḷ)* (The woman of golden armlet came))

Compounds as Single Words

903. எல்லாத் தொகையும் ஒரு சொல் நடைய.

ellāt tokaiyum oru col naṭaiya.

All compounds [referred to above (895)] behave
As do single words.

e.g. கொல்யானை ==> கொல் + யானை *(kolyān̲ai ==> kol + yān̲ai)*

904. உயர்திணை மருங்கின் உம்மைத் தொகையே
பலர்சொல் நடைத்து என மொழிமனார் புலவர்.

uyartiṇai maruṅkin̲ ummaittokaiyē
palarcol naṭaittu en̲a moḻiman̲ār pulavar.

In the human generic class,
Compounds connected by elliptical *um* morpheme
Take the plural inflection,
So do the learned hold.

e.g. கபில பரணர் <== கபிலன் பரணன் (*kapila paraṇar* <== *kapilaṉ* (and) *paraṇaṉ*)

'Pathetic Fallacy'

905. வாரா மரபின வரக் கூறுதலும்,
என்னா மரபின எனக் கூறுதலும்,
அன்னவை எல்லாம் அவற்று அவற்று இயல்பான்,
'இன்ன' என்னும் குறிப்புரை ஆகும்.

vārā marapiṉa varak kūṟutalum,
eṉṉā marapiṉa eṉak kūṟutalum,
aṉṉavai ellām avaṟṟu avaṟṟu iyalpāṉ,
'iṉṉa' eṉṉum kuṟippurai ākum.

Attributing to stative objects
Qualities that mark the dynamic ones,
Attributing communicative functions
To objects not given to such functions,
And attributions such as these
Are all suggestive references to the nature of the objects given.

e.g. இச்சாலை எங்கே போகிறது (*iccālai eṅkē pōkiṟatu*) (Where does this road lead to?), வயிறு சோறு கேட்கிறது (*vayiṟu cōṟu kēṭkiṟatu*) (The stomach demands food)

Reduplication of Euphonic Terms

906. இசைப் படு பொருளே நான்கு வரம்பு ஆகும்.

icaip paṭu poruḷē nāṉku varampu ākum.

Reduplication of euphonic complements [894]
Marks a four-time repetition for the upper limit.

e.g. ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்கும்
விளக்கினில் சீறெரி ஒக்குமே ஒக்கும்

குளக்கொட்டிப் பூவின் நிறம்
(okkumē okkumē okkumē okkum
viḷakkiṉil ciṟeri okkumē okkum
kuḷakkoṭṭip pūviṉ niṟam) (*okkum* - having resemblance)

Reduplication of 'Swift' Words

907. விரை சொல் அடுக்கே மூன்று வரம்பு ஆகும்.

virai col aṭukkē mūṉṟu varampu ākum.

Words designating swiftness and immediacy
Mark a three-time repetition for the upper limit.

e.g. தீ, தீ, தீ (*tī tī tī*) (fire, fire, fire!)

Empty Morphemes in Reduplication

908. கண்டீர் என்றா, கொண்டீர் என்றா,
சென்றது என்றா, போயிற்று என்றா,
அன்றி அனைத்தும் வினாவொடு சிவணி,
நின்ற வழி அசைக்கும் கிளவி என்ப.

kaṇṭīr eṉṟā, koṇṭīr eṉṟā,
ceṉṟatu eṉṟā, pōyiṟṟu eṉṟā,
aṉṟi aṉaittum viṉāvoṭu civaṇi,
niṉṟa vaḻi acaikkum kiḷavi eṉpa.

When they take the interrogative terminations,
The terms *kaṇṭīr, koṇṭīr, ceṉṟatu* and *pōyiṟṟu* [in reduplication]
Are but empty morphemes [signalling attention],
So has it been ruled.

e.g. கண்டீரே கண்டீரே (*kaṇṭīrē, kaṇṭīrē)!*

909. கேட்டை என்றா, நின்றை என்றா,
காத்தை என்றா, கண்டை என்றா,
அன்றி அனைத்தும் முன்னிலை அல் வழி,

முன்னுறக் கிளந்த இயல்பு ஆகும்மே.

kēṭṭai eṉṟā, niṉṟai eṉṟā,
kāttai eṉṟā, kaṇṭai eṉṟā,
aṉṟi aṉaittum muṉṉilai al vaḻi,
muṉṉuṟak kiḷanta iyalpu ākummē.

When they do not denote the second person,
The terms *kēṭṭai, niṉṟai, kāttai* and *kaṇṭai*
Are empty morphemes as above [908].

e.g. நில் நில், இதைக் கேள் *(nil nil, itaik kēḷ)* (Do listen to me)

The Finite Verb

910. இறப்பின், நிகழ்வின், எதிர்வின், என்ற
சிறப்புடை மரபின் அம் முக் காலமும்,
தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை, என்னும்
அம் மூஇடத்தான், வினையினும் குறிப்பினும்,
மெய்ம்மையானும் இவ்விரண்டு ஆகும்
அவ் ஆறு என்ப முற்று இயல் மொழியே.

iṟappiṉ, nikaḻviṉ, etirviṉ, eṉṟa
ciṟappuṭai marapiṉ am muk kālamum,
taṉmai, muṉṉilai, paṭarkkai, eṉṉum
am mūiṭattāṉ, viṉaiyiṉum kuṟippiṉum,
meymmaiyāṉum iv iraṇṭu ākum
av āṟu eṉpa muṟṟu iyal moḻiyē.

The finite verb
Shows three tenses - the past, present and future,
Which is its trait distinctive and explicit;
It marks the three persons - the first person, second person and third person;
Into two categories it falls - verbs with explicit tense markers and appellativeverbs;
Each of these two categories
Taking human class, non-human class and mixed class forms,
The finite verb branches into six,
So has it been ruled.

911. எவ் வயின் வினையும் அவ் இயல் நிலையும்.

ev vayin vinaiyum av iyal nilaiyum.

All classes of finite verbs
Go in accord with the norms above [910].

912. அவைதாம்,
தம்தம் கிளவி அடுக்குந வரினும்,
எத் திறத்தானும் பெயர் முடிபினவே.

avaitām,
tamtam kilavi atukkuna varinum,
et tirattānum peyar mutipinavē.

These finite verbs,
Even as they occur in succession,
Shall go with a nominal element
Either explicitly or implicitly.

e.g. உண்டான் ஓடினான் பாடினான் கண்ணன் *(untān ōtinān pātinān kannan)*
(*Kannan* had food, he ran and he sang)
ஆடினான் அனுமன் *(ātinān anuman)* (Anuman danced),
உண்மை என்ப *(unmai enpa)* (It is said to be true)

Forms of Incomplete Signification

913. பிரிநிலை, வினையே, பெயரே, ஒழியிசை,
எதிர்மறை, உம்மை, எனவே, சொல்லே,
குறிப்பே, இசையே, ஆயீர்-ஐந்தும்
நெறிப்படத் தோன்றும் எஞ்சு பொருட் கிளவி.

pirinilai, vinaiyē, peyarē, oliyicai,
etirmarai, ummai, enavē, collē,
kurippē, icaiyē, āyīr aintum
nerippatat tōnrum eñcu porut kilavi.

Ten are the incomplete significations:
Forms of [implied] exclusion, participial forms, relative participles,

Suggestive [elliptical] forms, forms of [implied] negation,
Elliptical conjunctive forms, *ena* forms,
Sentence ellipsis, forms of inference
And euphonic [elliptical] forms.

(Descriptions follow in the succeeding verses)

914. அவற்றுள்,
பிரிநிலை எச்சம் பிரிநிலை முடிபின.

avarruḷ,
pirinilai eccam pirinilai muṭipiṉa.

Forms of [elliptical] exclusion are those
Wherein
The term that stands excluded [in ellipsis]
Marks the completion of sense.

e.g. இவனே கள்வன் *(ivaṉē kaḷvaṉ)* (He is the thief)
The elliptical form *ikkūṭṭattil* (among those in the crowd) comes in for the completion of the sense.

915. வினை எஞ்சு கிளவிக்கு வினையும் குறிப்பும்
நினையத் தோன்றிய முடிபு ஆகும்மே:
ஆவயின் குறிப்பே ஆக்கமொடு வருமே.

viṉai eñcu kiḷavikku viṉaiyum kuṟippum
niṉaiyat tōṉṟiya muṭipu ākummē;
āvayiṉ kuṟippē ākkamoṭu varumē.

As for participial forms,
There follow
The verb with explicit tense marker and the appellative verb
To complete the sense;
Where the appellative verb occurs,
It is marked by the sense of 'becoming'.

e.g. உழுது வந்தான் *(uḻutu vantāṉ)* (Having ploughed he came)
மருந்துண்டு நல்லனாயினான் *(maruntuṇṭu nallaṉāyiṉāṉ)* (Having taken medicine, he turned cured)

916. பெயர் எஞ்சு கிளவி பெயரொடு முடிமே.

peyar eñcu kiḷavi peyaroṭu muṭimē.

Premodifiers of relative clauses
Take [an elliptical] noun after them.

e.g. பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் (The sense of *piṟavip peruṅkaṭal nīntuvar)*
(. . .can cross the ocean of this earthly life) is completed by the meaning of *iṟaivaṉ aṭi cērntavar* (Those who have had access to the feet of God)

917. ஒழியிசை எச்சம் ஒழியிசை முடிபின.

oḻiyicai eccam oḻiyicai muṭipiṉa.

Premodifiers of clauses with implied heads
Have those implied heads as sense complements.

e.g. இவன் கல்வியாற் குறைவிலன் (The sense of *ivaṉ kalviyāṟ kuṟaivilaṉ)*
(He does not lag behind in learning) has the implied sense of his lagging behind in something else.

918. எதிர்மறை எச்சம் எதிர்மறை முடிபின.

etirmaṟai eccam etirmaṟai muṭipiṉa.

Premodifiers of clauses with negative forms
Take [elliptical] heads that imply the negative.

e.g. இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலன் என்றேன்
The sense of *immaip piṟappil piriyalaṉ eṉṟēṉ*
(I said I would not part from her all through this life has been completed by the implication of 'He might part from her in the life after')

919. உம்மை எச்சம் இரு வீற்றானும்
தன்வினை ஒன்றிய முடிபு ஆகும்மே.

ummai eccam iru īṟṟāṉum
taṉ viṉai oṉṟiya muṭipu ākummē.

Premodifiers of clauses with *um* connectives
Have implied premodifier with *um* connective
Going with the same verb.

e.g. கண்ணனும் வந்தான் (The sense of *kaṇṇaṉum vantāṉ)*
(Kaṇṇaṉ too came) has the elliptical *um* -ending noun *maṟṟavarum* (others)
for completion, going with the same verb *vantāṉ* (came).

920. தன்மேல் செஞ்சொல் வரூஉம் காலை,
நிகழும் காலமொடு வாராக் காலமும்,
இறந்த காலமொடு வாராக் காலமும்,
மயங்குதல் வரையார் முறைநிலையான.

taṉmēl ceñcol varūum kālai,
nikaḻum kālamoṭu vārāk kālamum,
iṟanta kālamoṭu vārāk kālamum,
mayaṅkutal varaiyār muṟainilaiyāṉa.

Where the [elliptical] preceding term unsuffixed by *um* connective
Is in present tense or past tense,
The occurrence of the succeeding term in the future tense
Is not disallowed.

e.g. கண்ணன் வருகிறான் முருகன் வருவான் *(kaṇṇaṉ varukiṟāṉ murukaṉ varuvāṉ)*
(Kaṇṇaṉ comes, Murukaṉ will come);
கண்ணன் வந்தான் முருகன் வருவான் *(kaṇṇaṉ vantāṉ murukaṉ varuvāṉ)*
(Kaṇṇaṉ came, Murukaṉ will come)

921. 'என' என் எச்சம் வினையொடு முடிமே.

'eṉa' eṉ eccam viṉaiyoṭu muṭimē.

[In elliptical constructions]
The relative clause connective morpheme *eṉa*
Has a succeeding finite verb
For the sense to be completed.

e.g. வா என அழைத்தான் *(vā eṉa aḻaittāṉ)* (He asked me to come)

922. எஞ்சிய மூன்றும் மேல் வந்து முடிக்கும்
எஞ்சு பொருட் கிளவி இல என மொழிப.

eñciya mūṉṟum mēl vantu muṭikkum
eñcu poruṭ kiḷavi ila eṉa moḻipa.

The remaining three forms —
Sentence ellipsis, forms of inference and euphonic elliptical forms [913] —
Do have no elliptical forms
By which to complete the sense.

923. அவைதாம்,
தம்தம் குறிப்பின் எச்சம் செப்பும்.

avaitām,
tamtam kuṟippiṉ eccam ceppum.

These three [922]
Look to the respective contexts
For sense to attain completion.

924. 'சொல்' என் எச்சம், முன்னும் பின்னும்,
சொல் அளவு அல்லது எஞ்சுதல் இன்றே.

'col' eṉ eccam, muṉṉum piṉṉum,
col aḷavu allatu eñcutal iṉṟē.

Sentence ellipsis is that
Where there stands an elliptical word
Either at the beginning
Or at the end
For the sense to be completed.

e.g. உயர்திணை என்மனார் (புலவர்) *(uyartiṇai eṉmaṉār (pulavar)*
(The learned designate them 'the human class)

Conventions of Use of Certain Classes of Words

925. அவையல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்!

avaiyal kiḷavi maṟaittaṉar kiḷattal!

Expressions unfit for use in an assembly,
Must be substituted by words indirect and mild.

e.g. கான்மேல் நீர் பெய்து வருதும் *(kāṉmēl nīr peytu varutum)* (Let us ease ourselves)

926. மறைக்கும் காலை மரீஇயது ஒராஅல்!

maṟaikkum kālai marīiyatu orāal.

We go not for euphemistic expressions [925],
For such terms as are in vogue and use for long.

e.g. ஆப்பி *(āppi)* (cowdung)

927. ஈ, தா, கொடு எனக் கிளக்கும் மூன்றும்
இரவின் கிளவி ஆகு இடன் உடைய.

ī, tā, koṭu eṉak kiḷakkum mūṉṟum
iraviṉ kiḷavi āku iṭaṉ uṭaiya.

The three verbs *ī*, *tā* and *koṭu*
Designate acts of begging and entreaty.

928. அவற்றுள்,
'ஈ' என் கிளவி இழிந்தோன் கூற்றே.

avaṟṟuḷ,
'ī' eṉ kiḷavi iḻintōṉ kūṟṟē.

Of these three [927],
The verb *ī*
Has one of inferior standing for the beneficiary.

929. 'தா' என் கிளவி ஒப்போன் கூற்றே.

'tā' eṉ kiḷavi oppōṉ kūṟṟē.

Of these three [927],
The verb *tā*
Represents the giver and recipient
As being of equal status.

930. 'கொடு' என் கிளவி உயர்ந்தோன் கூற்றே.

'koṭu' eṉ kiḷavi uyarntōṉ kūṟṟē.

Of these three [927],
The verb *koṭu*
Has the recipient
Standing superior to the giver.

931. கொடு என் கிளவி படர்க்கைஆயினும்,
தன்னைப் பிறன்போல் கூறும் குறிப்பின்
தன்னிடத்து இயலும் என்மனார் புலவர்.

koṭu eṉ kiḷavi paṭarkkai āyiṉum,
taṉṉaip piṟaṉ pōl kūṟum kuṟippiṉ
taṉṉiṭattu iyalum eṉmaṉār pulavar.

Although the verb *koṭu* [give] is in the third person,
It is treated as belonging to the first person
When the addresser-recipient speaks of himself in the third person,
So do the learned hold.

e.g. இவற்குப் பரிசில் கொடு *(ivaṟkup paricil koṭu)* (Give him (me) gifts)

Classes of Words Outside the Conventions

932. பெயர்நிலைக் கிளவியின் ஆஅகுநவும்,
திசைநிலைக் கிளவியின் ஆஅகுநவும்,
தொல் நெறி மொழிவயின் ஆஅகுநவும்,

மெய்ந் நிலை மயக்கின் ஆஅகுநவும்,
மந்திரப் பொருள்வயின் ஆஅகுநவும்,
அன்றி அனைத்தும் கடப்பாடு இலவே.

peyarnilaik kiḷaviyiṉ āakunavum,
ticainilai kiḷaviyiṉ āakunavum,
tol neṟi moḻivayiṉ āakunavum,
meyn nilai mayakkiṉ āakunavum,
mantirap poruḷvayiṉ āakunavum,
aṉṟi aṉaittum kaṭappāṭu ilavē.

Nouns designating either of the human and non-human class names,
Dialectal words specific to the twelve regions of the Tamil land,
Antique expressions coming down through usage long,
Significations transferred from one to another of cognate objects,
Incantatory formulaic expressions,
And expressions of such of these classes
Do not stand confined to norms and conventions set.

Residual Norms of Usage

933. 'செய்யாய்' என்னும் முன்னிலை வினைச்சொல்
'செய்' என் கிளவி ஆகு இடன் உடைத்தே.

'ceyyāy' eṉṉum muṉṉilai viṉaiccol
'cey' eṉ kiḷavi āku iṭaṉ uṭaittē.

Contexts there are too
Where
The second person singular verb of the formulaic pattern *ceyyāy*
Does come to substitute for verbs of *cey* pattern.

e.g. அருளாய் <== அருள்க *(aruḷāy <== aruḷka)* (Do extend your bliss)

934. முன்னிலை முன்னர் ஈயும் ஏயும்
அந் நிலை மரபின் மெய் ஊர்ந்து வருமே.

muṉṉilai muṉṉar īyum ēyum
an nilai marapiṉ mey ūrntu varumē.

/ī/ and /ē/,
Preceded by appropriate consonants,
Get suffixed to second person singular verbs.

e.g. சென்றீ (*cenṟī*) ((you) go),
சென்மே (*ceṉmē*) ((you) go)

935. கடி சொல் இல்லை, காலத்துப் படினே.

kaṭi col illai kālattup paṭiṉē.

Neologisms,
As they find a context alive,
Are not discardable.

936. குறைச்சொற் கிளவி குறைக்கும்வழி அறிதல்!

kuṟaiccoṟ kiḷavi kuṟaikkum vaḻi aṟital!

Omission of letter(s) in a word is in order
Where sense and norm do permit.

e.g. ஆகாயம் ==> காயம் (*ākāyam* ==> *kāyam*) (sky) - Aphaeresis
ஓந்தி ==> ஓதி (*ōnti* ==> *ōti*) (chameleon) - Syncope
அச்சம் ==> அச்சு (*accam* ==> accu) (axle) - Apocope

937. குறைத்தன ஆயினும் நிறைப் பெயர் இயல.

kuṟaittaṉa āyiṉum niṟaip peyar iyala.

Omission of letter(s) there is though,
The resulting word stands complete in form and sense.

e.g. see 436.

938. இடைச் சொல் எல்லாம் வேற்றுமைச் சொல்லே.

iṭaic col ellām vēṟṟumaic collē.

The structural morphemes
Facilitate sense distinctions
[Of nouns and verbs].

939. உரிச் சொல் மருங்கினும் உரியவை உரிய.

uric col maruṅkiṉum uriyavai uriya.

Among the indeclinables too
There are those
That modify the sense
[Of nouns and verbs].

e.g. நனிபேதை *(naṉipētai)* (very credulous)

940. வினை எஞ்சு கிளவியும் வேறு பல் குறிய.

viṉai eñcu kiḷaviyum vēṟu pal kuṟiya.

Verbal participles too
Assume varied grammatical forms.

e.g. கொய்குவம் சென்றுழி *(koykuvam ceṉṟuḻi)* is the variant form of *koyyac ceṉṟuḻi* (while going for plucking flowers);
கண்ணியன் வில்லன் வரும் *(kaṇṇiyaṉ villaṉ varum)* is the variant form of *kaṇṇiyaṇintu villēnti varum* (Wearing the garland and holding the bow, he came)

941. உரையிடத்து இயலும் உடனிலை அறிதல்!

uraiyiṭattu iyalum uṭaṉilai aṟital!

It is the context in connected speech
That determines the sense contiguity
Of words of apparent contradiction.

e.g. அதனினும் இது சிறிது பெரிது *(ataṉiṉum itu ciṟitu peritu)*
(This is a little bigger than that).

942. முன்னத்தின் உணரும் கிளவியும் உளவே,
இன்ன என்னும் சொல்முறையான.

munnattin uṇarum kiḷaviyum uḷavē,
inna ennum col muṟaiyāṉa.

There are cases in discourse
Where
The speaker's intention too
Points to the sense conveyed.

943. ஒரு பொருள் இரு சொல் பிரிவு இல வரையார்.

oru poruḷ iru col pirivu ila varaiyār.

Two terms that denote the same sense
Going together
Is not debarred.

e.g. நிவந்து ஓங்கு பெருமலை *(nivantu ōṅku perumalai)* (lofty, high large hill)
where both *ōṅkal* and *malai* denote the hill).

944. ஒருமை சுட்டிய பெயர் நிலைக் கிளவி
பன்மைக்கு ஆகும் இடனுமார் உண்டே.

orumai cuṭṭiya peyar nilaik kiḷavi
paṉmaikku ākum iṭaṉumār uṇṭē.

There are contexts
Where
A noun in the singular number
Will designate plural sense too.

e.g. களிறு படும் களம் *(kaḷiṟu paṭum kaḷam)* (The field where elephants are in action)

945. முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக் கிளவி
பன்மையொடு முடியினும் வரை நிலை இன்றே:
ஆற்றுப்படை மருங்கின் போற்றல் வேண்டும்.

munnilai cuṭṭiya orumaik kiḷavi
paṉmaiyoṭu muṭiyiṉum varai nilai iṉṟē;
āṟṟuppaṭai maruṅkiṉ pōṟṟal vēṇṭum.

Especially in modes of utterance
Where one guides another towards a goal beneficial,
The second person singular
Taking a plural verb
Is not disallowed.

e.g. பாணை பதம் மிகப் பெருகுவிர் *(pāṇai patam mikap perukuvir)*
(O bard! you will get plenty of food)

946. செய்யுள் மருங்கினும் வழக்கியல் மருங்கினும்
மெய் பெறக் கிளந்த கிளவி எல்லாம்
பல் வேறு செய்தியின் நூல் நெறி பிழையாது,
சொல் வரைந்து அறிய, பிரித்தனர் காட்டல்!

ceyyuḷ maruṅkiṉum vaḻakkiyal maruṅkiṉum
mey peṟak kiḷanta kiḷavi ellām
pal vēṟu ceytiyiṉ nūl neṟi piḻaiyātu,
col varaintu aṟiya, pirittaṉar kāṭṭal!

One should go in for classification and analysis
Of what all has been treated explicitly here
In accord with conventions in literature and life
With the norms of usage being kept unviolated.

* * * * *

SECTION THREE

பொருள்

poruḷ

SEMANTICS - POETICS

1. அகத்திணை இயல்

akattiṇai iyal

Akam Love

The Modes of *Akam* Love Behaviour

947. கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்
முற்படக் கிளந்த எழு திணை என்ப.

kaikkiḷai mutalāp peruntiṇai iṟuvāy
muṟpaṭak kiḷanta eḻu tiṇai eṉpa.

Primarily,
The *Akam* love behaviour
Comprises seven strands
From *kaikkiḷai* through *peruntiṇai,*
So has it been held.

Geographical Identities to the Modes of *Akam* Love

948. அவற்றுள்,
நடுவண் ஐந்திணை, நடுவணது ஒழிய,
படு திரை வையம் பாத்திய பண்பே.

avaṟṟuḷ,
naṭuvaṇ aintiṇai, naṭuvaṇatu oḻiya,
paṭu tirai vaiyam pāttiyap paṇpē.

The sea-girt world
Stands apportioned
To the middle five* of these strands [947]
Save for the middle of the five.

* *kuṟiñci* - hilly tract
mullai - forest tract
pālai - (desert-like condition of the above two in extreme heat)
marutam - cultivable land
neytal - littoral tract

The Structural Constituents of *Akam* Poetry

949. முதல், கரு, உரிப்பொருள், என்ற மூன்றே,
நுவலும் காலை, முறை சிறந்தனவே:-
பாடலுள் பயின்றவை நாடும் காலை.

mutal, karu, uripporuḷ, eṉṟa mūṉṟē,
nuvalum kālai, muṟai ciṟantaṉavē;
pāṭaluḷ payiṉṟavai nāṭum kālai.

Mutaṟporuḷ, karupporuḷ and *urripporuḷ**
In this order of precedence
Do define the structure of [*Akam*] poetry,
Which on examination one discerns.

* Being described in the verses that follow.

Mutaṟporuḷ

950. முதல் எனப்படுவது நிலம், பொழுது, இரண்டின்
இயல்பு என மொழிப-இயல்பு உணர்ந்தோரே.

mutal eṉappaṭuvatu nilam, poḻutu, iraṇṭiṉ
iyalpu eṉa moḻipa iyalpu uṇarntōrē.

Mutaṟporuḷ is
Aspects of land and time,
So do men of discernment find.

The Landscape Division

951. மாயோன் மேய காடு உறை உலகமும்,
சேயோன் மேய மை வரை உலகமும்,
வேந்தன் மேய தீம் புனல் உலகமும்,
வருணன் மேய பெரு மணல் உலகமும்,
முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், எனச்
சொல்லிய முறையான் சொல்லவும்படுமே.

māyōṉ mēya kāṭu uṟai ulakamum,
cēyōṉ mēya mai varai ulakamum,

vēntan̲ mēya tīm pun̲al ulakamum,
varuṇan̲ mēya peru maṇal ulakamum,
mullai, kur̲iñci, marutam, neytal, en̲ac
colliya mur̲aiyān̲ collavumpaṭumē.

The forest tract which Māyōn̲* tends,
The hilly tract which Cēyōn̲* tends,
The fertile cultivable tract which Vēntan̲* tends
And the littoral tract which Varuṇan̲* tends
Are known to be
Mullai, kur̲iñci, marutam and *neytal* respectively.

* Gods equated with Tirumāl, Murukan̲, Intiran̲ and Varuṇan̲ respectively by commentators.

Season and Time

952. காரும் மாலையும்-முல்லை.

kārum mālaiyum mullai.

The rainy season and evening
Are assigned to the forest tract*.

* Such assignations of place and time go by implication with the love behaviour appropriate to the given tract.

The Hilly Tract

953. குறிஞ்சி,
கூதிர், யாமம் என்மனார் புலவர்.

kur̲iñci,
kūtir, yāmam en̲man̲ār pulavar.

The learned find
The cold season and midnight hour
Assigned to the hilly tract.

954. பனி எதிர் பருவமும் உரித்து என மொழிப.

paṉi etir paruvamum urittu eṉa moḻipa.

The early dewy season
Does also go with the hilly tract,
So has it been said.

The Cultivable Tract

955. வைகறை, விடியல், மருதம்.

vaikaṟai, viṭiyal, marutam.

The wee hours just before daybreak
Are assigned to the cultivable tract.

The Littoral Tract

956. எற்பாடு,
நெய்தல் ஆதல் மெய் பெறத் தோன்றும்.

eṟpāṭu,
neytal ātal mey peṟat tōṉṟum.

The day's close before sunset
Belongs to the littoral tract.

The Arid Tract

957. நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு
முடிவு நிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே.

naṭuvunilait tiṇaiyē naṇpakal vēṉiloṭu
muṭivu nilai maruṅkiṉ muṉṉiya neṟittē.

As we see it,
The hot season and midday hour
Go with the centrally placed [arid] tract.

958. பின்பனிதானும் உரித்து என மொழிப.

pinpanitānum urittu ena molipa.

The late dewy season
Is also held to be proper to the arid tract.

Two Modes of Separation

959. இரு வகைப் பிரிவும் நிலை பெறத் தோன்றலும்
உரியது ஆகும் என்மனார் புலவர்.

iru vakaip pirivum nilai perat tōnralum
uriyatu ākum enmanār pulavar.

The two modes of separation
[The hero parting from the heroine on his male quest,
And the hero and heroine going on elopement]*
Do stand assigned to the arid tract,
So do the learned men hold.

* These two modes are variously interpreted as separation during the *kaḷavu* and *karpu* phases, separation during the two hot seasons and during the late dewy season, and separation through land and by sea.

Acceptable Deviation

960. திணை மயக்குறுதலும் கடி நிலை இலவே:
நிலன் ஒருங்கு மயங்குதல் இல என மொழிப -
புலன் நன்கு உணர்ந்த புலமையோரே.

tiṇai mayakkurutalum kaṭi nilai ilavē;
nilan oruṅku mayaṅkutal ila ena molipa
pulan nanku uṇarnta pulamaiyōrē.

That
Aspects of land and time
Assigned to a given tract
Do get mixed with those of another tract
Is no deviation unacceptable;

Yet,
No commingling is permitted among the tracts themselves;
So goes the norm by men of discernment.

961. உரிப்பொருள் அல்லன மயங்கவும் பெறுமே.

urripporuḷ allaṉa mayaṅkavum peṟumē.

Those [aspects of land and time, and distinctive features of the tracts]
Other than the *Akam* love behaviour
Do mark intermingling.

The Fivefold Akam Love Behaviour

962. புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல்,
ஊடல், அவற்றின் நிமித்தம் என்றிவை-
தேரும் காலை, - திணைக்கு உரிப்பொருளே.

puṇartal, pirital, iruttal, iraṅkal,
ūṭal, avaṟṟiṉ nimittam eṉṟivai
tērum kālai, tiṇaikku uripporuḷē.

Union, separation, endurance
Pining and sulking,
And the motives therein
Are perceived to be
The strands of *Akam* love behaviour
[Proper to the five tracts of *kuṟiñci, pālai, mullai, neytal* and *marutam* respectively].

963. கொண்டு தலைக்கழிதலும், பிரிந்து அவண் இரங்கலும்,
உண்டு என மொழிப, ஓர் இடத்தான.

koṇṭu talaikkaḻitalum, pirintu avaṇ iraṅkalum,
uṇṭu eṉa moḻipa, ōr iṭattāṉa.

Elopement of the hero with the heroine
And the pining of her kin thereon
Are events marked too at times though.

964. கலந்த பொழுதும் காட்சியும் அன்ன.

kalanta poḻutum kāṭciyum aṉṉa.

So are the occurrences
Attending on
The encounter and the first sight
Of the heroine by the hero.

965. முதல் எனப்படுவது ஆயிரு வகைத்தே.

mutal eṉappaṭuvatu āyiru vakaittē.

Mutalporuḷ comprises two aspects
[Of land and time],
As noted above [950].

The Physical Features of Land

966. தெய்வம், உணாவே, மா, மரம், புள், பறை,
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ,
அவ் வகை பிறவும் கரு என மொழிப.

teyvam, uṇāvē, mā, maram, puḷ, paṟai,
ceyti yāḻiṉ pakutiyoṭu tokaii,
av vakai piṟavum karu eṉa moḻipa.

God, food, animal, tree,
Bird, drum, occupation and lute
And such of these
Constitute the distinctive physical features of the given tract of land.

967. எந் நில மருங்கின் பூவும் புள்ளும்
அந் நிலம் பொழுதொடு வாரா ஆயினும்,
வந்த நிலத்தின் பயத்த ஆகும்.

eṅ nila maruṅkiṉ pūvum puḷḷum
an nilam poḻutoṭu vārā āyiṉum,
vanta nilattiṉ payatta ākum.

Where the flora and fauna occur
Not marked proper to the land and season in question though,
They be deemed
Characteristic of that land and that season.

The Naming of Characters

968. பெயரும் வினையும் என்று ஆயிரு வகைய-
திணைதொறும் மரீஇய, திணை நிலைப் பெயரே.

peyarum viṉaiyum eṉṟu āyiru vakaiya
tiṇaitoṟum marīiya, tiṇai nilaip peyarē.

The persons that people a tract of land
Have names specific to that region;
These names fall into two categories:
Names in tune with the mores of the region
And names derived from occupations of that region.

969. ஆயர், வேட்டுவர், ஆடூஉத் திணைப் பெயர்;
ஆவயின் வரூஉம் கிழவரும் உளரே.

āyar, vēṭṭuvar, āṭūut tiṇaip peyar;
āvayiṉ varūum kiḻavarum uḷarē.

Cowherds and huntsmen
Designate region-specific persons of the masculine gender;
There are other names of principal characters such as these too
Drawn that they are on the region's occupation.

970. ஏனோர் மருங்கினும் எண்ணும் காலை,
ஆனா வகைய-திணை நிலைப் பெயரே.

ēṉōr maruṅkiṉum eṇṇum kālai,
āṉā vakaiya-tiṇai nilaip peyarē.

We find on reflection that
Inhabitants of other regions too

Have their names derived from the mores of their region
And from the occupation of that region.

Lowly men as Akam Personae

971. அடியோர் பாங்கினும், வினைவலர் பாங்கினும்,
கடிவரை இல; புறத்து என்மனார் புலவர்.

aṭiyōr pāṅkiṉum, viṉaivalar pāṅkiṉum,
kaṭivarai ila; puṟattu eṉmaṉār pulavar.

That
Men in servitude and those of the attendant class
Find portrayed as personae
In *kaikkiḷai* and *peruntiṇai* modes of love,
Which lie outside the sphere of the 'middle five'
Is not debarred,
So do thc learned hold.

972. ஏவல் மரபின் ஏனோரும் உரியர்;
ஆகிய நிலைமை அவரும் அன்னர்.

ēval marapiṉ ēṉōrum uriyar;
ākiya nilaimai avarum aṉṉar.

Such representation in *kaikkiḷai* and *peruntiṇai* [971]
Does mark men of other menial occupations too.

Modes of Separation

973. ஓதல், பகையே, தூது, இவை பிரிவே.

ōtal, pakaiyē, tūtu ivai pirivē.

Pursuit of learning,
Call of war against foemen
And missions ambassadorial
Will occasion the hero's parting from the heroine.

974. அவற்றுள்,
ஓதலும் தூதும் உயர்ந்தோர் மேன.

avaṟṟuḷ,
ōtalum tūtum uyarntōr mēṉa.

Of these three [973],
Pursuit of learning
And ambassadorial mission
Are proper to men of superior social classes.

975. தானே சேறலும், தன்னொடு சிவணிய
ஏனோர் சேறலும், வேந்தன் மேற்றே.

tāṉē cēṟalum, taṉṉoṭu civaṉiya
ēṉōr cēṟalum, vēntaṉ mēṟṟē.

Going on war against his own enemy
And going as help to the king facing hostilities
Will be occasions
For a king to stand separated from his love.

976. மேவிய சிறப்பின் ஏனோர் படிமைய
முல்லை முதலாச் சொல்லிய முறையான்,
பிழைத்தது பிழையாது ஆகல் வேண்டியும்,
இழைத்த ஒண் பொருள் முடியவும், - பிரிவே.

mēviya ciṟappiṉ ēṉōr paṭimaiya
mullai mutalāc colliya muṟaiyāṉ,
piḻaittatu piḻaiyātu ākal vēṇṭiyum,
iḻaitta oṇ poruḷ muṭiyavum, — pirivē.

Conduct of prayers and festivities
For those of abiding note other than the humans (i.e. deities);
Restoration of righteousness where it turns deviant
In all regions extending through the forest tract;
And to make riches through virtue abroad —

Are occasions too
For the hero to remain parted from the heroine.*

* It is also interpreted as separation of the hero (king) to uphold and administer justice, and separation in quest of riches.

977. மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கும் உரித்தே.

mēlōr muraimai nālvarkkum urittē.

The conduct of prayers and festivities [976]
Stands enjoined on the inhabitants of the four regions.*

* That the quest for riches is enjoined on all the social classes is another interpretation.

978. மன்னர் பாங்கின் பின்னோர் ஆகுப.

mannar pānkin pinnōr ākupa.

The administering of righteous conduct [976]
Also rests upon the classes [merchants and farmers]
Next in order to the king.

979. உயர்ந்தோர்க்கு உரிய ஓத்தினான.

uyarntōrkku uriya ōttināna.

Separation on account of learning
Is proper to men of superior classes.

980. வேந்து வினை இயற்கை வேந்தன் ஒரீஇய
ஏனோர் மருங்கினும் எய்து இடன் உடைத்தே.

vēntu vinai iyarkai vēntan orīiya
ēnōr marunkinum eytu itan utaittē.

Apart from the king,
The other classes of people

Are at times
Enjoined on the kingly functions.

981. பொருள்வயின் பிரிதலும் அவர்வயின் உரித்தே.

poruḷvayiṉ piritalum avarvayiṉ urittē.

Quest for wealth
Occasioning separation
Marks those (merchant class and cultivators)
Other than the rulers of the land too.

982. உயர்ந்தோர் பொருள்வயின் ஒழுக்கத்தான.

uyarntōr poruḷvayiṉ oḻukkattāṉa.

As men of upper strata
Part from their loves in quest of riches,
They do so
To uphold the mores they live by.

Voyage on the Sea

983. முந்நீர் வழக்கம் மகடூஉவொடு இல்லை.

munnīr vaḻakkam makaṭūuvoṭu illai.

The hero does not take the heroine with him
While he undertakes a voyage on the seas.

A Convention on Palmyra-horse riding

984. எத்திணை மருங்கினும், மகடூஉ மடல்மேல்
பொற்புடை நெறிமை இன்மையான.

ettiṇai maruṅkiṉum, makaṭūu maṭalmēl
poṟpuṭai neṟimai iṉmaiyāṉa.

No strand of *Akam* love behaviour
Does enjoin on the heroine
To ride the horse of palmyra stems,
As it goes contrary to the norms of feminine propriety.

Utterance by the Heroine's Mother

985. தன்னும் அவனும் அவளும் சுட்டி,
மன்னும் நிமித்தம், மொழிப் பொருள்-தெய்வம்,
நன்மை, தீமை, அச்சம், சார்தல், என்று
அன்ன பிறவும் அவற்றொடு தொகைஇ,
முன்னிய காலம் மூன்றுடன் விளக்கி,
தோழி தேஎத்தும் கண்டோர் பாங்கினும்,
போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலும்,
ஆகிய கிளவியும் அவ் வழி உரிய.

taṉṉum avaṉum avaḷum cuṭṭi,
maṉṉum nimittam, moḻip poruḷ teyvam,
naṉmai tīmai accam, cārtal, eṉṟu
aṉṉa piṟavum avaṟṟoṭu tokaii,
muṉṉiya kālam mūṉṟuṭaṉ viḷakki,
tōḻi tēettum kaṇṭōr pāṅkiṉum,
pōkiya tiṟattu naṟṟāy pulampalum,
ākiya kiḷaviyum av vaḻi uriya.

As the heroine goes on elopement with the hero,
The utterances appropriate to her mother are:
She would pour out her anguished concern
To the confidante and to those who had seen the lovers on the way;
She would speak
Referring to predictions unsought and divinations and prognostications
Weighing the good and bad that might befall the lovers,
Expressing apprehensions about the path they trod
And about the help that might come their way,
Reflecting on the past, the now and the future of her daughter.

Foster-mother in Search of the Eloped Heroine

986. ஏமப் பேரூர்ச் சேரியும், சுரத்தும்,
தாமே செல்லும் தாயரும் உளரே.

ēmap pērūrc cēriyum, curattum,
tāmē cellum tāyarum uḷarē.

There are mothers (and foster-mothers) too
Who go themselves
In search of their daughters
[Gone on elopement with their lovers]
Along the streets of well-guarded towns
And through arid desert-like tracts.

A Convention of Elopement as Separation

987. அயலோர்ஆயினும், அகற்சி மேற்றே.

ayalōr āyiṉum, akaṟci mēṟṟē.

Even when the elopement takes the lovers
To another house close by within the town,
It is to be regarded as separation mode
[Of the *Akam* love conduct].

Utterance by the Confidante

988. தலை வரும் விழும நிலை எடுத்து உரைப்பினும்,
போக்கற்கண்ணும், விடுத்தற்கண்ணும்,
நீக்கலின் வந்த தம் உறு விழுமமும்,
வாய்மையும் பொய்ம்மையும் கண்டோற் சுட்டித்
தாய் நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துக் கொளினும்,
நோய் மிகப் பெருகித் தன் நெஞ்சு கலுழ்ந்தோளை,
அழிந்தது களை! என மொழிந்தது கூறி
வன்புறை நெருங்கி வந்ததன் திறத்தொடு
என்று இவை எல்லாம், இயல்புற நாடின்,
ஒன்றித் தோன்றும் தோழி மேன.

talai varum vilūma nilai eṭuttu uraippiṉum,
pōkkaṟkaṇṇum, viṭuttaṟkaṇṇum,
nīkkaliṉ vanta tam uṟu viḻumamum,
vāymaiyum poymmaiyum kaṇṭōr cuṭṭit
tāy nilai nōkkit talaippeyarttuk koḷiṉum,
nōy mikap perukit taṉ neñcu kaluḻntōḷai,
aḻintatu kaḷai eṉa moḻintatu kūṟi
vaṉpuṟai neruṅki vantataṉ tiṟattoṭu
eṉṟu ivai ellām, iyalpuṟa nāṭiṉ,
oṉṟit tōṉṟum tōḻi mēṉa.

Perceived rightly,
The contexts that mark the utterances of the confidante
Who abides in heart-like intimacy with the heroine are:
Bringing home to the hero
The distress and despondency
That might befall the heroine
Were he to go leaving her languishing at home;
Entreating the hero to take to elopement with the heroine;
Leaving the heroine in his hands
As he consents to elopement;
Reflecting on the distress of her kin
As the heroine leaves them on elopement;
Bringing home to the hero the delusive nature of his conduct;
Consoling the heroine's mother
Who stays distressed at her daughter's elopement;
Uttering words of comfort to the heroine
Who remains distraught in solitude
By recalling the hero's words of assurance;
And such situations as these.

Utterance by the Passers-by

989. பொழுதும் ஆறும் உட்கு வரத் தோன்றி
வழுவின் ஆகிய குற்றம் காட்டலும்,
ஊரது சார்பும் செல்லும் தேயமும்
ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய வழியினும்,
புணர்ந்தோர் பாங்கின் புணர்ந்த நெஞ்சமொடு

அழிந்து எதிர் கூறி விடுப்பினும், ஆங்கத்
தாய் நிலை கண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினும்
சேய் நிலைக்கு அகன்றோர் செலவினும் வரவினும், -
கண்டோர் மொழிதல் கண்டது என்ப.

polutum ārum utku varat tōṉri
valuviṉ ākiya kurram kāṭṭalum,
ūratu cārpum cellum tēyamum
ārva neñcamoṭu ceppiya valiyiṉum,
puṇarntōr pāṅkiṉ puṇarnta neñcamoṭu
alintu etir kūri viṭuppiṉum, āṅkat
tāy nilai kaṇṭu taṭuppiṉum viṭuppiṉum
cēy nilaikku akaṉrōr celaviṉum varaviṉum,
kaṇṭōr molital kaṇṭatu eṉpa.

The patterns of utterance
Enjoined on those
Who meet on the way
The lovers in elopement are:
Warning the hero and heroine on elopement
Against the perilous nature of their journey
At such a time and along such a tract
As would be wrought with fright;
Telling them through words of kindness and concern
To stay in the village nearby
Since their destination stands removed afar;
Exhorting the couple united in love
Through words of compassion
Against the course of deed they took to;
Forbidding the foster-mother to pursue the lovers
As she has set out in search of them;
Guiding the foster-mother's pursuit of the lovers;
Speaking of the long distance the lovers traversed,
And speaking of the return of the lovers,
So goes the norm of utterance types in *Akam* poetry.

Utterance by the Hero

990. ஒன்றாத் தமரினும் பருவத்தும் சுரத்தும்
ஒன்றிய மொழியொடு வலிப்பினும் விடுப்பினும்,
இடைச் சுர மருங்கின் அவள் தமர் எய்திக்
கடைக் கொண்டு பெயர்தலின் கலங்கு அஞர் எய்திக்
கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை உளப்பட
அப் பால் பட்ட ஒரு திறத்தானும்,
நாளது சின்மையும் இளமையது அருமையும்
தாளாண் பக்கமும் தகுதியது அமைதியும்
இன்மையது இளிவும் உடைமையது உயர்ச்சியும்
அன்பினது அகலமும் அகற்சியது அருமையும்
ஒன்றாப் பொருள்வயின் ஊக்கிய பாலினும்
வாயினும் கையினும் வகுத்த பக்கமொடு
ஊதியம் கருதிய ஒரு திறத்தானும்,
புகழும் மானமும் எடுத்து வற்புறுத்தலும்,
தூது இடையிட்ட வகையினானும்,
ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும்,
மூன்றன் பகுதியும் மண்டிலத்து அருமையும்
தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும்,
பாசறைப் புலம்பலும், முடிந்த காலத்துப்
பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினும்,
காவற் பாங்கின் ஆங்கோர் பக்கமும்,
பரத்தையின் அகற்சியின் பரிந்தோட் குறுகி
இரத்தலும் தெளித்தலும் என இரு வகையொடு
உரைத் திற நாட்டம் - கிழவோன் மேன.

oṉṟāt tamariṉum paruvattum curattum
oṉṟiya moḻiyoṭu valippiṉum viṭuppiṉum,
iṭaic cura maruṅkiṉ avaḷ tamar eytik
kaṭaik koṇṭu peyartaliṉ kalaṅku añar eytik
kaṟpoṭu puṇarnta kauvai uḷappaṭa
ap pāl paṭṭa oru tiṟattāṉum,
nāḷatu ciṉmaiyum iḷamaiyatu arumaiyum
tāḷāṇ pakkamum takutiyatu amaiṭiyum
iṉmaiyatu iḷivum uṭaimaiyatu uyarcciyum
aṉpiṉatu akalamum akaṟciyatu arumaiyum
oṉṟāp poruḷvayiṉ ūkkiya pāliṉum
vāyiṉum kaiyiṉum vakutta pakkamoṭu

ūtiyam karutiya oru tiṟattāṉum,
pukaḻum māṉamum eṭuttu vaṟpuṟuttalum,
tūtu iṭaiyiṭṭa vakaiyiṉāṉum,
ākit tōṉṟum pāṅkōr pāṅkiṉum,
mūṉṟaṉ pakutiyum maṇṭilattu arumaiyum
tōṉṟal cāṉṟa māṟṟōr mēṉmaiyum,
pācaṟaip pulampalum, muṭinta kālattup
pākaṉoṭu virumpiya viṉaittiṟa vakaiyiṉum,
kāvaṟ pāṅkiṉ āṅkōr pakkamum,
parattaiyiṉ akaṟciyiṉ parintōṭ kuṟuki
irattalum teḷittalum eṉa iru vakaiyoṭu
urait tiṟa nāṭṭam — kiḻavōṉ mēṉa.

The contexts of situations
That warrant utterance by the hero are:
As the heroine's kin would not consent
To their union in wedlock;
As the rendezvous becomes scarce;
As he finds a pretext
In the impassability of the desert-like tract
For her to accompany him;
As the heroine is persuaded into eloping with him;
As he sets out without taking the heroine with him;
As the heroine,
On elopement with him along the arid tract,
Falls into apprehension of pursuit by her kin and her being taken home,
And as she ponders public knowledge of their union which elopement brings;
As he goes,
Leaving the heroine in solitude,
In quest of wealth,
A quest that implicates
The shortness of life's span,
The preciousness of youth,
The hazards and exertions that the quest entails,
The unbecomingness of the lust for wealth
For men of nobility and standing,
The despisedness of indigence,
The search for eminence through greed of possession,

The alienation of the loved one's worth,
And the parting from the love who stands resolute in separation.
As he intends going after mind's enrichment and physical prowess
And the rewards attendant therein;
As he dilates to the heroine
Upon the abiding note such quests yield,
And upon the ignominy keeping off these quests would result in;
As he responds to the calling of being a royal emissary;
As he takes to aiding an ally in need;
As he sets out to take on hostile foemen
Who pride over their might, the might of their allies and the difficulty of invading their forts
And over the secured unapproachability of their fortresses;
And as he remains in a war-camp away from his love;
As he,
Returning after the task accomplished,
Addresses his charioteer urging him to make it swift;
As he parts from his love
For purpose of security and protection of the state;
And,
As he importunes her
After his return from prostitutes
And seeks resolution of her sulking.

Utterance by Others

991. எஞ்சியோர்க்கும் எஞ்சுதல் இலவே.

eñciyōrkkum eñcutal ilavē.

Characters other than those mentioned above
[Such as the heroine, foster-mother, singer-messenger, etc.]
Are not denied utterances.

Other Contexts of Utterance

992. நிகழ்ந்தது நினைத்தற்கு ஏதுவும் ஆகும்.

nikalntatu ninaittarku ētuvum ākum.

An event of the past
Recollected by the protagonists
May occasion their utterance at the moment too.

993. நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலும் திணையே.

nikalntatu kūri nilaiyalum tiṇaiyē.

The theme of *pālai* (separation)
May also encompass
Recalling an event of the past
And finding consolation of the mind.

Blending of Land-time Features

994. மரபு நிலை திரியா மாட்சிய ஆகி
விரவும் பொருளும் விரவும் என்ப.

marapunilai tiriyā māṭciya āki
viravum poruḷum viravum eṉpa.

Where they do not entail
Breach of the conventions set,
There are blendings of features
Of land and time and flora and fauna
Marked region-specific and conduct specific,
So has it been laid down.

A Function of Similes

995. உள்ளுறை உவமம், ஏனை உவமம், எனத்
தள்ளாது ஆகும், திணை உணர் வகையே.

uḷḷuṟai uvamam, ēṉai uvamam, eṉat
taḷḷātu ākum, tiṇai uṇar vakaiyē.

Suggestive simile and the other (explicit) simile
Are pointers unmistakable
To the identification of the strands of *Akam* love [cf 1171-73 and 1184-86].

Nature and Function of the Suggestive Simile

996. உள்ளுறை தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலம் எனக்
கொள்ளும் என்ப - குறி அறிந்தோரே.

uḷḷuṟai teyvam oḻintatai nilam eṉak
koḷḷum eṉpa — kuṟi aṟintōrē.

The suggestive simile
Has for its vehicle
All distinctive features of the physical world of the given tract [966],
Saving the deities,
So does the authority hold.

997. உள்ளுறுத்து இதனொடு ஒத்துப் பொருள் முடிக என
உள்ளுறுத்து இறுவதை உள்ளுறை உவமம்.

uḷḷuṟuttu itaṉoṭu ottup poruḷ muṭika eṉa
uḷḷuṟuttu iṟuvatai uḷḷuṟai uvamam.

The suggestive simile is one
Where
The tenor comes revealing
As it draws implicitly on the vehicle described.

e.g. Vide *Glossary.*

Nature of Non-suggestive Similes

998. ஏனை உவமம் தான் உணர் வகைத்தே.

ēṉai uvamam tāṉ uṇar vakaittē.

The other, explicit simile
Marks
A tenor-vehicle relationship obviously stated.

e.g. Vide *Glossary.*

The Defining Features of *Kaikkiḷai*

999. காமம் சாலா இளமையோள்வயின்,
ஏமம் சாலா இடும்பை எய்தி,
நன்மையும் தீமையும் என்று இரு திறத்தான்,
தன்னொடும் அவளொடும் தருக்கிய புணர்த்து,
சொல் எதிர் பெறாஅன் சொல்லி இன்புறல் -
புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே.

kāmam cālā iḷamaiyōḷvayin,
ēmam cālā iṭumpai eyti,
nanmaiyum tīmaiyum enru iru tirattān,
tannoṭum avaḷoṭum tarukkiya puṇarttu,
col etir peṟāan colli inpuṟal
pullit tōnrum kaikkiḷaik kuṟippē.

The defining features of unrequited love conduct [kaikkiḷai] are:
One falls in for a lass
With a passion of sex unformed yet
And yet,
One turns incurably afflicted;
One enters into conversation with that lass
Which alternates between praise and dispraise;
No reciprocity on her part marked though,
One persists indulgently in one's address.

The Defining Features of *Peruntiṇai*

1000. ஏறிய மடல் திறம், இளமை தீர் திறம்,
தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகு திறம்,
மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇ,
செப்பிய நான்கும் - பெருந்திணைக் குறிப்பே.

ēṟiya maṭal tiṟam iḷamai tīr tiṟam,
tēṟutal oḻinta kāmattu miku tiṟam,
mikka kāmattu miṭaloṭu tokaii,
ceppiya nānkum — peruntiṇaik kuṟippē.

The four defining features of abnormal sexual passion [*peruntiṇai*] are:
Taking to riding of the horse made of palmyra stems;
Man and woman past their youth drawn to each other;
The passion of lust growing uncontained and out of proportion;
And excessive lust seeking gratification through forced union.

Other Features of *Kaikkiḷai*

1001. முன்னைய நான்கும் முன்னதற்கு என்ப.

muṉṉaiya nāṉkum muṉṉataṟku eṉpa.

The four states of love conduct,*
Which precede the four marked for abnormal passion above [1000]
[Threat of riding the palmyra stem horse,
Man drawn to woman in the prime of youth,
The passion of love remaining within bounds,
And intense passion not seeking forced union],
Do go with the unrequited love conduct [*kaikkiḷai*].

* According to another interpretation, the four states are these treated in verses 992, 993, 994, 995.

Metrical Forms Proper to *Akam* Poetry

1002. நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்
கலியே பரிபாட்டு ஆயிரு பாவினும்,
உரியது ஆகும் என்மனார் புலவர்.

nāṭaka vaḷakkiṉum ulakiyal vaḷakkiṉum
pāṭal cāṉṟa pulaṉeṟi vaḷakkam
kaliyē paripāṭṭu āyiru pāviṉum,
uriyatu ākum eṉmaṉār pulavar.

The authority holds that
kalippā and *paripāṭal* metrical forms
Are appropriate to *(Akam)* literary compositions
Which are informed by
Dramatic and worldly conventions.

Non-naming Convention

1003. மக்கள் நுதலிய அகன் ஐந்திணையும்
சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர் கொளப் பெறாஅர்.

makkaḷ nutaliya akaṉ aintiṇaiyum
cuṭṭi oruvarp peyar koḷap peṟāar.

No proper names
Shall designate the human characters
That people the compositions
Treating the [centrally placed] fivefold *Akam* love conduct.

1004. புறத்திணை மருங்கின் பொருந்தின் அல்லது
அகத்திணை மருங்கின் அளவுதல் இலவே.

puṟattiṇai maruṅkiṉ poruntiṉ allatu
akattiṇai maruṅkiṉ aḷavutal ilavē.

Such proper names go right with the *Puṟam* [non-*Akam*] characters
And not with the *Akam* characters [1003].

2. புறத்திணை இயல்

puṟattiṇai iyal

Puṟam Life

Veṭci Theme

1005. அகத்திணை மருங்கின் அரில் தப உணர்ந்தோர்
புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்,
வெட்சிதானே குறிஞ்சியது புறனே;
உட்கு வரத் தோன்றும் ஈர்-ஏழ் துறைத்தே.

akattiṇai maruṅkiṉ aril tapa uṇarntōr
puṟattiṇai ilakkaṇam tiṟappaṭak kiḷappiṉ,
veṭcitāṉē kuṟiñciyatu puṟaṉē;
uṭku varat tōṉṟum īr ēḻ tuṟaittē.

Looking into *Puṟam* composition
With an unmistakable grasp of *Akam* poetics,
One does discern that
Veṭci is the non-*Akam* parallel to *kuṟiñci* theme,
And it ramifies into fourteen substrands of awesome nature.

1006. வேந்து விடு முனைஞர் வேற்றுப் புலக் களவின்
ஆ தந்து ஓம்பல் மேவற்று ஆகும்.

vēntu viṭu muṉaiñar vēṟṟup pulak kaḷaviṉ
ā tantu ōmpal mēvaṟṟu ākum.

Veṭci is
Men at the border-posts,
Charged by their ruler,
Capturing the cows of the hostile king by stealth
And keeping them right under guard.

Substrands of the Veṭci Theme

1007. படை இயங்கு அரவம், பாக்கத்து விரிச்சி,
புடை கெடப் போகிய செலவே, புடை கெட
ஒற்றின் ஆகிய வேயே, வேய்ப்புறம்
முற்றின் ஆகிய புறத்து இறை, முற்றிய
ஊர் கொலை, ஆ கோள், பூசல் மாற்றே,
நோய் இன்று உய்த்தல், நுவல்வழித் தோற்றம்,
தந்து நிறை, பாதீடு, உண்டாட்டு, கொடை, என
வந்து ஈர்-ஏழ் வகையிற்று ஆகும்.

paṭai iyaṅku aravam, pākkattu viricci,
puṭai keṭap pōkiya celavē, puṭai keṭa
o<u>rr</u>i<u>n</u> ākiya vēyē, vēyppu<u>r</u>am
mu<u>rr</u>i<u>n</u> ākiya pu<u>r</u>attu i<u>r</u>ai mu<u>rr</u>iya
ūr kolai, ā kōḷ, pūcal mā<u>rr</u>ē,
nōy i<u>nr</u>u uyttal nuvalva<u>l</u>it tō<u>rr</u>am,
tantu ni<u>r</u>ai, pātīṭu, uṇṭāṭṭu, koṭai, e<u>n</u>a
vanta īr ē<u>l</u> vakaiyi<u>rr</u>u ākum.

The fourteen substrands of the *veṭci* theme are:
The clamour
That marks the army's movement to lift foeman's cows;
The utterances of townsfolk around
Coming for good omens for the marching men;
The men's march
Being unknown to the foeman's spies
That infiltrate into their midst;
The marching men's spying
Unnoticed by the foemen;
Lying in wait for the moment opportune to lift the cows
Encircling the foemen's positions spied right;
Slaying of foemen that offer resistance;
Capturing the cows therein;
Putting to rout the foemen in pursuit;
Being back home
With no affliction to the cattle captured;
Home that they are
To witness cheer and accolade;

Securing the herds of cows at home;
The cows captured being shared;
Revelry marking the victorious seizure of cows
And gifting away of cows to others too.

1008. மறம் கடைக்கூட்டிய குடிநிலை*, சிறந்த
கொற்றவை நிலையும்-அத் திணைப் புறனே.

maṟam kaṭaikkūṭṭiya kuṭinilai, ciṟanta
koṟṟavai nilaiyum at tiṇaip puṟanē.

Extolling the clan of warriors rooted in valour,
And worshipping Koṟṟavai the Goddess of victory
Also fall under the theme of *veṭci*
The non-*Akam* parallel to the *Akam* theme *kuṟiñci.*

* A textual variation is *tuṭinilai* which means adoring and worshipping the war-drum

The Ramifications of the Veṭci Theme

1009. வெறி அறி சிறப்பின் வெவ் வாய் வேலன்
வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்தளும்; உறு பகை
வேந்திடை தெரிதல் வேண்டி, ஏந்து புகழ்,
போந்தை, வேம்பே, ஆர், என வரூஉம்
மா பெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்;
வாடா வள்ளி, வயவர் ஏத்திய
ஓடாக் கழல்-நிலை உளப்பட, ஓடா
உடல் வேந்து அடுக்கிய உன்ன நிலையும்;
மாயோன் மேய மன் பெருஞ் சிறப்பின்
தாவா விழுப் புகழ்ப் பூவை நிலையும்;
ஆர் அமர் ஒட்டலும்; ஆ பெயர்த்துத் தருதலும்;
சீர் சால் வேந்தன் சிறப்பு எடுத்து உரைத்தலும்;
தலைத் தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்;
அனைகக்கு உரி மரபினது கரந்தை அன்றியும்,
வரு தார் தாங்கல், வாள் வாய்த்துக் கவிழ்தல், என்று
இரு வகைப் பட்ட பிள்ளை நிலையும்;
வாள் மலைந்து எழுந்தோனை மகிழ்ந்து பறை தூங்க,
நாடு அவற்கு அருளிய பிள்ளையாட்டும்;

காட்சி, கால்கோள், நீர்ப்படை, நடுதல்,
சீர்த்த மரபின் பெரும்படை, வாழ்த்தல், என்று
இரு-மூன்று மரபின் கல்லொடு புணரச்
சொல்லப்பட்ட எழு-மூன்று துறைத்தே.

veṟi aṟi ciṟappiṉ vev vāy vēlaṉ
veṟiyāṭṭu ayarnta kāntaḷum; uṟu pakai
vēntiṭai terital vēṇṭi, ēntu pukaḻ,
pōntai, vēmpē, ār, eṉa varūum
mā peruntāṉaiyar malainta pūvum;
vāṭā vaḷḷi, vayavar ēttiya
ōṭāk kaḻal-nilai uḷappaṭa, ōṭā
uṭal vēntu aṭukkiya uṉṉa nilaiyum;
māyōṉ mēya maṉ peruñ ciṟappiṉ
tāvā viḻup pukaḻp pūvai nilaiyum;
ār amar ōṭṭalum; ā peyarttut tarutalum;
cīr cāl vēntaṉ ciṟappu eṭuttu uraittalum;
talait tāḷ neṭumoḻi taṉṉoṭu puṇarttalum;
aṉaikku uri marapiṉatu karantai aṉṟiyum,
varu tār tāṅkal, vāḷ vāyttuk kaviḻtal, eṉṟu
iru vakaip paṭṭa piḷḷai nilaiyum;
vāḷ malaintu eḻuntōṉai makiḻntu paṟai tūṅka,
nāṭu avaṟku aruḷiya piḷḷaiyāṭṭum;
kāṭci, kālkōḷ, nīrppaṭai, naṭutal,
cīrtta marapiṉ perumpaṭai, vāḻttal, eṉṟu
iru-mūṉṟu marapiṉ kalloṭu puṇarac
collappaṭṭa eḻu mūṉṟu tuṟaittē.

There are in addition
Twenty-one substrands
That the theme of *veṭci* ramifies into:
kāntaḷ, the dance of possession,
Danced by the ripe, prophetic-tongued vēlaṉ [wearing *kāntaḷ* flowers]
The accomplished one that he is;
Wearing of palmyra, morgosa and mountain ebony,
The [totemic] flowers of towering note
That mark identity and distinctiveness
Among soldiers who make the massive armies

Which the great monarchs of burning hostility commanded*;
The *vaḷḷi* dance by the folk of the hilly tract;
The dance by folk
Decorating a youthful victor with anklets
And singing his praises;
Reading the *uṉṉam* tree for omens
On the victory of the undaunted fiery monarch in the battlefield;
Praising the protective reign of the monarch
Likening it to the protection of God Māyōṉ
Whose complexion the bilberry flower resembles;
Rout of foemen in a fierce battle;
Recovery of the cows captured;
Singing the praises of the monarch of lasting note;
The warrior taking lofty vows
On account of his exceeding prowess in war;
Apart from these
Which the *karantai* theme characterizes,
The others proper to *veṭci* are:
The twofold *piḷḷainilai* of
Resisting the vanguard of the opposing army
And being felled by the enemy's sword;
The people rejoicing at the valour of the warrior,
Who withstood the strike of the enemy's sword,
To the accompaniment of drum-beat,
And bestowing the land on him;
The choice of the proper stone
For erecting the memorial of the fallen warrior;
Commencing the sculpturing of the dead warrior's image;
Giving the stone a ceremonial bathing;
Erecting the stone thus sculptured;
Bestowing honours right in accord with tradition;
And praise and worship extended to the stone.

* Palmyra, the totemic flower of the Cēra; Morgosa, the totemic flower of the Pāṇṭiya; Mountain ebody, the totemic flower of the Cōḻa.

Vañci Theme

1010. வஞ்சிதானே முல்லையது புறனே;
எஞ்சா மண் நசை வேந்தனை வேந்தன்
அஞ்சு தகத் தலைச் சென்று, அடல் குறித்தன்றே.

vañcitānē mullaiyatu puṟanē;
eñcā maṇ nacai vēntaṉai vēntaṉ
añcu takat talaic ceṉṟu, aṭal kuṟittaṉṟē.

Vañci is the *Puṟam* parallel to the *Akam* theme *mullai;*
It is
The vanquishing of a king,
Marked by uncontained hunger for other's soil,
By another king
Through a frightful display of prowess.

Substrands of the Vañci Theme

1011. இயங்கு படை அரவம், எரி பரந்து எடுத்தல்,
வயங்கல் எய்திய பெருமையானும்,
கொடுத்தல் எய்திய கொடைமையானும்,
அடுத்து ஊர்ந்து அட்ட கொற்றத்தானும்,
மாராயம் பெற்ற நெடுமொழியானும்,
பொருளின்று உய்த்த பேராண் பக்கமும்,
வரு விசைப் புனலைக் கற் சிறை போல
ஒருவர் தாங்கிய பெருமையானும்,
பிண்டம் மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்,
வென்றோர் விளக்கமும், தோற்றோர் தேய்வும்,
குன்றாச் சிறப்பின் கொற்ற வள்ளையும்,
அழி படை தட்டோர் தழிஞ்சியொடு தொகைஇ,
கழி பெருஞ் சிறப்பின் துறை பதின்மூன்றே.

iyaṅku paṭai aravam, eri parantu eṭuttal,
vayaṅkal eytiya perumaiyāṉum,
koṭuttal eytiya koṭaimaiyāṉum,
aṭuttu ūrntu aṭṭa koṟṟattāṉum,
mārāyam peṟṟa neṭumoḻiyāṉum,
poruḷiṉṟu uytta pērāṇ pakkamum,

varu vicaip puṉalaik kaṟ ciṟai pōla
oruvaṉ tāṅkiya perumaiyāṉum,
piṇṭam mēya peruñcōṟṟu nilaiyum,
veṉṟōr viḷakkamum tōṟṟōr tēyvum,
kuṉṟāc ciṟappiṉ koṟṟa vaḷḷaiyum,
aḻi paṭai taṭṭōr taḻiñciyoṭu tokaii,
kaḻi peruñ ciṟappiṉ tuṟai patiṉmūṉṟē.

The *vañci Puṟam* theme above [1010]
Ramifies into thirteen substrands of worthy note:
The clamour that marks the army's march;
Setting the foemen's land on fire;
The radiant glory that attends the feats of prowess;
The acts of liberality extended by the monarch;
The acts of valour
With which the enemy is charged at close quarters
And is sent to his doom;
The boast of the warriors
As recipients of the ruler's gifts and honours;
The dauntless daring of foemen as if they were a trifle;
Holding in single-handedly
The advance of the hostile forces
As does a rocky dam
That contains surging floods;
The king giving a grand feast
To his warriors on the eve of battle;
The pervasive radiant note of fame
That attends the victorious king;
The decline and debility
That go with the vanquished;
The inexhaustible prowess of the king in war
And the great prosperity that it brings
Praised in the pestle song;
And the king tending and embracing his warriors
Wounded through acts of valour in battle.

Uḻiñai Theme

1012. உழிஞைதானே மருதத்துப் புறனே;
முழு முதல் அரணம் முற்றலும் கோடலும்
அனை நெறி மரபிற்று ஆகும் என்ப.

uḻiñaitāṉē marutattup puṟaṉē;
muḻu mutal araṇam muṟṟalum kōṭalum
aṉai neṟi marapiṟṟu ākum eṉpa.

Uḻiñai is the *Puṟam* parallel to the *Akam* theme *marutam;*
It is
Laying siege to the fortress well-fortified
And having it captured too,
So stands the norm set.

1013. அதுவேதானும் இரு-நால் வகைத்தே.

atuvētāṉum iru nāl vakaittē.

Into eight substrands the *uḻiñai* theme ramifies.

Substrands of the *Uḻiñai* Theme

1014. கொள்ளார் தேஎம் குறித்த கொற்றமும்,
உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும்,
தொல் எயிற்கு இவர்தலும், தோலது பெருக்கமும்,
அகத்தோன் செல்வமும், அன்றியும் முரணிய
புறத்தோன் அணங்கிய பக்கமும், திறல்பட
ஒரு தான் மண்டிய குறுமையும், உடன்றோர்
வரு பகை பேணார் ஆர் எயில் உளப்பட,
சொல்லப்பட்ட நால்-இரு வகைத்தே.

koḷḷār tēem kuṟitta koṟṟamum,
uḷḷiyatu muṭikkum vēntaṉatu ciṟappum,
tol eyiṟku ivartalum, tōlatu perukkamum,
akattōṉ celvamum, aṉṟiyum muraṇiya
puṟattōṉ aṇaṅkiya pakkamum, tiṟalpaṭa

oru tāṉ maṇṭiya kuṟumaiyum, uṭaṉṟōr
varu pakai pēṇār ār eyil uḷappaṭa,
collappaṭṭa nāl iru vakaittē.

The eight substrands of the *uḻiñai* theme are:
The overweening pride
That attends a monarch's intent
To take on the defiant foemen;
The greatness of the monarch
Who translates his intent into reality;
Climbing the ancient fort of the enemy;
The great spectacle of besieging men wearing shields;
The affluence of the besieged;
The sufferings the besieging king inflicted;
Single-handed mighty show of resistance by the besieged;
And the fort that yields not to the advances of the enemy.

Remifications of the *Uḻiñai* Theme

1015. குடையும், வாளும், நாள்கோள்; அன்றி,
மடை அமை ஏணிமிசை மயக்கமும்; கடைஇச்
சுற்று அமர் ஒழிய வென்று கைக் கொண்டு,
முற்றிய முதிர்வும்; அன்றி, முற்றிய
அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியும்; மற்று அதன்
புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமையானும்;
நீர்ச் செரு வீழ்ந்த பாசியும்; அதாஅன்று,
ஊர்ச் செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனும்;
மதில்மிசைக்கு இவர்ந்த மேலோர் பக்கமும்;
இகல் மதில் குடுமி கொண்ட மண்ணுமங்கலமும்;
வென்ற வாளின் மண்ணொடு ஒன்ற,
தொகைநிலை என்னும் துறையொடு தொகைஇ,
வகை நால்-மூன்றே துறை என மொழிப.

kuṭaiyum vāḷum nāḷkōḷ, aṉṟi,
maṭai amai ēṇimicai mayakkamum; kaṭaiic
cuṟṟu amar oḻiya veṉṟu kaik koṇṭu;
muṟṟiya mutirvum; aṉṟi, muṟṟiya
akattōṉ vīḻnta nocciyum; maṟṟu ataṉ

puṟattōṉ vīḻnta putumaiyāṉum;
nīrc ceru vīḻnta pāciyum; ataaṉṟu,
ūrc ceru vīḻnta maṟṟataṉ maṟaṉum;
matilmicaikku ivarnta mēlōr pakkamum;
ikal matil kuṭumi koṇṭa maṇṇumaṅkalamum;
veṉṟa vāḷiṉ maṇṇoṭu oṉṟa,
tokainilai eṉṉum tuṟaiyoṭu tokaii,
vakai nāl-mūṉṟē tuṟai eṉa moḻipa.

Uḻiñai marks twelve other substrands too:
Sending of the royal parasol and sword at an auspicious hour
Preceding the siege of the foe intended;
The raging fight of the soldiers
As they stand on ladders fitted to the fort;
The fierce, resolute battle
Intended to end the siege outside the fortress;
The mighty defense offered by the besieged within;
Breach of the defense by the besieging men;
Action in the moat of the fortress;
Carrying the battle thereon
Into the town of the besieged;
Triumphant scaling of the fort within;
The ceremonial bath of the victorious king
And his taking the crown of the vanquished;
The ceremonial bath of the sword of the victor;
And the absolute surrender of the vanquished.

Tumpai Theme

1016. தும்பைதானே நெய்தலது புறனே;
மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனைச்
சென்று தலை அழிக்கும் சிறப்பிற்று என்ப.

tumpaitāṉē neytalatu puṟaṉē;
maintu poruḷāka vanta vēntaṉaic
ceṉṟu talai aḻikkum ciṟappiṟṟu eṉpa.

Tumpai is the *Puṟam* parallel to the *Akam* theme *neytal*;
It is in particular

The theme of undoing the might of an invading monarch
Burning with an overweening pride in his prowess.

1017. கணையும் வேலும் துணையுற மொய்த்தலின்,
சென்ற உயிரின் நின்ற யாக்கை
இரு நிலம் தீண்டா அரு நிலை வகையொடு
இரு பாற்பட்ட ஒரு சிறப்பின்றே.

kaṉaiyum vēlum tuṇaiyuṟa moyttaliṉ,
ceṉṟa uyiriṉ niṉṟa yākkai
iru nilam tīṇṭā aru nilai vakaiyoṭu
iru pāṟ paṭṭa oru ciṟappiṉṟē.

The life of the warrior in action departing,
With his body having been pierced thick and fast
By the rain of arrows and spears of foemen,
There is the wondrous spectacle of the man in two pieces —
The body standing erect without falling on the ground
In the manner of the leech cut into parts staying alive.

Substrands of the Tumpai Theme

1018. தானை, யானை, குதிரை, என்ற
நோனார் உட்கும் மூவகை நிலையும்;
வேல் மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி, ஒருவன்
தான் மீண்டு எறிந்த தார் நிலை; அன்றியும்,
இருவர் தலைவர் தபுதிப் பக்கமும்;
ஒருவன், ஒருவனை, உடை படை புக்கு,
கூழை தாங்கிய எருமையும்; படை அறுத்து,
பாழி கொள்ளும் ஏமத்தானும்;
களிறு எறிந்து எதிர்ந்தோர் பாடும்; களிற்றொடு
பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன்
வாளோர் ஆடும் அமலையும்; வாள் வாய்த்து,
இரு பெரு வேந்தர்தாமும் சுற்றமும்
ஒருவரும் ஒழியாத் தொகைநிலைக் கண்ணும்;
செருவகத்து இறைவன் வீழ்ந்தென, சினைஇ,
ஒருவன் மண்டிய நல் இசை நிலையும்;
பல் படை ஒருவற்கு உடைதலின், மற்றவன்

ஒரு வாள் வீசிய நூழிலும்; உளப்படப்
புல்லித் தோன்றும் பன்னிரு துறைத்தே.

tāṉai, yāṉai, kutirai, eṉṟa
nōṉār uṭkum mū vakai nilaiyum;
vēl miku vēntaṉai moyttavaḻi, oruvaṉ
tāṉ mīṇṭu eṟinta tār nilai; aṉṟiyum,
iruvar talaivar taputip pakkamum;
oruvaṉ, oruvaṉai, uṭai paṭai pukku,
kūḻai tāṅkiya erumaiyum; paṭai aṟuttu,
pāḻi koḷḷum ēmattāṉum;
kaḷiṟu eṟintu etirntōr pāṭum; kaḷiṟṟoṭu
paṭṭa vēntaṉai aṭṭa vēntaṉ
vāḷōr āṭum amalaiyum; vāḷ vāyttu,
iru peru vēntartāmum cuṟṟamum
oruvarum oḻiyāt tokainilaik kaṇṇum;
ceruvakattu iṟaivaṉ vīḻnteṉa, ciṉaii,
oruvaṉ maṇṭiya nal icai nilaiyum;
pal paṭai oruvaṟku uṭaitaliṉ, maṟṟavaṉ
oḷ vāḷ vīciya nūḻilum; uḷappaṭap
pullit tōṉṟum paṉṉiru tuṟaittē.

The theme of *tumpai* above [1015]
Ramifies into twelve substrands:
The three columns of infantry, elephantry and cavalry
That strike terror among the foemen;
The deed of mettle by a warrior
That leaves his charge aside
And puts the enemy soldiers to rout
Who come to surround his king
As he keeps daring them with his spear;
The chiefs of the two contending monarchs
Falling to death in personal combat
Besides their prop for their rulers in action;.
The daring of an army chief
That comes up braving the odds like a buffalo
To stand at the head of the rear of his army
As it tends to retreat in disarray;

The grit of a warrior in action
Though he stands disarmed of his weapons;
The death of the warriors
That braved the charging elephants;
The clamour of singing and dancing
Of the warriors of the victorious king
Who felled his enemy king to death along with his elephant;
The annihilation of the two contending monarchs
Along with their kindred folk in deed
In their bloody conflict with swords;
The famed act of a warrior
Who finds his king felled in action
And rises in ire uncontained to fight the foe
And the feat exceptional of the warrior
That sends columns of enemy's army into disarray
And goes about waving his brilliant winning sword.

Vākai Theme

1019. வாகைதானே பாலையது புறனே;
தா இல் கொள்கைத் தம்தம் கூற்றைப்
பாகுபட மிகுதிப் படுத்தல் என்ப.

vākaitāṉē pālaiyatu puṟaṉē;
tā il koḷkait tamtam kūṟṟaip
pākupaṭa mikutip paṭuttal eṉpa.

Vākai is the *Puṟam* parallel to the *Akam* theme *pālai*,
Which informs
Exaltation of the unsullied attainments of persons
As they abide in their vocations of expertise.

Modes of Vocations

1020. அறு வகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்,
ஐவகை மரபின் அரசர், பக்கமும்,
இரு-மூன்று மரபின் ஏனோர் பக்கமும்,
மறு இல் செய்தி மூவகைக் காலமும்

நெறியின் ஆற்றிய அறிவன் தேயமும்,
நால்-இரு வழக்கின் தாபதப் பக்கமும்,
பால் அறி மரபின் பொருநர்கண்ணும்,,
அனை நிலை வகையொடு ஆங்கு எழு வகையான்
தொகை நிலைபெற்றது என்மனார் புலவர்.

aṟu vakaip paṭṭa pārppaṉap pakkamum,
ai vakai marapiṉ aracar pakkamum,
iru-mūṉṟu marapiṉ ēṉōr pakkamum,
maṟu il ceyti mūvakaik kālamum
neṟiyiṉ āṟṟiya aṟivaṉ tēyamum,
nāl iru vaḻakkiṉ tāpatap pakkamum,
pāl aṟi marapiṉ porunarkaṇṇum,
aṉai nilai vakaiyoṭu āṅku eḻu vakaiyāṉ
tokai nilaipeṟṟatu eṉmaṉār pulavar.

The seven modes of vocations
Which the theme of *vākai* celebrates are:
The sixfold occupations of the brahmins
[Learning, instruction, performing sacrifices,
Making others perform sacrifices,
Munificence and being beneficiaries of munificence];
The fivefold occupations of the kings
[Learning, performing sacrifices, munificence,
Protecting the country and administering justice];
The sixfold occupations of the other [tradesmen and cultivating] classes
[Learning, farming, trading, rearing cattle
Forms of worship and acts of liberality];
The calling of sages and astrologers —
The flawless reading of planetary movements
In relation to their effects on the past, present and future l-l
The eightfold functions of ascetics
[Bathing, lying on the bare ground
Wearing leather covering, consecrated fire worship,
Keeping away from habitations of men,
Keeping undressed hair,
Eating forest produce and worshipping god];
The demarcated skills of excellence of the warrior class;

And the myriad callings other than the above
[Such as music, drama and singing].

Substrands of the Vākai Theme

1021. கூதிர், வேனில், என்று இரு பாசறைக்
காதலின் ஒன்றிக் கண்ணிய வகையினும்;
ஏரோர் களவழி அன்றி, களவழித்
தேரோர் தோற்றிய வென்றியும்; தேரோர்
வென்ற கோமான் முன்தேர்க் குரவையும்;
ஒன்றிய மரபின் பின்தேர்க் குரவையும்;
பெரும் பகை தாங்கும் வேலினானும்,
அரும் பகை தாங்கும் ஆற்றலானும்,
புல்லா வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கமும்;
ஒல்லார் நாண, பெரியவர்க் கண்ணிச்
சொல்லிய வகையின் ஒன்றொடு புணர்ந்து,
தொல் உயிர் வழங்கிய அவிப்பலியானும்;
ஒல்லார் இடவயின் புல்லிய பாங்கினும்;
பகட்டினானும் ஆவினானும்
துகள் தபு சிறப்பின் சான்றோர் பக்கமும்;
கட்டில் நீத்த பாலின்கண்ணும்;
எட்டு வகை நுதலிய அவையகத்தானும்;
கட்டு அமை ஒழுக்கத்துக் கண்ணுமையானும்;
இடை இல் வண் புகழ்க் கொடைமையானும்;
பிழைத்தோர்த் தாங்கும் காவலானும்;
பொருளொடு புணர்ந்த பக்கத்தானும்;
அருளொடு புணர்ந்த அகற்சியானும்;
காமம் நீத்த பாலினானும்;-என்று
இரு பாற்பட்ட ஒன்பதின் துறைத்தே.

kūtir, vēṉil, eṉṟu iru pācaṟaik
kātaliṉ oṉṟik kaṇṇiya vakaiyiṉum;
ērōr kaḷavaḻi aṉṟi, kaḷavaḻit
tērōr tōṟṟiya veṉṟiyum; tērōr
veṉṟa kōmāṉ muṉtērk kuravaiyum;
oṉṟiya marapiṉ piṉtērk kuravaiyum;
perum pakai tāṅkum vēliṉāṉum,
arum pakai tāṅkum āṟṟalāṉum,

pullā vāḻkkai vallāṉ pakkamum;
ollār nāṇa, periyavark kaṇṇic
colliya vakaiyiṉ oṉṟoṭu puṇarntu,
tol uyir vaḻaṅkiya avippaliyāṉum;
ollār iṭavayiṉ pulliya pāṅkiṉum;
pakaṭṭiṉāṉum āviṉāṉum
tukaḷ tapu ciṟappiṉ cāṉṟōr pakkamum;
kaṭṭil nītta pāliṉkaṇṇum;
eṭṭu vakai nutaliya avaiyakattāṉum;
kaṭṭu amai oḻukkattuk kaṇṇumaiyāṉum;
iṭai il vaṇ pukaḻk koṭaimaiyāṉum;
piḻaittōrt tāṅkum kāvalāṉum;
poruḷoṭu puṇarnta pakkattāṉum;
aruḷoṭu puṇarnta akaṟciyāṉum;
kāmam nītta pāliṉāṉum; — eṉṟu
iru pāṟ paṭṭa oṉpatiṉ tuṟaittē.

Eighteen are the ramifications
That the *vākai* theme marks:
Staying at the warcamp
In the cold season and the hot season
In fond devotion to the deed on hand;
The winning feats in the battlefield of warriors on chariots,
Beside the attainments of ploughmen in the cornfield;
The circular *kuravai* dance in front of his chariot
Danced by his warriors
As their monarch stands victorious over his chariot-borne foemen;
The circular *kuravai* dance in the rear of his chariot
Danced by the kindred folk
As their monarch stands victorious over his chariot-borne foemen;
The deed of the spear that holds off massive charges;
The prowess of men that holds in mighty strikes;
The manly fortitude that disregards the burden of this unavailing existence;
The warrior offering his crowning life to fire
In fulfilment of his vow to the exalted
Putting the hostile foemen to shame thereat;
Extending hands of friendship to the enemy;
The eminence that attends possession of bulls and cows

By which to efface the evil of indigence;
The glory of abdicating the throne to take to renunciation;
The eight qualities that mark a courtier
[Nobility of birth, learning, virtuous conduct,
Truthfulness, purity, equity
And absence of envy and greed];
Such modes of conduct as enjoined by sage works;
Unceasing acts of liberality that entail lasting renown;
Bearing no malice towards men that do evil unto one;
Being endowed with the wealth of the spirit;
Mercy and compassion as marks the detached mind;
And being freed of the fetters of want.

Kāñci Theme

1022. காஞ்சிதானே பெருந்திணைப் புறனே;
பாங்கு அருஞ் சிறப்பின் பல்லாற்றானும்
நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்தே.

kāñcitāṉē peruntiṇaip puṟaṉē;
pāṅku aruñ ciṟappiṉ pal āṟṟāṉum
nillā ulakam pulliya neṟittē.

Kāñci is the *Puṟam* parallel to the *Akam* theme *peruntiṇai*;
It informs
The unavailingness all
Of the ephemeral nature of earthly existence.

Substrands of the Kāñci Theme

1023. மாற்ற அருங் கூற்றம் சாற்றிய பெருமையும்,
கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்,
பண்பு உற வரூஉம் பகுதி நோக்கிப்
புண் கிழித்து முடியும் மறத்தினானும்,
ஏமச் சுற்றம் இன்றிப் புண்ணோற்
பேஎய் ஓம்பிய பேஎய்ப் பக்கமும்,
"இன்னன்!" என்று இரங்கிய மன்னையானும்
இன்னது பிழைப்பின் இது ஆகியர்! எனத்

துன்ன அருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினத்தானும்,
இன் நகை மனைவி பேஎய் புண்ணோன்-
துன்னுதல் கடிந்த தொடாஅக் காஞ்சியும்,
நீத்த கணவன்-தீர்த்த வேலின்
பேஎத்த மனைவி ஆஞ்சியானும்,
நிகர்த்து மேல் வந்த வேந்தனொடு முதுகுடி
மகட்பாடு அஞ்சிய மகட்பாலானும்,
முலையும் முகனும் சேர்த்திக் கொண்டோன்
தலையொடு முடிந்த நிலையொடு தொகைஇ,
ஈர்-ஐந்து ஆகும் என்ப. பேர் இசை
மாய்ந்த மகனைச் சுற்றிய சுற்றம்
மாய்ந்த பூசல்-மயக்கத்தானும்,
தாமே எய்திய தாங்க அரும் பையுளும்,
கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச்
செல்வோர் செப்பிய மூதானந்தமும்,
நனி மிகு சுரத்திடைக் கணவனை இழந்து
தனி மகள் புலம்பிய முதுபாலையும்,
கழிந்தோர் தேஎத்துக் கழி படர் உறீஇ
ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும்,
காதலி இழந்த தபுதார நிலையும்,
காதலன் இழந்த தாபத நிலையும்,
நல்லோள் கணவனொடு நளி அழல் புகீஇச்
சொல் இடையிட்ட பாலை நிலையும்,
மாய் பெருஞ் சிறப்பின் புதல்வற் பயந்த
தாய் தப வரூஉம் தலைப்பெயல் நிலையும்,
மலர் தலை உலகத்து மரபு நன்கு அறியப்
பலர் செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்தொடு,
நிறை அருஞ் சிறப்பின் துறை இரண்டு உடைத்தே.

māṟṟa aruṅ kūṟṟam cāṟṟiya perumaiyum,
kaḻintōr oḻintōrkkuk kāṭṭiya mutumaiyum,
paṇpu uṟa varūum pakuti nōkkip
puṇ kiḻittu muṭiyum maṟattiṉāṉum,
ēmac cuṟṟam iṉṟip puṇṇōṟ
pēey ōmpiya pēeyp pakkamum,
"iṉṉaṉ!" eṉṟu iraṅkiya maṉṉaiyāṉum
iṉṉatu piḻaippiṉ itu ākiyar eṉat
tuṉṉa aruñ ciṟappiṉ vañciṉattāṉum,

in nakai manaivi pēey punnōn-
tunnutal katinta totāak kāñciyum,
nītta kanavan-tīrtta vēlin
pēetta manaivi āñciyānum,
nikarttu mēl vanta vēntanotu mutukuti
makatpātu añciya makatpālānum,
mulaiyum mukanum cērttik kontōn
talaiyotu mutinta nilaiyotu tokaii,
īr-aintu ākum enpa pēr icai
māynta makanaic curriya curram
māynta pūcal mayakkattānum,
tāmē eytiya tānka arum paiyulum,
kanavanotu mutinta patarcci nōkkic
celvōr ceppiya mūtānantamum,
nani miku curattitaik kanavanai ilantu
tani makal pulampiya mutupālaiyum,
kalintōr tēettuk kali patar urīi
olintōr pulampiya kaiyaru nilaiyum,
kātali ilanta taputāra nilaiyum,
kātalan ilanta tāpata nilaiyum,
nallōl kanavanotu nali alal pukīic
col itaiyitta pālai nilaiyum,
māy peruñ cirappin putalvar payanta
tāy tapa varūum talaippeyal nilaiyum,
malar talai ulakattu marapu nanku ariyap
palar celac cellāk kātu vālttotu,
nirai aruñ cirappin turai irantu utaittē.

Peruṅkāñci that speaks of the inevitability of death;
Mutukāñci that indicates the great truths of life
Which men of sage wisdom bring home to the youth;
Marakkāñci that shows a warrior
Wounded in his breast in the battle
Tearing open that wound
And dying in utter disdain of life;
Pēykkāñci that refers to
The devils guarding the warrior wounded in battle
There being no kin to tend him;

Maṉṉaikkāñci that refers to mourning the death of the great one
Enumerating his deeds of virtue and valour;
Vañciṉakkāñci that indicates swearing a vow
That one would fall into such states
Were one to fail to accomplish a task chosen;
Toṭākkāñci that shows a loving wife
Guarding her wounded warrior-husband in the battlefield
Against devils laying their hands on him;
Āñcikkāñci that speaks of the wife
Killing herself with the spear
That took her warrior-husband's life;
Makaṭpāṟkāñci that shows
Refusal by a chieftain of ancient lineage
To give his daughter's hand in marriage
To another king of comparable valour
That has come to take him on in a war;
The wife of the warrior killed in the battlefield
Nestling up her face and breasts against his head
And seeing her life ended;
These are the ten substrands of *kāñci* theme,
Which the authority has decreed.

The bewildering wail of the kin around the warrior
Who met with a glorious end;
The lonely cries of uncontained distress;
Mūtāṉantam, the awed expressions of tribute by onlookers
As they find the wife ending her life
On the death of her husband in action;
Mutupālai the bitter wail of the lonesome wife
On the death of her husband
As they traversed the killing arid wastes;
Kaiyaṟunilai, the helpless cries of anguish of the kindred folk
At the death of the ones who counted in their lives;
Taputāranilai, the piteous state of the bereaved husband;
Tāpatanilai, the misery of having been bereaved of one's loving husband;
Pālainilai, the words of resentment by the wife,
Who prepares to enter into the funeral pyre of her husband,
At those that tend to weaken her resolve;

Talaippeyalnilai, the supreme act of the mother
That went seeking death in the battlefield
On hearing that her son had a retreat in war;
And *kāṭuvāḻttu*, the glorification of the graveyard
That perpetually impresses upon the people of this wide world
The impermanence of the lives of men
And its own [graveyard's] permanence —
These ten substrands of worthy treatment including
Kāñci theme ramifies into twenty sub-situations.

Pāṭāṉ Theme

1024. பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே;
நாடும் காலை, நால்-இரண்டு உடைத்தே.

pāṭāṉ pakuti kaikkiḷaip puṟaṉē;
nāṭum kālai, nāl-iraṇṭu uṭaittē.

Pāṭāṉ is the *Puṟam* parallel to the *Akam* theme *kaikkiḷai* ;
As men of discernment show,
It expands into eight subclasses
[Praises to god, a bard praising a patron-chief,
Celebration of auspicious occasions,
Instruction on the paths of righteousness,
A beneficiary of a patron's gifts guiding his fellow bards to him,
Rewards to bards and minstrels,
Aspects of unrequited passion and rebuke].

1025. அமரர்கண் முடியும் அறு வகையானும்,
புரை தீர் காமம் புல்லிய வகையினும்,
ஒன்றன் பகுதி ஒன்றும் என்ப.

amararkaṇ muṭiyum aṟu vakaiyāṉum,
purai tīr kāmam pulliya vakaiyiṉum,
oṉṟaṉ pakuti oṉṟum eṉpa.

The six thematic modes of *Pāṭāṉ*
[*koṭinilai*[1], *kantaḻi*[2], *vaḷḷi*[3], *pulavarāṟṟuppaṭai*[4], *pukaḻtal*[5], *paraval*[6]]

And the unblemished *Akam* theme
Are seen to have their appropriate strands
Structured into the theme of *Pāṭāṇ*.

1. Eulogizing the king's flag. 2. Celebrating the king's destruction of the enemy fortress. 3. Dance of revelry on the king's victory. 4. A poet, vocipcent of the bountry of a patron directing the fellow poets to hims. 5. Extolling the king. 6. Offering worship.

1026. வழக்கு இயல் மருங்கின் வகைபட நிலைஇ,
பரவலும் புகழ்ச்சியும் கருதிய பாங்கினும்,
முன்னோர் கூறிய குறிப்பினும், செந்துறை,
வண்ணப் பகுதி வரைவு இன்று ஆங்கே.

vaḻakku iyal maruṅkiṉ vakaipaṭa nilaii,
paravalum pukaḻcciyum karutiya pāṅkiṉum,
muṉṉōr kūṟiya kuṟippiṉum, centuṟai,
vaṇṇap pakuti varaivu iṉṟu āṅkē.

When the substrands of *Puṟam* and *Akam* above [1024]
Are structured into the theme of *pāṭāṇ*,
The compositions of worship and praise thereof
And the compositions of other kinds too marked by the ancients
Are not forbidden to be adapted to forms set to music and singing,
Where they go in accord with the conventions of usage set.

1027. காமப் பகுதி கடவுளும், வரையார்,
ஏனோர் பாங்கினும் என்மனார் புலவர்.

kāmap pakuti kaṭavuḷum varaiyār,
ēṉōr pāṅkiṉum eṉmaṉār pulavar.

For a subtheme of *pāṭāṇ*
To embody
The celestial women being drawn to gods in love
And the women of the human species too being drawn to gods in love
Is not disallowed,
So have the learned men pronounced.

1028. குழவி மருங்கினும் கிழவது ஆகும்.

kulavi marunkinum kilavatu ākum.

As it relates to the *pāṭāṉ* theme,
The treatment of love
With children as protagonists
Is also in order.

1029. ஊரொடு தோற்றமும் உரித்து என மொழிப -
வழக்கொடு சிவணிய வகைமையான.

ūroṭu tōṟṟamum urittu eṉa molipa
valakkoṭu civaṇiya vakaimaiyāṉa.

Where it goes in accord with the usage set,
To sing of the hero's land and his lineage
Is also proper to the *pāṭāṉ* theme.

1030. மெய்ப் பெயர் மருங்கின் வைத்தனர் வழியே.

meyp peyar marunkiṉ vaittaṉar valiyē.

That
Characters treated in *pāṭāṉ* themes
Do take their proper names
Is in accord with the convention handed down.

1031. கொடிநிலை, கந்தழி, வள்ளி, என்ற
வடு நீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே.

koṭinilai, kantali, vaḷḷi, eṉṟa
vaṭu nīnku ciṟappiṉ mutalaṉa mūṉṟum
kaṭavuḷ vālttoṭu kaṇṇiya varumē.

Koṭinilai (eulogy of the king's winning flag),
Kantali (celebrating the destruction of enemy's fortress)

And *vaḷḷi* (the dance of revelry on the king's victory)
Are the three modes of spotless composition
Structured into the invocatory of the *pāṭāṉ* verse.

1032. கொற்றவள்ளை ஓர் இடத்தான.

koṟṟavaḷḷai ōr iṭattāṉa.

Koṟṟavaḷḷai, the *vañci* subtheme on the prowess of the king,
Does go with the *pāṭāṉ* theme too
As it is structured into the invocatory.

Substrands of the Pāṭāṉ Theme

1033. கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்,
அடுத்து ஊர்ந்து ஏத்திய இயன்மொழி வாழ்த்தும்,
சேய் வரல் வருத்தம் வீட வாயில்
காவலர்க்கு உரைத்த கடைநிலையானும்,
கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையும்,
கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும்,
வேலை நோக்கிய விளக்கு நிலையும்,
வாயுறை வாழ்த்தும், செவியறிவுறூஉவும்,
ஆவயின் வரூஉம் புறநிலை வாழ்த்தும்,
கைக்கிளை வகையொடு உளப்படத் தொகைஇ,
தொக்க நான்கும் உள என மொழிப.

koṭuppōr ēttik koṭāarp paḻittalum,
aṭuttu ūrntu ēttiya iyaṉmoḻi vāḻttum,
cēy varal varuttam vīṭa vāyil
kāvalarkku uraitta kaṭainilaiyāṉum,
kaṇpaṭai kaṇṇiya kaṇpaṭai nilaiyum,
kapilai kaṇṇiya vēḷvi nilaiyum,
vēlai nōkkiya viḷakku nilaiyum,
vāyuṟai vāḻttum ceviyaṟivuṟūuvum,
āvayiṉ varūum puṟanilai vāḻttum,
kaikkiḷai vakaiyoṭu uḷappaṭat tokaii,
tokka nāṉkum uḷa eṉa moḻipa.

The substrands of *pāṭāṇ* theme are:
Adoring the munificent
And dispraising those who are not;
Iyaṉmoḻi vāḻttu, the extolling direct
Of the towering virtues and prowess of a king;
Kaṭainilai, the suppliant bard,
At the patron's mansion after a wearisome journey,
Asking the gatekeeper
To inform the patron-king of his arrival;
Kaṇpaṭainilai, the king being importuned to go to bed;
Vēḷvinilai, the act of benevolence of the patron-chief
That gifts away the brown cows;
Viḷakkunilai, the lustre of the royal lamp
As marking the radiance of the king's spear;
Vāyuṟaivāḻttu, the sage note of admonition to the ruler;
Ceviyaṟivuṟūu the counsel on humility
As one takes words of wisdom from the ripe men;
Puṟanilaivāḻttu, the benedictory upon a king and his lineage
Invoking his tutelary deity;
And *kaikkiḷai*, the unrequited passion.

Ramifications of the Pāṭāṇ Theme

1034. தாவின் நல் இசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்
சூதர் ஏத்திய துயிலெடை நிலையும்;
கூத்தரும், பாணரும், பொருநரும், விறலியும்,
ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றி,
பெற்ற பெரு வளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுறீஇ,
சென்று பயன் எதிரச் சொன்ன பக்கமும்;
சிறந்த நாளினில் செற்றம் நீக்கி,
பிறந்த நாள்வயின் பெருமங்கலமும்;
சிறந்த சீர்த்தி மண்ணுமங்கலமும்;
நடை மிகுத்து ஏத்திய குடை நிழல் மரபும்;
மாணார்ச் சுட்டிய வாள்மங்கலமும்;
மன் எயில் அழித்த மண்ணுமங்கலமும்;
பரிசில் கடைஇய க்டைக்கூட்டு நிலையும்;
பெற்ற பின்னரும் பெரு வளன் ஏத்தி;
நடைவயின் தோன்றிய இரு வகை விடையும்;

அச்சமும் உவகையும் எச்சம் இன்றி,
நாளும் புள்ளும் பிறவற்றின் நிமித்தமும்;
காலம் கண்ணிய ஓம்படை - உளப்பட
ஞாலத்து வரூஉம் நடக்கையது குறிப்பின்
காலம் மூன்றொடு கண்ணிய வருமே.

tāviṉ nal icai karutiya kiṭantōrkkuc
cūtar ēttiya tuyileṭai nilaiyum;
kūttarum pāṇarum porunarum viṟaliyum,
āṟṟiṭaik kāṭci uṟaḻat tōṉṟi,
peṟṟa peru vaḷam peṟāarkku aṟivuṟīi,
ceṉṟu payaṉ etirac coṉṉa pakkamum;
ciṟanta nāḷiṉil ceṟṟam nīkki,
piṟanta nāḷvayiṉ perumaṅkalamum;
ciṟanta cīrtti maṇṇumaṅkalamum;
naṭai mikuttu ēttiya kuṭai niḻal marapum;
māṇārc cuṭṭiya vāḷmaṅkalamum;
maṉ eyil aḻitta maṇṇumaṅkalamum;
paricil kaṭaiiya kaṭaikkūṭṭu nilaiyum;
peṟṟa piṉṉarum peru vaḷaṉ ētti,
naṭaivayiṉ tōṉṟiya iru vakai viṭaiyum;
accamum uvakaiyum eccam iṉṟi,
nāḷum puḷḷum piṟavaṟṟiṉ nimittamum;
kālam kaṇṇiya ōmpaṭai — uḷappaṭa
ñālattu varūum naṭakkaiyatu kuṟippiṉ
kālam mūṉṟoṭu kaṇṇiya varumē.

The ramifications, in addition [1033]
Of the *pāṭāṇ* theme are:
Tuyileṭainilai, the king being woken up from sleep by panegyrists
As they sing his praises of unsullied note;
Āṟṟuppaṭai, the dancing minstrels and bards
Singers and dancers and dancing minstrel women
Who are the recipients of rich gifts from a patron
Meeting fellow artistes on their way back
And directing them to the very same patron
For them to gain such bounteous rewards too;
Perumaṅkalam, the celebration of the king's birth anniversary

The day auspicious when he stands freed of his wonted war-like ire;
Maṇṇumaṅkalam, the ceremonial bath of the king
On the day of coronation of exceeding glory;
Kuṭainilaivāḻttu, eulogizing the royal umbrella
As keeping the people in protective care;
Vāḷmaṅkalam, praising the winning sword of the king;
Maṇṇumaṅkalam, the ceremonial bathing
As marking the destruction of the secured fortress of the enemy;
Paricilkaṭānilai, the bards and minstrels beseeching the king for gifts;
The two kinds of leave-taking by bards
[Bards taking leave of the king
Or the king sending them off]
As they stand overwhelmed by the bounteous gifts;
Ōmpaṭai, the benedictory
That marks concern for king's protection
As auguries of planets and birds
Lead to joy as they are auspicious
Or to distress when they turn to be adverse;
Such are the subthemes of *pāṭāṇ*
As adaptable to the changing mores of the world,
Of the past, the present and the future.

3. களவு இயல்

kaḷavu iyal

Clandestine Love Career

The Dynamics of the Clandestine Love Career

1035. இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு
அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணை மருங்கின்,
காமக் கூட்டம் காணும் காலை,
மறையோர் தேஎத்து மன்றல் எட்டனுள்
துறை அமை நல் யாழ்த் துணைமையோர் இயல்பே.

inpamum poruḷum aṟaṉum eṉṟāṅku
aṉpoṭu puṇarnta aintiṇai maruṅkiṉ,
kāmak kūṭṭam kāṇum kālai,
maṟaiyōr tēettu maṉṟal eṭṭaṉuḷ
tuṟai amai nal yāḻt tuṇaimaiyōr iyalpē.

Examined rightly,
The union of love between a man and a woman,
Which embraces the fivefold love behaviour mutually realized,
(Union, forbearance, separation, sulking and lamentation)
And which draws on the pleasures of love, life's plenty and righteousness,
Shares the nature of the love of the *gandharvas* adept at lyre play
Which is among the eight forms of marriage* vogue among the vedic folk.

* *Piramam* (bedecking the girl and gifting her as wife to a bachelor), *piracāpattiyam* (giving the girl in marriage to the properly related boy with the consent of parents of both), *āriṭam* (taking a girl in marriage along with the gift of cattle), *teyvam* (giving the girl in marriage to a performer of sacrifice before the sacrificial fire), *acuram* (giving the girl to one adept at archery) *irākkatam* (coercive marriage of a girl by a boy), *paicācam* (union with those who are drunk and asleep) and *gandharvam*.

Coming together in Love of a Man and Woman

1036. ஒன்றே வேறே என்று இரு பால்வயின்
ஒன்றி உயர்ந்த பாலது ஆணையின்,
ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப.
மிக்கோன்ஆயினும், கடி வரை இன்றே.

oṉṟē vēṟē eṉṟu iru pālvayiṉ
oṉṟi uyarnta pālatu āṇaiyiṉ,
otta kiḻavaṉum kiḻattiyum kāṇpa.
mikkōṉ āyiṉum, kaṭi varai iṉṟē.

A well-matched man and woman fall in for each other
Willed so as they are by Destiny the eternal unifier,
As apart from the Fate that divides;
The man being of superiority of standing
Matters not much therein.

1037. சிறந்துழி ஐயம் சிறந்தது என்ப -
இழிந்துழி இழிபே சுட்டலான.

ciṟantuḻi aiyam ciṟantatu eṉpa
iḻintuḻi iḻipē cuṭṭalāṉa.

Incredulity of an elevating kind
Is in order between those that fall in love;
It but marks a thing of contempt
Where it descends low.

1038. வண்டே, இழையே, வள்ளி, பூவே,
கண்ணே, அலமரல், இமைப்பே, அச்சம், என்று
அன்னவை பிறவும் ஆங்கண் நிகழ-
நின்றவை களையும் கருவி என்ப.

vaṇṭē, iḻaiyē, vaḷḷi, pūvē,
kaṇṇē, alamaral, imaippē, accam, eṉṟu
aṉṉavai piṟavum āṅkaṇ nikaḻa
niṉṟavai kaḷaiyum karuvi eṉpa.

The swarming bees, the ornaments worn,
The ornamental lines drawn on the body,
The fading flowers, human eye, signs of disquietude,
The winking of eyes and timidity,
And such of these that mark the person
There manifest for the doubt to vanish.

The Role of Eyes

1039. நாட்டம் இரண்டும் அறிவு உடம்படுத்தற்குக்
கூட்டி உரைக்கும் குறிப்புரை ஆகும்.

nāṭṭam iraṇṭum aṟivu uṭampaṭuttaṟkuk
kūṭṭi uraikkum kuṟippurai ākum.

The meeting of eyes is the pointer sure
Suggesting the union of minds.

1040. குறிப்பே குறித்தது கொள்ளும்ஆயின்,
ஆங்கு அவை நிகழும் என்மனார் புலவர்.

kuṟippē kuṟittatu koḷḷum āyiṉ,
āṅku avai nikaḻum eṉmaṉār pulavar.

Where the glances of the eyes reciprocate,
There marks the sprouting of a love career,
So has it been said.

The Male Traits

1041. பெருமையும் உரனும் ஆடூஉ மேன.

perumaiyum uraṉum āṭūu mēṉa.

Nobility of bearing and fortitude
Are such stuff as marks the male [hero].

The Female Traits

1042. அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுதல்
நிச்சமும் பெண்பாற்கு உரிய என்ப.

accamum nāṇum maṭaṉum muntuṟutal
niccamum peṉpāṟku uriya eṉpa.

Timidity, bashfulness and credulity
Are the ruling traits in a woman [heroine].

The Mindscape of the Man and Woman in Love

1043. வேட்கை, ஒருதலை உள்ளுதல், மெலிதல்,
ஆக்கம் செப்பல், நாணு வரை இறத்தல்,
நோக்குவ எல்லாம் அவையே போறல்,
மறத்தல், மயக்கம், சாக்காடு, என்று இச்
சிறப்புடை மரபினவை களவு என மொழிப.

vēṭkai, orutalai uḷḷutal, melital,
ākkam ceppal, nāṇu varai iṟattal,
nōkkuva ellām avaiyē pōṟal,
maṟattal, mayakkam, cākkāṭu, eṉṟu ic
ciṟappuṭai marapiṉavai kaḷavu eṉa moḷipa.

The vicissitudes of mind
As marking the man and woman
In their clandestine course of love are:
Amorousness, persistent feel of one for the other,
Emaciation of the body,
Giving free vent to experiences of pleasure and pain,
Transgressing the bounds of modesty and propriety,
Every object of sight painfully reminding one
Of the features of the other,
Self-forgetfulness, stupor and death-like anxiety.

Contexts of Hero's Utterance in the Course of the Destined Union

1044. *முன்னிலை ஆக்கல், சொல்வழிப்படுத்தல்,*
நல் நயம் உரைத்தல், நகை நனி உறாஅ
அந் நிலை அறிதல், மெலிவு விளக்குறுத்தல்,
தன் நிலை உரைத்தல், தெளிவு அகப்படுத்தல், என்று
இன்னவை நிகழும் என்மனார் புலவர்.

munnilai ākkal, colvalippaṭuttal,
nal nayam uraittal, nakai nani urāa
an nilai arital, melivu viḷakkuruttal,
tan nilai uraittal, teḷivu akappaṭuttal, enru
innavai nikalum enmanār pulavar.

The hero
Making bold to address the heroine,
Drawing her into listening to his address,
Speaking of her graceful features,
Reading her mind through her streaks of smile thereupon,
Bringing his mind's anguish,
To bear on the manifest show of pain,
Taking his cupid passion home to her,
And coming convinced of her love for him —
Are the states of mind of the hero
Attendant on his falling for the heroine
In their 'natural' union Destiny ordained.

The Contexts of Hero's Utterance in the Clandestine Career

1045. மெய் தொட்டுப் பயிறல், பொய் பாராட்டல்,
இடம் பெற்றுத் தழாஅல், இடையூறு கிளத்தல்,
நீடு நினைந்து இரங்கல், கூடுதல் உறுதல்,
சொல்லிய நுகர்ச்சி வல்லே பெற்றுழித்
தீராத் தேற்றம் உளப்படத் தொகைஇ,
பேராச் சிறப்பின் இரு-நான்கு கிளவியும் -
பெற்றவழி மகிழ்ச்சியும் பிரிந்தவழிக் கலங்கலும்
நிற்பவை நினைஇ நிகழ்பவை உரைப்பினும்,
குற்றம் காட்டிய வாயில் பெட்பினும்,
பெட்ட வாயில் பெற்று இரவு வலியுறுப்பினும்,

ஊரும் பேரும் கெடுதியும் பிறவும்
நீரின் குறிப்பின் நிரம்பக் கூறித்
தோழியைக் குறையுறும் பகுதியும், தோழி
குறை அவட் சார்த்தி மெய்யுறக் கூறலும்,
தண்டாது இரப்பினும், மற்றைய வழியும்,
சொல் அவட் சார்த்தலின் புல்லிய வகையினும்,
அறிந்தோள் அயர்ப்பின் அவ் வழி மருங்கின்
கேடும் பீடும் கூறலும், தோழி
நீக்கலின் ஆகிய நிலைமையும், நோக்கி
மடல்-மா கூறும் இடனுமார் உண்டே.

mey toṭṭup payiṟal, poy pārāṭṭal,
iṭam peṟṟut taḻāal, iṭaiyūṟu kiḷattal,
nīṭu niṉaintu iraṅkal, kūṭutal uṟutal,
colliya nukarcci vallē peṟṟuḻit
tīrāt tēṟṟam uḷappaṭat tokaii,
pērāc ciṟappiṉ iru nāṉku kiḷaviyum
peṟṟavaḻi makiḻcciyum pirintavaḻik kalaṅkalum
niṟpavai niṉaii nikaḻpavai uraippiṉum,
kuṟṟam kāṭṭiya vāyil peṭpiṉum,
peṭṭa vāyil peṟṟu iravu vaḻiyuṟuppiṉum,
ūrum pērum keṭutiyum piṟavum
nīriṉ kuṟippiṉ nirampak kūṟit
tōḻiyaik kuṟaiyuṟum pakutiyum, tōḻi
kuṟai avaṭ cārtti meyyuṟak kūṟalum,
taṇṭātu irappiṉum, maṟṟaiya vaḻiyum,
col avaṭ cārttaliṉ pulliya vakaiyiṉum,
aṟintōḷ ayarppiṉ av vaḻi maruṅkiṉ
kēṭum pīṭum kūṟalum, tōḻi
nīkkaliṉ ākiya nilaimaiyum, nōkki
maṭal mā kūṟum iṭaṉumār uṇṭē.

Caressing the heroine's limbs:
Contriving feigned excuses for the same;
Getting close to her and embracing her;
Speaking of her reserve as impediment to union;
His express regret at the union delayed;
The union that ensues thereon;
The joy of union realized in haste

And his lofty vow of unbroken intimacy —
These eight situations of ruling import
Occasion utterance by the hero,
Along with the following too:
Feel of joy as the congress is realized;
Heart's ache as parting there intervenes;
Relating the love's bliss past
With the paining reality that obtains;
Getting his rebuking confidant to aid his course of love;
Succeeding in getting the favour of the heroine's confidante
And entreating her to help his rendezvous;
Contrived inquiry to the confidante
As to their nativity and name,
The game he missed,
And things such as these,
Suggesting thereby his mind's passion for the heroine;
The hero's utterance
As the confidante infers his passion for the heroine
And goes reflecting on it;
Repeated solicitations for rendezvous therein,
And other acts of persistence in love;
The confidante inferring his union with her lady beforehand;
And the hero telling his intent
To mount the horse of palmyra stems
As the confidante consents not to his union with the heroine
Speaking of the hardships attendant thereon
And the indignities it may entail.

1046. பண்பின் பெயர்ப்பினும், பரிவுற்று மெலியினும்,
அன்புற்று நகினும், அவட் பெற்று மலியினும்,
ஆற்றிடை உறுதலும், அவ் வினைக்கு இயல்பே.

paṉpiṉ peyarppiṉum, parivuṟṟu meliyiṉum,
aṉpuṟṟu nakiṉum, avaṭ peṟṟu maliyiṉum,
āṟṟiṭai uṟutalum, av viṉaikku iyalpē.

As the confidante hands him
A polite denial of his petition for rendezvous;

As she tends to yield in sympathy with his plight;
As she wears a smile
Born of her kindly disposition to him;
As he is delighted
At the confidante consenting to aid their love;
And as he is beset with obstacles on the way;
— There also occasion situations of utterance for the hero.

Union through the Hero's Confidant

1047. பாங்கன் நிமித்தம் பன்னிரண்டு என்ப.

pāṅkaṉ nimittam paṉṉiraṇṭu eṉpa.

Twelve are the modes of union that occasion
As the hero's confidant comes to aid their course of love,
So has it been ruled.

1048. முன்னைய மூன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே.

muṉṉaiya mūṉṟum kaikkiḷaik kuṟippē.

Of the vicissitudes of mind noted above [1034-37]
The first three
[First sight of the heroine, feeling of doubt and resolution]*
Border on marks of love unrequited.

* The ancient commentators interpret them variously as referring to the marriage types of the vedic tradition (1035).

1049. பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே.

piṉṉar nāṉkum peruntiṇai peṟumē.

And the four of the above [1043]*
[Every object of sight reminding one of the features of the loved,

Self-forgetfulness, stupor and death-like anxiety]
Are proper to abnormal passion for union.

* See note on 1048.

1050. முதலொடு புணர்ந்த யாழோர் மேன
தவல் அருஞ் சிறப்பின் ஐந் நிலம் பெறுமே.

mutaloṭu puṇarnta yāḻōr mēṉa
taval aruñ ciṟappiṉ ain nilam peṟumē.

The other five of the immaculate kind [1043]
[Amorousness, mutual feel of passion, emaciation
Free vent to expressions of pleasure and pain
And transgressing the bounds of propriety]
Go with the fivefold conduct of mutual love
As marks the love of gandharas adept at lyre play [1035]
Assigned as it is to the fivefold landscape
And the features proper thereof.

Contexts of Hero's Utterance

1051. இரு வகைக் குறி பிழைப்பு ஆகிய இடத்தும்;
காணா வகையின் பொழுது நனி இகப்பினும்;
தான் அகம் புகாஅன் பெயர்தல் இன்மையின்,
காட்சி ஆசையின் களம் புக்குக் கலங்கி,
வேட்கையின் மயங்கிக் கையறு பொழுதினும்;
புகாஅக் காலைப் புக்கு எதிர்ப்பட்டுழி,
பகாஅ விருந்தின் பகுதிக்கண்ணும்;
வேளாண் எதிரும் விருப்பின்கண்ணும்;
தாளாண் எதிரும் பிரிவினானும்;
நாணு நெஞ்சு அலைப்ப விடுத்தற்கண்ணும்;
வரைதல் வேண்டித் தோழி செப்பிய
புரை தீர் கிளவி புல்லிய எதிரும்;
வரைவு உடன்படுதலும்; ஆங்கு அதன் புறத்துப்
புரை பட வந்த மறுத்தலொடு தொகைஇ,
கிழவோன் மேன என்மனார் புலவர்.

iru vakaik kuṟi piḻaippu ākiya iṭattum;
kāṇā vakaiyiṉ poḻutu naṉi ikappiṉum;
tāṉ akam pukāaṉ peyartal iṉmaiyiṉ,
kāṭci ācaiyiṉ kaḷam pukkuk kalaṅki,
vēṭkaiyiṉ mayaṅkik kaiyaṟu poḻutiṉum;
pukāk kālaip pukku etirppaṭṭuḻi,
pakāa viruntiṉ pakutikkaṇṇum;
vēḷāṇ etirum viruppiṉkaṇṇum;
tāḷāṇ etirum piriviṉāṉum;
nāṇu neñcu alaippa viṭuttaṟkaṇṇum;
varaital vēṇṭit tōḻi ceppiya
purai tīr kiḷavi pulliya etirum;
varaivu uṭaṉpaṭutalum; āṅku ataṉ puṟattup
purai paṭa vanta maṟuttaloṭu tokaii,
kiḷavōṉ mēṉa eṉmaṉār pulavar.

The situations [in addition] of clandestine course
That mark utterance by the hero* are:
Where neither of the trysts [by day or by night] materializes;
Where time weighs heavy on him
As he awaits the rendezvous;
Where he stands helpless and distraught at the trysting spot
Hot with the passion burning his heart
Unwilling to go back home
Time wearing thin though;
Where he is not treated as one uninvited
As he is spotted at the heroine's home
At a moment inopportune though;
Where he is in for her hospitality kindly;
Where his separation occasions
Owing to call of manly perseverence;
Where he goes parting from her
As the heroine turns dispirited
At threats to her womanly reserve
[Owing to public scandal of their love];
Where the confidante's blameless exhortations
To take her lady's hand in wedlock
Come in for his response approving;

Where he conveys his consent explicit for marriage;
And where he is handed the denial [by her kin]
Of his wedlock intent therein.

* Naccinārkkiniyar attributes it to the heroine.

Nature of Heroine's Utterance

1052. காமத் திணையின் கண் நின்று வருஉம்
நாணும் மடனும் பெண்மைய ஆகலின்,
குறிப்பினும் இடத்தினும் அல்லது, வேட்கை
நெறிப்பட வாரா, அவள்வயினான.

kāmat tiṇaiyiṉ kaṇ niṉṟu varūum
nāṇum maṭaṉum peṇmaiya ākaliṉ,
kuṟippiṉum iṭattiṉum allatu, vēṭkai
neṟippaṭa vārā, avaḷvayiṉāṉa.

Bashfulness and credulity
Being ingrained in feminine nature,
The passion of love of the heroine
Will find expression
Through suggestive modes
And through the context of the situation,
And not through explicit utterance.

1053. காமம் சொல்லா நாட்டம் இன்மையின்
ஏமுற இரண்டும் உள என மொழிப.

kāmam collā nāṭṭam iṉmaiyiṉ
ēmuṟa iraṇṭum uḷa eṉa moḻipa.

Bashfulness and credulity
Stand abiding in feminine nature
With eyes being a protective guard;
For it is said that
There are no eyes
That do not reveal the passion of love.

1054. சொல் எதிர் மொழிதல் அருமைத்து ஆகலின்,
அல்ல கூற்றுமொழி அவள்வயினான.

col etir molital arumaittu ākalin,
alla kūrrumoli avalvayināna.

Rare as it is
In the feminine nature of the heroine
To respond in verbal utterance
To the hero's overtures of love,
She is wonted to non-verbal suggestive responses.

Heroine's Utterance

1055. மறைந்து அவற் காண்டல், தற் காட்டுறுதல்,
நிறைந்த காதலின் சொல் எதிர் மழுங்கல்,
வழிபாடு மறுத்தல், மறுத்து எதிர்கோடல்,
பழி தீர் முறுவல் சிறிதே தோற்றல்,
கைப்பட்டுக் கலங்கினும், நாணு மிக வரினும்,
இட்டுப் பிரிவு இரங்கினும், அருமை செய்து அயர்ப்பினும்,
வந்தவழி எள்ளினும், விட்டு உயிர்த்து அழுங்கினும்,
நொந்து தெளிவு ஒழிப்பினும், அச்சம் நீடினும்,
பிரிந்தவழிக் கலங்கினும், பெற்றவழி மலியினும்,
வரும் தொழிற்கு அருமை வாயில் கூறினும்,
கூறிய வாயில் கொள்ளாக் காலையும்,
மனைப் பட்டுக் கலங்கிச் சிந்தைவழித் தோழிக்கு
நினைத்தல் சான்ற அரு மறை உயிர்த்தலும்,
உயிராக் காலத்து உயிர்த்தலும், உயிர் செல
வேற்று வரைவு வரின் அது மாற்றுதற்கண்ணும்,
நெறி படு நாட்டத்து நிகழ்ந்தவை மறைப்பினும்,
பொறியின் யாத்த புணர்ச்சி நோக்கி
ஒருமைக் கேண்மையின் உறு குறை தெளிந்தோள்
அருமை சான்ற நால்-இரண்டு வகையின்
பெருமை சான்ற இயல்பின்கண்ணும்,
பொய் தலை அடுத்த மடலின்கண்ணும்,
கையறு தோழி கண்ணீர் துடைப்பினும்,
வெறியாட்டு இடத்து வெருவின்கண்ணும்,
குறியின் ஒப்புமை மருடற்கண்ணும்,

வரைவு தலைவரினும், களவு அறிவுறினும்,
தமர் தற் காத்த காரண மருங்கினும்,
தன் குறி தள்ளிய தெருளாக் காலை
வந்தவன் பெயர்ந்த வறுங் களம் நோக்கித்
தன் பிழைப்பாகத் தழீஇத் தேறலும்,
வழு இன்று நிலைஇய இயற்படு பொருளினும்,
பொழுதும் ஆறும் புரைவது அன்மையின்
அழிவு தலைவந்த சிந்தைக்கண்ணும்,
காமம் சிறப்பினும், அவன் அளி சிறப்பினும்,
ஏமம் சான்ற உவகைக்கண்ணும்,
தன்வயின் உரிமையும், அவன்வயின் பரத்தையும்,
அன்னவும் உளவே - ஓர் இடத்தான.

maraintu avar kāṇtal, tar kāṭṭurutal,
nirainta kātalin col etir malunkal,
valipāṭu maruttal, maruttu etirkōṭal,
pali tīr muruval cirite tōrral,
kaippaṭṭuk kalaṅkinum, nāṇu mika varinum,
iṭṭup pirivu iraṅkinum, arumai ceytu ayarppinum,
vantavali ellinum, viṭṭu uyirttu aluṅkinum,
nontu telivu olippinum, accam nīṭinum,
pirintavalik kalaṅkinum, perravali maliyinum,
varum tolirku arumai vāyil kūrinum,
kūriya vā`yil kollāk kālaiyum,
manaip paṭṭuk kalaṅkic citaintavalit tōlikku
ninaittal cānra aru marai uyirttalum,
uyirāk kālattu uyirttalum, uyir cela
vērru varaivu varin atu mārrutarkaṇṇum,
neri paṭu nāṭṭattu nikalntavai maraippinum,
poriyin yātta puṇarcci nōkki
orumaik kēṇmaiyin uru kurai telintōl
arumai cānra nāl-iraṇṭu vakaiyin
perumai cānra iyalpinkaṇṇum,
poy talai aṭutta maṭalinkaṇṇum,
kaiyaru tōli kaṇṇīr tuṭaippinum,
veriyāṭṭu iṭattu veruvinkaṇṇum,
kuriyin oppumai maruṭarkaṇṇum,
varaivu talaivarinum, kalavu arivurinum,

tamar tar kātta kāraṇa maruṅkiṉum,
taṉ kuṟi taḷḷiya teruḷāk kālai
vantavaṉ peyarnta varuṅ kaḷam nōkkit
taṉ piḷaippākat taḻiit tēṟalum,
vaḻu iṉṟu nilaiiya iyaṟpaṭu poruḷiṉum,
poḻutum āṟum puraivatu aṉmaiyiṉ
aḻivu talaivanta cintaikkaṇṇum,
kāmam ciṟappiṉum, avaṉ aḷi ciṟappiṉum,
ēmam cāṉṟa uvakaikkaṇṇum,
taṉvayiṉ urimaiyum, avaṉvayiṉ parattaiyum,
aṉṉavum uḷavē — ōr iṭattāṉa.

The contexts of situations
That occasion response [verbal or non-verbal] by the heroine are:
As she looks at him without being seen by him;
As she lets herself to be seen by him;
As she responds with non-utterance
To the hero's address, fulness of love marked;
As she spurns the entreaties of the hero for union;
As she gives in to his entreaties which she spurned earlier;
As she wears a pristine smile for a moment;
As she falls into disquietude
When the hero cuddles her;
As she goes overwhelmed with coyness;
As she turns dispirited
When separation intervenes for a short while though;
As she is being prevented from going out
[Or as there occasions the hero's failure to meet her];
As she holds him to reproach
When the hero is around for union;
As she wears her heart upon her sleeve in distress;
As she refuses to take his words of assurance
With a mind disconsolate at the prospect of his parting;
As she stands in prolonged unease
At the thought of the obstacles on his way;
As she remains disheartened at his parting real;
As she rejoices over his union after separation;
As her confidante informs her

Of the hardships of the hero in his course of love;
As she does not heed the words of the confidante;
As she unlocks the guarded truth of her love to her confidante
When she is kept confined within the house;
As she keeps sighing heavily
While being unable to reveal her mind;
As the rival proposal for marriage
That occasions to her death-like anguish
Is seen warded off;
As she tends to conceal the truth of her love
Which comes being discerned through her demeanour;
As she stands marked with honour and grace
Through the eight modes of behaviour worthy of her [1213]
When she perceives the yearning of the hero
For her union through love
Which Destiny has willed to be so;
As there occurs the dishonourable act
Of the hero resorting to mounting the horse of palmyra stems;
As her confidante goes wiping her [heroine's] tears
Helpless as she remains at her lady's woe;
As she stands in trepidation
At the priest of Murukaṉ
Summoned to divine the source of her anguish
Through his possessed dance;
As she stands confounded
Taking the casually happening occurrences
For the signs of the hero at the trysting spot;
As the day of wedding promised by the hero approaches;
As their clandestine love career becomes public knowledge;
As her kin keep her home under vigilant watch;
As she takes upon herself
The blame for the missed tryst
With the hero returning disappointed
While the rendezvous at the assigned spot
Does not come through;
As she expatiates in terms unsullied
On the virtuous qualities of the hero;
As she feels distressed

At the unfriendly hour and hostile terrain
When the hero comes for trysting by night;
As passion of love for him swells up in her;
As she rejoices in the bliss of his union;
And as she attains to the joy secure.
Such are the contexts of the heroine's utterances
Besides the ones where
She holds a claim right over him
And where he drifts apart in promiscuity.

1056. வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்,
வரையா நாளிடை வந்தோன் முட்டினும்,
'உரை' எனத் தோழிக்கு உரைத்தற்கண்ணும்,
தானே கூறும் காலமும் உளவே.

varaivu iṭai vaitta kālattu varuntiṉum,
varaiyā nāḷiṭai vantōṉ muṭṭiṉum,
'urai' eṉat tōḻikku uraittaṟkaṇṇum,
tāṉē kūṟum kālamum uḷavē.

As she suffers the pangs of separation
When the hero goes off in quest of wealth for their marriage;
As the hero persisting in his clandestine love career
Runs into her confidante or a maid of hers;
As she suggests to her confidante
To reveal her clandestine course to her [heroine's] kin —
Situations there are of this kind too
That provide for utterance by the heroine.

1057. உயிரினும் சிறந்தன்று நாணே; நாணினும்
செயிர் தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று எனத்
தொல்லோர் கிளவி புல்லிய நெஞ்சமொடு
காமக் கிழவன் உள்வழிப் படினும்,
தா இல் நல் மொழி கிழவி கிளப்பினும்,
ஆவகை பிறவும் தோன்றுமன் பொருளே.

uyiriṉum ciṟantaṉṟu nāṇē nāṇiṉum
ceyir tīr kāṭcik kaṟpuc ciṟantaṉṟu eṉat.

tollōr kiḷavi pulliya neñcamoṭu
kāmak ki<u>l</u>ava<u>n</u> uḷva<u>l</u>ip paṭi<u>n</u>um,
tā il nal mo<u>l</u>i ki<u>l</u>avi kiḷappi<u>n</u>um,
ā vakai pi<u>r</u>avum tō<u>nr</u>uma<u>n</u> poruḷē.

As the heroine goes herself
Seeking the hero she has fallen in love with,
Or as she says such words as are freed of wilfulness and guile,
Armed she is
With the saying of the ancients that
'Bashfulness is of greater worth than life itself,
And chastity unsullied stands superior to bashfulness too' —
And things lofty such as these
Constitute the thematic modes of *Akam* love proper.

Contexts of Confidante's Utterance

1058. நாற்றமும், தோற்றமும், ஒழுக்கமும், உண்டியும்,
செய் வினை மறைப்பினும், செலவினும், பயில்வினும்,
புணர்ச்சி எதிர்ப்பாடு உள்ளுறுத்து வருஉம்
உணர்ச்சி ஏழினும் உணர்ந்த பின்றை,
மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது,
பல் வேறு கவர் பொருள் நாட்டத்தானும்;
குறையுறற்கு எதிரிய கிழவனை மறையுறப்
பெருமையின் பெயர்ப்பினும், உலகு உரைத்து ஒழிப்பினும்;
அருமையின் அகற்சியும், அவள் அறிவுறுத்தல்
பின் வா என்றலும்; பேதைமை ஊட்டலும்;
முன் உறு புணர்ச்சி முறை நிறுத்து உரைத்தலும்;
அஞ்சி அச்சுறுத்தலும்; உரைத்துழிக் கூட்டமொடு
எஞ்சாது கிளந்த இரு-நான்கு கிளவியும் -
வந்த கிழவனை மாயம் செப்பிப்
பொறுத்த காரணம் குறித்த காலையும்;
புணர்ந்தபின் அவன்வயின் வணங்கற்கண்ணும்;
குறைந்து அவட் படரினும்; மறைந்து அவள் அருக,
தன்னொடும் அவளொடும் முதல் மூன்று அளைஇ,
பின்னிலை நிகழும் பல் வேறு மருங்கினும்;
நல் நயம் பெற்றுழி நயம் புரி இடத்தினும்;
எண்ண அரும் பல் நகை கண்ணிய வகையினும்;

புணர்ச்சி வேண்டினும்; வேண்டாப் பிரிவினும்;
வேளாண் பெரு நெறி வேண்டிய இடத்தினும்;
புணர்ந்துழி உணர்ந்த அறி மடச் சிறப்பினும்;
ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின்கண்ணும்;
செங் கடுமொழியான் சிதைவுடைத்து ஆயினும்;
என்பு நெகப் பிரிந்தோள் வழிச் சென்று கடைஇ,
அன்பு தலையடுத்த வன்புறைக்கண்ணும்;
ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும்;
காப்பின் கடுமை கையற வரினும்;
களனும் பொழுதும் வரை நிலை விலக்கி,
காதல் மிகுதி உளப்படப் பிறவும்;
நாடும் ஊரும் இல்லும் குடியும்
பிறப்பும் சிறப்பும் இறப்ப நோக்கி,
அவன்வயின் தோன்றிய கிளவியொடு தொகைஇ,
அனை நிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்;
ஐயச் செய்கை தாய்க்கு எதிர் மறுத்து,
பொய் என மாற்றி மெய்வழிக் கொடுப்பினும்;
அவன் விலங்குறினும்; களம் பெறக் காட்டினும்;
பிறன் வரைவு ஆயினும்; அவன் வரைவு மறுப்பினும்;
முன்னிலை அறன் எனப்படுதல் என்று இரு வகைப்
புரை தீர் கிளவி தாயிடைப் புகுப்பினும்;
வரைவு உடன்பட்டோற் கடாவல் வேண்டினும்;
ஆங்கு அதன் தன்மையின் வன்புறை உளப்பட;
பாங்குற வந்த நால்-எட்டு வகையும் -
தாங்க அருஞ் சிறப்பின் தோழி மேன.

nāṟṟamum, tōṟṟamum, oḻukkamum, uṇṭiyum,
cey viṉai maṟaippiṉum, celaviṉum, payilviṉum,
puṇarcci etirppāṭu uḷḷuṟuttu varūum
uṇarcci ēḻiṉum uṇarnta piṉṟai,
meyyiṉum poyyiṉum vaḻinilai piḻaiyātu,
pal vēṟu kavar poruḷ nāṭṭattāṉum;
kuṟaiyuṟaṟku etiriya kiḻavaṉai maṟaiyuṟap
perumaiyiṉ peyarppiṉum, ulaku uraittu oḻippiṉum;
arumaiyiṉ akaṟciyum; avaḷ aṟivuṟuttup
piṉ vā eṉṟalum; pētaimai ūṭṭalum;
muṉ uṟu puṇarcci muṟai niṟuttu uraittalum;
añci accuṟuttalum; uraittuḻik kūṭṭamoṭu

eñcātu kiḷanta iru-nāṉku kiḷaviyum —
vanta kiḻavaṉai māyam ceppip
poṟutta kāraṇam kuṟitta kālaiyum;
puṇarnta piṉ avaṉvayiṉ vaṇaṅkaṟkaṇṇum;
kuṟaintu avaṭ paṭariṉum maṟaintavaḷ aruka,
taṉṉoṭum avaḷoṭum mutal mūṉṟu aḷaii,
piṉṉilai nikaḻum pal vēṟu maruṅkiṉum;
nal nayam peṟṟuḻi nayam puri iṭattiṉum;
eṇṇa arum pal nakai kaṇṇiya vakaiyiṉum;
puṇarcci vēṇṭiṉum vēṇṭāp piriviṉum;
vēḷāṇ peru neṟi vēṇṭiya iṭattiṉum;
puṇarntuḻi uṇarnta aṟi maṭac ciṟappiṉum;
ōmpaṭaik kiḷavip pāṅkiṉkaṇṇum;
ceṅ kaṭu moḻiyāṉ citaivuṭaittuāyiṉum;
eṉpu nekap pirintōḷ vaḻic ceṉṟu kaṭaii,
aṉpu talaiyaṭutta vaṉpuṟaikkaṇṇum;
āṟṟatu tīmai aṟivuṟu kalakkamum;
kāppiṉ kaṭumai kaiyaṟa variṉum;
kaḷaṉum poḻutum varai nilai vilakki,
kātal mikuti uḷappaṭap piṟavum;
nāṭum ūrum illum kuṭiyum
piṟappum ciṟappum iṟappa nōkki,
avaṉvayiṉ tōṉṟiya kiḷaviyoṭu tokaii,
aṉai nilai vakaiyāṉ varaital vēṇṭiṉum;
aiyac ceykai tāykku etir maṟuttu,
poy eṉa māṟṟi meyvaḻik koṭuppiṉum;
avaṉ vilaṅkuṟiṉum; kaḷam peṟak kāṭṭiṉum;
piṟaṉ varaivu āyiṉum; avaṉ varaivu maṟuppiṉum;
muṉṉilai aṟaṉ eṉappaṭutal eṉṟu iru vakaip
purai tīr kiḷavi tāyiṭaip pukuppiṉum;
varaivu uṭaṉpaṭṭōṟ kaṭāval vēṇṭiṉum;
āṅku ataṉ taṉmaiyiṉ vaṉpuṟai uḷappaṭa;
pāṅkuṟa vanta nāl-eṭṭu vakaiyum —
tāṅka aruñ ciṟappiṉ tōḻi mēṉa.

Thirty-two are the contexts of situations
That warrant utterances considered
By the heroine's confidante the singular stay that she is:

As she probes the heroine's mind,
Without overstepping her position,
Through verities and means imaginative
Using undefined expressions varied therein,
After having discerned her union with the hero
Betrayed as it is
By the seven things marked sure in her —
The odorous smell that issues from her body,
The gracefulness of her appearance,
The changed behaviour with maids and kin,
The reduced intake of food,
Keeping routine acts off others' sight,
Her unidirectional movement,
And remaining fixed at one place;
As she turns back the hero
On the pretext of his honour
When he petitions her to aid his union with the heroine;
As she turns him away
Telling him to abide by the ways of the world
[To approach the heroine's kin requesting her hand in marriage];
As she keeps him off
Saying her lady is hard of access;
As she asks him to take his love right to the heroine
Before coming to her;
As she impresses on him
The credulousness of the heroine;
As she tells him to have his own ways of rendezvous
As he did earlier;
As she takes her apprehension of obstacles
On to the hero;
The union coming to materialize
Through her offices;
As she ponders her lady's indulgence,
With the hero coming to her under pretexts contrived;
As she turns deferential towards him
On discerning the truth of their union;
As she takes the hero's entreaties for union to the heroine;
As she conveys the myriad things she discerned

Of the intended deeds of passion of the hero
To the reticent heroine holding off her consent,
And as she speaks of them as if to herself
All in words of suggestive import;
As she takes the heroine's words of consent
To the expectant hero;
As she marks the assorted sports of scandal
That attend on their union;
As the hero comes seeking her lady's union;
As he seeks to part with a heart unwilling;
As they hold forth acts of hospitality to the hero;
As she feigns discreet innocence as to their union;
As she entrusts the heroine to the hero
Commending his loving protection;
As she offers, through words veiled in harshness, comfort
To the disconsolate heroine
That turns dispirited
At her slight on the hero's ways of conduct;
As she counsels his taking her lady's hand in marriage
Bringing home to him their disquiet
At the perils of his journey to their place,
And at the rigours of watch over the heroine's movements,
Changing the venues and hours of trysting,
Impressing on him the intensity of her lady's passion for him,
Reminding him of his honour at stake
Which issues from
The greatness of his country and town,
His family and clan, his birth and lineage
And things such as these;
As she clears the doubt
From the mind of the heroine's mother
As to the heroine's proclivity to fall in love
Showing it to be specious,
And bringing her around to her [confidante's] word;
As there occasion
The divining of the heroine's 'sickness',
The frenzied dance of Murukaṉ's priest
To cure the heroine of her 'sickness',

The rival proposal for her hand in marriage,
And the denial of consent to unite her with the hero —
The confidante intervenes with unsullied words in two modes:
With address direct to the [foster] mother
Or with revelation of the heroine's clandestine love
By successive steps to her kin's hierarchy;
As she takes to the hero
The consent of the heroine's kin for their marriage;
And as she comes back to the heroine
With words therein of assurance and comfort.

Contexts of Utterance by Foster-mother

1059. களவு அலர் ஆயினும், காமம் மெய்ப்படுப்பினும்,
அளவு மிகத் தோன்றினும், தலைப்பெய்து காணினும்,
கட்டினும் கழங்கினும் வெறி என இருவரும்
ஒட்டிய திறத்தான் செய்திக்கண்ணும்,
ஆடிய சென்றுழி அழிவு தலைவரினும்,
காதல் கைம்மிக்க கனவின் அரற்றலும்,
தோழியை வினவலும், தெய்வம் வாழ்த்தலும்,
போக்கு உடன் அறிந்தபின் தோழியொடு கெழீஇக்
கற்பின் ஆக்கத்து நிற்றற்கண்ணும்,
பிரிவின் எச்சத்தும், மகள் நெஞ்சு வலிப்பினும்,
இரு பால் குடிப் பொருள் இயல்பின்கண்ணும்,
இன்ன வகையின் பதின்மூன்று கிளவியொடு
அன்னவை பிறவும் - செவிலி மேன.

kaḷavu alar āyiṉum kāmam meyppaṭuppiṉum,
aḷavu mikat tōṉṟiṉum, talaippeytu kāṇiṉum,
kaṭṭiṉum kaḻaṅkiṉum veṟi eṉa iruvarum
oṭṭiya tiṟattāṉ ceytikkaṇṇum,
āṭiya ceṉṟuḻi aḻivu talaivariṉum,
kātal kaimmikak kaṉaviṉ araṟṟalum,
tōḻiyai viṉavalum teyvam vāḻttalum,
pōkku uṭaṉ aṟinta piṉ tōḻiyoṭu keḻīik
kaṟpiṉ ākkattu niṟṟaṟkaṇṇum,
piriviṉ eccattum, makaḷ neñcu valippiṉum,
iru pāl kuṭip poruḷ iyalpiṉkaṇṇum,

iṉṉa vakaiyiṉ patiṉmūṉṟu kiḷaviyoṭu
aṉṉavai piṟavum — cevili mēṉa.

The contexts of situations
That warrant utterance by the foster-mother are:
As the clandestine love career
Comes to be the subject of public gossip;
As the heroine's passion of love exceeds the bounds;
As the heroine's features betray unwonted flowering;
As she runs into the heroine rendezvousing with the hero;
As she, besides the mother of the heroine,
Resorts to soothsaying
And divination with the help of molucca beans,
And getting the Murukaṉ's priest to perform the frenzied dance
With regard to the 'sickness' of the heroine;
As the confidante intervenes
To bring the frenzied dance to nought;
As the heroine babbles in dream
With her passion of love weighing her down,
And as she inquires of her confidante thereon;
As she prays to God
With the confidante revealing the heroine's deed;
As she,
Taking the confidante's counsel,
Commends the wedded course of steadfast love
On learning of the heroine's elopement with her lover;
As she ponders the fortitude of the heroine
When there occasions the parting of the hero;
And as she weighs the parity of families of the hero and heroine.

Utterance by Heroine's Mother

1060. தாய்க்கும் வரையார், உணர்வு உடம்படினே.

tāykkum varaiyār, uṇarvu uṭampaṭiṉē.

The utterances above [1059]
Are not forbidden for the heroine's mother too

Where she discerns the things
As does the foster-mother.

Mother and Foster-mother Understanding Heroine's Love

1061. கிழவோன் அறியா அறிவினள் இவள் என,
மை அறு சிறப்பின் உயர்ந்தோர்பாங்கின்,
ஐயக் கிளவியின் அறிதலும் உரித்தே.

kiḻavōṉ aṟiyā aṟiviṉaḷ ivaḷ eṉa,
mai aṟu ciṟappiṉ uyarntōr pāṅkiṉ,
aiyak kiḷaviyiṉ aṟitalum urittē.

It is proper for the mother and foster-mother
To take the heroine
To be too credulous and dewy-eyed to know of the hero,
And seek the counsel of men of unsullied bearing,
And get their minds cleared of their misgivings.

The Nature of Heroine's Expression of Love

1062. தன் உறு வேட்கை கிழவன் முன் கிளத்தல்
எண்ணும் காலை, கிழத்திக்கு இல்லை;
பிற நீர் மாக்களின் அறிய, ஆயிடைப்
பெய்ந் நீர் போலும் உணர்விற்று என்ப.

taṉ uṟu vēṭkai kiḻavaṉ muṉ kiḷattal
eṇṇum kālai, kiḻattikku illai;
piṟa nīr mākkaḷiṉ aṟiya, āyiṭaip
peyn nīr pōlum uṇarviṟṟu eṉpa.

Unlike in the case of the people in love
Whose affections find variance in various ways,
The heroine is not given to opening her heart to the hero;
Her love comes home to him
In the manner of water oozing from the fresh earthen pot,
So does the convention hold.

Hero and Heroine as Messengers of Their Love

1063. காமக் கூட்டம் தனிமையின் பொலிதலின்,
தாமே தூதுவர் ஆகலும் உரித்தே.

kāmak kūṭṭam taṉimaiyiṉ politaliṉ,
tāmē tūtuvar ākalum urittē.

The union of the lovers par excellence
Being the union apart secured from others,
The lover and the loved are the messengers unto themselves too
[Besides the heroine's confidante and the hero's companion].

Heroine Suggesting the Trysting Spot

1064. அவன் வரம்பு இறத்தல் அறம் தனக்கு இன்மையின்,
களம் சுட்டுக் கிளவி கிழவியது ஆகும்;
தான் செலற்கு உரிய வழி ஆகலான.

avaṉ varampu iṟattal aṟam taṉakku iṉmaiyiṉ,
kaḷam cuṭṭuk kiḷavi kiḻaviyatu ākum;
tāṉ celaṟku uriya vaḻi ākalāṉa.

Propriety of conduct in love career
Not permitting the heroine
To trample on the hero's word of love,
It is for her to suggest the trysting spot
Used as she is to the tract around.

Confidante Prearranging Rendezvous

1065. தோழியின் முடியும் இடனுமாருண்டே.

tōḻiyiṉ muṭiyum iṭaṉumār uṇṭē.

Contexts there are too
Where the heroine's confidante prearranges the trysting spot.

Occasions That Do not Need the Confidante's Aid

1066. முந் நாள் அல்லது துணை இன்று கழியாது;
அந் நாள் அகத்தும், அது வரைவு இன்றே.

mun nāḷ allatu tuṇai iṉṟu kaḻiyātu;
an nāḷ akattum atu varaivu iṉṟē.

The confidante's offices the lovers ever need
Save those three occasions
[The first pre-destined meeting, the second meeting at the same spot,
And the union through the aid of the hero's confidant];
Even on these three occasions,
The confidante helping their rendezvous
Is not disallowed.

Confidante as Facilitator of Heroine's Love

1067. பல் நூறு வகையினும் தன் வயின் வரூஉம்
நல் நய மருங்கின் நாட்டம் வேண்டலின்,
துணைச் சுட்டுக் கிளவி கிழவியது ஆகும்;
துணையோர் கருமம் ஆகலான.

pal nūṟu vakaiyiṉum taṉ vayiṉ varūum
nal naya maruṅkiṉ nāṭṭam vēṇṭaliṉ,
tuṇaic cuṭṭuk kiḷavi kiḷaviyatu ākum,
tuṇaiyōr karumam ākalāṉa.

The onus rests with the heroine
To weigh the diverse fortunes of the love career
That she has entered into;
It is for her therefore to take her confidante's prop;
For, rendering such help as is needed for her
Is enjoined right on her companions.

The Uniqueness of Foster-mother

1068. ஆய் பெருஞ் சிறப்பின் அரு மறை கிளத்தலின்,
தாய் எனப்படுவோள் செவிலி ஆகும்.

āy peruñ ciṟappiṉ aru maṟai kiḷattaliṉ,
tāy eṉappaṭuvōḷ cevili ākum.

The foster-mother is rightly treated as mother herself,
For it is she
In whom is confided the worthy clandestine love career.

The Confidante vis-a-vis Heroine's Love

1069. தோழிதானே செவிலி மகளே.

tōḻitāṉē cevili makaḷē.

The confidante of the heroine
Is by birth
The daughter of the foster-mother.

1070. சூழ்தலும் உசாத்துணை நிலைமையின் பொலிமே.

cūḻtalum ucāttuṇai nilaimaiyiṉ polimē.

The confidante there stands preeminent
Perceiving all that passes for the heroine
And counselling her therein.

1071. குறையுற உணர்தல், முன் உற உணர்தல்,
இருவரும் உள்வழி அவன் வரவு உணர்தல், என
மதியுடம்படுத்தல் ஒரு மூவகைத்தே.

kuṟaiyuṟa uṇartal, muṉ uṟa uṇartal,
iruvarum uḷvaḻi avaṉ varavu uṇartal, eṉa
matiyuṭampaṭuttal oru mū vakaittē.

Three means there exist
For the confidante to come fully aware
Of the existence of union between her lady and the hero:
As the hero stands petitioning her,

As there marks changed demeanour on the heroine's person,
And as the hero approaches them when they are together.

1072. அன்ன வகையான் உணர்ந்தபின் அல்லது
பின்னிலை முயற்சி பெறாள் என மொழிப.

an̲n̲a vakaiyān̲ uṇarnta pin̲ allatu
pin̲n̲ilai muyar̲ci per̲āḷ en̲a moḻipa.

The hero's petitioning wouldn't move the confidante
To extend her hand of help for his rendezvous with the heroine,
Unless she becomes fully aware of their union
Through the three means noted above [1071]
So has it been pronounced.

1073. முயற்சிக் காலத்து, அதற்பட நாடி,
புணர்த்தல் ஆற்றலும் அவள்வயினான.

muyar̲cik kālattu atar̲paṭa nāṭi,
puṇarttal ār̲r̲alum avaḷvayin̲ān̲a.

As the hero seeks union with the heroine,
Discerning the mind acquiescent of the heroine
And bringing about their union
Is all the charge of the confidante.

Trysting

1074. குறி எனப்படுவது இரவினும் பகலினும்
அறியக் கிளந்த ஆற்றது என்ப.

kur̲i en̲appaṭuvatu iravin̲um pakalin̲um
ar̲iyak kiḷanta ār̲r̲atu en̲pa.

The rendezvous is
The trysting spot
Where the hero and heroine meet

By night and by day
By mutual acquiescence.

Trysting Spot by Night

1075. இரவுக் குறியே இல்லகத்துள்ளும்
மனையோர் கிளவி கேட்கும் வழியதுவே -
மனையகம் புகாஅக் காலையான.

iravuk kuṟiyē illakattuḷḷum
maṉaiyōr kiḷavi kēṭkum vaḻiyatuvē
maṉaiyakam pukāak kālaiyāṉa.

Trysting by night occurs
In the precincts of the heroine's house,
A spot within hearing of the household,
And it occasions
Before the hero finds access into her house.

Trysting Spot by Day

1076. பகல் புணர் களனே புறன் என மொழிப
அவள் அறிவு உணர வருவழியான.

pakal puṇar kaḷaṉē puṟaṉ eṉa moḻipa
avaḷ aṟivu uṇara varuvaḻiyāṉa.

Trysting by day occurs
In the outskirts of the heroine's town,
The access to which she must be conversant with,
So has it been said.

Missed Tryst

1077. அல்லகுறிப்படுதலும் அவள்வயின் உரித்தே,
அவன் குறி மயங்கிய அமைவொடு வரினே.

allakuṟippaṭutalum avaḷvayiṉ urittē,
avaṉ kuṟi mayaṅkiya amaivoṭu variṉē.

The heroine does fall a victim
Of missed trysts too,
When casually happening signs
Bewilder her mind into taking them
For the marks prearranged to be given by the hero.

Other Spots of Rendezvous

1078. ஆங்கு, ஆங்கு ஒழுகும் ஒழுக்கமும் உண்டே,
ஓங்கிய சிறப்பின், ஒரு சிறையான.

āṅku āṅku oḻukum oḻukkamum uṇṭē,
ōṅkiya ciṟappiṉ, oru ciṟaiyāṉa.

[Besides the spots of trysting fixed by night and by day],
There occasions union between the lovers
At other places fitting and proper too.

The Hero During Trysting

1079. மறைந்த ஒழுக்கத்து, ஓரையும் நாளும்
துறந்த ஒழுக்கம், கிழவோற்கு இல்லை.

maṟainta oḻukkattu, ōraiyum nāḷum
tuṟanta oḻukkam, kiḻavōṟku illai.

During the clandestine career
The hero does not go by
Signs of the zodiac and auspicious day
For his rendezvous with the heroine.

1080. ஆற்றினது அருமையும், அழிவும், அச்சமும்,
ஊறும் உளப்பட, அதன் ஓரன்ன.

āṟṟiṉatu arumaiyum, aḻivum, accamum,
ūṟum uḷappaṭa, ataṉ ōraṉṉa.

Deterred the hero is not too
From his rendezvous with the heroine

By the hardness of the path,
The dispiritedness [born of hostile men and things around],
And by the fear of perils and obstacles to his love.

Knowledge of Heroine's Love by her Kin

1081. தந்தையும் தன்னையும் முன்னத்தின் உணர்ப.

tantaiyum taṉṉaiyum muṉṉattiṉ uṇarpa.

The heroine's love career
Her father and elder brother discern
By inference from things seen and heard.

1082. தாய் அறிவுறுதல் செவிலியொடு ஒக்கும்.

tāy aṟivuṟutal ceviliyoṭu okkum.

The heroine's love career
Stands revealed to the mother [by the foster-mother]
As does the foster-mother know of it
[From the heroine's confidante].

Heroine's Love Coming into the Public

1083. அம்பலும் அலரும் களவு வெளிப்படுத்தலின்
அங்கு அதன் முதல்வன் கிழவன் ஆகும்.

ampalum alarum kaḷavu veḷippaṭuttaliṉ
aṅku ataṉ mutalvaṉ kiḻavaṉ ākum.

In so far as
The love career of the hero and the heroine
Unfolds to be inferred in discourses private,
And in so far as
It is thrown into the subject of gossip in public,
The acts of the hero must bear the prime responsibility for it.

Modes of Wedded Union

1084. வெளிப்பட வரைதல், படாமை வரைதல், என்று
ஆயிரண்டு என்ப - வரைதல் ஆறே.

veḷippaṭa varaitaḷ paṭāmai varaital, eṉṟu
āyiranṭu eṉpa — varaital āṟē.

The hero and the heroine
Enter into marital union
Either after their clandestine union becomes public knowledge
Or before it happens.

1085. வெளிப்படைதானே கற்பினொடு ஒப்பினும்,
ஞாங்கர்க் கிளந்த மூன்று பொருளாக
வரையாது பிரிதல் கிழவோற்கு இல்லை.

veḷippaṭaitāṉē kaṟpiṉoṭu oppiṉum,
ñāṅkark kiḷanta mūṉṟu poruḷāka
varaiyātu pirital kiḻavōṟku illai.

Even as the clandestine course revealed
Does stand equated with wedded love,
The parting of the hero from the heroine
On the three pursuits noted above [973]
[Learning, call of war and embassy]
Does not occasion before their marriage is solemnized.

4. கற்பு இயல்

kaṟpu iyal

Wedded Course of Love Career

The Wedded Union

1086. கற்பு எனப்படுவது கரணமொடு புணர,
கொளற்கு உரி மரபின் கிழவன் கிழத்தியை,
கொடைக்கு உரி மரபினோர் கொடுப்ப, கொள்வதுவே.

kaṟpu eṉappaṭuvatu karaṇamoṭu puṇara,
koḷaṟku uri marapiṉ kiḻavaṉ kiḻattiyai,
koṭaikku uri marapiṉōr koṭuppa, koḷvatuvē.

The wedded course is
The hero, who comes from a worthy lineage,
Taking the hand in marriage
Of the heroine
As she is offered by those of a line worthy and compatible,
With the rites and ceremonies attendant thereon.

1087. கொடுப்போர் இன்றியும் கரணம் உண்டே,
புணர்ந்து உடன் போகிய காலையான.

koṭuppōr iṉṟiyum karaṇam uṇṭē,
puṇarntu uṭaṉ pōkiya kālaiyāṉa.

Even as the heroine's kin do not consent to their union [1086]
There does occasion wedding solemnized
With the two taking to elopement.

1088. மேலோர் மூவர்க்கும் புணர்த்த கரணம்
கீழோர்க்கு ஆகிய காலமும் உண்டே.

mēlōr mūvarkkum puṇartta karaṇam
kīḻōrkku ākiya kālamum uṇṭē.

The ceremonies and rites
Attendant on the three superior social classes
[Kings, brahmins and trading folk]
Came to mark the marriage
Among those down the ladder in the course of time.

1089. பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்,
ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப.

poyyum vaḻuvum tōṉṟiya piṉṉar,
aiyar yāttaṉar karaṇam eṉpa.

Sage men there conceived solemnized wedding
When falsity and breach of trust cropped up,
So has it been said.

Contexts of Hero's Utterance

1090. கரணத்தின் அமைந்து முடிந்த காலை,
நெஞ்சு தளை அவிழ்ந்த புணர்ச்சிக் கண்ணும்;
எஞ்சா மகிழ்ச்சி இறந்து வரு பருவத்தும்;
அஞ்ச வந்த வலிமைக்கண்ணும்;
நல் நெறிப் படரும் தொல் நலப் பொருளினும்;
பெற்ற தேளத்துப் பெருமையின் நிலைஇ,
குற்றம் சான்ற பொருள் எடுத்து உரைப்பினும்;
நாமக் காலத்து உண்டு எனத் தோழி
ஏமுறு கடவுள் ஏத்திய மருங்கினும்;
அல்லல் தீர ஆர்வமொடு அளைஇ,
சொல்லுறு பொருளின்கண்ணும்; சொல் என,
ஏனது சுவைப்பினும், நீ கை தொட்டது
வானோர் அமிழ்தம் புரையுமால் எமக்கு! என
அடிசிலும் பூவும் தொடுதற்கண்ணும்;
அந்தணர் திறத்தும், சான்றோர் தேளத்தும்,
அந்தம் இல் சிறப்பின் பிறர் பிறர் திறத்தினும்,

ஒழுக்கம் காட்டிய குறிப்பினும்; ஒழுக்கத்துக்
களவினுள் நிகழ்ந்த அருமையைப் புலம்பி
அலமரல் உள்ளமொடு அளவிய இடத்தும்;
அந்தரத்து எழுதிய எழுத்தின் மான,
வந்த குற்றம் வழி கெட ஒழுகலும்;
'அழியல்!', 'அஞ்சல்!' என்று ஆயிரு பொருளினும்
தான் அவட் பிழைத்த பருவத்தானும்;
நோன்மையும் பெருமையும் மெய் கொள அருளி,
பன்னல் சான்ற வாயிலொடு பொருந்தி,
தன்னின் ஆகிய தகுதிக்கண்ணும்;
புதல்வற் பயந்த புனிறு தீர் பொழுதின்,
நெய் அணி மயக்கம் புரிந்தோள் நோக்கி,
ஐயர் பாங்கினும் அமரர்ச் சுட்டியும்,
செய் பெருஞ் சிறப்பொடு சேர்தற்கண்ணும்;
பயம் கெழு துணை அணை புல்லி, புல்லாது
உயங்குவனள் கிடந்த கிழத்தியைக் குறுகி,
அல்கல் முன்னிய நிறை அழி பொழுதின்,
மெல்லென் சீறடி புல்லிய இரவினும்;
உறல் அருங்குரைமையின், ஊடல் மிகுத்தோளைப்
பிற பிற பெண்டிரின் பெயர்த்தற்கண்ணும்;
பிரிவின் எச்சத்துப் புலம்பிய இருவரைப்
பிரிவின் நீக்கிய பகுதிக்கண்ணும்;
நின்று நனி பிரிவின் அஞ்சிய பையுளும்;
சென்று கையிகந்து, பெயர்த்து உள்ளிய வழியும்;
காமத்தின் வலியும்; கைவிடின் அச்சமும்;
தான் அவட் பிழைத்த நிலையின்கண்ணும்;
உடன் சேறல் செய்கையொடு அன்னவை பிறவும்
மடம் பட வந்த தோழிக்கண்ணும்;
வேற்று நாட்டு அகல்வயின் விழுமத்தானும்;
மீட்டு வரவு ஆய்ந்த வகையின்கண்ணும்;
அவ் வழிப் பெருகிய சிறப்பின்கண்ணும்;
பேர் இசை ஊர்திப் பாகர் பாங்கினும்;
காமக்கிழத்தி, மனையோள், என்று இவர்
ஏமுறு கிளவி சொல்லிய எதிரும்;
சென்ற தேஎத்து உழப்பு நனி விளக்கி
இன்றிச் சென்ற தன்னிலை கிளப்பினும்;
அருந் தொழில் முடித்த செம்மல் காலை,
விருந்தொடு நல்லவை வேண்டிற்கண்ணும்;

மாலை ஏந்திய பெண்டிரும் மக்களும்
கேளிர் ஒழுக்கத்துப் புகற்சிக்கண்ணும்;
ஏனைய வாயிலோர் எதிரொடு தொகைஇ;
பண் அமை பகுதி முப்பதினொருமூன்றும் -
எண்ண அருஞ் சிறப்பின் கிழவோன் மேன.

karaṇattiṉ amaintu muṭinta kālai,
neñcu taḷai aviḻnta puṇarccikkaṇṇum;
eñcā makiḻcci iṟantu varu paruvattum;
añca vanta urimaikkaṇṇum;
nal neṟip paṭarum tol nalap poruḷiṉum;
peṟṟa tēettup perumaiyiṉ nilaii,
kuṟṟam cāṉṟa poruḷ eṭuttu uraippiṉum;
nāmak kālattu uṇṭu eṉat tōḻi
ēmuṟu kaṭavuḷ ēttiya maruṅkiṉum;
allal tīra ārvamoṭu aḷaii,
colluṟu poruḷiṉkaṇṇum; col eṉa,
ēṉatu cuvaippiṉum, nī kai toṭṭatu
vāṉōr amiḻtam puraiyumāl emakku! eṉa
aṭicilum pūvum toṭutaṟkaṇṇum;
antaṇar tiṟattum, cāṉṟōr tēettum,
antam il ciṟappiṉ piṟar piṟar tiṟattiṉum,
oḻukkam kāṭṭiya kuṟippiṉum; oḻukkattuk
kaḷaviṉuḷ nikaḻnta arumaiyaip pulampi
alamaral uḷḷamoṭu aḷaviya iṭattum;
antarattu eḻutiya eḻuttiṉ māṉa,
vanta kuṟṟam vaḻi keṭa oḻukalum;
'aḻiyal!', 'añcal!' eṉṟu āyiru poruḷiṉum
tāṉ avaṭ piḻaitta paruvattāṉum;
nōṉmaiyum perumaiyum mey koḷa aruḷi,
paṉṉal cāṉṟa vāyiloṭu porunti,
taṉṉiṉ ākiya takutikkaṇṇum;
putalvaṟ payanta puṉiṟu tīr poḻutiṉ,
ney aṇi mayakkam purintōḷ nōkki,
aiyar pāṅkiṉum amararc cuṭṭiyum,
cey peruñ ciṟappoṭu cērtaṟkaṇṇum;
payam keḻu tuṇai aṇai pulli, pullātu
uyaṅkuvaṉaḷ kiṭanta kiḻattiyaik kuṟuki,

alkal munniya nirai ali polutin,
mellen cīrati pulliya iravinum;
ural arunkuraimaiyin, ūtal mikuttōlaip
pira pira pentirin peyarttarkannum;
pirivin eccattup pulampiya iruvaraip
parivin nīkkiya pakutikkannum;
ninru nani pirivin añciya paiyulum;
cenru kaiyikantu, peyarttu ulliya valiyum;
kāmattin valiyum; kaivitin accamum;
tān avat pilaitta nilaiyinkannum;
utan cēral ceykaiyotu annavai piravum
matam pata vanta tōlikkannum;
vērru nāttu akalvayin vilumattānum;
mīttu varavu āynta vakaiyinkannum;
av valip perukiya cirappinkannum;
pēr icai ūrtip pākar pānkinum;
kāmakkilatti, manaiyōl, enru ivar
ēmuru kilavi colliya etirum;
cenra tēettu ulappu nani vilakki
inric cenra tannilai kilappinum;
arun tolil mutitta cemmal kālai,
viruntotu nallavai vēntarkannum;
5mālai ēntiya pentirum makkalum
kēlir olukkattup pukarcikkannum;
ēnaiya vāyilōr etirotu tokaii;
pan amai pakuti muppatinorumūnrum —
enna arun cirappin kilavōn mēna.

Thirty-three are the contexts structured
That find the hero of ineffable note
Marking his utterances:

When union occasions with the heroine
After they have come through the marriage solemnized,
A union freed of all reticence and reserve;

As he stays immersed in the joy of union unbounded;

As there manifests an awesome wifely rectitude in the heroine;

As they meet the charges of household
Guided by the worthy tradition of the old;

As he weighs the days of disquiet of the furtive course
Against the abiding bliss of this wedded state;

As the confidante adores the guardian deity
That stood them in good stead in days of adversity;

As the heroine speaks now with passion's fervour,
With the days of care and distress withered away;

As he wonders,
While taking food and wearing garlands,
How things taste sweet as ambrosia to him
When they pass through her hands;

As he commends to her
Courtesies due to
Sages, learned men and others of exemplary conduct;

As he addresses his heart
Reminiscing in a sorrowing mood
About those days of the clandestine course
When they had union scarce and far between;

As they revel in the bliss of wedded union
With the hardships and rigours of the clandestine course
Vanishing like letters inscribed on the air;

As he comes forth with words of reassurance
'Go not dispirited' and 'Fear not the hardship of my journey';

As there occurs the breach of his promise thereof;

As he finds the heroine —
The one embodying fortitude and lofty bearing,
And with discerning maids-in-attendance —
Bearing him a son worthy of his name;

As gifts aplenty are bestowed on the sages
And worthy offerings on the celestials
At the hour of the heroine
Being given the ceremonial oil-bath
After she has borne him a son;

As he comes after acts of debauchery
And entreats the bliss of heroine's love
Holding her tender feet in his hands,
While she in a mood of variance
Stays lying despondent on the bed
With the soft pillow for her prop;

As he brings in the intercession of other women
And resolves the sulking of the heroine
When she remains hard of access
In a mood of intense variance;

As he ends the affliction of the two women
[The heroine and his concubine]
Who stand grieving at his parting;

As he stands in distress intense
Over his protracted separation from the heroine;

As he ponders taking the hard tract
Which he had gone through in the past;

As he realizes the overriding hold of love;

As he fears the heroine's affliction
When parting from her intervenes;

As he fails to keep his word to her
[As regards his promise of return in a given season
And as regards his promise of non-separation];

As he responds to the words of credulity of the confidante
Who urges him to take the heroine with him,
And who makes many a plea of this kind;

As he feels the pain of separation
While setting off to a foreign land;

As he ponders breaking his journey and returning home;

The feel of joy that attends
As he is homeward after the mission;

As he addresses the charioteer
That steers his chariot of winning note
On his journey homeward;

As he responds to the tales of distress
Related by the concubine and the heroine
That stood the anguish of his parting;

As he delineates the pain of separation
That afflicted him
While being abroad on his mission;

As he is after acts of virtue
Providing hospitality to the visiting guests
With the arduous deed afar accomplished;

As there stand
The wife, son and kindred folk
To receive him in love
Holding garlands in hands;

And as he responds to the words
Of the men and women in attendance.

Contexts of Heroine's Utterance

1091. அவன் அறிவு ஆற்ற அறியும் ஆகலின்,
ஏற்றற்கண்ணும்; நிறுத்தற்கண்ணும்;
உரிமை கொடுத்த கிழவோன் பாங்கில்
பெருமையின் திரியா அன்பின்கண்ணும்;
கிழவனை மகடூஉப் புலம்பு பெரிது ஆகலின்,
அலமரல் பெருகிய காமத்து மிகுதியும்;
இன்பமும் இடும்பையும் ஆகிய இடத்தும்;
கயந்தலை தோன்றிய காமர் நெய்யணி
நயந்த கிழவனை நெஞ்சு புண்ணுறீஇ
நளியின் நீக்கிய இளி வரு நிலையும்;
புகன்ற உள்ளமொடு புதுவோர் சாய்ற்கு
அகன்ற கிழவனைப் புலம்பு நனி காட்டி,
இயன்ற நெஞ்சம் தலைப் பெயர்த்து அருக்கி,
எதிர் பெய்து மறுத்த ஈரத்து மருங்கினும்;
தங்கிய ஒழுக்கத்துக் கிழவனை வணங்கி,
எங்கையர்க்கு உரை! என இரத்தற்கண்ணும்;
செல்லாக் காலை, 'செல்க!' என விடுத்தலும்;
காமக்கிழத்தி தன் மகத் தழீஇ,

ஏமுறு விளையாட்டு இறுதிக்கண்ணும்;
சிறந்த செய்கை அவ் வழித் தோன்றி,
அறம் புரி உள்ளமொடு, தன் வரவு அறியாமை,
புறம் செய்து பெயர்த்தல் வேண்டு இடத்தானும்;
தந்தையர் ஒப்பர் மக்கள் என்பதனால்,
அந்தம் இல் சிறப்பின் மகப் பழித்து நெருங்கலும்;
கொடியோர் கொடுமை சுடும்! என ஒடியாது,
நல் இசை நயந்தோர் சொல்லொடு தொகைஇ,
பகுதியின் நீங்கிய தகுதிக்கண்ணும்;
கொடுமை ஒழுக்கம் கோடல் வேண்டி,
அடிமேல் வீழ்ந்த கிழவனை நெருங்கி,
காதல் எங்கையர் காணின் நன்று! என,
மாதர் சான்ற வகையின்கண்ணும்;
தாயர் கண்ணிய நல் அணிப் புதல்வனை
மாயப் பரத்தை உள்ளிய வழியும்;
தன்வயின் சிறைப்பினும்; அவன் வயின் பிரிப்பினும்;
இன்னாத் தொல் சூள் எடுத்தற்கண்ணும்;
காமக்கிழத்தியர் நலம் பாராட்டிய
தீமையின் முடிக்கும் பொருளின்கண்ணும்;
கொடுமை ஒழுக்கத்துத் தோழிக்கு உரியவை
வடு அறு சிறப்பின் கற்பின் திரியாமை,
காய்தலும் உவத்தலும், பிரித்தலும் பெட்டலும்,
ஆவயின் வரூஉம் பல் வேறு நிலையினும்;
வாயிலின் வரூஉம் வகையொடு தொகைஇ, -
கிழவோள் செப்பல் கிழவது என்ப.

avan̲ ar̲ivu ār̲r̲a ar̲iyum ākalin̲,
ēr̲r̲ar̲ kaṇṇum; nir̲uttar̲kaṇṇum;
urimai koṭutta kil̲avōn̲ pāṅkil
perumaiyin̲ tiriyā an̲pin̲kaṇṇum;
kil̲avan̲ai makaṭūup pulampu peritu ākalin̲,
alamaral perukiya kāmattu mikutiyum;
in̲pamum iṭumpaiyum ākiya iṭattum;
kayantalai tōn̲r̲iya kāmar neyyaṇi
nayanta kil̲avan̲ai neñcu puṇṇur̲īi
naḷiyin̲ nīkkiya il̲i varu nilaiyum;
pukan̲r̲a uḷḷamoṭu putuvōr cāyar̲ku
akan̲r̲a kil̲avan̲aip pulampu nan̲i kāṭṭi,

iyaṉṟa neñcam talaip peyarttu arukki,
etir peytu maṟutta īrattu maruṅkiṉum;
taṅkiya oḻukkattuk kiḻavaṉai vaṇaṅki,
eṅkaiyarkku urai eṉa irattaṟkaṇṇum;
cellāk kālai, 'celka!' eṉa viṭuttalum;
kāmak kiḻatti taṉ makat taḻii,
ēmuṟu viḷaiyāṭṭu iṟutikkaṇṇum;
ciṟanta ceykai av vaḻit tōṉṟi,
aṟam puri uḷḷamoṭu, taṉ varavu aṟiyāmai,
puṟam ceytu peyarttal vēṇṭu iṭattāṉum;
tantaiyar oppar makkaḷ eṉpataṉāl,
antam il ciṟappiṉ makap paḻittu neruṅkalum;
koṭiyōr koṭumai cuṭum! eṉa oṭiyātu,
nal icai nayantōr colloṭu tokaii,
pakutiyiṉ nīṅkiya takutikkaṇṇum;
koṭumai oḻukkam kōṭal vēṇṭi,
aṭimēl vīḻnta kiḻavaṉai neruṅki,
kātal eṅkaiyar kāṇiṉ naṉṟu! eṉa,
mātar cāṉṟa vakaiyiṉkaṇṇum;
tāyar kaṇṇiya nal aṇip putalvaṉai
māyap parattai uḷḷiya vaḻiyum;
taṉvayiṉ ciṟaippiṉum; avaṉ vayiṉ pirippiṉum;
iṉṉāt tol cūḷ eṭuttaṟkaṇṇum;
kāmakkiḻattiyar nalam pārāṭṭiya
tīmaiyiṉ muṭikkum poruḷiṉkaṇṇum;
koṭumai oḻukkattut tōḻikku uriyavai
vaṭu aṟu ciṟappiṉ kaṟpiṉ tiriyāmai,
kāytalum uvattalum pirittalum peṭṭalum,
āvayiṉ varūum pal vēṟu nilaiyiṉum;
vāyiliṉ varūum vakaiyoṭu tokaii, —
kiḻavōḷ ceppal kiḻavatu eṉpa.

The contexts of situations
Wherein the heroine has her utterances right
In her wedded course are:

As she adores the hero
Knowing his mind so closely that she is;

As she holds him off
When he seeks her union;

As she showers her heart's affections
Upon the hero who has privileged her to this wedded state
Deviating not from the honour and virtue ingrained;

As she is weighed down by passion's affliction
When there intervenes a protracted separation;

As there occasion ecstasy and joy all together;

As she keeps off the hero in a state of indignity
When he seeks her access in love
At her ceremonial oil-bath
After the birth of a son to her;

As she marks her conjugal love abiding
When she refuses union with her wedded lord
By drawing up before his mind's eye
His acts of debauchery,
And holding her loving heart away from him in resentment,
The heart that suffered the anguish of lonesomeness
With him having gone lusting for the fresh beauties of prostitutes;

As she makes solicitations veiled in rebuke
To take his protestations of love
Back to her younger sisters (his paramours)
In whose lustful company he had been all along;

As she feels constrained to let him go
When he stands before her with persistent entreaties;

As the hero's concubine cuddles her son up in love
And lets him after play with him;

As the hero approaches her unknown from behind
When she is absorbed in play with her son
And nestles up against her
In an act of virtuous conduct
And seeks to resolve her sulking;

As she turns thereon to her son,
The source of unending joy that he is,

And holds him to reproach
Finding the adage 'like father like son' true;

As she abides in the virtue of conjugal love
When she does not go dispirited
At the unkindly act of debauchery of the hero,
And takes the word of conciliation of the men of note;

As she reveals her lofty trait of a wedded wife
When she tells him at his face
'It would look dishonourable
Were my younger sisters (the hero's concubines) to see it',
With the hero prostrating before her
And soliciting her pardon for his act of debauchery;

As her ire against her promiscuous husband
Is turned into reproof of her son
When he returns with ornaments
His mothers (father's concubines) have bedecked him with;

As she ponders,
Given her fulness of love for him
And his unkindly acts of severance,
The ill-effects of his oath of non-separation from her;

As she praises the beauties of his concubine
With a view to showing his deed of debauchery;

As she reveals her ire,
Feels pleasure with his union,
Spurns his advances,
Takes him in a mood of conciliation
And her diverse acts such as these —
All befitting her unsullied passion of wedded love
When her confidante speaks of his unloving acts of debauchery;

And
As the singing minstrel
And the other messengers
There intercede on behalf of the promiscuous hero.

1092. புணர்ந்து உடன் போகிய கிழவோள் மனை இருந்து,
இடைச் சுரத்து இறைச்சியும் வினையும் சுட்டி,
அன்புறு தக்க கிளத்தல்தானே
கிழவோன் செய் வினைக்கு அச்சம் ஆகும்.

puṇarntu uṭaṉ pōkiya kiḻavōḷ maṉai iruntu,
iṭaic curattu iṟaicciyum viṉaiyum cuṭṭi,
aṉpuṟu takka kiḷattaltāṉē
kiḻavōṉ cey viṉaikku accam ākum.

Another context of the heroine's utterance
Is her apprehension,
Now at home in her wedded state,
Whether her husband could get his mission on hand accomplished
As she pondered his having pointed to her
When they trod the arid tract in elopement,
The beasts and birds in loving union around
[Which might induce him to return to her loving fold].

1093. தோழி உள்ளுறுத்த வாயில் புகுப்பினும்,
ஆவயின் நிகழும் என்மனார் புலவர்.

tōḻi uḷḷuṟutta vāyil pukuppiṉum,
āvayiṉ nikaḻum eṉmaṉār pulavar.

The utterance of such apprehension [1091]
There will also occasion
When the heroine despatches her confidante
And other messengers too
To get the hero's journey deferred,
So have the literate men held.

Contexts of Confidante's Utterance

1094. பெறற்கு அரும் பெரும் பொருள் முடிந்த பின் வந்த
தெறற்று அரு மரபின் சிறப்பின்கண்ணும்;
அற்றம் அழிவு உரைப்பினும், அற்றம் இல்லாக்
கிழவோட் சுட்டிய தெய்வக் கடத்தினும்,

சீருடைப் பெரும் பொருள் வைத்தவழி மறப்பினும்,
அடங்கா ஒழுக்கத்து அவன்வயின் அழிந்தோளை
அடங்கக் காட்டுதற் பொருளின்கண்ணும்;
பிழைத்து வந்து இருந்த கிழவனை நெருங்கி,
இழைத்து ஆங்கு ஆக்கிக் கொடுத்தற்கண்ணும்;
வணங்கு இயல் மொழியான் வணங்கற்கண்ணும்;
புறம்படு விளையாட்டுப் புல்லிய புகற்சியும்;
சிறந்த புதல்வனைத் தேராது புலம்பினும்,
மாண் நலம் தா என வகுத்தற்கண்ணும்;
பேணா ஒழுக்கம் நாணிய பொருளினும்,
சூள்வயின் திறத்தால் சோர்வு கண்டு அழியினும்,
பெரியோர் ஒழுக்கம் பெரிது! எனக் கிளந்து
பெறு தகை இல்லாப் பிழைப்பினும், அவ் வழி
உறு தகை இல்லாப் புலவியுள் மூழ்கிய
கிழவோள்பால் நின்று கெடுத்தற்கண்ணும்;
உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடல் உற்றோள்வயின்
உணர்த்தல் வேண்டிய கிழவோன்பால் நின்று
தான் வெகுண்டு ஆக்கிய தகுதிக்கண்ணும்;
அருமைக் காலத்துப் பெருமை காட்டிய
எளிமைக் காலத்து இரக்கத்தானும்;
பாணர், கூத்தர், விறலியர், என்று இவர்
பேணிச் சொல்லிய குறைவினை எதிரும்;
நீத்த கிழவனை நிகழுமாறு படீஇயர்,
காத்த தன்மையின் கண் இன்று பெயர்ப்பினும்;
பிரியும் காலை எதிர் நின்று சாற்றிய
மரபுடை எதிரும் உளப்பட, பிறவும்,
வகை பட வந்த கிளவி எல்லாம் -
தோழிக்கு உரிய என்மனார் புலவர்.

pe<u>r</u>ar<u>k</u>u arum perum poru<u>l</u> mu<u>t</u>inta pi<u>n</u> vanta
te<u>r</u>ar<u>k</u>u aru marapi<u>n</u> ci<u>r</u>appi<u>n</u>kannum;
a<u>rr</u>am a<u>l</u>ivu uraippi<u>n</u>um, a<u>rr</u>am illāk
ki<u>l</u>avōṭ cuṭṭiya teyvak kaṭattinum,
cīruṭaip perum poruḷ vaittava<u>l</u>i ma<u>r</u>appi<u>n</u>um,
aṭaṅkā o<u>l</u>ukkattu ava<u>n</u>vayi<u>n</u> a<u>l</u>intōḷai
aṭaṅkak kāṭṭuta<u>r</u> poruḷi<u>n</u>kaṇṇum;
pi<u>l</u>aittu vantu irunta ki<u>l</u>ava<u>n</u>ai neruṅki,
i<u>l</u>aittu āṅku ākkik koṭutta<u>r</u>kaṇṇum;

vaṉaṅku iyal moḻiyāṉ vaṉaṅkaṟkaṇṇum;
puṟampaṭu viḷaiyāṭṭup pulliya pukaṟciyum;
ciṟanta putalvaṉait tērātu pulampiṉum,
māṇ nalam tā eṉa vakuttaṟkaṇṇum;
pēṇā oḻukkam nāṇiya poruḷiṉum,
cūḻvayiṉ tiṟattāl cōrvu kaṇṭu aḻiyiṉum,
periyōr oḻukkam peritu! eṉak kiḷantu
peṟu takai illāp piḻaippiṉum, av vaḻi
uṟu takai illāp pulaviyuḷ mūḻkiya
kiḻavōḷpāl niṉṟu keṭuttaṟkaṇṇum;
uṇarppuvayiṉ vārā ūṭal uṟṟōḷvayiṉ
uṇarttal vēṇṭiya kiḻavōṉpāl niṉṟu
tāṉ vekuṇṭu ākkiya takutikkaṇṇum;
arumaik kālattup perumai kāṭṭiya
eḷimaik kālattu irakkattāṉum;
pāṇar, kūttar, viṟaliyar, eṉṟu ivar
pēṇic colliya kuṟaiviṉai etirum;
nītta kiḻavaṉai nikaḻumāṟu paṭīiyar,
kātta taṉmaiyiṉ kaṇ iṉṟu peyarppiṉum;
piriyum kālai etir niṉṟu cāṟṟiya
marapu uṭai etirum uḷappaṭa, piṟavum,
vakai paṭa vanta kiḷavi ellām —
tōḻikku uriya eṉmaṉār pulavar.

As the learned men hold it,
The contexts of situations
That occasion utterances by the heroine's confidante are:

As the wedded life now stands fast
With the hallowed ceremony of marriage over
And as she sings the hero's praises;

As she refers to the rigours of the clandestine course gone;

As she wants offering of oblations to god
In fulfilment of the vow the heroine took
For the miseries of the clandestine course to end;

As the hero goes remiss of his obligations of wedded life
With the heroine abiding in her virtuous lofty charge at home;

As she counsels to the disheartened heroine
Fortitude and forbearance as behoves a wedded wife
With the hero treading a course of concupiscence;

As she reproves the hero
Who is back from his debauched ways,
And moulds his faltering mind,
Worthy of his wife's conjugal love;

As she petitions to the hero
In a suppliant tongue;

As the hero is set in lewd sports
Straying away from the ambience of conjugal virtues;

As the hero,
Returning from the harlots,
Feels sad at heart
When he is refused admission by his wife
Even as he seeks as pretext to embrace their loving son;

As she asks of the hero in a fit of pique
To restore the beauties of her lady
To the loss of which he is blameable;

As the heroine stands shame-faced
At the dishonourable acts of debauchery of her husband;

As the heroine remains grieving at heart
At her husband not keeping his word as to his inseparable union;

As she reminds the hero of the ways of the noble men
While she points to his indecorous conduct
That goes contrary to the virtues of wedded love;

As she resolves the variance intense of the heroine
Who stands apart sulking
At the indecorous conduct of her husband;

As she takes sides with the hero
And rebukes her lady into ending her variance
When she stands unmoving
At the entreaties of the hero;

As she contrasts the days of clandestine career
When her lady remained dearly sought
With the present state of wedded love
When her lady suffers a slight of his affections;

As she resents the intercessions
Of the singing bards, the singing and dancing minstrels
And the dancing minstrel women
Who have come as messengers of the debauchee hero;

As she wields an unkind tongue
And gets the parted debauchee hero on to the wedded course
In order that
He is back home into the loving fold of her charge, the heroine;

As she utters words of disapproval,
Albeit in tune with the convention set,
When the hero sets out on his quest afar
Leaving the heroine to lonesome anguish;

And other contexts such as these too.

Utterance by Concubines

1095. புல்லுதல் மயக்கும் புலவிக்கண்ணும்,
இல்லோர் செய்வினை இகழ்ச்சிக்கண்ணும்,
பல் வேறு புதல்வர்க் கண்டு நனி உவப்பினும்,
மறையின் வந்த மனையோள் செய்வினை
பொறை இன்று பெருகிய பருவரற்கண்ணும்,
காதல் சோர்வின் கடப்பாட்டு ஆண்மையின்
தாய்போல் தழீஇக் கழறி அம் மனைவியைக்
காய்வு இன்று அவன்வயின் பொருத்தற்கண்ணும்,
இன் நகைப் புதல்வனைத் தழீஇ இழை அணிந்து
பின்னர் வந்த வாயிற்கண்ணும்,
மனையோள் ஒத்தலின் தன்னோர் அன்னோர்
மிகை எனக் குறித்த கொள்கைக்கண்ணும்,
எண்ணிய பண்ணை, என்று இவற்றொடு பிறவும் -
கண்ணிய காமக்கிழத்தியர் மேன.

pullutal mayakkum pulavikkaṇṇum,
illōr ceyviṉai ikaḻccikkaṇṇum,

pal vēṟu putalvark kaṇṭu naṉi uvappiṉum,
maṟaiyiṉ vanta maṉaiyōḷ ceyviṉai
poṟai iṉṟu perukiya paruvavaraṟkaṇṇum,
kātal cōrviṉ kaṭappāṭṭu āṇmaiyiṉ
tāy pōl taḻīik kaḻari am maṉaiviyaik
kāyvu iṉṟu avaṉvayiṉ poruttaṟkaṇṇum,
iṉ nakaip putalvaṉait taḻii iḻai aṇintu
piṉṉar vanta vāyiṟkaṇṇum,
maṉaiyōḷ ottaliṉ taṉṉōr aṉṉōr
mikai eṉak kuṟitta koḷkaikkaṇṇum,
eṇṇiya paṇṇai eṉṟu ivaṟṟoṭu piṟavum
kaṇṇiya kāmakkiḻattiyar mēṉa.

The contexts of situations
Wherein occasion utterances
By the hero's concubines of steadfast love are:

As they stand sulking
When the hero's union with them
Alternates with his union with others;

As they disparage the acts of the hero and his wedded wife;

As they stand with joy exceeding
At the sight of the hero's children;

As their spirits go down in anguish uncontained
On hearing the innuendoes about them
From the wife wedded through the clandestine career;

As they,
Enervated passion of love
And benignity of mind impelling,
Empathize with the wedded heroine
As does the mother
Bearing no ill-will against her,
And pave the way for the hero's union with her;

As he comes holding his son decked with ornaments,
Who wears a lighted up face,
And bringing the child for his interceder
[As they denied admission to other interceders];

As they take themselves to be on a par with the heroine,
And consider other women of their kind unwanted;

As they seek enjoyment of sport with the hero;

And situations such as these.

Utterance by Interceders

1096. கற்பும், காமமும், நற்பால் ஒழுக்கமும்,
மெல் இயல் பொறையும், நிறையும் வல்லிதின்
விருந்து புறந்தருதலும், சுற்றம் ஓம்பலும்,
பிறவும் அன்ன கிழவோள் மாண்புகள்
முகம் புகல் முறைமையின் கிழவோற்கு உரைத்தல்
அகம் புகல் மரபின் வாயில்கட்கு உரிய.

karpum, kāmamum, narpāl olukkamum,
mel iyal poraiyum, niraiyum vallitin
viruntu purantarutalum, curram ōmpalum,
piravum anna kilavōl mānpukal
mukam pukal muraimaiyin kilavōrku uraittal
akam pukal marapin vāyilkatku uriya.

Bringing home to the hero
In a manner winning and efficacious
The attributes lofty of the heroine —
Her steadfast fidelity, affections for the hero,
Her virtuous demeanour, forbearance born of tenderness innate,
Her fortitude, her hospitality unfailing,
Attending to the needs of the kinsfolk
And traits such as these —
Comprises the context
That occasions utterances by interceders
Who by wont have access to the hero's dwelling.

Utterance by Foster-mother

1097. கழிவினும் நிகழ்வினும் எதிர்வினும் வழி கொள,
நல்லவை உரைத்தலும், அல்லவை கடிதலும்,
செவிலிக்கு உரிய ஆகும் என்ப.

kaḻiviṉum nikaḻviṉum etirviṉum vaḻi koḷa,
nallavai uraittalum allavai kaṭitalum,
cevilikku uriya ākum eṉpa.

The utterance of the foster-mother
Is such as to counsel one to take to virtuous ways
And to rebuke one straying from righteousness,
With an eye on the present,
What's gone and what's to come,
So has it been said.

Utterance by the Wise

1098. சொல்லிய கிளவி அறிவர்க்கும் உரிய.

colliya kiḷavi aṟivarkkum uriya.

Counsel and censure
Such as above [1097]
Do mark the utterance of the sage men too.

1099. இடித்து வரை நிறுத்தலும் அவரது ஆகும்,
கிழவனும் கிழத்தியும் அவர் வரை நிற்றலின்.

iṭittu varai niṟuttalum avaratu ākum,
kiḻavaṉum kiḻattiyum avar varai niṟṟaliṉ.

Since the hero and heroine stand
Heeding words of the sage men above [1098],
They are entitled to hand words of reproof
Where the two overstep bounds of righteousness.

Contexts of Hero's Variance

1100. உணர்ப்பு வரை இறப்பினும், செய் குறி பிழைப்பினும்,
புலத்தலும் ஊடலும் கிழவோற்கு உரிய.

uṇarppu varai iṟappiṉum, cey kuṟi piḻaippiṉum,
pulattalum ūṭalum kiḻavōṟku uriya.

The hero does resort to
Feigned dislike and pretence of resentment
Where the heroine's sulks defy persuasion
And where she is the cause of the missed tryst.

Confidante's Intercession

101. புலத்தலும் ஊடலும் ஆகிய இடத்தும்,
சொலத் தகு கிளவி தோழிக்கு உரிய.

pulattalum ūṭalum ākiya iṭattum,
colat taku kiḷavi tōḻikku uriya.

There is the utterance (of intercession)
By the heroine's confidante,
When there intervene
Feigned dislike and pretence of resentment
In the love career of the hero and heroine.

1102. பரத்தைமை மறுத்தல் வேண்டியும், கிழத்தி
மடத் தகு கிழமை உடைமையானும்,
அன்பிலை! கொடியை! என்றலும் உரியள்.

parattaimai maṟuttal vēṇṭiyum, kiḻatti
maṭat taku kiḻamai uṭaimaiyāṉum,
aṉpilai! koṭiyai! eṉṟalum uriyaḷ.

The confidante of the heroine
Does hold the right to tell the hero,
'Loveless is your heart'
And 'stony-hearted you are'
With a view to ending his acts of debauchery
And on account of her lady's credulousness.

Heroine's Sulking

1103. அவன் குறிப்பு அறிதல் வேண்டியும், கிழவி
அகம் மலி ஊடல் அகற்சிக் கண்ணும்,
வேற்றுமைக் கிளவி தோற்றவும் பெறுமே.

avan̲ kur̲ippu ar̲ital vēṇṭiyum, kiḻavi
akam mali ūṭal akar̲cikkaṇṇum,
vēr̲r̲umaik kiḻavi tōr̲r̲avum per̲umē.

Words of variance
The heroine's tongue does betray
As she seeks to read the hero's mind
And as her sulking marks an extended course.

Solicitude by Hero

1104. காமக் கடப்பினுள் பணிந்த கிளவி,
காணும் காலை, கிழவோற்கு உரித்தே -
வழிபடு கிழமை அவட்கு இயலான.

kāmak kaṭappin̲uḷ paṇinta kiḷavi,
kāṇum kālai, kiḻavōr̲ku urittē
vaḻipaṭu kiḻamai avaṭku iyalāṉa.

Given to adoring the hero
As the heroine is wont to,
Words of solicitude,
Are seen to belong to the hero
When he suffers intensity of love's passion.

Heroine's Loving Response

1105. அருள் முந்துறுத்த அன்பு பொதி கிளவி
பொருள் பட மொழிதல் கிழவோட்கும் உரித்தே.

aruḷ muntur̲utta an̲pu poti kiḷavi
poruḷ paṭa moḻital kiḻavōṭkum urittē.

Uttering words of solicitude
Pregnant with affections of the heart
And clothed in benignity
Does characterize
The heroine's utterances too.

Gossip about the Love Career

1106. களவும் கற்பும் அலர் வரைவு இன்றே.

kaḷavum kaṟpum alar varaivu iṉṟē.

That there occasions
Gossip around
During the clandestine course and wedded career
Is inevitable.

1107. அலரின் தோன்றும், காமத்து மிகுதி.

alariṉ tōṉṟum, kāmattu mikuti.

The public gossip
Does fuel the vehemence of love's passion.

Acts of Sport

1108. கிழவோன் விளையாட்டு ஆங்கும் அற்றே.

kiḻavōṉ viḷaiyāṭṭu āṅkum aṟṟē.

The affections of the lovers
Have their impetus
Through the hero's acts of sport too.

Role of Interceders

1109. மனைவி தலைத்தாள் கிழவோன் கொடுமை
தம் உள ஆதல் வாயில்கட்கு இல்லை.

maṉaivi talaittāḷ kiḻavōṉ koṭumai
tam uḷa ātal vāyilkaṭku illai.

To speak of the acts of lovelessness of the hero
In the presence of the heroine
Is not proper for the interceders.

1110. மனைவி முன்னர்க் கையறு கிளவி,
மனைவிக்கு உறுதி உள்வழி உண்டே.

manaivi munnark kaiyaru kilavi,
manaivikku uruti ulvali untē.

Rueful words of helplessness by the interceders
Before the heart-sick heroine
Are in place too,
Where they serve to soothe her disquieted mind.

1111. முன்னிலைப் புறமொழி எல்லா வாயிற்கும்
பின்னிலைத் தோன்றும் என்மனார் புலவர்.

munnilaip puramoli ellā vāyirkum
pinnilait tōnrum enmanār pulavar.

Address in the third person
To those standing in their presence
Is allowed for all interceders
Where they do make entreaties,
So has it been ruled.

Utterance by Minstrel Messengers

1112. தொல்லவை உரைத்தலும், நுகர்ச்சி ஏத்தலும்,
பல்லாற்றானும் ஊடலின் தகைத்தலும்,
உறுதி காட்டலும், அறிவு மெய்ந் நிறுத்தலும்,
ஏதுவின் உரைத்தலும், துணிவு காட்டலும்,
அணி நிலை உரைத்தலும் - கூத்தர் மேன.

tollavai uraittalum, nukarcci ēttalum,
pal ārrānum ūtalin takaittalum,
uruti kāttalum, arivu meyn niruttalum,
ētuvin uraittalum tunivu kāttalum,
ani nilai uraittalum — kūttar mēna.

The minstrels of dancing and singing class
Shall have their utterances informed of:
References to the precedents,
Commending the bliss of conjugal union,
Seeking to resolve the feigned variance of the lovers
Through varied means,
Indicating the ends of wedded life,
Helping to steer the mind toward right courses,
Demonstrating the nature of things cause and effect marked,
Taking to firmness of mind and resolute course
And counselling abiding gracefulness of features.

1113. நிலம் பெயர்ந்து உரைத்தல், அவள் நிலை உரைத்தல்,
கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவை உரிய.

nilam peyarntu uraittal, avaḷ nilai uraittal,
kūttarkkum pāṇarkkum yāttavai uriya.

Taking the lonesome anguish of the heroine
To the hero in a land afar on his mission,
And conveying to her
The state of affairs obtaining in that country
Comprise the utterance proper
For the minstrels of singing and dancing class
And for the minstrels of the singing class.

Utterance by Attendant Class Youth

1114. ஆற்றது பண்பும், கருமத்து விளைவும்,
ஏவல் முடிவும், வினாவும், செப்பும்,
ஆற்றிடைக் கண்ட பொருளும் இறைச்சியும்,
தோற்றம் சான்ற அன்னவை பிறவும், -
இளையோர்க்கு உரிய கிளவி என்ப.

āṟṟatu paṇpum, karumattu viḷaivum,
ēval muṭivum, viṉāvum, ceppum,
āṟṟiṭaik kaṇṭa poruḷum iṟaicciyum,

tōṟṟam cāṉṟa aṉṉavai piṟavum,
iḷaiyōrkku uriya kiḷavi eṉpa.

Describing the nature of the tract to be taken to,
Reporting the result of the deed undertaken,
Accomplishment of the task charged with,
Taking the order given,
Detailing the response to the charge assigned,
Recounting the occurrences enroute,
And relating the flora and fauna distinctive of the tract seen
And whatever that comes into view,
And things such as these
Go into the utterance of the attendant class youth,
So has it been ruled.

1115. உழைக் குறுந்தொழிலும், காப்பும், உயர்ந்தோர்
நடக்கை எல்லாம் அவர்கண் படுமே.

uḻaik kuṟuntoḻilum, kāppum, uyarntōr
naṭakkai ellām avarkaṇ paṭumē.

Personal chores of the menial kind and guarding
And all deeds of attendance upon the superior classes
Are the charges proper to the youth of the attendant class above [1114].

Hero's Remorse

1116. பின் முறை ஆக்கிய பெரும் பொருள் வதுவைத்
தொல் முறை மனைவி எதிர்ப்பாடுஆயினும்,
இன் இழைப் புதல்வனை வாயில் கொண்டு புகினும்,
இறந்தது நினைஇக் கிழவோன் ஆங்கண்
கலங்கலும் உரியன் என்மனார் புலவர்.

piṉ muṟai ākkiya perum poruḷ vatuvait
tol muṟai maṉaivi etirppāṭu āyiṉum,
iṉ iḻaip putalvaṉai vāyil koṇṭu pukiṉum,
iṟantatu niṉaiik kiḻavōṉ āṅkaṇ
kalaṅkalum uriyaṉ eṉmaṉār pulavar.

The hero stands weighed down with remorse
Pricked by his union with strumpets
As he is back home
To the heroine of ancient connectedness
Who has handed him a prized heir to his legacy
And entering his house
With his son decked with lustrous ornaments
For his interceder,
So do the literate men hold.

And the Heroine's Response

1117. தாய்போல் கழறித் தழீஇக் கோடல்
ஆய் மனைக் கிழத்திக்கும் உரித்து என மொழிப -
கவவொடு மயங்கிய காலையான.

tāy pōl kaḻarit taḻīik kōṭal
āy maṉaik kiḻattikkum urittu eṉa moḻipa
kavavoṭu mayaṅkiya kālaiyāṉa.

When her husband* remains weighed down by disquietude,
It is proper for the discerning heroine at home
To critique him after a mother,
And hold him in her loving embrace too.

* Iḷampūraṇar, the commentator, interprets this character to be the concubine who is denied union by the hero.

1118. அவன் சோர்பு காத்தல் கடன் எனப்படுதலின்,
மகன் தாய் உயர்பும் தன் உயர்பு ஆகும் -
செல்வன் பணி மொழி இயல்பு ஆகலான.

avaṉ cōrpu kāttal kaṭaṉ eṉappaṭutaliṉ,
makaṉ tāy uyarpum taṉ uyarpu ākum
celvaṉ paṇi moḻi iyalpu ākalāṉa.

To keep her husband secured against words of infamy
Being held to be the heroine's charge,
The honour of the heroine* his son's mother

Is verily the honour of the husband too;
It is therefore his wont to keep a benign tongue.

* As in the previus verse, it is interpreted by the classical commentators, that the heroine treats the hero's concubine as her loving equal.

Hero in War-camp

1119. எண் அரும் பாசறை, பெண்ணொடு புணரார்.

eṉ arum pācaṟai, peṇṇoṭu puṇarār.

The union of love will be kept off
From the war-camp the place of onerous charge.

1120. புறத்தோர் ஆங்கண் புணர்வது ஆகும்.

puṟattōr āṅkaṇ puṇarvatu ākum.

Women assigned to duties other than love
Will be there around in war-camps.

Utterance by Brahminfolk

1121. காம நிலை உரைத்தலும், தேர் நிலை உரைத்தலும்,
கிழவோன் குறிப்பினை எடுத்துக் கூறலும்,
ஆவொடு பட்ட நிமித்தம் கூறலும்,
செலவு உறு கிளவியும், செலவு அழுங்கு கிளவியும்,
அன்னவை பிறவும் - பார்ப்பார்க்கு உரிய.

kāma nilai uraittalum tēr nilai uraittalum,
kiḻavōṉ kuṟippiṉai eṭuttuk kūṟalum,
āvoṭu paṭṭa nimittam kūṟalum,
celavu uṟu kiḷaviyum, celavu aḻuṅku kiḷaviyum,
aṉṉavai piṟavum — pārppārkku uriya.

The contexts of situations
That mark utterances by brahminfolk are:
To speak of the nature and import of the passion of love,

To indicate the state of preparedness of the hero's chariot,
To explain the hero's intent to the heroine,
To clarify such omens as are associated with cows,
To convey the hero's departure on his mission,
To persuade the hero to defer journey on his mission,
And occasions such as these.

The Intent of Interceders

1122. எல்லா வாயிலும், இருவர் தேஎத்தும்
புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள என்ப.

ellā vāyilum, iruvar tēettum
pulliya makiḻccip poruḷa eṉpa.

The intent of all interceders
Is to see the hero and heroine
In joy abiding,
So has it been said.

1123. அன்பு தலைப்பிரிந்த கிளவி தோன்றின்,
சிறைப்புறம் குறித்தன்று என்மனார் புலவர்.

aṉpu talaippirinta kiḷavi tōṉṟiṉ,
ciṟaippuṟam kuṟittaṉṟu eṉmaṉār pulavar.

Where there warrant
Words shorn of tenderness and pleasing import,
The interceders shall utter them
Standing aside within earshot though,
Thus goes the ruling of the learned.

Heroine's Self-praise

1124. தற் புகழ் கிளவி கிழவன் முன் கிளத்தல்
எத் திறத்தானும் கிழத்திக்கு இல்லை -
முற்பட வகுத்த இரண்டு அலங்கடையே.

taṟ pukaḻ kiḷavi kiḻavaṉ muṉ kiḷattal
et tiṟattāṉum kiḻattikku illai
muṟpaṭa vakutta iraṇṭu alaṅkaṭaiyē.

The heroine,
Whatever the circumstances,
Is not given to self-praise
In the presence of the hero,
Save the two contexts aforasaid [990, 1117].

Hero's Self-adulation

1125. கிழவி முன்னர்த் தற் புகழ் கிளவி
கிழவோன் வினைவயின் உரிய என்ப.

kiḻavi muṉṉart taṟ pukaḻ kiḷavi
kiḻavōṉ viṉaivayiṉ uriya eṉpa.

Self-praise there marks the hero's utterance
In the presence of the heroine
As he sets out on his mission
Parting from the heroine.

Confidant as Critic

1126. மொழி எதிர் மொழிதல் பாங்கற்கு உரித்தே.

moḻi etir moḻital pāṅkaṟku urittē.

The confidant of the hero is privileged
To offer refutations
To the assertions of the hero.

1127. குறித்து எதிர் மொழிதல் அஃகித் தோன்றும்.

kuṟittu etir moḻital akkit tōṉṟum.

Rarely do such refutations occasion [1126].

Hero's Reassurance

1128. துன்புறு பொழுதினும், எல்லாம் கிழவன்
வன்புறுத்தல்லது சேறல் இல்லை.

tuṉpuṟu poḻutiṉum, ellām kiḻavaṉ
vaṉpuṟuttallatu cēṟal illai.

On all occasions
When the heroine turns disconsolate at parting,
The hero leaves her not
Without words of comfort and reassurance to her.

Hero's Desisting from Parting

1129. செலவிடை அழுங்கல் செல்லாமை அன்றே;
வன்புறை குறித்த தவிர்ச்சி ஆகும்.

celaviṭai aḻuṅkal cellāmai aṉṟē;
vaṉpuṟai kuṟitta tavircci ākum.

That the hero desists from setting out on his journey
Is not the abandonment of his mission;
It is a deed deferred
To see her deferring to words of comfort and reassurance.

Hero on his Mission

1130. கிழவி நிலையே வினையிடத்து உரையார்;
வென்றிக் காலத்து விளங்கித் தோன்றும்.

kiḻavi nilaiyē viṉaiyiṭattu uraiyār;
veṉṟik kālattu viḷaṅkit tōṉṟum.

No reflection of the heroine at home
Finds utterance from the hero away on his mission;
The task accomplished,
He wears her plight upon his sleeve.

Hero's Pursuit of Harlots

1131. பூப்பின் புறப்பாடு ஈர்-ஆறு நாளும்
நீத்து அகன்று உறையார் என்மனார் புலவர் -
பரத்தையின் பிரிந்த காலையான.

pūppiṉ puṟappāṭu īr-āṟu nāḷum
nīttu akaṉṟu uṟaiyār eṉmaṉār pulavar —
parattaiyiṉ pirinta kālaiyāṉa.

The literate men say,
While there occasions his separation
In pursuit of harlots,
The hero does not keep off from the heroine
During the twelve days
Since the day of her menstruation.

Hero's Quest of Learning

1132. வேண்டிய கல்வி யாண்டு மூன்று இறவாது.

vēṇṭiya kalvi yāṇṭu mūṉṟu iṟavātu.

The hero's separation from the heroine,
As he goes in quest of learning,
Does not go beyond three years.

Parting at King's Calling

1133. வேந்து உறு தொழிலே யாண்டினது அகமே.

vēntu uṟu toḻilē yāṇṭiṉatu akamē.

Charge at the king's calling
Keeps him separated from his wife
For a period within a year.

Other Missions

1134. ஏனைப் பிரிவும் அவ் இயல் நிலையும்.

eṉaip pirivum av iyal nilaiyum.

The other kinds of separation too
[Pursuit of wealth and embassy]
Do not go exceeding a year.

Acts of Sport

1135. யாறும் குளனும் காவும் ஆடி,
பதி இகந்து நுகர்தலும் உரிய என்ப.

yāṟum kuḷaṉum kāvum āṭi,
pati ikantu nukartalum uriya eṉpa.

Seeking the pleasures of life,
Such as sports in rivers and tanks
And revelry in groves,
Beyond the bounds of their home soil,
Is part of the love career of the hero and heroine.

Fruits of Wedded Love

1136. காமம் சான்ற கடைக்கோட் காலை,
ஏமம் சான்ற மக்களொடு துவன்றி,
அறம் புரி சுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும்
சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே.

kāmam cāṉṟa kaṭaikkōṭ kālai,
ēmam cāṉṟa makkaḷoṭu tuvaṉṟi,
aṟam puri cuṟṟamoṭu kiḻavaṉum kiḻattiyum
ciṟantatu payiṟṟal iṟantataṉ payaṉē.

Having relished the felicities of the passion of love,
It is for the hero and heroine in conjugal union
To savour the protective presence of their children

And seek to live on things sublime,
With virtuous kinsfolk around,
Which makes for the fruits the wedded course entailed.

Interceders

1137. தோழி, தாயே, பார்ப்பான், பாங்கன்,
பாணன், பாட்டி, இளையர், விருந்தினர்,
கூத்தர், விறலியர், அறிவர், கண்டோர்,
யாத்த சிறப்பின் வாயில்கள் என்ப.

tōḻi, tāyē, pārppāṉ, pāṅkaṉ,
pāṇaṉ, pāṭṭi, iḷaiyar, viruntiṉar,
kūttar, viṟaliyar, aṟivar, kaṇṭōr,
yātta ciṟappiṉ vāyilkaḷ eṉpa.

The interceders of benign note in the *Akam* course are:
The confidante of the heroine, heroine's (foster)-mother,
The brahmin folk, hero's confidant,
The minstrel singer, the woman of the minstrel singer class,
The attendant youth, guests
The men of the singing and dancing class,
The women of the singing and dancing class,
The men of sage wisdom
And the passers-by.

Hero Returning Home

1138. வினை வயின் பிரிந்தோன் மீண்டு வரு காலை,
இடைச்சுர மருங்கின் தவிர்தல் இல்லை-
உள்ளம் போல உற்றுழி உதவும்
புள் இயல் கலி மா உடைமையான.

viṉai vayiṉ pirintōṉ mīṇṭu varu kālai,
iṭaiccura maruṅkiṉ tavirtal illai —
uḷḷam pōla uṟṟuḻi utavum
puḷ iyal kali mā uṭaimaiyāṉa.

No sojourn does the hero's journey across the parched tract mark
As he is homeward after his mission accomplished;
For he has at his possession
A sturdy horse swift as a bird
That abides at his service
As does his benignant heart.

5. பொருள் இயல்

poruḷ iyal

Residual Aspects

Nature of Signification

1139. இசை திரிந்து இசைப்பினும் இயையுமன் பொருளே;
அசை திரிந்து இசையா என்மனார் புலவர்.

icai tirintu icaippiṉum iyaiyumaṉ poruḷē;
acai tirintu icaiyā eṉmaṉār pulavar.

The signification there stands unaltered
Even as the patterns of structure find alterations;
Being so,
The syllabic sequences therein
Do abide with no variations,
So have the learned men ruled.

The Monologic Utterances of Hero and Heroine

1140. நோயும் இன்பமும் இரு வகை நிலையின்,
காமம் கண்ணிய மரபிடை தெரிய,
எட்டன் பகுதியும் விளங்க ஒட்டிய,
உறுப்புடையதுபோல் உணர்வுடையதுபோல்
மறுத்து உரைப்பதுபோல் நெஞ்சொடு புணர்த்தும்,
சொல்லா மரபின் அவற்றொடு கெழீஇ,
செய்யா மரபின் தொழிற்படுத்து அடக்கியும்,
அவர் அவர் உறு பிணி தமபோல் சேர்த்தியும்,
அறிவும் புலனும் வேறுபட நிறீஇ,
இரு பெயர் மூன்றும் உரிய ஆக,
உவமவாயில் படுத்தலும், உவமம்
ஒன்று இடத்து இருவர்க்கும் உரிய பாற் கிளவி.

nōyum iṉpamum iru vakai nilaiyiṉ,
kāmam kaṇṇiya marapiṭai teriya,

eṭṭaṉ pakutiyum viḷaṅka oṭṭiya,
uṟuppuṭaiyatu pōl uṇarvuṭaiyatu pōl
maṟuttu uraippatu pōl neñcoṭu puṇarttum,
collā marapiṉ avaṟṟoṭu keḻīi,
ceyyā marapiṉ toḻiṟpaṭuttu aṭakkiyum,
avar avar uṟu piṇi tama pōl cērttiyum,
aṟivum pulaṉum vēṟupaṭa niṟīi,
iru peyar mūṉṟum uriya āka,
uvamavāyil paṭuttalum uvamam
oṉṟu iṭattu iruvarkkum uriya pāṟ kiḷavi.

The monologic utterances
That issue from the mindscapes
Of the hero and heroine are:

Addresses to the heart
As if it were a living body with sense organs endowed,
That manifest the eightfold emotions
[Laughter, weeping, despisedness, wonder
Fear, pride, anger and joy],
As if it breathed feelings alive and living,
And as if it offered denials and refutations —
Such addresses being informed of the passion of love
The passion that alternates between pain and pleasure;

Apostrophes to things personified
Attributing to them deeds they cannot perform;

Taking the afflictions of the other
As if it were one's own;

Holding the mind and sense impressions apart;

And finding similitude where appropriate
Between the three human class genders
And the two non-human class genders
In relation to their attributes and actions.

Occasioning of Dreams

1141. கனவும் உரித்தால், அவ் இடத்தான.

kaṉavum urittāl av iṭattāṉa.

Where denial of union occasions in their love career,
The hero and the heroine fall into dreaming too.

1142. தாய்க்கும் உரித்தால், போக்கு உடன் கிளப்பின்.

tāykkum urittāl pōkku uṭaṉ kiḷappiṉ.

The elopement of her daughter with the hero revealed,
The mother too has visions of dream.

Characters Given to Monologic Utterances

1143. பால் கெழு கிளவி நால்வர்க்கும் உரித்தே,
நட்பின் நடக்கை ஆங்கு அலங்கடையே.

pāl keḻu kiḷavi nālvarkkum urittē,
naṭpiṉ naṭakkai āṅku alaṅkaṭaiyē.

The monologic utterances above [1140]
Are proper to
The heroine, her confidante,
Foster-mother and heroine's mother,
Where the things addressed are non-humans
Which are alien to the warmth of intimacy.

Traits of Principal Women Characters

1144. உயிரும் நாணும் மடனும் என்று இவை
செயிர் தீர் சிறப்பின் நால்வர்க்கும் உரிய.

uyirum nāṇum maṭaṉum eṉṟu ivai
ceyir tīr ciṟappiṉ nālvarkkum uriya.

The four women of unsullied excellence above [1143]
Are endowed with
Soul's intimacy amongst themselves,
Coyness and credulity.

The Unique Delineation of the Heroine

1145. வண்ணம் பசந்து புலம்புறு காலை,
உணர்ந்த போல, உறுப்பினைக் கிழவி,
புணர்ந்த வகையான் புணர்க்கவும் பெறுமே.

vaṇṇam pacantu pulampuṟu kālai,
uṇarnta pōla, uṟuppiṉaik kiḻavi,
puṇarnta vakaiyāṉ puṇarkkavum peṟumē.

As the heroine suffers the anguish of lonesomeness,
With the complexion of her beauties having withered,
Her limbs are spoken of
As if they partook of her disconsolate state.

1146. உடம்பும் உயிரும் வாடியக்கண்ணும்,
என் உற்றனகொல் இவை! எனின் அல்லதை,
கிழவோற் சேர்தல் கிழத்திக்கு இல்லை.

uṭampum uyirum vāṭiyakkaṇṇum,
eṉ uṟṟaṉakol ivai! eṉiṉ allatai,
kiḻavōṟ cērtal kiḻattikku illai.

Even when the lonesome heroine turns dispirited
And wears withering, emaciated limbs,
She never goes out seeking the hero's union,
But abides, exclaiming
'O whatever has befallen them'!

1147. ஒரு சிறை நெஞ்சமொடு உசாவும் காலை,
உரியதாகலும் உண்டு என மொழிப.

oru ciṟai neñcamoṭu ucāvum kālai,
uriyatākalum uṇṭu eṉa moḻipa.

Hero's union she does think of
At those lonesome moments
When she addresses her heart.

1148. தன்வயின் கரத்தலும், அவன்வயின் வேட்டலும்,
அன்ன இடங்கள் அல்வழி எல்லாம்
மடனொடு நிற்றல் கடன் என மொழிப.

taṉvayiṉ karattalum, avaṉvayiṉ vēṭṭalum,
aṉṉa iṭaṅkaḷ al vaḻi ellām
maṭaṉoṭu niṟṟal kaṭaṉ eṉa moḻipa.

At all moments,
Save the ones of the kind
When the hero covers up his debauchery with strumpets
And when she longs for his union,
The heroine does exercise her credulousness,
So has it been ruled.

Revelation of Clandestine Love

1149. அறத்தொடு நிற்கும் காலத்து அன்றி
அறத்து இயல் மரபு இலள் தோழி என்ப.

aṟattoṭu niṟkum kālattu aṉṟi
aṟattu iyal marapu ilaḷ tōḻi eṉpa.

The heroine's confidante
Would not reveal the clandestine love career of her lady,
Until the moment
The heroine should prefer
To make the revelation.
Thus goes the convention.

1150. எளித்தல், ஏத்தல், வேட்கை உரைத்தல்,
கூறுதல் உசாஅதல், ஏதீடு தலைப்பாடு,
உண்மை செப்பும் கிளவியொடு தொகைஇ,
அவ் எழு வகைய என்மனார் புலவர்.

eḷittal ēttal vēṭkai uraittal,
kūṟutal ucāatal, ētīṭu talaippāṭu,
uṇmai ceppum kiḷaviyoṭu tokaii,
av eḻu vakaiya eṉmaṉār pulavar.

The confidante's revelation to the foster-mother
Of the clandestine love career of her lady
Manifests in seven modes:
Speaking of the hero's humbleness of conduct towards them,
Extolling his worth and loftiness of behaviour,
Disclosing the longing of one for the other,
Suggesting the need to unite them in marriage,
Tendentious queries to the diviners and frenzied dancer,
Mentioning the chance occurrence of an event
That brought the two into the union of love,
And presenting the truths of clandestine course.

1151. உற்றுழி அல்லது சொல்லல் இன்மையின்,
அப் பொருள் வேட்கை கிழவியின் உணர்ப.

uṟṟuḻi allatu collal iṉmaiyiṉ,
ap poruḷ vēṭkai kiḻaviyiṉ uṇarpa.

The features and conduct of the heroine betraying,
Her passion of love comes to be inferred;
For she would not reveal it by verbal modes
Save in moments of disconsolate passion.

Traits of Women Characters

1152. செறிவும், நிறைவும், செம்மையும், செப்பும்,
அறிவும், அருமையும், பெண்பாலான.

ce̱rivum, ni̱raivum, cemmaiyum, ceppum,
a̱rivum, arumaiyum, peṉpālāṉa.

Temperance, fulness of bearing, uprightness,
Facility of the tongue, discrimination and discernment
Are traits marked in women.

Modes of Urging the Hero to Marry the Heroine

1153. பொழுதும் ஆறும் காப்பும் என்று இவற்றின்
வழுவின் ஆகிய குற்றம் காட்டலும்,
தன்னை அழிதலும், அவண் ஊறு அஞ்சலும்,
இரவினும் பகலினும் நீ வா! என்றலும்,
கிழவோன்தன்னை, 'வாரல்!' என்றலும்,
நன்மையும் தீமையும் பிறிதினைக் கூறலும்,
புரை பட வந்த அன்னவை பிறவும்,
வரைதல் வேட்கைப் பொருள என்ப.

poḻutum ā̱rum kāppum eṉ̱ṟu ivaṟṟiṉ
vaḻuviṉ ākiya kuṟṟam kāṭṭalum,
taṉṉai aḻitalum, avaṇ ūṟu añcalum,
iraviṉum pakaliṉum nī vā eṉṟalum,
kiḻavōṉtaṉṉai, 'vāral!' eṉṟalum,
naṉmaiyum tīmaiyum piṟitiṉaik kūṟalum,
purai paṭa vanta aṉṉavai piṟavum,
varaital vēṭkaip poruḷa eṉpa.

Pointing to the perils attendant on
The hero's coming for union at inopportune time,
The hazards of the tract that he comes through,
The rigours of watch around,
Speaking of her anxiety and concern therein,
Expressing her apprehension of harm to the hero,
Changing the hour of trysting
From day to night and from night to day,
And instructing him not to come for trysting,
Drawing on things righteous and evil
To bring her point home
And things such as these [by the confidante]

Are all the ones marked with the intent
To see the hero take the heroine in marriage,
Thus has it been ruled.

1154. வேட்கை மறுத்துக் கிளந்தாங்கு உரைத்தல்
மரீஇய மருங்கின் உரித்து என மொழிப.

vēṭkai maṟuttuk kiḷantāṅku uraittal
marīiya maruṅkiṉ urittu eṉa moḻipa.

It is enjoined on the heroine's confidante
To deny the hero trysts with her lady,
And speak her mind out in favour of marriage
When he keeps an extended clandestine career,
So has it been held.

Modes of Conveyance

1155. தேரும் யானையும் குதிரையும் பிறவும்
ஊர்ந்தனர் இயங்கலும் உரியர் என்ப.

tērum yāṉaiyum kutiraiyum piṟavum
ūrntaṉar iyaṅkalum uriyar eṉpa.

The hero takes
Chariot, elephant, horse and such of them too
As he journeys for trysting with the heroine
In his clandestine love career.

An Imaginative Device

1156. உண்டற்கு உரிய அல்லாப் பொருளை
உண்டன போலக் கூறலும் மரபே.

uṇṭaṟku uriya allāp poruḷai
uṇṭaṉa pōlak kūṟalum marapē.

Usage admits of things
Being spoken of as 'having eaten',
While they are endowed with no such faculty.

e.g. *pacalaiyāl uṇappaṭṭu* (having been eaten away by pallor).

Heroine Subjected to Rigours of Watch

1157. பொருள் என மொழிதலும் வரைநிலை இன்றே
காப்புக் கைம்மிகுதல் உண்மையான,
அன்பே, அறனே, இன்பம், நாணொடு,
துறந்த ஒழுக்கம் பழித்து அன்று ஆகலின்,
ஒன்றும்; வேண்டா, காப்பினுள்ளே.

poruḷ eṉa moḻitalum varainilai iṉṟē
kāppuk kaimmikutal uṇmaiyāṉa,
aṉpē aṟaṉē iṉpam, nāṇoṭu,
tuṟanta oḻukkam paḻittaṉṟu ākaliṉ,
oṉṟum; vēṇṭā, kāppiṉuḷḷē.

When the heroine is subjected to rigours of watch,
That the confidante attributes it
To the heroine's parents looking for the gift of wealth from the hero
Is not disallowed.
The heroine restrained at home
And subjected to the rigours of watch,
It is not unbecoming of her
To stay inattentive to the virtues of
Kindness, righteousness of conduct,
The bliss of the passion of love
And her feminine reserve;
They are not looked for from her either.

Heroine Forbidden to Accompany the Hero

1158. சுரம் என மொழிதலும் வரை நிலை இன்றே.

curam eṉa moḻitalum varai nilai iṉṟē.

It is not disallowed
For the hero to forbid the heroine
To accompany him on his mission for riches,

Saying
'The tract I will journey through is an arid waste'.

Usage in Poetry

1159. உயர்ந்தோர் கிளவி வழக்கொடு புணர்தலின்,
வழக்கு வழிப்படுதல் செய்யுட்குக் கடனே.

uyarntōr kiḻavi vaḻakkoṭu puṇartaliṉ,
vaḻakku vaḻippaṭutal ceyyuṭkuk kaṭaṉē.

Usage
Being the word of the learned,
Propriety in poetry
Draws on conformity to the usage.

1160. அறக் கழிவு உடையன பொருட் பயம் பட வரின்,
வழக்கு என வழங்கலும் பழித்து அன்று என்ப.

aṟak kaḻivu uṭaiyaṉa poruṭ payam paṭa variṉ,
vaḻakku eṉa vaḻaṅkalum paḻittaṉṟu eṉpa.

Where things removed from norms of propriety
Are seen structured in the *Akam* course,
It is not improper
For them to be treated as part of imaginative usage.

1161. மிக்க பொருளினுள் பொருள் வகை புணர்க்க -
நாணுத் தலைப்பிரியா நல்வழிப் படுத்தே!

mikka poruḷiṉuḷ poruḷ vakai puṇarkka
nāṇut talaippiriyā nalvaḻip paṭuttē!

Propriety of demeanour of the heroine
Shall be deemed indispensable
In compositions of *Akam* mode
That embody contents of a lofty nature.

1162. முறைப்பெயர் மருங்கின் கெழுதகைப் பொதுச் சொல்
நிலைக்கு உரி மரபின் இரு வீற்றும் உரித்தே.

muṟaippeyar maruṅkiṉ keḻutakaip potuc col
nilaikku uri marapiṉ iru vīṟṟum urittē.

Among the kinship terms sanctified by convention,
Expressions felicitous there are [such as *ellā*]
Which stand designating both the sexes.

1163. தாயத்தின் அடையா, ஈயச் செல்லா,
வினைவயின் தங்கா, வீற்றுக் கொளப்படா,
எம் என வரூஉம் கிழமைத் தோற்றம்
அல்லா ஆயினும் புல்லுவ உளவே.

tāyattiṉ aṭaiyā, īyac cellā,
viṉaivayiṉ taṅkā, vīṟṟuk koḷappaṭā,
em eṉa varūum kiḻamait tōṟṟam
allā āyiṉum pulluva uḷavē.

That which is not inherited by right of lineage,
That which does not come to one through acts of liberality,
That which is not earned through perseverance,
And that which is not extracted by means of variance —
Such of these claims of possession by one
Shall come appropriate in poetry
Albeit their contrarieties in worldly mores.

e.g. *entōḷ eḻutiya toyyil* (the figures drawn on my shoulders) - the confidante referring to the heroine's shoulders as hers)

1164. ஒரு பால் கிளவி எனைப் பாற்கண்ணும்
வரு வகைதானே வழக்கு என மொழிப.

oru pāl kiḷavi eṉaip pāṟkaṇṇum
varu vakaitāṉē vaḻakku eṉa moḻipa.

Usage is
What is specific and particular to one
Extends to things and persons of one's species [cf. 1159-61].

Pursuit of Pleasure

1165. எல்லா உயிர்க்கும் இன்பம் என்பது
தான் அமர்ந்து வரூஉம் மேவற்று ஆகும்.

ellā uyirkkum inpam enpatu
tāṉ amarntu varūum mēvaṟṟu ākum.

Joy is
The joy of union between the sexes
That every living being accomplishes
As it unites in passion with its loving mate.

Pursuit of Prostitutes

1166. பரத்தை வாயில் நால்வர்க்கும் உரித்தே;
நிலத் திரிபு இன்று அஃது என்மனார் புலவர்.

parattai vāyil nālvarkkum urittē;
nilat tiripu iṉṟu aḵtu eṉmaṉār pulavar.

The hero fallen to debauchery
Sending interceders to his sulking wife
Does extend to all the four tracts of land*;
And the interceders thus sent
Go not beyond the bounds of one's own region;
So have the literate held.

* The interceders are interpreted as belonging to the four social classes also.

Heroine's Mindscape

1167. ஒருதலை உரிமை வேண்டினும், மகடூஉப்
பிரிதல் அச்சம் உண்மையானும்,
அம்பலும் அலரும் களவு வெளிப்படுக்கும் என்று

அஞ்ச வந்த ஆங்கு இரு வகையினும்,
நோக்கொடு வந்த இடையூறு பொருளினும்,
போக்கும் வரைவும் மனைவிகண் தோன்றும்.

orutalai urimai vēṇṭiṉum makaṭūup
pirital accam uṇmaiyāṉum,
ampalum alarum kaḷavu veḷippaṭukkum eṉṟu
añca vanta āṅku iru vakaiyiṉum,
nōkkoṭu vanta iṭaiyūṟu poruḷiṉum,
pōkkum varaivum maṉaivikaṇ tōṉṟum.

The heroine's mindscape encompasses:
Privileging her right of love for the hero,
Apprehension of separation by the hero,
Fear of her clandestine love career
Coming to be inferred by men
And becoming the subject of idle talk around,
Her longed for rendezvous with the hero
Running into impediments,
Willing desire to go on elopement with the hero,
And wanting the hero to take her in marriage.

Hero's Debauchery and the Interceders

1168. வருத்த மிகுதி சுட்டும் காலை,
உரித்து என மொழிப - வாழ்க்கையுள் இரக்கம்.

varutta mikuti cuṭṭum kālai,
urittu eṉa moḻipa — vāḻkkaiyuḷ irakkam.

Felt concern and pity about the heroine's conjugal life
Mark the interceders
As they stand pointing to her parched anguish
At the hero's ways of debauchery.

Moments of Sulking and Passion

1169. மனைவி உயர்வும் கிழவோன் பணிவும்
நினையும் காலை, புலவியுள் உரிய.

manaivi uyarvum kiḻavōṉ paṇivum
niṉaiyum kālai, pulaviyuḷ uriya.

The dominance of the wife
And the suppliant postures of the husband
Are seen to mark
The moments of tiffs of passion between the two.

1170. நிகழ் தகை மருங்கின் வேட்கை மிகுதியின்
புகழ் தகை வரையார், கற்பினுள்ளே.

nikaḻ takai maruṅkiṉ vēṭkai mikutiyiṉ
pukaḻ takai varaiyār, kaṟpiṉuḷḷē.

That the hero and the heroine in the fulness of passion
Adore each other
As they are in through the wedded course
Is not disallowed.

Iṟaicci, the Suggestive Import

1171. இறைச்சிதானே உரிப்புறத்ததுவே.

iṟaiccitāṉē urip puṟattatuvē.

Iṟaicci is
The suggestive import
Paralleling the *Akam* thematic strand explicit [cf. 995-97, and 1184-85].

1172. இறைச்சியின் பிறக்கும் பொருளுமார் உளவே,
திறத்து இயல் மருங்கின் தெரியுமோர்க்கே.

iṟaicciyiṉ piṟakkum poruḷumār uḷavē,
tiṟattu iyal maruṅkiṉ teriyumōrkkē.

That from *iṟaicci*
There emerges an implied subtext

Beside its evocative designation of flora and fauna
Will be obvious to men of discernment.

e.g. O my maid!
In the path he traverses
The elephant with a large trunk
Peels in love
The tender branches of the *yām* tree
To appease the hunger of its mate (*kuṟuntokai* 37)

The suggestion is that such spectacles of love in nature might act as a goad on the hero, make him ponder the plight of the lonesome heroine and ensure his quick return.

1173. அன்புறு தகுவன இறைச்சியுள் சுட்டலும்,
வன்புறை ஆகும், வருந்திய பொழுதே.

aṉpuṟu takuvaṉa iṟaicciyuḷ cuṭṭalum,
vaṉpuṟai ākum, varuntiya poḻutē.

Designating sights of flora and fauna in nature
That are evocative of love and tenderness
Is intended to bring comfort and reassurance
To the heroine in lonesome anguish.

e.g. It is the tract
Where boughs of trees unleafed inflict pain
On those who take it abandoning conjugal bliss;
In this desert woe begone,
The dove soothes its loving mate writhing in heat
By flapping its soft wings. (*kalittokai* 10)

The Import of the Hero's Praise

1174. செய் பொருள் அச்சமும் வினைவயின் பிரிவும்
மெய்பெற உணர்த்தும் - கிழவி பாராட்டே.

cey poruḷ accamum viṉaivayiṉ pirivum
meypeṟa uṇarttum — kiḻavi pārāṭṭē.

That the hero resorts to praising his love
Will indicate by suggestion
His apprehension of her putting impediments
To his quest away from her,
And his intent to go on his mission
Parting from her.

Heroine's Attitude towards the Concubine

1175. கற்புவழிப் பட்டவள் பரத்தைமை ஏத்தினும்,
உள்ளத்து ஊடல் உண்டு என மொழிப.

karpuvalip pattaval parattaimai ēttinum,
ullattu ūtal untu ena molipa.

Men of discernment will find that
That the heroine chooses praising the paramour
Is but a manifestation of her jealous variance.

1176. கிழவோள், பிறள் குணம் இவை எனக் கூறி,
கிழவோன் குறிப்பினை உணர்தற்கும் உரியள்.

kilavōl, piral kunam ivai enak kūri,
kilavōn kurippinai unartarkum uriyal.

The heroine will seek to read her husband's mind
By speaking of the presumed traits of the woman
Whom she suspects to be his paramour.

1177. தம் உறு விழுமம் பரத்தையர் கூறினும்,
மெய்ம்மையாக அவர்வயின் உணர்ந்தும்,
தலைத்தாட் கழறல் தம் எதிர்ப்பொழுது இன்றே-
மலிதலும் ஊடலும் அவை அலங்கடையே.

tam uru vilumam parattaiyar kūrinum,
meymmaiyāka avarvayin unarntum,
talaittāt kalaral tam etirppolutu inrē
malitalum ūtalum avai alaṅkataiyē.

When her husband's paramours come
Relating tales of their grievance against him,
And when her heart feels these tales to be all truths,
She does not choose to admonish him at his face
Except in moments of the bliss of union with him
And at the intervention of tiffs of feigned variance.

Mindscape of the Lonesome Heroine

1178. பொழுது தலைவைத்த கையறு காலை,
இறந்த போலக் கிளக்கும் கிளவி,
மடனே, வருத்தம், மருட்கை, மிகுதியொடு,
அவை நாற் பொருட்கண் நிகழும் என்ப.

poḻutu talaivaitta kaiyaṟu kālai,
iṟanta pōlak kiḷakkum kiḷavi,
maṭaṉē, varuttam, maruṭkai, mikutiyoṭu,
avai nāṟ poruṭkaṇ nikaḻum eṉpa.

Credulousness, despondence, bewilderment and passion exceeding
Mark the mindscape of the heroine
As she,
Remaining in lonesome distress at the advent of the season
When the hero has promised to be back home,
Gives vent to her anguished mind
As if there marked the season's close.

Confidante's Response to Hero's Solicitations

1179. இரந்து குறையுற்ற கிழவனைத் தோழி
நிரம்ப நீக்கி நிறுத்தல் அன்றியும்,
வாய்மை கூறலும், பொய் தலைப்பெய்தலும்;
நல் வகையுடைய நயத்தின் கூறியும்,
பல் வகையானும் படைக்கவும் பெறுமே.

irantu kuṟaiyuṟṟa kiḻavaṉait tōḻi
nirampa nīkki niṟuttal aṉṟiyum,
vāymai kūṟalum poy talaippeytalum,

nal vakaiyuṭaiya nayattiṉ kūṟiyum,
pal vakaiyāṉum paṭaikkavum peṟumē.

As the hero stands petitioning for her offices
To aid his clandestine union with the heroine,
Her confidante's response goes in varied ways:
Seeking to keep him off
And dissuading him from his advances;
Telling him of her knowledge about his union with the heroine;
Feeding him on a mixture of truths and untruths
About their intents and deeds;
And witticisms of benign import.

Nature of Utterances by the Hero

1180. உயர்மொழிக் கிளவி உறழும் கிளவி;
ஐயக் கிளவி ஆடூஉவிற்கு உரித்தே.

uyar moḻik kiḷavi uṟaḻum kiḷavi;
aiyak kiḷavi āṭūuviṟku urittē.

Praising the heroine in terms lofty,
Comparing her with things and beings,
And speaking of her in awed wonder—
The hero's utterances shall comprise.

Confidante's Ruling Trait

1181. உறுகண் ஓம்பல் தன் இயல்பு ஆகலின்,
உரியதாகும், தோழிகண் உரனே.

uṟukaṇ ōmpal taṉ iyalpu ākaliṉ,
uriyatākum, tōḻikaṇ uraṉē.

Wit is verily the forte of the heroine's confidante,
Charged with guarding against
The impediments to the lovers' union
That she is.

1182. உயர் மொழிக் கிளவியும் உரியவால் அவட்கே.

uyar moḻik kiḷaviyum uriyavāl avaṭkē.

The confidante has the right to
Expressions of heightened signification too.

Nature of Interceder's Utterances

1183. வாயிற் கிளவி வெளிப்படக் கிளத்தல்
தா இன்று உரிய, தம்தம் கூற்றே.

vāyiṟ kiḷavi veḷippaṭak kiḷattal
tā iṉṟu uriya, tamtam kūṟṟē.

Expressions of undisguised import
Are but allowed
In the utterances of the interceders
Between the hero and heroine.

Uḷḷuṟai

1184. உடனுறை, உவமம், சுட்டு, நகை, சிறப்பு, எனக்
கெடல் அரு மரபின் உள்ளுறை ஐந்தே.

uṭaṉuṟai uvamam cuṭṭu nakai, ciṟappu, eṉak
keṭal aru marapiṉ uḷḷuṟai aintē.

The suggestive device *uḷḷuṟai* [995-97]
Representing a tradition of unbroken note
Has a fivefold ramification:
That which is co-existent (*uṭaṉuṟai*)[1],
Correlation between the tenor and vehicle (*uvamam*)[2],
One signifier pointing to the other (*cuṭṭu*)[3],
Signification disguised in wit and humour (*nakai*)[4],
And a unique event in nature implying a human signification (*ciṟappu*)[5].

e.g. 1. While at sport with my maids
I left a seed buried in the white sand,

Which on my nurture with sweet milk
Has sprouted and grown - the *puṉṉai* tree
'Your elder sister, worthier' said mother;
I'm shy of union under its shade.

(*Naṟṟiṇai* 172)

By which, a change of rendezvous is suggested to the hero for fear of their union coming into the knowledge of her mother. It may also be urging the hero for an early marriage.

2. During the night
As the village is in slumber,
The red-eyed buffalo
Detesting its muddy home,
Breaks the sturdy rope,
Tramples the thorny fence with horns,
Plunges into the watery field
Dismaying the fish into fleeing,
Twists the water-creepers
And eats the cool flower thronged by bees.

(*Akanāṉūṟu* 46)

About the debauchery of the hero: buffalo — hero; breaking rope — overcoming shame; trampling the fence — impairing the honour of the family; horns — his interceders; flower — the prostitute; field — her quarters; fish — her attendants; bees — other men drawn to her.

3. O rain cloud!
Would you rumble in vain
Or would you nurture the millet field . . . ?

(Ibid 188).

This ap rophe to the cloud by the confidante is, in fact, addressed to the hero within earshot, asking him whether he would merely keep on meeting the heroine secretly or take the heroine in marriage.

4. O confidante!
I was amused . . .
The minstrel on a mission to bring a new woman
To the lord of the cool waters
Was frightened by a charging cow,
The mother of a new-born calf,
Threw his lyre down
Came running and sought refuge in my house.
Concealing my laughter

I went before him and said,
'This is not the house you are after'.
(Ibid 56).

The apparent derision of the heroine conceals her grief at the unworthy act of the minstrel in aiding the debauchery of her husband.

5. Larger than the earth
Higher than the sky
And more unfathomable than the ocean
Is my love for this man
Of the mountain slopes
Where bees make rich honey
From the flowers of the *kuriñci*
That has such black stalks.
(*Kuruntokai* 3).

Kuriñci is a rare adored plant which blossoms once in twelve years and the honey collected on it is of an excellent kind.

1185. அந்தம் இல் சிறப்பின் ஆகிய இன்பம்
தன்வயின் வருதலும் வகுத்த பண்பே.

antam il cirappin ākiya inpam
tanvayin varutalum vakutta panpē.

Ullurai the suggestive mode
Is also structured in poetry
For the bliss and ecstasy of the passion of love,
That abides without an end,
To be taken by the hero for good.

1186. மங்கல மொழியும், வைஇய மொழியும்,
மாறு இல் ஆண்மையின் சொல்லிய மொழியும்,
கூறிய மருங்கின் கொள்ளும் என்ப.

maṅkala moliyum vaiiya moliyum,
māru il āṇmaiyin colliya moliyum,
kūriya maruṅkin kollum enpa.

The suggestive designation of passion's bliss apart,
Uḷḷurai takes in
Euphemistic expressions such as
Auspicious words denoting things inauspicious[1],
Decorous terms covering words of impropriety[2],
And ascribing a slight to one's manly worth[3].

1. May no ill attend on my lover (uttered in a mood of despondency)
2. The heroine addressing the hero as 'the thief of a man'.
3. This conduct does add a slur to his manly excellence.

Negative Traits Implying Positive Worth

1187. சினனே, பேதைமை, நிம்பிரி, நல்குரவு,
அனை நால் வகையும் சிறப்பொடு வருமே.

ciṉaṉē, pētaimai, nimpiri, nalkuravu,
aṉai nāl vakaiyum ciṟappoṭu varumē.

The four traits of the hero and heroine —
Anger, ignorance, envy and penury —
Do occur in one
As attributes (implied) of their positive worth.

A Poetic Convention

1188. 'அன்னை', 'என்னை,' என்றலும் உளவே;
தொல் நெறி முறைமை சொல்லினும் எழுத்தினும்
தோன்றா மரபின என்மனார் புலவர்.

'aṉṉai', 'eṉṉai,' eṉṟalum uḷavē;
tol neṟi muṟaimai colliṉum eḻuttiṉum
tōṉṟā marapiṉa eṉmaṉār pulavar.

Aṉṉai and *eṉṉai** are terms
Not sanctioned in the grammar of letters or words;
But they are terms of wont and use in poetry
From days of old,
So do the literate hold.

annai is mother and *ennai* is my lover or my brother according to conventions of usage. But in poetry, we find the confidante and the heroine addressing each other as *annai* and both of them addressing the hero as *ennai*.

Abstractions in Poetry

1189. ஒப்பும் உருவும் வெறுப்பும் என்றா,
கற்பும் ஏரும் எழிலும் என்றா,
சாயலும் நாணும் மடனும் என்றா,
நோயும் வேட்கையும் நுகர்வும் என்று, ஆங்கு
ஆவயின் வரூஉம் கிளவி எல்லாம்
நாட்டு இயல் மரபின் நெஞ்சு கொளின் அல்லது,
காட்டலாகப் பொருள என்ப.

oppum uruvum veruppum enrā,
karpum ērum elilum enrā,
cāyalum nāṇum maṭanum enrā,
nōyum vēṭkaiyum nukarvum enru, āṅku
āvayin varūum kiḷavi ellām
nāṭṭu iyal marapin neñcu koḷin allatu,
kāṭṭalākāp poruḷa enpa.

Likeness, awe and abundance,
Fidelity of the loved to the lover, growth and loveliness,
Delicacy, coyness and credulousness,
Affliction, longing and enjoyment
Are all terms of the abstract kind
Discernible to the mind's eye;
They elude definitions of a concrete nature.

1190. இமையோர் தேஎத்தும் எறி கடல் வரைப்பினும்
அவை இல் காலம் இன்மையான.

imaiyōr tēettum eri kaṭal varaippinum
avai il kālam inmaiyāna.

Whether it is the world of the celestials
Endowed with unwinking eyes,
Or the world encircled by the roaring seas,
There is no moment
When these abstractions [1189] are not marked.

6. மெய்ப்பாட்டு இயல்

meyppāṭṭu iyal

Manifest Emotions

Poetic Sentiments

1191. பண்ணைத் தோன்றிய எண்-நான்கு பொருளும்
கண்ணிய புறனே நால்-நான்கு என்ப.

paṇṇait tōṉṟiya eṇ-nāṉku poruḷum
kaṇṇiya puṟaṉē nāl-nāṉku eṉpa.

As the literate men say,
Thirty-two are the sources
That represent spheres of human sport
Wherein are born the eight emotions
With each emotion having four sources.*

* Treated in verses 1194 - 1201.

1192. நால்-இரண்டு ஆகும் பாலுமார் உண்டே.

nāl-iraṇṭu ākum pālumār uṇṭē.

These sixteen poetic sentiments
Come down to emotions of eight kinds.

Principal Emotions as Treated in Poetry

1193. நகையே, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை,
அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை, என்று
அப் பால் எட்டே மெய்ப்பாடு என்ப.

nakaiyē, aḻukai, iḷivaral, maruṭkai,
accam, perumitam, vekuḷi, uvakai, eṉṟu
ap pāl eṭṭē meyppāṭu eṉpa.

These eight kinds of manifest emotions are
Laughter, grief, disgust, wonder,
Fear, pride, anger and joy.

Sources of the Principal Emotions

1194. எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மடன், என்று
உள்ளப்பட்ட நகை நான்கு என்ப.

eḷḷal, iḷamai, pētaimai, maṭaṉ, eṉṟu
uḷḷappaṭṭa nakai nāṉku eṉpa.

The four sources of laughter are
Ridicule, childishness, stupidity and credulity.

1195. இளிவே, இழவே, அசைவே, வறுமை, என
விளிவு இல் கொள்கை அழுகை நான்கே.

iḷivē, iḻavē, acaivē, vaṟumai, eṉa
viḷivu il koḷkai aḻukai nāṉkē.

The inexorable four sources of grief are
Contempt, deprivation, decline in stature and indigence.

1196. மூப்பே, பிணியே, வருத்தம், மென்மையொடு,
யாப்புற வந்த இளிவரல் நான்கே.

mūppē, piṇiyē, varuttam, meṉmaiyoṭu,
yāppuṟa vanta iḷivaral nāṉkē.

The abiding four sources of disgust are
Decrepitude, sickliness, vexation and incapacitation.

1197. புதுமை, பெருமை, சிறுமை, ஆக்கமொடு,
மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே.

putumai, perumai, ciṟumai, ākkamoṭu,
matimai cālā maruṭkai nāṉkē.

The four sources of wonder that overwhelm one's mind are
Novelty, hugeness, minuteness and transmutation.

1198. அணங்கே, விலங்கே, கள்வர், தம் இறை, எனப்
பிணங்கல் சாலா அச்சம் நான்கே.

aṇaṅkē, vilaṅkē, kaḷvar, tam iṟai, eṉap
piṇaṅkal cālā accam nāṉkē.

The four sources of unmitigated fear are
Demoniac beings, wild animals, thieves and monarchs.

1199. கல்வி, தறுகண், புகழ்மை, கொடை, எனச்
சொல்லப்பட்ட பெருமிதம் நான்கே.

kalvi, taṟukaṇ, pukaḻmai, koṭai, eṉac
collappaṭṭa perumitam nāṉkē.

The considered four sources of rightful pride are
Learning, prowess, unsullied fame and munificence absolute.

1200. உறுப்பறை, குடிகோள், அலை, கொலை, என்ற
வெறுப்பின் வந்த வெகுளி நான்கே.

uṟuppaṟai, kuṭikōḷ, alai, kolai, eṉṟa
veṟuppiṉ vanta vekuḷi nāṉkē.

The four sources of detestable anger are
Cutting one's limbs, harming one's kin,
Inflicting pain and anguish and 'killing'.

1201. செல்வம், புலனே, புணர்வு, விளையாட்டு, என்று
அல்லல் நீத்த உவகை நான்கே.

celvam, pulaṉē, puṇarvu, viḷaiyāṭṭu, eṉṟu
allal nītta uvakai nāṉkē.

The four sources of unmixed joy are
Riches, mind's might, sexual union and play.

Emotions other than the Principal Eight

1202. ஆங்கவை ஒரு பால் ஆக, ஒரு பால்,
உடைமை, இன்புறல், நடுவுநிலை, அருளல்,
தன்மை, அடக்கம், வரைதல், அன்பு, எனாஅ -
கைம்மிகல், நலிதல், சூழ்ச்சி, வாழ்த்தல்,
நாணுதல், துஞ்சல், அரற்று, கனவு, எனாஅ -
முனிதல், நினைதல், வெரூஉதல், மடிமை,
கருதல், ஆராய்ச்சி, விரைவு, உயிர்ப்பு, எனாஅ -
கையாறு, இடுக்கண், பொச்சாப்பு, பொறாமை,
வியர்த்தல், ஐயம், மிகை, நடுக்கு, எனாஅ -
இவையும் உளவே அவை அலங்கடையே.

āṅkavai oru pāl āka, oru pāl,
uṭaimai, iṉpuṟal, naṭuvunilai, aruḷal,
taṉmai, aṭakkam, varaital, aṉpu, eṉāa —
kaimmikal, nalital, cūḻcci, vāḻttal,
nāṇutal, tuñcal, araṟṟu, kaṉavu, eṉāa —
muṉital, niṉaital, verūutal, maṭimai,
karutal, ārāycci, viraivu, uyirppu, eṉāa —
kaiyāṟu, iṭukkaṇ, poccāppu, poṟāmai,
viyarttal, aiyam, mikai, naṭukku, eṉāa —
ivaiyum uḷavē avai alaṅkaṭaiyē.

These eight emotions apart [1193],
There do manifest others too that inform of:
The sense of possession, being pleased,
Equipoise, benevolence, being true to one's nature,
Forbearance, discipline of the mind, amiability,
Abnormality, straining others, deliberation,
Benediction, shrinking off from acts of infamy
Slumberousness, faltering speech, dreaming,

Hating, reminiscing, fright, slothfulness,
Intention, study, sense of haste,
Sighing, helpless anguish, suffering,
Forgetfulness, envy, perspiration,
Irresoluteness, intemperance and trembling.

Emotions Proper to the Fivefold Akam Love: First Phase

1203. புகு முகம் புரிதல், பொறி நுதல் வியர்த்தல்,
நகு நயம் மறைத்தல், சிதைவு பிறர்க்கு இன்மையொடு,
தகு முறை நான்கே ஒன்று என மொழிப.

puku mukam purital poṟi nutal viyarttal,
naku nayam maṟaittal, citaivu piṟarkku iṉmaiyoṭu,
taku muṟai nāṉkē oṉṟu eṉa moḻipa.

The states of mind that there aptly manifest
As the hero and heroine are drawn by passion
In their clandestine pre-marital course are:
Her receptive posture as the hero's passionate eyes fall on her,
Her forehead wearing beads of sweating,
Her coyness concealing her inward longing and delight
And her keeping off from others
Her heart having been lost to him.

Second Phase

1204. கூழை விரித்தல், காது ஒன்று களைதல்,
ஊழ் அணி தைவரல், உடை பெயர்த்து உடுத்தலொடு,
ஊழி நான்கே இரண்டு என மொழிப.

kūḻai virittal, kātu oṉṟu kaḷaital,
ūḻ aṇi taivaral, uṭai peyarttu uṭuttaloṭu,
ūḻi nāṉkē iraṇṭu eṉa moḻipa.

Her tresses flowing in loosened strands,
Dropping off an ear-ornament of hers,
Holding her ornaments fast worn in order though,

And keeping on setting her dress to order —
The second phase of the states of mind of the lovers,
As they are through their clandestine love career,
Stands betrayed in the deeds of passion above.

Third Phase

1205. அல்குல் தைவரல், அணிந்தவை திருத்தல்,
இல் வலியுறுத்தல், இரு கையும் எடுத்தலொடு,
சொல்லிய நான்கே மூன்று என மொழிப.

alkul taivaral, aṇintavai tiruttal,
il valiyuṟuttal, iru kaiyum eṭuttaloṭu,
colliya nāṉkē mūṉṟu eṉa moḻipa.

The third phase of the clandestine love manifests in:
Her seeing her hips down off from exposure as the garments slip,
Correcting the waist-ornaments thereon,
Her pretence to be unassailed by slings of passion,
And her hands rising her pretence notwithstanding.

Fourth Phase

1206. பாராட்டு எடுத்தல், மடம் தப உரைத்தல்,
ஈரம் இல் கூற்றம் ஏற்று அலர் நாணல்,
கொடுப்பவை கோடல் உளப்படத் தொகைஇ,
எடுத்த நான்கே நான்கு என மொழிப.

pārāṭṭu eṭuttal, maṭam tapa uraittal,
īram il kūṟṟam ēṟṟu alar nāṇal,
koṭuppavai kōṭal uḷappaṭat tokaii,
eṭutta nāṉkē nāṉku eṉa moḻipa.

The heroine's ecstactic recollecting and praise
Of the hero's acts of love towards her,
Her utterances shorn of her native credulousness,
Being down with coyness at the gossip
The unkind tongues of the town indulge in about their love,

And her willing acceptance of the hero's gifts of love —
Such are the externalizations of the fourth phase
That mark the clandestine love career of the two.

Fifth Phase

1207. தெரிந்து உடம்படுதல், திளைப்பு வினை மறுத்தல்,
கரந்திடத்து ஒழிதல், கண்டவழி உவத்தலொடு,
பொருந்திய நான்கே ஐந்து என மொழிப.

terintu uṭampaṭutal, tiḷaippu viṉai maṟuttal
karantiṭattu oḻital, kaṇṭavaḻi uvattaloṭu,
poruntiya nāṉkē aintu eṉa moḻipa.

The fifth phase of their clandestine love career manifests in —
The heroine's consent for her clandestine course
To be revealed to her kin at home
Having weighed the consequences thereof,
Her shunning sports and such acts of pleasure
With her clandestine career revealed to kinsmen,
Her willed solitude off her lover's access
As she is subjected to rigours of watch at home,
And her feeling of ecstasy
As there occasions her meeting the hero.

Sixth Phase

1208. புறம் செயச் சிதைதல், புலம்பித் தோன்றல்,
கலங்கி மொழிதல், கையறவு உரைத்தலொடு,
விளம்பிய நான்கே ஆறு என மொழிப.

puṟam ceyac citaital, pulampit tōṉṟal,
kalaṅki moḻital, kaiyaṟavu uraittaloṭu,
viḷampiya nāṉkē āṟu eṉa moḻipa.

The state of mind that is revealed in
The sixth phase of the clandestine course are:
The lonesome heroine turning heart-sick

At her person bedecked with ornaments,
Her falling into a mood of despondence,
Her utterances of dismay and distress,
And her wearing a sense of helplessness.

Manifestation and Absence of Emotions

1209. அன்ன பிறவும் அவற்றொடு சிவணி
மன்னிய வினைய நிமித்தம் என்ப.

anna piravum avarroṭu civaṇi
manniya vinaiya nimittam enpa.

These states of mind in the six phases above
[Which ramify into twenty-four emotional manifestations]
And other kindred emotions too
Inform the mutuality of union between the hero and heroine.

1210. வினை உயிர் மெலிவு இடத்து இன்மையும் உரித்தே.

vinai uyir melivu iṭattu inmaiyum urittē.

There may manifest
None of the emotions mentioned above
Where there marks
The extreme torment of passion
That keeps the heroine's heart disconsolate.

1211. அவையும் உளவே அவை அலங்கடையே.

avaiyum uḷavē avai alaṅkaṭaiyē.

There do occasion other emotions too
Where the twenty-four above [1209]
Do not come to the fore.

Other Emotions Proper to the Passion of Love

1212. இன்பத்தை வெறுத்தல், துன்பத்துப் புலம்பல்,
எதிர் பெய்து பரிதல், ஏதம் ஆய்தல்,
பசி அட நிற்றல், பசலை பாய்தல்,
உண்டியின் குறைதல், உடம்பு நனி சுருங்கல்,
கண் துயில் மறுத்தல், கனவொடு மயங்கல்,
பொய்யாக் கோடல், மெய்யே என்றல்,
ஐயம் செய்தல், அவன் தமர் உவத்தல்,
அறன் அழித்து உரைத்தல், ஆங்கு நெஞ்சு அழிதல்,
எம் மெய்ஆயினும் ஒப்புமை கோடல்,
ஒப்புவழி உவத்தல், உறு பெயர் கேட்டல்,
நலத் தக நாடின், கலக்கமும் அதுவே.

inpattai veṟuttal, tuṉpattup pulampal,
etir peytu parital, ētam āytal,
paci aṭa niṟṟal, pacalai pāytal,
uṇṭiyiṉ kuṟaital, uṭampu naṉi curuṅkal,
kaṇ tuyil maṟuttal, kaṉavoṭu mayaṅkal,
poyyāk kōṭal, meyyē eṉṟal,
aiyam ceytal, avaṉ tamar uvattal,
aṟaṉ aḻittu uraittal, āṅku neñcu aḻital,
em mey āyiṉum oppumai kōṭal,
oppuvaḻi uvattal, uṟu peyar kēṭṭal,
nalat taka nāṭiṉ, kalakkamum atuvē.

They are [1211]:
Disrelishing objects of pleasure, lonesome wailing,
Holding the hero before her mind's eye and grieving,
Reflecting on the impediments to her union with the hero,
Shunning the call of hunger,
Her complexion wearing a pallid hue,
Reduced intake of food,
Her body emaciating and wasting away,
Her eyes refusing to get to sleep,
Getting disconcerted in dreamy visions of the hero,
Taking things authentic for things of guile,
Calling delusions truths seen and felt,

Giving in to doubts and uncertainties,
Being gladdened at heart at the sight of his kinsfolk,
Standing reproachful at things righteous,
Turning disheartened thereat,
Finding parallels between the hero and whatever she sees,
Such imagined parallels bringing her delight,
Rejoicing at words about the hero's lofty note
And marked with ways irresolute.

Emotions Preparatory to the Wedded Course

1213. முட்டுவயின் கழறல், முனிவு மெய்ந் நிறுத்தல்,
அச்சத்தின் அகறல், அவன் புணர்வு மறுத்தல்,
தூது முனிவு இன்மை, துஞ்சிச் சேர்தல்,
காதல் கைம்மிகல், கட்டுரை இன்மை, என்று
ஆயிரு-நான்கே அழிவு இல் கூட்டம்.

muṭṭuvayin̲ kaḻar̲al, mun̲ivu meyn nir̲uttal,
accattin̲ akar̲al, avan̲ puṇarvu mar̲uttal,
tūtu mun̲ivu in̲mai, tuñcic cērtal,
kātal kaimmikal, kaṭṭurai in̲mai ,en̲r̲u
āyiru nān̲kē aḻivu il kūṭṭam.

The undistressed states of mind
That lead into the wedded course are:
Utterances of assertion by the heroine
As her union with the hero runs into obstacles,
Her expressions of overt indignation therein,
Her shunning trysts due to fear of public knowledge,
Her keeping off from union with him by day and by night,
Her not frowning at interceders from the hero,
Her feigned sleep in a mood of despondency,
Her giving in to passion of love exceeding,
And her falling into speechlessness.

Emotions Proper to the Wedded Course

1214. தெய்வம் அஞ்சல், புரை அறம் தெளிதல்,
இல்லது காய்தல், உள்ளது உவர்த்தல்,

புணர்ந்துழி உண்மை, பொழுது மறுப்பு ஆக்கம்,
அருள் மிக உடைமை, அன்பு தொக நிற்றல்,
பிரிவு ஆற்றாமை, மறைந்தவை உரைத்தல்,
புறஞ்சொல் மாணாக் கிளவியொடு தொகைஇ,
சிறந்த பத்தும் செப்பிய பொருளே.

teyvam añcal, purai aṟam teḷital,
illatu kāytal, uḷḷatu uvarttal,
puṇarntuḻi uṇmai, poḻutu maṟuppu ākkam,
aruḷ mika uṭaimai, aṉpu toka niṟṟal,
pirivu āṟṟāmai, maṟaintavai uraittal,
puṟañcol māṇāk kiḷaviyoṭu tokaii,
ciṟanta pattum ceppiya poruḷē.

The emotional states manifest
Attendant on the wedded course are:
The heroine being in awe of the deity,
Her realizing the virtues as meets wedded life,
Her being angry at a failing imagined in the hero,
Her fastidious discountenance about the hero's love,
Her acquiescence in the ecstasy of union,
Her access to the joy of union
Sans the restraints of trysts apportioned,
The springs of love marked with abundant flow,
Heart's affections all at play,
The pain of separation weighing heavily on her,
And pouring out her heart
At the heartless words of slander around
During the course of their clandestine career.

Traits of Compatibility

1215. பிறப்பே, குடிமை, ஆண்மை, ஆண்டொடு,
உருவு, நிறுத்த காம வாயில்,
நிறையே, அருளே, உணர்வொடு, திரு, என
முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே.

piṟappē, kuṭimai, āṇmai, āṇṭoṭu,
uruvu, niṟutta kāma vāyil,

niṟaiyē, aruḷē, uṇarvoṭu, tiru, eṉa
muṟaiyuṟak kiḷanta oppiṉatu vakaiyē.

The hero and heroine united in love,
There mark a harmony and compatibility in
Lineage, conduct as behoving such ancestry,
Fortitude, age, physical form,
Propensity and inclination to sexual passion,
Steadfastness, graciousness of demeanour,
A discerning mind and material endowment.

Negatives that Mar Conjugal Harmony

1216. நிம்பிரி, கொடுமை, வியப்பொடு, புறமொழி,
வன்சொல், பொச்சாப்பு, மடிமையொடு, குடிமை,
இன்புறல், ஏழைமை, மறப்பொடு, ஒப்புமை,
என்று இவை இன்மை என்மனார் புலவர்.

nimpiri, koṭumai, viyappoṭu, puṟamoḻi,
vaṉcol, poccāppu, maṭimaiyoṭu, kuṭimai,
iṉpuṟal, ēḻaimai, maṟappoṭu, oppumai,
eṉṟu ivai iṉmai eṉmaṉār pulavar.

The traits undesirable
Between the hero and heroine are:
Jealousy, hard-heartedness, egocentricity,
Slander, harsh words, irresoluteness,
Indolence, pride in one's high birth,
Naivety, forgetfulness and finding parallels outside.

Subtleties of Emotional Manifestations

1217. கண்ணினும் செவியினும் திண்ணிதின் உணரும்
உணர்வுடை மாந்தர்க்கு அல்லது, தெரியின்,
நல் நயப் பொருள்கோள் எண்ண அருங்குரைத்தே.

kaṇṇiṉum ceviyiṉum tiṇṇitiṉ uṇarum
uṇarvuṭai māntarkku allatu, teriyiṉ,
nal nayap poruḷkōḷ eṇṇa aruṅkuraittē.

7. உவம இயல்

uvama iyal

Modes of Comparison

Grounds of Comparison

1218. வினை, பயன், மெய், உரு, என்ற நான்கே -
வகை பெற வந்த உவமத் தோற்றம்.

vinai, payan, mey, uru, enra nānkē
vakai pera vanta uvamat tōrram.

Four are the grounds for comparison
Between the tenor and the vehicle:
The deed done[1], the effect thereof[2],
The form[3] and the complexion[4].

e.g. 1. He pounced like a tiger
2. He gifted like the shower from the clouds
3. The waist resembles the *tuti* drum
4. Golden physique.

1219. விரவியும் வரூஉம் மரபின என்ப.

viraviyum varūum marapina enpa.

The grounds for comparison above [1218]
Do get intermingled too.

e.g. The glistening well-set teeth, curve like, resemble the lustrous crescent moon.
[Both the shape and the complexion are brought in]

1220. உயர்ந்ததன் மேற்றே, உள்ளும் காலை.

uyarntatan mērrē, ullum kālai.

As we examine them,
The vehicles of comparison
Do stand loftier than the tenors.

e.g. The gold-like complexion.

Sources of Similitude

1221. *சிறப்பே, நலனே, காதல், வலியொடு*
அந் நால் பண்பும் நிலைக்களம் என்ப.

ciṟappē, nalaṉē, kātal, valiyoṭu
an nāl paṇpum nilaikkaḷam eṉpa.

Pre-eminence[1], loveliness[2], love[3] and might[4]
Are the four characteristics
That abide as sources of similitude.

e.g. 1. Like the spectacle of the three great monarchs with large armies and resounding war-drums, there assembled the artistes expert in dance, singing and music.
2. The sprawling town looks like the lovely painting.
3. He is the one verily like my eyes.
4. The valour of the monarch Karikālaṉ resembles that of the frightful lion.

1222. *கிழக்கிடு பொருளொடு ஐந்தும் ஆகும்.*

kiḻakkiṭu poruḷoṭu aintum ākum.

Five characteristics the sources above [1221] come to
As one includes things lowly.

e.g. The forehead of the heroine suffering the pangs of separation from the hero looks like the moon having been swallowed by rāku the serpent.

1223. *முதலும் சினையும் என்று ஆயிரு பொருட்கும்*
நுதலிய மரபின் உரியவை உரிய.

mutalum ciṉaiyum eṉṟu āyiru poruṭkum
nutaliya marapiṉ uriyavai uriya.

The whole and the part of a thing
Do stand tenors and vehicles of comparison
In tune with the usage sanctioned.

e.g. The youthful elephant stands like a hill (whole for whole)
The ruddy feet are like the red lotus flower (part for part)
The boy standing under the umbrella's shade
Is like a lotus flower concealed beneath its leaves (part for whole)
The pig's tiny eyes are like fire (whole for part).

Inexplicit Vehicle

1224. சுட்டிக் கூறா உவமம் ஆயின்,
பொருள் எதிர் புணர்த்துப் புணர்த்தன கொளலே!

cuṭṭik kūṟā uvamam āyiṉ,
poruḷ etir puṇarttup puṇarttaṉa koḷalē!

Where the vehicle does not point to the tenor
In terms manifest,
They need to be correlated appropriately.

e.g. பவளவாய் (*pavaḷavāy*) (the *red* coral like mouth)

Nature of Similitude

1225. உவமமும் பொருளும் ஒத்தல் வேண்டும்.

uvamamum poruḷum ottal vēṇṭum.

The vehicle and the tenor in similitude
Must be in accord with norms of propriety.

e.g. Peacock feather like tresses, and not, Tresses looking like the crow's wings.

1226. பொருளே உவமம் செய்தனர் மொழியினும்
மருள் அறு சிறப்பின் அஃது உவமம் ஆகும்.

poruḷē uvamam ceytaṉar moḻiyiṉum
maruḷ aṟu ciṟappiṉ akṭu uvamam ākum.

Where the tenor is made the vehicle
[And the vehicle the tenor],
It is the mode of comparison proper
Insofar as the vehicle-turned tenor
Abides as one of a loftier note.

e.g. The graceful face like lotus - where the face, by virtue of being made the vehicle, is shown to be of superior loveliness, because by convention, the vehicle must be more sublime than the tenor (1220)

1227. பெருமையும் சிறுமையும் சிறப்பின் தீராக்
குறிப்பின் வரூஉம் நெறிப்பாடு உடைய.

perumaiyum ciṟumaiyum ciṟappiṉ tīrāk
kuṟippiṉ varūum neṟippāṭu uṭaiya.

Correlation of things loftier and lowly
Is but in accord with the norm set
That the pre-eminence of a thing
Is a source of similitude [1221].

e.g. Shunning the friendship of men with elephant's like trait, one should move with men marked by the character of dogs.

Comparison Markers

1228. அவைதாம்,
அன்ன, ஏய்ப்ப, உறழ, ஒப்ப,
என்ன, மான, என்றவை எனாஅ -
ஒன்ற, ஒடுங்க, ஒட்ட, ஆங்க,
என்ற, வியப்ப, என்றவை, எனாஅ -
எள்ள, விழைய, விறப்ப, நிகர்ப்ப,
கள்ள, கடுப்ப, ஆங்கவை எனாஅ -
காய்ப்ப, மதிப்ப, தகைய, மருள,
மாற்ற, மறுப்ப, ஆங்கவை எனாஅ -
புல்ல, பொருவ, பொற்ப, போல,
வெல்ல, வீழ, ஆங்கவை எனாஅ -
நாட, நளிய, நடுங்க, நந்த,
ஒட, புரைய, என்றவை எனாஅ

ஆறு-ஆறு அவையும், அன்ன பிறவும்,
கூறும் காலைப் பல் குறிப்பினவே.

avaitām,
aṉṉa, ēyppa, uṟaḻa, oppa,
eṉṉa, māṉa, eṉṟavai eṉāa —
oṉṟa, oṭuṅka, oṭṭa, āṅka,
eṉṟa, viyappa, eṉṟavai eṉāa —
eḷḷa, viḻaiya, viṟappa, nikaṟppa,
kaḷḷa, kaṭuppa, āṅkavai eṉāa —
kāyppa, matippa, takaiya, maruḷa,
māṟṟa, maṟuppa, āṅkavai eṉāa —
pulla, poruva, poṟpa, pōla,
vella, vīḻa, āṅkavai eṉāa —
nāṭa, naḷiya, naṭuṅka, nanta,
ōṭa, puraiya, eṉṟavai eṉāa —
āṟu-āṟu avaiyum, aṉṉa piṟavum,
kūṟum kālaip pal kuṟippiṉavē.

The terms that mark similitude are:
Aṉṉa, ēyppa, uṟaḻa, oppa, eṉṉa and *māṉa*;
Oṉṟa, oṭuṅka, oṭṭa, āṅka, eṉṟa and *viyappa*;
Eḷḷa, viḻaiya, iṟappa, nikaṟppa, kaḷḷa and *kaṭuppa*;
Kāyppa, matippa, takaiya, maruḷa, māṟṟa and *maṟuppa*;
Pulla, poruva, poṟpa, pōla, vella and *vīḻa*;
Nāṭa, naḷiya, naṭuṅka, nanta, ōṭa and *puraiya* —
Thirty-six they are,
And others of their kind too
Which occur in diverse grammatical contexts.

Functional Delimitation of Comparison Markers

1229. அன்ன, ஆங்க, மான, விறப்ப,
என்ன, உறழ, தகைய, நோக்கொடு,
கண்ணிய எட்டும் - வினைப்பால் உவமம்.

aṉṉa, āṅka, māṉa, viṟappa,
eṉṉa, uṟaḻa, takaiya, nōkkoṭu,
kaṇṇiya eṭṭum — viṉaippāl uvamam.

Where the ground for comparison is the deed done,
The markers of similitude therein are eight in number:
Aṉṉa, āṅka, māṉa, iṟappa,
Eṉṉa, uṟaḻa, takaiya and *nōkka.*

1230. அன்ன என் கிளவி பிறவொடும் சிவணும்.

aṉṉa eṉ kiḷavi piṟavoṭum civaṉum.

The similitude marker aṉṉa above [1229]
Does go with other grounds for comparison too
[Effect of a deed, form and complexion (1218)].

1231. எள்ள, விழைய, புல்ல, பொருவ,
கள்ள, மதிப்ப, வெல்ல, வீழ,
என்று ஆங்கு எட்டே - பயனிலை உவமம்.

eḷḷa, viḻaiya, pulla, poruva,
kaḷḷa, matippa, vella, vīḻa,
eṉṟu āṅku eṭṭē — *payaṉilai* uvamam.

Eḷḷa, viḻaiya, pulla, poruva,
Kaḷḷa, matippa, vella and *vīḻa*
Are the eight markers of similitude
Where the ground for comparison is the effect of a deed.

1232. கடுப்ப, ஏய்ப்ப, மருள, புரைய,
ஒட்ட, ஒடுங்க, ஓட, நிகர்ப்ப, என்று
அப் பால் எட்டே - மெய்ப்பால் உவமம்.

kaṭuppa, ēyppa, maruḷa, puraiya,
oṭṭa, oṭuṅka, ōṭa, nikarppa, eṉṟu
ap pāl eṭṭē — meyppāl uvamam.

Where the ground for comparison is the form,
The markers of similitude therein are eight in number:

Kaṭuppa, ēyppa, maruḷa, puraiya
Oṭṭa, oṭuṅka, ōṭa and *nikarppa.*

1233. போல, மறுப்ப, ஒப்ப, காய்த்த,
நேர, வியப்ப, நளிய, நந்த, என்று
ஒத்து வரு கிளவி - உருவின் உவமம்.

pōla, maṟuppa, oppa, kāytta,
nēra, viyappa, naḷiya, nanta, eṉṟu
ottu varu kiḷavi — uruviṉ uvamam.

Where the ground for comparison is the complexion,
The markers of similitude therein are:
Pōla, maṟuppa, oppa, kāytta
Nēra, viyappa, naḷiya and *nanta.*

1234. தம்தம் மரபின் தோன்றுமன் பொருளே.

tamtam marapiṉ tōṉṟumaṉ poruḷē.

The delimitation of designations above [1229-1233]
Is what is handed down by tradition.

Ramification of Grounds for Comparison

1235. நால்-இரண்டு ஆகும் பாலுமார் உண்டே.

nāl-iraṇṭu ākum pālumār uṇṭē.

The fourfold grounds for comparison [1218]
May ramify into eight* too.

* Such as the good and evil consequences of a deed, form and size of a thing, etc.

Similitude and the Eightfold Emotions

1236. பெருமையும் சிறுமையும் மெய்ப்பாடு எட்டன்
வழி மருங்கு அறியத் தோன்றும் என்ப.

perumaiyum cir̠umaiyum meyppāṭu eṭṭan̠
vaḻi maruṅku ar̠iyat tōn̠r̠um en̠pa.

Similes informing greatness and smallness
Will have the eightfold manifestations of emotions [1193]
For their sources explicit and well-defined.

> There are thus eight kinds of simile based on the eight principal sentiments of laughter, grief, disgust, wonder, fear, pride, anger and joy.

Tenor and Vehicle

1237. உவமப் பொருளின் உற்றது உணரும்
தெளி மருங்கு உளவே திறத்து இயலான.

uvamap poruḷin̠ ur̠r̠atu uṇarum
teḷi maruṅku uḷavē tir̠attu iyalān̠a.

That one discerns
The nature and import of the tenor
Through the vehicle known
Is possible in contexts of a discourse.

1238. உவமப் பொருளை உணரும் காலை,
மரீஇய மரபின் வழக்கொடு வருமே.

uvamap poruḷai uṇarum kālai,
marīiya marapin̠ vaḻakkoṭu varumē.

The discernment of the tenor's import above [1237]
Shall go in accord with the tradition long set.

1239. இரட்டைக் கிளவி இரட்டை வழித்தே.

iraṭṭaik kiḷavi iraṭṭai vaḻittē.

The tenor too marks the same structuring
Where the vehicle holds two components.

e.g. Men of abiding learning are to other men
What the humans are to the beastly species (kuṟaḷ 410).

Uḷḷuṟai Uvamam

1240. பிறிதொடு படாது பிறப்பொடு நோக்கி,
முன்னை மரபின் கூறும் காலை,
துணிவொடு வரூஉம் துணிவினோர் கொளினே.

piṟitoṭu paṭātu piṟappoṭu nōkki,
muṉṉai marapiṉ kūṟum kālai,
tuṇivoṭu varūum tuṇiviṉōr koḷiṉē.

The vehicle stands correlated with a tenor
Which cries for no explicit manifestation;
The vehicle does bear on the land of its origin,
And is related to an occurrence therein
Vis-a-vis the flora and fauna of that land;
And the tenor there unfolds by implication,
Which the literate mind discerns right.

(A definition of the unique suggestive mode called *uḷḷuṟai uvamam.* e.g.
The red-eyed buffalo
Detesting its stay in the muddy place
During the evening when the village sleeps,
Breaks the strong rope,
Removes the sharp thorny fence with horns,
Plunges into the watery field,
The fish to flee,
Twists the water-creepers
And eats the cool flower thronged by bees.
(*Akanāṉūṟu* 46)
Here the conduct of the Akam hero is set on a buffalo: buffalo - hero; breaking the rope - destroying prestige; horn - his messenger; flower - courtesan; field - her residence; fish - her attendants; bees - other men attracted towards her cf. verses 995, 996, 997, 1184, 1185, 1186, 1241, 1242).

1241. உவமப் போலி ஐந்து என மொழிப.

uvamap pōli aintu eṉa moḻipa.

The suggestive mode [*uḷḷuṟai uvamam*] mentioned above [1240]
Is said to be of five kinds.

(They are enumerated in the following verse).

1242. தவல் அருஞ் சிறப்பின் அத் தன்மை நாடின்,
வினையினும் பயத்தினும் உறுப்பினும் உருவினும்
பிறப்பினும் வரூஉம் திறத்த என்ப.

taval aruñ ciṟappiṉ at taṉmai nāṭiṉ,
viṉaiyiṉum payattiṉum uṟuppiṉum uruviṉum
piṟappiṉum varūum tiṟatta eṉpa.

As we examine these five kinds [1241]
In relation to their flawless excellence,
The parallelism between the explicit vehicle
And the implied tenor
Operates on five factors of similitude:
Deed, effect of the deed, form, complexion and origin.

Vehicles in the Similitude of Characters

1243. கிழவி சொல்லின் அவள் அறி கிளவி.

kiḻavi colliṉ avaḷ aṟi kiḷavi.

The things she is familiar with
Shall go into the vehicle of the similitude
Which the utterance of the heroine embodies.

1244. தோழிக்கு ஆயின், நிலம் பெயர்ந்து உரையாது.

tōḻikku āyiṉ, nilam peyarntu uraiyātu.

The vehicle in the similitude
Which goes into the utterance of the heroine's confidante
Shall not hold things
Outside of the region she belongs to.

1245. கிழவோற்கு ஆயின், உரனொடு கிளக்கும்.

kiḻavōṟku āyiṉ, uraṉoṭu kiḷakkum.

The vehicle of the similitude
In the utterance of the hero
Shall encompass all things
That come within the province of his knowledge.

1246. ஏனோர்க்கு எல்லாம் இடம் வரைவு இன்றே.

ēṉōrkku ellām iṭam varaivu iṉṟē.

No such restriction there holds [1243-45]
In relation to suggestive similitude
In the utterance of other characters.

Thematic Import in Similitude

1247. இனிது உறு கிளவியும் துனி உறு கிளவியும்
உவம மருங்கின் தோன்றும் என்ப.

iṉitu uṟu kiḷaviyum tuṉi uṟu kiḷaviyum
uvama maruṅkiṉ tōṉṟum eṉpa.

The import of pleasure and of pain as well
Shall come revealing
Through the suggestive *uḷḷuṟai* mode.

1248. கிழவோட்கு உவமம் ஈர் இடத்து உரித்தே.

kiḻavōṭku uvamam īr iṭattu urittē.

Both these imports of pleasure and pain [1247]
Shall mark the suggestive mode of similitude
As it occurs in the heroine's utterance.

1249. கிழவோற்கு ஆயின் இடம் வரைவு இன்றே.

kiḻavōṟku āyiṉ iṭam varaivu iṉṟē.

The hero's utterance suffers
No such restrictions of thematic import [1248].

1250. தோழியும் செவிலியும் பொருந்துவழி நோக்கிக்
கூறுதற்கு உரியர், கொள் வழியான.

tōḻiyum ceviliyum poruntuvaḻi nōkkik
kūṟutaṟku uriyar, koḷ vaḻiyāṉa.

The contexts of place and time appropriate
And the situations responsive as well
Shall determine the occurrence of suggestive similitude
In the utterances of the confidante and foster-mother.

Other Classes of Simile

1251. வேறுபட வந்த உவமத் தோற்றம்
கூறிய மருங்கின் கொள்வழிக் கொளாஅல்!

vēṟupaṭa vanta uvamat tōṟṟam
kūṟiya maruṅkiṉ koḷ vaḻik koḷāal!

Varied manifestations of simile
Other than the suggestive and non-suggestive modes treated above
Shall be understood in relation to their contexts
In accord with the norms of tradition set.

1252. ஒரீஇக் கூறலும் மரீஇய பண்பே.

orīik kūṟalum marīiya paṇpē.

It is wont and use for long
That the vehicle is shown to be unequal to the tenor
In a similitude.

e.g. Hail thee O moon !
Were you to shine bright as her face
You'd be verily my love (*kuraḷ* 1118).

1253. உவமத் தன்மையும் உரித்து என மொழிப -
பயனிலை புரிந்த வழக்கத்தான.

uvamat taṉmaiyum urittu eṉa moḻipa —
payaṉilai purinta vaḻakkattāṉa.

The vehicle defining the tenor apart,
The vehicle stands defined too
Where the effect of a deed is the ground for comparison,
So has it been held.

e.g. The sage tongues go about
Exclusive praise of the chieftain Pāri;
There are the rains too
That keep protecting the world
(*Puranāṉūṟu* 107).

1254. தடுமாறு உவமம் கடி வரை இன்றே.

taṭumāṟu uvamam kaṭi varai iṉṟē.

Taṭumāṟu uvamam —
Where the vehicle and the tenor
Substitute for each other —
Is not excluded too.

e.g. Is it Death's dart? Or eyes' bright beams?
Or fawn's shy glance?
All three appear in the form of maiden here
(kuṟaḷ 1085)

1255. அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே;

aṭukkiya tōṟṟam viṭuttal paṇpē;

A cluster of vehicles piled up
To bear upon a tenor
Is better avoided.

1256. நிரல் நிறுத்து அமைத்தல், நிரல்-நிறை, சுண்ணம்,
வரன் முறை வந்த மூன்று அலங்கடையே.

niral niṟuttu amaittal, niral-niṟai, cuṇṇam,
varaṉ muṟai vanta mūṉṟu alaṅkaṭaiyē.

Where it is not syntactical linkage
Such as
Cuṇṇam (words in pairs being transposed from their natural order),
Aṭimaṟi (lines of a stanza being interchanged),
And *moḻimāṟṟu* (word in one group qualifying the corresponding word in another group),
The clustering of vehicles and tenors in a similitude
Is but in order.

8. செய்யுள் இயல்

Ceyyuḷ Iyal

Prosody

Limbs of Metrical Verses

1257. மாத்திரை, எழுத்து இயல், அசை வகை எனாஅ;
யாத்த சீரே, அடி, யாப்பு, எனாஅ;
மரபே, தூக்கே, தொடை வகை, எனாஅ;
நோக்கே, பாவே, அளவு இயல், எனாஅ;
திணையே, கைகோள், கூற்றுவகை, எனாஅ;
பயனே, மெய்ப்பாடு, எச்ச வகை, எனாஅ;
முன்னம், பொருளே, துறை வகை, எனாஅ;
மாட்டே, வண்ணமொடு, யாப்பு இயல் வகையின்
ஆறு தலை இட்ட அந் நால்-ஐந்தும் -
அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோலே,
விருந்தே, இயைபே, புலனே, இழைபு, எனாஅப்
பொருந்தக் கூறிய எட்டொடும் தொகைஇ-
நல் இசைப் புலவர், 'செய்யுள் உறுப்பு' என
வல்லிதின் கூறி, வகுத்து உரைத்தனரே.

māttirai, eḻuttu iyal, acai vakai, eṉāa;
yātta cīrē, aṭi yāppu, eṉāa;
marapē, tūkkē, toṭai vakai, eṉāa;
nōkkē, pāvē, aḷavu iyal, eṉāa;
tiṇaiyē, kaikōḷ, kūṟṟuvakai, eṉāa;
keṭpōr, kaḷaṉē, kāla vakai, eṉāa;
payaṉē, meyppāṭu, ecca vakai, eṉāa;
muṉṉam, poruḷē, tuṟai vakai, eṉāa;
māṭṭē, vaṇṇamoṭu, yāppu iyal vakaiyiṉ
āṟu talai iṭṭa an nāl-aintum —
ammai, aḻaku, toṉmai, tōlē,
viruntē, iyaipē, pulaṉē, iḻaipu, eṉāap
poruntak kūṟiya eṭṭoṭum tokaii —
nal icaip pulavar, 'ceyyuḷ uṟuppu' eṉa
vallitiṉ kūṟi, vakuttu uraittaṉarē.

The limbs of a metrical verse are:
Māttirai (the phonic measure),
Eḻuttu (the phoneme or letter of the alphabet),
Acai (the metrical syllable), *cīr* (foot),
Aṭi (the metrical line), *yāppu* (the metrical structuring),
Marapu (usage sanctioned by tradition),
Tūkku (rhythm), *toṭaivakai* (patterns of rhyme),
Nōkku (the total import of a verse),
Pā (metre), *aḷaviyal* (line limit of a verse),
Tiṇai (the *akam-puṟam* spheres of human life)
Kaikōḷ (the clandestine and wedded phases of love),
Kūṟṟuvakai (utterance proper to a character),
Kēṭpōr (auditor or addressee),
Kaḷaṉ (the backdrop or context of situation),
Kālam (divisions of time and seasons),
Payaṉ (effect), *meyppāṭu* (manifest poetic sentiments),
Eccam (that which is left to be understood),
Muṉṉam (designation of the addresser and addressee),
Poruḷ (thematic import), *tuṟai* (thematic sub-strand),
Māṭṭu (syntactical linkage),
And *vaṇṇam* (specific sound feature in verse);
Besides these twenty-six elements,
Eight more constituents there abide
Which are a poem's worthy limbs too;
Ammai (soothing effect through a succession of short soft words),
Aḻaku (choice of plain words and proper rhythm),
Toṉmai (antique literary source interspersed with prose),
Tōl (edifying stories in felicitous diction and long elaborate narratives),
Viruntu (compositions of newness and novelty),
Iyaipu (narrative poems ending in ñ, ṇ, n, m, ṉ, y, r, l, v, ḻ, ḷ)
Pulaṉ (verses in the diction of common folk)
And *iḻaipu* (easy flowing style keeping off hard consonants composed in the five kinds of lines)l-l
They have thus been deftly seen and classified.
By literate men of abiding renown.

Phonemes and Phonic Measure

1258. அவற்றுள்,
மாத்திரை வகையும், எழுத்து இயல் வகையும்,
மேல் கிளந்தனவே என்மனார் புலவர்.

avarrul,
māttirai vakaiyum, eluttu iyal vakaiyum,
mēl kilantanavē enmanār pulavar.

Of the limbs enumerated above [1257],
The phonic measures and the classes of phonemes (letters)
Are of the manner
As treated earlier (Conventions of Phonology and Orthography).

Nēracai and Niraiyacai

1259. குறிலே, நெடிலே, குறில்-இணை, குறில்-நெடில்,
ஒற்றொடு வருதலொடு, மெய்ப் பட நாடி,
நேரும் நிரையும் என்றிசின் பெயரே.

kurilē, netilē, kuril inai, kuril netil,
orrotu varutalotu, meyp pata nāti,
nērum niraiyum enricin peyarē.

A single vowel nucleus short or long
With or without a consonant after it
Constitutes the *nēracai* metrical syllable;
A nucleus of two short vowels
Or a nucleus of one short vowel followed by a long vowel
With or without a consonant after it
Constitutes the *niraiyacai* metrical syllable.

e.g. நேரசை - அ, அல்: ஆ, ஆல் (*nēracai* - *a, al; a, āl*)
நிரையசை - பல, பலர்: புகா, புகார் (*niraiyacai* - pala, palar; pukā, pukār)

Nērpu and Niraipu

1260. இரு வகை உகரமொடு இயைந்தவை வரினே,
நேர்பும் நிரைபும் ஆகும் என்ப -
குறில்-இணை உகரம் அல் வழியான.

iru vakai ukaramoṭu iyaintavai variṉē,
nērpum niraipum ākum eṉpa
kuṟil iṇai ukaram al vaḻiyāṉa.

Where *nēracai* and *niraiyacai* above [1258]
Are followed by *kuṟṟiyalukaram* (shortened /u/) or *muṟṟiyalukaram* (unshortened /u/)
They make for *nērpu* and *niraipu* respectively,
Except when a short vowel is followed by /u/.

e.g. நேர்பு - காற்று, கன்று (*nērpu - kāṟṟu, kaṉṟu*)
நிரைபு - வரகு, அரக்கு (*niraipu - varaku, arakku*)

Iyalacai and Uriyacai

1261. இயலசை முதல் இரண்டு; ஏனவை உரியசை.

iyalacai mutal iraṇṭu ēṉavai uriyacai.

Nēracai and *niraiyacai* above [1258]
Are called *iyalacai*;
And *nērpacai* and *niraipacai* [1259]
Are known as *uriyacai*.

That Which is Not Nēracai

1262. தனிக் குறில் முதலசை மொழி சிதைந்து ஆகாது.

taṉik kuṟil mutalacai moḻi citaintu ākātu.

A short vowel in connected speech
That by splitting is made to stand up
Does not constitute *nēracai**.

e.g. Words like கரு (*karu*) and மழு (*maḻu*) are not split up to form *nēracai*.

Kur̲r̲iyalikaram

1263. ஒற்று எழுத்து இயற்றே குற்றியலிகரம்.

or̲r̲u eḻuttu iyar̲r̲ē kur̲r̲iyalikaram.

Kur̲r̲iyalikaram (shortened /i/)
Does behave in the manner of a consonant.

Mur̲r̲iyalukaram

1264. முற்றியலுகரமும் மொழி சிதைத்துக் கொளாஅ;
நிற்றல் இன்றே ஈற்று அடி மருங்கினும்.

mur̲r̲iyalukaramum moḻi citaittuk koḷāa;
nir̲r̲al in̲r̲ē īr̲r̲u aṭi maruṅkin̲um.

Mur̲r̲iyalukaram (unshortened /u/) in connected speech
Does not stand up by splitting
To make for *nērpu* or *niraipu*;
Nor does it abide as a metrical syllable
At the end of the metrical line.

1265. குற்றியலுகரமும் முற்றியலுகரமும்
ஒற்றொடு தோன்றி நிற்கவும் பெறுமே.

kur̲r̲iyalukaramum mur̲r̲iyalukaramum
or̲r̲oṭu tōn̲r̲i nir̲kavum per̲umē.

Both *kur̲r̲iyalukaram* (shortened /u/)
And *mur̲r̲iyalukaram* (unshortened /u/)
Attain to the status of metrical syllable too
When they are followed by a consonant.

e.g. சேற்றுக்கால் (*cēr̲r̲ukkāl*), நாணுத்தளை (*nāṇuttaḷai*)

Metrical Rhythm

1266. அசையும் சீரும் இசையொடு சேர்த்தி
வகுத்தனர் உணர்த்தல் வல்லோர் ஆறே.

acaiyum cīrum icaiyoṭu cērtti
vakuttaṉar uṇarttal vallōr āṟē.

It is the way of the literate
To see the metrical syllable and foot
Harmonize with the metrical rhythm.

Metrical Foot

1267. ஈர் அசை கொண்டும் மூஅசை புணர்த்தும்
சீர் இயைந்து இற்றது சீர் எனப்படுமே.

īr acai koṇṭum mū acai puṇarttum
cīr iyaintu iṟṟatu cīr eṉappaṭumē.

A metrical foot is
What comprises two metrical syllables or three
With the harmony of metrical rhythm fused.

Disyllabic Feet and Trisyllabic Feet

1268. இயலசை மயக்கம் இயற்சீர்; ஏனை
உரியசை மயக்கம் ஆசிரிய உரிச்சீர்.

iyalacai mayakkam iyaṟcīr; ēṉai
uriyacai mayakkam āciriya uriccīr.

Iyaṟcīr (disyllablc foot) is
The combination of *iyalacai (nēracai* and *niraiyacai)*
Āciriya uriccīr (trisyllabic foot) is
The combination of *uriyacai (nērpacai* and *niraipacai)* [1260].

1269. முன் நிரை உறினும் அன்ன ஆகும்.

muṉ nirai uṟiṉum aṉṉa ākum.

It is *āciriya uriccīr* too
If *nērpacai* or *niraipacai* is followed by *nirai*.

e.g. யாற்றுமடை (*yāṟṟumaṭai*), குளத்துமடை (*kuḷuttumaṭai*)

1270. நேர் அவண் நிற்பின் இயற்சீர்ப் பால.

nēr avaṇ niṟpiṉ iyaṟcīrp pāla.

If *uriyacai (nērpacai* or *niraipacai)* is followed by *nēr*,
It is *iyaṟcīr.*

e.g. ஆற்றுக்கால் (*āṟṟukkāl*), குளத்துக்கால் (*kuḷattukkāl*)

1271. இயலசை ஈற்று முன், உரியசை வரினே,
நிரையசை இயல ஆகும் என்ப.

iyalacai īṟṟu muṉ uriyacai variṉē,
niraiyacai iyala ākum eṉpa.

If *iyalacai* is followed by uriyacai,
It is of the kind where it is followed by *niraiyacai*
[It becomes *iyaṟcīr*].

e.g. மாங்காடு (*māṅkāṭu*), கடிகுரங்கு (*kaṭikuraṅku*)

Elongations

272. அளபெடை அசை நிலை ஆகலும் உரித்தே.

aḷapeṭai acainilai ākalum urittē.

Vowel elongation may also turn to be an expletive.

e.g. உப்போஒ என (*uppōo eṉa*)

1273. ஒற்று அளபெடுப்பினும் அற்று என மொழிப.

orru alapetuppinum arru ena molipa.

Consonant elongation too is of the same kind
[It may also turn to be an expletive].

e.g. கண்ண் தண்ண்ணெனக் கண்டும் கேட்டும் (*kaṇṇ taṇṇṇeṉak kaṇṭum kēṭṭum*)

Veṇpāvuriccīr

1274. இயற்சீர் இறுதி முன் நேர் அவண் நிற்பின்,
உரிச்சீர் வெண்பா ஆகும் என்ப.

iyarcīr iruti muṉ nēr avaṇ nirpiṉ,
uriccīr veṇpā ākum eṉpa.

If *nēracai* occurs after *iyarcīr,*
It is realized as *veṇpāvuriccīr.*

Vañciccīr

1275. வஞ்சிச் சீர் என வகை பெற்றனவே -
வெண் சீர் அல்லா மூஅசை என்ப.

vañcic cīr eṉa vakai perraṉavē
veṇ cīr allā mū acai eṉpa.

The three-syllabled feet
Other than *veṇpāvuriccīr* [1274]
Are classed *vañciccīr.*

1276. தன் பா அல் வழி, தான் அடைவு இன்றே.

taṉ pā al vali tāṉ aṭaivu iṉrē.

Vañciccīr does not occur in any verse form
Other than *vañcippā.*

1277. வஞ்சி மருங்கின் எஞ்சிய உரிய.

vañci maruṅkiṉ eñciya uriya.

The other forms of foot
[Such as *āciriyavuriccīr* and *veṇpāvuriccīr*]
Occur in *vañcippā* verse kind.

Veṇpāvuriccīr and Āciriyavuriccīr

1278. வெண்பா உரிச்சீர், ஆசிரிய உரிச்சீர்,
இன் பா நேரடிக்கு ஒருங்கு நிலை இலவே.

veṇpā uriccīr, āciriya uriccīr,
iṉ pā nēraṭikku oruṅku nilai ilavē.

Veṇpāvuriccīr and āciriyavuriccīr
Do not occur together in a line
Of the four-footed *veṇpā** metre.

* For Pēräciriyar, the commentator, it is *āciriyappā.*

1279. கலித்தளை மருங்கின் கடியவும் பெறாஅ.

kalittaḷai maruṅkiṉ kaṭiyavum peṟāa.

The occurrence of
Veṇpāvuriccīr and *āciriyavuriccīr* together in a line
Is not disallowed in the *kalippā* metre.

Kalippā and Nērīṟṟu iyaṟcīr

1280. கலித்தளை அடிவயின் நேர் ஈற்று இயற்சீர்
நிலைக்கு உரித்து அன்றே, தெரியுமோர்க்கே.

kalittaḷai aṭivayiṉ nēr īṟṟu iyaṟcīr
nilaikku urittu aṉṟē, teriyumōrkkē.

The metrical connection of two successive feet in a *kalippā* line
Does not admit of *iyaṟcīr* with a *nēracai* ending,
So has the literate opinion held.

Vañcippā and *Nēriṟṟu Iyaṟcīr*

1281. வஞ்சி மருங்கினும் இறுதி நில்லா.

vañci maruṅkiṉum iṟuti nillā.

Iyaṟcīr with a *nēracai* ending
Does not mark the end of line
In a stanza of *vañcippā* metre.

Single-syllabled Foot

1282. இசைநிலை நிறைய நிற்குவது ஆயின்,
அசைநிலை வரையார் சீர் நிலைபெறவே.

icainilai niṟaiya niṟkuvatu āyiṉ,
acainilai varaiyār cīr nilai peṟavē.

That a metrical syllable
Is taken for the foot of a line
Is not disallowed
Where it comes to fill a gap in rhythmic harmony.

1283. இயற்சீர்ப் பாற்படுத்து இயற்றினர் கொளலே -
தளை வகை சிதையாத் தன்மையான!

iyaṟcīrp pāṟpaṭuttu iyaṟṟiṉar koḷalē
taḷai vakai citaiyāt taṉmaiyāṉa.

No impairment to the metrical link between feet entailing,
A single-syllabled foot* may be taken for *iyaṟcīr*.

Although all the four - *nēr, niṟai, nērpu* and *niraipu* - are single-syllabled, the last two may substitute for the first two, where there is impairment to the metrical link.

Veṇpāvuriccīr

1284. வெண்சீர் ஈற்றசை நிரையசை இயற்றே.

veṇcīr īṟṟacai niraiyacai iyaṟṟē.

The end-syllable in *veṇpāvuriccīr,*
For metrical link between feet to abide,
Functions in the manner of the *niraiyacai* ending of *iyaṟcīr.*

1285. இன் சீர் இயைய வருகுவது ஆயின்,
வெண்சீர் வரையார், ஆசிரிய அடிக்கே.

iṉ cīr iyaiya varukuvatu āyiṉ,
veṇcīr varaiyār, āciriya aṭikkē.

For an *āciriyappā* verse line
To take *veṇpāvuriccīr*
Is not disallowed
Where it lends sweetness of rhythm to the verse.

Vañciyuriccīr

1286. அந் நிலை மருங்கின் வஞ்சி உரிச்சீர்
ஒன்றுதல் உடைய ஓரொரு வழியே.

an nilai maruṅkiṉ vañci uriccīr
oṉṟutal uṭaiya ōr oru vaḻiyē.

Where it lends sweetness of rhythm to the verse as above [1285]
Āciriyappā verse at times takes *vañciyuriccīr* too.

Metrical line

1287. நாற் சீர் கொண்டது அடி எனப்படுமே.

nāṟ cīr koṇṭatu aṭi eṉappaṭumē.

A metrical line is one
That is composed of four metrical feet.

1288. அடி உள்ளனவே தளையொடு தொடையே.

aṭi uḷḷaṉavē taḷaiyoṭu toṭaiyē.

Linear metrical linkage between syllables of feet
Along with consonance of lines [rhyme]
Does inhere in a verse line.

1289. அடி இறந்து வருதல் இல் என மொழிப.

aṭi iṟantu varutal il eṉa moḻipa.

Such linkage and rhyming [1288]
Occur not beyond the line [of four feet],
So has it been ruled.

1290. அடியின் சிறப்பே பாட்டு எனப்படுமே.

aṭiyiṉ ciṟappē pāṭṭu eṉappaṭumē.

The metrical line as such [1288]
Lies at the root of a verse's excellence.

Kuṟaḷaṭi

1291. நால் எழுத்து ஆதி ஆக, ஆறு எழுத்து
ஏறிய நிலத்தே குறளடி என்ப.

nāl eḻuttu āti āka, āṟu eḻuttu
ēṟiya nilattē kuṟaḷaṭi eṉpa.

Kuṟaḷaṭi is that
Which is composed of
Four [vowel] letters at the minimum,

Extending upto six,
So has it been ruled.

Cintaṭi

1292. ஏழ் எழுத்து என்ப, சிந்தடிக்கு அளவே -
ஈர் எழுத்து ஏற்றம் அவ் வழியான.

ēḻ eḻuttu eṉpa, cintaṭikku aḷavē
īr eḻuttu ēṟṟam av vaḻiyāṉa.

Cintaṭi is that
Which is composed of
Seven [vowel] letters,
Except when
It marks an augment of two more letters.

Nēraṭi (*Aḷavaṭi*)

1293. பத்து எழுத்து என்ப, நேரடிக்கு அளவே -
ஒத்த நால் எழுத்து ஏற்றலங்கடையே.

pattu eḻuttu eṉpa, nēraṭikku aḷavē
otta nāl eḻuttu ēṟṟalaṅkaṭaiyē.

Nēraṭi (*aḷavaṭi*) is composed of
Ten [vowel] letters,
Going up by four more at the maximum.

Neṭilaṭi

1294. மூ-ஐந்து எழுத்தே நெடிலடிக்கு அளவே;
ஈர் எழுத்து மிகுதலும் இயல்பு என மொழிப.

mū aintu eḻuttē neṭilaṭikku aḷavē;
īr eḻuttu mikutalum iyalpu eṉa moḻipa.

Neṭilaṭi comprises
Fifteen [vowel] letters;
Its increase by two letters
Is considered normal too.

Kaḷineṭilaṭi

1295. மூ-ஆறு எழுத்தே கழிநெடிற்கு அளவே;
ஈர் எழுத்து மிகுதலும் இயல்பு என மொழிப.

mū āṟu eḻuttē kaḻineṭiṟku aḷavē;
īr eḻuttu mikutalum iyalpu eṉa moḻipa.

Eighteen [vowel] letters mark *kaḻineṭilaṭi*
And twenty letters is also taken to be normal.

Structure of a Foot

1296. சீர் நிலைதானே ஐந்து எழுத்து இறவாது;
நேர் நிலை வஞ்சிக்கு ஆறும் ஆகும்.

cīr nilaitāṉē aintu eḻuttu iṟavātu;
nēr nilai vañcikku āṟum ākum.

The [vowel] letters in a metrical foot
Do not exceed five,
And there are six [vowel] letters in a foot
That occurs in the *vañcippā*
Of two-footed lines [*nērnilai vañci*].

1297. எழுத்து அளவு எஞ்சினும், சீர் நிலைதானே
குன்றலும் மிகுதலும் இல் என மொழிப.

eḻuttu aḷavu eñciṉum, cīr nilaitāṉē
kuṉṟalum mikutalum il eṉa moḻipa.

Neither increase nor decrease there marks
In the number of feet [four] in a line

Even while the number of [vowel] letters
Varies from line to line.

1298. உயிர் இல் எழுத்தும் எண்ணப்படாஅ -
உயிர்த்திறம் இயக்கம் இன்மையான.

uyir il eḻuttum eṇṇappaṭāa
uyirt tiṟam iyakkam iṉmaiyāṉa.

Letters other than vowels are not taken into account,
For they are not dynamic in character.

Vañcippā line

1299. வஞ்சி அடியே இரு சீர்த்து ஆகும்.

vañci aṭiyē iru cīrttu ākum.

A *vañcippā* verse line is composed of two feet.

1300. தன் சீர் எழுத்தின் சின்மை மூன்றே.

taṉ cīr eḻuttiṉ ciṉmai mūṉṟē.

Vañciyuriccīr [the *vañci* foot]
Has three [vowel] letters at the minimum.

1301. முச் சீரானும் வரும் இடன் உடைத்தே.

muc cīrāṉum varum iṭaṉ uṭaittē.

A *vañcippā* verse line
Takes three feet at times too.

1302. அசை கூன் ஆகும், அவ்வயினான.

acai kūṉ ākum, avvayiṉāṉa.

In such a context [1301],
A metrical syllable there stands
As a detached foot.

1303. சீர் கூன் ஆதல் நேரடிக்கு உரித்தே.

cīr kūṉ ātal nēraṭikku urittē.

In the four-footed *nēraṭi* (*aḷavaṭi*) line,
A full foot may stand as a detached foot.

Ramification of Foot

1304. ஐவகை அடியும், விரிக்கும் காலை,
மெய் வகை அமைந்த பதினேழ் நிலத்தும்,
எழுபது வகையின் வழு இல ஆகி,
அறுநூற்று இருபத்தைந்து ஆகும்மே.

ai vakai aṭiyum virikkum kālai,
mey vakai amainta patiṉēḻ nilattum,
eḻupatu vakaiyiṉ vaḻu ila āki,
aṟunūṟṟu irupattaintu ākummē.

The five kinds[1] of [four-footed] lines
Ramify into six hundred and twenty five[2]
As they enter into seventy flawless combinations[3],
With each foot being composed of [vowel] letters
Ranging from four to twenty.

e.g. 1. குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி
(*kuṟaḷaṭi, cintaṭi, aḷavaṭi, neṭilaṭi* and *kaḻineṭilaṭi*)
The five kinds of feet - *acaiccīr, iyaṟcīr, āciriyavuriccīr, veṇcīr* and *vañciyuriccīr* - when followed by each one of them three times, expand into six hundred and twenty-five (5x5x5x5 = 625)
iyaṟcīraṭi, āciriyavuriccīraṭi, iyaṟcīraṭi veḷḷaṭi, veṇcīraṭi, niraiyīṟṟu vañciyaṭi,

uriyacaiyīṟṟu vañciyaṭi and *acaiccīraṭi*, each of these seven being sub-divided into ten kinds.

1305. ஆங்கனம் விரிப்பின், அளவு இறந்தனவே -
பாங்குற உணர்ந்தோர் பன்னும் காலை.

āṅkaṉam virippiṉ, aḷavu iṟantaṉavē
pāṅkuṟa uṇarntōr paṉṉum kālai.

Such ramifications of feet [1304],
As they come into the hands of discerning men,
Do go illimitable indeed.

Structure of Āciriyappā

1306. ஐவகை அடியும் ஆசிரியக்கு உரிய.

ai vakai aṭiyum āciriyakku uriya.

The five kinds of four-footed lines
[*Kuṟaḷaṭi, cintaṭi, aḷavaṭi, neṭilaṭi* and *kaḻineṭilaṭi*]
Are proper to *āciriyappā* metre.

1307. விராஅய் வரினும் ஒரூஉ நிலை இலவே.

virāay variṉum orūu nilai ilavē.

Blending of these five kinds [1306]
Is not disallowed in *āciriyappā* lines,
Besides their occurrence severally.

Metrical Linkage

1308. தன் சீர் வகையினும், தளை நிலை வகையினும்,
இன் சீர் வகையின், ஐந்து அடிக்கும் உரிய;
தன் சீர் உள்வழித் தளை வகை வேண்டா.

taṉ cīr vakaiyiṉum, taḷai nilai vakaiyiṉum,
iṉ cīr vakaiyiṉ, aintu aṭikkum uriya;
taṉ cīr uḷvaḻit taḷai vakai vēṇṭā.

The five kinds of metrical lines [1306]
Being invested with rhythmic harmony
Through their own patterns of foot
And through their own forms of metrical link,
There warrant no distinctions of metrical connection.

1309. சீர் இயை மருங்கின் ஓர் அசை ஒப்பின்,
ஆசிரியத் தளை என்று அறியல் வேண்டும்.

cīr iyai maruṅkiṉ ōr acai oppiṉ,
āciriyat taḷai eṉṟu aṟiyal vēṇṭum.

Where the final metrical syllable of the preceding foot
And the initial syllable of the succeeding foot
Stand identical,
It must be known as *āciriyattaḷai*
[If the metrical syllable is of the *nēr* pattern,
It is *nēroṉṟiya āciriyattaḷai*;
If the metrical syllable is of the *nirai* pattern,
It is then niraiyoṉṟiya *āciriyattaḷai*].

1310. குறளடி முதலா அளவடிகாறும்
உறழ் நிலை இலவே வஞ்சிக்கு என்ப.

kuṟaḷaṭi mutalā aḷavaṭi kāṟum
uṟaḻ nilai ilavē vañcikku eṉpa.

Kuṟaḷaṭi, cintaṭi and *aḷavaṭi*
Do not mark the interspersing of *vañciyuriccīr.*

1311. அளவும் சிந்தும் வெள்ளைக்கு உரிய-
தளை வகை ஒன்றாத் தன்மையான.

aḷavum cintum veḷḷaikku uriya
taḷai vakai oṉṟāt taṉmaiyāṉa.

Aḷavaṭi and *cintaṭi* are proper to *veṇpā* metre,
Insofar as they mark
No syllabic link of the contiguous feet.

1312. அளவடி மிகுதி உளப்படத் தோன்றி,
இரு நெடிலடியும் கலியிற்கு உரிய.

aḷavaṭi mikuti uḷappaṭat tōṉṟi,
iru neṭilaṭiyum kaliyiṟku uriya.

From the maximum of fourteen [vowel] letters of *aḷavaṭi*
Through *neṭilaṭi* [15-17 letters]
And *kaḻineṭilaṭi* [18-20 letters]
Mark the line of a *kalippā* verse.

1313. நிரை முதல் வெண்சீர் வந்து நிரை தட்பினும்,
வரை நிலை இன்றே அவ் அடிக்கு என்ப.

nirai mutal veṇcīr vantu nirai taṭpiṉum,
varai nilai iṉṟē av aṭikku eṉpa.

That there occurs the linking *nirai*-initial *veṇcīr*
With the *veṇpāvuriccīr* as the preceding one
Is not alien to the *kalippā* verse line.

1314. விராஅய தளையும் ஒரூஉ நிலை இன்றே.

virāaya taḷaiyum orūu nilai iṉṟē.

The blending of *veṇṭaḷai* and *āciriyattaḷai* therein
Is not disallowed in a *kalippā* line.

1315. இயற்சீர் வெள்ளடி ஆசிரிய மருங்கின்
நிலைக்கு உரி மரபின் நிற்கவும் பெறுமே.

iyarcīr veḷḷaṭi āciriya maruṅkiṉ
nilaikku uri marapiṉ niṟkavum peṟumē.

Iyaṟcīrveṇṭaḷai the wonted form of *veṇpā* metre
Shall by convention abiding
Goes with the *āciriyappā* metre too.

1316. வெண்தளை விரவியும், ஆசிரியம் விரவியும்,
ஐஞ் சீர் அடியும் உள என மொழிப.

veṇtaḷai viraviyum, āciriyam viraviyum,
aiñ cīr aṭiyum uḷa eṉa moḻipa.

*Āciriyappā** may be composed
In five-footed lines too
With *iyaṟcīrveṇṭaḷai* and *āciriyattaḷai*
Being mixed severally therein,
So has it been ruled.

* It is *kalippā* for Pērāciriyar, and for Naccinārkkiṉiyar, it is *āciriyappā, veṇpā* and *kalippā*.

1317. அறு சீர் அடியே ஆசிரியத் தளையொடு
நெறி பெற்று வருஉம், நேரடி முன்னே.

aṟu cīr aṭiyē āciriyat taḷaiyoṭu
neṟi peṟṟu varūum, nēraṭi muṉṉē.

With the four-footed *nēraṭi* preceding,
There occurs the six-footed line in *āciriyappā**
Structured by its wonted *āciriyattaḷai* metrical link.

* See note under verse 1316.

Muṭukiyal

1318. எழுசீர் அடியே முடுகியல் நடக்கும்.

eḻu cīr aṭiyē muṭukiyal naṭakkum.

Seven-footed lines mark *muṭukiyal.*

1319. முடுகியல் வரையார் முதல் ஈர் அடிக்கும்.

muṭukiyal varaiyār mutal īr aṭikkum.

Five-footed lines
And six-footed lines
Are not disallowed for *muṭukiyal* above [1318].

1320. ஆசிரிய மருங்கினும், வெண்பா மருங்கினும்,
மூவகை அடியும் முன்னுதல் இலவே.

āciriya maruṅkiṉum, veṇpā maruṅkiṉum,
mū vakai aṭiyum muṉṉutal ilavē.

These three kinds of lines [1318-1319]
Do not occur in *āciriyappā* and *veṇpā.*

Penultimate line of Āciriyappā

1321. ஈற்று அயல் அடியே ஆசிரிய மருங்கின்
தோற்றம் முச் சீர்த்து ஆகும் என்ப.

īṟṟu ayal aṭiyē āciriya maruṅkiṉ
tōṟṟam muc cīrttu ākum eṉpa.

The penultimate line of *āciriyappā*
Does have three feet,
As have the literate ruled.

Three-footed lines in Āciriyappā

1322. இடையும் வரையார் தொடை உணர்வோரே.

iṭaiyum varaiyār toṭai uṇarvōrē.

The occurrence of three-footed lines
In the middle of *āciriyappā*
Is not disallowed too [1321],
Thus rule those versed in verse rhymes.

Three-footed lines in Kalippā

1323. முச் சீர் முரற்கையுள் நிறையவும் நிற்கும்.

muc cīr muraṟkaiyuḷ niṟaiyavum niṟkum.

Three-footed lines too
Run through *kalippā* verses.

Closing of Vañcippā

1324. வஞ்சித் தூக்கே செந்தூக்கு இயற்றே.

vañcit tūkkē centūkku iyaṟṟē.

The closing of *vañcippā*
Resembles that of *āciriyappā*
[With three-footed penultimate lines].

Veṇpā Ending

1325. வெண்பாட்டு ஈற்று அடி முச் சீர்த்து ஆகும்;
அசை சீர்த்து ஆகும், அவ் வழியான.

veṇpāṭṭu īṟṟu aṭi muc cīrttu ākum;
acai cīrttu ākum av vaḻiyāṉa.

Three-footed is the end line of *veṇpā*,
The last of which is
A foot of one metrical syllable.

1326. நேர் ஈற்று இயற்சீர் நிரையும் நிரைபும்
சீர் ஏற்று இறூஉம் இயற்கைய என்ப.

nēr īṟṟu iyaṟcīr niraiyum niraipum
cīr ēṟṟu iṟūum iyaṟkaiya eṉpa.

Where the foot of a penultimate *veṇpā* line
Is the *nēr*-formulaic-ending *iyaṟcīr,*
The end-foot of the line shall be
Niraiyacai or *niraipacai* metrical syllable.

1327. நிரை அவண் நிற்பின், நேரும் நேர்பும்
வரைவு இன்று என்ப - வாய்மொழிப் புலவர்.

nirai avaṉ niṟpiṉ nērum nērpum
varaivu iṉṟu eṉpa — vāy moḻip pulavar.

Where the foot of a penultimate *veṇpā* line
Is the *nirai*-formulaic-ending *iyaṟcīr,*
The occurrence of *nēracai* or *nērpacai*
As the end-foot of the line
Shall not be disallowed,
As do men of discernment hold.

Kalippā Ending

1328. எழு சீர் இறுதி ஆசிரியம் கலியே.

eḻu cīr iṟuti āciriyam kaliyē.

The penultimate and ending lines of *kalippā*
Shall have three and four feet respectively
After the structure of *āciriyappā* lines.

1329. வெண்பா இயலினும் பண்புற முடியும்.

veṇpā iyaliṉum paṇpuṟa muṭiyum.

The ending of *kalippā*
Shall be after the nature of veṇpā's.

Structure of a Composition

1330. எழுத்து முதலா ஈண்டிய அடியின்
குறித்த பொருளை முடிய நாட்டல்
யாப்பு என மொழிப - யாப்பு அறி புலவர்.

eḻuttu mutalā īṇṭiya aṭiyiṉ
kuṟitta poruḷai muṭiya nāṭṭal
yāppu eṉa moḻipa — yāppu aṟi pulavar.

Learned men versed in prosody hold that
A composition is —
To treat of the fulness of the subject intended
Through the lines of verse
Made of the limbs aforesaid
From letters through syllables and feet.

Modes of a Composition

1331. பாட்டு, உரை, நூலே, வாய்மொழி, பிசியே,
அங்கதம், முதுசொல், அவ் ஏழ் நிலத்தும்,
வண் புகழ் மூவர் தண் பொழில் வரைப்பின்
நாற் பெயர் எல்லை அகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழியது என்மனார் புலவர்.

pāṭṭu, urai, nūlē, vāymoḻi, piciyē,
aṅkatam, mutucol, av ēḻ nilattum,
vaṇ pukaḻ mūvar taṇ poḻil varaippiṉ
nāṟ peyar ellai akattavar vaḻaṅkum
yāppiṉ vaḻiyatu eṉmaṉār pulavar.

Poetry, prose;
Expository works, gnomic writings,
Riddles, satires, and proverbs
Are the seven classes of composition in verse
That have been in vogue and use
Among folks of the land of four extended boundaries,
The land abounding in cool groves
And under the reign of three monarchs of benign note,
Thus have the literate held.

(See the invocatory verse of this text for reference to the four boundaries of the ancient Tamil land - ruled by the three monarchs *Cēṟa, Cōḻa* and *Pāṇṭiya*)

Usage

1332. மரபேதானும்,
நாற் சொல் இயலான் யாப்புவழிப் பட்டன்று.

marapētāṉum,
nāṟ col iyalāṉ yāppuvaḻip paṭṭaṉṟu.

Conventions of usage are
What has been marked in compositions in verse
Whose constituents are the four classes of words [880].

Verse Rhythm

1333. அகவல் என்பது ஆசிரியம்மே.

akaval eṉpatu āciriyammē.

The *akaval* rhythm
[The loud notes of call like those of a peacock]
Is proper to *āciriyappā* verse kind.

1334. 'அதாஅன்று' என்ப - வெண்பா யாப்பே.

'atāaṉṟu' eṉpa veṇpā yāppē.

The notes of call above [1333]
Do not go with the veṇpā verse kind
[It is of a recitative sort].

1335. துள்ளல் ஓசை கலி என மொழிப.

tuḷḷal ōcai kali eṉa moḻipa.

The jumping rhythmic cadence
Is appropriate to *kalippā* verse kind
So has it been ruled.

1336. தூங்கல் ஓசை வஞ்சி ஆகும்.

tūṅkal ōcai vañci ākum.

The one suited to *vañcippā* verse kind is
The balanced sleeping rhythm.

1337. மருட்பா ஏனை இரு சார் அல்லது,
தான் இது என்னும் தனிநிலை இன்றே.

marutpā ēṉai iru cār allatu,
tāṉ itu eṉṉum taṉinilai iṉṟē.

Marutpā
[Wherein *veṇpā* and *āciriyappā* metres occur alternately]
Has no rhythm unique to itself
Apart from the rhythms of veṇpa and *āciriyappā*.

1338. அவ் இயல் அல்லது பாட்டு ஆங்குக் கிளவார்.

av iyal allatu pāṭṭu āṅkuk kiḷavār.

No verse kind structured there is
In rhythmic cadences other than the above [1333-37].

1339. தூக்கு இயல் வகையே ஆங்கு என மொழிப.

tūkku iyal vakaiyē āṅku eṉa moḻipa.

These four
[Notes of call, recitative, jumping and sleeping rhythms]
Are the verse rhythms proper,
So has it been ruled.

Modes of Rhyming

1340. மோனை, எதுகை, முரணே, இயைபு, என
நால் நெறி மரபின, தொடை வகை என்ப.

*mōṉai, etukai, muraṇē, iyaipu, eṉa
nāl neṟi marapiṉa, toṭai vakai eṉpa.*

Fourfold are the modes of rhyming in verse:
Moṉai, etukai, muraṇ and *iyaipu**.

* Descriptions are found in the respective verses that follow.

1341. அளபெடை தலைப்பெய, ஐந்தும் ஆகும்.

aḷapeṭai talaippeya, aintum ākum.

Aḷapeṭai
[Vowel elongations] including,
The modes of rhyming come to five [1340].

1342. பொழிப்பும், ஒரூஉவும், செந்தொடை மரபும்,
அமைத்தனர் தெரியின், அவையுமார் உளவே.

*poḻippum, orūuvum, centoṭai marapum,
amaittaṉar teriyiṉ, avaiyumār uḷavē.*

If one were to examine
Poḻippu [occurrence of *mōṉai*, etc in the first and third feet of a four-footed line],

Orūu [agreement of sound features between the first and fourth feet of a line]
And *centoṭai* [*mōṉai,* etc being ignored],
They too would come under patterns of rhyming.

1343. நிரல்-நிறுத்து அமைத்தலும், இரட்டை யாப்பும்,
மொழிந்தவற்று இயலான் முற்றும் என்ப.

niral niṟuttu amaittaḷum, iraṭṭai yāppum,
moḻintavaṟṟu iyalāṉ muṟṟum eṉpa.

Niralniṟai [words being so arranged in groups that each word of one group qualifies the corresponding word in another group]
And *iraṭṭaittoṭai* [the same word being repeated throughout a verse line]
Do complement the classes of rhyming.

Mōṉaittoṭai

1344. அடிதொறும் தலை எழுத்து ஒப்பது, மோனை.

aṭitoṟum talai eḻuttu oppatu, mōṉai.

Mōṉaittoṭai is the kind of rhyming
Where there marks
The same letter at the beginning of every metrical line.

e.g. மாவும் புள்ளும் பதிவயின் படர (*māvum puḷḷum pativayiṉ paṭara*)
மாநீர் விரிந்த பூவும் கூம்ப. . . (*mānīr virinta pūvum kūmpa. . .*)

Etukaittoṭai

1345. அஃது ஒழித்து ஒன்றின், எதுகை ஆகும்.

aḵtu oḻittu oṉṟiṉ, etukai ākum.

Etukaittoṭai is the kind of rhyming
Where it is
The second letter agreement in every line.

e.g. அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு
(*anpilār ellām tamakkuriyar anputaiyār*
enpum uriyar pirarkku)

1346. ஆயிரு தொடைக்கும் கிளையெழுத்து உரிய.

āyiru totaikkum kilaiyeluttu uriya.

In both *mōnai* and *etukai* above [1344-45],
The agreement is also among
The kindred letters of the same class.

e.g. ஆறறி அந்தணர்க் கருமறை பலபகர்ந்து
தேறுநீர் சடைகரந்து திரிபுரம் தீமடுத்து
(*ārari antanark karumarai palapakarntu*
tērunīr cataikarantu tiripuram tīmatuttu)

Murantotai

1347. மொழியினும் பொருளினும் முரணுதல் முரணே.

moliyinum porulinum muranutal muranē.

Muran is the kind of rhyming in every line
Marked by antithesis or contrast
In words or in their senses.

e.g. இரும்பின் அன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை
பொன்னின் அன்ன நுண்தா துறைக்கும்
(***irumpin*** *anna karuṅkōttup punnai*
ponnin *anna nuntā turaikkum*) - the stalk of the *punnai* tree dark like iron, and the pollen as bright as gold.

Iyaiputtotai

1348. இறுவாய் ஒன்றல் இயைபின் யாப்பே.

iruvāy onral iyaipin yāppē.

Iyaiputtoṭai is the kind of rhyming
Where at the end of every line
There occurs the same letter.

e.g. அரிமதர் மழைக்கணும் அணங்கே
திருநுதற் பொறித்த திலதமும் அணங்கே
(arimatar maḻaikkaṇum aṇaṅkē
tirunutaṟ poṟitta tilatamum aṇaṅkē)

Aḷapeṭaittoṭai

1349. அளபு எழின், அவையே அளபெடைத் தொடையே.

aḷapu eḻin, avaiyē aḷapeṭait toṭaiyē.

Aḷapeṭaittoṭai is the kind of rhyming
Where elongation of letters marks every line.

e.g. ஓஒ இனிதே எமக்கிந்நோய் செய்தகண்
தாஅம் இதற்பட் டது
(*ōo iṉitē emakkinnōy ceytakaṇ
tāam itaṟpaṭ ṭatu*)

Poḻipputtoṭai

1350. ஒரு சீர் இடையிட்டு எதுகை ஆயின்,
பொழிப்பு என மொழிதல் புலவர் ஆறே.

*oru cīr iṭaiyiṭṭu etukai āyiṉ,
poḻippu eṉa moḻital pulavar āṟē.*

Poḻipputtoṭai is the kind of rhyming
Where there is
Agreement of second letters*
In the alternate feet of a line.

e.g. அரிக்குரற் கிண்கிணி அரற்றுஞ் சீரடி
(*arikkuraṟ kiṇkiṇi yaraṟṟuñ cīraṭi*)

* Other modes of rhyming are also in order here.

Orūttoṭai

1351. இரு சீர் இடையிடின், ஒரூஉ என மொழிப.

iru cīr iṭaiyiṭin, orūu ena moḻipa.

Orūuttoṭai is the kind of rhyming
Where marks agreement in the feet of a line
With the intervention of two feet in between.

e.g. நிழலே இனியதன் அயலது கடலே
(*niḻalē iniyatan ayalatu kaṭalē*)

Centoṭai

1352. சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட்டு இயலின்,
சொல் இயற்புலவர், அது செந்தொடை என்ப.

colliya toṭaiyoṭu vēṟupaṭṭu iyalin,
col iyaṟ pulavar, atu centoṭai enpa.

Centoṭai is the kind of rhyming
Which finds variation
From the patterns of rhyming mentioned above [1340-51]

e.g. ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்கும்
விளக்கினிற் சீறெரி ஒக்குமே ஒக்கும்
(*ōkkumē okkumē okkumē okkum*
viḷakkiniṟ cīṟeri okkumē okkum)

1353. மெய் பெறு மரபின் தொடை வகைதாமே
ஐ-ஈர் ஆயிரத்து ஆறு-ஐஞ்ஞூற்றொடு
தொண்டு தலை இட்ட பத்துக் குறை எழுநூற்று
ஒன்பஃது என்ப - உணர்ந்திசினோரே.

mey peṟu marapin toṭai vakaitāmē
ai īr āyirattu āṟu aiññūṟṟoṭu
toṇṭu talai iṭṭa pattuk kuṟai eḻunūṟṟu
onpaḵtu enpa — uṇarnticinōrē.

Those versed in conventions of prosody
That have since evolved hold that
The cadences of rhyming in verse
Number thirteen thousand six hundred and ninety-nine.*

எதுகை 2473, மோனை 1019, முரண் 2, இயைபு 182, அளபெடை 159, பொழிப்பு 654, ஒரூஉ 654, செந்தொடை 8556
(They are *etukai* 2473; *mōṉai* 1019; *muraṇ* 2; *iyaipu* 182; *aḷapeṭai* 159; *poḻippu* 654; *orūu* 654; *centoṭai* 8556)

* It is based on Iḷampūraṇar's commentary. The number varies in other commentators.

1354. தெரிந்தனர் விரிப்பின், வரம்பு இல ஆகும்.

terintaṉar virippiṉ, varampu ila ākum.

They might ramify into numbers illimitable
Were the discerning minds to go into these rhymes [1353].

1355. தொடை வகை நிலையே ஆங்கு என மொழிப.

toṭai vakai nilaiyē āṅku eṉa moḻipa.

Such is the nature
Of the patterns of rhyming in verse,
As the literate men have pronounced.

Nōkku

1356. மாத்திரை முதலா அடிநிலைகாறும்
நோக்குதல் காரணம் நோக்கு எனப்படுமே.

māttirai mutalā aṭinilai kāṟum
nōkkutal kāraṇam nōkku eṉappaṭumē.

The *Nōkku* is the interpretive device
That draws on its constituents
From its phonic measure of sounds
Through its metrical line.

Verse Classes

1357. ஆசிரியம், வஞ்சி, வெண்பா, கலி, என
நால் இயற்று என்ப - பா வகை விரியே.

āciriyam vañci, veṇpā, kali, eṉa
nāl iyaṟṟu eṉpa — pā vakai viriyē.

Four are the classes of versification:
Āciriyappā, vañcippā, veṇpā and *kalippā.*

Subjects Treated in Verse Compositions

1358. அந் நிலை மருங்கின் அறம் முதல் ஆகிய
மும் முதல் பொருட்கும் உரிய என்ப.

an nilai maruṅkiṉ aṟam mutal ākiya
mum mutal poruṭkum uriya eṉpa.

The three themes of human pursuit —
Aṟam [modes of righteous living]
Poruḷ [aspects of material fulfilment]
And *iṉpam* [the bliss of love between a man and woman] —
Stand treated through these four verse kinds [1357].

The Inclusiveness of *Āciriyappā* and *Veṇpā*

1359. பா விரி மருங்கினைப் பண்புறத் தொகுப்பின்,
ஆசிரியப்பா, வெண்பா, என்று ஆங்கு
ஆயிரு பாவினுள் அடங்கும் என்ப.

pā viri maruṅkiṉaip paṇpuṟat tokuppiṉ,
āciriyappā, veṇpā, eṉṟu āṅku
āyiru pāviṉuḷ aṭaṅkum eṉpa.

The four classes of verse above [1357]
Are said to be encompassed within
Āciriyappā and *veṇpā* kinds.

1360. ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி; ஏனை
வெண்பா நடைத்தே கலி என மொழிப.

āciriya nataittē vañci; ēṉai
veṇpā nataittē kali eṉa moḻipa.

[For]
Vañcippā is composed after *āciriyappā*
And *kalippā* stands kindred to *veṇpā.*

Compositions of Benediction

1361. வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாக்கும் உரித்தே.

vāḻttiyal vakaiyē nāṟpākkum urittē.

All the four classes of versification [1357]
Do lend themselves to
Compositions of praise and benediction.

Puṟanilaivāḻttu

1362. வழிபடு தெய்வம் நின் புறங்காப்ப,
பழி தீர் செல்வமொடு வழி வழி சிறந்து,
பொலிமின்! என்னும் புறநிலை வாழ்த்தே;
கலி நிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ.

vaḻipaṭu teyvam niṉ puṟaṅkāppa,
paḻi tīr celvamoṭu vaḻi vaḻi ciṟantu,
polimiṉ eṉṉum puṟanilai vāḻttē;
kali nilai vakaiyum vañciyum peṟāa.

Kalippā and *vañcippā* however
Do not stand appropriate to *puṟanilaivāḻttu* compositions,
Wherein
The tutelary deity of one is invoked
For one and one's descendants to flourish
Endowed with fortunes of flawless note.

Vāyuṟai, Avaiyaṭakkiyal and *Ceviyaṟivuṟūu*

1363. வாயுறை வாழ்த்தே, அவையடக்கியலே,
செவியறிவுறூஉ, என அவையும் அன்ன.

vāyuṟai vāḻttē, avaiyaṭakkiyalē,
ceviyaṟivuṟūu, eṉa avaiyum aṉṉa.

Vāyuṟai vāḻttu, avaiyaṭakkiyal and *ceviyaṟivurūu**
Are not treated in *kalippā* and *vañcippā* compositions either.

(*These three are described in the following verses)

1364. வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின்,
வேம்பும் கடுவும் போல வெஞ் சொல்
தாங்குதல் இன்றி வழி நனி பயக்கும் என்று
ஓம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத்தற்றே.

vāyuṟai vāḻttē vayaṅka nāṭiṉ,
vēmpum kaṭuvum pōla veñ col
tāṅkutal iṉṟi vaḻi naṉi payakkum eṉṟu
ōmpaṭaik kiḷaviyiṉ vāyuṟuttaṟṟē.

As we examine it in terms explicit,
Vāyuṟai vāḻttu is salutary advice and exhortation
Administered to one nolens volens
For the good of one and one's descendants
Through words that do not exclude
Those of bitter import
As do morgosa and gallnut have.

1365. அவையடக்கியலே அரில் தபத் தெரியின்,
வல்லா கூறினும் வகுத்தனர் கொண்மின்! என்று,
எல்லா மாந்தர்க்கும் வழி மொழிந்தன்றே.

avaiyaṭakkiyalē aril tapat teriyiṉ,
vallā kūṟiṉum vakuttaṉar koṇmiṉ! eṉṟu,
ellā māntarkkum vaḻi moḻintaṉṟē.

Avaiyaṭakkiyal, if examined faultlessly,
Is an apologetic petition by one to a public assembly
To exercise discernment and discrimination
And sift out the good from whatever unworthy is said.

1366. செவியுறைதானே,
பொங்குதல் இன்றி, புரையோர் நாப்பண்
அவிதல் கடன் எனச் செவியுறுத்தன்றே.

ceviyuṟaitāṉē,
poṅkutal iṉṟi, puraiyōr nāppaṇ
avital kaṭaṉ eṉac ceviyuṟuttaṉṟē.

Ceviyuṟai is exhortation to one
Not to give in to anger and self-adulation
But to stand humble in the midst of the great.

Nērați

1367. ஒத்தாழிசையும் மண்டில யாப்பும்
குட்டமும் நேரடிக்கு ஒட்டின என்ப.

ottāḻicaiyum maṇṭila yāppum
kuṭṭamum nēraṭikku oṭṭiṉa eṉpa.

The four-footed *nēraṭi* line stands appropriate to
Ottāḻicai [a constituent of ottāḻicaik *kalippā*]
Maṇṭilam [*āciriyappā* of all four-footed lines]
And *kuṭṭam* [*kalippā* constituent of reduced feet].

Taravu

1368. குட்டம் எருத்தடி உடைத்தும் ஆகும்.

kuṭṭam eruttaṭi uṭaittum ākum.

Taravu the opening constituent of *kalippā*
Will have its penultimate line
Composed of three feet.

Maṇṭilam and *Kuṭṭam*

1369. மண்டிலம், குட்டம், என்று இவை இரண்டும்
செந்தூக்கு இயல என்மனார் புலவர்.

maṇṭilam, kuṭṭam, eṉṟu ivai iraṇṭum
centūkku iyala eṉmaṉār pulavar.

The learned find
Maṇṭilam and *kuṭṭam* above [1367]
Are limbs of *āciriyappā* metre.

Veṇpā Metre

1370. நெடுவெண்பாட்டே, குறுவெண்பாட்டே,
கைக்கிளை, பரிபாட்டு, அங்கதச் செய்யுளொடு,
ஒத்தவை எல்லாம் வெண்பா யாப்பின.

neṭuveṇpāṭṭē, kuṟuveṇpāṭṭē,
kaikkiḷai, paripāṭṭu, aṅkatac ceyyuḷoṭu,
ottavai ellām veṇpā yāppiṉa.

Veṇpā's metrical form does bear upon
Neṭuveṇpāṭṭu [five to twelve-lined *veṇpā* stanza]
Kuṟuveṇpāṭṭu [two to three-lined *veṇpā* stanza],
Kaikkiḷai [stanza on unrequited passion of love]
Paripāṭal [multi-lined, multi-limbed musical verses with fewer metrical restrictions]
And *aṅkatam* [satirical verses].

Kaikkiḷai

1371. கைக்கிளைதானே வெண்பா ஆகி,
ஆசிரிய இயலான் முடியவும் பெறுமே.

kaikkiḷaitāṉē veṇpā āki,
āciriya iyalāṉ muṭiyavum peṟumē.

Taking *veṇpā* metre apart,
Verses on unrequited passion

Will have *veṉpā* metre in the first two lines
And *āciriyappā* metre in the next two lines (*maruṭpā*) too.

Paripāṭal

1372. பரிபாடல்லே தொகை நிலை வகையின்,
"இது பா" என்னும் இயல் நெறி இன்றி,
பொதுவாய் நிற்றற்கும் உரித்து என மொழிப.

paripāṭallē tokai nilai vakaiyiṉ,
"itu pā" eṉṉum iyal neṟi iṉṟi,
potuvāy niṟṟaṟkum urittu eṉa moḻipa.

Paripāṭal in general
Will have no metrical kind of its own,
And stands composed in all metres, so has it been ruled.

1373. கொச்சகம், அராகம், சுரிதகம், எருத்தொடு,
செப்பிய நான்கும் தனக்கு உறுப்பு ஆக,
காமம் கண்ணிய நிலைமைத்து ஆகும்.

koccakam, arākam, curitakam, eruttoṭu,
ceppiya nāṉkum taṉakku uṟuppu āka,
kāmam kaṇṇiya nilaimaittu ākum.

The theme of *Akam* love for its subject matter,
Paripāṭal has for its four constituents
Koccakam, arākam, curitakam and *eruttu*

1374. சொற்சீர் அடியும், முடுகியல் அடியும்,
அப் பா நிலைமைக்கு உரிய ஆகும்.

coṟcīr aṭiyum, muṭukiyal aṭiyum,
ap pā nilaimaikku uriya ākum.

Paripāṭal will be structured in
Coṟcīraṭi[1] and *muṭukiyalaṭi*[2] lines.

1. See verse 1375
2. Lines of five to seven feet with a sequence of short vowels.

Coṟcīrati

1375. கட்டுரை வகையான் எண்ணொடு புணர்ந்தும்,
முட்டடி இன்றிக் குறைவு சீர்த்து ஆகியும்,
ஒழி அசை ஆகியும், வழி-அசை புணர்ந்தும்,
சொற்சீர்த்து இறுதல் சொற்சீர்க்கு இயல்பே.

kaṭṭurai vakaiyāṉ eṇṇoṭu puṇarntum,
muṭṭaṭi iṉṟik kuṟaivu cīrttu ākiyum,
oḻi acai ākiyum, vaḻi acai puṇarntum,
coṟcīrttu iṟutal coṟcīrkku iyalpē.

Coṟcīrati is characterized by:
Non-metrical prose form of the enumerative kind,
Occurrence of lines of feet fewer than four,
Reduced number of syllables in the last of a line,
Occurrence of single-syllabled foot in a line,
And a word standing for a foot.

Aṅkatam

1376. அங்கதம்தானே அரில் தபத் தெரியின்,
செம்பொருள், கரந்தது, என இரு வகைத்தே.

aṅkatamtāṉē aril tapat teriyiṉ,
cemporuḷ, karantatu, eṉa iru vakaittē.

Examined with discernment,
Aṅkatam (satire)
Stands classifiable into two:
Cemporuḷ aṅkatam and *paḻikarappu aṅkatam**.

* For description, see the following verses.

1377. செம்பொருள் ஆயின வசை எனப்படுமே.

cemporuḷ āyiṉa vacai eṉappaṭumē.

Cemporuḷ aṅkatam is
Vacai (open, undisguised lampoon).

1378. மொழி கரந்து மொழியின், அது பழிகரப்பு ஆகும்.

moḻi karantu moḻiyiṉ, atu paḻikarappu ākum.

Paḻikarappu aṅkatam is
Veiled rebuke.

Modes of Composition

1379. செய்யுள்தாமே இரண்டு என மொழிப.

ceyyuḷtāmē iraṇṭu eṉa moḻipa.

A composition
[In terms of its subject matter]
Falls into two classes*.

* Described in the two succeeding verses.

1380. துகளொடும் பொருளொடும் புணர்ந்தன்று ஆயின்,
செவியுறைச் செய்யுள் என்மனார் புலவர்.

tukaḷoṭum poruḷoṭum puṇarntaṉṟu āyiṉ,
ceviyuṟaic ceyyuḷ eṉmaṉār pulavar.

Of the two above [1379],
One is *ceviyuṟaic ceyyuḷ*
That treats of
Pointing one's failing
And bringing one on to the path of virtue.

1381. வசையொடும் பொருளொடும் புணர்ந்தன்று ஆயின்,
அங்கதச் செய்யுள் என்மனார் புலவர்.

vacaiyoṭum nacaiyoṭum puṇarntaṉṟu āyiṉ,
aṅkatac ceyyuḷ eṉmaṉār pulavar.

The second class of composition is [1379]
Aṅkatac ceyyuḷ
That embodies
Undisguised lampoon and veiled rebuke.

Kinds of *Kalippā*

1382. ஒத்தாழிசைக்கலி, கலிவெண்பாட்டே,
கொச்சகம், உறழொடு, கலி நால் வகைத்தே.

ottāḻicaikkali, kaliveṇpāṭṭē,
koccakam, uṟaḻoṭu, kali nāl vakaittē.

Kalippā is of four kinds:
Ottāḻicaikkali, kaliveṇpāṭṭu
Koccakakkali and *uṟaḻkali**.

* Being described in the following verses as well as in the *Glossary.*

Ottāḻicaikkali

1383. அவற்றுள்,
ஒத்தாழிசைக்கலி இரு வகைத்து ஆகும்.

avaṟṟuḷ,
ottāḻicaikkali iru vakaittu ākum.

Of them [1382],
Ottāḻicaikkali is further divided into two.

1384. இடைநிலைப்பாட்டே, தரவு, போக்கு, அடை, என
நடை நவின்று ஒழுகும் ஒன்று என மொழிப.

iṭainilaippāṭṭē, taravu, pōkku, aṭai, eṉa
naṭai naviṉṟu oḻukum oṉṟu eṉa moḻipa.

One of these two [1383]
Has *iṭainilaippāṭṭu* (*tāḻicai*),
Taravu, pōkku (*curitakam*)
And *aṭai* (*taṉiccol*)
For its constituents.

1385. தரவேதானும் நால் அடி இழிபு ஆய்,
ஆறு-இரண்டு உயர்வும் பிறவும் பெறுமே.

taravētāṉum nāl aṭi iḻipu āy,
āṟu iraṇṭu uyarvum piṟavum peṟumē.

Taravu above [1384] has
Four lines for the minimum
And twelve lines as the upper limit.

1386. இடைநிலைப்பாட்டே,
தரவு அகப்பட்ட மரபினது என்ப.

iṭainilaippāṭṭē,
taravu akappaṭṭa marapiṉatu eṉpa.

Iṭainilaip pāṭṭu [*tāḻicai*] comprises lines
That are fewer in number
Than the four-line minimum of *taravu* [1385],
So has it been said.

1387. அடை நிலைக் கிளவி தாழிசைப் பின்னர்,
நடை நவின்று ஒழுகும் 'ஆங்கு' என் கிளவி.

aṭai nilaik kiḷavi tāḻicaip piṉṉar,
naṭai naviṉṟu oḻukum 'āṅku' eṉ kiḷavi.

Aṭainilaikkiḷavi [*taṉiccol*]
There occurs after *tāḻicai*
As *ottāḻicaikkali's* constituent [1384].

1388. போக்கு இயல் வகையே வைப்பு எனப்படுமே;
தரவு இயல் ஒத்தும், அதன் அகப்படுமே;
புரை தீர் இறுதி நிலையுரைத்தன்றே.

pōkku iyal vakaiyē vaippu eṉappaṭumē;
taravu iyal ottum, ataṉ akappaṭumē;
purai tīr iṟuti nilai uraittaṉṟē.

Pōkku [*curitakam*]
Is called *vaippu* too;
The lines it comprises
Are of the same number as in *taravu* [1385]
Or are fewer in number too;
And it constitutes a perfect ending of the verse.

1389. ஏனை ஒன்றே,
தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக்கண்ணே.

ēṉai oṉṟē,
tēvarp parāaya muṉṉilaikkaṇṇē.

The other kind of *ottāḻicaikkali* [1383] is
Extolling of the gods in the second person.

1390. அதுவே,
வண்ணகம், ஒருபோகு, என இருவகைத்தே.

atuvē,
vaṇṇakam, orupōku, eṉa iru vakaittē.

This kind [1389]
Has two types:
Vaṇṇakam and *orupōku.*

Vaṇṇaka Ottāḻicaikkali

1391. வண்ணகம்தானே,
தரவே, தாழிசை, எண்ணே, வாரம், என்று
அந் நால் வகையின் தோன்றும் என்ப.

vaṇṇakamtāṉē,
taravē tāḻicai, eṇṇē, vāram, eṉṟu
an nāl vakaiyiṉ tōṉṟum eṉpa.

Of these two [1390],
Vaṇṇakam comprises four limbs:
Taravu, tāḻicai, eṇ [*ampōtaraṅkam*] and *vāram* [*curitakam*].

1392. தரவேதானும்,
நான்கும் ஆறும் எட்டும் என்ற
நேரடி பற்றிய நிலைமைத்து ஆகும்.

taravētāṉum,
nāṉkum āṟum eṭṭum eṉṟa
nēraṭi paṟṟiya nilaimaittu ākum.

The *taravu* above [1391]
Has four, six or eight four-footed lines.

1393. ஒத்து மூன்று ஆகும் ஒத்தாழிசையே;
தரவின் சுருங்கித் தோன்றும் என்ப.

ottu mūṉṟu ākum ottāḻicaiyē;
taraviṉ curuṅkit tōṉṟum eṉpa.

The *tāḻicai* of *vaṇṇakam* [1391]
Has three stanzas of equal number of feet,
And they have in each fewer lines than that of *taravu.*

1394. அடக்கு இயல் வாரம் தரவொடு ஒக்கும்.

aṭakku iyal vāram taravoṭu okkum.

Aṭakkiyal [*curitakam*]
That rounds up the *vaṇṇakam* stanza [1391]
Is structured in the manner of *taravu.*

1395. முதல் தொடை பெருகிச் சுருங்குமன் எண்ணே.

mutal toṭai perukic curuṅkumaṉ eṇṇē.

Such is the structure of the *eṇ* [*ampōtaraṅkam*] limb [1391]
That its lines mark gradual diminishing.

1396. எண் இடை ஒழிதல் ஏதம் இன்றே -
சின்னம் அல்லாக் காலையான.

eṇ iṭai oḻital ētam iṉṟē
ciṉṉam allāk kālaiyāṉa.

That there marks the absence of *eṇ* [1391]
Is no inadequacy of note,
Provided there occurs no detached word [*taṉiccol*].

Orupōku

1397. ஒருபோகு இயற்கையும் இரு வகைத்து ஆகும்.

orupōku iyaṟkaiyum iru vakaittu ākum.

The *orupōku* type of *kalippā* [1390]
Falls into two sub-classes too.

1398. கொச்சக ஒருபோகு, அம்போதரங்கம், என்று
ஒப்ப நாடி, உணர்தல் வேண்டும்.

koccaka orupōku, ampōtaraṅkam, eṉṟu
oppa nāṭi, uṇartal vēṇṭum.

These sub-classes are,
As the discerning minds see,
Koccaka orupōku and *ampōtaraṅka orupōku.*

Koccaka Orupōku

1399. தரவு இன்று ஆகித் தாழிசை பெற்றும்,
தாழிசை இன்றித் தரவு உடைத்து ஆகியும்,
எண் இடை இட்டுச் சின்னம் குன்றியும்,
அடக்கியல் இன்றி அடி நிமிர்ந்து ஒழுகியும்,
யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை உடையது
கொச்சக ஒருபோகு ஆகும் என்ப.

taravu iṉṟu ākit tāḻicai peṟṟum,
tāḻicai iṉṟit taravu uṭaittu ākiyum,
eṇ iṭai iṭṭuc ciṉṉam kuṉṟiyum,
aṭakkiyal iṉṟi aṭi nimirntu oḻukiyum,
yāppiṉum poruḷiṉum vēṟṟumai uṭaiyatu
koccaka orupōku ākum eṉpa.

The features defining *koccaka orupōku* are:
It has *tāḻicai* and other constituents sans *taravu;*
It has *taravu* and other constituents sans *tāḻicai;*
There intervenes the constituent *eṇ*
With no occurrence of detached word thereon;
Taravu leads up to the end
With no occurrence of *curitakam* right there;
And it marks variations
In both subject-matter and metrical structure
[From *Ottāḻicaikkalippā*].

1400. ஒருபான் சிறுமை; இரட்டி அதன் உயர்பே.

orupāṉ ciṟumai; iraṭṭi ataṉ uyarpē.

Koccaka orupōku is composed of lines
Ranging from ten to twenty.

Ampōtaraṅka Orupōku

1401. அம்போதரங்கம் அறுபதிற்று அடித்தே;
செம்பால் வாரம் சிறுமைக்கு எல்லை.

ampōtaraṅkam arupatiṟṟu aṭittē;
cempāl vāram ciṟumaikku ellai.

The other sub-class *ampōtaraṅka orupōku*
Takes sixty lines for its farthest limit,
With a quarter of this number being its minimum.*

* For Iḷampūraṇar, it is 30.

1402. எருத்தே, கொச்சகம், அராகம், சிற்றெண்,
அடக்கு இயல் வாரமொடு, அந் நிலைக்கு உரித்தே.

eruttē, koccakam, arākam, ciṟṟeṉ,
aṭakkiyal vāramoṭu, an nilaikku urittē.

The limbs of *ampōtaraṅka orupōku* are:
Eruttu [*taravu*], *koccakam, arākam,*
Ciṟṟeṉ and *vāram* [*curitakam*].

Kaliveṇpāṭṭu

1403. ஒரு பொருள் நுதலிய வெள்ளடி இயலான்,
திரிபு இன்றி வருவது கலிவெண்பாட்டே.

oru poruḷ nutaliya veḷḷaṭi iyalāṉ,
tiripu iṉṟi varuvatu kaliveṇpāṭṭē.

A unified subject matter
Structured in the *veḷḷaṭi* [a distinctive *veṇpā*] metre,
With no variations therein,
Marks *kaliveṇ pāṭṭu.*

Koccakakkali

1404. தரவும் போக்கும் பாட்டு இடை மிடைந்தும்
ஐஞ் சீர் அடுக்கியும், ஆறு மெய் பெற்றும்,
வெண்பா இயலான் வெளிப்படத் தோன்றும்
பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலி என
நூல் நவில் புலவர் நுவன்று அறைந்தனரே.

taravum pōkkum pāṭṭu iṭai miṭaintum
aiñ cīr aṭukkiyum, āṟu mey peṟṟum,
veṇpā iyalāṉ veḷippaṭat tōṉṟum
pānilai vakaiyē koccakak kali eṉa
nūl navil pulavar nuvaṉṟu aṟaintaṉarē.

Discerning prosodists have ruled that
Occurrence of *taravu* and *curitakam* in the middle
Marked by several five-footed lines,
Having the six limbs of *taravu, tāḻicai, taṉiccol,*
Curitakam, coṟcīraṭi and *muṭukiyalaṭi,*
And structured after the *veṇpā* form
Inform the ruling traits of *koccakakkali.*

Uṟaḻkali

1405. கூற்றும் மாற்றமும் இடை இடை மிடைந்தும்,
போக்கு இன்றாகல் உறழ்கலிக்கு இயல்பே.

kūṟṟum māṟṟamum iṭai iṭai miṭaintum,
pōkku iṉṟākal uṟaḻkalikku iyalpē.

Uṟaḻkali stands sans the *curitakam* limb,
Marked with utterances by one character
And responses thereon by another
Being interspersed between.

Āciriyappā

1406. ஆசிரியப் பாட்டின் அளவிற்கு எல்லை
ஆயிரம் ஆகும்; இழிபு மூன்று அடியே.

āciriyap pāṭṭiṉ aḷaviṟku ellai
āyiram ākum; iḻipu mūṉṟu aṭiyē.

The upper limit of *āciriyappā* lines is one thousand,
And the minimum stands at three lines.

Veṇpā

1407. நெடுவெண்பாட்டே முந்-நால் அடித்தே;
குறுவெண்பாட்டின் அளவு எழு சீரே.

neṭuveṇpāṭṭē mun nāl aṭittē;
kuṟuveṇpāṭṭiṉ aḷavu eḻu cīrē.

Neṭuveṇpāṭṭu [the longest of a *veṇpā* stanza]
Comprises twelve lines at the maximum;
Kuṟuveṇpāṭṭu has a four-footed *aḷavaṭi* line
And a three-footed *cintaṭi* line.

Aṅkatam

1408. அங்கதப் பாட்டு அளவு அவற்றொடு ஒக்கும்.

aṅkatap pāṭṭu aḷavu avaṟṟoṭu okkum.

Aṅkatam is assigned
Lines ranging from two to twelve
As are *kuṟuveṇpāṭṭu* and *neṭuveṇpāṭṭu* marked [1407].

Other Classes

1409. கலிவெண்பாட்டே, கைக்கிளைச் செய்யுள்,
செவியறி, வாயுறை, புறநிலை, என்று இவை
தொகு நிலை மரபின் அடி இல என்ப.

kaliveṇpāṭṭē, kaikkiḷaic ceyyuḷ,
ceviyaṟi, vāyuṟai, puṟanilai, eṉṟu ivai
toku nilai marapiṉ aṭi ila eṉpa.

No restriction of the number of lines.
Witnesses the compositions of
Kaliveṉpāṭṭu [1403] *kaikkiḷaicceyyuḷ* [1370, 1371]
Puṟanilaivāḻttu [1362] *vāyuṟaivāḻttu* [1364] and *ceviyuṟai* [1366].

1410. புறநிலை, வாயுறை, செவியறிவுறூஉ, எனத்
திறநிலை மூன்றும் திண்ணிதின் தெரியின்,
வெண்பா இயலினும் ஆசிரிய இயலினும்
பண்புற முடியும் பாவின என்ப.

puṟanilai, vāyuṟai, ceviyaṟivuṟūu, eṉat
tiṟanilai mūṉṟum tiṇṇitiṉ teriyiṉ,
veṇpā iyaliṉum āciriya iyaliṉum
paṇpuṟa muṭiyum pāviṉa eṉpa.

Maruṭpā [*veṇpā* and *āciriyappā* occurring alternately]
Is verily the verse form proper,
Which the discerning minds find
For *puṟanilaivāḻttu* [1362], *vāyuṟaivāḻttu* [1364] and *ceviyuṟai* [1366].

Paripāṭal

1411. பரிபாடல்லே,
நால்-ஈரைம்பது உயர்பு அடி ஆக,
ஐ-ஐந்து ஆகும், இழிபு அடிக்கு எல்லை.

paripāṭallē,
nāl īr aimpatu uyarpu aṭi āka,,
ai aintu ākum, iḻipu aṭikku ellai.

Paripāṭal is composed
In twenty-five lines on the minimum
And the maximum goes up to four hundred.

1412. அளவியல் வகையே அனைவகைப்படுமே.

aḷaviyal vakaiyē aṉai vakaippaṭumē.

Thus has the range of lines been classified
For the species of verses known.

Compositions of Unrestricted Line limits

1413. எழு நிலத்து எழுந்த செய்யுள் தெரியின்,
அடி வரை இல்லன ஆறு என மொழிப.

eḻu nilattu eḻunta ceyyuḷ teriyiṉ
aṭi varai illaṉa āṟu eṉa moḻipa.

Of the seven classes of composition known [1331],
Six [except poetry] stand free
From the restrictions of the number of lines.

1414. அவைதாம்,
நூலினான, உரையினான,
நொடியொடு புணர்ந்த பிசியினான,
ஏது நுதலிய முதுமொழியான,
மறை மொழி கிளந்த மந்திரத்தான,
கூற்று இடை வைத்த குறிப்பினான.

avaitām,
nūliṉāṉa, uraiyiṉāṉa,
noṭiyoṭu puṇarnta piciyiṉāṉa,
ētu nutaliya mutumoḻiyāṉa,
maṟai moḻi kiḷanta mantirattāṉa,
kūṟṟu iṭai vaitta kuṟippiṉāṉa.

These six classes manifest are [1331]
Learned treatises, expository works,
Riddles and puzzles, proverbs of causal relationships,
Words of wisdom and words of suggestive import*.

* These compositions are being defined in the following verses.

Nūl

1415. அவற்றுள்,
நூல் எனப்படுவது நுவலும் காலை,
முதலும் முடிவும் மாறுகோள் இன்றி,
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி,
உள் நின்று அகன்ற உரையொடு புணர்ந்து,
நுண்ணிதின் விளக்கல் அது அதன் பண்பே.

avaṟṟuḷ,
nūl eṉappaṭuvatu nuvalum kālai,
mutalum muṭivum māṟukōḷ iṉṟi,
tokaiyiṉum vakaiyiṉum poruṇmai kāṭṭi,
uḷ niṉṟu akaṉṟa uraiyoṭu puṇarntu,
nuṇṇitiṉ viḷakkal atu ataṉ paṇpē.

Of these six classes of composition [1414],
Learned treatises [*nūl*] are those
Whose intent stated runs through to the end,
With no inconsistency marked thereon;
Wherein manifests the thematic import
In condensation as well as in elaboration;
Wherein stands an explication deep and wide
And wherein is revealed insightful discernment of the subject treated.

1416. அதுவேதானும், ஒரு நால் வகைத்தே.

atuvētāṉum oru nāl vakaittē.

Such treatises [1415]
Stand classified into four kinds.

1417. ஒரு பொருள் நுதலிய சூத்திரத்தானும்,
இன மொழி கிளந்த ஓத்தினானும்,
பொது மொழி கிளந்த படலத்தானும்,
மூன்று உறுப்பு அடக்கிய பிண்டத்தானும், என்று
ஆங்கு அனை மரபின் இயலும் என்ப.

oru poruḷ nutaliya cūttirattāṉum,
iṉa moḻi kiḷanta ōttiṉāṉum,
potu moḻi kiḷanta paṭalattāṉum,
mūṉṟu uṟuppu aṭakkiya piṇṭattāṉum, eṉṟu
āṅku aṉai marapiṉ iyalum eṉpa.

These four kinds [1416] are said to be:
Cūttiram [that of formulaic statements on a given subject],
Ōttu [the one of kindred themes in chapters classified],
Paṭalam [that of wider dimensions divided into sections],
And *piṇṭam* [treatise comprising all these three above].

Cūttiram

1418. அவற்றுள்,
சூத்திரம் தானே
ஆடி நிழலின் அறியத் தோன்றி,
நாடுதல் இன்றிப் பொருள் நனி விளங்க,
யாப்பினுள் தோன்ற யாத்து அமைப்பதுவே.

avaṟṟuḷ,
cūttiram tāṉē
āṭi niḻaliṉ aṟiyat tōṉṟi;
nāṭutal iṉṟip poruḷ naṉi viḷaṅka,
yāppiṉuḷ tōṉṟa yāttu amaippatuvē.

Of these four above [1417],
Cūttiram is
A composition structured in verse
Where the thematic import
Stands clear and precise
As does an image in a mirror,
And comes revealing in full
With no probing mind needed therein.

Ōttu

1419. நேர் இன மணியை நிரல்பட வைத்தாங்கு
ஓர் இனப் பொருளை ஒரு வழி வைப்பது
ஒத்து என மொழிப - உயர்மொழிப் புலவர்.

nēr iṉa maṇiyai niralpaṭa vaittāṅku
ōr iṉap poruḷai oru vaḻi vaippatu
ōttu eṉa moḻipa — uyar moḻip pulavar.

Of these four above [1417],
The one,
Wherein are kindred things structured in harmony
In the manner of gems of the same species
Strung together in order,
Is designated *ōttu*
By men of ripe learning.

Paṭalam

1420. ஒரு நெறி இன்றி விரவிய பொருளான்
பொது மொழி தொடரின் அது படலம் ஆகும்.

oru neṟi iṉṟi viraviya poruḷāṉ
potu moḻi toṭariṉ atu paṭalam ākum.

Paṭalam is the one
That constitutes a coherent entity
Encompassing things of diverse kinds
Treated through varied modes.

Piṇṭam

1421. மூன்று உறுப்பு அடக்கிய தன்மைத்துஆயின்,
தோன்று மொழிப் புலவர், அது பிண்டம் என்ப.

mūṉṟu uṟuppu aṭakkiya taṉmaittu āyiṉ,
tōṉṟu moḻip pulavar, atu piṇṭam eṉpa.

Scholars versed in living tradition
Find *piṇṭam* a unified whole
Comprising the three components
[Of *cūttiram*, *ōttu* and *paṭalam*].

Urai

1422. பாட்டு இடை வைத்த குறிப்பினானும்,
பா இன்று எழுந்த கிளவியானும்,
பொருள் மரபு இல்லாப் பொய்ம்மொழியானும்,
பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழியானும், என்று
உரை வகை நடையே நான்கு என மொழிப.

pāṭṭu iṭai vaitta kuṟippiṉāṉum,
pā iṉṟu eḻunta kiḷaviyāṉum,
poruḷ marapu illāp poymmoḻiyāṉum,
poruḷoṭu puṇarnta nakaimoḻiyāṉum, eṉṟu
urai vakai naṭaiyē nāṉku eṉa moḻipa.

Compositions of prose ramify into four kinds:
Brief explicatory notes interspersed among verse lines,
Non-metrical lines in a verse,
Utterances of alien fictional import,
And kindred texts marked with ridicule and laughter.

1423. அதுவேதானும் இரு வகைத்து ஆகும்.

atuvētāṉum iru vakaittu ākum.

Such compositions of prose [1422]
Fall into two classes.

424. ஒன்றே மற்றும் செவிலிக்கு உரித்தே;
ஒன்றே யார்க்கும் வரைநிலை இன்றே.

oṉṟē maṟṟum cevilikku urittē;
oṉṟē yārkkum varai nilai iṉṟē.

Those addressed to women
Are assigned to the foster-mother;
And those addressed to men
Find no restriction of the addresser.

Pici

1425. ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமத்தானும்,
தோன்றுவது கிளந்த துணிவினானும்,
என்று இரு வகைத்தே பிசி நிலை வகையே.

oppoṭu puṇarnta uvamattāṉum,
tōṉṟuvatu kiḷanta tuṇiviṉāṉum,
eṉṟu iru vakaittē pici nilai vakaiyē.

Riddle expands into two modes:
Similitude, where the vehicle implies the tenor[1];
And the conventional implicature[2].

1. The hill moves on with the crescent moon in mouth (elephant).
2. He is of red complexion as long as he is unbathed. Once he takes bath, he turns black (fire).

Mutumoḻi

1426. நுண்மையும், சுருக்கமும், ஒளியுடைமையும்,
எண்மையும், என்று இவை விளங்கத் தோன்றி,
குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வரூஉம்
ஏது நுதலிய முதுமொழி என்ப.

nuṇmaiyum, curukkamum oḷiyuṭaimaiyum,
eṇmaiyum, eṉṟu ivai viḷaṅkat tōṉṟi,
kuṟitta poruḷai muṭittaṟku varūum
ētu nutaliya mutumoḻi eṉpa.

Words of wisdom [such as proverbs] are those
That stand to illustrate a proposition
Through a language of evocation

That is subtle, terse, perspicuous and artless,
So has it been held.

Mantiram

1427. நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையின் கிளக்கும்
மறைமொழிதானே மந்திரம் என்ப.

niṟaimoḻi māntar āṇaiyiṉ kiḷakkum
maṟaimoḻitāṉē mantiram eṉpa.

Averments of scriptural import are those
That are born of the minds of sage men
And that stand pregnant with having their effect.

Kuṟippu

1428. எழுத்தொடும் சொல்லொடும் புணராதாகி,
பொருட்புறத்ததுவே, குறிப்பு மொழியே.

eḻuttoṭum colloṭum puṇarātāki,
poruṭpuṟattatuvē, kuṟippu moḻiyē.

The suggestive import is that
That points by implication to the meaning intended
Outside of any
Beyond the explicit designations of sounds and words.

Paṇṇatti

1429. பாட்டிடைக் கலந்த பொருள ஆகி,
பாட்டின் இயல - பண்ணத்திய்யே.

pāṭṭiṭaik kalanta poruḷa āki,
pāṭṭiṉ iyala — paṇṇattiyyē.

Paṇṇatti are rhythmic songs
Where the sense stands
Blended with the music inherent.

1430. அதுவேதானும் பிசியொடு மானும்.

atuvētāṉum piciyoṭu māṉum.

Paṇṇatti [1429] bears comparison with riddle
In relation to their structures.

1431. அடி நிமிர் கிளவி ஈர்-ஆறு ஆகும்;
அடி இகந்து வரினும் கடி வரை இன்றே.

aṭi nimir kiḷavi īr āṟu ākum;
aṭi ikantu variṉum kaṭi varai iṉṟē.

Twelve are the lines
A *paṇṇatti* [1429] stanza takes;
For it to exceed this limit
Is not forbidden too.

1432. கிளர் இயல் வகையின், கிளந்தன தெரியின்,
அளவியல் வகையே அனை வகைப்படுமே.

kiḷar iyal vakaiyiṉ, kiḷantaṉa teriyiṉ,
aḷaviyal vakaiyē aṉai vakaippaṭumē.

Compositions as such
May stand classified
With regard to restriction and non-restriction
Of line limits.

Tiṇai

1433. கைக்கிளை முதலா ஏழ் பெருந் திணையும்,
முன் கிளந்தனவே, முறையினான.

kaikkiḷai mutalā ēḻ perun tiṇaiyum,
muṉ kiḷantaṉavē, muṟaiyiṉāṉa.

Tiṇai the principal modes of love conduct
Are sevenfold in the order shown earlier
[*kaikkiḷai, mullai, kuriñci, pālai, marutam, neytal* and *peruntiṇai*].

Kaḷavu

1434. காமப் புணர்ச்சியும், இடம் தலைப்படலும்,
பாங்கொடு தழாஅலும், தோழியின் புணர்வும், என்று
ஆங்க நால் வகையினும் அடைந்த சார்பொடு
மறை என மொழிதல் மறையோர் ஆறே.

kāmap puṇarcciyum, iṭam talaippaṭalum,
pāṅkoṭu taḻāalum, tōḻiyiṉ puṇarvum, eṉṟu
āṅka nāl vakaiyiṉum aṭainta cārpoṭu
maṟai eṉa moḻital maṟaiyōr āṟē.

As men of sage wisdom find it,
The union of Destiny, rendezvous at the spot of the first meeting,
Union facilitated through the aid of the confidant,
And union brought about through the offices of the confidante —
These four situations
And the sub-situations ramifying thereto
Constitute the clandestine love career
That the hero and heroine are in.

Kaṟpu

1435. மறை வெளிப்படுதலும், தமரின் பெறுதலும்,
இவை முதலாகிய இயல் நெறி திரியாது,
மலிவும் புலவியும் ஊடலும் உணர்வும்
பிரிவொடு புணர்ந்தது கற்பு எனப்படுமே.

maṟai veḷippaṭutalum, tamariṉ peṟutalum,
ivai mutalākiya iyal neṟi tiriyātu,
malivum pulaviyum ūṭalum uṇarvum
pirivoṭu puṇarntatu kaṟpu eṉappaṭumē.

And the wedded course of love comprises
The clandestine union coming into public knowledge,
And the heroine's kinsmen giving her hand in marriage,
Extending through
The bliss of conjugal togetherness,
The feigned love-quarrels,
The modes of variance in love, and their resolution
And the intervention of separation —
All structured in the order ruled.

1436. மெய் பெறும் அவையே கைகோள் வகையே.

mey peṟum avaiyē kaikōḷ vakaiyē.

These two phases
[Clandestine course and wedded union]
Constitute the *Akam* love conduct.

Characters in *Kaḷavu*

1437. பார்ப்பான், பாங்கன், தோழி, செவிலி,
சீர்த்தகு சிறப்பின் கிழவன், கிழத்தியொடு,
அளவு இயல் மரபின் அறு வகையோரும்
களவின் கிளவிக்கு உரியர் என்ப.

pārppāṉ, pāṅkaṉ, tōḻi, cevili,
cīrttaku ciṟappiṉ kiḻavaṉ, kiḻattiyoṭu,
aḷavu iyal marapiṉ aṟu vakaiyōrum
kaḷaviṉ kiḷavikku uriyar eṉpa.

The six characters
That are by convention assigned utterances
In the clandestine love career are:
The brahmin, hero's confidant,
The confidante of the heroine,
The foster-mother of the heroine,
And the hero and heroine of exceeding note,
So has it been ruled.

Characters in *Kaṟpu*

1438. பாணன், கூத்தன், விறலி, பரத்தை,
ஆணம் சான்ற அறிவர், கண்டோர்,
பேணுதகு சிறப்பின் பார்ப்பான், முதலா,
முன்னுறக் கிளந்த அறுவரொடு தொகைஇ,
தொல் நெறி மரபின் கற்பிற்கு உரியர்.

pāṇaṉ, kūttaṉ, viṟali, parattai,
āṇam cāṉṟa aṟivar, kaṇṭōr,
pēṇutaku ciṟappiṉ pārppāṉ, mutalā,
muṉṉuṟak kiḷanta aṟuvaroṭu tokaii,
tol neṟi marapiṉ kaṟpiṟku uriyar.

In the wedded career exalted by tradition,
Utterances are assigned to
The singing bard, the singing and dancing minstrel man,
The singing and dancing minstrel woman,
The prostitute women, men of discernment and learning
And the passers-by who run into the lovers,
Besides the six mentioned above
Beginning with the brahmin worthy of company [1437].

Characters with No Direct Utterances

1439. ஊரும், அயலும், சேரியோரும்,
நோய் மருங்கு அறிநரும், தந்தையும், தன்னையும்,
கொண்டெடுத்து மொழியப்படுதல் அல்லது,
கூற்று அவண் இன்மை யாப்புறத் தோன்றும்.

ūrum, ayalum, cēriyōrum,
nōy maruṅku aṟinarum, tantaiyum, taṉṉaiyum,
koṇṭeṭuttu moḻiyappaṭutal allatu,
kūṟṟu avaṇ iṉmai yāppuṟat tōṉṟum.

Manifest it is that
The observations of
The townsfolk, those of the neighbourhood,
The residents of the hamlet,

Those who perceive the love-sickness of the heroine,
Her father and elder brother,
Are but discerned and reported,
And they are assigned no direct utterances.

Utterance by Mother

1440. கிழவன்தன்னொடும் கிழத்திதன்னொடும்
நற்றாய் கூறல் முற்றத் தோன்றாது.

kiḻavaṉtaṉṉoṭum kiḻattitaṉṉoṭum
naṟṟāy kūṟal muṟṟat tōṉṟātu.

The utterances of the heroine's mother
To the hero and the heroine
There do never occasion.

Utterance by the Passers-by

1441. ஒண் தொடி மாதர் கிழவன் கிழத்தியொடு
கண்டோர் மொழிதல் கண்டது என்ப.

oṇ toṭi mātar kiḻavaṉ kiḻattiyoṭu
kaṇṭōr moḻital kaṇṭatu eṉpa.

Convention allows
Utterances by the passers-by
To the women of radiant ornaments
[Heroine's mother, foster-mother and confidante],
And to the hero and heroine as well.

Hero's Utterance to Heroine during Elopement

1442. இடைச் சுரமருங்கின், கிழவன் கிழத்தியொடு
வழக்கியல் ஆணையின் கிளத்தற்கும் உரியன்.

iṭaic curamaruṅkiṉ, kiḻavaṉ kiḻattiyoṭu
vaḻakkiyal āṇaiyiṉ kiḷattaṟkum uriyaṉ.

Norms of worldly conventions warrant
Utterances of the hero to the heroine
As they pass through
The desert-like tract on elopement.*

* The hero's words of comfort and reassurance are needed here as the heroine might feel the pain of the journey or she might sight her kindred pursuing them.

Hero and Heroine vis-a-vis Other Characters

1443. ஒழிந்தோர் கிளவி கிழவன் கிழத்தியொடு
மொழிந்தாங்கு உரியர், முன்னத்தின் எடுத்தே.

olintōr kilavi kilavan̲ kilattiyotu
molintāṅku uriyar, mun̲n̲attin̲ etuttē.

Utterances by the other ten characters [1438]
Addressed to the hero and heroine
There do by convention occasion
As the contexts of place and time require.

1444. மனையோள் கிளவியும் கிழவன் கிளவியும்,
நினையும் காலை, கேட்குநர் அவரே.

man̲aiyōḷ kiḷaviyum kilavan̲ kiḷaviyum,
nin̲aiyum kālai, kēṭkunar avarē.

These are the ten folks addressed [1438]
As the hero and heroine make utterances.

Utterance by the Wise and Brahmins

1445. பார்ப்பார் அறிவர் என்று இவர் கிளவி
யார்க்கும் வரையார் யாப்பொடு புணர்ந்தே.

pārppār ar̲ivar en̲r̲u ivar kiḷavi
yārkkum varaiyār yāppoṭu puṇarntē.

None of the other characters
Is forbidden to be the addressee
As the brahmins and the sage men
Choose to make utterances.

Utterances by Prostitutes and Interceders

1446. பரத்தை, வாயில், என இரு வீற்றும்
கிழத்தியைச் சுட்டாக் கிளப்புப் பயன் இலவே.

parattai, vāyil, eṉa iru vīṟṟum
kiḻattiyaic cuṭṭāk kiḷappup payaṉ ilavē.

The utterances of the prostitute women
And those of the interceders
Are of no avail whatever
If they do not allude to the heroine
And if they do not reach her ears.

1447. வாயில் உசாவே தம்முள் உரிய.

vāyil ucāvē tammuḷ uriya.

The utterances of the interceders
May remain deliberations among themselves too.

A Poetic Convention about Utterances

1448. ஞாயிறு, திங்கள், அறிவே, நாணே,
கடலே, கானல், விலங்கே, மரனே,
புலம்புறு பொழுதே, புள்ளே, நெஞ்சே,
அவை அல பிறவும், நுதலிய நெறியான்,
சொல்லுந போலவும், கேட்குந போலவும்,
சொல்லியாங்கு அமையும் என்மனார் புலவர்.

ñāyiṟu, tiṅkaḷ, aṟivē, nāṇē,
kaṭalē, kāṉal, vilaṅkē, maraṉē,

pulampuṟu poḻutē, puḷḷē, neñcē,
avai ala piṟavum, nutaliya neṟiyāṉ,
colluna pōlavum, kēṭkuna pōlavum,
colliyāṅku amaiyum eṉmaṉār pulavar.

Conventions in vogue there are
By which
The sun, moon, intellect, coyness,
The sea, grove, animals, trees,
The lonesome hour, birds, heart
And others such as these
Are treated in accord with the norms set
As if they make utterances
And as if they choose to be addressees,
So have the learned men ruled.

Iṭaṉ (Kaḷaṉ)

1449. ஒரு நெறிப்பட்டு, ஆங்கு ஓர் இயல் முடியும்
கரும நிகழ்ச்சி இடம் என மொழிப.

oru neṟippaṭṭu, āṅku ōr iyal muṭiyum
karuma nikaḻcci iṭam eṉa moḻipa.

The context of occurrence of an action
That constitutes an event within a phase
Under a larger thematic whole
Is what is known as *iṭaṉ*.

Kālam

1450. இறப்பே, நிகழ்வே, எதிரது, என்னும்
திறத்தியல் மருங்கின் தெரிந்தனர் உணர,
பொருள் நிகழ்வு உரைப்பது காலம் ஆகும்.

iṟappē, nikaḻvē, etiratu, eṉṉum
tiṟattiyal maruṅkiṉ terintaṉar uṇara,
poruḷ nikaḻvu uraippatu kālam ākum.

The time that encompasses
The past, present and future,
When there occasions a deed contrived
Is what is designated *kālam.*

Payan

1451. இது நனி பயக்கும், இதன் மாறு என்னும்
தொகு நிலைக் கிளவி பயன் எனப்படுமே.

itu naṉi payakkum, itaṉ māṟu eṉṉum
toku nilaik kiḷavi payaṉ eṉappaṭumē.

The implied statement
That points to the fruit of a deed embedded therein
Is what is called *payaṉ.*

Meyppāṭu

1452. உய்த்துணர்வு இன்றி, தலைவரு பொருண்மையின்,
மெய்ப் பட முடிப்பது மெய்ப்பாடு ஆகும்.

uyttuṇarvu iṉṟi, talaivaru poruṇmaiyiṉ,
meyp paṭa muṭippatu meyppāṭu ākum.

Where there appear with spontaneity
Manifest feelings and emotions
On the limbs outward
In response to an event or object held forth
It is known as *meyppāṭu.*

1453. எண் வகை இயல் நெறி பிழையாதாகி
முன்னுறக் கிளந்த முடிவினது, அதுவே.

eṇ vakai iyal neṟi piḻaiyātāki
muṉṉuṟak kiḷanta muṭiviṉatu atuvē.

These manifest emotions
Stand classified into eight
As shown earlier in terms unmistakable [1193].

Eccam

1454. சொல்லொடும் குறிப்பொடும் முடிவு கொள் இயற்கை
புல்லிய கிளவி எச்சம் ஆகும்.

collotum kurippotum mutivu kol iyarkai
pulliya kilavi eccam ākum.

The utterance
That points to an extended signification
Is what is called *eccam.*

Munnam

1455. இவ் இடத்து, இம் மொழி, இவர் இவர்க்கு உரிய என்று
அவ் இடத்து அவர் அவர்க்கு உரைப்பது-முன்னம்.

iv itattu, im moli, ivar ivarkku uriya enru
av itattu avar avarkku uraippatu munnam.

Indication of the event of utterance,
The context of the event,
The addresser and the addressee
Do constitute *munnam.*

Porulvakai

1456. இன்பமும், இடும்பையும், புணர்வும், பிரிவும்,
ஒழுக்கமும், என்று இவை இழுக்கு நெறி இன்றி,
இது ஆகு இத் திணைக்கு உரிப் பொருள் என்னாது,
பொதுவாய் நிற்றல் பொருள் வகை என்ப.

inpamum, itumpaiyum, punarvum, pirivum,
olukkamum, enru ivai ilukku neri inri,

itu āku it tiṇaikku urip poruḷ eṉṉātu,
potuvāy niṟṟal poruḷ vakai eṉpa.

Joy and sorrow, union and parting
And propriety of conduct
Are aspects
That stand freed of guile and pretence,
That do not go severally with
A given landscape and the mode of conduct assigned to it,
And that remain common,
Informing all these strands of meaning
Such are called *poruḷvakai,* the modes of meaning.

Tuṟai

1457. அவ்வம் மக்களும் விலங்கும் அன்றிப்
பிற அவண் வரினும் திறவதின் நாடி,
தம்தம் இயலின் மரபொடு முடியின்,
அத் திறம்தானே 'துறை' எனப்படுமே.

avvam makkaḷum vilaṅkum aṉṟip
piṟa avaṇ variṉum tiṟavatiṉ nāṭi,
tamtam iyaliṉ marapoṭu muṭiyiṉ,
at tiṟamtāṉē 'tuṟai' eṉappaṭumē.

Tuṟai is the thematic sub-strand
Where,
Besides the human world and the fauna,
All other distinctive features of the given landscape
Are considered in a manner right and proper
And are described in their true nature,
In accord with the usage in vogue.

Māṭṭu

1458. அகன்று பொருள் கிடப்பினும், அணுகிய நிலையினும்,
இயன்று பொருள் முடிய, தந்தனர், உணர்த்தல்
மாட்டு என மொழிப - பாட்டியல் வழக்கின்.

akaṉṟu poruḷ kiṭappiṉum, aṇukiya nilaiyiṉum,
iyaṉṟu poruḷ muṭiya, tantaṉar, uṇarttal
māṭṭu eṉa moḻipa — pāṭṭiyal vaḻakkiṉ.

Māṭṭu is
Construing the meaning of a stanza,
Bringing together words connected in sense
No matter
Whether these words stand apart
Or are positioned in semantic proximity,
Thus is it held in accord with the usage in poetics.

Toṭarnilai

1459. மாட்டும் எச்சமும் நாட்டல் இன்றி
உடனிலை மொழியினும் தொடர்நிலை பெறுமே.

māṭṭum eccamum nāṭṭal iṉṟi
uṭaṉilai moḻiyiṉum toṭarnilai peṟumē.

Where the structure of a verse goes
Without *māṭṭu* [1458] and *eccam* [1454]
And is composed in a natural order,
It is known as a *toṭarnilai* [narrative] poem.

Vaṇṇam (Verse rhythm)

1460. வண்ணம்தாமே நால்-ஐந்து என்ப.

vaṇṇamtāmē nāl aintu eṉpa.

Vaṇṇam [verse rhythm]
Ramifies into twenty kinds.

1461. அவைதாம்,
பாஅ வண்ணம், தாஅ வண்ணம்,
வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம்,
இயைபு வண்ணம், அளபெடை வண்ணம்,

நெடுஞ்சீர் வண்ணம், குறுஞ்சீர் வண்ணம்,
சித்திர வண்ணம், நலிபு வண்ணம்,
அகப்பாட்டு வண்ணம், புறப்பாட்டு வண்ணம்,
ஒழுகு வண்ணம், ஒரூஉ வண்ணம்,
எண்ணு வண்ணம், அகைப்பு வண்ணம்,
தூங்கல் வண்ணம், ஏந்தல் வண்ணம்,
உருட்டு வண்ணம், முடுகு வண்ணம், என்று
ஆங்கு என மொழிப - அறிந்திசினோரே.

avaitām,
pāa vaṇṇam, tāa vaṇṇam,
vallicai vaṇṇam, mellicai vaṇṇam,
iyaipu vaṇṇam, aḷapeṭai vaṇṇam,
neṭuñcīr vaṇṇam, kuṟuñcīr vaṇṇam,
cittira vaṇṇam, nalipu vaṇṇam,
akappāṭṭu vaṇṇam, puṟappāṭṭu vaṇṇam,
oḻuku vaṇṇam, orūu vaṇṇam,
eṇṇu vaṇṇam, akaippu vaṇṇam,
tūṅkal vaṇṇam, ēntal vaṇṇam,
uruṭṭu vaṇṇam, muṭuku vaṇṇam, eṉṟu
āṅku eṉa moḻipa — aṟinticiṉōrē.

These twenty kinds [1460]
As the men of discernment find are:
Pāa vaṇṇam, tāa vaṇṇam, vallicai vaṇṇam,
Mellicai vaṇṇam, iyaipu vaṇṇam, aḷapeṭai vaṇṇam,
Neṭuñcīr vaṇṇam, kuṟuñcīr vaṇṇam, cittira vaṇṇam,
Nalipu vaṇṇam, akappāṭṭu vaṇṇam, puṟappāṭṭu vaṇṇam,
Oḻuku vaṇṇam, orūu vaṇṇam, eṇṇu vaṇṇam,
Akaippu vaṇṇam, tūṅkal vaṇṇam, ēntal vaṇṇam,
Uruṭṭu vaṇṇam and *muṭuku vaṇṇam**.

* The nature of these *vaṇṇams* is described in the following verses.

1462. *அவற்றுள்,*
பாஅ வண்ணம்
சொற்சீர்த்து ஆகி, நூற்பால் பயிலும்.

avarrul,
pāa vaṇṇam
corcīrttu āki, nūrpāl payilum.

Pāa vaṇṇam is that
Where the rhythm is effected
With a word or a metrical syllable
Constituting a foot in a formulaic verse (*nūrpā*).

1463. தாஅ வண்ணம்
இடையிட்டு வந்த எதுகைத்து ஆகும்.

tāa vaṇṇam
iṭaiyiṭṭu vanta etukaittu ākum.

Where there is
Assonance of second letters (*etukai*)
In alternate feet or lines,
It is designated *tāa vaṇṇam.*

e.g. தோடார் எல்வளை நெகிழ நாளும்
நெய்தல் உண்கண் பைதல் கலுழ
வோடா அவ்வரி தகைஇப் பசலையும். . .
(*tōṭār elvaḷai nekiḻa nāḷum*
neytal uṇkaṇ paital kaluḻa
vōṭā avvari tataiip pacalaiyum . . .)

1464. வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்து மிகுமே.

vallicai vaṇṇam valleḻuttu mikumē.

Dominant occurrence of hard consonants
Marks the verse rhythm called *vallicai vaṇṇam.*

e.g. அறிவு அறைபோகிய பொறி அறுநெஞ்சத்து
(*arivu araipōkiya pori arunēñcattu . , .*)

1465. மெல்லிசை வண்ணம் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

mellicai vaṇṇam melleḻuttu mikumē.

Where there are
Soft consonants in frequency dominant,
The rhythm effected thereby is *mellicai vaṇṇam*.

e.g. பொன்னின் அன்ன புன்னை னுண்தாது
(poṉṉiṉ aṉṉa puṉṉai ṉuṉtātu)

1466. இயைபு வண்ணம் இடையெழுத்து மிகுமே.

iyaipu vaṇṇam iṭaiyeḻuttu mikumē.

Medial consonants dominating,
Iyaipu vaṇṇam is accomplished therein.

e.g. வால்வெள் ளறுவி வரைமிசை இழியவும்
(vālveḷ ḷaṟuvi varaimicai iḻiyavum)

1467. அளபெடை வண்ணம் அளபெடை பயிலும்.

aḷapeṭai vaṇṇam aḷapeṭai payilum.

Where there marks
Preponderance of elongation [vocalic and consonantal],
It is *aḷapeṭai vaṇṇam*.

e.g. பூஉக் குவளைப் போஒ தருந்திக்
காஅய்ச் செந்நெற் கறித்துப் போஒய்
(pūuk kuvaḷaip pōo taruntik
kāayc cenneṟ kaṟittup pōoy . . .)

1468. நெடுஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும்.

neṭuñcīr vaṇṇam neṭṭeḻuttup payilum.

Long letters being close together,
There occasions *neṭuñcīr vaṇṇam*.

e.g. நீரூர் பானா யாறே காடே (*nīrūr pāṉā yāṟē kāṭē*)

1469. குறுஞ்சீர் வண்ணம் குற்றெழுத்துப் பயிலும்.

kuṟuñcīr vaṇṇam kuṟṟeḻuttup payilum.

Short letters reigning in numbers,
There occurs *kuṟuñcīr vaṇṇam.*

e.g. சிறுகொடி அவரை பொரிதளை அவிழ
(*ciṟukoṭi avarai poritaḷai aviḻa*)

1470. சித்திர வண்ணம்
நெடியவும் குறியவும் நேர்ந்து உடன் வருமே.

cittira vaṇṇam
neṭiyavum kuṟiyavum nērntu uṭaṉ varumē.

Where there are
Short and long letters in harmony,
Cittira vaṇṇam is in place there.

e.g. ஒரூர் வாழினும் சேரி வாரார்
(*ōrūr vāḻiṉum cēri vārār*)

1471. நலிபு வண்ணம் ஆய்தம் பயிலும்.

nalipu vaṇṇam āytam payilum.

Nalipu vaṇṇam goes with
The use of the *āytam* letter.

e.g. அஃஆமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃஆமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்
(*akāmai celvattiṟ kiyāteṉiṉ vekāmai*
vēṇṭum piṟaṉkaip poruḷ)

1472. அகப்பாட்டு வண்ணம்
முடியாத் தன்மையின் முடிந்ததன் மேற்றே.

akappāṭṭu vaṇṇam
muṭiyāt taṉmaiyiṉ muṭintataṉ meṟṟē.

Structuring the rhythm of the text
With a sense of apparent incompleteness
While in reality it is through
Is *akappāṭṭu vaṇṇam.*

e.g. ஆறறி அந்தணர்க்கு அருமறை பலபகர்ந்து
(*āṟaṟi antaṇarkku arumaṟai palapakarntu*)
(He bestowed the vedic wisdom on the brahmins versed in the path of righteousness)

1473. புறப்பாட்டு வண்ணம்
முடிந்தது போன்று முடியாதாகும்.

puṟappāṭṭu vaṇṇam
muṭintatu pōṉṟu muṭiyātākum.

Puṟappāṭṭu vaṇṇam is
Investing the text with rhythm
In such a way
That it sounds complete
While in reality it is not so.

e.g. நெருநலும் வந்தன்று கொண்கன் தேரே
இன்றும் வருகுவதாயின்
(*nerunalum vantaṉṟu koṇkaṉ tērē*
iṉṟum varukuvatāyiṉ)
(If the chariot of the lord, that did not turn up yesterday, comes today . . .)

1474. ஒழுகு வண்ணம் ஓசையின் ஒழுகும்.

oḻuku vaṇṇam ōcaiyiṉ oḻukum.

The rhythm
That flows evenly through
Is *oḻuku vaṇṇam.*

e.g. ஆணெழில் அண்ணலொடு அருஞ்சுரம் முன்னிய
மானிழை மடவரல் தாயிர்நீர் போறிர்
(āṉeḻil aṇṇaloṭu aruñcuram muṉṉiya
māṉiḻai maṭavaral tāyirnīr pōṟir)
(You seem to the mother of that maid decked in grace with resplendent ornaments, who this desert path braved with a youth of quintessential bearing).

1475. ஒரூஉ வண்ணம் ஒரீஇத் தொடுக்கும்.

orūu vaṇṇam orīit toṭukkum.

Orūu vaṇṇam is that
Where the rhythm flows
Steering clear of
The features of sound metrically wrought.

e.g. மணிநிலா விரியும் குன்றுகிழ வோற்கே
(*maṇinilā viriyum kuṉṟukiḻa vōṟkē*)
(To the lord of the hills which is lighted up by the gem-like moon).

1476. எண்ணு வண்ணம் எண்ணுப் பயிலும்.

eṇṇu vaṇṇam eṇṇup payilum.

Eṇṇu vaṇṇam is realized
Where the structure marks
The enumerative-additive mode.

e.g. நிலம் நீர் வளி விசும்பு என்ற நான்கின்
(*nilam nīr vaḷi vicumpu eṉṟa nāṉkiṉ*)
(Of the four, namely, earth, water, wind and sky).

1477. அகைப்பு வண்ணம் அறுத்து அறுத்து ஒழுகும்.

akaippu vaṇṇam aṟuttu aṟuttu oḻukum.

Breaks in the harmony of a rhythm
Effected through an intervening one
Makes for *akaippu vaṇṇam.*

e.g. முயன்ற வேந்தருயிர் முருக்கும் வேலினவன்
(*muyanṟa vēntaruyir murukkum vēliṉavaṉ*)
(He is one with the spear that ends the lives of the kings that venture to take him on).

1478. தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும்.

tūṅkal vaṇṇam vañci payilum.

The three-syllabled metrical feet proper to *vañcippā*
Endows a stanza with *tūṅkal vaṇṇam.*

e.g. வசையில்புகழ் வயங்கு வெண்மீன்
(*vacaiyilpukaḻ vayaṅku veṇmīṉ*)
(The glittering star of unspotted kind).

1479. ஏந்தல் வண்ணம்
சொல்லிய சொல்லின் சொல்லியது சிறக்கும்.

ēntal vaṇṇam
colliya colliṉ colliyatu ciṟakkum.

The rhythm accomplished,
When the repetition of choice diction
Entails distinction of the sense intended,
Is called *ēntal vaṇṇam.*

e.g. அரும்பிய முல்லை அரும்பவிழ் மாலைப்
பிரிவிற் பிரிவே பிரிவு
(*arumpiya mullai arumpaviḻ mālaip*
piriviṟ pirivē pirivu)
(A separation is separation poignant that occasions in the evening when the prime jasmine buds unfold).

1480. உருட்டு வண்ணம் அராகம் தொடுக்கும்.

uruṭṭu vaṇṇam arākam toṭukkum.

A succession of short syllables
Rapidly repeated in a four-footed line,
As free rolling on,
Makes for *uruṭṭu vaṇṇam.*

e.g. தாதுறு முறிசெறி தடமலர் இடையிடை
(*tātuṟu muṟiceṟi taṭamalar yiṭaiyiṭai*)

1481. முடுகு வண்ணம்
அடி இறந்து ஓடி அதன் ஓரற்றே.

muṭuku vaṇṇam
aṭi iṟantu ōṭi ataṉ ōraṟṟē.

Muṭuku vaṇṇam is
Rapid flow of short syllables in succession
[As in *uruṭṭu vaṇṇam*]
In a line of feet exceeding four.

e.g. நெறியறி செறுகுறி புரிதிரி பறிய வறிவனை முந்துறீஇ
(*neṟiyaṟi ceṟukuṟi puritiri paṟiya vaṟivaṉai muntuṟīi*)

1482. வண்ணம்தாமே இவை என மொழிப.

vaṇṇamtāmē ivai eṉa moḻipa.

The ones treated above [1462-81]
Are kinds of verse rhythm proper [*vaṇṇam*],
So has it been ruled.

Vaṉappu

1483. வனப்பு இயல்தானே வகுக்கும் காலை,
சில் மென் மொழியான் தாய பனுவலின்,
அம்மைதானே அடி நிமிர்வு இன்றே.

vaṉappu iyaltāṉē vakukkum kālai,
cil meṉ moḻiyāṉ tāya paṉuvaliṉ,
ammaitāṉē aṭi nimirvu iṉṟē.

The eight aspects
That ensure a work's elegance [*vaṉappu*]
Examined —
Harmonious succession of mellifluent words,
Fewer in number,
In lines of verse of extended length
Is what is known as *ammai*.

e.g. நீரு நிழல தினிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே இனிது
(*nīru niḻala tinitē pulaviyum*
vīḻunar kaṇṇē iṉitu)
(Sweet is water in the cooling shade; so is coolness with those we love).

Aḻaku

1484. செய்யுள் மொழியான் சீர் புனைந்து யாப்பின்,
அவ் வகைதானே 'அழகு' எனப்படுமே.

ceyyuḷ moḻiyāṉ cīr puṉaintu yāppiṉ,
av vakaitāṉē 'aḻaku' eṉappaṭumē.

Aḻaku is
Choice poetic diction
Wrought in tuneful metrical lines.

e.g. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம்தம்
தகுதியான் வென்று விடல்
(*mikutiyāṉ mikkavai ceytārait tāmtam*
takutiyāṉ veṉṟu viṭal)
(Where men of overweening pride inflict injury, one must stand up with things righteous).

Toṉmai

1485. தொன்மைதானே
உரையொடு புணர்ந்த யாப்பின் மேற்றே.

toṉmaitāṉē
uraiyoṭu puṇarnta yāppiṉ mēṟṟē.

Tonmai is
Antique thematic source
Treated with
Non-verse elucidations in between.

e.g. சிலப்பதிகாரம் (cilappatikāram), the epic poem.

Tōl

1486. இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும்,
பரந்த மொழியான் அடி நிமிர்ந்து ஒழுகினும்,
தோல் என மொழிப - தொல் மொழிப் புலவர்.

iḻumeṉ moḻiyāṉ viḻumiyatu nuvaliṉum,
paranta moḻiyāṉ aṭi nimirntu oḻukiṉum,
tōl eṉa moḻipa — tol moḻip pulavar.

Learned men versed in antique usage say that
Tōl is themes of sublime import
Treated through mellifluous diction,
Or it is of themes expounded
In lines of extended length.

Viruntu

1487. விருந்தேதானும்
புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே.

viruntētāṉum
putuvatu puṉainta yāppiṉ mēṟṟē.

Compositions,
With modes and techniques untrodden marked,
Are *viruntu*.

Iyaipu

1488. ஞகாரை முதலா ணகாரை ஈற்றுப்
புள்ளி இறுதி 'இயைபு' எனப்படுமே.

ñakārai mutalā ṉakārai īṟṟup
puḷḷi iṟuti 'iyaipu' eṉappaṭumē.

Verses informed by *iyaipu* are those
That have the consonantal endings
From ñ to ṉ [ñ, ṇ, n, m, ṉ, y, r, l, v, ḻ and ḷ].

Pulaṉ

1489. தெரிந்த மொழியான் செவ்விதின் கிளந்து,
தேர்தல் வேண்டாது, குறித்தது தோன்றின்,
புலன் என மொழிப - புலன் உணர்ந்தோரே.

terinta moḻiyāṉ cevvitiṉ kiḷantu,
tērtal vēṇṭātu, kuṟittatu tōṉṟiṉ,
pulaṉ eṉa moḻipa — pulaṉ uṇarntōrē.

Compositions in the popular tongue
That lend to easy comprehension
With no discernment of the mind needed
Are of the *pulaṉ* kind,
Thus do the learned rule.

Iḻaipu

1490. ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்து அடங்காது,
குறளடி முதலா ஐந்து அடி ஒப்பித்து,
ஓங்கிய மொழியான் ஆங்கு அவண் மொழியின்
இழைபின் இலக்கணம் இயைந்ததாகும்.

oṟṟoṭu puṇarnta valleḻuttu aṭaṅkātu,
kuṟaḷaṭi mutalā aintu aṭi oppittu,
ōṅkiya moḻiyāṉ āṅku avaṇ moḻiyiṉ
iḻaipiṉ ilakkaṇam iyaintatākum.

Steering clear of hard consonants [k, c, ṭ, t, p, ṟ]
Occurrence of all the five kinds of metrical lines
[*kuṟaḷaṭi, cintaṭi, aḷavaṭi, neṭilaṭi* and *kaḻineṭilaṭi*];

And marked with lofty, sonorous diction —
Such is the defining trait of *iḻaipu.*

Poetic Norms and Worldly Conventions

1491. செய்யுள் மருங்கின் மெய் பெற நாடி,
இழைத்த இலக்கணம் பிழைத்தன போல
வருவ உள எனினும், வந்தவற்று இயலான்,
திரிபு இன்றி முடித்தல் தெள்ளியோர் கடனே.

ceyyuḷ maruṅkiṉ mey peṟa nāṭi,
iḻaitta ilakkaṇam piḻaittaṉa pōla
varuva uḷa eṉiṉum, vantavaṟṟu iyalāṉ,
tiripu iṉṟi muṭittal teḷḷiyōr kaṭaṉē.

It is the charge of the discerning men
To study the norms of composition herein said,
And to see those of the norms,
Which might look deviantly formulated,
Brought to order
In accord with the ruling context set.

9. மரபு இயல்

marapu iyal

Conventions in Literature vis-a-vis the Features of the Physical World

Offspring Designations

1492. மாற்ற அருஞ் சிறப்பின் மரபு இயல் கிளப்பின்,
பார்ப்பும், பறழும், குட்டியும், குருளையும்,
கன்றும், பிள்ளையும், மகவும், மறியும், என்று
ஒன்பதும், குழவியொடு, இளமைப் பெயரே.

māṟṟa aruñ ciṟappiṉ marapu iyal kiḷappiṉ,
pārppum, paṟaḻum, kuṭṭiyum, kuruḷaiyum,
kaṉṟum, piḷḷaiyum, makavum, maṟiyum, eṉṟu
oṉpatum kuḻaviyoṭu, iḷamaip peyarē.

By the great tradition unalterable,
The nine terms *pārppu, paṟaḻ, kuṭṭi, kuruḷai,*
kaṉṟu, piḷḷai, makavu, maṟi and *kuḻavi*
Stand to designate the offsprings
Of the human and animal species.

Nouns Denoting Masculine Gender

1493. ஏறும், ஏற்றையும், ஒருத்தலும், களிறும்,
சேவும், சேவலும், இரலையும், கலையும்,
மோத்தையும், தகரும், உதளும், அப்பரும்,
போத்தும், கண்டியும், கடுவனும், பிறவும்,
யாத்த ஆண்பாற் பெயர் என மொழிப.

ēṟum, ēṟṟaiyum, oruttalum, kaḷiṟum,
cēvum, cēvalum, iralaiyum, kalaiyum,
mōttaiyum, takarum, utaḷum, apparum,
pōttum, kaṇṭiyum, kaṭuvaṉum, piṟavum,
yātta āṇpāṟ peyar eṉa moḻipa.

The nouns marking masculine gender by convention are:
Ēṟu, ēṟṟai, oruttal, kaḷiṟu, cē,
Cēval, iralai, kalai, mōttai, takar,
Utaḷ, appar, pōttu, kaṇṭi, kaṭuvaṉ
And others of their kind.

Nouns Denoting Feminine Gender

1494. பேடையும், பெடையும், பெட்டையும், பெண்ணும்,
மூடும், நாகும், கடமையும், அளகும்,
மந்தியும், பாட்டியும், பிணையும், பிணவும்,
அந்தம் சான்ற பிடியொடு பெண்ணே.

pēṭaiyum, peṭaiyum, peṭṭaiyum, peṇṇum,
mūṭum, nākum, kaṭamaiyum, aḷakum,
mantiyum, pāṭṭiyum, piṇaiyum, piṇavum,
antam cāṉṟa piṭiyoṭu peṇṇē.

And those that indicate feminine gender are:
Pēṭai, peṭai, peṭṭai, peṇ, mūṭu,
Nāku, kaṭamai, aḷaku, manti, pāṭṭi,
Piṇai, piṇavu and *piṭi.*

Offsprings of Animal Species

1495. அவற்றுள்,
பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற்று இளமை.

avaṟṟuḷ,
pārppum piḷḷaiyum paṟappavaṟṟu iḷamai.

Among the nouns designating offsprings,
Pārppu and *piḷḷai* are the young ones of birds.

1496. தவழ்பவைதாமும் அவற்று ஓரன்ன.

tavaḻpavaitāmum avaṟṟu ōraṉṉa.

These two terms [1495] designate the young ones
Of the creatures that crawl too.

1497. மூங்கா, வெருகு, எலி, மூவரி அணிலொடு,
ஆங்கு-அவை நான்கும் குட்டிக்கு உரிய.

mūṅkā, veruku, eli, mūvari aṇiloṭu,
āṅku avai nāṉkum kuṭṭikku uriya.

Kuṭṭi is the offspring designation of
Mangoose, wild cat, rat and three-striped squirrel.

1498. பறழ் எனப்படினும் உறழ் ஆண்டு இல்லை.

paṟaḻ eṉappaṭiṉum uṟaḻ āṇṭu illai.

No inaccuracy there entails
If the offsprings of these four [1497]
Are called *paṟaḻ* too.

1499. நாயே, பன்றி, புலி, முயல் நான்கும்,
ஆயும் காலை, குருளை என்ப.

nāyē, paṉṟi, puli, muyal nāṉkum,
āyum kālai, kuruḷai eṉpa.

Kuruḷai is the offspring name of the four:
Dog, pig, tiger and hare.

1500. நரியும் அற்றே, நாடினர் கொளினே.

nariyum aṟṟē nāṭiṉar koḷiṉē.

Kuruḷai is the offspring of the fox too.

1501. குட்டியும் பறழும் கூற்று அவண் வரையார்.

kuṭṭiyum paṟaḻum kūṟṟu avaṇ varaiyār.

To call *kuruḷai* above [1499-1500]
By the terms *kuṭṭi* and *paṟaḻ*
Is not disallowed too.

1502. பிள்ளைப் பெயரும் பிழைப்பு ஆண்டு இல்லை;
கொள்ளும் காலை, நாய் அலங்கடையே.

piḷḷaip peyarum piḻaippu āṇṭu illai;
koḷḷum kālai, nāy alaṅkaṭaiyē.

To call the young ones of these animals *piḷḷai*,
Save that of the dog,
Is not inappropriate.

1503. யாடும், குதிரையும், நவ்வியும், உழையும்,
ஓடும் புல்வாய் உளப்பட, மறியே.

yāṭum, kutiraiyum, navviyum, uḻaiyum,
ōṭum pulvāy uḷappaṭa, maṟiyē.

Maṟi is the designation of offsprings
Of sheep, horse, spotted deer, and deer and antelope.

1504. கோடு வாழ் குரங்கும் குட்டி கூறுப.

kōṭu vāḻ kuraṅkum kuṭṭi kūṟupa.

Kuṭṭi is the young one of the monkey,
That has the boughs of trees for its home.

1505. மகவும், பிள்ளையும், பறழும், பார்ப்பும்,
அவையும் அன்ன, அப் பாலான.

makavum, piḷḷaiyum, paṟaḻum, pārppum,
avaiyum aṉṉa, ap pālāṉa.

Makavu, piḷḷai, paṟaḻ and *pārppu*
Are also the offspring designations of the monkey.

1506. யானையும், குதிரையும், கழுதையும், கடமையும்,
ஆனொடு ஐந்தும் கன்று எனற்கு உரிய.

yāṉaiyum, kutiraiyum, kaḻutaiyum, kaṭamaiyum,
māṉoṭu aintum kaṉṟu eṉaṟku uriya.

Kaṉṟu is the young one of the five:
Elephant, horse, donkey, elk and cow.

1507. எருமையும் மரையும் வரையார் ஆண்டே.

erumaiyum maraiyum varaiyār āṇṭē.

That the young ones of buffalo and wild cow
Are also called by the name *kaṉṟu*
Is no lack of propriety therein.

1508. கவரியும் கராமும் நிகர், அவற்றுள்ளே.

kavariyum karāmum nikar, avaṟṟuḷḷē.

The offsprings of yak(*kavari*) and alligator
Are similarly called (*kaṉṟu*) too.

1509. ஒட்டகம் அவற்றொடு ஒரு வழி நிலையும்.

oṭṭakam avaṟṟoṭu oru vaḻi nilaiyum.

So is the young one of the camel too
[Designated by the term *kaṉṟu*].

1510. குஞ்சரம் பெறுமே, குழவிப் பெயர்க் கொடை.

kuñcaram perumē, kuḻavip peyarkkoṭai.

The offspring designation of the elephant
Is *kuḻavi.*

1511. ஆவும் எருமையும் அது சொலப்படுமே.

āvum erumaiyum atu colappaṭumē.

Kuḻavi denotes the young ones
Of the cow and the buffalo too.

1512. கடமையும் மரையும் முதனிலை ஒன்றும்.

kaṭamaiyum maraiyum mutal nilai oṉṟum.

The elk and the wild cow
Have their offspring designated by the term *kuḻavi.*

1513. குரங்கும் முசுவும் ஊகமும் மூன்றும்,
நிரம்ப நாடின், அப் பெயர்க்கு உரிய.

kuraṅkum mucuvum ūkamum mūṉṟum,
nirampa nāṭiṉ, ap peyarkku uriya.

Examined with care,
Kuḻavi is the offspring
Of the monkey, langur and black monkey also.

Human Offsprings

1514. குழவியும் மகவும் ஆயிரண்டு அல்லவை
கிழவ அல்ல, மக்கட்கண்ணே.

ku̱laviyum makavum āyiraṇṭu allavai
ki̱lava alla, makkaṭkaṇṇē.

No other terms
Save *ku̱lavi* and *makavu*
Go with the human offspring.

Offsprings of One Sense Faculty

1515. பிள்ளை, குழவி, கன்றே, போத்து, எனக்
கொள்ளவும் அமையும் ஓர் அறிவு உயிர்க்கே.

piḷḷai, ku̱lavi, ka̱ṉṟē, pōttu, eṉak
koḷḷavum amaiyum ōr aṟivu uyirkkē.

Piḷḷai, ku̱lavi, kaṉṟu and *pōttu*
Designate the young of the organisms
Endowed with one sense faculty too.

1516. நெல்லும் புல்லும் நேரார் ஆண்டே.

nellum pullum nērār āṇṭē.

These four terms [1515]
Go not with the seedlings of paddy and grass.

1517. சொல்லிய மரபின் இளமைதானே,
சொல்லும் காலை, அவை அல இலவே.

colliya marapiṉ iḷamaitāṉē,
collum kālai, avai ala ilavē.

Save these terms in use and vogue,
No other words designate the offspring known.

Distinctions of Sense Organisms

1518. ஒன்று அறிவதுவே உற்று அறிவதுவே;
இரண்டு அறிவதுவே அதனொடு நாவே;
மூன்று அறிவதுவே அவற்றொடு மூக்கே;
நான்கு அறிவதுவே அவற்றொடு கண்ணே;
ஐந்து அறிவதுவே அவற்றொடு செவியே;
ஆறு அறிவதுவே அவற்றொடு மனனே;-
நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தினரே.

onṟu aṟivatuvē uṟṟu aṟivatuvē;
iraṇṭu aṟivatuvē ataṉoṭu nāvē;
mūṉṟu aṟivatuvē avaṟṟoṭu mūkkē;
nāṉku aṟivatuvē avaṟṟoṭu kaṇṇē;
aintu aṟivatuvē avaṟṟoṭu ceviyē;
āṟu aṟivatuvē avaṟṟoṭu maṉaṉē;
nēritiṉ uṇarntōr neṟippaṭuttiṉarē.

Single sense organisms have the sense of touch;
Two-sense organisms are endowed with touch and taste;
Touch, taste and smell go with three-sense organisms;
Four-sense organisms have sight added to the three;
Five sense organisms are gifted with hearing in addition;
Mind's faculty is the sixth sense known,
Thus goes the classification by discerning men.

One Sense Organisms

1519. புல்லும் மரனும் ஓர் அறிவினவே;
பிறவும் உளவே, அக் கிளைப் பிறப்பே.

pullum maraṉum ōr aṟiviṉavē;
piṟavum uḷavē, ak kiḷaip piṟappē.

The grass and tree are single sense organisms;
Other species of the flora there are too
That are limited to this faculty.

Two Sense Organisms

1520. நந்தும் முரளும் ஈர் அறிவினவே;
பிறவும் உளவே, அக் கிளைப் பிறப்பே.

nantum muraḷum īr aṟivinavē;
piṟavum uḷavē, akkiḷaip piṟappē.

The snail and shell-fish are two-sense organisms;
Others of their species there are too.

Three Sense Organisms

1521. சிதலும் எறும்பும் மூஅறிவினவே;
பிறவும் உளவே, அக் கிளைப் பிறப்பே.

citalum eṟumpum mū aṟivinavē;
piṟavum uḷavē, ak kiḷaip piṟappē.

The termite and ant are three-sense organisms;
There are others of their kind confined to these faculties.

Four Sense Organisms

1522. நண்டும் தும்பியும் நான்கு அறிவினவே;
பிறவும் உளவே, அக் கிளைப் பிறப்பே.

naṇṭum tumpiyum nāṉku aṟivinavē;
piṟavum uḷavē, ak kiḷaip piṟappē.

The crabs and beetles are four-sense organisms;
Others of their species there are too.

Five Sense Organisms

1523. மாவும் மாக்களும் ஐஅறிவினவே;
பிறவும் உளவே, அக் கிளைப் பிறப்பே.

māvum mākkaḷum ai aṟivinavē;
piṟavum uḷavē, ak kiḷaip piṟappē.

The beasts, and men sans discrimination
Are creatures with five senses;
There are co-sharers among their species too.

Six Sense Organisms

1524. மக்கள்தாமே ஆறு அறிவு உயிரே;
பிறவும் உளவே, அக் கிளைப் பிறப்பே.

makkaḷtāmē āṟu aṟivu uyirē;
piṟavum uḷavē, ak kiḷaip piṟappē.

The humans have six senses;
There are others too endowed with six senses.

1525. ஒரு சார் விலங்கும் உள என மொழிப.

oru cār vilaṅkum uḷa eṉa moḻipa.

Certain species of animals
Are said to have the sixth sense too.

Male Designations

1526. வேழக்கு உரித்தே, விதந்து 'களிறு' என்றல்.

vēḻakku urittē, vitantu 'kaḷiṟu' eṉṟal.

The male of the elephant is *kaḷiṟu.*

1527. கேழற்கண்ணும் கடி வரை இன்றே.

kēḻaṟkaṇṇum kaṭi varai iṉṟē.

Kaḷiṟu denoting the male pig
Is not disallowed too.

1528. புல்வாய், புலி, உழை, மரையே, கவரி,
சொல்லிய கராமொடு ஒருத்தல் ஒன்றும்.

pulvāy, puli, uḻai, maraiyē, kavari,
colliya karāmoṭu oruttal o<u>nr</u>um.

The term *oruttal* designates the male
Of the antelope, tiger, deer, wild cow, yak and alligator.

1529. வார் கோட்டு யானையும் பன்றியும் அன்ன.

vār kōṭṭu yā<u>n</u>aiyum pa<u>nr</u>iyum a<u>n</u>na.

The male of long-tusked elephant, and boar
Is similarly called *oruttal.*

1530. 'ஏற்புடைத்து' என்ப-'எருமைக்கண்ணும்.'

'ē<u>r</u>puṭaittu' e<u>n</u>pa erumaikkaṇṇum.

Oruttal represents the male buffalo too.

1531. பன்றி, புல்வாய், உழையே, கவரி,
என்று இவை நான்கும் 'ஏறு' எனற்கு உரிய.

pa<u>nr</u>i, pulvāy, uḻaiyē, kavari,
e<u>nr</u>u ivai nā<u>n</u>kum 'ē<u>r</u>u' e<u>n</u>a<u>r</u>ku uriya.

The male of the pig, antelope, deer and yak
Is called *ē<u>r</u>u.*

1532. எருமையும் மரையும் பெற்றமும் அன்ன.

erumaiyum maraiyum pe<u>rr</u>amum a<u>n</u>na.

The male of buffalo, wild cow and cow
Is called *ē<u>r</u>u* too.

1533. கடல் வாழ் சுறவும் 'ஏறு' எனப்படுமே.

kaṭal vāl̲ cur̲avum 'ēr̲u' en̲appaṭumē.

The shark living in the sea too
Has its male designated by the term *ēr̲u*.

1534. பெற்றம், எருமை, புலி, மரை, புல்வாய்,
மற்று இவை எல்லாம் 'போத்து' எனப்படுமே.

per̲r̲am, erumai, puli, marai, pulvāy,
mar̲r̲u ivai ellām 'pōttu' en̲appaṭumē.

Pōttu denotes the male species
Of cow, buffalo, tiger, wild cow and antelope.

1535. நீர் வாழ் சாதியும் அது பெறற்கு உரிய.

nīr vāl̲ cātiyum atu per̲ar̲ku uriya.

Pōttu is the masculine gender
Denoting the male species of the acquatic animals.

1536. மயிலும் எழாலும் பயிலத் தோன்றும்.

mayilum el̲ālum payilat tōn̲r̲um.

Pōttu is the masculine gender term
Denoting the male of the peacock and the *el̲āl* bird too.

1537. இரலையும் கலையும் புல்வாய்க்கு உரிய.

iralaiyum kalaiyum pulvāykku uriya.

Iralai and *kalai* are the masculine forms
Of the antelope.

1538. 'கலை' என் காட்சி உழைக்கும் உரித்தே;
நிலையிற்று, அப் பெயர், முசுவின்கண்ணும்.

'kalai' en kāṭci uḻaikkum urittē;
nilaiyirru, ap peyar, mucuvinkaṇṇum.

Kalai is the male of the deer too;
Kalai is also the male of the langur.

1539. மோத்தையும் தகரும் உதளும் அப்பரும்
யாத்த என்ப - யாட்டின்கண்ணே.

mōttaiyum takarum utaḷum apparum
yātta enpa — yāṭṭinkaṇṇē.

Mōttai, takar, utaḷ and *appar*
Designate the male sheep.

1540. சேவல் பெயர்க்கொடை சிறகொடு சிவணும்,
மா இருந் தூவி மயில் அலங்கடையே.

cēval peyarkkoṭai cirakoṭu civaṇum,
mā irun tūvi mayil alaṅkaṭaiyē.

Save the large-feathered peacock,
All birds have their male
Denoted by the term *cēval.*

1541. ஆற்றலொடு புணர்ந்த ஆண்பாற்கு எல்லாம்
ஏற்றைக் கிளவி உரித்து என மொழிப.

āṟṟaloṭu puṇarnta āṇpāṟku ellām
ēṟṟaik kiḷavi urittu ena moḻipa.

Ēṟṟai is the term appropriate
By which to specify the male species
That manifest daring, tenacity and prowess.

1542. ஆண்பால் எல்லாம் 'ஆண்' எனற்கு உரிய;
பெண்பால் எல்லாம் 'பெண்' எனற்கு உரிய;
காண்ப அவை அவை அப்பாலான.

āṇpāl ellām 'āṇ' eṉaṟku uriya;
peṇpāl ellām 'peṇ' eṉaṟku uriya;
kāṇpa avai avai appālāṉa.

All male species are denoted by the term *āṇ*,
And all female species by the term *peṇ*;
The identities thereon are borne out by things seen.

Female Designations

1543. 'பிடி' என் பெண் பெயர் யானை மேற்றே.

'piṭi' eṉ peṇ peyar yāṉai mēṟṟē.

Piṭi represents the female species of the elephant.

1544. ஒட்டகம், குதிரை, கழுதை, மரை இவை
பெட்டை என்னும் பெயர்க்கொடைக்கு உரிய.

oṭṭakam, kutirai, kaḻutai, marai ivai
peṭṭai eṉṉum peyarkkoṭaikku uriya.

Peṭṭai is the female proper
Of the camel, horse, donkey and wild cow.

1545. புள்ளும் உரிய அப் பெயர்க்கு என்ப.

puḷḷum uriya ap peyarkku eṉpa.

The female species of the birds too
Take *peṭṭai* for their designation.

1546. பேடையும் பெடையும் நாடின் ஒன்றும்.

pēṭaiyum peṭaiyum nāṭiṉ oṉṟum.

Pēṭai and *peṭai,*
As does *peṭṭai,*
Denote the birds' female species.

1547. கோழி, கூகை, ஆயிரண்டு அல்லவை
சூழும் காலை 'அளகு' எனல் அமையா.

kōḻi, kūkai, āyiraṇṭu allavai
cūḻum kālai 'aḷaku' eṉal amaiyā.

Aḷaku does not indicate the birds' female species
Save the hen and owl.

1548. அப் பெயர்க் கிழமை மயிற்கும் உரித்தே.

ap peyark kiḻamai mayiṟkum urittē.

Aḷaku denotes the peahen too.

1549. புல்வாய், நவ்வி, உழையே, கவரி,
சொல்வாய் நாடின், பிணை எனப்படுமே.

pulvāy, navvi, uḻaiyē, kavari,
colvāy nāṭiṉ, piṇai eṉappaṭumē.

Piṇai marks the female
Of the antelope, spotted deer, deer and yak.

1550. பன்றி, புல்வாய், நாய், என மூன்றும்
ஒன்றிய என்ப - பிணவின் பெயர்க்கொடை.

paṉṟi, pulvāy, nāy, eṉa mūṉṟum
oṉṟiya eṉpa — piṇaviṉ peyarkkoṭai.

The term *piṇavu* stands fitting
To the female of the pig, antelope and dog.

1551. 'பிணவல்' எனினும், அவற்றின் மேற்றே.

'piṇaval' eṉiṉum' avaṟṟiṉ mēṟṟē.

The female of the three above [1550]
Is known by the term *piṇaval* too.

1552. பெற்றமும் எருமையும் மரையும் ஆவே.

peṟṟamum erumaiyum maraiyum āvē.

Ā designates the feminine gender
Of the cow, buffalo and wild cow.

1553. பெண்ணும் பிணாவும் மக்கட்கு உரிய.

peṇṇum piṇāvum makkaṭku uriya.

Peṇ and *piṇā* represent the feminine gender
Of the human species proper.

1554. எருமையும் மரையும் பெற்றமும் நாகே.

erumaiyum maraiyum peṟṟamum nākē.

Nāku is the female
Of the buffalo, wild cow and bull.

1555. நீர் வாழ் சாதியுள் நந்தும் நாகே.

nīr vāḻ cātiyuḷ nantum nākē.

Nāku also represents the female
Of the snail among the aquatic creatures.

1556. மூடும் கடமையும் யாடு அல பெறாஅ.

mūṭum kaṭamaiyum yāṭu ala peṟāa.

Mūṭu and *kaṭamai*
Are the female of none but the sheep.

1557. 'பாட்டி' என்ப-பன்றியும் நாயும்.

'pāṭṭi' eṉpa paṉṟiyum nāyum.

The female of the pig and dog
Is called *pāṭṭi*.

1558. நரியும் அற்றே, நாடினர் கொளினே.

nariyum aṟṟē, nāṭiṉar koḷiṉē.

Pāṭṭi is the term
That designates the female fox too.

1559. குரங்கும் முசுவும் ஊகமும் மந்தி.

kuraṅkum mucuvum ūkamum manti.

Manti is the female
Of the monkey, langur and black monkey.

1560. குரங்கின் ஏற்றினைக் 'கடுவன்' என்றலும்,
மரம் பயில் கூகையைக் 'கோட்டான்' என்றலும்,
செவ் வாய்க் கிளியைத் 'தத்தை' என்றலும்,
வெவ் வாய் பெருகினைப் 'பூசை' என்றலும்,
குதிரையுள் ஆணினைச் 'சேவல்' என்றலும்,

இருள் நிறப் பன்றியை 'ஏனம்' என்றலும்,
எருமையுள் ஆணினைக் 'கண்டி' என்றலும்,
முடிய வந்த அவ் வழக்கு உண்மையின்,
கடியல் ஆகா, கடன் அறிந்தோர்க்கே.

kuraṅkiṉ ēṟṟiṉaik 'kaṭuvaṉ' eṉṟalum,
maram payil kūkaiyaik 'kōṭṭāṉ' eṉṟalum,
cev vāyk kiḷiyait 'tattai' eṉṟalum,
vev vāy verukiṉaip 'pūcai' eṉṟalum,
kutiraiyuḷ āṇiṉaic 'cēval' eṉṟalum,
iruḷ niṟap paṉṟiyai 'ēṉam' eṉṟalum,
erumaiyuḷ āṇiṉaik 'kaṇṭi' eṉṟalum,
muṭiya vanta av vaḻakku uṇmaiyiṉ,
kaṭiyal ākā, kaṭaṉ aṟintōrkkē.

That
The male of the monkey is called *kaṭuvaṉ*,
The owl resident on trees is called *kōṭṭāṉ*,
The red-mouthed parrot is called *tattai*,
The fierce-looking wild cat is called *pūcai*,
The male of the horse is called *cēval*,
The dark-hued pig is called *ēṉam*,
And the male of the buffalo is called *kaṇṭi*
Being part of the usage alive and living,
They cannot be kept off as inappropriate —
So do the literate rooted in tradition hold.

1561. பெண்ணும் ஆணும் பிள்ளையும் அவையே.

peṇṇum āṇum piḷḷaiyum avaiyē.

Such are the conventions [1492 - 1560]
That govern the designations
Of male and female creatures
And their offspring as well.

Possessions of the Brahmins

1562. நூலே, கரகம், முக்கோல், மணையே,
ஆயும் காலை, அந்தணர்க்கு உரிய.

nūlē, karakam, mukkōl, maṇaiyē,
āyum kālai, antaṇarkku uriya.

The sacred thread, pitchers in hoops,
The trident staff and low wooden seat
Are possessions proper to the brahmins.

Symbols of Sovereignty

1563. படையும், கொடியும், குடையும், முரசும்,
நடை நவில் புரவியும், களிறும், தேரும்,
தாரும், முடியும், நேர்வன பிறவும்,
தெரிவு கொள் செங்கோல் அரசர்க்கு உரிய.

paṭaiyum, koṭiyum, kuṭaiyum, muracum,
naṭai navil puraviyum, kaḷiṟum, tērum,
tārum, muṭiyum, nērvaṉa piṟavum,
terivu koḷ ceṅkōl aracarkku uriya.

The monarchs wielding the just sceptre
Do hold as symbols of sovereignty
Army, royal banner, umbrella,
Drum, swift horse, elephant, chariot,
Garland, crown and such of these.

1564. அந்தணாளர்க்கு உரியவும் அரசர்க்கு
ஒன்றிய வரூஉம் பொருளுமார் உளவே.

antaṇāḷarkku uriyavum aracarkku
oṉṟiya varūum poruḷumār uḷavē.

Such of those things
As going with the brahmins
Come to stand for the rulers too.

1565. பரிசில், பாடாண் திணைத் துறைக் கிழமைப்பெயர்,
நெடுந்தகை, செம்மல், என்று இவை பிறவும்,
பொருந்தச் சொல்லுதல் அவர்க்கு உரித்தன்றே.

paricil, pāṭāṉ tiṉait tuṟaik kiḻamaippeyar,
neṭuntakai, cemmal, eṉṟu ivai piṟavum,
poruntac collutal avarkku urittaṉṟē.

Being entreated for gifts,
Being the subject of praise,
Taking appellations
By the ruling tracts of land and features thereon,
And being honoured with titles of attribution
Such as the noble one and the one of spotless virtues —
Are proper to the king but not to the brahmins.

Naming of People

1566. ஊரும், பெயரும், உடைத்தொழிற் கருவியும்,
யாரும் சார்த்தி அவை அவை பெறுமே.

ūrum, peyarum, uṭaittoḻiṟ karuviyum,
yārum cārtti avai avai peṟumē.

The classes of folks are seen
In relation to their places of habitation,
Proper names and given names
And to the instruments of their occupations.

Titles of Honour

1567. தலைமைக் குணச் சொலும் தம்தமக்கு உரிய
நிலைமைக்கு ஏற்ப நிகழ்த்துப என்ப.

talaimaik kuṇac colum tamtamakku uriya
nilaimaikku ēṟpa nikaḻttupa eṉpa.

The titles of honour and eminence to folks
Are all in accord with their standing and rank.

Claims of Kings and Traders

1568. இடை இரு வகையோர் அல்லது, நாடின்,
படை வகை பெறாஅர் என்மனார் புலவர்.

iṭai iru vakaiyōr allatu, nāṭiṉ,
paṭai vakai peṟāar eṉmaṉār pulavar.

None but the middle two among the social classes
[The kings and the tradesfolk]
Have the claim to the use of weapons of prowess,
So has it been held.

1569. வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை.

vaicikaṉ peṟumē vāṇika vāḻkkai.

Vaicikaṉ class draw their living
On the occupation of trade.

1570. மெய் தெரி வகையின் எண் வகை உணவின்
செய்தியும் வரையார், அப் பாலான.

mey teri vakaiyiṉ eṇ vakai uṇaviṉ
ceytiyum varaiyār, ap pālāṉa.

Producing the eight kinds of staple food
[Paddy, horsegram, common millet, maize,
Little millet, blackgram, bengalgram and bean]
Is not forbidden to the tradesfolk.

1571. கண்ணியும் தாரும் எண்ணினர் ஆண்டே.

kaṇṇiyum tārum eṇṇiṉar āṇṭē.

The honour of wearing wreaths and garlands too
The tradesmen have a claim to.

Farming Class

1572. வேளாண் மாந்தர்க்கு உழுதூண் அல்லது,
இல் என மொழிப - பிறவகை நிகழ்ச்சி.

vēḷāṇ māntarkku uḻutūṇ allatu,
il eṉa moḻipa — piṟa vakai nikaḻcci.

The *vēḷāḷar* class take to no occupation
But farming and cultivation.

1573. வேந்து விடு தொழிலின் படையும் கண்ணியும்
வாய்ந்தனர் என்ப - அவர் பெறும் பொருளே.

vēntu viṭu toḻiliṉ paṭaiyum kaṇṇiyum
vāyntaṉar eṉpa — avar peṟum poruḷē.

Weapons of war and wreaths to wear
The *vēḷāḷar* have access to
As they go on missions of the state.

Brahmins

1574. அந்தணாளர்க்கு அரசு வரைவு இன்றே.

antaṇāḷarkku aracu varaivu iṉṟē.

The brahmins do not stand removed from
The claim to rulership.

Ruling Chieftains

1575. வில்லும், வேலும், கழலும், கண்ணியும்,
தாரும், மாலையும், தேரும், மாவும்,
மன் பெறு மரபின் ஏனோர்க்கும் உரிய.

villum, vēlum, kaḻalum, kaṇṇiyum,
tārum, mālaiyum, tērum, māvum,
maṉ peṟu marapiṉ ēṉōrkkum uriya.

The others [ruling chieftains] have claim to
Bow, spear, anklet, wreath,
Garland, neck ornaments, chariot and horse.

1576. அன்னர் ஆயினும், இழிந்தோர்க்கு இல்லை.

an̲n̲ar āyin̲um, iḻintōrkku illai.

Fall in standing witnessed
The chieftains above [1575]
Are not entitled to the possessions said.

Exogenous and Endogenous Species

1577. புறக் காழனவே புல் என மொழிப.
அகக் காழனவே மரம் என மொழிப.

pur̲ak kāḻan̲avē pul en̲a moḻipa.
akak kāḻan̲avē maram en̲a moḻipa.

Those having exogenous toughness of structure
Are said to belong to the grass species;
The endogenous plants are of the tree family.

1578. தோடே, மடலே, ஓலை, என்றா;
ஏடே, இதழே, பாளை, என்றா;
ஈர்க்கே, குலை, என நேர்ந்தன பிறவும்,
புல்லொடு வரும் எனச் சொல்லினர் புலவர்.

tōṭē, maṭalē, ōlai, en̲r̲ā;
ēṭē, itaḻē, pāḷai, en̲r̲ā;
īrkkē kulai, en̲a nērntan̲a pir̲avum,
pulloṭu varum en̲ac collin̲ar pulavar.

The limbs of the exogenous grass species are:
Sheath, tagged stem, (palm) leaf, strip of leaf,
Petal, spathe, rib of the leaf, cluster of fruits

And such of these,
So do the learned find.

1579. இலையே, தளிரே, முறியே, தோடே,
சினையே, குழையே, பூவே, அரும்பே,
நனை உள்ளுறுத்த அனையவை எல்லாம்
மரனொடு வரூஉம் கிளவி என்ப.

ilaiyē, ta̤lirē, muriyē, tōṭē,
cinaiyē, kulaiyē, pūvē, arumpē,
nanai uḷḷurutta anaiyavai ellām
maranoṭu varūum kiḷavi enpa.

The limbs of the endogenous plants are:
Leaf, tender leaf, sprout, sheath, bough,
Shoot, flower, bud, inner bud
And such of these.

1580. காயே, பழமே, தோலே, செதிளே,
வீழொடு, என்று ஆங்கு அவையும் அன்ன.

kāyē, palamē, tōlē, cetiḷē,
vīloṭu, enru āṅku avaiyum anna.

The limbs common to both the species [1577] are:
Unripe fruit, fruit, inner rind, bark and aerial root.

A Linguistic Convention

1581. நிலம், தீ, நீர், வளி, விசும்பொடு, ஐந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்,
இரு திணை ஐம் பால் இயல் நெறி வழாஅமைத்
திரிவு இல் சொல்லொடு தழாஅல் வேண்டும்.

nilam, tī, nīr, vaḷi, vicumpoṭu, aintum
kalanta mayakkam ulakam ātalin,
iru tiṇai aim pāl iyal neri valāamait
tirivu il colloṭu talāal vēṇṭum.

A structured blend of
Earth, fire, water, air and space
As the world is,
The use words are made of
Must be undistorted
Undeviating from the norms
That go with the classifications of
The human - non-human generic distinction,
And the five genders thereof.

Nature of Literary Usage

1582. மரபு நிலை திரிதல் செய்யுட்கு இல்லை,
மரபு வழிப்பட்ட சொல்லினானே.

marapunilai tirital ceyyuṭku illai,
marapu vaḻip paṭṭa colliṉāṉē.

Compositions admit of
No violation of the conventions in vogue;
Use of diction tested through tradition
Should inform the usage therein.

1583. மரபு நிலை திரியின், பிறிது பிறிது ஆகும்.

marapunilai tiriyiṉ, piṟitu piṟitu ākum.

Where deviations occur thereof [1582],
There entail variations in sense.

1584. வழக்கு எனப்படுவது உயர்ந்தோர் மேற்றே,
நிகழ்ச்சி அவர்கட்டு ஆகலான.

vaḻakku eṉappaṭuvatu uyarntōr mēṟṟē,
nikaḻcci avar kaṭṭu ākalāṉa.

Usage is
What is in vogue and use
Among the literate,
From whom issue
The events of popular speech.

Primary and Secondary Works

1585. மரபுநிலை திரியா மாட்சிய ஆகி,
உரை படு நூல்தாம் இரு வகை இயல -
முதலும் வழியும் என நுதலிய நெறியின.

marapunilai tiriyā māṭciya āki,
urai paṭu nūltām iru vakai iyala
mutalum vaḻiyum eṉa nutaliya neṟiyiṉa.

Compositions,
That do not infringe the norms of tradition,
Fall into two classes:
Original or primary works,
And secondary works or adaptations.

1586. வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதல் நூல் ஆகும்.

viṉaiyiṉ nīṅki viḷaṅkiya aṟiviṉ
muṉaivaṉ kaṇṭatu mutal nūl ākum.

Primary or original works
Are those compositions
By men of sage wisdom
Whose consummate faculties stand unsullied
By the mire of turpitude.

1587. வழி எனப்படுவது அதன் வழித்து ஆகும்.

vaḻi eṉappaṭuvatu ataṉ vaḻittu ākum.

Secondary works or adaptations
Derive from or depend on the primary works.

1588. வழியின் நெறியே நால் வகைத்து ஆகும்.

vaḻiyiṉ neṟiyē nāl vakaittu ākum.

Secondary works comprise four modes.

Modes of Composition of Secondary Works

1589. தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழிபெயர்த்து
அதர்ப்பட யாத்தலொடு, அனை மரபினவே.

tokuttal, virittal, tokaiviri, moḻipeyarttu
atarppaṭa yāttaloṭu, aṉai marapiṉavē.

These four modes [1588] are:
Summarization, elaboration,
Synthesis of summarization and elaboration
And translation in conformity with the tradition of the receptor tongue.

Nūl

1590. ஒத்த சூத்திரம் உரைப்பின் காண்டிகை
மெய்ப்படக் கிளந்த வகையது ஆகி,
ஈர்-ஐந்து குற்றமும் இன்றி, நேரிதின்
முப்பத்திருவகை உத்தியொடு புணரின்,
நூல் என மொழிப, நுணங்கு மொழிப் புலவர்.

otta cūttiram uraippiṉ kāṇṭikai
meyppaṭak kiḷanta vakaiyatu āki,
īr aiṅ kuṟṟamum iṉṟi, nēritiṉ
muppattiru vakai uttiyoṭu puṇariṉ,
nūl eṉa moḻipa, nuṇaṅku moḻip pulavar.

That whose aphoristic structure
Lends to expositions proper and right;

That steers clear of the ten kinds of defects [1600];
And that embodies the thirty-two structural devices [1602] —
Is what the erudite scholars call a *nūl* (treatise).

Urai

1591. உரை எடுத்து அதன் முன் யாப்பினும், சூத்திரம்
புரை தப உடன்படக் காண்டிகை புணர்ப்பினும்,
விதித்தலும் விலக்கலும் என இரு வகையொடு
புரை தப நாடிப் புணர்க்கவும் படுமே.

urai etuttu atan mun yāppinum, cūttiram
purai tapa utanpatak kāṇtikai puṇarppiṉum,
vitittalum vilakkalum ena iru vakaiyotu
purai tapa nātip puṇarkkavum paṭumē.

It is in order right for a composition that
Notes of commentary are added,
Expository remarks flawless go thereon,
And prescriptive observations and refutatory critique are appended
All marked with clarity and insight.

Cūttiram

1592. மேற் கிளந்தெடுத்த யாப்பினுள் பொருளொடு
சில் வகை எழுத்தின் செய்யுட்கு ஆகி,
சொல்லும் காலை உரை அகத்து அடக்கி,
நுண்மையொடு புணர்ந்த ஒண்மைத்து ஆகி,
துளக்கல் ஆகாத் துணைமை எய்தி,
அளக்கல் ஆகா அரும் பொருட்டு ஆகி,
பல வகையானும் பயன் தெரிபு உடையது
சூத்திரத்து இயல்பு என யாத்தனர் புலவர்.

mēṟ kiḷanteṭutta yāppiṉuḷ poruḷoṭu
cil vakai eḻuttiṉ ceyyuṭku āki,
collum kālai urai akattu aṭakki,
nuṇmaiyoṭu puṇarnta oṇmaittu āki,
tuḷakkal ākāt tuṇaimai eyti,

aḻakkal ākā arum poruṭṭu āki,
pala vakaiyāṉum payaṉ teripu uṭaiyatu
cūttirattu iyalpu eṉa yāttaṉar pulavar.

The nature of an aphoristic text (*cūttiram*) is such that
It is composed in a mode among the four above [1589];
It is marked by economy of expression,
Wherein are compressed all nuances inherent;
Perceptiveness and perspicuity go into it;
It is capable of being tacked on to others that follow;
It treats of things lofty and sublime;
And it lends to multivalent utility.

Kāṇṭikai

1593. பழிப்பு இல் சூத்திரம் பட்ட பண்பின்
கரப்பு இன்றி முடிவது காண்டிகை ஆகும்.

paḻippu il cūttiram paṭṭa paṇpiṉ
karappu iṉṟi muṭivatu kāṇṭikai ākum.

Kāṇṭikai, a mode of commentary,
Is an exposition brief and explicit
Of the well-structured aphoristic text [*cūttiram*].

1594. விட்டு அகல்வு இன்றி விரிவொடு பொருந்தி,
சுட்டிய சூத்திரம் முடித்தற் பொருட்டா,
ஏது நடையினும் எடுத்துக்காட்டினும்,
மேவாங்கு அமைந்த மெய்ந் நெறித்து அதுவே.

viṭṭu akalvu iṉṟi virivoṭu porunti,
cuṭṭiya cūttiram muṭittaṟ poruṭṭā,
ētu naṭaiyiṉum eṭuttukkāṭṭiṉum,
mēvāṅku amainta meyn neṟittu atuvē.

The structure of *kāṇṭikai* above said is such that
It does not go beyond the perspective of the text;
It brings in details for the elucidation of the text;

And it is marked by causal explanations and illustrations
For the comprehension of the meaning intended.

Urai

1595. சூத்திரத்துட் பொருள் அன்றியும், யாப்புற
இன்றியமையாது இயைபவை எல்லாம்
ஒன்ற உரைப்பது உரை எனப்படுமே.

cūttirattuṭ poruḷ aṉṟiyum, yāppuṟa
iṉṟiyamaiyātu iyaipavai ellām
oṉṟa uraippatu urai eṉappaṭumē.

Urai, the elaborate commentary,
Unfolding the import of the text apart,
Synthesizes details all and sundry
That come indispensable
To the comprehension of the text's meaning.

596. மறுதலைக் கடாஅ மாற்றமும் உடைத்தாய்,
தன் நூலானும் முடிந்த நூலானும்
ஐயமும் மருட்கையும் செவ்விதின் நீக்கி,
தெற்றென ஒரு பொருள் ஒற்றுமை கொளீஇ,
துணிவொடு நிற்றல் என்மனார் புலவர்.

maṟutalaik kaṭāa māṟṟamum uṭaittāy,
taṉ nūlāṉum muṭinta nūlāṉum
aiyamum maruṭkaiyum cevvitiṉ nīkki,
teṟṟeṉa oru poruḷ oṟṟumai koḷīi,
tuṇivoṭu niṟṟal eṉmaṉār pulavar.

Furthermore,
Urai stands authentic as critique
Providing answers to the questions raised on the text,
Clarifying doubts and obscurities that inhere in the text
Through elucidations of its own,
And by references to other works relevant,

Arriving at a definitive interpretation thereon,
So have the learned ruled.

Inadequacy of a Composition

1597. சொல்லப்பட்டன எல்லா மாண்பும்
மறுதலை ஆயினும், மற்று அது சிதைவே.

collappaṭṭaṉa ellā māṇpum
maṟutalai āyiṉum maṟṟu atu citaivē.

A work turns flawed and inadequate
Where it goes unmarked
By the above characteristics one and all.

1598. சிதைவு இல் என்ப முதல்வன்கண்ணே.

citaivu il eṉpa mutalvaṉ kaṇṇē.

Primary works
Do not suffer this inadequacy [1597].

1599. முதல் வழி ஆயினும், யாப்பினுள் சிதையும்,
வல்லோன் புணரா வாரம் போன்றே.

mutal vaḻi āyiṉum, yāppiṉuḷ citaiyum,
vallōṉ puṇarā vāram pōṉṟē.

Even where such a work [1598]
Draws on an original work
It remains defective
In the manner of the song
Sung in accompaniment by an untutored hand.

Defects in a Composition

1600. சிதைவு எனப்படுபவை வசை அற நாடின்,
கூறியது கூறல், மாறு கொளக் கூறல்,

குன்றக் கூறல், மிகை படக் கூறல்,
பொருள் இல கூறல், மயங்கக் கூறல்,
கேட்போர்க்கு இன்னா யாப்பிற்று ஆதல்,
பழித்த மொழியான் இழுக்கம் கூறல்,
தன்னான் ஒரு பொருள் கருதிக் கூறல்,
என்ன வகையினும் மனம் கோள் இன்மை,
அன்ன பிறவும் அவற்று விரி ஆகும்.

citaivu eṉappaṭupavai vacai aṟa nāṭiṉ,
kūṟiyatu kūṟal, māṟu koḷak kūṟal,
kuṉṟak kūṟal, mikai paṭak kūṟal,
poruḷ ila kūṟal, mayaṅkak kūṟal,
kēṭpōrkku iṉṉā yāppiṟṟu ātal,
paḻitta moḻiyāṉ iḻukkam kūṟal,
taṉṉāṉ oru poruḷ karutik kūṟal,
eṉṉa vakaiyiṉum maṉam kōḷ iṉmai,
aṉṉa piṟavum avaṟṟu viri ākum.

A study sharp-eyed
Points to defects that stain a composition:
Tautology, inconsistency, understatement,
Overstatement, verbiage, obscurity,
Cacophony, contemptible things in unworthy diction,
Persisting in one's own pet ideas,
Incomprehensibility of varied sorts
And failings that issue from these.

1601. எதிர் மறுத்து உணரின், அத் திறத்தவும் அவையே.

etir maṟuttu uṇariṉ, at tiṟattavum avaiyē.

Where an implication of inverse proposition
Issues from an assertion made,
That too is a fault in composition.

Utti (Devices in a Composition)

1602. ஒத்த காட்சி உத்தி வகை விரிப்பின் -
நுதலியது அறிதல், அதிகார முறையே,

தொகுத்துக் கூறல், வகுத்து மெய்ந் நிறுத்தல்,
மொழிந்த பொருளொடு ஒன்ற வைத்தல்,
மொழியாததனை முட்டு இன்றி முடித்தல்,
வாராததனான் வந்தது முடித்தல்,
வந்தது கொண்டு வாராதது உணர்த்தல்,
முந்து மொழிந்ததன் தலைதடுமாற்றே,
ஒப்பக் கூறல், ஒருதலை மொழிதல்,
தன் கோள் கூறல், முறை பிறழாமை,
பிறன் உடன்பட்டது தான் உடம்படுதல்,
இறந்தது காத்தல், எதிரது போற்றல்,
மொழிவாம் என்றல், கூறிற்று என்றல்,
தான் குறியிடுதல், ஒருதலை அன்மை,
முடிந்தது காட்டல், ஆணை கூறல்,
பல் பொருட்கு ஏற்பின் நல்லது கோடல்,
தொகுத்த மொழியான் வகுத்தனர் கோடல்,
மறுதலை சிதைத்துத் தன் துணிபு உரைத்தல்,
பிறன் கோள் கூறல், அறியாது உடம்படல்,
பொருள் இடையிடுதல், எதிர் பொருள் உணர்த்தல்,
சொல்லின் எச்சம் சொல்லியாங்கு உணர்த்தல்,
தந்து புணர்ந்து உரைத்தல், ஞாபகம் கூறல்,
உய்த்துக்கொண்டு உணர்த்தலொடு, மெய்ப்பட நாடிச்
சொல்லிய அல்ல பிற அவண் வரினும்,
சொல்லிய வகையான் சுருங்க நாடி,
மனத்தின் எண்ணி மாசு அறத் தெரிந்து கொண்டு,
இனத்தின் சேர்த்தி உணர்த்தல் வேண்டும் -
நுனித்தகு புலவர் கூறிய நூலே.

otta kāṭci utti vakai virippiṉ —
nutaliyatu aṟital, atikāra muṟaiyē,
tokuttuk kūṟal, vakuttu meyn niṟuttal,
moḻinta poruḷoṭu oṉṟa vaittal,
moḻiyātataṉai muṭṭu iṉṟi muṭittal,
vārātataṉāṉ vantatu muṭittal,
vantatu koṇṭu vārātatu uṇarttal,
muntu moḻintataṉ talaitaṭumāṟṟē,
oppak kūṟal, orutalai moḻital,
taṉ kōḷ kūṟal, muṟai piṟaḻāmai,
piṟaṉ uṭaṉpaṭṭatu tāṉ uṭampaṭutal,

irantatu kāttal, etiratu pōrral,
molivām enral, kūrirru enral,
tān kuriyitutal, orutalai anmai,
mutintatu kāttal, ānai kūral,
pal porutku ērpin nallatu kōtal,
tokutta moliyān vakuttanar kōtal,
marutalai citaittut tan tunipu uraittal,
piran kōl kūral, ariyātu utampatal,
porul itaiyitutal, etir porul unarttal,
collin eccam colliyānku unarttal,
tantu punarntu uraittal, ñāpakam kūral,
uyttukkontu unarttalotu meyppata nātic
colliya alla pira avan varinum,
colliya vakaiyān curunka nāti,
manattin enni mācu arat terintu kontu,
inattin cērtti unarttal vēntum —
nunittaku pulavar kūriya nūlē.

The devices in a composition [*utti*]
That go in tune with the norms of thematic unity expand into:
Stating one's theme before dealing with it in detail;
Placing the chapters in a logical, meaningful order;
Summarizing, detailed exposition of what has been briefly stated;
Conforming to the norms or conclusions of the earlier authorities;
Exegesis being added by way of exposition of a proposition;
Expressing what has not been treated earlier in the general statement;
Complementing what has been said in the general statement;
Going backwards over the sequentially presented material
To illuminate the earlier portion and to realize the unity;
Application of a rule relating to one thing
To other things of a similar character;
Statement of absolute certainty of a proposition
That is marked by plurality of meaning;
Taking one's own view of the perspective of the text;
Not deviating from the order that inheres in the text;
Acquiescence in the conclusions drawn by others;
Presenting what has not been there earlier in the text;
Anticipating things to be treated later in the text;

Mention at the commencement
Of what needs to be stated frequently
In the course of the text;
Drawing attention to a subject
That has already been explained;
Constant use of one's own technical terminology;
Showing that a convention bearing on a proposition
Extends to cover others also;
Assertion of an idea by personal authority
Rather than by any objective illustrations;
Choosing the best among the possibilities;
Yet another proposition that emerges
In the course of treatment of a proposition;
Establishing one's own view
By refuting the opposing views of others;
Bringing in the views of others;
Going with the views of others one is unaware of;
Things new being interspersed
In the treatment of a proposition;
Norms and conventions being formulated for posterity;
Stating a fact in such a way
As to imply other things not shown explicitly;
Bringing a term from the preceding or following verse
To bear on that in between;
Making a statement
Pregnant with two interpretive possibilities;
Pondering a meaning
More appropriate than the one on hand;
Such are the devices
And others apropos thereto too
As must go inhering in the text of composition,
Brevity and perscuity marking them all —
So do the literate men speak
Of the defining features of a composition.

* * * * *

GLOSSARY

akṟiṇai : Nouns of inferior generic class denoting non-human beings, animate or inanimate.

āytam : The secondary letter ஃ (ḵ).

akakkāḻaṉa : Endogenous organisms.

akattiṇai : A distinctive, idealized love career, treated in the *Akam* literature of the *Caṅkam* poetic corpus, falling into two phases, viz., *kaḷavu* (pre-marital, clandestine course) and *kaṟpu* (wedded course), and manifesting in seven kinds of emotional behaviour, namely, *kaikkiḷai* (unrequited sexual passion), *kuṟiñci* (union), *mullai* (forbearance), *pālai* (separation), *marutam* (sulking), *neytal* (lamentation) and *peruntiṇai* (abnormal lustful passion), set against the backdrop of the *kuṟiñci* (mountainous), *mullai* (sylvan), *pālai* (desert-like condition of mountainous and pastoral regions in abnormally hot season), *marutam* (cultivated plains) and *neytal* (coastal) regions.

akappāṭṭu vaṇṇam : Verse rhythm realized through structuring the text in such a way that there is a sense of apparent incompleteness while in reality it is complete [1472]

akavalōcai : The rhythmic cadence characteristic of *āciriyappā* verses: loud notes of call like those of a peacock.

akavaṟpā : Also called *āciriyappā*, it is one of the four basic types of metrical verse. It employs *akaval* metre characterized by loud notes of call like those of a peacock (*akavalōcai*). It is composed in any of the five kinds of metrical lines (*kuṟalaṭi, cintaṭi, aḷavaṭi, neṭilaṭi* and *kaḻineṭilaṭi*). The penultimate line is usually of three feet. The number of lines varies from three to one thousand. It may also have a detached foot (*taṉiccīr*) in any of its lines.

There are four types of *akaval* verses: *nēricaiyāciriyappā* (four-footed lines with three-footed penultimate line), *iṇaikuṟaḷāciriyappā* (first and last lines having four feet each, with the intermediate lines consisting, by pairs, of two or three feet, *nilaimaṇṭilavāciriyappā* (all four-footed lines) and *aṭimaṟimaṇṭilavāciriyappā* (all lines having four feet each, any of the lines being placed at any position without resulting in change of meaning.

Āciriyappā has three auxiliary forms: *āciriyattāḻicai* (three lines of equal length), *akavaṟṟuṟai* (four lines with the middle two lines differing in length from the first or the last line) and *akaval viruttam* (four lines of equal length, each line not having fewer than six feet.

akavuyirppukkāṟṟu : Ingressive air.

akaippu vaṇṇam : Verse rhythm characterized by breaks in the harmony of a rhythm effected through an intervening rhythm (1477).

---

* Numbers within indicate the verse numbers of the *Tolkāppiyam* text.
* The italicized conceptual terms in the body of the entires have individual entrires.
* Also see *A Dictionary of Tamil Literary and Critical Terms* (Institute of Asian Studies, 1999) by the present translator.

aṅkaṭam/aṅkaṭac ceyyuḷ : Satire, classified into two: *cemporuḷ aṅkatam* or *vacai* (open, undisguised lampoon), and *paḻikarappu aṅkatam* (veiled rebuke) (1376-78).

aṅkāttal : Opening of the mouth.

acai : Metrical syllable, the constituent unit of the metrical foot.

acaiccol/acainilai : Expletive particle, empty morpheme.

accam : Fear.

aṭakkiyal : Videaṭil.

aṭi : 1. (Also *aṭakkiyal, curitakam, pōkku, vaippu, vāram,* and *maṭakkiyal*).

The last constituent of certain kinds of *kalippā, vañcippā* and *paripāṭal,* which rounds up the poem. It has either the same number of lines as in *taravu* or fewer. 2. Metrical line, the constituent unit of a verse stanza (1267, 1287).

aṭimaṟi : Lines of a stanza being interchanged without change of total meaning (1256).

aṭai/aṭaimoḻi : Word or group of words denoting an attribute or a characteristic; adjunct.

aṭai/aṭainilaikkiḷavi : Also called *kūṉ, taṉṉilai* and *taṉiccol,* it is a constituent of *ottāḻicaik kalippā.* It is a word in isolation occurring after *tāḻicai*; it constitutes a foot by itself, offering a pause in the movement of the verse and looking before and after and thereby linking the parts preceding and following it.

aṇṇam : Palate.

aṇpal : Teeth (alveolar) ridge.

aṇmaiviḷi : Vocative, addressed to a person or thing close at hand.

atu-vēṟṟumai : (Also **āṟām vēṟṟumai**) Genitive case.

antaṇar : Brahmins.

ampal : Private gossip of the neighbourhood about the (clandestine) love between the hero and heroine.

ampōtaraṅka orupōku : Vide *kalippā.*

ammai : Soothing effect achieved through a succession of short, soft words.

aracar : Those of the ruling class.

alar : Public gossip about the (clandestine) love between the hero and heroine.

allakuṟi : A sign pre-arranged to be given by the hero for rendezvous, but caused casually by something else.

alvaḻippuṇarcci : Morphophonemic coalescence of two words of which the first is undeclined by case. cf. *vēṟṟumaip puṇarcci.*

aviyuṟaic ceyyuḷ : A composition that treats of prayer and adulation, and the threefold aspects of human pursuit, viz.. *aṟam, poruḷ* and *iṉpam.*

avaiyaṭakkiyal : An apologetic petition by one to a public assembly to exercise discernment and discrimination, and sift out the good from whatever unworthy is said (1365).

aḻaku : Choice of plain words and proper rhythm (1484).

aḻukai : Grief.

aḷapeṭai / aḷapeṭaittoṭai : A kind of rhyming in verse in which there is elongation of letters in every line of a stanza (1349).

aḷapeṭai vaṇṇam : Verse rhythm effected through the preponderance of (vocalic and consonantal) elongations (1467).

aḷavaṭi : Also called *nēraṭi*, it is a four-footed metrical line, with ten vowel letters, going up by four more at the maximum(1293).

aḷaviyal : Line limit of a verse.

aṟam : One of the three broad areas of human pursuit: righteous living - the other two being *poruḷ* (aspects of material fulfilment) and *iṉpam* (the bliss of love between a man and a woman).

aṟivar : Men of ripe wisdom; seers.

aṉmoḻittokai : An elliptical possessive compound, the members of which may stand to each other in any of the three relations: quality-noun relation, conjunctive relation and case relation, the compound being used figuratively to signify something else of which it is a descriptive attribute. e.g. *poṟṟoṭi* (golden bracelet, meaning 'the woman who wears the golden bracelet').

ākupeyar : Word which by long usage is secondarily applied to designate something connected with the thing originally denoted by it — metonymy.

āciriya uriccīr : Trisyllabic feet, comprising *uriyacai* (combination of *nērpacai* and *niraipacai*) in which *nērpacai* or *niraipacai* is followed by *nirai* (1268, 1269).

āytattoṭar : u preceded by *ḵ*.

āytam : The three (triangular) dotted letter [ஃ].

āṟṟuppaṭai : Panegyric, generally in *akaval* metre, in which one who has been rewarded with gifts directs another to that patron from whom the latter may also receive similar reward.

āṟaṟivu : Six sense (organisms) [touch, taste, smell, sight, hearing and the faculty of the mind].

āṟām vēṟṟumai : Vide *atu-vēṟṟumai.*

icainiṟai : Syllable added to fill a metrical gap, euphonic particle.

iṭakkar : Terms too indecent to be uttered in good society.

iṭakkaraṭakkal : Vide *takuti vaḻakku.*

iṭaṉ : Vide *kaḷaṉ.*

iṭukuṟippeyar : Noun designating a conventional name.

iṭaiccuram : The parched waste journeyed through by the *Akam* hero, who is on his mission away from the heroine.

iṭaiccol : One of the two secondary classes of words, the other being *uriccol.*

Iṭaiccol has no independent semantic existence, but is affixed to nouns and verbs as inflectional or conjugational increment; it combines with nouns and verbs as adverbs, expletives, conjunctions, interjections, etc. (See verse 735 and others under the chapter on *iṭaiccol*).

iṭaittoṭar : u preceded by a medial consonant.

iṭainā : Centre of the tongue.

iṭainilaippāṭṭu : Vide *tāḻicai* 2.

iṭaiyaṇṇam : Hard palate.

iṭaiyeḻuttu / iṭaiyiṉa eḻuttu : Medial consonant.

iṉaiyacai : Vide *niraiyacai.*

itaḻ : Lip.

itaḻkuvital : Lip rounding.

iyalpup puṇarcci : Coalescence of words without augmentation, change or elision of letters, opp. to *vikārap puṇarcci.*

iyalpu vaḻakku : Denoting a thing by a word which usage has sanctioned as its natural name, which usage being of three kinds: *ilakkaṇamuṭaiyatu* (of normal grammatical order), *ilakkaṇappōli* (words, though not strictly grammatical, have, by long usage gained admission into the standard dialect) and *marūu* (word or phrase in a corrupt or contracted form sanctioned by usage). cf. *takuti vaḻakku.*

iyalacai : A class of metrical syllables - *nēracai* and *niraiyacai* (1261).

iyaṟcīr : Disyllabic feet, comprising *iyalacai* (combination of *nēracai* and *niraiyacai*), in which *uriyacai* (*nērpacai* and *niraipacai*) is followed by *nēr* (1268, 1270, 1271)

iyaṟcol : Standard terminology in common use and intelligible to all.

iyaṟpeyar : Proper name.

iyaipu : 1. Poems ending in ñ, ṇ, n, m, ṉ, y, r, l, v, ḻ and ḷ.(1488)

2. (Also **iyaiputtoṭai**) A kind of rhyming in verse wherein the same letter is repeated at the end of every line of a stanza.

iyaipu vaṇṇam : Verse rhythm effected through the preponderance of medial consonants (1466).

iraṅkal : Pining of the lonesome heroine.

iraṅkal nimittam : The cause of, motive/ occasion for the pining of the lonesome heroine.

iraṭṭaikkiḷavi : Double *imitative* (reduplicative) word. e.g. *maṭamaṭa*.

iraṭṭaittoṭai : The same word being repeated throughout a verse line.(1343).

iraṇṭaṟivu : Two sense organism (touch and taste).

iraṇṭām vēṟṟumai : (Also *ai-vēṟṟumai)* accusative case.

iravukkuṟi : Trysting by night.

iruttal : Forbearance / patient endurance of the lonesome heroine.

iruttal nimittam : The cause of, motive / occasion for the lonesome heroine's patient endurance.

irupeyaroṭṭākupeyar : Two nouns in apposition, one of which being used figuratively.

irupeyaroṭṭu : Combination of two nouns in apposition, where the adjective particle *ākiya* is understood.

ilakkaṇappōli : Vide *iyalpu vaḻakku.*

ilakkaṇam : Grammar.

ilakkaṇamuṭaiyatu : Vide *iyalpu vaḻakku.*

iḷaipu : Easy flowing style keeping off hard consonants (1490).

iḷivaral : Disgust.

iḷaiyōr : Attendants.

iṟaicci : 1. Distinctive features of each of the *aintiṇai* relating to the five tracts of land.

2. Suggestive meaning conveyed by reference to the distinctive features of the given tract of land. It is the meaning drawn, derived, extracted from the nature imagery, the imagery of the flora and fauna characteristic of the given *tiṇai.* An example:

O my maid!
In the path he traverses
The elephant with a large trunk
Peels in love
The tender branches of the yām tree
To appease the hunger of its mate.
(*Kuṟuntokai*:37)

iṉṉicaiveṇpā : Vide *veṇpā.*

iṉpam : Vide *aṟam.*

iṉ-vēṟṟumai : (Also *aintām vēṟṟumai)* Ablative case.

iṉaveḻuttu : Letters (phonemes) being related to each other, which relationship is determined, in the case of consonants, according to the organs which articulate them, as the plosives and their corresponding nasals, and in the case of vowels, according to the degree of tenseness of the tongue, as the short and the corresponding long vowels, the diphthongs /ai/ and /au/ being taken with /i/ and /u/ respectively.

īreḻuttu orumoḻi : Two-letter word.

uṭaṉpaṭumey : Intrusive consonant (y,v).

uṭaṉpāṭṭu viṉai : Affirmative verb.

uṭaṉilai : Pairing of one letter with another.

uṭaṉilai meymmayakkam : Doubling of any consonant other than r and ḻ in single or compound words, as in *appaṭi*, opp. to *vēṟṟunilai meymmayakkam.*

uṭaṉilaimoḻi : Component term.

utti : Structural and thematic devices of a composition, being of thirty kinds (see verse 1602).

unti : Navel; diaphragm.

ummai : The connective particle *um*, classifiable into 1. *eṇṇummai* (enumerative connective as *avaṉum avaḷum*), 2. *etirmaṟaiyummai* (negation as in *kāṇiṉum ciṟappē*), 3. *ciṟappummai* (distinctiveness, as in *kuravarum maruḷum kuṉṟu*), 4. *aiyavummai* (uncertainty, as in *avaṉ velliṉum velvāṉ*), 5. *eccavummai* (something understood as in *cāttaṉum vantāṉ*), 6. *muṟṟummai* (complementariness, as in *mūvēntarum vantār*), 7. *teṟinilaivummai* (declaration of a conviction, as in *āṇumaṉṟu peṇṇumaṉṟu*), 8. *ākkavummai* (in addition to, as in *pālumāyiṟṟu*).

ummaittokai : An elliptical compound in which the conjunctive particle *um* is understood, as in *irāppakal.*

uyartiṇai : Nouns designating the human generic class.

uyirmeyyeḻuttu : Consonant l-l vowel (**CV**).

uyiraḷapeṭai : Elongation of the long vowel by one more phonic measure (*māttirai*), indicated in writing by a cluster of long vowel followed by a short vowel of the same class. e.g. *ōotal vēṇṭum.*

uyireḻuttu : Vowel.

uyirttoṭar : u preceded by a vowel.

uriccol : One of the two secondary classes of words, the other being *iṭaiccol.*

Uriccol are the indeclinables. They are onomatopoeic, they are suggestive signifiers, they designate qualities and attributes. They become nouns or verbs by derivation. They are homonymous or synonymous. They are bound by norms of tradition and convention (see verse 780, and others under the chapter on *uriyiyal*).

uripporuḷ : The mode of love behaviour appropriate to each of the five tracts of land: union-mountainous region; forbearance-sylvan tract; separation-desert-like tract; sulking-agricultural region; and pining-coastal region.

uriyacai : A class of metrical syllables - *nērpu* and *niraipu(1261).*

uruṭṭu vaṇṇam : Verse rhythm effected through a succession of short syllables rapidly repeated in a four-footed line as free rolling on (1480).

urupaṉiyal : Morphology.

urupu : Particles, such as case mosphemes.

urupu puṇarcci : Coalescence involving the case morphemes in between the antecedent and following terms.

urupu mayakkam : 1. Use of the morpheme of one case for another, as *ku* for *iṉ*.
2. Use of one morpheme of a case in the sense connoted by another morpheme, as in *aṟattāṉ* for *aṟattoṭu*.

uruviṉ uvamam : Simile in which the ground for comparison is the complexion of the object (1233).

urai : An elaborate commentary critiquing the nature and the significance of the text (1595-96).

uraiyacai : A word which has lost much of its original signification and is almost an expletive, as *āṅka*.

uraiyacaikkiḷavi : Word used in drawing one's attention, as *kēḷ* (listen) in *kēṇmiyā*.

ulakiyal vaḻakku : Usage in tune with the realities of human life and living.

uvakai : Joy.

uvama urupu : Sign of comparison, comparison morpheme.

uvamapporuḷ : (Also *uvamāṉam* and *uvamai*). Object of comparison, the vehicle.

uvamappōli : Vide **uḷḷuṟai**

uvamam : Simile, similitude.

uvamāṉam : Vide uvamapporuḷ.

uvamēyam : Subject of comparison, tenor.

uvamai : Vide *uvamapporuḷ*.

uvamaittokai : Compound in which one constituent member is compared to another. e.g. *poṉmēṉi*.

uḷḷuṟai uvamam : A literary technique in *Akam* poetry dealing with the inner meaning of the expressions in the utterances of the *Akam* characters. Equated with suggestion, its *Puṟam* counterpart is *Kuṟipporuḷ*. It stands comparison with *dhvaṇi* in Sanskrit, and objective correlative in English.

There are two principal classes of *Uvamam*, viz., *Uḷḷuṟaiyuvamam* (the implied simile) and *Ēṉaiyuvamam* (the other simile). The former treats of the subject matter in such a way that the implied meaning is understood only through the parallel images, and in the latter the meaning is explicit. *Uḷḷuṟaiyuvamam* renders the subject matter aesthetically significant and appealing, and is an extremely subtle mode of poetic expression. An example from *Kuṟuntokai* (163):

O the ocean!
What ails you?
Your voice is heard even at midnight
Waves dashing against the white-
flowered screw-pine
In the large grove of the lovely shore
Where the fish-eating cranes

Resemble the herd of white sheep of
the pūḻiyar!

The nature imagery here serves as a parallel to the distressed state of the heroine separated from the hero. The gossip of the old women about her love (cranes eating fish) pains her heart. She is restless and sleepless even during midnight like the ocean.

In so far as it is an *Akam* technique, it is subjected to certain restrictions such as all of *Karupporuḷ* except gods ae its vehicle; the heroine and her confidante can bring in only the flora and fauna they know of, while the hero can use landscape features cutting across different regions etc. Again, *Uḷḷuṟai* operates on a one-to-one parallel between the imagery and the suggested sense based on five factors of similitude, viz., *viṉai* (action), *payaṉ* (effect) *uṟuppu* (from), *uru* (colour) and *piṟappu* (origin).

Uḷḷuṟai expands into five, viz., *Uṭaṉuṟai uvamam, Cuṭṭu, Nakai* and *Ciṟappu*. (For descriptions, see individual entries in their respective places). Cf. *Iraicci.*

uḻiñai : 1. A *puṟam* theme in which a king lays siege to an enemy fortress.

2. A *puṟam* theme in which a king defends his fortress when it is under siege (1012-14).

uṟaḻkali : Vide *kalippā*, and verse 1405.

uṟaḻcci : Admission of an option in the morphophonemic coalescence of words, as to whether a phoneme undergoes a change or remains unchanged, free variation.

uṟaḻporuḷ : Object of contrast.

ūṭal : The sulking of the heroine, the feigned love-quarrel between the hero and heroine.

ūṭal nimittam : The cause of, motive/ occasion for the feigned love-quarrel between the hero and heroine.

eccam : 1. Noun or verb that completes the sense of case-endings, participles and finite verbs.

2. Relative or verbal participle.

3. That which is left to be understood or inferred (1454).

eṭṭām vēṟṟumai : (Also **etirmuka vēṟṟumai** and **viḷi vēṟṟumai**) vocative case.

eṉ : Vide *acaiyaṭi.*

eṇṇuppeyar : Nouns designating numerals.

eṇṇu vaṇṇam : Verse rhythm where the structure marks enumerative-additive mode (1476).

etirmaṟai : Negative.

etirmaṟai iṭainilai : Negative morpheme in the middle of a word.

etirmaṟai viṉai : Negative verb.

etirmuka vēṟṟumai : Vide **eṭṭām vēṟṟumai.**

etukai / etukaittoṭai : A kind of rhyming in metrical verse accomplished by the agreement of the second letters in every line of a stanza. (1345)

eruttu / eruttaṭi : The penultimate line of a stanza.

eḻuttiyal : Phonology graphology.

eḻuttu : Phoneme or letter of an alphabet.

eḻuttuc canti : Coalescence of letters in word combinations.

eḻuttuc cāriyai : Single letter functioning as euphonic augment.

eḻuttuppōli : Syllable or letter resembling another in sound as [av] for [au]; letter substituted for another different in sound, as in *cāmpar* for *cāmpal.*

eḻuvāy vēṟṟumai : (Also *peyar vēṟṟumai* and *mutal vēṟṟumai*) Nominative case or subjective case.

ētu : 1. Cause; origin; ultimate cause.

2. A figure of speech which brings together cause and effect, which is subdivided into *kāraka ētu* (efficient cause, actually producing the effect) and *ñāpaka ētu* (that which serves as a means to knowledge).

ēntal vaṇṇam : Verse rhythm effected through repetition of choice diction, with sense variations (1479).

ēvalviṉai : Verb in the imperative mood.

ēval viṉaimuṟṟu : Imperative finite verb.

ēḻām vēṟṟumai : (Also *kaṇ-vēṟṟumai*) Locative case.

ēṉai uvamam : Simile other than *uḷḷuṟai uvamam.*

aintaṟivu : Five-sense (organisms) [touch, taste, smell, sight and hearing].

aintām vēṟṟumai : Vide *iṉ-vēṟṟumai.*

aintiṇai : The fivefold love behaviour (union, forbearance, separation, sulking and pining) of the Akam hero and heroine.

ai-vēṟṟumai : Vide *iraṇṭām vēṟṟumai.*

oṭu-vēṟṟumai : (Also *mūṉṟām vēṟṟumai*) Instrumental case.

ottāḻicai : A constituent of *ottāḻicaik kalippā* composed in four-footed *nēraṭi* lines.

ottāḻicaik kalippā : Vide *kalippā.*

oṅikkūṟal : The vehicle of similitude being shown to be unequal to the tenov (1252).

oruporuḷ palacol : Synonym.

orupōku : Vide *kalippā.*

orumai : Singular.

orūu : One of the patterns of rhyming in verse: agreement of sound features between the first and fourth feet of a metrical line / in the feet of a line with

the intervention of two feet in between (1342, 1351).

orūu vaṇṇam : Verse rhythm achieved by steering clear of the features of sound metrically wrought (1475).

olivaṭivam : The sound configuration of an articulate sound.

oḻiyicai : That which points to what is left unsaid.

oḻuku vaṇṇam : Verse rhythm that flows evenly through the stanza (1474).

oṟṟaḷapeṭai : Lengthening of the mute consonants ṅ, ñ, ṉ, ṇ, n, m, ṉ, l, v, y, ḷ and ḵ after one or two short syllables for metrical harmony as in *kaṇṇ*, the given consonant being doubled in writing.

oṟṟu / oṟṟeḻuttu : (Also *puḷḷi* and *meyyeḻuttu*) Consonant.

oṟṟuṭaṉilai : Cluster of consonants.

oṉṟaṟicol : Neuter singular.

ōttu : A work dealing with related themes classified into chapters, in the manner of gems of the same species strung together (1417, 1419).

ōmpaṭaikkiḷavi : Entrustment of the heroine to the hero, by her confidante for protection.

ōraṟivu : Single sense (touch).

ōreḻuttu orumoḻi : One-letter word.

kaṇṭōr : The passers-by.

kaṇ-vēṟṟumai : Vide *ēḻām vēṟṟumai.*

karupporuḷ : Distinctive regional features of each of the five tracts of land (mountainous, sylvan, desert-like, agricultural and coastal regions): celestials, the hero and heroine, inhabitants, birds and beasts, settlements, water sources, flowers, trees, food, drums, stringed instruments, melody-types, occupation and pastime.

kalippā : One of the four principal classes of metre. It admits *veṇcīr* (trisyllabic feet), *iyaṟcīr* (disyllabic feet) and *āciriyavuriccīr* (disyllabic complex), except *nēr-* ending feet and combinations based on these. It has lines of letters from 13 to 20. Generally, it has lines of four feet, but other lines of 1 to 3 and 5 to 6 feet can also occur in it. It ends with an *akaval* or *veṇpā* metre. It is of *tuḷḷal* (jumping) rhythm.

Kalippā is of four kinds: *ottāḻicaik kalippā*, *kaliveṇpāṭṭu*, *koccakak kalippā* and *uṟaḻkali*. *Ottāḻicaik kalippā* splits into *vaṇṇakam* and *orupōku*. *Vaṇṇakam* comprises four limbs: *taravu*, *tāḻicai*, *eṇ* and *vāram*. *Orupōku* has two limbs: *koccaka orupōku* and *ampōtaraṅka orupōku*. *Koccaka orupōku* is composed of lines ranging from 10 to 20. *Ampōtaraṅka orupōku* has 30 to 60 lines. *Kaliveṇpāṭṭu* is structured in *veḷḷaṭi* (*veṇpā* lines). *Koccakak kalippā* has six limbs; *taravu*. *tāḻicai*, *taṉiccol*, *curitakam*, *coṟcīraṭi* and *muṭukiyalaṭi*. It has several five-footed

lines. *Uralkali* has no *curitakam* limb, and it embodies utterances by one character, and responses thereon by another being interspersed in between.

kalivenpāṭṭu : Vide *kalippā* and verse 1403.

kalineṭilaṭi : Metrical line of six feet and above with eighteen to twenty vowel letters (1295).

kaḷavaḷi : Celebrating the victory of a king in the battle front.

kaḷavu : Vide akattiṇai.

kaḷan : Backdrop or context of situation of an utterance or the love conduct of the hero and heroine. (1449)

karpu : Vide **akattiṇai**.

kāñci : 1. A *puram* theme in which a warrior, wearing a garland of *kāñci* flowers, defends his position.

2. A *puram* theme describing the instability of earthly things as a necessary preliminary to attaining liberation (1021-22).

kāṇṭikai : A mode of commentary, brief and explicit, on an aphoristic text (*cūttiram*)(1593-94). cf. *urai*.

kāmakkiḷatti : Hero's concubine.

kāmakkūṭṭam : The union of love and passion between the hero and heroine.

kālam : Divisions of seasons and time (1450).

kiḷamai : The relation of one thing to another as denoted by the possessive case, being of two kinds, viz., *tarkiḷamai* (subjective) and *piritinkiḷamai* (objective).

kiḷaippeyar : Nouns signifying relationship, a social group or clan.

kuṭṭam : A *kalippā* constituent of feet fewer than its normal, marked by *akavalōcai* (the loud notes of call like peacock's).

ku-vērrumai : (Also *nāṉkām vērrumai*) Dative case.

kuḷūukkuri : Vide *takuti vaḷakku*.

kurriyalikaram : The secondary letter shortened /i/.

kurriyalukaram : The secondary letter shortened /u/.

kuraḷaṭi : Two-footed metrical line, with four vowel letters at the minimum, extending upto six (1291).

kuraḷvenpā : Vide *venpā*.

kuri : 1. The rendezvous between the hero and heroine.

2. Their trysting spot.

3. Soothsaying.

kurittuvaru kiḷavi : Vide **varumaḷi**

kurippumoḷi : Meaning by implication, suggestive meaning (1428).

kurippuvinai : Appellative verb, opp. to *terinilaivinai*.

kuṟil / kuṟṟeḻuttu : Short vowels.

kuṟuñcīr vaṇṇam : Verse rhythm accomplished through the frequency of short letters (1469).

kuṟuveṇpāṭṭu : Two to three-lined *veṇpā* stanza.

kuṟaicol : Omission of letter in a word, which falls into three categories, viz., *mutaṟkuṟai* (aphaeresis, e.g. *ākāyam-kāyam*), *iṭaikkuṟai* (syncope, e.g. *ōnti - ōti*) *kaṭaikkuṟai* (apocope, e.g. *nīlam - nīl*).

kuṉṟal : (Also *keṭutal*) Elision.

kūttar : Minstrel men who take to dancing and singing.

kūṟṟu : Contextualized utterance of an *Akam* character.

kūṉ : Vide *Aṭai.*

keṭutal : Vide *kuṉṟal.*

kēṭpōr : Auditors or addressees.

kaikkiḷai : Unreciprocated sexual passion. (991, 1001).

kaikkōḷ : The two (pre-marital clandestine love and wedded conjugal love) phases of the love career between the hero and heroine.

koccaka orupōku : Vide *kalippā.*

koccakak kalippā : Vide *kalippā,* and verse 1404.

koṭuntamiḻ : The dialects of the Tamil language current in the peripheral regions of the Tamil country proper. cf. *centamiḻ.*

cārpeḻuttu : Secondary letters / phonemes, three in number (shortened /i/, shortened /u/ and *āytam* /ḵ/), which depend upon the preceding or succeeding consonants for their articulation.

cāriyai : Empty morpheme, inflectional increment intervening between the noun and case-marker in morphophonemic coalescence.

cittira vaṇṇam : Verse rhythm achieved through the harmony of short and long letters (1470).

citaivu : Defects of a composition (1600, 1601).

cintaṭi : Three-footed metrical line, with seven vowel letters at the minimum and nine at the maximum (1292).

cintiyal veṇpā : Vide *veṇpā.*

ciṟappu iyaṟpeyar : Titles assumed by members of a community as a mark of special distinction.

ciṟappup pāyiram : Prologue to a text, embodying particulars of the author, title of the work, nature of the subject matter, etc. cf. *potuppāyiram.*

ciṟappuppeyar : Specific name, honorific title, opp. to *potuppeyar.*

ciṟappummai : Connective particle, implying superiority or inferiority.

ciṟaippuṟam : The hedgeside, at the earshot adjoining the dwelling of the heroine where the hero stands apparently unseen but listening to the conversation of the heroine and her confidante.

ciṉaippeyar : 1. Noun denoting part of a whole as in *kaṇ* (eye).

2. Proper name formed from a noun which denotes part of a whole, as *Kaṇṇaṉ*.

ciṉaimutaṟpeyar : Nouns formed of the peculiarity of the limbs and the whole. e.g. *muṭavaṉ* (the lame man).

cīr : Metrical foot comprising two or three metrical syllables (*acai*).

cuṭṭikkūṟā uvamam : A sub-class of simile, where the tenor and vehicle constitute two parallel contiguous statements with no explicit sign of comparison between them. e.g. The *aṉiccam* flower fades the moment it is inhaled. The guest wears a withered look as the host extends a cold welcome (*kuṟaḷ* 90). It is also called *eṭuttukkāṭṭu uvamai* or *tiṭṭānta aṇi*.

cuṭṭuppeyar : Demonstrative pronoun.

cuṭṭeḻuttu : The demonstrative sounds a, i, u.

cuṇṇam : Words in pairs being transposed from their natural order (1256).

curitakam : Vide *aṭi l*.

cūttiram : An aphoristic text treating of the sublime things of multivalent utility (1417, 1418, 1592).

ceñcol : Uninflected word; root.

centamiḻ : The standard dialect of the Tamil language. cf. *koṭuntamiḻ*.

centoṭai : One of the patterns of rhyming in verse, which is in variation with *mōṉaittoṭai, etukaittoṭai*, etc (1342, 1352).

ceppalōcai : The rhythmic cadence characteristic of *veṇpā* verses: declarative, recitative or didactic tone, being of three kinds: balanced recitative (*tūṅkicaicceppal*), grave recitative (*ēnticaicceppal*) and mixed recitative (*oḻukicaicceppal*).

ceppu : Assertive sentence, being of six kinds, viz., *viṉāvetir viṉātal* (reply in the form of a counter question), *ēvutal* (order), *maruttal* (refutation), *uṟṟaturaittal* (an indirect way of replying in the negative in answer to a question, as in 'Will you do this? I am ill'), *uruvatu kūṟal* (a form of indirect negative reply, as in 'Will you do this?' 'My health will be affected') and *uṭaṉpaṭal* (consent).

cemporuḷ aṅkatam : Vide *aṅkatam*.

ceyappaṭuporuḷ : Object of the verb.

ceyappaṭuporuḷ kuṉṟāta viṉai
Transitive verb.

ceyappaṭuporuḷ kuṉṟiya viṉai :
Intransitive verb.

ceyappāṭṭuviṉai : Verb in the passive voice.

ceyyuḷ : 1. composition. 2. verse (1379-81).

ceyyuḷ uṟuppu : The limbs of a composition. see verse 1257.

ceyyuḷ vikāram : Vide **vikāram**

ceyyuḷ vaḻakku : Literary usage.

celavaḻuṅkutal : The hero putting off his journey with a view to comforting the distraught heroine.

celavu : The hero undertaking his chosen mission parting from the heroine.

cevvaṇi : Red garment and red flowers worn by the confidante to indicate to the hero that the heroine is in her periods.

ceviyuṟai : An exhortation to one not to give in to anger and self-adulation, and to stand humble in the midst of the noble and learned (1366).

cevili : The foster-mother of the heroine.

col : Word which conveys sense. It has two primary, and two secondary classes. The former are *peyarccol* and *viṉaiccol*, and the latter are *iṭaiccol* and *uriccol*. (For definitions of these four, see these terms occurring as headwords in their respective places).

coṟcīraṭi : Non-metrical prose form in many lines marked by: (i) occurrence of lines of feet fewer than four, (ii) reduced number of syllables in the last foot of a line, (iii) occurrence of single-syllabled foot in a line, and (iv) a word standing for a foot (1375).

coṟpiṟappu : Production of speech sounds.

takuti vaḻakku : A conventional substitute for the proper name of an object or action, being of three kinds, viz., *iṭakkaraṭakkal* (euphemism, use of indirect or roundabout expression to avoid indecent language) *maṅkalam* (use of words of auspiciousness and propriety to convey something inauspicious or improper) and *kuḻūukkuṟi* (code words among a given group of people). cf. *iyalpu vaḻakku.*

taṭumāṟu uvamam : A sub-class of *uvamaiyaṇi*, where several vehicles are piled up for a single tenor with an apparent sense of wonder as to which of the vehicles appropriately describes the quality of the tenor. e.g. Is it Death's dart? Eyes' bright beams? Fawn's shy glance? All these appear in the form of maiden here. (*kuṟaḷ* 1085). It is also called *iyanilai uvamai, uraḻntuvaral uvamai, tēṟṟa uvamai* and *itaravitara uvamai (1254).*

taputāranilai : Theme describing the grief of a husband at the death of his wife.

taravu : The opening constituent of a *kalippā* verse with its penultimate line composed of three feet. It has four lines for the minimum and twelve lines as the upper limit.

talaivaṉ : The Akam hero.

talaivi : The *Akam* heroine.

tannilai : Vide *aṭai*.

tanmai : First person.

tanviṉai : Verb in the active voice.

taṉiccol : Vide *aṭai*.

taṉiyacai : Vide *nēracai*.

tāa vaṇṇam : Verse rhythm effected through second letter agreement in alternate feet or lines (1463).

tāpatanilai : Theme describing the vows of austerity observed by a widowed woman.

tāḻicai : 1. One of the three auxiliary metrical types, the other two being *tuṟai* and *viruttam*.

2. The intermediate constituent of *kalippā*, expanding the topic introduced in *taravu*, marked as it is by repetitive and diversified reinforcement. It has fewer number of lines than that in *taravu*.

ticai : Word used as inflectional suffix of the seventh case.

ticaiccol : Words borrowed in Tamil from the peripheral regions of the Tamil country proper.

tiṇai : 1. The *akam / puṟam* spheres of human life as structured in a composition; *akam / puṟam* thematic situation (1433).

2. A landscape as an appropriate natural backdrop to a given **Akam** thematic situation or a mode of love behaviour.

3. Word-class, being known as *uyartiṇai* and *akṟiṇai*.

tiṇaimayakkam : Subject-predicate discord with respect to gender-number agreement.

tiricol : Indigenous Tamil words used only in literary works.

tiripu : 1. Change in morphophonemic coalescence involving augmentation, change or elision.

2. Stanza whose initial letters excepting the first are identical in each line, opp. to *yamakam*.

tumpai : A *puṟam* theme in which a warrior heroically fights against his enemy (1015-17).

tuḷḷalōcai : The rhythmic cadence peculiar to *kalippā* verses : jumping rhythm.

tuṟai : Thematic sub-strand (1457).

tūkku : Verse ṛhythm.

tūṅkalōcai : The rhythm or tone peculiar *vañcippā* verses: balanced, slow measured 'sleeping' rhythm.

tūṅkal vaṇṇam : Verse rhythm effected by the use of three-syllabled metrical feet proper to *vañcippā (1478)*.

terinilaiviṉai : Verb explicitly denoting

tense by morpheme, opp. to *kuṟippuviṉai.*

tokuttal : Vide *nūl,* and verse 1589.

tokaiviri : Vide *nūl.*

tokai : Compound.

toṭarmoḻi : 1. A word of more than two letters.

2. A phrase, clause or sentence made up of more than one word (1459).

toṭariyal : Syntax.

toṭai : Rhyme (1340-53).

toḻiṟ peyar : 1. Verbal noun. 2. Personal noun derived from a verbal root.

toṉmai : Antique literary source. (1485)

tōl : Ancient narratives of didactic content in felicitous diction (1486).

tōḻi : The confidante of the heroine.

tōṉṟal : Augmentation.

nakai : Laughter.

nalipu vaṇṇam : Verse rhythm effected through the use of the *āytam* letter (1471).

naṟṟāy : The mother of the heroine.

nāṭaka vaḻakku : Idealistic representation in literature.

nāviḷimpu : Blade of the tongue.

nāṉkaṟivu : Four sense organisms (touch, taste, smell and sight).

nāṉkām vēṟṟumai : Vide *ku-vēṟṟumai.*

niralnirai : Arrangement of words or phrases in different sets so that each term or phrase of one set may qualify or govern the corresponding term in another set.

niraipu : A syllabic structure that comprises *niraiyacai* followed by *muṟṟiyalukaram* (unshortened u), except when a short vowel is followed by u.

niraiyacai : Also called *iṇaiyacai* (compound unit), it comprises a nucleus of two short vowels, or a nucleus of one short vowel followed by a long vowel, with or without consonants attached to it in either case.

nilappeyar : Personal names derived from the name of the country to which one belongs. e.g. *Cēraṉ* (He of the Cēra country).

nilaimoḻi : (Also **niṟuttac col**) Antecedent word.

niraipu / niraipacai : *Niraiyacai* followed by /u/ or shortened /u/ (1260).

niraiyacai (also **iṇaiyacai**) : A metrical syllable comprising nuclei of two vowels with or without consonants (1259).

niṟuttac col : Vide **nilaimoḻi.**

nuṉinā : Tip of the tongue.

nūl : A literary composition, a treatise conforming to the norms of tradition and conventions, being of three kinds, viz., *mutalnūl* (original or primary texts composed by men of ripe wisdom) and *vaḷinūl* (secondary works or adaptations). *Vaḷinūl* expand into four modes, namely, *tokuttal* (summary or abridgement), *virittal* (elaboration), *tokaiviri* (synthesis of both summary and elaboration) and *moḻipeyarppu* (translation) (1585-90).

nūṟpā : Aphoristic proposition in verse.

neṭil / neṭṭeḻuttu : Long vowels.

neṭuñcīr vaṇṇam : Verse rhythm realized through the long letters being held close together (1468).

neṭilaṭi : Five-footed metrical line, with fifteen to seventeen vowel letters (1294).

neṭuveṇpāṭṭu : Five to seven-lined *veṇpā* stanza.

nērpu / nērpacai : A syllabic structure that comprises *nēracai* followed by *kuṟṟiyalukaram* (shortened u), except when a short vowel is followed by u (1260).

nēracai : Also called *taṉiyacai* (simple unit), it comprises a single vowel nucleus, short or long, with or without consonants attached to it (1259).

nēraṭi : Vide *aḷavaṭi*.

nēricai veṇpā : Vide *veṇpā*.

nōkku : The total import of a verse. (1356)

pakaṟkuṟi : Trysting by day.

paṭalam : An organized whole embodying things of diverse kinds treated through various modes and techniques.

paṭaṟkai : Third person.

paṇṇatti : A kind of rhythmic song, dramatic composition blending verse with prose, or a composition of non-classical, oral tradition, similar to *pici* (1429-31).

paṇputtokai : Compound in which the first number is a quality denoting colour, shape, extent, taste, etc, and the second is a noun possessing that quality. e.g. *karuṅkutirai*.

paṇpuppeyar : Noun formed of the quality or attribute of a person or thing. e.g. *nallāṉ* (one who is good).

payaṉ : The effect of a composition upon the audience / reader (1451).

payaṉilai : (Also *viṉaippaṭu tokuti*) Predicate.

payaṉilai uvamam : Simile where the ground for comparison is the effect of the deed done (1231).

parattai : Woman of prostitute class.

paripāṭal : A musical verse form with *koccakam, arākam, curitakam* and *eruttu* as its constituent parts, and with no metrical restrictions as in other verse types. It is structured in *coṟcīraṭi* and *muṭukiyalaṭi* lines. It has twenty-five

lines on the minimum and four hundred on the maximum.

palaporuḷ orucol : Homonym, polyseme.

palarar̲icol : Epicene plural.

paḻikarappu aṅkatam : Vide *aṅkatam*.

pan̲mai : Plural.

pak̲roṭaiven̲pā : Vide *veṇpā*.

pā : Metre.

pāa vaṇṇam : Verse rhythm effected with a word or a metrical syllable constituting a foot (1462).

pāṅkan̲ : The confidant of the hero.

pācaraip pulampal : The hero, away in the war-camp, lamenting the plight of the lonesome heroine.

pāṭāṇ : A *pur̲am* theme in which a hero's fame, prowess and munificence are eulogized (1023-33).

pāyiram : Prologue.

pārppār : Brahmin social class.

pāl : 1. Gender. 2. Destiny, fate.

pici : A kind of riddle in which an object or an idea is indicated or evoked by the description of something resembling it (1425).

piṇṭappeyar : Noun designating collection or heap.

piṇṭam : A unified whole of the three components, viz., *cūttiram, ōttu* and *paṭalam.*

pirital : Parting of the hero from the heroine.

pirital nimittam : The cause of, motive / occasion for the separation of the hero from the heroine.

pirinilai peyareccattoṭar : Restrictive relative clause.

pirinilaiyillāp peyareccattoṭar : Non-restrictive relative clause.

pirivu : Separation of the hero from the heroine.

pir̲avin̲ai : Causative verb.

puṇarcci (Also **moḻippuṇarcci**): Morphophonemic coalescence between the antecedent word's ending and the beginning of the succeeding word.

puṇartal : Union of the *Akam* hero and heroine.

puṇartal nimittam : The cause of, motive/ occasion for union between the hero and heroine.

puṇariyal : Morphophonemics.

pulaner̲i vaḻakku : Literary usage or convention representing an imaginative blend of idealism and worldly realism.

pulavar : 1. Poet. 2. A learned person. 3. One who is versed in the 'grammar' of poetic composition.

pulavi : Feigned reserve of the heroine, a milder form of sulking (*ūṭal*).

pulaṉ : Verses in the diction of common folk (1489).

puḷḷi : Vide *oṟṟu*.

puṟakkāḻaṉa : Exogenous organisms.

puṟattiṇai : The parallel of *akattiṇai*, which speaks of the conduct of man as regards war, state affairs, etc., ramifying into seven kinds: *veṭci, vañci, kāñci, uḻiñai, tumpai, vākai* and *pāṭāṉ*.

puṟanaṭai : General permissive rule, not specifically dealt with.

puṟappāṭṭu vaṇṇam : Verse rhythm realized through structuring the text in such a way that it sounds complete while in reality it is not so (1473).

puṟavuyirppukkāṟṟu : Egressive air.

puṟaṉilai : Vide verse 1362.

peyar / peyarccol : Word denoting a person or an object. It comprises nouns, pronouns, numerals, etc. It is one of two primary classes of words, the other being *viṉai* or *viṉaiccol*.

peyar uriccol : Adjective.

peyareccam / peyareñcukiḷavi : Relative participle as requiring a noun to complete the sense, participial premodifier of a noun.

peyarvēṟṟumai : Vide *eḻuvāy vēṟṟumai*.

peyariṭainilai : Medial letter between the root and suffix of a noun, as ñ in *ariñaṉ*.

peyar iyaṟcol : Noun that naturally suggests its meaning.

peruntiṇai : The abnormal, excessive, lustful passion of love. (see verse 1000)

perumitam : Pride.

potuppāyiram : General preface on the nature of texts and authors.

potuppeyar : 1. Generic name, opp. to *ciṟappuppeyar*. 2. Nouns common to both *uyartiṇai* and *akṟiṇai*, or nouns common to both singular and plural in *akṟiṇai*.

poruṭpeyar : Noun derived from the name of a concrete object.

poruṇmai : Subject matter, meaning, import.

poruḷ : 1. Principal thematic import, thematic structure, subject matter of literary composition. 2. Vide *aṟam*. 3. (Also *uvamēyam*) The tenor in a simile.

poruḷiyal : Theory of meaning, semantics; communicology.

poruḷ mayakkam : Use of a particular case ending appropriate to the sense intended, though different from the proper grammatical case-ending.

poruḷmuṭivu : 1. Termination of a topic. 2. Subject of a discourse. 3. Predicate as completing the sense.

porulvakai : Vide 1456.

polippu : One of the patterns of rhyming in verse, in which there is agreement of letters in the alternate feet of lines in a stanza.

pōkku : Vide *atakkiyal.*

pōli eluttu : Vide *eluttuppōli.*

makarak kurukkam : Shortened *m* as in *pōnm.*

mankalam : Vide *takuti valakku.*

matakkiyal : Vide *atakkiyal.*

matalērutal : The hero riding the horse made of palmyra stems in public with a view to proclaiming his love for an apparently unresponding heroine, and also to drawing the sympathy of the people around.

mantilam : *Āciriyappā* of all four-footed lines.

matiyutampatuttal : The hero bringing the heroine's confidante round into helping him meet the heroine.

mantiram : Formulaic-symbolic averments of savants and sages (1427).

mayakkam : Also called *valu*, it is deviation from subject-predicate concord, being of seven kinds, viz., 1. *tinaimayakkam* (with respect to confusion of *uyartinai-akrinai* endings as in *avan vantatu*), 2. *pāl mayakkam* (gender discord as in *avan vantāl*), 3. *ita mayakkam* (person disagreement as in *nī untēn*), 4. *kāla mayakkam* (tense discord as in *nērru varuvān*), 5. *marapu mayakkam* (violation of traditional usage, as in *āttupākan*), 6. *ceppu mayakkam* (incorrect answer, as in 'when did you come?' 'I came from Delhi'), 7. *vinā mayakkam* (incorrect use of an interrogative, as in 'Are the rain clouds dark?').

marapu : 1. Traditional usage; convention. 2. Language sanctioned by tradition, an element of the metrical verse (1332).

marapuccol : Idiom, also called *vāypātu.*

marutkai : Wonder.

marutpā : A mixed metrical kind with *venpā* and *āciriyappā* metres occurring alternately. It has no rhythm unique to itself apart from the rhythms of *venpā* and *āciriyappā* (*ceppalōcai* and *akavalōcai*).

marūu : Vide *iyalpu valakku.*

marūuttokai : Transposition of noun in a possessive compound. e.g. *mun-tānai* (*tānai-mun*).

māttu : Syntactical linkage (1458).

māttirai : The time duration for the articulation of a phoneme, phonic measure (equal to the winking of the eye or the snapping of fingers).

mārukol eccam : Negative elliptical particle.

mikutal : Augmentation of a sound.

miṭaṟu : Larynx.

muṭukiyalaṭi : Metrical line of five to seven feet with a sequence of short vowels.

muṭuku vaṇṇam : Verse rhythm realized through rapid flow of short syllables in succession (as in *uruṭṭu vaṇṇam*) (but) in a line of feet exceeding four (1481).

mutal aṇṇam : Soft palate, velum.

mutal eḻuttu : Primary letters / phonemes, thirty in number (12 vowels and 18 consonants).

mutal nā : Back of the tongue.

mutalnūl : Vide *nūl*, and verse 1586.

mutal vēṟṟumai : Vide *Eḻuvāy vēṟṟumai*.

mutaṟpeyar : Noun denoting a whole.

mutaṟporuḷ : Land and season as providing the evocative backdrop of the *Akam* love behaviour. Land being classified into five regions: *kuṟiñci* (mountainous), *mullai* (sylvan), *pālai* (desert-like), *marutam* (agricultural) and *neytal* (coastal); season being classified into two: *perumpoḻutu* and *ciṟupoḻutu*; *perumpoḻutu* goes into six: *kūtir* (cold), *kār* (rainy), *muṉpaṉi* (evening dew), *piṉpaṉi* (morning dew), *iḷavēṉil* (milder hot season), and *mutuvēṉil* (hot season); *ciṟupoḻutu* comprises six parts; *vaikaṟai* (before sunrise), *viṭiyal* (after sunrise) *naṇpakal* (noon), *eṟpāṭu* (before sunset), *mālai* (after sunset) and *yāmam* (midnight). The modes of love behaviour (*tiṇai*) and their backdrop are union: mountainous region-cold-midnight; forbearance: sylvan region-rainy season-after sunset; separation-desert-hot seasons-midday; sulking-all six major seasons-before and after sunrise; and lamentation - coastal region-all six major seasons-before sunset.

mutumoḻi : A sage utterance, proverb (1426).

muntuvaḷi : Egressive air-stream.

muraṇ : A kind of rhyming in metrical verses marked by antithesis or contrast in words or their senses in a stanza (1347).

muṟaippeyar : Kinship term.

muṉṉam : Designation of the context and the addresser and addressee (1455).

muṉṉilai : Second person.

muṉṉilai acai : Second person expletive.

muṉṉilaip patarkkai : Word which in form is in the third person, but is used in the second person.

muṉṉilaiviṉai : Finite verb in the imperative mood.

mūṉṟaṟivu : [Organisms of] three senses (touch, taste and smell).

mūṉṟām vēṟṟumai : Vide *oṭu-vēṟṟumai*.

meypiṟitātal : Assimilation.

meyppāṭu : External manifestation of inner emotions; inner feelings and emotions as manifest poetic sentiments (1452 - 53).

meymmayakkam : Agreement between successive consonants in words, abutting.

meyyeḻuttu : Vide *oṟṟu.*

mellicai vaṇṇam : Verse rhythm effected through the dominant use of soft consonants (1465).

melleḻuttu / melliṉa eḻuttu : Soft consonants.

meṉtoṭar : u preceded by a soft consonant.

moḻi : 1. Language. 2. Letter. 3. Phoneme.

moḻikkuṟippu : Onomatopoeic expression.

moḻippuṇarcci : Vide *puṇarcci.*

moḻipeyarppu : Vide *nūl,* and verse 1589.

moḻimāṟṟu : A word in one group qualifying the corresponding word in another (1256).

mōṉai / mōṉaittoṭai : A kind of rhyming in metrical verses, achieved by the repetition of the same letter at the beginning of every line of a stanza.

yamakam : Repetition in a stanza with changes of meaning sometimes effected by changes in the division of words, opp. to *tiripu.*

yāppu : Metrical structure of a stanza comprising syllables, feet and lines according to the prescribed norms of prosody (1330-31).

vañci : A *puṟam* theme in which a king, crowned with *vañci* wreath, sets out for war (1010-11).

vañciccīr : Vide verse 1275.

vañcippā : One of the four principal metres, it employs all other kinds of feet as well as *vañciccīr,* and all other types of linkage as well as *vañcittaḷai.* It has *vañciyaṭi,* that is, either two-footed *kuṟaḷaṭi* or three-footed *cintaṭi.* It may contain any number of lines but not fewer than three. *Vañcippā* should have two-footed lines, though it may have three-footed lines, and its foot cannot exceed three syllables. A syllable, however, can occur as a *kūṉ* (a word in isolation constituting a foot by itself). It is marked by *tūṅkalōcai* (slow-measured sleeping rhythm) and *akaval* ending. *Vañcippā* has three types of classification: 1. *iṉṉiyal vañcippā* (without being interspersed with any other metrical line), and *viraviyal vañcippā* (interspersed with alien metrical lines). *Iṉṉiyal vañcippā* is sub-classified into *iṉṉiyal kuṟaḷaṭi vañcippā* (two-footed lines) and *iṉṉiyal cintaṭi vañcippā* (three-footed lines). *Viraviyal vañcippā* is sub-classified into *Viraviyal kuṟaḷaṭi vañcippā* (two-footed lines) and *viraviyal cintaṭi vañcippā* (three-footed lines). 2. *Kuṟaḷaṭi vañcippā* (two-footed lines) and *cintaṭi vañcippā* (three-footed lines), 3. *Camanilai vañcippā* also called *nērnilai vañcippā* (two-footed lines),

viyanilai vañcippā (three-footed lines) and *mayakkaṭi vañcippā* (mixture of two - and three-footed lines).

vacai : Vide *aṅkatam.*

vaṭacol : Words of Sanskrit origin.

vaṇṇakam : Vide *kalippā.*

vaṇṇac ciṉaic col : A compound involving quality and a limb of an object, which invovably occur in the order of the quality, followed by the limb marked by this quality, and the object of which the limb is a part in this order (509).

vaṇṇam : Specific sound feature in verse (1460).

varivaṭivam : Written character of an articulate sound.

varumoḻi : (Also kuṟittuvaru kiḷavi) Following word, succeeding word.

varaital : The wedding.

vallicai vaṇṇam : Verse rhythm effected through the dominant occurrence of hard consonants (1464).

valleḻuttu / valliṉa eḻuttu : Hard consonant.

vaḻakku : Usage, conventions that are in vogue and use among the literate, and from which issue the events of popular speech (1584).

vaḻinūl : Vide *nūl,* and verse 1587.

vaḻu : Vide *mayakkam.*

vaḻu amaiti : Admissible deviations from the standard.

vaṉtoṭar : u preceded by a hard consonant.

vaṉpurai : 1. Word of assurance or comfort given by the hero to the heroine, when the latter is apprehensive about the intervention of separation. 2. The confidante insisting that it is the pseudo-rainy season. 3. The confidante assuring the heroine of the return of the hero on the fulfilment of his mission.

vaṉappu : Elegance of a literary work resulting from the perfection of its eight parts (1483).

vākai : 1. A *puṟam* theme in which a conqueror, *crowned with vākai wreath, celebrates* his victory over his enemies. 2. A *puṟam* theme in which the members of the four social classes (kings, brahmins, tradesmen and peasants), hermits and others exalt their characteristic attainments (1018-20).

vāypāṭu : Idiom, also called *marapuccol.*

vāyil : The interceders of the debauchee hero.

vāyuṟai vāḻttu : Salutary advice and exhortation administered to one nolens volens for the good of one and one's descendants through words that do not exclude those of bitter import as do morgosa and gallnut have (1364).

vāram : Vide *aṭakkiyal.*

vikārap puṇarcci : Coalescence of words involving augmentation, change or elision of letters, opp. to *iyalpup puṇarcci.*

vikāram : (Also **ceyyul vikāram**) changes in the four classes of words (**iyaṟcol, tiricol, ticaiccol** and **vatacol** (880)) allowed as poetic licence, the kinds of which are **valittal** (change of soft consonant into hard consonant), **melittal** (change of hard consonant into soft consonant), **nīṭṭal** (lengthening of a short vowel), **kuṟukkkal** (shortening of a long vowel), **virittal** (augmentation) and **tokuttal** (conclusion) (886)

viyaṅkōḷviṉai : Optative mood of a verb.

viravuttiṇai : Generic class of a word common to both *uyartiṇai* and *aḵṟiṇai.*

viravuppeyar : Nouns common to both *uyartiṇai* and *aḵṟiṇai.*

virittal : Vide *nūl*, and verse 1589.

viruntu : Compositions of newness and novelty (1487).

viḷi vēṟṟumai : Vide **eṭṭām** *vēṟṟumai.*

viṉā : Interrogative, being of five kinds, viz., *aṟiyāṉviṉātal* (question for information, knowledge or removal of doubt), *aṟivoppukkāṇṭal* (question by one with a view to comparing notes with another), *aiyamaṟuttal avaṉaṟivu tāṉkōṭal* (question with a view to ascertaining another's view), and *meyyavarkkukkāṭṭal* (question put to a person with a view to instructing him).

viṉāppeyar : Interrogative pronoun.

viṉāveḻuttu : Initial or final letter of a word indicating interrogation.

viṉai : The mission the hero seeks to fulfil by parting from the heroine.

viṉai / viṉaiccol : Verb, one of the two primary classes of words, the other being *peyar* or *peyarccol.*

viṉai iṭaiccol : Particle having the characteristics of a verb.

viṉai iyaṟcol : Verb in popular use.

viṉai uriccol : Adverb.

viṉai eccam : Verbal participle.

viṉaittokai : Compound in which the first member is a relative participle denoting time and the second member is the noun which it qualifies. e.g. *kolyāṉai.*

viṉaippaṭu tokuti : Vide *payaṉilai.*

viṉaippāl uvamam : Simila where the ground for comparison is the deed done (1229).

viṉaippeyar : 1. Verbal noun. 2. Name given to a person from his action or vocation.

viṉaimāṟṟu : Signification through introducing an alternative verb in a clause.

viṉai mutal : Subject of the verb.

viṉaimuṟṟu : Finite verb.

viṉaiyālaṇaiyum peyar : personal noun in the form of a finite verb.

viṉaiyeccam : Verbal participle.

vekuḷi : Anger.

veṭci : A *puṟam* theme in which a king's army, wearing *veṭci* flowers, captures the cows of the enemy king (1005-1009).

veṇcīr : Also called *veṇpāvuriccīr*, it is a metrical foot of three syllables, chiefly found in *veṇpā*, of four varieties, viz., *nēr-nēr-nēr, nirai-nēr-nēr, nēr-nirai-nēr* and *nirai-nirai-nēr*.

veṇcīrveṇṭaḷai : A kind of metrical linkage (*taḷai*) in which a *veṇpāvuriccīr* foot succeeds another foot beginning with *nēr*.

veṇṭaḷai : Vide *veṇpā*.

veṇpā : One of the four principal metrical types, it is marked by *ceppalōcai* (declarative) rhythm. Its last line has three feet of which the last foot is monosyllabic. It employs feet of two metrical syllables (*iyaṟcīr*) and feet of three metrical syllables ending in *nēr* (*veṇcīr*). It strictly adheres to the conventions of *veṇṭaḷai* (the even combination of trisyllabic or trisyllabic *nēr*, or simple ending feet plus *nēr* of any type of foot, and the odd combination of disyllabic *nēr* and *nirai* ending feet). *Veṇpā* is of five classes: 1. *kuṟaḷveṇpā* (two-lined, the first line containing four feet and the second three), 2. *cintiyalveṇpā* with two sub-types, viz., *nēricai cintiyalveṇpā* (with a detached foot at the end of the second line) and *iṉṉicai cintiyal veṇpā* (three-lined), 3. *nēricaiveṇpā* (of four lines with a detached foot at the end of the second line), 4. *iṉṉicaiveṇpā* (four lines without the detached foot), and 5. *pakṟoṭaiveṇpā* (of more than four lines, each line having four feet and the last line three).

veṇpāvuriccīr : Vide verse 1274.

vēlāṉ māntar : Cultivating class.

vēṟṟumai : Case system.

vēṟṟumai urupu : Case-ending, case-morpheme, case-marker.

vēṟṟumaittokai : Compound whose constituent members stand in case relation to each other and where the case morpheme is elliptical.

vēṟṟunilai meymmayakkam : Coalescence of a consonant except k,c,t,p with a consonant other than itself, in conformity with the rules, as in *paṅku*, opp. to *uṭaṉilai meymmayakkam*.

vēṟṟumai puṇarcci : Morphophonemic coalescence of two words, the case-ending of the first of which is either expressed or understood. cf. *alvaḻippuṇarcci*.

vēṟṟumai mayakkam : Use of one case for another, antiptosis.

SELECTED BIBLIOGRAPHY

Agesthialingom, S. and N. Kumarasami Raja. ed. **Studies in Early Dravidian Grammars.** Annamalainagar, Annamalai University, 1978.

Akattiyalinkam, Ca. **Tolkāppiyac Cintaṉaikaḷ.** Aṇṇāmalainakar: Aṉaittintiyat Tamiḻ Moḻiyiyaṟ Kaḻakam, 1985.

_________. Ka. Murukaiyaṉ. ed. **Tolkāppiya Moḻiyiyal.** Aṇṇāmalainakar: Annamalai University, 1972.

Albert, D. **Tolkāppiyam - Phonology and Morphology.** Trans. Chennai: International Institute of Tamil Studies, 1985.

Annie Thomas. **Studies in Tamil Prosody and Poetics.** Chennai: International Institute of Tamil Studies, 1999.

Arumuga Mudaliar, S. "Antiquity of Tamil and Tolkāppiyam", **Tamil Culture.** II. 3 & 4 (1953), 340-361.

Arumugham, K. **A Critical Study of Nacciṉārkkiṉiyar.** Chennai: University of Madras, 1981.

Chevillard, Jean-Lue. Tr. **Le Commentaire de Cēṉāvaraiyar sur le Collatikāram du Tolkāppiyam.** Pondichery: Institut Francais de Pondichery, 1996.

Chidambaranatha Chettiar, A. **Advanced Studies in Tamil Prosody.** Rpt. Annamalainagar: Annamalai University, 1977.

David, H.S. "The Place of Tolkāppiyam in Ancient Tamil Literature", **Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies** Vol. II. Kuala Lumpur: IATR, 1969.

Gnanasambandan, A.S. "Tolkāppiyar's concept of Uvamai", **Journal of Tamil Studies.** 4 (1973), 1-12.

Hephzibah Jesudasan. **Count-down from Solomon or the Tamils Down the Ages Through Their Literature - Vol. I: Caṅkam and the Aftermath.** Chennai: Institute of Asian Studies, 1999.

Ilakkuvanar, S. **Tolkāppiyam in English with Critical Studies.** Rpt. Chennai: M. Neelamalar Educational Publishers, 1994.

Israel, M. "The So-called Inflexional Increments in Tamil with Special Reference to Tolkāppiyam", **Proceedings of the Second International Conference Seminar on Tamil Studies** Vol. I. Ed. R.E. Asher. Chennai: IATR, 1971.

_________. **The Treatment of Morphology in Tolkāppiyam.** Madurai: Madurai Kamaraj University, 1973.

Jin Lārans, Ce. and Ku. Pakavati. ed. **Tolkāppiya Ilakkiyak Kōṭpāṭukaḷ.** Cennai: International Institute of Tamil Studies, 1998.

Kandaswamy, S.N. "The Age of Tolkāppiyam", **Journal of Tamil Studies.** 20 (1981).

Karunakaran, K. et al. ed. **Tolkāppiyar's Conceptual Framework: Language, Literature and Society.** Chennai: New Century Book House, 1992.

Kiruṭṭiṇamūrtti, Kō. **Tolkāppiya Āyvin Varalāṟu.** Cennai: University of Madras, 1990.

Kumaraswami Raja, N. "Tolkāppiyar's Morphophonemics", **Journal of the Annamalai University - Humanities.** 27 (1970), 169-177.

Loganathan Mutharayan, K. **Hermeneutic Analysis of Discourse.** Thiruvanantapuam: International School of Dravidian Linguistics, 1992.

_________. Literary Hermeneutics in Dravidian Linguistic Tradition", Journal of the Institute of Asian Studies. XIV. 1 (1996), 97-128.

Manavalan, A.A. "Tolkāppiyar on Mutal Nūl", **Journal of Tamil Studies.** 5 (1974), 51-69.

_________. **Tolkāppiyam - Akattiṇaiyiyal, Puṟattiṇaiyiyal.** Trans. Chennai: International Institute of Tamil Studies, 1999.

Manickam, V. Sp. "An Introduction to the Study of Tolkāppiyam", **Journal of Tamil Studies.** 1 (1972), 39-42.

Meenakshi, K. **Tolkāppiyam and Astadhyayi.** Chennai: International Institute of Tamil Studies, 1997.

Meenakshisundaran, T.P. "Theory of Poetry in Tolkāppiyar" **Tamil Culture.** I. 2 (1952), 104-113.

_________. **A History of Tamil Language.** Poona: Deccan College, 1962.

_________. "Tolkāppiyar's Literary Theory", **Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies** Vol. II. Kuala Lumpur: IATR, 1969.

_________. **Foreign Models in Tamil Grammar.** Tiruvandrum: Dravidian Linguistics Association, 1974.

Natarajan, T. **The Language of Sangam Literature and Tolkāppiyam.** Madurai: Madurai Publishing House, 1977.

Rajamanickam, M. "The Date of Tolkāppiyam", AORM. XIX. II (1964), 1-17.

Sambasivan, S. ed. **The Papers of Dr. Navalar Somasundara Bharathiar.** Madurai: Navalar Puthaka Nilayam, 1967.

Sankaran, C.R. "Tolkāppiyar and the Science of Phonemics", **Tamil Culture.** IX. 2 (1961), 117-130.

_________. and R.M. Sundaram. A Historical Study of Caarpezhuththu in Tamil Grammars and their Commentaries", **Proceedings of the Second International Conference Seminar of Tamil Studies** Vol. I. Ed. R.E. Asher. Chennai: IATR, 1971.

Schafe, Hartmut. "Tolkāppiyam Studies", **German Scholars on India - I.** Varanasi: Chowkhaba Sanskrit Series Office, 1973.

Selvamony, Nirmal. **Tolkāppiyam - Akattiṇaiyiyal.** Trans. Chennai: Sobitham, 1989.

Shanmugam Pillai, M. "Tolkāppiyar's Concept of Voiced and Voiceless Sounds", **Journal of Tamil Studies.** 32 (1987), 102 - 104.

Shanmugham, S.V. **Naccinarkkiniyar's Conception of Phonology.** Annamalainagar: Annamalai University, 1967.

_________. "Comparative Dravidian Phonology and Tolkāppiyam", **Journal of Tamil Studies.** 36 (1989), 1 - 10.

Siromoney, Gift. "Context - sensitive Rules in Tolkāppiyam", **Proceedings of the Second International Conference Seminar of Tamil Studies**, Vol. I. Ed. R.E. Asher. Chennai: IATR, 1971.

Subrahmanyan, S. **The Commonness in the Metre of the Dravidian Languages.** Thiruvanantapuram: Dravidian Linguistics Association, 1977.

Subramanian, S.V. and K.M. Irulappan. ed. **Heritage of The Tamils Language and Grammar.** Chennai: International Institute of Tamil Studies, 1980.

Subrahmanya Sastri, P.S. **Tolkāppiyam the Earliest Extant Tamil Grammar with a Short Commentary in English Volume I Eḻuttatikāram.** Trans. Rpt. Chennai: The Kuppuswami Sastri Research Institute, 1999.

_________. **Tolkāppiyam the Earliest Extant Tamil Grammar - Text in Tamil and Roman Scripts with a Critical Commentary in English - Poruḷatkāram - Tamil Poetics - Akattiṇaiyiyal, Puṟattiṇaiyiyal.** Trans. Chennai: The Kuppuswami Sastri Research Institute, 1950.

_________. **Tolkāppiyam the Earliest Extant Tamil Grammar - Text in Tamil and Roman Scripts with a Critical Commentary in English - Poruḷatikāram - Tamil Poetics - Kaḷaviyal, Kaṟpiyal and Poruḷ Iyal.** Trans. Chennai: The Kuppuswami Sastri Research Institute, 1952.

_________. **Tolkāppiyam Collatikāram.** Trans. Rpt. Annamalainagar: Annamalai University, 1979.

_________. **History of Grammatical Theories in Tamil and Their Relation to the Grammatical Literature in Sanskrit.** Rpt. Chennai: The Kuppuswami Sastri Research Institute, 1997.

Thani Nayagam, Xavier, S. Tolkāppiyam - The Earliest Record", **Journal of Tamil Studies.** IX (1972), 61 - 70.

Thinnappan, Sp. "Auxiliary Verb in Tolkāppiyam", **Auxiliaries in Dravidian** Ed. S. Agesthialingom and G. Srinivasa Varma. Annamalainagar: Annamalai University, 1980.

Thirunanasambandhan, P. "A Study of Rasa - Tolkāppiyar and Bharta", **Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies,** Vol. II. Kuala Lumpur: IATR, 1969.

Vaiyapuri Pillai, S. **History of Tamil Language and Literature.** Rpt. Chennai: New Century Book House, 1986.

Varadaraja Iyer, E.S. **Tolkāppiyam Poruḷatikāram.** Trans. Rpt. Annamalainagar: Annamalai University, 1987.

Vijayavenugopal, G. **A Modern Evaluation of Nannul (Eḻuttatikāram.)** Annamalainagar: Annamalai University, 1968.

_________. "Tolkāppiyar's Theory of Linguistic Description", **Paritimāṟ Kalaiñar Nūṟṟāṇṭu Viḻā Malar.** 1970.

Zvelebil, Kamil V. "Tolkāppiyam - Eḻuttatikāram Phonology", **Journal of Tamil Studies.** 1(1972), 43 - 60; 2(1972), 13 - 29; 3(1973), 17 - 27; 4(1973), 13 - 23; 5(1974), 34 - 36; 6(1975), 62 - 66; 7(1975), 8 - 11.

_________. "Tolkāppiyam - Collatikāram Part II: Morphology - Syntax on Case Syncretism", **Journal of Tamil Studies.** 28 (1985), 67 - 80.

_________. **Companion Studies to the History of Tamil Litrature.** Leiden: E.J. Bril, 1992.

Other works of translation by Dr V. Murugan

1. Kalittokai in English
2. Selected Poems of Bharatidasan
3. The Wandering Voice (award winner)
4. The Dateless Muse (award winner)
5. The Unsung Melodies
6. The Art of Drumming (a musical treatise)
7. Selected Poems of Kulothungan (in print)

&

A Dictionary of Tamil Literary and Critical Terms (English)

Recent Publications

1. *A Dictionary of Tamil Literary and Critical Terms,* Project Director G. John Samuel, V. Murugan, M. Mathialagan (Eds). 1999, Rs. 200/-US $ 20.
2. *Pāratitācaṉ - Pāṇṭiyaṉ Paricu in English,* Project Director G. John Samuel, M.S. Venkatachalam (Trans.). A.K. Ramabushanam, M. Mathialagan (Eds.), 1999, Rs. 200/- US $ 30
3. *Kalittokai in English.* Project Director G. John Samuel, V. Murugan (Trans.), 1999, Rs. 700/- US $ 40.
4. A Multilingual Dictionary of Kannada- Kannada- Tamil-English-Japanese, Chief Editor G. John Samuel, V. Gopalakrishna (Ed.), 1999.
5. கணித நூல் (Treatise on Mathematics) Part I. General Editor G. John Samuel, P. Subramaniam, K. Sathyabama (Eds.), E. S. Muthusamy(Trans.), 1999, Rs. 300- US $ 50.
6. Tamil Social History Vol. II (C.A.D. 600 - C. A.D. 1800), by N. Subrahmanian. General Editor G. John Samuel, P. Thiagarajan (Ed.), 1999, Rs. 550/- US $ 62.
7. The Scorching Guile, (தம்பிமார் கதை) General Editor G. John Samuel . A.K. Perumal, K. Jaya Kumar (Eds). M. Subramania Pillai (Trans.), 1999, Rs. 300/- US $ 30.
8. *Tirukkalampakam- Text with Aṉantatēvar's Commentary* , General Editor G. John Samuel, M. Parimanam, R. Jayalakshmi (Eds.) R. Rajarathnam (Trans). 1999, Rs. 300 /- US $ 30.
9. *Count- down from Solomon or the Tamils down the ages through their literature Vol. I- -Caṅkam and the afftermath,* by Hephzibah Jesudasan. General Editor G. John Samuel. P. Thiagarajan (Ed.), 1999, Rs. 350/- US $ 20.
10. *Count- down from Solomon or the Tamils down the ages through their literature Vol. II- -Bhathi, Ethics and Epics* by Hephzibah Jesudasan. General Editor G. John Samuel. P. Thiagarajan (Ed.) 1999, Rs. 350/- US $ 20.
11. The Betitude Underfiled (நீலசுவாமி கதை). General Editor G. John Samuel U. Selvalakshmi (Ed.), 1999, Rs. 350/- US $ 35.
12. The Measure of Eternity (வைகுண்ட அம்மானை) Part I. General Editor G. John Samuel. K. Jaya Kumar (Ed.), K. Mohanram (Trans.). 1999, Rs. 500/- US $ 50.
13. சித்த மருத்துவச் சுவடிகள் General Editor G. John Samuel. P. Subramaniam (Ed.), 1999, Rs. 250/- US $ 25.
14. Contribution of Tamil Nadu to Sanskrit, by C.S. Sundaram, General Editor G. John Samuel, V. Gopalakrishna (Ed.), 1999, Rs. 400/- US & 40.

16. Karṇaṉ the Munificent (கர்ணன் போர்), General Editor G. John Samuel. R. Jayalakshmi (Ed.), K.G. Sehadri (Trans.), 1999, Rs. 500/= US $ 50.
17. *Nālaṭiyār in English,* Project Director G. John Samuel. Pl . M. Annamalai (Trans.). M. Mathialagan (Ed.). 2000, Rs. 180/- US $ 15.

18 ஷெல்லியும் பாரதியும் - ஒரு புதிய பார்வை. ஜி. ஜான் சாமுவேல் , 2000, Rs. 200/- US $ 8

19. *A Bibliography on Tirukkuṛaḷ with Brief Annotation,* General Editor G. John Samuel. R. Rajagopalan (Ed.) 2000, Rs. 250/- US $ 20.

ISBN–81-87892-00-11